لَا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ؕ

قرآن مجید

سرائیکی ترجمے نال

زیرِ ہدایت

امام جماعتِ احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابع ایدہ اللہ

پہلی گال

تریوی مارچ اٹھارہ سو انانوے کوں حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے ہا جو میں قرآن دی تعلیم کوں دنیا وچ عام کرݨ آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ تریوی مارچ انوی سو انانوے کوں ایں جماعت کوں پورے سو سال تھی گیئن تے اے ہک کنیں ہک کروڑ تھی گئی ہے تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو ویہہ ۱۲۰ ملکیں وچ پُڄ گئی ہے۔ ایں خوشی دے موقعے تے اللہ دا شکر ادا کرݨ کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ ۵۰ زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرݨ دا وعدہ کیتا ہا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپݨی زبان وچ ترجمہ سکھݨ تے سمجھݨ سوکھا تھی ونڄے۔ اے سرائیکی زبان وچ ترجمہ اوں وعدے دا ہک حصہ ہے اللہ سئیں ایندا چھاپݨ مبارک کرے۔ (آمین)

ترجمہ : جناب خان محمد لسکانڑی بلوچ مولوی فاضل
جناب رفیق احمد نعیم لسکانڑی بلوچ ایم۔ اے عربی و اسلامیات

تنذیر

شمار	سورت	صفحہ	شمار	سورت	صفحہ
۱	اَلْفَاتِحَة	۱	۲۸	اَلْقَصَص	۴۵۴
۲	اَلْبَقَرَة	۲	۲۹	اَلْعَنْكَبُوْت	۴۶۷
۳	اٰلِ عِمْرَان	۵۱	۳۰	اَلرُّوْم	۴۷۶
۴	اَلنِّسَآء	۸۰	۳۱	لُقْمٰن	۴۸۴
۵	اَلْمَآئِدَة	۱۱۱	۳۲	اَلسَّجْدَة	۴۹۰
۶	اَلْاَنْعَام	۱۳۴	۳۳	اَلْاَحْزَاب	۴۹۴
۷	اَلْاَعْرَاف	۱۶۰	۳۴	سَبَا	۵۰۷
۸	اَلْاَنْفَال	۱۹۰	۳۵	فَاطِر	۵۱۶
۹	اَلتَّوْبَة	۲۰۲	۳۶	یٰسٓ	۵۲۳
۱۰	یُوْنُس	۲۲۵	۳۷	اَلصّٰٓفّٰت	۵۳۲
۱۱	ھُوْد	۲۴۱	۳۸	صٓ	۵۴۴
۱۲	یُوْسُف	۲۵۹	۳۹	اَلزُّمَر	۵۵۳
۱۳	اَلرَّعْد	۲۷۵	۴۰	اَلْمُؤْمِن	۵۶۵
۱۴	اِبْرَاھِیْم	۲۸۳	۴۱	حٰمٓ اَلسَّجْدَة	۵۷۹
۱۵	اَلْحِجْر	۲۹۱	۴۲	اَلشُّوْرٰی	۵۸۸
۱۶	اَلنَّحْل	۲۹۹	۴۳	اَلزُّخْرُف	۵۹۶
۱۷	بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْل	۳۱۵	۴۴	اَلدُّخَان	۶۰۵
۱۸	اَلْكَهْف	۳۳۲	۴۵	اَلْجَاثِیَة	۶۱۰
۱۹	مَرْیَم	۳۴۸	۴۶	اَلْاَحْقَاف	۶۱۵
۲۰	طٰهٰ	۳۵۹	۴۷	مُحَمَّد	۶۲۱
۲۱	اَلْاَنْبِیَآء	۳۷۴	۴۸	اَلْفَتْح	۶۲۷
۲۲	اَلْحَجّ	۳۸۶	۴۹	اَلْحُجُرَات	۶۳۳
۲۳	اَلْمُؤْمِنُوْن	۳۹۷	۵۰	قٓ	۶۳۷
۲۴	اَلنُّوْر	۴۰۷	۵۱	اَلذّٰرِیٰت	۶۴۱
۲۵	اَلْفُرْقَان	۴۱۸	۵۲	اَلطُّوْر	۶۴۶
۲۶	اَلشُّعَرَآء	۴۲۷	۵۳	اَلنَّجْم	۶۵۰
۲۷	اَلنَّمْل	۴۴۲	۵۴	اَلْقَمَر	۶۵۴

شمار	سورت	صفحہ
۵۵	الرَّحْمٰن	۶۵۹
۵۶	الْوَاقِعَة	۶۶۵
۵۷	الْحَدِيْد	۶۷۰
۵۸	الْمُجَادَلَة	۶۷۶
۵۹	الْحَشْر	۶۸۰
۶۰	الْمُمْتَحِنَة	۶۸۴
۶۱	الصَّف	۶۸۷
۶۲	الْجُمُعَة	۶۸۹
۶۳	الْمُنٰفِقُوْن	۶۹۱
۶۴	التَّغَابُن	۶۹۳
۶۵	الطَّلَاق	۶۹۶
۶۶	التَّحْرِيْم	۶۹۸
۶۷	الْمُلْك	۷۰۱
۶۸	الْقَلَم	۷۰۴
۶۹	الْحَاقَّة	۷۰۷
۷۰	الْمَعَارِج	۷۱۰
۷۱	نُوْح	۷۱۳
۷۲	الْجِنّ	۷۱۵
۷۳	الْمُزَّمِّل	۷۱۸
۷۴	الْمُدَّثِّر	۷۲۰
۷۵	الْقِيٰمَة	۷۲۳
۷۶	الدَّهْر	۷۲۵
۷۷	الْمُرْسَلٰت	۷۲۷
۷۸	النَّبَا	۷۳۰
۷۹	النّٰزِعٰت	۷۳۲
۸۰	عَبَس	۷۳۴
۸۱	التَّكْوِيْر	۷۳۶
۸۲	الْاِنْفِطَار	۷۳۸
۸۳	الْمُطَفِّفِيْن	۷۳۹
۸۴	الْاِنْشِقَاق	۷۴۱
۸۵	الْبُرُوْج	۷۴۲
۸۶	الطَّارِق	۷۴۴
۸۷	الْاَعْلٰى	۷۴۵
۸۸	الْغَاشِيَة	۷۴۶
۸۹	الْفَجْر	۷۴۷
۹۰	الْبَلَد	۷۴۹
۹۱	الشَّمْس	۷۵۰
۹۲	الَّيْل	۷۵۱
۹۳	الضُّحٰى	۷۵۳
۹۴	اَلَمْ نَشْرَح	۷۵۳
۹۵	التِّيْن	۷۵۴
۹۶	الْعَلَق	۷۵۵
۹۷	الْقَدْر	۷۵۶
۹۸	الْبَيِّنَة	۷۵۶
۹۹	الزِّلْزَال	۷۵۷
۱۰۰	الْعٰدِيٰت	۷۵۸
۱۰۱	الْقَارِعَة	۷۵۹
۱۰۲	التَّكَاثُر	۷۵۹
۱۰۳	الْعَصْر	۷۶۰
۱۰۴	الْهُمَزَة	۷۶۱
۱۰۵	الْفِيْل	۷۶۱
۱۰۶	قُرَيْش	۷۶۲
۱۰۷	الْمَاعُوْن	۷۶۲
۱۰۸	الْكَوْثَر	۷۶۳
۱۰۹	الْكٰفِرُوْن	۷۶۳
۱۱۰	النَّصْر	۷۶۴
۱۱۱	اللَّهَب	۷۶۴
۱۱۲	الْاِخْلَاص	۷۶۵
۱۱۳	الْفَلَق	۷۶۵
۱۱۴	النَّاس	۷۶۶

سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ فاتحہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں اُٹھ آیتاں تے ہک رکوع ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱- میں اللہ دے ناں دے نال (شروع کریندا ں) جیرھا بغیر منگیۓ ڈیون والا ہے تے ول ول رحم کرن والا ہے ۔
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ②	۲- ساریاں چنگائیاں تے صفتاں اللہ سئیں کیتے ہن جیرھا سارے جہانیں دا پالݨ ہار ۔
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ③	۳- تے بغیر منگیۓ ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔
مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ④	۴- تے جزا سزا دے ڈینہہ دا مالک ہے ۔
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ⑤	۵- اساں تیڈی ہی عبادت کریندے ہیں تے تیں کنے ہی مدد منگدے ہیں ۔
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ⑥	۶- توں ساکوں سدھا رستہ ڈکھا ۔
صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ⑦	۷- اُنہیں لوکیں دا راہ جنہیں تیں تئیں انعام کیتن (اُنہیں لوکیں دا راہ نہ ڈکھا) جنہیں تیں تیڈا غضب لتھے تے نہ انہیں دا جیرھے گمراہ تھی گیئن ۔ ع

سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَانِ وَّسَبْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ بقرہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیتاں تے ۴۰ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ میں اللہ دے ناں دے نال (شروع کریندا) جیرھا بغیر منگے ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓ ۝۲

۲۔ میں اللہ چنگی طرح جاݨداں۔

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛۖ فِيْهِ ۛۚ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝۳

۳۔ اے او کتاب ہے جیندے وچ کوئی شک نئیں تے خدا کنے ڈرݨ والے پرہیزگاریں کیتے رہنما ہے۔

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝۴

۴۔ (پرہیزگار او ہن) جیرھے اݨ ڈٹھیں گالہیں (حقیقتیں) کوں مَنیندن تے نماز (جماعت نال) ٹھہا کے پڑھدن تے جو اساں انہیں کوں ڈِتے اوندے وچوں (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝۵

۵۔ تے او لوک اوں کوں وی مَنیندن جو ہدایت خدا کنے تیڈو آئی ہے تے اوں کوں وی مَنیندن جیرھی تیٔں کنے پہلے نبیں تے آئی ہے تے آخرت تے وی او یقین رکھیندن۔

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۖ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۶

۶۔ ایہے لوک اپݨے رب کنیں (ملݨ والی) ہدایت تے ہن تے ایہے ہی او لوک ہن جیرھے کامیاب تھیوݨ والے ہن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۷

۷۔ بے شک او لوک جنہیں انکار کیتے انہیں کوں توں ڈرایا نہ ڈرا انہیں واسطے ہکا گال ہے۔ او نہ منیسن۔

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ۭ وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۡ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝۸ ع ۱

۸۔ اللہ سئیں تے انہیں دے دلیں تے مہر لا ڈتی ہے تے کنیں تے وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سبھ کنے) وڈا عذاب ہے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝۹

۹۔ اتے لوکیں وچوں کجھ لوک ایجھن جیرھے آہدن اساں اللہ تے آخرت کوں مَنیندے ہیں (ایہی گال اے ہے) او منیندے کائے نئیں۔

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝۱۰

۱۰۔ او اللہ تے مومنیں کوں دھوکھا ڈیندن تے (ایہی گال اے ہے) جو او اپݨے آپ کوں دھوکا ڈیندے پئن تے ایں گال کوں او

سمجھیندے نئیں ۔

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١١﴾

١١۔ انہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے اللہ انہیں دی بیماری کوں ودھا ڈیسی تے انہیں کیتے بہوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے ۔ ایں واسطے جو او کوڑ مریندن ۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ ۙ قَالُوْٓا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ﴿١٢﴾

١٢۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیڑ فساد نہ کھنڈاؤ او آہدن اساں تے اصلاح کرݨ والے ہئیں ۔

اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٣﴾

١٣۔ سݨو! بے شک او سبھے ہی گیڑی تے فسادی ہن لیکن او سمجھدے نئیں ۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ كَمَآ اٰمَنَ السُّفَهَاۗءُ ۭ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاۗءُ وَلٰكِنْ لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾

١٤۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے تساں ایویں ایمان گھن آؤ جیویں لوک ایمان گھن آئن او آہدن کیا اساں ایویں من گھنوں جیویں پاگلیں من گدھے ۔ سݨو بے شک ایہے لوک ہی پاگل ہن لیکن او جاݨدے نئیں ۔

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ښ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٥﴾

١٥۔ تے جڈاں انہیں لوکیں کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کوں) آہدن اساں من گدھے تے (ول) جڈاں اپݨے جہیں شرّی لوکیں کوں انج ملدن تے آہدن اساں تہاڈے نال ہیں انہیں نال تے صرف ٹھٹھاں مریندے ہیں ۔

اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٦﴾

١٦۔ اللہ انہیں کوں انہیں ہٹیں دی سزا ڈیسی تے مہلت ڈیسی اپݨی شیطانگی وچ گردان تھئے راہون ۔

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى ۠ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٧﴾

١٧۔ ایہے او لوکن جنہیں ہدایت دے بدلے گمراہی مُل گھن گدھی ہے ایہے ویپار انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ ای او ہدایت پیسن ۔

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَاۗءَتْ مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِيْ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ ﴿١٨﴾

١٨۔ انہیں دی مثال اوں آدمی آلی کار ہے جیرھا بھا بالے تے جڈاں او بھا چودھار و سوجھلا کر ڈیوے تے اوں ویلھے اللہ سٹیں انہیں دے سوجھلے کوں کھس گھنّے تے انہیں کوں اندھاریں وچ چھوڑ ڈیوے تے او ڈیکھ نہ سگسن

صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿١٩﴾

١٩۔ بوڑے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دو نئیں ولدے ۔

اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ ۚ
يَجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ ۗ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰. او اوں مینہ آلی کارن جیرھا جھڑ کنے آوے اوندے وچ اندھارے ہن کڑک ہے تے بجلی ہے۔ او بجلی دا گوگار سُن کے موت دے ڈر کنے اپنے کنیں وچ انگلیں چاڑیندن تے اللہ سئیں کافریں کوں تباہ کرݨ والا ہے۔

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ۭ كُلَّمَآ اَضَاۗءَ لَهُمْ مَّشَوْا
فِيْهِ ڎ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۱﴾ ع

۲۱. نیڑے ہے تھی سگدے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گھنے جیرھے ویلھے انہیں تے سوجھلا تھیندے تے اوندے وچ ٹُر پوندن تے جڈاں انہیں تے اندھارا تھیوے کھڑ ویندن۔ تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے کنیں کوں تے اکھیں کوں ونجا ڈیوے۔ بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے (اونکوں پچھر ہے)

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲. اے لوکو! تساں اپݨے اوں رب دی عبادت کرو جئیں تہاکوں پیدا کیتے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیرھے تساں کنے پہلے ہن (ایندا فائدہ اے تھیسی جو) تساں متقی بݨ ولیسو۔

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَاۗءَ بِنَاۗءً ۠
وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ
رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳. جئیں تہاڈے کیتے زمین دا فرش تے اسمان دی چھت بݨائی ہے تے (جھڑکنے) مینہ وسائس تہاڈے رزق کیتے اوندے نال میوے کڈھنیں تساں اے جاݨدے ہویں اللہ نال کہیں کوں شریک نہ بݨاؤ

وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰي عَبْدِنَا فَاْتُوْا
بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۠ وَادْعُوْا شُهَدَاۗءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴. جے کر تہاکوں ایں (قرآن) اُوچ شک جیرھا اساں اپݨے بندے تے لہائے (نازل کیتے) ہتے تساں ایہو جہیں سورت بݨا کے گھن آؤ تے اللہ دے سوا اپݨی سنگت کوں وی سڈ گھنو جے تساں سچے ہوتاں۔

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ښ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵. جے تساں اے نہ کر سگو تے تساں اے کڈاہیں وی نہ کر سگسو ایں واسطے تساں اوں بھاکنے ڈرو جیندا ایندھن لوک تے پتھر ہن تے اے کافریں کیتے تیار کیتی گئی ہے۔

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا ھٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۙ وَ
اُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا ۭ وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ڎ وَّهُمْ

۲۶. تے انہیں لوکیں کوں جنہیں من گدھے توں اے خوشخبری ڈیوے جیرھے اوچنگے کم وی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سارے باغ ہن جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں پین۔ جڈاں انہیں کوں باغیں وچوں میویں دا رزق ڈتا ویسی تے او آکھسن اے تے او رزق

فِيهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۵﴾

جیرھا پہلے وی ڈِتا گیا ہا۔ تے ولا انہیں کوں ایہو جیہاں رزق ڈِتا ویسی انہیں کیتے اوندے وچ پاک جوڑے ازال پئے، ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہ ویسن۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا ۙ وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ بے شک اللہ سئیں کوں کوئی روک کائی نئیں کہ اینجھی مثال بیان کرے (ڈیوے) جیرھی مچھر دی ہووے یا اوں کنوں وی گھٹ۔ تے جیرھے لوکیں من گھدے او جاݨدن جو بے شک انہیں دے رب کنے اے سچی گال ہے تے جیرھے لوکیں نئیں منیا او اے آہدن اللہ سئیں اے مثال ڈے کے کیا چاہندے تاہوں تا ایندے نال بہوں سارے لوک گمراہ تھیندن تے بہوں سارے ہدایت پا ویندن۔ تے ایندے نال سوائے آکھݨ نہ منݨ والیں دے بیا کوئی گمراہ نئیں تھیندا۔

اَلَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ آکھݨ نہ منݨ والے او لوکن (جیرھے اللہ دے نال پکا وعدہ کر کے تروڑ ڈیندن۔ تے جیندا اللہ سئیں گنڈھݨ دا حکم ڈِتے اوں کوں وی) تروڑ ڈیندن تے زمین وچ گیڑ تے فساد کریندن۔ ایہے لوک ہی گھاٹے وچ ہن۔

كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تساں اللہ سئیں دا کیویں انکار کر سگدے او سچی گال اے ہے جو تساں مردہ ہاوے تہاکوں زندہ کیتس پچھیں تہاکوں مریسی ولا جیندا کریسی تے ول تساں ہوں دو (اللہ سئیں دو) ول ویسو۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اے او ذات ہے جیئں زمین دے وچ ہر شئے تہاڈے واسطے پیدا کیتی تے ول آسمان دو دھیان کیتے سی تے ستے اسمان پہلے اسمان آلی کار ٹھہائنس۔ تے او ہر شئے کوں چنگی طرح جاݨدے۔

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ؕ قَالَ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ

۳۱۔ جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں آکھیس جو میں بے شک زمین وچ اپݨا خلیفہ بݨاوݨ والا ہاں تے فرشتیں آکھیا تو زمین وچ اینجھے کوں خلیفہ بݨیندیں جیرھا اوندے وچ گیڑ فساد گھتیسی تے رت ڈوہیسی۔ سچی گال اے ہے جو اساں تیڈی پاکی صفتیں تے تعریفیں نال بیان

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣١﴾

کریندے ہَیں تے تیڈی بے عیبی کوں بیان کریندے ہِن اللہ سئیں آکھیا بے شک میں او جاݨداں جیڑھی گال تساں نہ ہے جاݨدے۔

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْۢبِـُٔوْنِيْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾

٣٢۔ تے اللہ سئیں حضرت آدم کوں سارے ناویں دا علم ڈِبے ڈِتا تے ول انہیں شہیں کوں فرشتیں دے سامݨے کیتا تے آکھیس میکوں انہیں ناویں دے متعلق ڈسو جے تساں سچے او۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۭ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٣﴾

٣٣۔ فرشتیں آکھیا توں پاک ہَیں اساں اوں کنے ودھ کجھ نسے جاݨدے۔ جیرہا تئیں ساکوں علم ڈِتے بے شک توں ایں جاݨݨ والا تے بہوں حکمت والا ایں۔

قَالَ يٰٓاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّىْٓ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٣٤﴾

٣٤۔ (اللہ سئیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کوں انہیں ناویں دے متعلق ڈس جڈاں آدم نے انہیں کوں انہیں شہیں دے متعلق ڈسیا تے اللہ آکھیا جو میں تہاکوں آکھیا نہ ہا۔ بے شک میں زمین تے اسمان دی گجھی گالہیں کوں چنگی طرح جاݨداں تے میں او وی جاݨداں جینکوں تساں لکیندے تے جینکوں تساں ظاہر کریندے او۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ ڭ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٥﴾

٣٥۔ تے جیرھے ویلھے اساں فرشتیں کوں آکھیا جو تساں آدم دی فرمانبرداری کرو سارے فرشتیں آکھݨ من گِدھا سوائے ابلیس دے اوں انکار کیتا تے وڈائی کیتس تے او ہا ای نال منݨ والیں وچوں۔

وَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۠ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٦﴾

٣٦۔ تے اساں آکھیا اے آدم توں تے تیڈی زال بہشت وچ رہو تے تساں ڈوہیں ایندے وچوں جتھو مرضی آوے رج کے کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں وݨ دے کول نہ ونڄا ہے رجے گیوے، تے تساں ظالمیں وچوں تھی ویسو۔

فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ ۠ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٣٧﴾

٣٧۔ تے شیطان ڈوناہیں کوں ورغلا کے بہشت وچوں کڈھا چھوڑیا جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہَن۔ تے اساں آکھیا نکل ونڄو ایں واسطے جو تہاڈے وچوں کجھ ہک ٻئے دے دشمن۔ اساں کجھ مدت کیتے تہاڈے واسطے زمین ٹکݨ تے فائدے دی جا بݨائی ہے۔

فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٣٨﴾

٣٨۔ تے پچھیں حضرت آدم نے اپݨے رب کنے کجھ گالہیں سکھیاں تے خدا نے اوندے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول

کرݨ والا تے بہوں مہربان ۔

قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ اساں آکھیا تساں ایتھوں نکل ونجو سارے تے جڈاں وی میں کنے تہاڈو ہدایت آوے تے جیرھا میڈی ہدایت تے چلسی او نہ ڈر بسن تے نہ او مونجھے تھیسن۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۴۰﴾ ع

۴۰۔ تے جیڑھے نئیں منیا تے ساڈی نشانیں کوں کوڑا سمجھے نئیں اے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تک رہسن۔ ع ۴

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْٓ اُوْفِ بِعَهْدِكُمْ ۚ وَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی میں تہاکوں ڈتی تے تساں میڈے وعدے کوں پورا کرو میں تہاڈے وعدے کوں پورا کریساں تے تساں میں کنے ہی ڈرو۔

وَاٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا اَوَّلَ كَافِرٍۢ بِهٖ ۖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۖ وَّاِيَّايَ فَاتَّقُوْنِ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے تساں من گھنو اوں (کتاب) کوں جیرہی میں نازل کیتی ہے تے او تصدیق کریندی ہے اوندی جیرہی تہاڈے کول ہے تے تساں نہ منݨ والیں وچوں پہلے نہ بݨو۔ تے تساں میڈی آیات کوں تھوڑے مُل تے نہ وِچو تے میں کنے ہی ڈرو۔

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے سچ کوڑ کوں ہک نہ بݨاؤ (رلا ملا نہ ڈیوو) تے سچ کوں لکاؤوی نہ تے تساں جاݨدے ہو

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے تساں ٹھیک تے پڑھو نماز کوں، زکواۃ ڈیوو تے رکوع کرݨ والیں نال رکوع کرو۔

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ کیا تساں لوکیں کوں حکم ڈیندو تے اپݨے آپ کوں بھُل ویندو تے تساں کتاب وی پڑھدے ہو کیا تساں اپݨی عقل کنے کم نہوے گھندے۔

وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۭ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے تساں صبر تے نماز نال امداد منگو تے بے شک نماز ڈاڈھی ڈکھی ہے سوائے انہیں تے جیرھے جھک لوائی کریندن۔

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۴۷﴾ ع

۴۷۔ اے او لوکن جنہیں کوں پکا یقین ہے اپݨے رب دے ملݨ دا بے شک انہیں اوندو ولݨے۔ ع ۵

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

۴۸۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی میں

وَ اَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۸﴾

تہاکوں ڈِتی ہے تے بے شک میں تہاکوں فضیلت ڈِتی اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں۔

وَ اتَّقُوْا یَوْمًا لَّا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَیْــٴًـا وَّ لَا یُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّ لَا یُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّ لَا هُمْ یُنْصَرُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے تساں اوں ڈِ ہاڑے کنیں ڈِرو جیڈِاں کوئی کم نہ اُوسی کہیں دے کجھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ویسی تے نہ اوندے وٹاندرے وچ کوئی شئے گدھی ویسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ویسی۔

وَ اِذْ نَجَّیْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ یَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ یُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَ یَسْتَحْیُوْنَ نِسَآءَكُمْ وَ فِیْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِیْمٌ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے جڈِاں اساں تہاکوں چھڑوائے (بچائے) فرعونیں کنیں او تہاکوں ڈاڈھا ڈکھا عذاب پچیندے ہِن۔ تہاڈے پتریں کوں مار گھتیندے ہِن تے تہاڈی تریمتیں کوں جیندا رکھیندے ہِن تے ایندے وچ تہاڈے رب دا تہاڈے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

وَ اِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَیْنٰكُمْ وَ اَغْرَقْنَاۤ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ جڈِاں اساں تہاڈے کیتے سمندر کوں چیر ڈِتا تے تہاکوں بچا گِدھا تے غرق کر ڈِتا فرعونیں کوں تے تساں ڈِیہدے کھڑے ہاوے۔

وَ اِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰۤى اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَ اَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے جڈِاں اساں وعدہ کیتا موسیٰ نال چالی راتیں دا تے تساں اوندی کنڈ پچھوں ٻک گابے کوں (معبود) بنا گِدھا سچی گال اے ہے کہ تساں وڈے ظالم ہاوے۔

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ ول اساں تہاکوں ایندے بعد معاف کر ڈِتا متاں تساں اللہ سئیں دا شکر کرو۔

وَ اِذْ اٰتَیْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَ الْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے جڈِاں اساں موسیٰ کوں کتاب ڈِتی ہائی تے معجزات ڈِتے ہن تاں جو تساں ہدایت پاؤ۔

وَ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ یٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْۤا اِلٰى بَارِىٕكُمْ فَاقْتُلُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَیْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِىٕكُمْ فَتَابَ عَلَیْكُمْ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھیا جو اے میڈی قوم بے شک تساں گابے کوں (معبود) بنا کے اپݨے اتے وڈا ظلم کیتے ہِن تساں اپݨے پیدا کرݨ والے کنیں توبہ کرو تے اپݨے من کوں مار گھنو۔ اے تہاڈے کیتے تہاڈے رب دے حضور چنگائی ہے او تہاڈے اتے رحمت کریسی بے شک او توبہ قبول کرݨ والا تے وڈا مہربان ہے۔

وَ اِذْ قُلْتُمْ یٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے جڈِاں تساں آکھیا اے موسیٰ اساں تیکوں اوتئیں کڈاہیں نہ منیسوں جے تئیں اللہ سئیں کوں ظاہر نہ ڈِیکھ گھنوں۔ ول تہاکوں پکڑ گِدھا۔ تباہ کرݨ والے عذاب پکڑ گِدھا تے

تساں ڈیہدے رہ گیو ہے.

ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷. ول اساں تہاکوں تہاڈی تباہی دے بعد اٹھایا ہا سے متاں تساں اللہ سئیں دا شکر کرو.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸. تے اساں تہاڈے اتے جھڑ دی چھاں کیتی تے تہاڈے واسطے کھمبیاں تے بیڑے لہائے (پیدا کیتے) السّاں کھاؤ جو پاک شئیں اساں تہاکوں ڈتن. تے ساڈے تے انہیں ظلم نئیں کیتا اپنے اتے ظلم کیتے نے.

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ ؕ وَسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹. جڈاں اساں انہیں کوں آکھیا ایں وستی وچ پیہہ ونجو تے تساں رج کے کھاؤ جتھو تہاڈی مرضی آوے تے تساں پورا آکھݨ منیدے ہوئیں دروازے وچ پیہو تے آہدے ونجو ساڈا بار ہولا کراساں تہاڈے گناہ بخش ڈیسوں تے اساں چنگائی کرݨ والیں کوں زیادہ ڈیندے ہیں

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِىْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۵۹﴾

ع

۶۰. انہیں ظالمیں اوں گال کوں بدل ڈتا جیڑہی اساں انہیں کوں آکھی ہائی جنہیں ایہ ظلم کیتا ہا انہیں تے اساں آسماں کنیں عذاب لہایا ہا ایں واسطے جو او آکھݨ نہ منیدے ہن.

وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ؕ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱. تے جڈاں حضرت موسیٰ نے اپݨی قوم کیتے پاݨی منگیا ہا تے اساں آکھیا مار اپݨے سوٹے کوں اوں پتھر تیں پچھیں اوں کنے بارہ چشمے وہݨ لگ پئے. سارے لوکیں اپݨے اپݨے ترڑ کوں ہتھیکا کر گدھا (اساں آکھیا) اللہ سئیں دے رزق کنیں کھاؤ تے پیو تے زمین وچ گیڑ گھتݨ کیتے نہ پھرو.

وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِىْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِىْ هُوَ خَيْرٌ ؕ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ؕ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

۶۲. تے جڈاں تساں آکھیا اے موسیٰ اساں ہک کھاݨے تے کڈاہیں صبر نہ کریسوں توں دعا کر ساڈے کیتے اپݨے رب کنیں جو زمین جو کجھ پیدا کریندی ہے او ساڈے کیتے پیدا کرے جیویں سبزیاں پا بیاں، کݨک، موڑھی دی دال تے وشل (اوں ویلھے اللہ سئیں آکھیا) جو تساں چنگی شئے دے بدلے لنگی شئے وٹاوݨ چاہندے ہو (ہݨ تساں) کہیں شہر وچ پیہہ ونجو بے شک جو

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝۶۱

کجھ تساں منگدے ہو تہاکوں مل ویسی تے انہیں کوں ذلیل
تے بے وس کر ڈتا گیا تے او اللہ سئیں دی کاوڑ ہیٹھ آ گئے
اے ایں واسطے تھیا جو انہیں اللہ سئیں دی آیتیں کوں نہ منیا ہا
تے نبیئیں کوں ناحق قتل کرݨ دی کوشش کریندے ہن . ایں
واسطے جو انہیں آکھݨ نہ منیا تے حد کنوں ودھ گئے ہن .

ع ۷

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَ
الصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۶۲

۶۳ . بے شک او لوک جنہیں من گدھے تے یہودی تے عیسائی
تے صابی (انہیں وچوں) جیرہے لوکیں اللہ سئیں کوں
تے قیامت دے ڈینہہ کوں من گدھے تے چنگے کم کیتے انہیں کیتے
انہیں دے رب کنیں اجر ہے انہیں کوں نہ کوئی ڈر ہے تے نہ او
مونجھے تھیسن .

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ۭ خُذُوْا
مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝۶۳

۶۴ . تے جڈاں اساں تساں کنیں پکا وعدہ گدھا ہا تے تساں
اُتے (کوہ طور) دے تلے کھڑے ہا وے (اساں تہاکوں آکھیا ہا)
جیرہی شئے اساں تہاکوں ڈتی ہے اونکوں پورے زور نال پھڑ
کرو جو اوندے وچ ہے اونکوں یاد رکھو تاں جو تساں متقی
بݨ ونجو .

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝۶۴

۶۵ . ول تساں ایندے بعد پھر گیو ہے جے تہاڈے اتے
اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تساں انہیں وچ تھی ونجو
ہا جنہیں کوں گھاٹا تھیندے .

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ۝۶۵

۶۶ . تے تساں انہیں کوں وی سنڄاݨ گدھا ہا جیرہے چھݨ چھݨ
(سنیچر) دے معاملے وچ بہوں ودھ گئے ہن . اساں انہیں کوں
آکھیا جو تساں ذلیل بندر (ببھولوں) بݨ ونجو .

فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝۶۶

۶۷ . اساں انہیں کوں عبرت بݨا ڈتا انہیں لوکیں واسطے وی جیرہے
اوں ویلے ہن پچھے تے بعد آلیں کیتے وی تے پرہیزگاریں کیتے
نصیحت بݨا ڈتا .

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا
بَقَرَةً ۭ قَالُوْٓا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۭ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ

۶۸ . تے جڈاں حضرت موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھیا کہ اللہ سئیں تہاکوں
حکم ڈیندے جو تساں گاں کوہو . انہیں آکھیا جو توں ساڈے نال

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٨﴾

بٹ مریندا پئیں۔ حضرت موسیٰ آکھیا میں اللہ سئیں کنے پناہ منگداں جو میں جاہلیں وچوں تھی ونجاں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّ لَا بِكْرٌ ۚ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ
فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٩﴾

٦٩۔ انہیں آکھیا توں ساڈے کیتے اپنڑے رب کنے دعا کراو ساکوں ڈسے جو او گبئوں کینجھی ہ۔ حضرت موسیٰ آکھیا کہ بے شک اللہ سئیں آہدے جو او گبئوں نہ بڈھی ہ تے نہ گابی ہ ایندے وچ وچکار ہ۔ تہاکوں جیرھا حکم ڈتا گئے اوہں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ
قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا
تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٧٠﴾

٧٠۔ انہیں آکھیا توں اپنڑے رب کنے ساڈے کیتے دعا کرکے پچھ جو اوں گبئوں دا رنگ کینجھا ہ۔ حضرت موسیٰ آکھیا او آہدے جو او گبئوں پیلی ہ تے گھاٹا بٹ (ہلدر) آلی کار اوندا رنگ ہ ڈیکھنڑ والیں کوں ڈاڈھا چنگا لگدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ
عَلَيْنَا ۭ وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧١﴾

٧١۔ انہیں آکھیا توں ساڈے کیتے دعا کرکے اپنڑے رب کنے پچھ جو او گبئوں کینجھی ہ بے شک ساڈے کیتے او گبئوں نشابر تے سنجاپو نئیں رہی۔ تے ہنڑ جے اللہ سئیں چاہیا تے اساں ہدایت پا گھنسوں۔

قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ۭ قَالُوا الْـٰٔنَ
جِئْتَ بِالْحَقِّ ۭ فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٢﴾ ع ٨

٧٢۔ حضرت موسیٰ آکھیا بے شک اللہ سئیں آہدا پئے جو او گبئوں نہ زمین تے ہل وہانڑ کیتے جپائی گئی ہ تے نہ ہی رڑھ کوں پانڑی پلیندی ہ ٹھیک ٹھاک ہ تے اوندے وچ کوئی عیب نئیں۔ (آخر) آکھیو نے جو ہنڑ تئیں سچی گال کیتی اے ول انہیں گبئوں کٹھی تے سچی گال اے ہے کہ انہیں دا ایہ کم کرنڑ دا رو کا ہ ناں ہا۔

وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ۭ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا
كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٣﴾ۚ

٧٣۔ اوں ویلھے کوں وی یاد رکھو جڈاں تساں ہک (وڈے) آدمی کوں قتل کر ڈتا۔ ول تساں اوندے قتل دے بارے وچ جھیڑا کیتا تے اللہ سئیں جیرھی گال تساں لکیندے ہاوے اوں کوں ظاہر کرنڑ والا ہ۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ۭ كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ
الْمَوْتٰى ۙ وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٤﴾

٧٤۔ ول اساں آکھیا ایندی بعض گالہیں کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو تے ایویں اللہ سئیں موئیں ہوئیں کوں جیندا کریندے۔ اے تہاکوں اپنڑیاں نشانیاں ڈکھیندے تاں جو تساں عقل نال کم گھنو۔

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

٧٥۔ پچھیں تہاڈے دل ایندے بعد سخت تھی گئے ایویں جیویں

اَوْ اَشَدُّ قَسْوَۃً ؕ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَۃِ لَمَا یَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْاَنْهٰرُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا یَشَّقَّقُ فَیَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ ؕ
وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا یَهْبِطُ مِنْ خَشْیَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۷۵﴾

پتھر ہوون یا اوں کنیں وی ودھ سخت۔ بے شک کجھ پتھر ایجھے ہن جنہیں کنیں نہراں وہیہ پوندن تے سچی گال اے ہے جو بے شک کجھ پتھر ایجھے ہن جیرھے ترٹدن تے انہیں وچوں پانی نکل اندے۔ تے بے شک کجھ دل ایجھے ہن جیرھے اللہ سئیں دے ڈر کنیں اللہ دے اگو ڈھے پوندن تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو انہیں کنیں بے خبر نئیں۔

اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ یُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِیْقٌ مِّنْهُمْ
یَسْمَعُوْنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ یُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ
وَهُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ اے مسلمانو! کیا تساں ایں گال دی امید رکھیندے ہو جو او تہاڈی گال کوں من گھنسن تے سچی گال اے ہے جو انہیں وچوں ہک ٹولہ ایجھا ہا جیرہا اللہ سئیں دی گالہیں کوں سُݨدے تے سمجھݨ دے بعد اوندا مطلب وٹا ڈیندن تے انہیں کوں ایندا پتہ ہوندے۔

وَاِذَا لَقُوا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْۤا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ
اِلٰی بَعْضٍ قَالُوْۤا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَیْكُمْ
لِیُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ تے جیرھے ویلھے او ملدن منݨ والیں کوں آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں تے جیرھے ویلھے ہک ڈوجھے کوں انج ملدن تے او آہدن کیا تساں انہیں کوں او گالہیں ڈسیندے ہو جیرھیاں اللہ سئیں تہاڈے اُتے ظاہر کیتن تے نتیجہ اے نکلسی جو او تہاڈے نال تہاڈے رب دے اگو حجتاں کریسن۔ تساں عقل نال کم کیوں نئیں گھندے۔

اَوَلَا یَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ مَا یُسِرُّوْنَ وَمَا یُعْلِنُوْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ کیا او ایں گال کوں نئیں جاݨدے جو بے شک اللہ سئیں جو کجھ او لکیندن تے جو کجھ او ظاہر کریندن اوں کوں جاݨدے۔

وَمِنْهُمْ اُمِّیُّوْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّاۤ اَمَانِیَّ وَاِنْ هُمْ
اِلَّا یَظُنُّوْنَ ﴿۷۹﴾

نصف

۷۹۔ تے انہیں وچوں کجھ لوک ان پڑھ ہن سوائے انہیں گالہیں دے جیرھیاں کوڑیاں ہن بیا اپݨی کتاب دا کوئی علم نئیں رکھیندے او صرف تکے مریندن۔

فَوَیْلٌ لِّلَّذِیْنَ یَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَیْدِیْهِمْ ۗ ثُمَّ یَقُوْلُوْنَ
هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِیَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِیْلًا ؕ فَوَیْلٌ
لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَیْدِیْهِمْ وَوَیْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا یَكْسِبُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ تے بلاکت انہیں لوکیں واسطے جیرھے اپݨے ہتھیں نال کتاب لکھدن تے ول آہدن اے اللہ سئیں کنوں آئی ہے۔ تاں جو او ایندا تھوڑا جیہاں مُل گھنن۔ تے بلاکت انہیں واسطے اپݨے ہتھیں نال لکھݨ دی وجہ نال تے بلاکت انہیں واسطے جو او کمیندن۔

وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّاۤ اَیَّامًا مَّعْدُوْدَةً ؕ قُلْ

۸۱۔ تے او یہودی، آہدن ساکوں بھا اصلونہ لگسی سوائے

اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ
اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾

تھوڑے جیہاڑیں دے۔ اے رسول توں آکھ کیا گدھی بیٹھے ہو تساں۔ اللہ سئیں کنیں کوئی وعدہ تے ول اللہ سئیں اپنے وعدے دی خلاف ورزی کڈاہیں نہ کریسی۔ یا تساں اللہ سئیں دے خلاف کوئی اینجھی گال پئے آہدے ہو جیندا تہاکوں پتہ کائی نئیں۔

بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓــَٔتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٢﴾

٨٢۔ ہاں اے سچ جیرھے لوک گندہ کم کریسن تے او گندگی انہیں کوں ولہیٹ گھنسی تے اینجھے لوک دوزخی ہن تے او بہوں دیر تک اوندے وچ رہسن۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٣﴾

٨٣۔ تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں اے جنتی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ تے پکا رہسن۔

ع ٩ ١١ ٩

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا
اللّٰهَ ۗ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى
وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ
مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٤﴾

٨٤۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گدھا جو تساں اللہ سئیں دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو تے پیو ماناں چنگا سلوک کرو تے گھاٹے سکے تے یتیمیں تے مسکینیں نال وی چنگا سلوک کرو تے لوکیں نال چنگی گال کیتی کرو تے نماز باجماعت ٹھاکے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوبچیں تہاڈے وچوں تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے تساں منہ پھیر گدھے۔

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُوْنَ ﴿٨٥﴾

٨٥۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں تساں کنیں پکا وعدہ گدھا جو تساں آپت وچ ہک بے دی رت نہ وہیو۔ تے۔ نہ تساں اپنے آپ کوں اپنے گھریں وچوں کڈھیسو ول تساں ایں گال کوں من گدھا ہا تے تساں ایں گال دے گواہو۔

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ ۭ وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفْدُوْهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ۭ اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ
الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَّفْعَلُ
ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

٨٦۔ ول تساں او ہے ہوئے جیرھے ہک بے کوں قتل کریندے ہو تے تساں اپنے وچوں ہک ٹولے کوں انہیں دے گھریں وچوں باہر کڈھیندے ہو تے مدد کریندے ہو انہیں دے خلاف گناہ تے ظلم نال ہک بے دی تے جے تہاڈو قیدی تھی کے آون تے تساں فدیہ ڈے کے چھڑوا گھندے ہو۔ انہیں دا چھڑاون تے تہاڈے اتے حرام کیتا گیا ہا کیا تساں منیدے ہو کتاب دے کجھ حصے کوں

يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿۸۶﴾

تے کجھ حصے دا انکار کریندے ہو (تساں ڈسو جو) اونکوں ہی کیا سزا
مل سگدی ہے جیرھا تہاڈے وچوں ایجھا کم کرے سوائے ایں دنیا
وچ رسوائی دے تے ڈینہہ قیامت دے ڈاڈھے عذاب دو ولائے
ولیسن تے اللہ سئیں بے خبر نئیں جو تساں کریندے ہو۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۡ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۸۷﴾ ع

۸۷۔ ایجھے لوکن جنہیں دنیادی زندگی کوں مُل گھن گھدھے آخرت
دے وٹاندرے وچ تے انہیں تے عذاب ہولا نہ کیتا ویسی
تے نہ انہیں دی امداد کیتی ویسی۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ۡ
وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۭ
اَفَكُلَّمَا جَاۗءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ
فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ۡ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے
اوندے بعد اساں اوندے دین دی خدمت کیتے پچھوں بہوں
رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان ڈتے تے اساں
اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جڈاں وی تہاڈو کوئی رسول
آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے ہن تہاڈے دل تساں وڈائی
کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلا ڈِتا تے کنہائیں کوں قتل
کر ڈِتا۔

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ۭ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا
مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دلیں تے پردن پئے ہن سچ ایہ ہے جو
اللہ سئیں انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وجہ نال تے
بہوں تھوڑن جیرھے ایمان گھن آئن۔

وَلَمَّا جَاۗءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ
وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ښ
فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ۡ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَي
الْكٰفِرِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ تے جڈاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کنیں جیرھی کتاب اوندی
پیشگوئیں دی تصدیق کریندی ہے جیرھی انہیں کنیں ہے۔ تے ایں
کنیں پہلے او کافریں تے فتح پاون دی دعا منگدے ہن۔ جڈاں انہیں
کنیں او شئے آئی جیرھی انہیں سنجاݨ گدھی ہے تے ول اوندا انکار کر
ڈتے نیں۔ ایجھے نہ منن والیں تیں اللہ سئیں دی لعنت۔

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ
عِبَادِهٖ ۚ فَبَاۗءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰي غَضَبٍ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ
مُّهِيْنٌ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ ایہ بہوں گندی شئے ہے جیندے وٹاندرے وچ انہیں
اپݨی جاݨ کوں ویچا ہوئے او اوں گال دا انکار کریندن جیرھی
اللہ سئیں لہائی ہے وگڑ کے جو اللہ سئیں اپݨے بندیں وچوں جیندے
اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ او ایں وجہ کنیں اللہ سئیں

دی ہک کا وڑ دے بعد ہی کاوڑ تلے آئے تے کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَ يَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩١﴾

٩١۔ تے جڈاں اساں انہیں کوں آکھیئے کہ من گھنو جو تعلیم اللہ سئیں لہائی ہے۔ انہیں آکھیئے اساں اونکوں تاں من گھندے ہیں جیرھی ساڈو آئی ہے تے او نہیں منیندے اونکوں جیرھی اوندے علاوہ ہے تے بے شک او سچ تے جو انہیں کنیں ہے اوندی وی تصدیق کریندی ہے۔ توں آکھ تساں کیوں قتل کریندے ہاوے۔ اللہ سئیں دے نبییں کوں ایں کنیں پہلے جے تساں سچے منݨ والے ہاوے

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٢﴾

٩٢۔ تے تہاڈو جڈاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول تساں اوندے ونجݨ دے بعد گابے کوں خدا بݨا گِدھا تے تساں وڈے ظلم کرݨ والے ہاوے۔

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ۗ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ۗ قَالُوْا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۗ وَاُشْرِبُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ قُلْ بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٣﴾

٩٣۔ تے جڈاں اساں تساں کنیں پکا وعدہ گِدھا ہا تے تساں طور دے تلے کھڑے ہاوے رتے تہاکوں آکھیا ہا سے اجو اساں تہاکوں ڈتے اونکوں پورے زور نال جھیکا کرو تے سݨو۔ انہیں آکھیئے اساں سݨ گدھے تے مینندے نئیے سچ اے ہے جو انہیں دے کفر دی وجہ نال انہیں دے دلیں وچ گابے دی محبت گھر بݨا گِدھا توں آکھ ڈے او بہوں بُری ہے جیرہی گال دا تہاڈا ایمان تُہاکوں حکم ڈیندے جے تساں سچے ایماندار ہوے۔

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾

٩٤۔ توں آکھ ڈے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک بنہیں لوکیں کوں چھوڑ کے خالص تہاڈے واسطے ہے تے موت منگو جے تساں سچے ہو۔

وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾

٩٥۔ تے اے لوک اپݨے ہتھیں نال جیرھی کمائی ہے اگو بھیڄی کھڑن کڈاہیں وی موت نہ منگسن تے اللہ سئیں ظالمیں کوں ڈاڈھا جاݨدے۔

معانقة عند المتاخرين

وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۚ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ

٩٦۔ تے توں بے شک لوکیں کنیں انہیں کوں تے جیرھے مشرک ہن انہیں کوں زندگی دا زیادہ بکھا ہیسں۔ انہیں وچوں ہر آدمی اے چاہندے

بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٧﴾

ع

کہ او ہزار سال تک جیندا رہوے۔ سچ اے ہے جو اے عمر او نکوں
پریں نئیں رکھ سگدی اوں عذاب کنیں۔ اللہ سئیں جو او کریندن
اوں کوں ڈیہدا کھڑے۔

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ
بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى
لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٨﴾

٩٨۔ اتوں آکھ ڈے جو جیرھا شخص جبرئیل دا دشمن۔ اوں تے
بے شک تیڈے دل تے (اے کتاب) اللہ دے حکم نال لہائی ہ
جیرھی تصدیق کریندی ہ اوں کتاب دی جیرھی پہلے کنیں ہائی پئی
تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی ہ منن والیں کوں۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ
وَمِيْكٰىلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٩﴾

٩٩۔ جیرھا شخص اللہ دا تے اوندے فرشتیں دا تے اوندے رسولیں دا
تے جبریل دا تے میکائل دا دشمن تے بے شک اللہ سئیں اینجھے
کافریں دا دشمن۔

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا
الْفٰسِقُوْنَ ﴿١٠٠﴾

١٠٠۔ تے بے شک اساں تیڈو کھلے کھلے نشان لہائن تے ایندا
انکار آکھن نہ منن والیں دے سوا بیا کوئی نئیں کریندا۔

اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ؕ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠١﴾

١٠١۔ کیا اے گندی گال نئیں (جو جڈاں وی انہیں کوئی وعدہ کیتے
تے انہیں وچوں ہک ٹولے او نکوں سٹ گھتے ہ۔ سچ اے ہے جو او
منیندے نئیں۔

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۙ كِتٰبَ
اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٢﴾

١٠٢۔ تے جڈاں انہیں دو اللہ سئیں دلوں کوئی رسول آئے جیرھا
انہیں دی اوں تعلیم دی تصدیق کریندے جیرھی انہیں کنیں ہے تے
بچھیں جینکوں کتاب ڈتی گئی ہائی انہیں وچوں ہک ٹولے اوں کتاب
کوں کنڈ پچھو سٹ گھتے ہ الویں جیویں او جاندے نئیں۔

وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَ
مَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ
النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ؕ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى
يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ؕ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ؕ وَمَا هُمْ بِضَآرِّيْنَ

١٠٣۔ تے او یہودی انہیں شیطانیں دی انہیں گالہیں تے چلدے
رہ گئین جیرھے او حضرت سلیمان دی حکومت دے خلاف کریندے
ہن۔ سچی گال اے ہے جو کفر نئیں کیتا۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانیں
کفر کیتے او شیطان لوکیں کوں جادو سکھیندے ہن۔ تے او ا پیٹے خیال
وچ اوں گال دی نقل پئے کریندے ہن (جیرھی بابل وچ اللہ سئیں
ہاروت ماروت تے لہائی تے سچی گال اے ہے جو او کہیں کوں کجھ نہ
سکھیندے ہن جے تئیں او ڈو ہیں اے ناں آکھن ہا جو اساں تہاکوں

بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَ يَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۭ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ڜ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ۭ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۰۲

آزماوݨ آئے ہِن ایں واسطے توں ساݙی گال دا انکار نہ کر تے او لوک انہیں ݙوہاں کنیں اینجھے (دا) سکھدے ہن جیندے نال پیئے تے زال وِچ جھیڑا تھی ویندا ہا۔ تے او اللہ دے حکم دے سوا کہیں کوں وی تکلیف نہ پچیندے ہِن۔ تے او یہودی اینجھاں گالہیں سکھدے پئن جیڑھیاں انہیں کوں گھاٹا ݙیسن تے فائدہ نہ پچیسن۔ بے شک انہیں لوکیں کوں پتہ ہے جو جیڑھی شئے او مل گھندے پئن۔ آخرت وِچ اوندا کوئی حصہ نئیں او بہوں گندہ ہے جیندے وٹاندرے وِچ انہیں آپ کوں وِیچا ہوئے۔ ݙاڈھا چنگا ہا جے او جاݨ وَنجن ہا۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۭ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۰۳ ع ۱۲

۱۰۳۔ تے جے او لوک من گھنن ہا تے اللہ کنیں ݙرن ہا (تے انہیں کوں پتہ لگ ونجے ہا) جو ایندا بدلہ اللہ سئیں کنیں بہوں چنگا ہِ۔ ݙاڈھا چنگا ہا جے او جاݨ وَنجن ہا۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۱۰۴

۱۰۵۔ اے منݨ والے لوکو! تساں رسول کوں "راعنا" نہ آکھیا کرو "انظرنا" آکھیا کرو تے گال کوں (غور نال) سݨیا کرو تے کافریں واسطے عذاب ݙاڈھا تکلیف ݙیوݨ والا۔

مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝۱۰۵

۱۰۶۔ اہلِ کتاب وِچوں او لوک جنہیں نئیں منیا تے مشرک وی نئیں چاہندے جو تہاݙے اتے اللہ سئیں کنیں کوئی چنگی گال لہوے۔ تے اللہ سئیں اوں بندے کوں چھندے اپنی رحمت کیتے جینکوں چاہندے۔ تے اللہ سئیں وݙا فضل کرݨ والا ہِ۔

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ۭ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱۰۶

۱۰۷۔ اساں کہیں نشان کوں نسے مٹیندے یا بھلیندے جے تئیں اساں اوں کنیں چنگاں یا او جیہاں نشان نہ گھن آوں۔ کیا تیکوں نئیں پتہ جو بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادرِ۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝۱۰۷

۱۰۸۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو بے شک اللہ سئیں واسطے ہے آسمانیں تے زمین دی حکومت تے اللہ سئیں دے سوا تہاݙے واسطے نہ کوئی سنگتی ہِ تے نہ امدادی۔

اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔـلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُىِٕلَ مُوْسٰى مِنْ

۱۰۹۔ کیا تساں چاہندے ہو جو اپݨے رسول کنیں او جیہاں گالہیں

قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ
السَّبِيْلِ ﴿۱۰۹﴾

پچھو جیویں ایں کنیں پہلے حضرت موسیٰ کنیں پچھیاں گیاں ہن تے یاد رکھو جیرھا کفر کوں بدلیسی ایمان نال او سدھے رستے کنیں بھُلی پئے گئے۔

وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ
مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا
حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۰۔ بہوں سارے چاہندن اہل کتاب وچوں اپݨے دلیں دے حسد دی وجہ نال جو تہاکوں حق کھل ونجݨ تے تہاڈے ایمان دے بعد ول کافر بݨا ڈیون۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو تے انہیں کوں کجھ نہ آکھو جے تئیں اللہ سئیں دا حکم نہ آونجے بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
بَصِيْرٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ نماز باجماعت ٹھہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو تساں اپݨے واسطے اگو بھیجیسو نیکی تے چنگائی تساں اوں کوں اللہ سئیں کنیں موجود پیسو۔ بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو ڈیدا کھڑے۔

وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ
نَصٰرٰى ؕ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے انہیں اے آکھیے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیسی جے تئیں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسی اے انہیں دیاں خواہشائن۔ توں انہیں کوں آکھ جے تساں سچے ہو تے دلیل گھن آؤ۔

بَلٰى ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ
اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۪ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۱۳﴾ ع

۱۱۳۔ سݨو! جیرھا شخص اپݨی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر ڈیوے تے نیک کم کرݨ والا ہووے تے اوندا بدلہ ہے اوندے رب کنیں۔ تے او نہ ڈرسن تے نہ مونجھے تھیسن۔

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ ۪ وَّقَالَتِ
النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ؕ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ تے یہودی آہدن جو عیسائیں کنیں کوئی سچی تعلیم کائنی۔ تے عیسائی آہدن جو یہودیں کنیں کوئی سچی تعلیم کائنی تے او ہکا کتاب پڑھدن۔ ایہو جیہاں گالہیں اووی آہدے ہن جنہیں کوں کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہہ انہیں وچ انہیں گالہیں دا فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا
اسْمُهٗ وَسَعٰى فِىْ خَرَابِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ
يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ ؕ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ وَّلَهُمْ

۱۱۵۔ تے اوں کنیں وڈا ظالم کون تھی سگدے جیرھا منع کرے اللہ سئیں دی مسیتیں کنیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں دا ناں گھدا ونجے تے اوں کوں برباد کرݨ دے پچھوں پئے گئے۔ انہیں کوں تے چاہی دا ہا جو اللہ سئیں دی مسیتیں وچ ڈر ڈر کے پیہن ہا انہیں واسطے

فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٥﴾

دنیاوچ دی ذلت تے آخرت وچ وڈا عذاب۔

وَ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ الْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٦﴾

۱۱۶۔ تے اللہ سئیں کیتے ہن پوادھ تے پچادھ ایں واسطے تساں جیندی منہ کریسو اللہ سئیں دی توجہ اوڈاہیں ہے بے شک اللہ سئیں وسعت ڈیوݨ والا تے بھوں جاݨݨ والا ہے۔

وَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٧﴾

۱۱۷۔ تے انہیں آکھے جو اللہ سئیں اپݨا پتر بݨا گدھے، انہیں دی اے گال ٹھیک نئیں، اللہ سئیں تے پاک تے سچی گال اے ہے جو کجھ زمین تے آسمانیں وچ سب کجھ اللہ سئیں دا ہے۔ تے ہر شئے اوندا آکھݨ مینندی ہے۔

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ اِذَا قَضٰۤى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾

۱۱۸۔ تے اونویں سروں بݨاوݨ والا ہے زمینیں تے آسمانیں دا تے جڈاں او کہیں کم دا فیصلہ کریندے تے صرف اے آہدے تھی ونج او چیز تھی ویندی ہے۔

وَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْ لَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَاۤ اٰيَةٌ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٩﴾

۱۱۹۔ تے او لوک جیڑھے کجھ علم نئیں جاݨدے آہدن جو اللہ سئیں ساڈے نال کیوں نئیں الیندا یا ساڈو کوئی نشان کیوں نئیں اندا ایھو جیہاں گالہیں انہیں کنیں پہلے دی لوک کریندے ہن۔ انہیں دے دل ہکو جیہیں تھی گئے اساں اینجھے لوکیں کیتے جیڑھے یقین رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈسا ڈتین۔

اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّ نَذِيْرًا ۙ وَّ لَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١٢٠﴾

۱۲۰۔ اساں بے شک تیکوں سچائی نال بشارت ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے پٹھیئے تے تیں کنیں دوزخیں دے متعلق کجھ نہ پچھا ویسی۔

وَ لَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَ لَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَ لَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّ لَا نَصِيْرٍ ﴿١٢١﴾

۱۲۱۔ یہودی تے عیسائی تیڈے نال کڈاہیں وی راضی نہ تھی سن۔ جے تئیں انہیں دے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں آکھ ڈے جو بے شک اللہ سئیں دی ہدایت اصل ہدایت ہے جے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیں کنیں علم آ گئے تے تیڈا اول اللہ سئیں کنیں کوئی سنگتی تے امدادی نہ ہوسی۔

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَ مَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾

۱۲۲۔ او لوک جنہیں کوں اساں کتاب ڈتی ہے او اوندی سچی تے پوری پیروی کریندن۔ اوندے منݨ والے ایہے ہن تے جیڑھے ایکوں

نئیں مینڈے اوگھاٹا پاونڑ والِن۔

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾

١٢٣۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو جیڑھی میں تہاڈے اتے کر چکیاں تے بے شک میں تہاکوں اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں فضیلت ڈتی ہائی۔

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّ
لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ
يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

١٢٤۔ تے تساں ڈر و اوں ڈینہہ کنیں جڈاں کم نہ اوسی کوئی کہیں دے کجھ وی۔ انہیں کنیں نہ وٹاندرا گدھا ولیسی تے نہ سفارش انہیں کوں کوئی فائدہ ڈیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی ویسی۔

وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّيْ
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ؕ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ؕ قَالَ
لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٤﴾

١٢٥۔ تے یاد کرو جڈاں ابراہیمؑ کوں اَزمایا اوندے رب نے کجھ گالہیں نال تے حضرت ابراہیمؑ نے انہیں کوں پورا کر ڈتا ہا۔ ایندے بعد اللہ سئیں آکھیا جو میں تیکوں لوکیں دا امام بنڑیداں۔ حضرت ابراہیمؑ نے عرض کیتی جو میڈے بالیں وچوں وی (امام بنڑا دیں) اللہ سئیں آکھیا بنڑیساں تے سہی پر ظالیں کوں میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھیسی۔

وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوْا
مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ
وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٥﴾

١٢٦۔ تے یاد کرو جڈاں اساں کعبے کوں لوکیں دی ولا ولا کٹھا تھیونڑ دی تے امن دی جا بنڑایا (تے انہیں کوں حکم ڈتا) جو بنڑاؤ حضرت ابراہیمؑ دے کھڑے تھیونڑ دی جا کوں نماز پڑھنڑ دی جا۔ تے اساں حضرت ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ کوں حکم ڈتا جو تساں ڈوہیں میڈے گھر کوں طواف کرنڑ تے اعتکاف کرنڑ تے رکوع تے سجدہ کرنڑ والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ
اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ
اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٢٦﴾

١٢٧۔ تے جڈاں ابراہیمؑ نے آکھیا ہا اے میڈے رب ایں جا کوں امن والا شہر بنڑا تے روزی ڈے ایندے رہنڑ والیں کوں پھلیں دی جیڑھے ایمان گھن آون اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہہ تے اللہ سئیں آکھئے جیڑھے نئیں منیدے انہیں کوں وی میں تھوڑا فائدہ پچیساں تے ول انہیں کوں مجبور کر کے گھن ولیساں دوزخ دے عذاب دو تے انہیں دی رہنڑ دی جا بہوں گندی ہے۔

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَاِسْمٰعِيْلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ

١٢٨۔ تے یاد کرو جڈاں ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ ایں گھر دے ایرے اچے پئے کریندے ہن تے انہیں دعا منگی جو اے ساڈے رب ساڈی

الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سنݨ والا تے جاݨݨ والا ایں۔

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّكَ أَنتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ݙوناہیں کوں اپݨا تابعدار بݨا تے ساڈی اولادکوں وی اپݨا تابعدار ٹولہ بݨا تے ساکوں عبادت دے طریقے ݙس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں ہیں رحمت نال توجہ کرݨ والا تے مہربان ہویں۔

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

ع ۱۵

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دو وچوں ہک ایجھا رسول جیڑھا انہیں کوں تیڈیاں آیتاں پڑھ کے سُݨا وے تے کتاب تے حکمت سکھاوے تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیاݨا ایں۔

وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ ۚ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

۱۳۱۔ تے کون منہ پھیر سگدے ابراہیمؑ دے مذہب کنیں سوائے اوں شخص دے جیڑھا اپݨے آپ کوں ہلاک کر چکئے۔ تے اساں بے شک اونکوں دنیا وچ چُݨ گدھا تے بے شک او آخرت وچ نیکیں وچ گݨیسی

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

۱۳۲۔ جݙاں اوندے رب اونکوں آکھیا جو توں میڈا تابعدار بݨ۔ تے (ابراہیم جواب ݙتا) میں اوندا تابعدار بݨ چکیاں جیڑھا سارے جہانیں دا پالݨ والا ہے۔

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

۱۳۳۔ تے ابراہیم تے یعقوب نے اپݨے پتریں کوں وصیت کیتی (تے آکھیا) اے میڈے پترو بے شک اللہ سئیں تہاڈے واسطے اے دین چݨ گدھے۔ ایں واسطے تساں مراہے تابعدار بݨ کے۔

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

۱۳۴۔ کیا تساں اوں ویلے ہاوے پئے جݙاں وقت آئے یعقوب دی موت دا تے جیڑھے ویلے اوں اپݨے پتریں کوں آکھیا جو تساں کیندی عبادت کریسو میڈے بعد۔ تے انہیں جواب ݙتا جو اساں عبادت کریسوں تیڈے خدا تے تیڈے پیو ݙاݙے ابراہیمؑ تے اسماعیل تے اسحاق دے ہک خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے تابعدار رہسوں۔

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

۱۳۵۔ اے او جماعت جیڑھی (اپݨا زمانہ پورا کر کے) مر چکی ہے۔ انہیں واسطے ہے جو انہیں کیتے تے تہاڈے واسطے ہے جو تساں کیتے۔

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾

تے جو کجھ او کریندے ہن تساں کنیں نہ پچھا ویسی۔

وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾

۱۳۶۔ تے او اے دی آہدے ہن جو تساں یہودی تے عیسائی بݨ ونجو تے تساں سدھے رستے تے آویسو تے توں انہیں کوں آکھ جو سچی گال اے ہے جو اوں ابراہیم دا مذہب منو جیرھا ہک خدا دامنݨ والا ہا تے او مشرکیں وچوں نہ ہا۔

قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾

۱۳۷، تساں آکھو جو اساں اللہ سئیں کوں منیندے ہیں تے اونکوں وی منیندے ہیں جو ساڈو لتھے۔ تے جیرھا ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے (انہیں دی) اولادیں اُتے لتھے۔ تے جو موسیٰ تے عیسیٰ تے بے نبییں کوں اللہ سئیں کنیں ڈِتا گئے۔ اساں سارییں کوں منیندے ہیں تے اساں انہیں وچ کوئی فرق نسے کریندے تے اساں اللہ سئیں دے تابعدار ہیں۔

فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِيْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٣٧﴾

۱۳۸ - تے جو تہاڈے آلی کار من گھنن تے ول او سدھے رستے تے آگئے۔ جے او پھر ونجن تے او ول بھڑݨ تے تلے کھڑن تے ول اللہ سئیں انہیں کوں در ریہہ۔ تے اللہ سئیں بہوں سُݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿١٣٨﴾

۱۳۹۔ اللہ دا رنگ چڑھاؤ تے اللہ سئیں دے رنگ کنیں ہیا کیرھا چنگاں رنگ تے اساں اوندی عبادت کرݨ والے ہَیں۔

قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿١٣٩﴾

۱۴۰۔ توانہیں کوں آکھ کیا تساں اللہ سئیں دے متعلق بھڑدے ہو؟ سچی گال اے ہے جو او ساڈا وی رب تے تہاڈا وی رب۔ ساڈے عمل ساڈے نال تے تہاڈے عمل تہاڈے نال تے اساں اصل تے سچے تابعدار ہَیں۔

اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٠﴾

۱۴۱۔ (اے اہلِ کتاب) کیا تساں اے آہدے ہو؟ جو بے شک ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا عیسائی ہن توں انہیں کوں آکھ ڈے جو تساں زیادہ جاݨدے ہو؟ یا اللہ سئیں۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون تھی سگدے جیرھا اوں گواہی کوں لکادے جیرھی اوندو اللہ سئیں دلو آئی ہے تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو بے خبر نئیں۔

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا
كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

۱۴۲۔ اے او جماعت ہئی جیڑھی اپݨاں زمانہ پورا کر کے امر گئی۔ جو انہیں کیتے
او انہیں کیتے ہے۔ جو تساں کیتے او تہاڈے کیتے ہے تے جو کجھ او
کریندے رہ گئن اوندے متعلق تساں کنیں نہ پچھا ویسی۔

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن
قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُل لِّلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ
الْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

۱۴۳۔ لوکیں وچوں گا لھے لوک اے ضرور آکھسن جو انہیں (مسلمانیں)
کوں پہلے قبلے کنیں کیرہی شئے پھیریئے۔ توں آکھ ڈے جو لہا دھ تے
پچادھ اللہ سئیں دا ہے جینکوں چاہندے سدھا رستہ ڈکھیندے۔

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ
إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

۱۴۴۔ اے مسلمانو! تے اساں تہاکوں ایویں سارین کنیں چنگی امت
بݨائے جو تساں لوکیں تے نگران بݨ ونجو تے رسول تہاڈے اتے
نگران بݨ ونجے۔ اساں اوں قبلے کوں جیندے اتے توں پہلے ہا دیں
ایں واسطے بݨایا ہا جو اساں اونکوں جیڑھا رسول دی پیروی کریندے اوں
کنیں جیڑھا کھڑیں تے پھر ویندے نکھیڑ ڈیوں۔ تے جینکوں اللہ سئیں
سدھا رستہ ڈکھا ڈیوے اوندے سوا ڈوجھیں کیتے اے گال بہوں اوکھی ہے
تے اللہ سئیں تہاڈے ایمان کوں نہ ونجیسی۔ تے بے شک اللہ سئیں
لوکیں تے بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضَاهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ
وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۗ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

۱۴۵۔ اساں تیڈی توجہ ول ول آسمان دو پھردی ڈیہدے پئے ہیں
تے اساں تیکوں ضرور اوں قبلے دو پھیر ڈیسوں جیڑھا تیکوں چنگا
لگدے تے توں پھیر گھن اپݨاں منہ مسجد حرام دو۔ تے اے مسلمانو تساں
جتھاں وی ہووو تساں اپݨے منہ اوڈاہیں پھیر گھنو تے بے شک جنہیں
لوکیں کوں کتاب ڈتی گئی او جاݨدن جو اے انہیں دے رب کنیں سچا
حکم۔ تے جو کجھ کریندے پئین اوں کنیں اللہ سئیں غافل نئیں۔

وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم مِّن بَعْدِ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

۱۴۶۔ تے توں بھانویں انہیں لوکیں دو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہے ہر قسم دا
نشان وی گھن آویں ول وی او تیڈے قبلے دی پیروی نہ کریسن تے
نہ توں انہیں دے قبلے دی پیروی کر سگدیں تے نہ ہک ٹولہ ہے
دے قبلے دی پیروی کریندے۔ جے توں علم آوݨ دے بعد انہیں
دی خواہش دی پیروی کر گھدی تے بے شک توں وی ظالمیں وچوں

تھی ولیسیں۔

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٦﴾

۱۴۷۔ اساں جنہیں کوں کتاب ڈتی ہے او ایں سچائی کوں ایویں سنجانڈن جیویں اپنے پتریں کوں سنجانڈن تے بے شک انہیں وچوں ہک ٹولہ جانڑ بجھ کے سچ کوں لکیندے۔

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١٤٧﴾

۱۴۸۔ اے سچ تیڈے رب کنیں ہے توں شک کرنڑ والیں وچوں نہ تھی۔

وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٨﴾

۱۴۹۔ ہر کہیں دا ہک نہ ہک مقصد ہوندے اجیں کوں پورا کرنڑ کیتے او بھجو لگ ویندے۔ تساں چنگیں کمیں وچ ہک ڈوجھے کنیں اگو ودھو۔ تساں جتھاں وی ہوسو اللہ سئیں تہاکوں کٹھا کر کے گھن اوسی بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٩﴾

۱۵۰۔ توں جیرھی جاکنیں وی نکلیں توں اپنڑا منہ مسجد حرام دو پھیر گھن تے بے شک اے تیڈے رب دا حکم۔ تے تساں جو کجھ کریندے ہو اللہ سئیں اوں کنیں غافل نئیں۔

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ ۗ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِىْ ۗ وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِىْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٠﴾

۱۵۱۔ توں جیرھی جاکنیں وی نکلیں اپنڑا منہ مسجد حرام دو پھیر گھن تے تساں وی جتھاں وی ہووو اپنڑے منہ مسجد حرام دو پھیر گھنو۔ تاں جو سوائے انہیں لوکیں دے جنہیں انہیں لوکیں وچوں ظلم کیتے ہے لوک تہاڈے اتے الزام نہ لاسگن۔ تے تساں انہیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈرو تاں جو میں تہاڈے اتے اپنڑی نعمت پوری کر ڈیواں تے تاں جو تساں سدھا رستہ ڈیکھ گھنو۔

كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٥١﴾

۱۵۲۔ اویں اساں تہاڈے وچوں تہاڈو ہک رسول بنڑا کے بھیجے جیرھا تہاکوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سنڑاوے تے تہاکوں پاک کرے تے تہاکوں کتاب تے سنڑپ سکھاوے تے او کجھ سکھاوے جو تساں نہ جانڑدے ہاوے۔

فَاذْكُرُوْنِىْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِىْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿١٥٢﴾

۱۵۳۔ تے تساں میکوں یاد کرو تے میں تہاکوں یاد رکھیساں تساں میڈا شکر کرو تے میڈی ناشکری نہ کرو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ

۱۵۴۔ اے منڑنڑ والو! تساں صبر تے دعا نال اللہ سئیں کنیں مدد منگو۔

اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۳﴾

بے شک اللہ سئیں صبر کرݨ والیں نال۔

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُّقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ وَّ لٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۵۔ تے جیرھے لوک اللہ سئیں دے رستے وچ مریج ویندن انہیں کوں مردہ نہ آکھو سچ اے ہے جو او جیندن تے لساں سمجھ دے نہ مے۔

وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرٰتِ ؕ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۶۔ اساں تہاکوں ضرور ازمیسوں ݙر تے بکھ تے مال تے جان تے میویں کوں گھٹا ݙیوݨ نال تے صبر کرݨ والیں کوں بشارت ݙے ݙے۔

الَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۷۔ جݙاں انہیں تے کوئی مصیبت لبندی ہے تے او آہدن بے شک اساں اللہ سئیں دے کیتے ہیں تے اساں بے شک ہوندو ولݨے۔

اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۫ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ ایہے او لوکن جنہیں تے انہیں دے رب کنیں برکتاں تے رحمتاں ہن تے ایہے لوکن جیرھے سدھے رستے تے چلدے پئین۔

اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ؕ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ بے شک صفا تے مروہ اللہ سئیں دی نشانیں وچوں ہن تے جیرھا بیت اللہ دا حج کرے یا عمرہ کرے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں جو او انہیں ݙونہیں پہاڑیں دے درمیان تکھا تکھا ٹُرے۔ جیرھا شخص اپݨی خوشی نال کوئی چنگا کم کرے تے بے شک اللہ سئیں وݙا قدر کرݨ والا ہے تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُوْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۶۰۔ تے بے شک او لوک جیرھے لکیندن جیرھی اساں کھلے کھلے نشان تے ہدایت لہائی ہے۔ بعد ایندے جو اساں لوکیں واسطے ایں کتاب وچ کھول کے تعلیم بیان کر ݙتی ہے۔ انہیں لوکیں تے اللہ سئیں دی لعنت تے لعنت کرݨ والیں دی وی لعنت۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَبَيَّنُوْا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیرھے توبہ کر گھنن تے اپݨے آپ کوں ٹھیک کر گھنن تے خدا دے حکم لوکیں کوں کھول کے ݙسن تے ایجھے لوکیں تے میں اپݨی رحمت نال توجہ کر لیساں تے میں بہوں رحمت نال توجہ کرݨ والا تے مہربان ہاں۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ

۱۶۲۔ بے شک او لوک جنہیں نئیں منیا تے نہ منݨ دی حالت وچ

عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۶۲﴾

مرگئن۔ ایھے لوکن جنہیں تیں اللہ سئیں دی لعنت تے فرشتیں دی تے سارے لوکیں دی لعنت۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ اوندے وچ بھوں دیر پئے رہسن۔ عذاب انہیں کنیں ہولا نہ تھیسی تے نہ انہیں کوں وتھی ملسی۔

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۶۴﴾ ع ۱۹

۱۶۴۔ تے تہاڈا معبود ہکو ہے تے بیا کوئی معبود نئیں سوائے اوندے جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بھوں مہربان۔

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِيْ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۪ وَّتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۵۔ بے شک آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیوݨ وچ تے رات تے ڈینہہ دے اگو پچھو آوݨ وچ تے انہیں بیڑیں وچ جیڑھیاں سمندر وچ چلدین تے لوکیں کوں فائدہ پچیندن تے اوں پاݨی وچ جیڑھا اللہ سئیں جھڑ کنیں وسدے تے برتھئی ہوئی زمین کوں وسوں کریندے تے اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھنڈاوݨ وچ تے ہواواں چلاوݨ وچ تے جھڑ کوں آسمان تے زمین دے وچکار خدمت تے لاوݨ وچ اوں قوم واسطے جیڑھی عقل نال کم گھندی ہے کئی قسم دے نشان ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۶۔ لوکیں وچوں کجھ لوک اللہ سئیں دے سوا اوندے شریک بݨا گھندن تے انہیں نال ایویں پیار کریندن جیویں اللہ سئیں کوں پیار کریندے تے جیڑھے لوک منیندن او اللہ سئیں نال ایں کنیں بھوں زیادہ محبت کریندن۔ تے جے او لوک جیڑھے ظلم کریندن اوں عذاب کوں ڈیکھ گھنن ہا (اوندے آوݨ کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ لگ ونجے ہا جو بے شک ساری طاقت اللہ سئیں دی ہے تے بے شک اللہ سئیں ڈاڈھا عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۷۔ تے جڈاں او لوک جنہیں دا آکھݨ منیا ویندے انہیں لوکیں کنیں جیڑھے آکھݨ منیدن نکھڑ ویسن تے او عذاب وی ڈیکھ گھنسن تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی ویسن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ

۱۶۸۔ تے جیڑھے لوک (وڈے کافریں دا) آکھݨ منیدن او آکھسن جے ساکوں دنیا دو ولا پھرݨ ہوں ہا تے اساں وی انہیں کنیں ایویں نکھڑ

عَلَيْهِمْ ۭ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

ع ونجوں ہا جیویں اے اج اساں کنیں نکھڑ دے پئین۔ ایویں اللہ سئیں
انہیں کوں انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈکھلیسی جو کجھ حسرتاں ہوسن (بس)
تے او ایں بھاکنیں نکل نئیں سگدے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوْا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ڮ وَّلَا
تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٦٨﴾

١٦٩۔ اے لوکو! تساں کھاؤ حلال تے پاک شئیں جیڑھیاں زمین وچ ہن تے
شیطان دے قدمیں تے نہ ٹرو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوْۗءِ وَالْفَحْشَاۗءِ وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَي
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦٩﴾

١٧٠۔ او تہاکوں صرف برائی دا حکم ڈیندے تے بے حیائی دا تے اے
وی آہدے جو تساں اللہ سئیں دے خلاف او کجھ آکھو جیندا تہاکوں پتہ
کائنیں۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ
نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۗءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَاۗؤُھُمْ
لَا يَعْقِلُوْنَ شَـيْــــًٔـا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٧٠﴾

١٧١۔ تے جڈاں انہیں کوں اکھیندے جو پیروی کرو تساں اوندی جو
اللہ سئیں لہائے تے او آہدن جو اساں اوں گال دی پیروی کریسوں
جیندے اتے ساڈے پیو ڈاڈے عمل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں
دے پیو ڈاڈے کوں ذرا وی عقل کائنہ نہ ہائی تے او سدھے رستے تے
نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
اِلَّا دُعَاۗءً وَّنِدَاۗءً ۭ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُوْنَ ﴿١٧١﴾

١٧٢۔ او لوک جیڑھے نئیں منیندے اوں آدمی جہیں ہن جیڑھا اوں چیز
کوں سڈ مریندے جیڑھی سݨ نئیں سگدی سوائے پر ڈو تے سڈ دے
بوڑے گونگے تے انڈھے ہن تے او گال کوں سمجھیندے نئیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ
وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿١٧٢﴾

١٧٣۔ اے ایمان والو! تساں کھاؤ پاک شئیں جیڑھیاں اساں
تہاکوں ڈتین تے اللہ سئیں دا شکر کرو جے تساں اوہیں دی
عبادت کریندے ہو۔

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ
وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّ
لَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٧٣﴾

١٧٤۔ بے شک تہاڈے اتے حرام مردار تے رت تے جناور دا
گوشت تے ہر او شئے جیڑھی اللہ سئیں دے سواہے دے نال تے
کٹھی گئی ہووے۔ ہاں جے کوئی مجبور تھی ونجے او ندی خواہش وی نہ ہووے
تے نہ او حد کنیں ودھے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں بے شک اللہ سئیں
بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَ
يَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَـمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰۗىِٕكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ

١٧٥۔ بے شک او لوک جیڑھے لکیندن کتاب دے اوں حصے
کوں جیڑھا اللہ سئیں لہائے تے او اوں کوں تھوڑے مُل نال ویچ

اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۵﴾

ڈیندن او لوک ایویں ہن جو اپنڑے ڈھڈھیں وچ بھا پیئے کھندن
تے قیامت دے ڈینہہ اللہ سئیں انہیں نال نہ الیسی تے نہ انہیں کوں
پاک کریسی۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیوݨ والا۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ
بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۱۷۶﴾

۱۷۶۔ ایجھے لوکن جیڑھے ہدایت دے وٹاندرے وچ گمراہی گھندن
تے بخشش دے وٹاندرے وچ عذاب گھندن۔ بھا تے
انہیں دا صبر وڈی گال۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا
فِى الْكِتٰبِ لَفِىْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ ﴿۱۷۷﴾ ع

۱۷۷۔ اے عذاب ایں واسطے آئے جو بے شک اللہ سئیں سچی
کتاب لہائی ہے تے بے شک جیڑھے لوک ایندے وچ اختلاف
کریندن او بے شک بہوں وڈی دشمنی وچ ہن۔

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ
الْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى
حُبِّهٖ ذَوِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۙ
وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِى الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ وَالصّٰبِرِيْنَ
فِى الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
صَدَقُوْا ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿۱۷۸﴾

۱۷۸۔ نیکی اے نئیں جو تساں اپنڑے منہ پوادھ تے پچادھ دو پھیر گھنو
اصل نیکی اے ہے جو جئیں اللہ سئیں کوں من گدھا تے آخرت دے
ڈینہہ تے فرشتے تے کتاب تے نبیں کوں وی تے مال اللہ سئیں دی
محبت دی خاطر سکیں کوں تے یتیمیں کوں تے مسکینیں کوں تے
مسافر کوں ڈتا تے سوالی کوں تے بانہیں کوں چھڑوایا۔ تے نماز باجماعت
ٹھہا کے پڑھی تے زکاۃ ڈتی۔ تے جڈاں او کوئی وعدہ کریندن
اونکوں پورا کرݨ تے تنگی تے بیماری وچ تے جنگ دے وقت
صبر کرݨ والن ایجھے لوکن جیڑھے سچن تے ایجھے لوکن جیڑھے (اللہ سئیں
کنیں) بہوں ڈرݨ والن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِى الْقَتْلٰى ۖ
اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ۖ فَمَنْ
عُفِىَ لَهٗ مِنْ اَخِيْهِ شَىْءٌ فَاتِّبَاعٌ ۢ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ
اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ۗ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ
فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۹﴾

۱۷۹۔ اے منݨ والیو! تہاڈے اتے قتل دا او ہو جیہاں بدلہ گھنݨ فرض
کیتا گئے آزاد دے بدلے آزاد تے بانہیں دے بدلے بانہاں تے
تریمت دے بدلے تریمت۔ جے کہیں کوں اوندے بھرا کنیں
کوئی شئے معاف کر ڈتی ونجے تے باقی چٹی کوں او مناسب طریقے
نال گھن سگدے تے ڈیوݨ والا اونکوں چنگی طرح نال ادا کر ڈیوے
اے تہاڈے رب کنیں سزا ہولی کیتی گئی ہے تے اے اوندی مہربانی ہے۔ جیڑھا
ایندے بعد حد کنیں ودھسی اوندے کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

۱۸۰۔ اے سیانڑے لوکو! تہاڈے واسطے بدلہ گھنݨ وچ زندگی ہے تاں

تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٠﴾

جو تساں مصیبتیں کنیں بچ ونجو۔

كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ
خَيْرَا ۖۚ اِۨلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ۭ﴿١٨١﴾

١٨١۔ تہاڈے اتے فرض جو تہاڈے وچوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیو ما واسطے گھاٹے سکیں کیتے صحیح طریقے نال اے فرض اللہ سئیں کنیں ڈرݨ والیں کیتے۔

فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
يُبَدِّلُوْنَهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۭ﴿١٨٢﴾

١٨٢۔ تے جیرھا شخص ایں وصیت کوں سݨݨ دے بعد ایکوں وٹا ڈیوے تے ایندا گناہ اوناہیں کوں تھیسی جیرھے ایں وصیت کوں وٹیندن تے بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۧ﴿١٨٣﴾

ع ٢٢ ٦

١٨٣۔ تے جے کوئی وصیت کرݨ والے کنیں ڈرے جو او وٹپ کریسی یا گناہ کریسی تے انہیں وچ صلح (ٹھاہی) کرا ڈیوے تے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٤﴾

١٨٤۔ اے منݨ والیو! تہاڈے اتے ایویں فرض روزہ رکھݨ جیویں تہاڈے کنیں پہلے لوکیں تے فرض ہا ایں واسطے جو تساں اللہ سئیں کنیں ڈرو۔

اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ۭ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّهٗ ۭ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٥﴾

١٨٥۔ اے روزے گنتری دے کجھ ڈینہہ ہن جے کوئی تہاڈے وچوں بیمار ہووے یا سفر تے ہووے تے ول او بے ڈینہیں وچ اے گنتری پوری کرے۔ تے او لوک جیرھے روزہ نئیں رکھ سگدے او اوندے بدلے وچ ہک مسکین کوں روٹی کھواون۔ جیرھا وی خوشی نال نیکی کرے اے اوندے کیتے چنگا ہے تے جے تہاکوں پتہ ہووے جو روزہ رکھݨ تہاڈے کیتے چنگا ہے۔

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ
مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۭ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۡ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰي مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

١٨٦۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ قرآن شریف لتھے۔ اے لوکیں کیتے ہدایت تے ہدایت دیاں کھلیاں کھلیاں نشانیاں ایندے وچ ہن۔ تے اے سچ تے کوڑ نکھیڑݨ والا ہے۔ تے جیرھا تہاڈے وچوں ایں مہینے کوں ڈیکھے اونکوں روزہ رکھنا چاہی دا ہے۔ تے جیرھا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گنتری کوں بے ڈینہیں وچ پورا کرے اللہ سئیں تہاڈے واسطے سوکھ چاہندے اوکھ نئیں چاہندا

تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۸۶﴾

تے تاں جو تساں گنتری پوری کرو تے اللہ سئیں دی وڈائی ایں گالہوں
بیان کرو جو اوں تہاکوں سدھا رستہ ڈکھائے تے تاں جو تساں اوندا
شکر کرو۔

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ۭ اُجِيْبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُوْنَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۷۔ تے جڈاں میڈے بندے تیں کنیں میڈا پچھن تے بے شک
میں بہوں کولہو ہاں۔ جیرھا دی سڈ ٹ والا میکوں جڈاں سڈے میں
اونکوں جواب ڈیندا ں تے تساں وی میڈی گالہیں دا جواب ڈیو تے
میڈے اتے ایمان رکھو تاں جو انہیں کوں سدھا رستہ ہل ونجے۔

اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَاۗىِٕكُمْ ۭ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۭ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنْكُمْ ۚ فَالْـــٰٔنَ بَاشِرُوْھُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۠
وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۠ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ
اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُـبَاشِرُوْھُنَّ وَاَنْتُمْ عٰكِفُوْنَ ۙ فِي الْمَسٰجِدِ ۭ
تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْھَا ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہاکوں تہاڈی زالیں کنیں ونجݨ
دی اجازت ہے۔ او تہاڈے کپڑن تے تساں اوندے کپڑے ہو۔ اللہ
سئیں کوں پتہ ہا جو تساں اپنے حق مریندے ہاوے اول تہاڈے
اتے رحمت نال توجہ کیتی ہے تے تہاکوں معاف کیتس ہݨ تساں اپݨی
زالیں دو ونجو تے جو اللہ سئیں تہاڈے کیتے لکھئے اونکوں گولو تے
کھاؤ تے پیو جیئے تئیں نکھڑ ونجے (پڑا باکھ تئیں) چٹا دھاگہ کالے
دھاگے کنیں فجر دے وقت ول تساں رات تئیں روزہ پورا کرو تے
جے تساں مسیت وچ اعتکاف بیٹھے ہوو تے اپݨے زالیں دو نہ ونجو
اے اللہ سئیں دے بنّے ہن تے تساں انہیں دے کولہو نہ ونجو۔ ایویں
اللہ سئیں لوکیں کیتے اپݨے حکم بیان کر ڈیندن تاں جو او اللہ سئیں کنیں ڈرن

وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ
اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۹﴾ ع ۲۳ ۶

۱۸۹۔ تساں آپت وچ کوڑ نال ہک ڈوجھے دا مال نہ کھاؤ تے او مال
تساں افسریں دو (رشوت کیتے) نہ گھن ونجو تاں جو تساں لوکیں دے
مال دا ہک حصہ جاݨ بجھ کے گناہ نال کھا ونجو۔

يَسْــَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ۭ قُلْ هِىَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ ۭ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِھَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۠
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۹۰﴾

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا پچھدن توں آکھ ڈے جو اے لوکیں کیتے
وقت ڈیکھݨ دا تے حج دا ذریعہ ہے۔ اتے اے نیکی نئیں جو تساں
گھریں وچ پچھواڑے کنیں آؤ تے اصل نیک او ہے جیرھا اللہ
سئیں کنیں ڈرے تے گھریں وچ انہیں دروازیں کنیں آؤ تے اللہ
سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جیرھے

تَعۡتَدُوۡا ؕ اِنَّ اللّٰہَ لَا یُحِبُّ الۡمُعۡتَدِیۡنَ ﴿۱۹۱﴾

تہاڈے نال بھڑن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سئیں زیادتی کرݨ والیں کوں پیار نئیں کریندا۔

وَ اقۡتُلُوۡہُمۡ حَیۡثُ ثَقِفۡتُمُوۡہُمۡ وَ اَخۡرِجُوۡہُمۡ مِّنۡ حَیۡثُ اَخۡرَجُوۡکُمۡ وَ الۡفِتۡنَۃُ اَشَدُّ مِنَ الۡقَتۡلِ ۚ وَ لَا تُقٰتِلُوۡہُمۡ عِنۡدَ الۡمَسۡجِدِ الۡحَرَامِ حَتّٰی یُقٰتِلُوۡکُمۡ فِیۡہِ ۚ فَاِنۡ قٰتَلُوۡکُمۡ فَاقۡتُلُوۡہُمۡ ؕ کَذٰلِکَ جَزَآءُ الۡکٰفِرِیۡنَ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۲۔ تے جتھاں او تہاکوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں اتھو کڈھو جتھوں انہیں تہاکوں کڈھیے۔ تے فتنہ قتل کنیں زیادہ گھاٹا ڈیوݨ والا ہے۔ انہیں نال مسجد حرام دے کولہوں او تئیں نہ بھڑو جے تئیں او تہاڈے نال اتھاں نہ بھڑن۔ تے جے او تہاڈے نال بھڑن تے تساں وی انہیں نال بھڑو نہ منݨ والیں دی ایہا سزا ہے۔

فَاِنِ انۡتَہَوۡا فَاِنَّ اللّٰہَ غَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک ونجن تے ول بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

وَ قٰتِلُوۡہُمۡ حَتّٰی لَا تَکُوۡنَ فِتۡنَۃٌ وَّ یَکُوۡنَ الدِّیۡنُ لِلّٰہِ ؕ فَاِنِ انۡتَہَوۡا فَلَا عُدۡوَانَ اِلَّا عَلَی الظّٰلِمِیۡنَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۴۔ تساں او تئیں انہیں نال بھڑو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین اللہ سئیں دی رضا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک ونجن تے ول ظالمیں دے سوا بیا کہیں کوں پکڑݨ جائز نہیں

اَلشَّہۡرُ الۡحَرَامُ بِالشَّہۡرِ الۡحَرَامِ وَ الۡحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ؕ فَمَنِ اعۡتَدٰی عَلَیۡکُمۡ فَاعۡتَدُوۡا عَلَیۡہِ بِمِثۡلِ مَا اعۡتَدٰی عَلَیۡکُمۡ ۪ وَ اتَّقُوا اللّٰہَ وَ اعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰہَ مَعَ الۡمُتَّقِیۡنَ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۵۔ عزت والا مہینہ تے عزت والے مہینے دے بدلے وچ تے عزتیں دا بدلہ ضروری ہے تے جیرھا تہاڈے اتے زیادتی کرے تساں وی اوندے اتیں او ہو تلا زیادتی کرو جتنی اوں تہاڈے اتے زیادتی کیتی ہے تے اللہ کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں اوں کنیں ڈرݨ والیں دے نال۔

معانقۃ عند المتقدمین

وَ اَنۡفِقُوۡا فِیۡ سَبِیۡلِ اللّٰہِ وَ لَا تُلۡقُوۡا بِاَیۡدِیۡکُمۡ اِلَی التَّہۡلُکَۃِ ۚۖۛ وَ اَحۡسِنُوۡا ۚۛ اِنَّ اللّٰہَ یُحِبُّ الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سئیں دے رستے وچ تے اپݨے ہتھیں نال اپݨے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنو بے شک اللہ سئیں احسان کرݨ والیں نال پیار کریندے۔

وَ اَتِمُّوا الۡحَجَّ وَ الۡعُمۡرَۃَ لِلّٰہِ ؕ فَاِنۡ اُحۡصِرۡتُمۡ فَمَا اسۡتَیۡسَرَ مِنَ الۡہَدۡیِ ۚ وَ لَا تَحۡلِقُوۡا رُءُوۡسَکُمۡ حَتّٰی یَبۡلُغَ الۡہَدۡیُ مَحِلَّہٗ ؕ فَمَنۡ کَانَ مِنۡکُمۡ مَّرِیۡضًا اَوۡ بِہٖۤ اَذًی مِّنۡ رَّاۡسِہٖ فَفِدۡیَۃٌ مِّنۡ صِیَامٍ اَوۡ صَدَقَۃٍ اَوۡ نُسُکٍ ۚ فَاِذَاۤ اَمِنۡتُمۡ ٝ فَمَنۡ تَمَتَّعَ بِالۡعُمۡرَۃِ اِلَی الۡحَجِّ فَمَا اسۡتَیۡسَرَ مِنَ الۡہَدۡیِ ۚ فَمَنۡ لَّمۡ یَجِدۡ فَصِیَامُ ثَلٰثَۃِ اَیَّامٍ فِی الۡحَجِّ

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سئیں دی رضا دی خاطر حج تے عمرہ تے جے تہاکوں حج کنیں روک گِدھا ونجے تے جیرھی تہاکوں سوکھی لبھے او قربانی کر ڈیو۔ تے اپݨے سر نہ منواؤ جے تئیں قربانی اپݨی جاتیں نہ پہنچ ونجے تے جیرھا تہاڈے وچوں بیمار ہووے یا اوندے سر وچ کوئی تکلیف تھی ونجے (تے سر منوا ڈیوے) تے اوندے بدلے وچ روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیرھے ویلھے تساں

وَ سَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ
لَّمْ یَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِی الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ
وَ اعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿۱۹۷﴾

امن وچ آونجو تے جیرھا شخص حج دے نال عمرے دا فائدہ چاوے تے ول
جیرھی قربانی اوں کوں سوکھی لبھے او کر گھنے۔ تے جے قربانی نہ کر سگدا
ہووے تے او ترے ڈینہہ حج وچ روزے رکھے تے ست روزے
ول آکے رکھے۔ اے پورے ڈاہ تھی ویندن اے اوندے واسطے ہے جیندے
بال بچے مسجد حرام وچ نہ ہوون تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جان گھنو
جو بے شک اللہ سئیں دی سزا ڈاڈھی سخت ہے۔

ع ۲۴ / ۸

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِیْهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَ لَا فُسُوْقَ ۙ وَ لَا جِدَالَ فِی الْحَجِّ ؕ وَ مَا
تَفْعَلُوْا مِنْ خَیْرٍ یَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؔؕ وَ تَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَیْرَ
الزَّادِ التَّقْوٰی ؗ وَ اتَّقُوْنِ یٰۤاُولِی الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۸﴾

وقف النبی صلی اللہ علیہ وسلم

۱۹۸۔ حج دے مہینیں کوں ہر کوئی جاندے تے جیندے اتیں انہیں مہینے
وچ حج فرض ہووے تے او حج دے ڈینہیں وچ نہ تے کہیں نال شہوت
دی گال کرے تے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ بھڑے
جیرھی تساں نیکی کریسو اللہ سئیں اوں کوں جاندے تساں اپنے نال
سفر خرچ گھن گھنو تے بے شک چنگا سفر خرچ اللہ سئیں دا ڈر ہے
تے میں کنیں ڈرو اے سیانے لوکو!

لَیْسَ عَلَیْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ
فَاِذَاۤ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ ۪ وَ اذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَ اِنْ كُنْتُمْ مِّنْ
قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّیْنَ ﴿۱۹۹﴾

۱۹۹۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپنے رب کنیں فضل منگو
تے جڈاں تساں عرفات کنیں ولو تے تساں مشعر حرام دے نال اللہ
سئیں کوں یاد کرو۔ تے اونکوں اویں یاد کرو جیویں اوں تہاکوں سدھا
رستہ ڈکھائس۔ تے ایں کنیں پہلے تساں گمراہیں وچوں ہاوے۔

ثُمَّ اَفِیْضُوْا مِنْ حَیْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَ اسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۰۔ تے تساں اتھاؤں ولو جتھوں ہے لوک ولن۔ تے اللہ سئیں کنیں
بخشش منگو تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشن والا تے مہربان ہے۔

فَاِذَا قَضَیْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّقُوْلُ
رَبَّنَاۤ اٰتِنَا فِی الدُّنْیَا وَ مَا لَهٗ فِی الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۱۔ تے جڈاں تساں اپنیاں عبادتاں پوریاں کر گھنو تے ول اللہ
سئیں کوں تساں اویں یاد کرو جیویں تساں یاد کریندے ہاوے اپنے پیو
ڈاڈے کوں یا اوں کنیں وی ڈھیر یاد کرو۔ تے لوکیں وچوں جیرھا اے
آہدے جو اے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ ڈے اوندا آخرت وچ
کوئی حصہ نئیں۔

وَ مِنْهُمْ مَّنْ یَّقُوْلُ رَبَّنَاۤ اٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَّ
فِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّ قِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۰۲﴾

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جیرھا اے آہدے اے ساڈے رب ساکوں
دنیا وچ وی چنگائی ڈے تے آخرت وچ وی چنگائی ڈے تے ساکوں
بھاہ دے عذاب کنیں بچا۔

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

۲۰۳۔ ایجھے لوکن جنہیں دا کمائی دی وجہ نال ثواب وچ وݙا حصہ ہے۔ تے اللہ سئیں حساب گھنݨ وچ جلدی کریندے۔

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

۲۰۴۔ اللہ سئیں کوں یاد کرو انہیں گنڑی دے جیہاڑیں وچ۔ تے جیڑھا شخص جلدی کرے ݙو ݙینہیں وچ (ول آوے) تے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں جیڑھا دیر نال (آوے) تے اوندے اتے وی کوئی گناہ نئیں۔ ہے اوندے کیتے جیڑھا اللہ سئیں کنیں ڈرے۔ تساں اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو بے شک تساں سارے کٹھے کرکے ہوندو ولائے ویسو۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

۲۰۵۔ تے لوکیں وچوں کجھ اینجھن جینڈی گال دنیا دی زندگی وچ تیکوں چنگی لگدی ہے تے اللہ سئیں کوں گواہ بݨیندن اوں گال تے جیڑھی انہیں دے دل وچ۔ تے سچی گال اے ہے جو او ݙاڈھے جھڑاکے ہن۔

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾

۲۰۶۔ تے جݙاں او حاکم بݨ ویندن تے او زمین تے ورکدن گیڑ گھتݨ کیتے تے رڑھیں تے نسلیں کوں تباہ کرݨ کیتے۔ تے اللہ سئیں گیڑیں کوں چنگا نئیں سمجھدا۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ۚ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۚ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

۲۰۷۔ تے جݙاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ سئیں کنیں ڈرو تے نک نموز انہیں کوں گناہ تے مجبور کر ݙیندے تے انہیں کوں دوزخ کافی ہے تے او رہݨ کیتے بہوں گندی ہے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

۲۰۸۔ تے لوکیں وچوں کجھ اینجھے ہن جیڑھے اللہ سئیں دی خوشی حاصل کرݨ کیتے اپݨے آپ کوں ویچ ݙیندن تے اللہ سئیں اپݨے بندیں تے بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

۲۰۹۔ اے منݨ والیو تساں سارے دے سارے فرمانبرداری وچ آونجو تے نہ ٹرو شیطان دے پیریں تے بے شک او تہاݙا کھلا کھلا دشمن۔

فَإِن زَلَلْتُم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

۲۱۰۔ تے جے تساں کھلے کھلے نشانات آوݨ دے بعد تلک پیو ہے تے پچھیں جاݨ گھنو جو اللہ سئیں وی غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ

۲۱۱۔ او ایں گال دے سوا کہیں دا انتظار پئے کریندن جو اللہ سئیں جڑ

الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ؑ ﴿٢١٠﴾

دے پچھاویں وچ آوے تے فرشتے وی آون تے ایں گال دا فیصلہ
ع ۲۵ / ۱۴ / ۹ کر ڈِتا ونجے تے سارے کم اللہ سئیں دو ولدن۔

سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۭ بَيِّنَةٍؕ
وَمَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ
اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کنیں پچھو جو اساں انہیں کوں کتنے کھلے کھلے نشان ڈِتن
تے جیڑھا اللہ سئیں دی نعمت کوں اوں دے ملنے دے بعد وٹا ڈیوے جیڑاں
او ایں کنیں آونجے تے اللہ سئیں ڈاڈھی سخت سزا ڈیوݨ والا ہے۔

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْاۘ وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِؕ
وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

۲۱۳۔ تے جیڑھے کافرن انہیں کوں دنیا دی زندگی سوہݨی کر کے
ڈکھائی گئی ہے تے او منݨ والیں تے مذاقاں کریندن تے جیڑھے
ربع لوک اللہ سئیں کنیں ڈردن قیامت دے ڈینہہ او کافریں تے غالب
ہوسن اللہ سئیں جیکوں چاہندے بے حسابا رزق ڈیندے۔

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ
مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِؕ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا
فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖؕ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٣﴾

۲۱۴۔ سبھے لوک ہکو ٹولہ ہن تے اللہ سئیں نبیں کوں خوشخبری ڈیوݨ والا
تے ڈراوݨ والا بݨا کے بھیجیس تے انہیں نال سچی کتاب وی لہائی
ہس۔ تاں جو اللہ سئیں لوکیں دے جھیڑیں دا فیصلہ کر ڈیوے۔ انہیں
آیت وچ شیطانگی کیتے جیڑھا دی اوں دے ملنے گھتیے جڈاں انہیں دو
کتاب آ گئی ہائی۔ تے کھلے کھلے نشانات وی آ گئے ہن تے اللہ
سئیں اپݨے حکم نال منݨ والیں کوں سچائی دا رستہ ڈکھا لئے جیندے
وچ ڈو جھے اختلاف کریندے پئے ہن۔ تے اللہ سئیں جیکوں
چاہندے سدھا رستہ لا ڈیندے۔

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ
الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْؕ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ
وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِؕ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ﴿٢١٤﴾

۲۱۵۔ تہاڈا اے خیال جو تساں داخل تھی ویسو بہشت وچ تے
تہاڈو اجاں تئیں او مصیبتاں نئیں آیاں جیڑھیاں تساں کنیں پہلے
لوکیں تے آئن۔ انہیں کوں تنگی، بکھ تے ڈکھ ملئے تے انہیں کوں
ایجھا ہلا ڈِتا گئے جو او رسول تے اوندے منݨ والے سبھے اے
آکھݨ پئے گئے ہن جو اللہ سئیں کڈاں مدد کریسی۔ سݨو! بے شک
اللہ سئیں دی مدد بہوں کول ہے۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَؕ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ
خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَابْنِ السَّبِيْلِؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ

۲۱۶۔ او لوک تیں کنیں پچھدن جو او کیا خرچ کرن توں آکھ تساں
جیڑھا وی چنگا مال خرچ کرو او تہاڈے پیو ما تے گھاٹے سکیں تے
یتیم تے مسکین تے مسافریں (دا پہلا حق) تے جو تساں چنگائی کرو

عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

بے شک اللہ سئیں اوں کوں بہوں جانڑں والا ہے۔

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

٢١٧۔ تہاڈے اتے فرض کیتی گئی ہے جنگ تے تہاکوں او چنگی نئیں لگدی تے اے وی تھی سگدے جو تہاکوں ہک شئے چنگی نہ لگدی ہووے اتے او تہاڈے کیتے چنگی ہووے تے اے وی تھی سگدے جو تہاکوں ہک شئے چنگی لگدی ہووے تے او تہاڈے کیتے چنگی نہ ہووے تے اللہ سئیں جانڑدے تے تساں نوتھے جانڑدے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾

٢١٨۔ تیں کنیں پچھدن جنگ کیتے عزت والے مہینے وچ توں آکھ ایں مہینے وچ جنگ بہوں وڈا گناہ ہے تے اللہ سئیں دے راہ کنیں ہٹکنڑ۔ تے اوندا انکار تے عزت والی مسیت دا تے اوندے گھر والیں کوں اتھوں کڈھ ڈیونڑ اللہ سئیں دی نگاہ وچ اوں کنیں وی وڈا گناہ ہے۔ تے فتنہ قتل کنیں وی وڈا جرم ہے۔ تہاڈے نال او تئیں بھڑدے رہسن جے تئیں تہاکوں تہاڈے دین کنیں پھیر نہ گھنن جے انہیں کوں طاقت ہووے۔ تے جیڑھا وی تہاڈے وچوں اپنڑے دین کنیں پھر ونجے تے نہ منڑں دی حالت وچ مر ونجے تے ایجھے لوکیں دے عمل دنیا تے آخرت وچ ونجیج ولسن۔ ایجھے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ دیر تئیں پئے رہسن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

٢١٩۔ بے شک جنہیں منڑ گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سئیں دے رستے وچ جہاد کیتے۔ اے لوک اللہ سئیں دی رحمت دے امیدوار ہن تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان ہے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

٢٢٠۔ اے رسول تیں کنیں او شراب تے جوئے دا پچھدن تو انہیں کوں آکھ انہیں ڈونہیں وچ وڈا گناہ ہے تے لوکیں دا فائدہ وی ہے۔ تے انہیں ڈونہیں دا گناہ انہیں دے فائدے کنیں بہوں وڈا ہے۔ تے او تیں کنیں پچھدن جو او خرچ کیا کرن۔ توں آکھ جیڑھا بچ ونجے۔ ایویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے حکم بیان کریندے تاں جو تساں سوچ سمجھو۔

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ

٢٢١۔ ایں دنیا کیتے وی تے اگلے جہان کیتے وی۔ او تیں کنیں پچھدن

لَهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

یتمیں دا توں انہیں کوں آکھ جوانہیں دی حالت ٹھیک کرݨ بہوں چنگا کم جے تساں انہیں کوں اپݨے کٹھے رکھو تے او تہاݙے بھرا ہن۔ تے اللہ سئیں اصلاح کرݨ والیں وچ وگاڑیں کوں جاݨدے۔ جے اللہ سئیں چاہندا تے تہاکوں ݙکھ ݙیوے ہا۔ بے شک اللہ سئیں غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

۲۲۲۔ تے تساں شرک کرݨ والیں تریمتیں نال نہ پرنیجو جے تئیں او ایمان نہ گھن آون۔ تے مومن باندی شرک کرݨ والی تریمت کنیں چنگی ہے بھانویں او تہاکوں چنگی وی لگدی ہووے۔ تے تساں شرک کرݨ والے جوانیں نال نہ پرناؤ۔ مومن بانہاں شرک کرݨ والے کنیں چنگا ہے۔ بھانویں او تہاکوں چنگا وی لگدا ہووے۔ اے لوک تہاکوں بھا دو سݙیندن تے اللہ سئیں اپݨے حکم نال بہشت تے بخشش دو سݙیندے۔ تے اللہ سئیں اپݨے حکم کوں کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو او نصیحت حاصل کرن۔

ع

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

۲۲۳۔ او تیں کنیں حیض دے متعلق پچھدن توں آکھ جو او ݙکھ ݙیوݨ والی شئے ہے۔ ات گالہوں تساں حیض دے ݙینہیں وچ زالیں کنیں اݙ رہوو۔ تساں انہیں دے کولہو نہ ونجو جے تئیں او پاک نہ تھی ونجن تے جݙاں او پاک تھی ونجن تے انہیں کولہو آؤ جتھو اللہ سئیں تہاکوں حکم ݙتے۔ بے شک اللہ سئیں توبہ کرݨ والیں کوں چنگا جاݨدے تے پاک لوکیں کوں وی چنگا جاݨدے۔

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

۲۲۴۔ تہاݙیاں زالیں تہاݙے واسطے رڑھیں ان تے تساں انہیں کنیں آؤ جݙاں تہاݙی مرضی ہووے۔ تے اپݨے کیتے کجھ اگوں وی پٹھو تے اللہ سئیں کنیں ݙرو تے جاݨ گھنو جو تساں اوں کوں ملݨ والیو۔ تے خوش خبری ݙے ݙے منݨ والیں کوں۔

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

۲۲۵۔ نیکی کرݨ تے خدا کنیں ݙرݨ تے لوکیں وچ صلح کرݨ کیتے تساں اللہ سئیں کوں اپݨے قسمیں دا اولا نہ بݨاؤ۔ تے اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوْبُكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٢٥﴾

۲۲۶۔ اللہ سئیں تہاڈی فضول قسمیں تیں تہاکوں نہ پکڑیسی۔ ہا انہیں
قسمیں تے پکڑیسی جیرھیاں تہاڈے دلیں وچوں نکلسن۔ تے
اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں ٹھڈھا ہے۔

لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ
فَاِنْ فَاۗءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢٦﴾

۲۲۷۔ او لوک جیرھے اپݨی زالیں کنیں انج تھیوݨ دیاں قسماں کھندن
او چار مہینے ݙیکھن تے جے او زالیں دو ول آون تے بے شک
اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے رحم کرݨ والا ہے۔

وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٧﴾

۲۲۸۔ تے جے او پک وچن۔ طلاق ݙیوݨ تے بے شک اللہ سئیں
بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْۗءٍ ۭ وَ
لَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ
اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ
بِرَدِّهِنَّ فِيْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ۭ وَلَهُنَّ مِثْلُ
الَّذِيْ عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۠ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۭ
وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٨﴾

۲۲۹۔ تے جنہیں تریمتیں کوں طلاق تھی گئی ہے او ترے حیض تئیں
اپݨے آپ کوں جھلی رہن۔ جے اللہ سئیں تے آخرت دے ݙینہہ
کوں منیندن تے انہیں تے اے جائز نئیں جو اللہ سئیں انہیں دے
رحم وچ پیدا کیتے اوں کوں لکاون تے جے او نیچ دنجن تے انہیں دے
پیئے دا زیادہ حق ہے جو او اوندو ولن انہیں تریمتیں دے۔ شریعت
۲۸ ع ۱۲ دے مطابق حق وی اویں ہن جیویں انہیں دیاں ذمہ داریاں ہن۔
تے جوانیں دا تریمتیں کنیں رتبہ ودھ ہے تے اللہ سئیں غالب تے بہوں
سیاݨا ہے۔

اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۠ فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ۭ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَـيْـــًٔـا اِلَّآ
اَنْ يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۭ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا
حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۭ تِلْكَ
حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ
فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٢٩﴾

۲۳۰۔ طلاق ݙو دفعہ ہے تے ول اوں کوں چنگے طریقے نال رکھے یا
چنگائی کرکے ٹور ݙیوے تے جو کجھ لتاں اوں کوں ݙتے اوں
کوں ولا گھنݨ تہاݙے لئے جائز نئیں۔ ہا جے اے ݙر ہووے جو
او اللہ سئیں دے بݨائے ہوئے بنّیں سنبھال نہ سگسن۔ جے
تہاکوں اے ݙر ہووے جو او اللہ سئیں دے بنّیں کوں سنبھال نہ سگسن
تے ول انہیں تے کوئی گناہ نئیں جو تریمت پیئے کوں کجھ بھتہ ݙے
ݙیوے۔ اے اللہ سئیں دے بنّیں ہن لتاں انہیں کنیں اگو نہ
ودھو۔ تے جیرھا ودھسی اللہ سئیں دے بنّیں کنیں تے او
ظالمن۔

فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْۢ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا

۲۳۱۔ تے پیئے زال کوں تریجھی طلاق ݙے ݙیوے تے اوندے

غَيْرَهٗ ۭ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يَّتَرَاجَعَآ
اِنْ ظَنَّآ اَنْ يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۭ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٠﴾

اتے جائز نئیں جو او ولا اوندے نال شادی کرے جے تیئں او بے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے اووی طلاق ڈے ڈیوے تے ول انہیں ڈونا ہیں تے کوئی گناہ نئیں جو او پرنیج پون جے انہیں کوں یقین ہووے جو او اللہ سئیں دی حدیں کوں سنبھال گھنسن۔ اے اللہ سئیں دیاں حداں ہن جیرھیاں اوں جاݨن والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈتن۔

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاۗءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْھُنَّ
بِمَعْرُوْفٍ اَوْ سَرِّحُوْھُنَّ بِمَعْرُوْفٍ ۠ وَلَا تُمْسِكُوْھُنَّ
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوْا ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ۭ
وَلَا تَتَّخِذُوْٓا اٰيٰتِ اللّٰهِ ھُزُوًا ۡ وَّاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَمَآ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهٖ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٣١﴾

۲۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈے ڈیو تے او عدت پوری کر گھنن تے انہیں کوں رواج دے مطابق روک گھنو یا چنگائی کر کے انہیں کوں ٹور ڈیو۔ تے ایں واسطے انہیں کوں نہ رکو جو تساں ڈکھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے جیرھا اے کریسی او اپݨے اتے ظلم کریسی۔ تے تساں اللہ سئیں دے حکمیں نال مخول نہ کرو۔ تے جیرھیاں نعمتاں اللہ سئیں تہاکوں ڈتن انہیں کوں یاد رکھو۔ تے
ع ۲۹ ۱۴
اے وی یاد رکھو جیرھی اللہ سئیں تہاڈے اتے کتاب تے سنمیپ لہائی ہے تے اوندے نال تہاکوں نصیحت کیتی اس۔ تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو اللہ سئیں ہر چیز کوں جاݨݨ والا ہے۔

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاۗءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْھُنَّ
اَنْ يَّنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ
ذٰلِكَ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ۭ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٢﴾

۲۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈیو تے انہیں دی عدت پوری تھی ونجے (جے او آپت وچ چنگے طریقے نال منیج ونجن) تے انہیں کوں اپݨے (پہلے) پیئے نال نکاح کرݨ کنیں نہ ہٹکو اے نصیحت انہیں واسطے ہے جیرھے تہاڈے وچوں ایمان رکھیندن اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہہ تے۔ اے تہاڈے واسطے زیادہ برکت والی تے بہوں پاکیزہ ہے۔ تے اللہ سئیں جاݨدے جو تساں نئیں جاݨدے۔

وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَھُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۭ وَعَلَي الْمَوْلُوْدِ لَهٗ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَاۗرَّ وَالِدَةٌ ۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ

۲۳۴۔ تے مئیں اپݨے بالیں کوں کھیر پلاون پورے ڈو سال اے اوندے کیتے ہے جیرھے کھیر پلاوݨ دی خدمت کوں پورا کرݨ چاہندن تے جیندا بال اوندے ذمے ہے رواج دے مطابق کھیر پلاوݨ والیں دا کھاوݨ پیوݨ تے انہیں دے کپڑے کہیں شخص

لَهٗ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ؕ
وَاِنْ اَرَدْتُّمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٣﴾

تے اوندی طاقت کنیں ودھ ذمہ داری نئیں سٹی ویندی۔ کہیں ماکوں اوندے بال دی وجہ نال تے نہ پیو کوں اوندے بال دی وجہ نال ڈکھ نہ ڈِتا ونجے۔ وارث کیتے وی ایہو حکم۔ جے اوڈوہیں صلاح کرکے کھیر چھڑاوݨ تے راضی تھی ونجن تے انہیں ڈوناہیں تے کوئی گناہ نئیں۔ جے تساں اپݨے بالیں کوں کہیں ہی تربیت کنیں کھیر پلاوݨ چاہو تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جے تساں انہیں کوں جیرھی شئے ڈیوݨ کیتی ہے رواج دے مطابق او ڈے ڈیو۔ تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو او ڈیکھݨ والا ہے۔

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ
بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٣٤﴾

۲۳۵۔ تہاڈے وچوں جیرھے لوک مر ویندن تے پچھوں اپݨیاں زالیں چھوڑ ویندن تے او زالیں چار مہینے ڈاہ ڈیہاڑے انتظار کرن تے جڈاں انہیں دی مدت پوری تھی ونجے تے ول تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں او شریعت دے مطابق اپݨے کیتے جو کجھ کرن تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو اوں کنیں واقف ہے۔

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ
وَلٰكِنْ لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا
مَّعْرُوْفًا ؕ وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ
الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣٥﴾ ع

۲۳۶۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اشاریں نال یا دِل وچ لُکا کے تریمتیں دو ڈھک چا ونجو اللہ سئیں کوں پتہ ہے جو تساں انہیں کوں یاد کریندے ہو۔ ہا انہیں نال لک کے کوئی وعدہ نہ کرو نہ گھنو سوائے ایندے جو تساں کوئی چنگی گال کر گھنو۔ تے تساں نکاح کوں پکا کرݨ دا ارادہ نہ کرو جے تئیں انہیں دی عدت پوری نہ تھی ونجے۔ تے تساں جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ٹھڈا ہے۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ
اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚ ۖ وَّمَتِّعُوْهُنَّ عَلَى الْمُوْسِعِ
قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا ۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣٦﴾

۲۳۷۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جے تساں انہیں زالیں کوں طلاق ڈیو جنہیں کوں تساں ہتھ وی نئیں لایا یا حق مہر مقرر نئیں تھیا تے انہیں کوں فائدہ پچاؤ۔ امیر آدمی اپݨی طاقت دے مطابق تے غریب آدمی اپݨی طاقت دے مطابق۔ ایہ فائدہ شریعت دے مطابق تے چنگائی کرݨ والیں تے فرض۔

وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ
يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ؕ وَ
اَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؕ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۳۸﴾

۲۳۸۔ جے تساں انہیں کوں ہتھ لاون کنیں پہلے طلاق ڈے ڈیو تے جیرھا حق مہر مقرر تھیا ہووے تساں اوندا ادھ حق مہر ادا کرو سوائے ایندے جو او معاف کر ڈیون یا او معاف کر ڈیوے جیندے ہتھ وچ نکاح دی گنڈھ ہے۔ جے تساں معاف کر ڈیو تے اے تقویٰ دے بہوں کول ہے۔ تساں آپت وچ ہک ڈو جھے دی چنگائی کوں نہ بھلائے کرو بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو ڈیہدا کھڑے۔

حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَ الصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۗ وَقُوْمُوْا
لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿۲۳۹﴾

۲۳۹۔ تساں ساریں نمازیں دا پورا خیال رکھو تے خاص کر او دھلی نماز دا تے اللہ سئیں دے فرمانبردار بندے بݨ کے کھڑے تھیوو۔

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۴۰﴾

۲۴۰۔ جے تہاکوں ڈر ہووے تے تساں ٹردیں یا سوار تھئیں ہوئیں (نماز پڑھ گھدی کرو) تے جیرھے ویلھے ڈر مک ونجے تے اللہ سئیں کوں یاد کرو جیویں اوں تہاکوں سکھائے جو تساں پہلے نہ جاݨدے ہاوے۔

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۖۚ وَّصِيَّةً
لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْ مَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَّعْرُوْفٍ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۴۱﴾

۲۴۱۔ تے جو مرد تہاڈے وچوں مر ویندن تے (پچھوں) اپݨیاں زالیں چھوڑ ویندن تے انہیں کیتے ہک سال تک بغیر گھروں کڈھیئے فائدہ چاوݨ دی وصیت کر ونجن جے او آپ نکل ونجن تے ول تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں او اپݨے کیتے شریعت دے مطابق جو وی فیصلہ کرن تے اللہ سئیں غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِيْنَ ﴿۲۴۲﴾

۲۴۲۔ تے جیرھیں ترمیتیں کوں طلاق تھی ونجے انہیں کوں حالات دے مطابق کجھ سامان ڈیوݨ وچ کوئی حرج نئیں اے متقیں تے فرض ہے۔

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۴۳﴾ ع ۱۵

۲۴۳۔ اینویں اللہ سئیں اپݨے حکم تہاڈے کیتے بیان کریندے تاں جو تساں عقل کرو۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ
حَذَرَ الْمَوْتِ ۪ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۫ ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۲۴۴﴾

۲۴۴۔ کیا تیں انہیں کوں نئیں ڈٹھا جیرھے اپݨے گھریں وچوں مرݨ دے ڈر کنیں نکل گئین تے او ہزاراں ہن۔ اللہ سئیں انہیں کوں آکھے تساں مرو نجو تے ول انہیں کوں زندہ کیتس۔ بے شک اللہ سئیں لوکیں تے فضل کرݨ والا ہے تے بہوں لوک اوندا شکر نئیں کریندے۔

وَقَاتِلُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۴۴﴾

۲۴۵ . تساں اللہ سئیں دے رستے وچ جنگ کرو تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہِ۔

مَنْ ذَا الَّذِیْ یُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَیُضٰعِفَهٗ لَهٗٓ اَضْعَافًا كَثِیْرَةً ۭ وَاللّٰهُ یَقْبِضُ وَیَبْصُۜطُ ۠ وَاِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۴۵﴾

۲۴۶ . کوݨ جیرھا اللہ سئیں کوں اپݨے مال دا چنگا حصہ ڈیوے اللہ سئیں اوں کوں بہوں ودھا تے ڈیندے۔ تے اللہ سئیں گھٹیندا وی اے تے ودھیندا وی ہے۔ تے تساں ہوندو ولسو۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِیْٓ اِسْرَاۗءِیْلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى ۘ اِذْ قَالُوْا لِنَبِیٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ۭ قَالَ هَلْ عَسَیْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَیْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ۭ قَالُوْا وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَاَبْنَاۗىِٕنَا ۭ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِالظّٰلِمِیْنَ ﴿۲۴۶﴾

۲۴۷ . کیا تیکوں بنی اسرائیل دے انہیں سرداریں دا پتہ نئیں جیرھے موسیٰ (علیہ السلام) دے بعد گزرین۔ جڈاں انہیں اپݨے نبی کوں آکھیا جو توں ساڈے واسطے ہک بادشاہ بݨا تے ول اساں جنگ کریسوں اللہ سئیں دے رستے وچ۔ تے اوں نبی آکھیا اے نہ تھیوے جو تہاڈے اتے جنگ فرض تھی ونجے تے تساں بھڑوناں۔ انہیں آکھیا ساکوں کیا ہے جو اللہ سئیں دے رستے وچ بھڑوں ناں حالت اے ہے جو ساکوں اپݨے گھریں وچوں کڈھ ڈتا گیا تے اپݨے پتریں کنیں وی تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کر ڈتی گئی او سارے پھر گئے سوائے تھوڑیں لوکیں دے تے اللہ سئیں ظالمیں کوں بہوں جاݨدے۔

وَقَالَ لَهُمْ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا ۭ قَالُوْٓا اَنّٰى یَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَیْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ یُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ۭ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَیْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِی الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۭ وَاللّٰهُ یُؤْتِیْ مُلْكَهٗ مَنْ یَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۴۷﴾

۲۴۸ . تے انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اللہ سئیں طالوت کوں تہاڈا بادشاہ بݨا کے پٹھیے۔ انہیں آکھیا او کیویں ساڈے اتے حکومت کر سگدے۔ اوں کنیں ساکوں حکومت کرݨ دا زیادہ حق اوں کنیں مال وی ڈھیر کائہ نئیں۔ تے نبی آکھیا بے شک اللہ سئیں اوں کوں تہاڈے اتے چݨ گھدے تے اونکوں بہوں ودھائی علم وچ تے جسم وچ۔ اللہ سئیں جینکوں چاہندے اپݨی حکومت ڈیندے تے اللہ سئیں بہوں ودھاوݨ والا تے جاݨݨ والا ہِ۔

وَقَالَ لَهُمْ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اٰیَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ یَّاْتِیَكُمُ التَّابُوْتُ فِیْهِ سَكِیْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِیَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ۭ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۲۴۸﴾ ع ۳۲

۲۴۹ . انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اوندی بادشاہت دا نشان اے ہے جو تہاڈو ہک صندوق آ ویسی جیندے وچ تہاڈے کیتے تسلی ہوسی تہاڈے رب کنیں او موسیٰ تے ہارون دے تعلق داریں دا چھوڑیا ہویا بقایا ہِ۔ اوں کوں فرشتے چاتی کھڑے ہوسن۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ہِ جے تساں مومن ہوئے۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُوْدِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ وَمَنْ لَّمْ
يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّيْٓ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ
فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا
اللّٰهِ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةً بِاِذْنِ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۲۵۰﴾

۲۵۰۔ تے جڈاں طالوت اپنے لشکر کوں گھن کے ٹر پئے تے اوں آکھئے جو بے شک اللہ سئیں تہاکوں ہک نہر نال ازمیسی جیرھا اوندے وچوں پانی پیسی اوندا میڈے نال کوئی تعلق نئیں جیرھا چکھسی وی ناں او میڈا بیلی ہے ہا جیرھا ہک بک پانی دا پیوے تے کوئی ہرج نئیں، اوندے وچوں سوائے تھوڑے لوکیں دے باقی ساریں پی گدھا جڈاں او تے منن والے او نہر ٹپ گیئن تے انہیں آکھئے ساکوں اج جالوت تے اوندے لشکر نال بھڑن دی طاقت کائنی نئیں۔ تے او لوک جنہیں کوں اللہ سئیں دی ملاقات دا الیقین ہا آکھیا جو اللہ سئیں دے حکم نال چھوٹا ٹولہ بہوں وڈے لشکر کوں ڈھا ڈیندے۔ تے اللہ سئیں صبر کرن والیں دے نال ہے۔

وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۵۱﴾

۲۵۱۔ تے جڈاں او جالوت تے اوندے لشکر دے سامنے تھیئن تے انہیں دعا منگی جو اے ساڈے رب ساکوں صبر دی طاقت ڈے تے ساڈے پیریں کوں جمائی رکھ تے کافریں دے مقابلے وچ ساکوں مدد ڈے۔

فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَ
اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ وَ
لَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ
الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۵۲﴾

۲۵۲۔ پچھیں انہیں اللہ سئیں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں ہرا ڈتا تے داؤد نے جالوت کوں قتل کر ڈتا تے اللہ سئیں اوں کوں حکومت تے سنپ ڈتا تے جو اللہ سئیں دی مرضی ہائی اوں کوں سکھائس۔ تے جے اللہ سئیں ہک کوں ڈوجھے کنیں نہ ہٹکیندا تے زمین وچ فساد تھی ونجے ہا تے اللہ سئیں سارے جہانیں تے فضل کرن والا ہے۔

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۲۵۳﴾

۲۵۳۔ اے اللہ سئیں دیاں آیتاں ہن جیرھیاں اساں تیکوں پڑھ کے سنیندے ہیں تے بے شک توں (اللہ سئیں دے) رسولیں وچوں ہیں۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ
مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَ رَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَ اٰتَيْنَا
عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَ اَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ
بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَ لٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ
اٰمَنَ وَ مِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا ۟
وَ لٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ۝۲۵۳

۲۵۴۔ اے رسولن جنہیں وچوں کجھ کوں اساں کجھ تے ودھ رتبہ ڈتے
انہیں وچوں کجھ اینجھے ہن جنہیں نال اللہ سئیں گالہیں کیتین (فضیلت ڈتی)
تے کجھ اینجھے ہن جنہیں دے رتبے ودھائنس تے اساں ڈتے ہن
عیسیٰ ابن مریم کوں ظاہر ظہور نشان تے اساں روح القدس نال اوندی
تکڑائی کیتی۔ تے جے اللہ سئیں چاہے ہا تے کھلے نشان آوݨ دے
بعد تے نبیں دے بعد اے لوک آپت وچ نہ بھڑن ہا تے انہیں
اختلاف کیتے۔ انہیں وچوں کجھ تے مَن گئے تے کجھ نہ منیا جے اللہ
سئیں چاہوے ہا تے او آپت وچ نہ بھڑن ہا تے اللہ سئیں
اوہو کریندے جو او چاہندے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ
اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ
وَ الْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۲۵۴

۲۵۵۔ اے منݨ والو تساں خرچ کرو جو اساں تہاکوں ڈتے ایں
کنیں پہلے جو او ڈینہہ آوے جیندے وچ نہ وپار ہوسی تے نہ سنگت
کم اوسی تے نہ سفارش چلسی تے کافرہی ظلم کرݨ والن۔

اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَنْ
ذَا الَّذِيْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
اَيْدِيْهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ
عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ
وَلَا يَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ۝۲۵۵

۲۵۶۔ اللہ او ذات جیندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں او جیندا ہے
تے قائم رہݨ والا ہے۔ نہ تے اونکوں گھل اندی ہے تے نہ نندر۔ آسمانیں
تے زمین وچ جو کجھ ہے او ہیندا ہے۔ کیرھا ہے جیرھا اوندی اجازت دے
بغیر اوندے اگو سفارش کر سگے۔ او سب کجھ جاݨدے جو اوندے
اگو یا پچھو ہے اوندے علم وچوں کجھ دی او احاطہ نئیں کر سگدے
سوائے اوندے جے تلا او چاہے۔ اوندا علم آسمانیں تے زمین
تے چھایا پئے تے انہیں ڈوناہیں دا پار رکھا اوں کوں تھکیندا نئیں۔
اللہ سئیں وڈی شان والا تے عظمت والا ہے۔

لَاۤ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ ۙ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ
فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ
وَ اللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۲۵۶

۲۵۷۔ دین وچ کوئی جبر نئیں۔ ہدایت گمراہی کنیں نکھڑی پئی ہے۔ تے
جیرھا شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سئیں کوں منے تے اوں دل
تکڑے کڑے کوں پکڑ گدھے جیرھا تر ٹدا نئیں۔ تے اللہ سئیں
بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى
النُّوْرِ ؕ وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ

۲۵۸۔ جیرھے منیندن اللہ سئیں انہیں دا سنگتی ہے۔ انہیں کوں
اندھاریں کنیں سوجھلے دو گھن اندے۔ تے جیرھے نئیں منیندے

يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥٨﴾

انہیں دے سنگتی شیطانن تے او انہیں کوں سوجھلے کنیں اندھاریں دو گھن اندن۔ اے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تئیں پئے رہسن۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِیْ رَبِّهٖۤ اَنْ اٰتٰىهُ
اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّیَ الَّذِیْ یُحْیٖ وَ یُمِیْتُ ۙ
قَالَ اَنَا اُحْیٖ وَ اُمِیْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ یَاْتِیْ
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِیْ كَفَرَ ؕ وَ اللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ﴿٢٥٩﴾

٢٥٩۔ کیا تیکوں اوں آدمی دی خبر نئیں ملی جئیں اپݨے رب دے متعلق ابراہیمؑ نال بحث کیتی جو اللہ سئیں اوں کوں حکومت ݙتی ہائی۔ جݙاں ابراہیمؑ آکھیا جو میݙا رب او ہے جیرھا جویندے تے مریندے (اوں بادشاہ) آکھیا میں جویندا وی ہاں تے مریندا وی ہاں تے (حضرت) ابراہیمؑ آکھیا جو بے شک اللہ سئیں سجھ کوں پوادھ کنیں کڈھیندے تے توں اوں کوں پچادھ کنیں کڈھ ݙکھال۔ تے کافرایں گال تے ݙاڈھا ویلا تھی گئے تے اللہ سئیں ظالمیں کوں سدھا رستہ نئیں ݙکھیندا۔

اَوْ كَالَّذِیْ مَرَّ عَلٰى قَرْیَةٍ وَّ هِیَ خَاوِیَةٌ عَلٰى
عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى یُحْیٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ
فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ
قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا اَوْ بَعْضَ یَوْمٍ ؕ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَ شَرَابِكَ لَمْ یَتَسَنَّهْ ۚ
وَ انْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَ لِنَجْعَلَكَ اٰیَةً لِّلنَّاسِ
وَ انْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَیْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا
لَحْمًا ؕ فَلَمَّا تَبَیَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ
قَدِیْرٌ ﴿٢٦٠﴾

٢٦٠۔ یا اوہو جیہاں کوئی آدمی ݙٹھی جیرھا ہک وستی کنیں لنگھیے تے او وستی اپݨیں چھتیں تے ڈٹھی پئی ہائی۔ تے اوں آدمی آکھیا جو اللہ سئیں ایں وستی کوں اجڑݨ دے بعد کیویں وسیسی۔ تے اللہ سئیں اوں کوں سو سال تئیں (خواب وچ) ماری رکھیے ولا اوندی نندر اکھوڑی اس تے پچھیس جو توں ایں حالت وچ کے تئیں رہ گئیں۔ اوں آکھیا جو میں ہک ݙینہہ یا ݙینہہ دا کجھ حصہ رہ گیاں۔ اللہ سئیں آکھیا سچی گال اے ہے جو توں سو سال تئیں ایویں رہ گئیں ہݨ توں اپݨی روٹی تے پیوݨ دے پاݨی کوں ݙیکھ او سڑیا نئیں۔ تے توں ݙیکھ اپݨے گݙا کوں۔ تے اساں تیکوں لوکیں کیتے نشان بݨائے ہے۔ توں ݙیکھ ہݙیں کوں کیویں اساں انہیں کوں جوڑیندے تے ول انہیں تے گوشت چڑھیندے ہیں۔ تے جݙاں اوندے اتے گال کھل گئی تے اوں آکھیا میکوں پتہ ہے جو اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِیْ كَیْفَ تُحْیِ الْمَوْتٰى ؕ قَالَ
اَوَ لَمْ تُؤْمِنْ ؕ قَالَ بَلٰى وَ لٰكِنْ لِّیَطْمَئِنَّ قَلْبِیْ ؕ قَالَ
فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّیْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَیْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

٢٦١۔ تے جݙاں حضرت ابراہیمؑ آکھیا اے میݙے رب میکوں ݙکھا جو توں مردے کیویں جویندیں۔ اللہ سئیں آکھیا کیا توں اے گال نوہیں مندا۔ اوں آکھیا مندا تے ہاں پر دل دی تسلی کیتے اے پچھیم ہے تے اللہ سئیں

عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيْنَكَ
سَعْيًا ؕ وَ اعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٠﴾

آکھیا چار پکھی پکڑ تے انہیں کوں اپنا ہیلک کر تے ولا انہیں کوں
انجوانج رود تے رکھ آ۔ پچھیں انہیں کوں سڈ مار او تیڈے ڈو ڈرکدے ع ٣٥ ٤
اُڈسن۔ تے توں جاݨ گھن جو اللہ سئیں غالب تے بہوں سیاݨا ہِ۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِيْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ
حَبَّةٍ ؕ وَ اللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾

٢٦٢۔ انہیں لوکیں دی مثال جیڑھے اللہ سئیں دے رستے وچ اپݨے مالیں کوں خرچ کریندن ہک داݨے آلی کار جیڑھا ست سٹے کڈھیندے تے ہر سٹے وچ سو داݨے ہوندن۔ تے اللہ سئیں جیندے کیتے چاہے ڈوڑی کر ڈیندے تے اللہ سئیں بہوں ودھاوݨ والا تے جاݨݨ والا ہِ۔

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا
يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّ لَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾

٢٦٣۔ او لوک جیڑھے اللہ سئیں دے رستے وچ اپݨے مال خرچ کریندن تے خرچݨ دے بعد نہ احسان دیاں سُناوتاں مریندن تے نہ ڈکھ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ ہِ۔ نہ انہیں کوں ڈر تے نہ او موںجھے تھیسن۔

قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّ مَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ
اَذًى ؕ وَ اللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾

٢٦٤۔ چنگی گال آکھݨ تے بخش ڈیوݨ اوں صدقے کنیں چنگا ہِ جیندے پچھوں ڈکھ ہووے۔ تے اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں ٹھڈھا ہِ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَ الْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَ لَا
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ؕ لَا
يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ وَ اللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾

٢٦٥۔ اے منݨ والو تساں اپݨیں صدقیں کوں وڃاؤ نہ احسان دیاں سُناوتاں مار کے تے ڈکھ ڈے کے۔ جیویں کوئی اپݨے مال کوں لوکیں دے ڈکھاوے کیتے خرچ کرے او نہ اللہ سئیں کوں منیندے تے نہ آخرت دے ڈینہہ کوں۔ اوندی مثال اوں پتھر دی ہِ جیندے اتے مٹی پئی ہووے تے اوندے اتے ڈاڈھا مینہ وسے تے اوں کوں پتھر دا پتھر کر کے چھوڑ ڈیوے ایجھے لوکیں کوں جو کجھ او کمندن اوندے وچوں کجھ وی نئیں ملدا۔ تے اللہ سئیں کافر لوکیں کوں سدھا رستہ نئیں ڈکھلیندا۔

وَ مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ وَ تَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

٢٦٦۔ تے جیڑھے لوک اپݨے مال کوں اللہ سئیں دی خوشی حاصل کرݨ تے اپݨے آپ کوں پکا کرݨ دی خاطر خرچ کریندن انہیں دی مثال اوں باغ دی ہِ جیڑھا اچی جاتے ہووے تے اوندے

اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۶۶﴾

اتے ڈاڈھا مینہ وسے تے او ڈوڑا پھل ڈیوے تے جے ڈاڈھا مینہ نہ وسے تے پھنگار ہی دربہہ۔ تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ئُ ڈیہدا کھڑے۔

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۚ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۶۷﴾ ع

۲۶۷۔ کیا تہاڈے وچوں کوئی آدمی چاہندے جو اوندا ہک باغ ہووے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگور ہوون تے اوندے وچ نہروی وہندی ہووے تے اوندے کیتے اوندے وچ ہر قسم دے میوے ہوون تے ول اوں کوں بڈھیپا آونجے تے اوندے بال وی چھوٹے ہوون تے اوں باغ تے بھا دا گولہ آن ڈھاوے تے او باغ سڑ ونجے۔ ایویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے نشانیاں بیان کریندے تاں جو تساں سوچو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ ۠ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿۲۶۸﴾

۲۶۸۔ اے منڑ والو جو تساں کمندے ہو اوندے وچوں پاک چیزاں خرچ کرو تے اوندے وچوں وی خرچ کرو جو اساں تہاڈے کیتے زمین وچوں کڈھیئے۔ تے تساں بے کار چیزاں تے او چیزاں جیرھیاں آپ نہ گھنو سوائے ایندے جو تساں اکھیں بند کرکے گھنو چا۔ انہیں وچوں تساں خرچ کرنڑ دا ارادہ نہ کرو تے تساں جانڑ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں صفتیں والا ہے۔

اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۶۹﴾ ۖ

۲۶۹۔ شیطان تہاکوں غربت کنیں ڈریندے تے تہاکوں بے حیائی دا حکم ڈیندے تے اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے ولو بخشش تے فضل دا وعدہ کریندے تے اللہ سئیں بہوں ودھاونڑ والا تے جانڑنڑ والا ہے۔

يُّؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ؕ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۲۷۰﴾

۲۷۰۔ سنمپ ڈیندے جینکوں چاہندے تے جینکوں سنمپ مل ونجے اونکوں بہوں چنگائی ڈتی گئی تے سیانڑے دے سوا نصیحت کوئی حاصل نئیں کریندا۔

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۲۷۱﴾

۲۷۱۔ جو تساں خرچ کیتے تے یا نذر منی ہے تے بے شک اللہ سئیں اوں کوں جانڑدے تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں۔

اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ

۲۷۲۔ جے تساں صدقے ظاہر کرکے ڈیو تے ایہ وی چنگا ہے تے جے تساں اوں کوں لکاؤ تے غریبیں کوں ڈیو تے ایہ وی تہاڈے

سَيِّاٰتِكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۲۷۱﴾

کیتے چنگا ہے تے اللہ سئیں تہاڈے کنیں تہاڈیاں برایاں وی پریں کریسی تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو واقف ہے۔

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿۲۷۲﴾

۲۷۳۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آونڑ تیڈے ذمے نئیں تے ہا اللہ سئیں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے۔ تے جو وی چنگا مال تساں خرچ کریندے ہو او تہاڈے اپنڑے فائدے کیتے ہے تے تساں جو وی خرچیندے ہو او اللہ سئیں دی رضا گھننڑ کیتے ہے تے جو چنگا مال خرچیسو اور تہاکوں پورا پورا ولا ڈتا ویسی تے تہاڈے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۲۷۳﴾

۲۷۴۔ (اے صدقے) انہیں محتاجیں کیتے ہن جیڑھے اللہ سئیں دے رستے وچ روکیئے گئن تے او آزادی نال زمین وچ ٹر پھر نئیں سگدے۔ انڑ سونہا آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگنڑ دی وجہ نال امیر سمجھدے۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کنیں سنجانڑ سگدے ہو او لوکیں کنیں منگنڑ کیتے چمبڑدے نئیں۔ تے جو تساں چنگا مال خرچ کریندے ہو بے شک اللہ سئیں اونکوں بہوں جانڑدے۔

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۷۴﴾

۲۷۵۔ تے جیڑھے لوک اپنڑے مال خرچ کریندن رات ڈینہہ سامنڑے تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ ہے نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے تھیسن۔

اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِيْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهٗ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷۵﴾

۲۷۶۔ جیڑھے لوک سود کھندن او الویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے جینکوں شیطان ہتھ لا کے پاگل کر کے چھوڑ ڈیوے اے ایں واسطے ہے جو بے شک او آہدن جو وپار سود جیہاں اے۔ تے اللہ سئیں وپار کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام۔ تے جیندو اوندے رب ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک ونجے تے ول جو تھی گئے اوندا نفع ہوندا ہے۔ تے اوندا معاملہ اللہ سئیں دے حوالے ہے تے جیڑھے ولا الویں کریسن او دوزخی ان تے اوندے وچ دیر تئیں رہسن۔

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

۲۷۷۔ اللہ سئیں سود کوں مٹا ڈیسی تے صدقیں کوں ودھا ڈیسی

كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٧٦﴾

تے اللہ سئیں ہر وڈے کافر تے گناہ گار کوں چنگا نئیں سمجھدا۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَ اٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٧﴾

٢٧٨۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گھن آئن تے چنگے کم کریندن تے نماز کوں ٹھاکے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر۔ نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے تھیسن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَ ذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبٰوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧٨﴾

٢٧٩۔ اے منڑ والو اللہ سئیں کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو جے تساں مومن ہوے تاں۔

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ ۚ
وَ اِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ
وَ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٩﴾

٢٨٠۔ جے تساں نہ کیتا تے ول اللہ سئیں تے اوندے رسول دے نال جنگ چٹھی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنو تے تہاڈا اصل مال تہاڈا ہے تے تساں ظلم نہ کریسو تے تہاڈے اتے ظلم نہ تھیسی۔

وَ اِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ؕ وَ اَنْ
تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨٠﴾

٢٨١۔ تے جے کوئی ادھار والا تنگی وچ ہووے تاں اوں کو سہولت تک مہلت ڈیو۔ جے تساں سمجھ رکھیندے ہو تے تہاڈا صدقہ ڈیونڑ وی تہاڈے واسطے چنگا ہے۔

وَ اتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۫ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾

٢٨٢۔ تے تساں ڈرو اوں ڈینہہ کنیں جیندے وچ تساں اللہ سئیں
ع ٣٨ ٦ دو ول ویسو تے پچھیں ہر آدمی کوں جو او کما ہوسی اونکوں پورا پورا ڈیتا ویسی تے اوں تے ظلم نہ تھیسی۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰۤى اَجَلٍ
مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ؕ وَ لْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِالْعَدْلِ ۪ وَ
لَا يَاْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ
وَ لْيُمْلِلِ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَ لْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَ لَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا ؕ فَاِنْ كَانَ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا
اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ؕ وَ اسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ
فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّ امْرَاَتٰنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا

٢٨٣۔ اے منڑ والو جڈاں تساں ہک بے کنیں ہک میعاد تیں ادھار چاؤ تے اونکوں لکھ گھنو تے معاہدہ لکھنڑ والا انصاف نال لکھے تے لکھنڑ والا لکھنڑ کنیں انکار نہ کرے جیویں اللہ سئیں اوں کوں سکھائے او اویں لکھے۔ تے لکھواوے وی او ہو جیرھا حقدار (ادھار گھندا پئے) تے اپنڑے رب اللہ سئیں کنیں ڈرے تے اوندے وچوں کجھ وی نہ گھٹاوے تے جے او گالہا ہووے جیندے ذمے حق یا او کمزور ہووے یا لکھوا نہ سگدا ہووے تے ول اوندا وارث انصاف نال لکھواوے۔ تے اپنڑے مرداں وچوں ڈو گواہ بنڑا گھنو جے ڈو مرد نہ ہوون تے ہک مرد تے ڈو تریمتیں جیرھے تہاکوں گواہی کیتے چنگے لگن۔ اے ایں واسطے جو ہک بھل ونجے تے ڈوجھی

الْاُخْرٰى ۭ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَاۗءُ اِذَا مَا دُعُوْا ۭ وَلَا تَسْــَٔـمُوْٓا
اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا اِلٰٓى اَجَلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُوْٓا اِلَّآ اَنْ
تَكُوْنَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَا ۭ وَاَشْهِدُوْٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۠ وَلَا
يُضَاۗرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيْدٌ ڛ وَاِنْ تَفْعَلُوْا فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌۢ
بِكُمْ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ﴿۲۸۲﴾

اوں کوں یاد کراوے تے گواہ جڈاں وی سڈیجن تے او انکار نہ کرن۔ تے تساں ادھار چھوٹا ہووے یا وڈا اوں کوں اوندی مدت تئیں لکھݨ وچ سستی نہ کرو۔ ایہ اللہ سئیں دے نزدیک بہوں انصاف آلی گال تے گواہی کوں پکا کریندی ہے تے ایندے بہوں کولہوں جو تساں شک وچ نہ پووو ہا جے آمنے سامنے وپار ہووے تے آپت وچ ڈیوݨ گھنݨ تھی ویندے تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اینکوں نہ لکھو۔ تے جڈاں تساں وپار کرو تے گواہ بݨا گھدے کرو۔ تے لکھݨ والے تے گواہ کوں ڈکھ نہ پچایا ونجے تے جے تساں ایویں کریسو تے ایہ تہاڈی نافرمانی ہوسی تے اللہ سئیں کنیں ڈرو۔ اللہ سئیں تہاکوں علم ڈیسی تے اللہ سئیں ہر چیز کوں بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰي سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ
مَّقْبُوْضَةٌ ۭ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي
اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ ۭ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۭ
وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗٓ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
عَلِيْمٌ ﴿۲۸۳﴾ ع ۳۹

۲۸۴۔ جے تساں سفر تے ہوو تے لکھݨ والا نہ لبھے تے ول کوئی شئے قبضے نال گانہے رکھ گھنو۔ جے تہاڈے وچوں کوئی کہیں تے اعتبار کرے تے امانت رکھے تے جیں کنیں امانت ہے او ولا ڈیوے تے اللہ کنیں جیڑھا اوندا رب ڈرے تے تساں گواہی کوں نہ لکاؤ تے جیڑھا اوں کوں لکیندے بے شک گناہ کریندے اوندا دل تے جو تساں کریندے ہو اللہ سئیں اوں کوں بہوں جاݨدے

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَاِنْ تُبْدُوْا
مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ۭ فَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿۲۸۴﴾

۲۸۵۔ اللہ سئیں کیتے ہے جو کجھ آسماناں تے جو کجھ زمین وچ ہے تے جو تہاڈے دلیں وچ ہے اوں کوں ظاہر کرو یا لکاؤ اللہ سئیں اوندا حساب تساں کنیں گھنسی۔ جیکوں او چاہسی بخشیسی تے جیکوں چاہسی عذاب ڈیسی تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۭ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَ
كُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۣ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ
رُّسُلِهٖ ۣ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ڭ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا

۲۸۶۔ رسول خود تے مومن اوندے اتے ایمان گھن آئن جیڑھا اوندے رب کنیں اوندے اتے لتھے۔ ایہ سارے ایمان گھن آئن اللہ سئیں تے تے فرشتیں تے کتابیں تے رسولیں تے۔ تے اوندے رسولیں وچ اساں فرق نسے کریندے۔ تے او آہدن جو اساں سݨ گھدے تے آکھݨ من گھدے توں ساکوں بخش تے

وَ اِلَیۡکَ الۡمَصِیۡرُ ﴿۲۸۶﴾
لَا یُکَلِّفُ اللّٰہُ نَفۡسًا اِلَّا وُسۡعَہَا ؕ لَہَا مَا
کَسَبَتۡ وَ عَلَیۡہَا مَا اکۡتَسَبَتۡ ؕ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذۡنَاۤ اِنۡ نَّسِیۡنَاۤ اَوۡ اَخۡطَاۡنَا ۚ رَبَّنَا وَ لَا
تَحۡمِلۡ عَلَیۡنَاۤ اِصۡرًا کَمَا حَمَلۡتَہٗ عَلَی الَّذِیۡنَ
مِنۡ قَبۡلِنَا ۚ رَبَّنَا وَ لَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا
طَاقَۃَ لَنَا بِہٖ ۚ وَ اعۡفُ عَنَّا ٝ وَ اغۡفِرۡ لَنَا ٝ
وَ ارۡحَمۡنَا ٝ اَنۡتَ مَوۡلٰىنَا فَانۡصُرۡنَا عَلَی الۡقَوۡمِ
الۡکٰفِرِیۡنَ ﴿۲۸۷﴾ ع

اساں تیڈے ول آونڑے۔

۲۸۷۔ اللہ سئیں کہیں کوں اوندی طاقت کنیں ودھ تکلیف نئیں ڈیندا انہیں واسطے ہے جو اوکمتن جو انہیں برائیاں کمائن او انہیں تے پوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکوں نہ پکڑ جے اساں بھُل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی ہے۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پاجیویں تیں انہیں دے پاتا ہا جیرھے پہلے ہن۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیرھا چاونڑ دی ساکوں طاقت نئیں۔ ساکوں معاف کر تے ساکوں بخش ڈے تے ساڈے اتے رحم کر توں ساڈا آقا ہیں تے کافریں دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر۔

ع ۴۰ ۸

سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَا اٰيَةٍ وَّاٰيَةٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ آل عمران مدنی ہِ تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۲۰۱ آیتاں تے ۲۰ رکوع ہِن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱ میں اللہ سئیں دے ناں نال شروع کریندا ں جیرھا بن منگے تے بغیر محنت دے ڈیوݨ والا ہِ تے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ سب کنیں ودھ جاݨݨ والا ہاں۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ③

۳۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں اے زندہ تے قائم رہݨ والا ہِ۔

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ④

۴۔ تیڈے اتے لہائی ہِ سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیرھی تصدیق کرݨ والی ہِ اوندی جو انہیں کنیں ہے تے توراۃ تے انجیل وی لہائی اِس۔

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۬ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ⑤

۵۔ ایں کنیں پہلے لوکیں کوں سدھا رستہ ڈکھاݨ کیتے تے سچ کوڑ کوں نکھیڑݨ کیتے معجزات ڈِتنسی۔ تے بے شک او لوک جیرھے اللہ سئیں دے نشانیں دا انکار کریندن انہیں کیتے ڈاڈھا عذاب ہِ تے اللہ سئیں غالب تے سزا ڈیوݨ والا ہِ۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۗءِ ⑥

۶۔ بے شک اللہ سئیں کنیں زمین تے آسمان وچ کوئی شئے لکی ہوئی کائے نئیں۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاۗءُ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑦

۷۔ اللہ سئیں او ہوئے جیرھا رحمیں وچ تہاڈیاں شکلاں بݨیندے جیویں چاہندے۔ اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں۔ او غالب تے بہوں سیاݨا ہِ۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ۭ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاۗءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاۗءَ تَاْوِيْلِهٖ ڤ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ

۸۔ او ہو ہِ جیں تیڈے اتے کتاب لہائی ہِ تے اوندے وچ کجھ آیتاں "محکمات" ہِن (او آیتاں جیندے وچ قرآن مجید دی خاص تعلیم بیان تھی ہِ) او کتاب دی ماء ہِ تے کجھ "متشابہات" ہِن (او آیتاں جنہیں وچ او تعلیم جیرھی پہلی کتابیں وچ ہائی ہئی) جنہیں لوکیں دے دلیں وچ کھوٹ ہِ او گیڑ گھتݨ کیتے تے سچائی کنیں

اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوْنَ فِی الْعِلْمِ یَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ
مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا یَذَّكَّرُ اِلَّاۤ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٨﴾

ہٹاوݨ کیتے متشابہات دے پچھو چلدن ۔ تے سچ اے ہے جو
ایندی حقیقت صرف اللہ سئیں کوں پتہ ہے تے پکے علم والیں کوں پتہ ہے جیرھے
آہدن جو اساں اینکوں من گدھے ۔ اے سب کجھ ساڈے رب
کنیں ہے ۔ تے سوائے سیاݨے دے کوئی نصیحت حاصل نئیں
کریندا ۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾

۹ ۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھا رستہ ݙکھاوݨ دے
بعد ساڈے دلیں کوں ݙنگا نہ کر تے بخش ساکوں اپݨے ولوں رحمت
بے شک توں ہیں بہوں ݙیوݨ والا ایں ۔

رَبَّنَاۤ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِیَوْمٍ لَّا رَیْبَ فِیْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَا یُخْلِفُ الْمِیْعَادَ ﴿١٠﴾ ع ۹

۱۰ ۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں ݙیہاڑے
کٹھا کرݨ والا ایں جیندے آوݨ وچ کوئی شک نئیں تے بے شک
اللہ سئیں وعدہ خلافی نئیں کریندا ۔

اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِیَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللّٰهِ شَیْـًٔا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ﴿١١﴾

۱۱ ۔ بے شک او لوک جیرھے نئیں منیندے انہیں دے مال تے انہیں
دی اولاد اللہ سئیں دے مقابلے وچ کجھ وی کم نہ آوسن ایجھے
لوک بھاہ دا بال ۔

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا
بِاٰیٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ شَدِیْدُ
الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

۱۲ ۔ تے انہیں دا طریقہ وی او ہے جیویں فرعون دے لوکیں دا ہا تے
جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں ساڈی آیتیں کوں کوڑا سمجھا ہا
تے اللہ سئیں انہیں دے گناہ دی وجہ نال انہیں کوں پکڑ گدھا تے
اللہ سئیں ݙاڈھا سخت عذاب ݙیوݨ والا ہے ۔

قُلْ لِّلَّذِیْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰی جَهَنَّمَ ؕ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٣﴾

۱۳ ۔ تے انہیں کوں جیرھے نئیں منیندے آکھ ݙے جو تساں ضرور
ݙھو ویج پوسو تے ول تہاکوں کٹھا کرکے دوزخ دو نیتا ویسی تے
او بہوں گندی رہݨ دی جاہ ہے ۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰیَةٌ فِیْ فِئَتَیْنِ الْتَقَتَا ؕ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِیْ
سَبِیْلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰی كَافِرَةٌ یَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَیْهِمْ رَاْیَ
الْعَیْنِ ؕ وَاللّٰهُ یُؤَیِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ یَّشَآءُ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِّاُولِی الْاَبْصَارِ ﴿١٤﴾

۱۴ ۔ انہیں ݙو ٹولیں وچ جیرھے آپت وچ بھڑ دے پئے ہن
تہاڈے کیتے بے شک ہک نشان ہا ۔ انہیں وچوں ہک ٹولہ تے اللہ
سئیں دے رستے وچ بھڑدا پیا ہا تے ݙوجھا کافر ہا ۔ او انہیں
کوں اپݨے اکھیں دے نال ݙوڑا ݙہدے پئے ہن تے اللہ سئیں
اپݨی امداد نال جینکوں چاہندے اوندی تکڑائی کریندے ۔ بے شک

اینده‌ے وچ اکھیں والیں کیتے عبرت ہے۔

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ
وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ؕ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٥﴾

۱۵۔ لوکیں کوں سوہنی کر کے ڈکھالی گئی ہے شہوات دی محبت جیویں تریمتیں تے پتر تے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیر تے سوہݨے سوہݨے گھوڑے تے ڈنگر ڈھور تے رڑھیں۔ اے دنیاوی زندگی دا سامان تے اللہ سئیں کنیں رہݨ دی بہوں چنگی جاہ ہے۔

قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ
بِالْعِبَادِ ۚ ﴿١٦﴾

۱۶۔ توں آکھ ڈے جو میں تہاکوں انہیں کنیں وی چنگیاں شئیں ڈسینداں انہیں لوکیں کیتے جیڑھے اللہ سئیں کنیں ڈردن انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں باغ ہن جینده‌ے وچ نہراں وہندیاں پئن تے او اونده‌ے وچ ہمیشہ رہسن۔ تے انہیں کیتے پاک زالیں ہن تے اللہ سئیں دی رضامندی وی ہے۔ تے اللہ سئیں اپݨے بندیں کوں ڈیکھدا کھڑے

اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ۚ ﴿١٧﴾

۱۷۔ جیڑھے لوک اے آہدن جو اے ساڈے رب بے شک اساں منیندے ہیں توں ساڈے گناہیں کوں بخش ڈے تے توں ساکوں بھاہ دے عذاب کنیں بچا۔

اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ
وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٨﴾

۱۸۔ او صبر کرݨ والے، سچ الاوݨ والے تے فرمانبرداری کرݨ والے تے اللہ سئیں دے رستے وچ خرچ کرݨ والے تے وڈے ویلھے اٹھی کے بخشش منگݨ والے ہن۔

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ
قَآئِمًۢا بِالْقِسْطِ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ؕ ﴿١٩﴾

۱۹۔ تے اللہ سئیں اے گواہی ڈیندے جو بے شک اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے نال ایں گال دی گواہی ڈیندن او ندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں او غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًاۢ
بَيْنَهُمْ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سئیں دے نزدیک اسلام ہے۔ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی انہیں آپت وچ جھیڑے دی وجہ کنیں علم آوݨ دے بعد وی جھیڑا کیتے تے جیڑھا اللہ سئیں دے نشانات کوں نئیں منیندا تے بے شک اللہ سئیں بہوں تکھا حساب گھنݨ والا ہے۔

فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ؕ
وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ فَاِنْ

۲۱۔ تے جے او تیڈے نال بحث کرن تے توں آکھ ڈے جو میں تے میڈیں منݨ والیں اپݨے آپ کوں اللہ سئیں دے سپرد کر ڈتے۔ تے

اَسۡلَمۡتُمۡ ؕ فَاِنۡ اَسۡلَمُوۡا فَقَدِ اهۡتَدَوۡا ۚ وَاِنۡ تَوَلَّوۡا فَاِنَّمَا عَلَيۡكَ الۡبَلٰغُ ؕ
وَاللّٰهُ بَصِيۡرٌۢ بِالۡعِبَادِ ﴿۲۱﴾

انہیں لوکیں کوں وی آکھ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تے جیرھے ان پڑھ
ہن، جو کیا تساں وی اللہ سئیں دے فرمانبردار بندے ہو؟ جے او فرمانبردار
بݨ ونجن تے ول انہیں کوں ہدایت مل گئی تے جے او پھر ونجن تے
تیڈے ذمے تے صرف سنیہا پچا ڈیوݨ۔ تے اللہ سئیں اپݨے بندیں
کوں ڈیہدا کھڑے۔

اِنَّ الَّذِيۡنَ يَكۡفُرُوۡنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقۡتُلُوۡنَ النَّبِيّٖنَ
بِغَيۡرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقۡتُلُوۡنَ الَّذِيۡنَ يَاۡمُرُوۡنَ بِالۡقِسۡطِ مِنَ
النَّاسِ ۙ فَبَشِّرۡهُمۡ بِعَذَابٍ اَلِيۡمٍ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک او لوک جیرھے اللہ سئیں دے نشانات دا انکار
کریندن تے نبیں کوں ناجائز قتل کریندن تے انہیں لوکیں کوں قتل
کریندن جیرھے انصاف دا حکم ڈیندن تے انہیں کوں ڈکھ ڈیوݨ والے
عذاب دا ڈس ڈے۔

اُولٰٓـئِكَ الَّذِيۡنَ حَبِطَتۡ اَعۡمَالُهُمۡ فِى الدُّنۡيَا وَالۡاٰخِرَةِ
وَمَا لَهُمۡ مِّنۡ نّٰصِرِيۡنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اے او لوکن جنہیں دے عمل ایں جہان وچ وی تے آخرت
وچ وی گل گئین تے انہیں دا کوئی وی امدادی نئیں۔

اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ اُوۡتُوۡا نَصِيۡبًا مِّنَ الۡكِتٰبِ يُدۡعَوۡنَ
اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيۡقٌ مِّنۡهُمۡ وَ
هُمۡ مُّعۡرِضُوۡنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ نئیں جنہیں کوں شریعت دا ہک حصہ
ڈتا گئے تے انہیں کوں کتاب دو سڈیا ویندے جو او انہیں وچ فیصلہ
کرے تے ول انہیں وچوں ہک ٹولہ منہ وٹا گھندے تے مینداں نئیں۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ قَالُوۡا لَنۡ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّاۤ اَيَّامًا مَّعۡدُوۡدٰتٍ ۖ
وَّغَرَّهُمۡ فِىۡ دِيۡنِهِمۡ مَّا كَانُوۡا يَفۡتَرُوۡنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اے (منہ وٹاوݨ) ایں واسطے ہے جو او اے آہدن جو ساکوں
بھاہ نہ لگسی سوائے گنتری دے ڈینہیں دے۔ تے جیرھا انہیں کوڑ
گنڈھیئے او انہیں کوں دین وچ دوکھا ڈیندا پئے۔

فَكَيۡفَ اِذَا جَمَعۡنٰهُمۡ لِيَوۡمٍ لَّا رَيۡبَ فِيۡهِ وَوُفِّيَتۡ
كُلُّ نَفۡسٍ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اوں ویلھے انہیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اساں انہیں کوں
کٹھا کریسوں جیرھے ڈینہہ دے آوݨ وچ کوئی شک نئیں تے ہر
آدمی جو او کمتا ہوسی اونکوں پورا پورا ڈتا ویسی تے او ظلم نہ
کیتے ویسن۔

قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الۡمُلۡكِ تُؤۡتِى الۡمُلۡكَ مَنۡ تَشَآءُ وَتَنۡزِعُ
الۡمُلۡكَ مِمَّنۡ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنۡ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنۡ
تَشَآءُ ؕ بِيَدِكَ الۡخَيۡرُ ؕ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ توں آکھ ڈے اے خدا جیرھا بادشاہیں دا بادشاہ ہیں جیکوں
چاہندیں بادشاہی ڈیندیں تے جیں کنیں چاہندیں بادشاہی کھس
گھندیں تے جیکوں چاہندیں عزت ڈیندیں تے جیکوں چاہندیں
توں ذلیل کریندیں تیڈے ہتھ وچ چنگائی ہے تے بے شک
توں ہر چیز تے قادر ہئیں۔

تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ توں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلھیندیں تے جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندیں تے مردے کوں زندہ کنیں۔ تے جینکوں چاہندیں بے حسابا رزق ڈیندیں۔

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ
فِيْ شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰىةً ۭ وَيُحَذِّرُكُمُ
اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے مومن مومنیں کوں چھوڑ کے کافریں کوں سنگتی نہ بناون تے جیرھا ایے کریندے اوندے نال اللہ سئیں دا کہیں شئے وچ کوئی تعلق نئیں۔ سوائے ایندے جو اوانہیں کنیں چنگی طراں بچ کے رہون۔ تے اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے آپ کنیں ڈریندے تے تساں اللہ سئیں دو ولنڑے۔

قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ
اللّٰهُ ۭ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ
وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ توں آکھ جو تساں اپنڑے سینے وچ جو کجھ ہے لکاؤ یا ظاہر کرو اللہ سئیں اوں کوں جانڑدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے تے اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۚ
وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ
اَمَدًۢا بَعِيْدًا ۭ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۭ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ
بِالْعِبَادِ ﴿۳۱﴾ ع

۳۱۔ جیرھے ڈینہہ ہر جان جو کیتا ہوسی اونکوں اپنڑے سامنڑے ڈیکھسی تے الویں جیرھی اوں بدی کیتی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کریسی جو اوندے اوندی برائی دے وچکار وڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سئیں اپنڑے بندیں تے بہوں مہربان۔

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ
اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ توں آکھ جے تساں اللہ سئیں دے نال محبت کریندے وو تے تساں میڈے پچھوں ٹرو اللہ سئیں تہاڈے نال پیار کریسی تے تہاڈے گناہ بخشیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ توں آکھ جو تساں اللہ سئیں تے اوندے رسول دا آکھنڑ منو تے جے او منہ پھیر گھنن تے بے شک اللہ سئیں کافریں کوں پسند نئیں کریندا۔

اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓي اٰدَمَ وَنُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ
عِمْرٰنَ عَلَي الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک اللہ سئیں آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران دے خاندان دا اوں زمانے دے لوکیں تے رتبہ ودھائے۔

ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ او ہک ڈوجھے دیاں اولاداں ہن تے اللہ سئیں بہوں سنڑنڑ

والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّیْ نَذَرْتُ لَكَ مَا
فِیْ بَطْنِیْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ
الْعَلِیْمُ ﴿٣٦﴾

٣٦۔ تے جڈاں عمران دی زال آکھیا میڈے رب بے شک جو
کجھ میڈے ڈِڈھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کر کے تیڈی نذر کر ڈتے
تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سݨݨ والا تے بہوں
جاݨݨ والا ہئیں۔

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّیْ وَضَعْتُهَاۤ اُنْثٰی ؕ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ؕ وَ لَیْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰی ۚ وَ اِنِّیْ
سَمَّیْتُهَا مَرْیَمَ وَ اِنِّیْۤ اُعِیْذُهَا بِكَ وَ ذُرِّیَّتَهَا
مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ﴿٣٧﴾

٣٧۔ تے جڈاں اوں اونکوں ڄݨیئے تے آکھݨ سی اے میڈے
رب بے شک میں تے چھوہر ڄݨی ہے تے جو کجھ اوں
ڄݨیئے اللہ سئیں اوں کوں بہوں جاݨدے۔ تے او چھوہراں چھوہر
جیہاں نئیں تھی سگدا تے بے شک میں اوندا ناں مریم رکھݨے تے
میں اونکوں تے اوندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیڈی امان
وچ ڈیندی ہاں۔

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّ اَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ
وَّ كَفَّلَهَا زَكَرِیَّا ؕ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَیْهَا زَكَرِیَّا الْمِحْرَابَ ۙ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ یٰمَرْیَمُ اَنّٰی لَكِ هٰذَا ؕ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ
بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

٣٨۔ تے اوندے رب اونکوں چنگی طراں قبول کیتا تے چنگی طراں
اونکوں ودھائی۔ تے زکریاؑ اونکوں پالیئے جڈاں دی زکریاؑ پیٹھے
محراب وچ اوندے (مریم) کول رزق لاتھا ہویا ڈِٹھے سی۔ اوں
آکھݨے اے مریم اے تیں کنیں کتھوں آئے۔ اوں آکھݨے اے اللہ سئیں
کنیں ہے۔ بے شک اللہ سئیں جیکوں چاہندے بے حساب
رزق ڈیندے۔

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِیَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِیْ مِنْ
لَّدُنْكَ ذُرِّیَّةً طَیِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِیْعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾

٣٩۔ تے اتھائیں زکریاؑ اپݨے رب کوں سڈیا تے آکھیا اے
میڈے رب میکوں اپݨے ولوں پاک اولاد ڈے۔ بے شک توں
دعا کوں بہوں سݨݨ والا ئیں۔

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَ هُوَ قَآئِمٌ یُّصَلِّیْ فِی الْمِحْرَابِ ۙ
اَنَّ اللّٰهَ یُبَشِّرُكَ بِیَحْیٰی مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ
وَ سَیِّدًا وَّ حَصُوْرًا وَّ نَبِیًّا مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿٤٠﴾

٤٠۔ تے فرشتیں اوں کوں سڈ ماریا تے اوں ویلھے او محراب وچ
نماز کھڑا پڑھدا ہا۔ بے شک اللہ سئیں تیکوں یحییٰ دی خوشخبری
ڈیندے جیہڑا اللہ سئیں دی گال دی تصدیق کریسی تے او سردار ہوسی
تے گناہیں کنیں رکݨ والا ہوسی تے نیکیں وچوں نبی ہوسی۔

قَالَ رَبِّ اَنّٰی یَكُوْنُ لِیْ غُلٰمٌ وَّ قَدْ بَلَغَنِیَ الْكِبَرُ
وَ امْرَاَتِیْ عَاقِرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ ﴿٤١﴾

٤١۔ اوں آکھݨے اے میڈے رب میکوں بال کیویں تھیسی میں تے
بڈھا تھی گیاں تے میڈی زال وی سنڈھ ہے تے اللہ سئیں آکھیا

جو اللہ سئیں ایویں کریندے جواو چاہندے ۔

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ؕ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ؕ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈیوے اللہ سئیں آکھیا جو تیڈے کیتے میڈا حکم اے ہے جو توں ترے ڈینہہ لوکیں نال گالہیں نہ کر سوائے اشاریں دے اپنے رب کوں بہوں یاد کر تے فجر تے شام اوندی تسبیح پڑھو۔

وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے جڈاں فرشتیں آکھیا جو اے مریم بے شک اللہ سئیں تیکوں چݨ گدھے تے تیکوں پاک کیتس تے اوں زمانے دی ساری تریمتیں تے تیکوں چݨ گدھس ۔

يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ
الرّٰكِعِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اے مریم توں اپݨے رب دا آکھݨ من تے سجدہ کر تے رکوع کر۔ رکوع کرݨ والیں دے نال۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۪
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ اے غیب دیاں گالہیں ہن جیرھیاں اساں تیکوں وحی دے نال ڈسیندے ہیں تے توں انہیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او قرعے پیندے پئے ہن جو انہیں وچوں مریم کوں کون پلیسی ۔ تے توں انہیں نال نہ ہاویں جڈاں او جھیڑدے پئے ہن۔

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِّنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کر جڈاں فرشتیں آکھے جو اے مریم بے شک اللہ سئیں تیکوں اپݨے کلام نال خوشخبری ڈیندے بال دی اوندا ناں عیسیٰ ابن مریم ہوسی دنیا تے آخرت وچ وڈے رتبے والا ہوسی ۔ تے خدا دے پیاریں وچوں ہوسی ۔

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے لوکیں نال چھوٹی عمر وچ تے بڈھیپے وچ الیسی تے ہوسی نیکیں وچوں۔

قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ؕ
قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ مریم آکھیا جو اے میڈے رب میکوں پتر کیویں ہوسی تے کہیں شخص میکوں ہتھ وی نئیں لایا۔ اللہ سئیں آکھیا۔ اللہ سئیں پیدا کریندے ایویں جیویں او چاہندے جڈاں وی اللہ سئیں کہیں کم دا فیصلہ کریندے تے او مرف آہدے تھی ونجے تے او تھی ویندے۔

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ اوں کوں (اللہ سئیں) کتاب تے سمجھ تے توراۃ تے

انجیل سکھائی۔

وَ رَسُوْلًا اِلٰی بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ ۙ۬ اَنِّیْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰیَةٍ
مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّیْٓ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّیْنِ كَهَیْـَٔةِ الطَّیْرِ
فَاَنْفُخُ فِیْهِ فَیَكُوْنُ طَیْرًۢا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ اُبْرِئُ
الْاَكْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ وَ اُحْیِ الْمَوْتٰی بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ
اُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَ مَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِیْ بُیُوْتِكُمْ ؕ
اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ۟ۚ (٤٩)

٥٠۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بنا کے بھیجیس تے اوں ول آ کھیا جو
بے شک میں تہاڈے رب کنیں تہاڈو نشان گھن کے آیاں جو
بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آلی کار تہاڈی خاطر ہک مخلوق بنیساں۔
تے اوندے وچ پھوک مرلیساں تے او اللہ سئیں دے حکم نال پکھی
بݨ ویسی۔ تے میں جماندرو اندھے تے کوڑھی کوں چنگا کریساں تے
اللہ سئیں دے حکم نال موئے ہوئے کوں جوالیساں تے جو کجھ تساں
کھندے ہو تے جو کجھ تساں گھریں وچ جمع کریندے ہو او وی
ڈسیساں۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ہے
جے تساں مومن ہوے

وَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَ لِاُحِلَّ
لَكُمْ بَعْضَ الَّذِیْ حُرِّمَ عَلَیْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِاٰیَةٍ
مِّنْ رَّبِّكُمْ ۫ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِیْعُوْنِ (٥٠)

٥١۔ تے میں تصدیق کریندا ں اوں تعلیم دی جیرھی توراۃ وچوں
میڈے اگوں ہے۔ تے کجھ او چیزاں جیرھیاں تہاڈے اتے حرام
کیتیاں گیئن او میں تہاڈے کیتے حلال کریندا ں تے میں تہاڈے
کیتے تہاڈے رب کنیں نشان گھن آیاں۔ تے تساں اللہ سئیں
کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

اِنَّ اللّٰهَ رَبِّیْ وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِیْمٌ (٥١)

٥٢۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڈا رب۔ تساں اوندی عبادت
کرو اے ہے سدھا رستہ۔

فَلَمَّآ اَحَسَّ عِیْسٰی مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِیْٓ
اِلَی اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِیُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ ۚ وَ اشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ (٥٢)

٥٣۔ تے جڈاں حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار ڈٹھے تے اوں
آکھئے جو اللہ سئیں دی خاطر میڈی کوں مدد کریسی۔ حواریں آکھئے
اساں اللہ سئیں دی مدد کرݨ والے ہیں۔ اساں اللہ سئیں کوں منیندے
ہیں تے توں گواہ رہیں جو اساں مسلمان ہیں۔

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشّٰهِدِیْنَ (٥٣)

٥٤۔ اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں اوندے اتے
جیرھی تیں لہائی اے تے اساں رسول دا آکھݨ منیسے تے توں ساکوں
گواہیں وچوں لکھ گھن۔

وَ مَكَرُوْا وَ مَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَ اللّٰهُ خَیْرُ الْمٰكِرِیْنَ (٥٤) ع

٥٥۔ انہیں وی مکر کیتے تے اللہ سئیں وی مکر کیتے تے اللہ سئیں
چنگاں مکر کرݨ والا ہے۔

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ جڈاں اللہ سئیں آکھئے جو اے عیسیٰ بے شک میں تیکوں مرلیساں تے میں تیکوں اپنڑے ولو عزت ڈیلیساں تے کافریں دے الزامیں کنیں میں تیکوں پاک کرلیساں تے جیرھے تیڈے پِچھو ٹُردن انہیں کوں نہ منڑن والیں تے قیامت دے ڈینہہ تک غالب رکھیساں ۔ تے ول تہاکوں میڈو ولٹنا پوسی. تے میں تہاڈے درمیان (اوں گال دا) فیصلہ کرلیساں جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ہو.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷. تے جیرھے نئیں مینڈے تے میں انہیں کوں ڈاڈھا عذاب ڈیلیساں۔ ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں دا کوئی امدادی نہ ہوسی۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تے جیرھے مینڈن تے چنگے کم کیتے نیں میں انہیں کوں پورا بدلہ ڈیلیساں تے اللہ سئیں ظلم کرنڑ والیں کوں پسند نئیں کریندا.

ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ اے آیات تے سٹمپ والا ذکر پڑھ کے سنڑیندے ہیں.

اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۭ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک اللہ سئیں دے نزدیک عیسیٰ دی مثال ایویں ہے، جیویں آدم دی اوں کوں پیدا کیتس مٹی کنیں ول اونکوں آکھیس بنڑ ونج تے او بنڑ گئے۔

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱. سچائی تیڈے رب کنیں ہے توں نہ تھی شک کرنڑ والیں وچو.

فَمَنْ حَاۗجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَاۗءَنَا وَاَبْنَاۗءَكُمْ وَنِسَاۗءَنَا وَنِسَاۗءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ۣ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲. تے جیرھا شخص تئیں کنیں علم آونڑ دے بعد وی تیڈے نال اینداجھیڑا کرے توں آکھ ڈے آؤ اساں وی اپنڑے پتریں کوں سڈیندے ہیں تساں وی اپنڑے پتریں کوں سڈو تے اساں وی اپنڑی تریمتیں کوں سڈیندے ہیں تے تساں وی اپنڑی تریمتیں کوں سڈو تے تساں آپ وی آؤ تے اساں وی اندے ہیں تے ول ہک ڈوجھے تے رو رو کے بددعا کریندے ہیں تے کوڑیں تے اللہ سئیں دی لعنت بھیجیندے ہیں.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۶۳﴾

۶۳. بے شک اے سچی گالھ اے تے اللہ سئیں دے سوا کوئی وی عبادت دے لائق نئیں تے بے شک اللہ سئیں غالب تے وڈا سیانڑا ہے.

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿۶۳﴾

ع ۶ ۱۴ ۶۳۔ جے او پھر ونجن تے بے شک اللہ سئیں گیڑیں کوں چنگی طرح جاݨدے۔

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْئًا وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ توں آکھ ڈیوے جو اے اہل کتاب تساں اینجھی گال دو آؤ جیہڑی ساڈے تے تہاڈے وچ ہکو ہے۔ جو اساں اللہ سئیں دے سوا کہیں دی عبادت نہ کریسوں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ کریسوں تے اللہ سئیں کوں چھوڑ کے ہک ڈوجھے کوں رب نہ بݨیسوں۔ تے جے او پھر ونجن تے انہیں کوں آکھ ڈیو تساں گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَمَاۤ اُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اے اہل کتاب تساں ابراہیم دے بارے وچ کیوں جھیڑدے ہو توارت تے انجیل اوندے بعد لہائی گئی ہے کیا تساں عقل نوہے کریندے

هٰۤاَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ سݨو تساں او ہے ہو تے جیڑھے انہیں گالہیں دے متعلق بحث کریندے ہو جیڑھیاں تساں جاݨدے ہو تے تساں انہیں گالہیں دے متعلق کیوں جھیڑدے ہو جیڑھیاں تساں جاݨدے نوہے۔ تے اللہ سئیں جاݨدے تے تساں نوہے جاݨدے

مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہا تے نہ عیسائی تے او اللہ سئیں دو جھکݨ والا تے فرمانبردار ہا او مشرکیں وچوں نہ ہا۔

اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِىُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۗ وَاللّٰهُ وَلِىُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ بے شک ابراہیم دے قریبی او ہن جیڑھے اوندے پچھوں ٹردن تے اے نبی تے ایندے منݨ والے تے اللہ سئیں سنگتی ہے مومنیں دا۔

وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ۗ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّاۤ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ اہل کتاب وچوں ہک ٹولہ اے چاہندے جو او تہاکوں گمراہ کر ڈیوے تے او اپݨے آپ کوں گمراہ کریندے پئن تے او سمجھیندے نئیں۔

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ اے اہل کتاب تساں اللہ سئیں دا کیوں انکار کریندے ہو تے تساں گواہی ڈے چکیو۔

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۷۲﴾ ع

۷۲۔ اے اہل کتاب تساں سچ کوں کوڑ نال کیوں رلیندے ہو تے تساں سچ کوں لکیندے ہو تے تساں جاݨدے ہو۔ ع ۷ ۱۵

وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِیْٓ اُنْزِلَ
عَلَى الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ
یَرْجِعُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ ہک ٹولہ اہلِ کتاب وچوں آہدے لساں اوں گال تے ایمان گھن آؤ جیرھی مومنیں تے لہائی گئی ہے ڈینہہ دے منڈھ وچ تے ڈینہہ دے چھیکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں او ول آون۔

وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِیْنَكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى
هُدَى اللّٰهِ ۙ اَنْ یُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِیْتُمْ اَوْ
یُحَآجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِیَدِ اللّٰهِ ۚ
یُؤْتِیْهِ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ تساں آکھݨ نہ منو سوائے اوندے جیرھا تہاڈے دین دے پچھو چلدے توں آکھ ڈے بے شک اصل ہدایت تاں اوہے جیرھی اللہ سئیں دی ہے۔ اوہو جیہاں اونکوں ملے جو تہاکوں ملئے یا تہاڈے رب دے اگو تہاڈے نال جھیڑا لاون۔ توں آکھ ڈے جو بے شک فضل اللہ سئیں دے ہتھ وچ تے او ڈیندے جینکوں چاہندے تے اللہ سئیں بہوں ودھ ڈیوݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

یَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِیْمِ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ او اپݨی رحمت نال جینکوں چاہندے خاص کریندے۔ اللہ سئیں وڈے فضل والا ہے۔

وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ یُّؤَدِّهٖٓ
اِلَیْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِیْنَارٍ لَّا یُؤَدِّهٖٓ
اِلَیْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَیْهِ قَآئِمًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا
لَیْسَ عَلَیْنَا فِی الْاُمِّیّٖنَ سَبِیْلٌ ۚ وَیَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ وَهُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ تے اہلِ کتاب وچوں کجھ لوک ایجھے ہن جے توں انہیں کوں ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او تیکوں ولا ڈیسن تے کجھ لوک ایجھن جو توں اوں کوں ہک دینار دی امانت ڈیویں تے او ولا نہ ڈیسی جے تئیں توں اوندے پچھو نہ پیا رہویں۔ اے ایں گالھوں اے جو او یقیناً آہدن جو امیین دے بارے وچ ساڈے اتے کوئی پکڑ نئیں۔ تے او اللہ سئیں دے اتے جاݨ بجھ کے کوڑ مریندن۔

بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ
الْمُتَّقِیْنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ ہا جیرھا اپݨے وعدے کوں پورا کریسی تے اللہ سئیں کنیں ڈرسی تے بے شک اللہ سئیں ڈرݨ والیں نال محبت کریندے۔

اِنَّ الَّذِیْنَ یَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَیْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِیْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ وَلَا یُكَلِّمُهُمُ
اللّٰهُ وَلَا یَنْظُرُ اِلَیْهِمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَلَا یُزَكِّیْهِمْ ۪
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ بے شک جیرھے اللہ سئیں تے اوندے عہد کوں تھوڑی قیمت نال وچیندن انہیں دا آخرت وچ کوئی حصہ نئیں تے اللہ سئیں نہ انہیں نال الیسی نہ تے قیامت دے ڈینہہ نہ انہیں دو ڈیکھسی تے نہ انہیں کوں پاک کریسی تے انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے۔

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِیْقًا یَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ
لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَیَقُوْلُوْنَ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَیَقُوْلُوْنَ

۷۹۔ انہیں وچوں ہک ٹولہ ایجھا ہے جیرھا کتاب (تورات) کوں اپݨے زبانیں کوں مروڑ کے پڑھدن تاں جو اوں کوں وی سمجھو کتاب وچوں تے او کتاب وچوں نئیں۔ او آہدن جو اے اللہ سئیں ولوں ہے سچی گال

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۹﴾

اے ہے جو او اللہ سئیں دلوں نئیں ستے او جاݨ بجھ کے اللہ سئیں
تے کوڑ مریندن۔

مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَ
النُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ اے انسان دی شان نئیں جو اللہ سئیں اوں کوں کتاب
تے، حکومت تے نبوت ڈیوے پچھیں او لوکیں کوں اے آکھے
جو اللہ سئیں کوں چھوڑ کے میڈے بندے بݨ ونجو تے او آہدن
جو رب دے بݨ ونجو ایں واسطے جو تساں کتاب دی تعلیم ڈیندے ہئے
تے جو تساں پڑھدے ہئے۔

وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ؕ
اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے نہ او حکم ڈیندن جو تساں فرشتیں تے نبیں کوں رب
بݨا گھنو کیا او تہاڈے مسلمان تھیوݨ دے بعد تہاکوں کفر دا حکم
ڈیندن۔

ع ۸ ۱۶

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ
كِتٰبٍ وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ
وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ؕ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ
فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ تے جڈاں اللہ سئیں نبیں کنیں وعدہ گدھا ہا جو میں تہاکوں
کتاب تے حکمت ڈیواں تے ول تہاڈو ہک رسول آوے جیرھا
تصدیق کرے اوندی جیرھی تہاڈے کول ہوے تساں اوندے اتے
ضرور ایمان گھن آؤ تے ضرور اوندی امداد کرو تے پچھیں خدا آکھئے
جو کیا تساں اقرار کریندے ہو تے تساں میڈی ایں ذمہ داری
کوں قبول کریندے ہو انہیں آکھئے اساں اقرار کریندے ہیں۔
اللہ سئیں آکھیا جو تساں وی گواہ رہو میں وی تہاڈے نال
گواہیں وچوں ہاں۔

فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ جیرھا ایندے بعد پھر ونجے او فاسق ہن۔

اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ کیا او اللہ سئیں دے دین دے سوا بیا دین چاہندن تے سچی
گال اے ہے جو جیرھا کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے خوشی تے
مجبوری نال اوندا فرمانبردار تے اوندو ولسن۔

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ
وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ
اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۪ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۫ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ توں آکھ جو اساں اللہ سئیں تے ایمان گھن آندے ہیں تے
اوندے تے جیرھا ساڈے اتے لتھے تے جیرھا ابراہیم اسماعیل
اسحاق تے (اوندی) اولادیں تے لتھے تے جو ڈتا گئے موسیٰ عیسیٰ
تے نبیں کوں انہیں دے رب ولوں انہیں وچ کہیں دا فرق نسے کریندے

تے اساں اوندے فرمانبردار ہیں ۔

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

۸۶ ۔ جیرھا اسلام دے سوا بیا کوئی دین چا ہندے اونکوں قبول نہ کیتا ویسی تے او آخرت وچ گھاٹا پاوݨ والیں وچوں ہے۔

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

۸۷ ۔ جیرھے لوک ایمان آنݨ دے بعد کافر تھی گئین اللہ سئیں انہیں کوں کیویں ہدایت ڈیسے تے او گواہی ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ہے تے انہیں کولھو دلائل آ چکین تے اللہ سئیں ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

۸۸ ۔ اے لوگ جنہیں دی سزا اے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سئیں دی فرشتیں دی تے سارے لوکیں دی لعنت ۔

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾

۸۹ ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کنیں ہولا نہ کیتا ویسی عذاب تے انہیں کوں مہلت نہ ڈتی ویسی ۔

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

۹۰ ۔ سوائے انہیں دے جیرھے توبہ کرگھن ایندے بعد تے اصلاح کرگھن تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے رحمت کرݨ والا ہے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾

۹۱ ۔ بے شک او لوک جیرھے کافر تھی گئین تے ول او کفر وچ ودھ گئین انہیں دی توبہ کوں قبول نہ کیتی ویسی تے ایہے گمراہ ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾ ع

۹۲ ۔ بے شک جیرھے کافر ن تے او مر گئے او ہن وی کافر انہیں کنیں اصلو قبول نہ کیتا ویسی جو او زمین دے برابر سونا وٹاندرے وچ ڈیون ۔ انہیں لوکیں واسطے عذاب درد ڈیوݨ والا تے انہیں دا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۬ؕ وَمَا
تُنْفِقُوْا مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ ۝۹۲

۹۲۔ تساں نیکی کڈاہیں نو سے پا سگدے جے تئیں تساں او چیزاں خرچ نہ کرو جیرھیاں تہاکوں چنگیاں لگدن تے جے کجھ تساں خرچ کریندے ہو تے بے شک اللہ سئیں اوں کوں جانڑدے۔

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ
اِسْرَآءِیْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ؕ
قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَاۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝۹۳

۹۳۔ بنی اسرائیل کیتے ہر کھانڑاں حلال ہا سوائے اوندے جیرھا اسرائیل نے اپنڑے اتے آپ حرام کرڈتا ہا۔ تورات دے لہنڑ کنیں پہلے۔ توں آکھ ڈے جے تساں سچے ہو تے تورات گھن آؤ تے اونکوں پڑھو۔

فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓىِٕكَ
هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۹۴

۹۵۔ تے جیرھے لوک ایندے بعد اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندن اوہے لوک ظالمن۔

قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۫ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِیْمَ حَنِیْفًا ؕ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ۝۹۵

۹۶۔ آکھ ڈے اللہ سئیں سچ آکھئے جو تساں پیروی کرو ابراہیم دے مذہب دی جیرھا خدا دو جھکنڑ والا ہا تے مشرکیں وچوں نہ ہا۔

اِنَّ اَوَّلَ بَیْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِیْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا
وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِیْنَ ۝۹۶

۹۷۔ بے شک لوکیں کیتے پہلا گھر جیرھا مکہ وچ ہے تے برکت والا ہے جہانیں کیتے ہدایت ہے

فِیْهِ اٰیٰتٌۢ بَیِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِیْمَ ۚ۬ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ
اٰمِنًا ؕ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَیْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
اِلَیْهِ سَبِیْلًا ؕ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِیٌّ عَنِ الْعٰلَمِیْنَ ۝۹۷

۹۸۔ اوندے وچ کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے ٹکنڑ دی جاہ ہے تے جیرھا ایندے وچ داخل تھیوے او امن وچ آویندے۔ اللہ سئیں کیتے لوکیں تے اوں گھر دا حج فرض کیتا گئے جینکوں ایندے راہ دی طاقت ہووے۔ تے جیرھا نہ منے تے بے شک اللہ سئیں سارے جہانیں کنیں بے نیاز ہے۔

قُلْ یٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ ۖۗ وَاللّٰهُ
شَهِیْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۸

۹۹۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب تساں اللہ سئیں دی آیات دا انکار کیوں کریندے ہو تے اللہ سئیں جو کجھ تساں کریندے ہو اوندے تے نگران ہے۔

قُلْ یٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ
مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ؕ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۹

۱۰۰۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب تساں اللہ سئیں دی راہ کنیں اوں کوں کیوں رکیندے ہو جیرھا ایمان گھن اندے تساں اونکوں ڈنگا کریندے ہو تے تساں گواہ ہوسے۔ اللہ سئیں جو کجھ تساں کریندے ہو اوں کنیں غافل نئیں۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِیْعُوْا فَرِیْقًا مِّنَ الَّذِیْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ یَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِیْمَانِكُمْ كٰفِرِیْنَ ۝۱۰۰

۱۰۱۔ اے ایمان والو جے تساں اوں ٹولے دی فرمانبرداری کرلیسو جینکوں کتاب ڈتی گئی ہے او تہاکوں تہاڈے ایمان دے

بعد کافر بنا ڈیسن ۔

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَ فِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ؕ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِىَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠١﴾ 5

۱۰۲۔ تے تساں کیویں انکار کریندے ہو جو حالت ایہے ہے جو تہاڈے اتے اللہ سئیں دی آیات پڑھیاں ویندن تے تہاڈے وچ اوندا رسول وی ہے پیا۔ جیرھا اللہ سئیں دی آم شام وچ آولیسی الویں سمجھو اونکوں سدھے رستے تے ٹور ڈِتا گئے ۔ ع ۱۰

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ اے ایمان والو اللہ سئیں کنیں ڈرو جیویں اوں کنیں ڈرن دا حق۔ تے تساں او تئیں نہ مرو جے تئیں مسلمان نہ ہووو۔

وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۪ وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ اللہ سئیں دی رسی کوں تکڑائی نال پکڑو کٹھے رل کے تے نہ نکھڑو تے تہاڈے اتے جیرھی اللہ سئیں دی نعمت لتھی ہے اوں کوں یاد رکھو جیرھے ویلھے ہک ڈوجھے دے تساں دشمن ہاوے تے اوں تہاڈے دلیں وچ محبت پا ڈِتی ہے تے تساں خدا دی ایں نعمت نال آپت وچ بھرا بݨ گئے تے تساں بھاآلی کھڈ دی کندھی تے کھڑے ہاوے تے اوں تہاکوں اوں کنیں بچا گِدے ۔ الویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے اپݨیاں آیتاں بیان کریندے تاں جو تساں ہدایت پاؤ

وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٤﴾

۱۰۵۔ تساں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جیرھا نیکی دو سڈے تے چنگے کمیں دا حکم ڈیون تے برائیں کنیں روکن تے ایجھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠٥﴾

۱۰۶۔ تساں انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے نشان آوݨ دے بعد آپت وچ نکھڑ گیئن تے اختلاف کیتے نیں تے انہیں کیتے وڈا عذاب ۔

يَّوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ وُجُوْهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْوَدَّتْ وُجُوْهُهُمْ ۣ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿١٠٦﴾

۱۰۷۔ جیرھے ڈینہہ کجھ منہ چٹے ہوسن تے کجھ منہ کالے ہوسن تے جنہیں دے منہ کالے ہوسن (انہیں کنیں پچھیا ویسی) کیا تساں منݨ دے بعد کافر تھی گئے ہاوے ہݨ تساں عذاب چکھو جو تساں کافر تھی گئے ہاوے ۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ ابْيَضَّتْ وُجُوْهُهُمْ فَفِيْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ؕ

۱۰۸۔ تے جنہیں دے منہ چٹے ہوسن او اللہ سئیں دی رحمت

هُمْ فِيهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٧﴾

وچ ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن.

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۹۔ اے اللہ سئیں دی آیات ہن جیڑھیاں سچائی نال تہاڈے اتے پڑھدے ہیں تے اللہ سئیں سارے جہانیں تے ظلم نئیں چاہندا۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾ ع

۱۱۰۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے او اللہ سئیں دا ہے۔ تے اللہ سئیں دو سارے معاملے ولسن۔

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۗ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾

۱۱۱۔ تساں سارین کنیں چنگا ٹولہ ہو جینکوں لوکیں دے فائدے کیتے بݨایا گئے تساں نیکی دا حکم ڈیندے ہو تے برائی کنیں ہٹکیندے ہو تے تساں اللہ سئیں کوں منیندے ہو تے جے اہلِ کتاب وی ایمان گھن آون ہا تے انہیں واسطے چنگا ہا۔ انہیں وچوں کجھ مومن تے زیادہ نافرمان۔

لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّآ اَذًى ۗ وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ۫ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١١﴾

۱۱۲۔ او تھوڑے نقصان دے سوا تہاکوں کوئی نقصان نئیں پچا سگدے تے جے او تہاڈے نال بھڑن تے او تہاکوں کنڈ ڈکھا کے درک ولسن تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی ولسی۔

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْٓا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۗ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١٢﴾

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی ہے جتھاں وی او ہوسن سوائے ایندے جو او اللہ سئیں دی یا لوکیں دی رسی کوں پکڑن تے انہیں کوں بے وسی چنبڑ گئی ہے۔ اے ایں واسطے ہے جو او بے شک اللہ سئیں دی آیات دا انکار کریندے ہن تے بلا وجہ نبیں کوں قتل کریندن تے ایں واسطے جو انہیں نافرمانی کیتی تے او حد کنیں ودھ گیئن۔

لَيْسُوْا سَوَآءً ۗ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿١١٣﴾

۱۱۴۔ اے سارے برابر نئیں۔ اہلِ کتاب وچوں ہک ٹولہ اپݨے وعدے تے قائم اور رات دے ویلھے اللہ سئیں دی آیات پڑھدن تے او سجدہ وی کریندن۔

يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ ۗ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾

۱۱۵۔ اللہ سئیں تے آخرت تے ایمان گھن اندن۔ نیکی دا حکم ڈیندن تے برائی کنیں رکیندن تے نیکی کیتے ہک ڈوجھے کنیں جلدی کریندن تے ایجھے لوک نیکیں وچوں ہن۔

وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ تے او جو وی نیکی کرلیسن اوندی ناقدری اصلو نہ کیتی ولیسی تے اللہ متقیں کوں بھون جاݨدے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِىَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷۔ بے شک او لوک جیڑھے کافرن نہ انہیں دے مال تے نہ انہیں دی اولاد انہیں کوں اللہ سئیں کنیں بچیسن اے دوزخی ہن تے او اوندے وچ رہسن سدا۔

مَثَلُ مَا يُنْفِقُوْنَ فِىْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰـكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۸۔ انہیں دی مثال جیڑھے ایں دنیا وچ خرچ کریندن اوں ہوا دی ہے جیندے وچ پالا ہووے تے او انہیں دی راہ تے چلے۔ جیڑھے اپݨے تے ظلم کریندن تے او انہیں کوں تباہ کرڈیوے تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نئیں کریندا او اپݨے اتے آپ ظلم کریندن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا ؕ وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۚۖ وَمَا تُخْفِىْ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ ؕ قَدْ بَيَّنَّا لَـكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ اے ایمان والو تساں کہیں ڈوجھے کوں گھاٹا سنگتی نہ بݨاؤ اپݨیں کوں چھوڑ کے او بد سلوکی وچ تہاڈے نال گھٹ نہ کریسن۔ او چاہندن جو تساں ڈکھی تھیوو۔ انہیں دے مونہیں کنیں انہیں دی دشمنی ظاہر تھی گئی ہے تے جیڑھی دشمنی انہیں دے سینے لکائی کھڑن او بہوں وڈی ہے۔ اساں تہاڈے کیتے آیتاں کھول کے بیان کرڈتن جو تساں عقل نال کم گھنو۔

هٰۤاَنْتُمْ اُولَاۤءِ تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْۤا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ؕ قُلْ مُوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۰۔ سنو تساں اوجھے ہو جیڑھے انہیں نال محبت کریندے ہو تے او تہاڈے نال محبت نئیں کریندے تے تساں ساری کتاب کوں منیندے ہو تے او جڈاں تہاکوں ملدن تے او آہدن اساں من گدھے تے جڈاں انج تھیندن تے تہاڈے خلاف کاوڑ کنیں انگلیں کپیندن توں آکھ ڈے جو تساں اپݨی کاوڑ کنیں مرونجو تے اللہ سئیں جاݨدے سینے دیاں گالہیں۔

اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوْا بِهَا ؕ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۱۲۱﴾ ع

۱۲۱۔ جے تہاکوں کوئی چنگائی پہنچے تے انہیں کوں بری لگدی ہے تے جے تہاکوں تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے تساں صبر کرلیسو تے ڈرسو تے انہیں دی تدبیر تہاکوں کجھ وی نقصان نئیں ڈے سگدی۔ تے اللہ سئیں جو کجھ او کریندن

اونکوں ولا ڈیوݨ والا ہے۔

وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌۙ ﴿١٢١﴾

١٢٢۔ تے جڈاں توں اپݨے گھر والیں کنیں فجریں نال نکل کے مومنیں کوں جنگ کیتے اونہیں دیاں جھیں ڈیسیندا پیا ہاویں۔ تے اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتٰنِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَاۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَاؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٢﴾

١٢٣۔ جڈاں تہاڈے وچوں ڈو ٹولے بیلے پووݨ لگے تے اللہ سئیں اونہیں ڈوناہیں دا سنگتی ہا تے مومنیں کوں اللہ سئیں تیں بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

١٢۴۔ تے اللہ سئیں نے بدر دے مقام وچ تہاڈی مدد کیتی تے اوں ویلھے تساں حقیر ہاوے۔ اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں شکر کرو۔

اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَؕ ﴿١٢٤﴾

١٢٥۔ تے جڈاں توں مومنیں کوں اے پیا آہدا ہاویں کیا تہاڈے کیتے اے کافی نئیں جو تہاڈا رب ترے ہزار لہݨ والیں فرشتیں نال تہاڈی امداد کرے۔

بَلٰٓىۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٥﴾ ع

١٢٦۔ الویں تھیسی جے تساں صبر کرو تے خدا کنیں ڈرو جے او کافر تہاڈے اتے اچݨ گھت آپوون تے تہاڈا رب تہاڈی امداد پنج ہزار (ڈاڈھا حملہ کرݨ والیں) فرشتیں نال کریسی۔

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖؕ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِۙ ﴿١٢٦﴾

١٢٧۔ ایں امداد کوں اللہ سئیں تہاڈے کیتے خوشخبری بݨایا تاں جو تہاڈے دلیں کوں تسلی تھیوے تے اے امداد محض غالب تے حکیم اللہ سئیں کنیں اندی ہے۔

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآئِبِيْنَ ﴿١٢٧﴾

١٢٨۔ نتیجہ اے تھیسی جو جیرھے لوک نئیں مینڈے اونہیں دا ہک پاسہ کپ ڈیسی یا اونہیں کوں ذلیل کر ڈیسی تے او ناکام تھی کے ول اوسن۔

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٨﴾

١٢٩۔ تیڈا ایں معاملے وچ کوئی دخل نئیں جو اللہ سئیں اونہیں تے فضل کرے یا اونہیں کوں عذاب ڈیوے او بے شک ظالم ہن۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٩﴾ ع ٩

١٣٠۔ تے آسمانیں تے زمینیں وچ جو کجھ ہے او اللہ سئیں کیتے ہے۔ جینکوں چاہے بخش ڈیوے تے جینکوں چاہے عذاب

ڈیوے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۪ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۱۳۰

۱۳۱۔ اے ایمان والو تساں سود ا صلونہ کھاؤ جیرھا مال کوں بہوں ودھا ڈیندے ۔ اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْٓ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ۝۱۳۱

۱۳۲۔ تساں اوں بھاکنیں ڈرو جیرھی تیار کیتی گئی ہے کافریں کیتے۔

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝۱۳۲

۱۳۳۔ اللہ سئیں تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تساں رحم کیتے ونجو۔

وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ ۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝۱۳۳

۱۳۴۔ تے تساں اپݨے رب دی بخشش دو درکو تے اوں بہشت دو جیندا اُل آسمان تے زمین ہن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی ہے

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ ۭ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۱۳۴

۱۳۵۔ او متقی جیرھے لوک خوشی وچ وی تے ڈکھ وچ وی خرچ کریندن تے پی ویندن کاوڑ کوں تے لوکیں کوں معاف کر ڈیندن تے اللہ سئیں محبت کریندے نیکی کرݨ والیں نال۔

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ ۠ وَمَنْ يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ڞ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰي مَا فَعَلُوْا وَھُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝۱۳۵

۱۳۶۔ تے او لوک جیرھے بے حیائی کریندن یا اپݨیں جانیں تے ظلم کریندن تے ول وی اللہ سئیں کوں یاد کریندن تے اپݨے گناہیں دی بخشش منگدن تے اللہ دے سوا کون قصور معاف کر سگدے تے او ہٹھ نئیں کریندے اپݨیں گناہیں تے تے او جاݨدن۔

اُولٰۗىِٕكَ جَزَاۗؤُھُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝۱۳۶

۱۳۷۔ ایجھے لوکں انہیں دا بدلہ بخشش ہے . اپݨے رب کنیں تے بہشت جیندے تلے نہراں وہندن تے او اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے کیجھا چنگا بدلہ ہے کم کرݨ والیں دا۔

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ۝۱۳۷

۱۳۸۔ تساں کنیں پہلے کئی قانون گذر چکین تے زمین وچ ٹر پھر کے ڈیکھو جو اللہ سئیں کو جھٹلاوݨ والیں دا کیجھا گندا انجام۔

ھٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَھُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝۱۳۸

۱۳۹۔ اے لوکیں کیتے واضح گال تے ہدایت تے نصیحتِ متقیں کیتے۔

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۳۹

۱۴۰۔ تے تساں نہ ہیلے پوو تے نہ مونجھے تھیوو تے جے تساں مومن ہوسے تے تساں ہی ڈاڈھے ہوسے۔

إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۚ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۱۔ تے جے تہاکوں کوئی پھٹ تھیوے تے ایجھو جیہاں زخم اہنیں کوں وی لگے ہن۔ اساں ایہ ڈینہہ سارے لوکیں وچ پھریندے رہندے ہیں تاں جو اللہ سئیں ظاہر کر ڈیوے جیڑھے ایمان گھن آئن تے تہاڈے وچوں بناوے گواہ تے اللہ سئیں ظالمیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۲۔ تاں جو اللہ سئیں چھن گھنے اہنیں کوں جنہیں من گدھے تے کافریں کوں مٹا ڈیوے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ کیا تساں سوچیندے ہو جو تساں بہشت وچ داخل تھی ویسو تے اللہ سئیں نے اجن تئیں اہنیں کوں جیڑھے تہاڈے وچوں جہاد کریندن تے صبر کریندن ظاہر نئیں کیتا۔

وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۴۔ موت دے آون کنیں پہلے تساں موت دی خواہش کریندے ہاوے۔ ہݨ تساں اوں کوں ڈیکھ گدھے تے تساں اوندا
ع ۱۴ ۵ سونھپ تے کھپ وی ڈیکھ گدھے۔

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ
أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَن
يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَسَيَجْزِي
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۵۔ محمد اللہ دے رسول ہن اوں کنیں پہلے سارے رسول فوت تھی گئن۔ کیا جے او فوت تھی ونجے یا قتل کیتا ونجے کیا تساں اپنے کھڑیں تے پھر ویسو تے جیڑھا اپنے کھڑیں تے پھر ویسی او ہرگز اللہ سئیں کوں نقصان نئیں پچا سگدا۔ تے اللہ سئیں شکر کرݨ والیں کوں ضرور بدلہ ڈیسی۔

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا
مُّؤَجَّلًا ۗ وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۚ وَسَنَجْزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مر نئیں سگدی (اللہ سئیں) وقت مقرر کیتا ہوئے تے جیڑھا شخص دنیا دا بدلہ چاہے اوندے وچوں اساں اوں کوں ڈیندے ہیں تے جیڑھا آخرت دا بدلہ چاہے اساں اوندے وچوں اوں کوں ڈے ڈیندے ہیں تے ضرور اساں بدلہ ڈیسوں شکر کرݨ والیں کوں۔

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَانُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۷۔ تے بہوں سارے نبی ایجھے ہن جنہیں دے نال رل کے بہوں سارے جماعت لڑین او لوک بیلے نئیں پئے تے کمزوری نئیں ڈکھائی تے نہ ہی جھک نوائی کیتی جو اہنیں تکلیفیں دی

وجہ نال جیرھیاں انہیں کوں پہچن تے اللہ سئیں صبر کرݨ والیں نال محبت کریندے۔

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّآ أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِيٓ أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾

۱۴۸۔ انہیں دی بی گال کوئی نہ ہائی سوائے ایندے جو اے آہدن ۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہ ساکوں بخش ڈے. تے ساڈے کمیں وچ ساڈیاں جیرھیاں زیادتیاں ہن او معاف کرڈے ساڈے قدمیں کوں تکڑا رکھ تے کافر قوم دے مقابلے تے ساڈی امداد کر۔

فَآتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾ ع

۱۴۹۔ تے اللہ سئیں انہیں کوں دنیا داوی چنگا بدلہ ڈتے تے آخرت دا بدلہ بہوں چنگا ہے تے اللہ سئیں نیکی کرݨ والیں کوں پسند کریندے

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تساں انہیں لوکیں دا آکھݨ منیسو جیرھے کافرن او تہاکوں تہاڈے کھڑیں تے پھیر ڈیسن تے تساں گھاٹا پاوݨ والیں وچ تھی ویسو۔

بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

۱۵۱۔ سچی گال اے ہے جو اللہ سئیں تہاڈا امدادی تے او بہتر مدد کرݨ والا ہے۔

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَآ أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَأْوٰىهُمُ النَّارُ ۚ وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾

۱۵۲۔ تے اساں ضرور انہیں لوکیں دے دل وچ جیرھے کافرن رعب سٹیسوایں وجہ کنیں جو اللہ سئیں نال انہیں شریک بݨائے جیندی اوں کوئی دلیل نئیں لہائی تے انہیں دا ٹھکانہ بھاہ ہے تے ظالمیں دا ٹھکانہ بہوں براہے۔

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗٓ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهٖ ۚ حَتّٰىٓ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنٰزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَآ أَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

۱۵۳۔ تے اللہ سئیں تہاڈے نال اپݨا وعدہ پورا کر ڈتے جڈاں تساں اوندے حکم نال کافریں کوں مار مار کے فناہ کریندے پئے ہادے تے جڈاں تساں بیلے پئے گئے ہادے تے اللہ سئیں دے حکم دے بارے وچ بھڑ پئے ہادے تے تساں اوں شئے کوں ڈیکھݨ دے بعد جیرھی تہاکوں چنگی لگدی ہائی تساں نافرمانی کیتی ہائی۔ تے تساں وچوں کجھ دنیا منگدے ہن تے کجھ آخرت چاہندے ہن تے پچھیں خدا تہاکوں انہیں دشمنیں کنیں بچا گدھے۔ تاں جو خدا تہاکوں انہیں دشمنیں دے نال آزماوے تے اوں بے شک تہاکوں معاف

کر ڈتے تے اللہ سئیں مومنیں تے وڈا فضل کرݨ والا ہے۔

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

۱۵۴۔ جڈاں تساں بھجدے ویندے ہاوے تے پچھوتے کہیں کوں نہ ڈیہدے ہاوے تے رسول تہاڈی پچھلی جماعت وچ کھڑا تھی کے تہاکوں سڈیندا پیا ہا تے اللہ سئیں تہاکوں غم تے غم ڈتس تاں جو تساں مونجھے نہ تھیوو اوندے اتے جو تساں کنیں ضائع تھی گئے تے نہ اوندے تے جیرھا تہاکوں ڈکھ پہنچے تے اللہ سئیں جاݨدے جو تساں کریندے ہو۔

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِّنكُمْ ۖ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ ۗ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ ۖ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا ۗ قُل لَّوْ كُنتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۖ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

۱۵۵۔ تے ول اوں غم دے بعد تہاڈے اتے آرام دی خاطر نندر لہائس۔ تہاڈے وچوں ہک ٹولے کوں نندر ولبیٹ گدھے تے ہک ٹولہ او ہا جنہیں کوں اپݨے جانیں پریشان کیتا ہویا ہا۔ او اللہ سئیں دے اتے ناجائز جاہلیت والی بدظنی کریندے پئے ہن۔ تے او آہدے ہن کیا حکومت وچ ساڈا وی کوئی دخل ہے۔ توں آکھ ڈے جو بے شک حکومت ساری اللہ سئیں دی ہے تے او اپݨے دلیں وچ لکیندن جیرھی گال تہاڈے اتے ظاہر نئیں کریندے۔ او آہدن جے حکومت وچ ساڈا دخل ہوندے ہا تے اساں اتھاں مریجوں نہ ہا۔ توں آکھ ڈے جے تساں اپݨے گھریں وچ وی ہوندو ہا تے جنہیں تے جنگ فرض کیتی گئی ہاݨ او اپݨے مریجݨ والی جاہ دے پاسے نکل آون ہا۔ تے تاں جو اللہ سئیں اوں کوں آزماوے جو تہاڈے سینے وچ تے جو تہاڈے دلیں وچ او نکوں ظاہر کر ڈیوے تے اللہ سئیں سینے دی گالہیں کوں جاݨدے۔

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۖ وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

ع ۱۶

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک جیرھے کنڈ ڈکھا گئے ہن اوں ڈینہہ جڈاں ڈو لشکر آپت وچ بھڑ پئے ہن۔ شیطان انہیں کوں انہیں دے بعض کمیں دی وجہ نال سٹݨ چاہندا ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں معاف کر چکیا ہا تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے حوصلے والا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَّوْ

۱۵۷۔ اے ایمان والو تساں انہیں لوکیں جہیں نہ بݨو جیرھے کافر تے اے آہدن اپݨے بھراویں کوں اوں ویلھے جڈاں او زمین تے تبلیغ

كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۵۶﴾

کیتے نکلدن یا لڑائی کیتے نکلدن جے او ساڈے نال ہوون ہا تے مرن نا ہا تے نہ او مریجن ہا تاں جو اللہ سئیں ایں گال کوں انہیں دے دلیں کیتے حسرت دا موجب بنا ڈیوے تے اللہ سئیں جویندے تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ہو اللہ سئیں ڈیہدا کھڑے۔

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سئیں دے رستے وچ قتل تھی ونجو یا مر ونجو تے اللہ سئیں دی بخشش تے رحمت بہوں چنگی ہے اوں کنیں جو او جمع کریندن۔

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِ۟لَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ تے جے تساں مر ونجو یا مریج ونجو تے تساں اللہ سئیں دو کٹھے کیتے ولیسو۔

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۶۰۔ اللہ سئیں کنیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہویں تے جے توں بداخلاق تے سخت دِل ہوندا تے لوک تیڈے آسو پاسو کھنڈ ویندے توں انہیں کوں معاف کر تے انہیں کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کنیں مشورہ گِدھا کر حکومت دے معاملات وچ تے جڈاں توں پکا ارادہ کر گھنیں تے اللہ سئیں تے بھروسہ کیتا کر تے بے شک اللہ سئیں بھروسہ کرݨ والیں کوں پسند کریندے۔

اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهٖ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ تے جے اللہ سئیں تہاڈی مدد کرے تے تہاڈے اتے کوئی غالب نہ تھیسی تے جے او تہاڈی مدد چھوڑ ڈیوے اوندے بعد کون جیڑھا تہاڈی مدد کریسی۔ مومنیں کوں اللہ سئیں تے بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّغُلَّ ۚ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ نبی دی اے شان نئیں جو او خیانت کرے۔ جیڑھا خیانت کریسی قیامت دے ڈینہہ اوں شئے کوں ظاہر کر ڈیسی جیندی اوں خیانت کیتی ہوسی تے پچھیں ہر جان کوں جو اوں کمائے اوندا پورا پورا بدلہ ڈِتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیڑھا اللہ سئیں دی رضا دی پیروی کریندے کیا او اوں آدمی کار جیڑھا اللہ سئیں دی کاوڑ کوں گھن کے ولے تے اوندا ٹھکانہ جہنم ہے بہوں برا ٹھکانہ ہے

هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَ اللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ تے اللہ سئیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے ہن تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں اوں کوں ڈیہدا کھڑے۔

لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا
مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَ يُزَكِّيْهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ ۚ وَ اِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ
لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں تے احسان کیتے انہیں وچ اوناہیں وچوں ہک رسول بنا کے بھیجیس جیرھا انہیں کوں آیات پڑھ کے سنیندے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سُمجھ سکھیندے تے ایں کنیں پہلے او کھلی گمراہی وچ ہن

اَوَ لَمَّاۤ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ
قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ؕ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۵۔ کیا جڈاں تہاکوں کوئی تکلیف تھئی تساں وی انہیں کوں ڈوڑی تکلیف پچا چکے ہاوے۔ تساں آکھئے اے کتھوں آئی؟ توں آکھ ڈے جو اے تہاڈے اپنے آپ کنیں آئی ہے بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

وَ مَاۤ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ
وَ لِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۶۶﴾ ۙ

۱۶۶۔ تے جو کجھ تہاکوں تکلیف تھئی اوں جہاڑے جڈاں او جماعتاں آپت وچ بھڑیِن اللہ سئیں دے حکم نال تاں جو اللہ سئیں مومنیں کوں ظاہر کر ڈیوے تے

وَ لِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ۖۚ وَ قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ؕ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَّا تَّبَعْنٰكُمْ ؕ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ
يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَ اللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿۱۶۷﴾ ۚ

۱۶۷۔ منافقیں کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آؤ اللہ سئیں دے رستے وچ بھڑو یا انہیں کنیں بچاؤ کرو تے انہیں آکھئے جے اساں جنگ کرݨ جاندے ہوں ہا تے تہاڈے پچھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاڑے کفر دے زیادہ کول ہوسن ایمان دی نسبت۔ او اپنے منہ نال او گالہیں کریندے ہِن جیرھیاں انہیں دے دلیں وچ کوئی نئیں تے اللہ سئیں اوں کوں بہوں جاݨدے جو او لکیندے پئین۔

اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَ قَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا
قُتِلُوْا ؕ قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۸۔ جنہیں آکھیا اپنے بھرانویں کوں تے آپ وی بہہ گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مریجن ہا توں آکھ اپنے آپ کنیں موت کوں ہٹا ڈکھاؤ جے تساں سچے ہو۔

وَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ؕ بَلْ
اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿۱۶۹﴾ ۙ

۱۶۹۔ جیرھے لوک اللہ سئیں دے رستے وچ ماریے ونجن انہیں کوں مردہ نہ سمجھو او زندہ ہن تے اپنے رب کنیں انہیں کوں رزق ڈِتا ویندے۔

فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ
لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۱۔ اللہ سئیں انہیں تے جیرھی مہربانی کیتی ہے او خوش تے
جیرھے انہیں دے پچھو ہن تے اجݨ انہیں کوں ملے نئیں نہ انہیں
کوں ڈر ہے تے نہ او مونجھے تھیسن ۔

ربع الحزب

يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ
اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۲۔ اللہ دی رحمت تے مہربانی تے او خوش تے بے شک
اللہ سئیں مومنیں دا اجر ضائع نئیں کریندا ۔

ع ۱۷

معانقة عند المتقدمين

اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ
الْقَرْحُ ۛ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۳۔ او لوک جنہیں اللہ سئیں تے رسول دا حکم زخمی تھیوݨ
دے بعد منیے انہیں وچوں جیں اپݨے فرض کوں چنگی طرح ادا کیتے
تے تقویٰ اختیار کیتے انہیں واسطے بہوں وݙا اجر ۔

اَلَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوْا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا ۖ وَّقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۴۔ اے او لوک جنہیں کوں ݙشمنیں آکھیا جو لوک تہاݙے خلاف
کٹھے کیتی کھڑن تساں انہیں کنیں ݙرو تے اے ڳال انہیں دے
ایمان کوں ودھیندی ہے تے او اے آہدن ساکوں اللہ کافی ہے
تے او بہترین کارساز

فَانْقَلَبُوْا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوْٓءٌ ۙ
وَّاتَّبَعُوْا رِضْوَانَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۵۔ او اللہ سئیں کنیں رحمت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کوں
کوئی نقصان نئیں پہنچا ۔ تے او اللہ سئیں دی رضا دے پچھوں ٹریئن
تے اللہ وݙے فضل کرݨ والا ہے ۔

اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ ۠ فَلَا تَخَافُوْهُمْ
وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷۵﴾

۱۷۶۔ اے او شیطان جیرھا اپݨے سنگتیں کوں ݙریندے تے
تساں انہیں کنیں نہ ݙرو میں کنیں ݙرو جے تساں مومن ہوسے ۔

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ
يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى
الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۶﴾

۱۷۷۔ او لوک جیرھے کفر دے وچ ودھدے ویندن او تیکوں
مونجھا نہ کرن بے شک او اللہ سئیں کوں کجھ وی نقصان نئیں
پچا سگدے ۔ اللہ سئیں چاہندے جو آخرت وچ انہیں دا کوئی
حصہ نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وݙا عذاب ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ
شَيْـًٔا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۷﴾

۱۷۸۔ بے شک جنہیں لوکیں ایمان دے بدلے وچ کفر
گدھے او اللہ سئیں کوں کجھ وی نقصان نئیں پچا سگدے تے
انہیں کیتے ݙکھ ݙیوݨ والا عذاب ۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ۗ
اِنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ

۱۷۹۔ او لوک جیرھے کافرن بے شک او اے نہ سمجھن جو ساݙا انہیں کوں
مہلت ݙیوݨا انہیں کیتے چنگا ہے بے شک اساں انہیں کوں مہلت

مُّهِينٌ ﴿۱۷۹﴾

ڈیندے ہیں تاں جو گناہیں وچ ودھ ونجن تے انہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۠ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۰۔ اللہ سئیں مومنیں کوں او نئیں نہیں چھڑیندا جے تیئں پاک تے ناپاک وچ نکھیڑا نہ کر ڈیوے تے اللہ سئیں تہا کوں غیب دیا گالھیں نئیں ڈسیندا۔ اللہ سئیں اپݨے رسولیں وچوں چݨ ڈے جینکوں چاہندے پس تساں اللہ تے اوندے رسولیں کوں من گھنو تے جے تساں من گھنو تے تقویٰ اختیار کرو تے ول تہاڈے واسطے وڈا اجر۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۭ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۭ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۸۱﴾

ع ۱۸ ۹

۱۸۱۔ تے او لوک جیڑھے کنجوسی کریندن اوں مال تے جیڑھا اللہ سئیں انہیں کوں اپݨے فضل نال ڈتے او اصلوا ایہ خیال نہ کرن جو ایہ انہیں کیتے چنگی ہے ایہ انہیں کیتے گندی ہے۔ قیامت دے ڈینہہ جیڑھے مال وچ کنجوسی تھئی ہے او مال انہیں دے گل دا گلاواں ہوسی۔ تے اللہ سئیں کیتے ہے آسمانیں تے زمین دا ورثہ جو تساں کریندے ہو اللہ سئیں کوں اوندا پتہ ہے۔

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ اَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۲۔ بے شک سُݨ گِدھی ہے اللہ سئیں انہیں لوکیں دی گال جیڑھے آہدن جو بے شک اللہ سئیں فقیر تے اساں امیر ہیں۔ اساں او لکھدے پئے ہیں جو کجھ او آہدن تے انہیں دا بغیر وجہ دے انبیاء کوں قتل کرݨا وی لکھدے پئے ہیں۔ تے اساں آکھسوں جو تساں ساڑݨ والا عذاب چکھو۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۳۔ ایہ عذاب ایں واسطے ہے جو تہاڈے ہتھیں اگو بھیجے تے بے شک اللہ سئیں بندیں تے ظلم کرݨ والا نئیں۔

اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ۭ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۴۔ جنہیں آکھئے جو بے شک اللہ سئیں اساں کنیں ایہ پکا وعدہ گِدھے جو اساں کہیں رسول کوں او تیئں نہ منوں جے تیئں او اساں کنیں ایجھی قربانی نہ گھن آوے جینکوں بھا کھاوے توں آکھ ڈے جو میں کنیں پہلے کئی رسول معجزے گھن کے تہاڈے کول آئن تے او معجزہ وی جیڑھا تساں آکھئے تساں انہیں کوں کیوں قتل

کرݨ دی کوشش کیتی ہے جے تساں سچے ہو تاں۔

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۵۔ جے او تیکوں کوڑا آکھن تے تیں کنوں پہلے وی کئی رسولیں کوں او کوڑا آکھ چکین او انہیں کنیں کھلے نشان تے علمی کتاباں تے روشن شریعت گھن کے آئے ہن۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۶۔ ہر جان موت دا مزہ چکھݨ والی ہے تے تہاکوں تہاڈے اجر قیامت دے ڈینہہ پورے پورے ڈتے ولسن۔ تے جیکوں بھاکیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیتا گیا او کامیاب تھی گیا۔ تے دنیا دی زندگی صرف دھوکہ ہے۔

لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۟ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى كَثِيْرًا ۗ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۷۔ تہاکوں تہاڈے اموال تے جانیں نال آزمایا ولسی تے تساں انہیں کنیں جنہیں کوں تساں کنیں پہلے کتاب ڈتی گئی ہے تے مشرکیں کنیں ضرور بہوں ڈکھ ڈیوݨ والیاں گالہیں سنسو جے تساں صبر کرو تے خدا کنیں ڈرو تے بے شک اے ہمت والا کم۔

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ ۫ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۗ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۸۔ تے جڈاں اللہ سئیں انہیں لوکیں کنیں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی پکا وعدہ گدھا ہا جو تساں ضرور ایں کتاب دیاں گالہیں لوکیں تے ظاہر کریسو تے نہ لکیسو۔ انہیں اوں کوں کنڈ دے پچھو سٹ گھتیا۔ تے اوں کوں ویچ ڈتا تھوڑی قیمت نال تے جیرھا کجھ او گھندن بہوں برا ہے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۸۹﴾

۱۸۹۔ تے توں اصلو خیال نہ کر جیرھے لوک اپݨے کمیں تے اکڑیندن تے جیرھے کم انہیں نئیں کیتے او پسند کریندن جو انہیں دی وی تعریف کیتی ونجے۔ توں اصلو اے خیال نہ کر جو او عذاب کنیں بچ ولسن۔ تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹۰﴾ ع

۱۹۰۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ سئیں دی ہے تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

19 ع 9 10

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۱﴾

۱۹۱۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دے پیدا تھیوݨ وچ تے رات ڈینہہ دے اگو پچھو آوݨ وچ سیاݨے کیتے کئی نشانیاں ہن۔

الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ

۱۹۲۔ او سیاݨے جیرھے اللہ سئیں دا ذکر کریندن اٹھدیں بہندیں

وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾

تے اپنڑے پاسیں تے پچھیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیونڑ تے اتے ول آہدن اے ساڈے رب تیں کوئی شئے بے فائدہ نئیں بنڑائی تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۳۔ اے ساڈے رب بے شک تیں جیکوں بھا وچ سٹیا تیں اوں کوں ذلیل کر ڈِتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں۔

رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ڰ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۴۔ اے ساڈے رب بے شک اساں ہک سڈنڑ والے دے سڈ کوں سنڑیے جیرھا ایمان کیتے سڈیندا پیا ہا جو اپنڑے رب کوں منو تے اساں من گدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں کوں بخش ڈیوے تے ساڈی برائیں کوں مٹا ڈیوے تے ساکوں نیکیں نال (رلا کے) وفات ڈیوے

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰي رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۵۔ اے ساڈے رب توں ساکوں ڈیوے جو تیں ساڈے نال وعدہ کیتا ہا اپنڑے رسولیں دے ذریعے تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت دے ڈینہہ بے شک توں وعدہ خلافی نئیں کریندا۔

فَاسْتَجَابَ لَھُمْ رَبُّھُمْ اَنِّىْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِھِمْ وَاُوْذُوْا فِيْ سَبِيْلِيْ وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْھُمْ سَيِّاٰتِھِمْ وَلَاُدْخِلَنَّھُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۶۔ تے اللہ سئیں انہیں دی دعا کوں قبول کر گدھے بے شک میں کہیں کم کرنڑ والے دے کم کوں ونجیساں نہ بھانویں او جوان ہووے یا زیرت تہاڈا ہک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی ہے تے اپنڑے گھریں وچوں کڈھے گیئں تے میڈے رستے وچ ڈکھ ڈتے گیئن تے انہیں جنگ کیتی تے او مارے گیئن۔ میں ضرور انہیں دیاں برائیاں انہیں کنیں مٹا ڈیساں تے انہیں کوں ایجھی بہشت وچ داخل کریساں جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے اللہ سئیں کنیں ڈاڈھا چنگا بدلہ ہے۔

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۷۔ جیرھے کافرن انہیں دا ملک وچ آزادی نال پھرنڑ تیکوں دوکھا نہ ڈیوے۔

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۣ ثُمَّ مَاْوٰىھُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹۷﴾

۱۹۸۔ اے عارضی فائدہ ہے پچھیں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکانہ ہے۔

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ۝١٩٩

۱۹۹۔ ہا جیرھے اپنڑے رب کنیں ڈردن انہیں واسطے بہشتِ جیندے وچ نہراں وہندیاں پیا ہوسن تے اے اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے اے اللہ سئیں کنیں مہمانی ہے تے اللہ کنیں جو کجھ ہے او نیکیں کیتے چنگا ہے۔

وَاِنَّ مِنْ اَھْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَھُمْ اَجْرُھُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝٢٠٠

۲۰۰۔ تے بے شک اہلِ کتاب وچ ایجھے وی ہن جیرھے آہدن جو اساں اللہ سئیں تے۔ تے جو تہاڈو لتھے تے جو انہیں دو لتھے اوندے تے ایمان گھن آئے ہن تے او اللہ سئیں دے اگو عاجزی کریندن تے اللہ سئیں دی آیات کوں تھوڑے مُل تے نئیں وچیندے۔ اے لوکن جنہیں وا بدلہ انہیں دے رب کنیں ہے تے بے شک اللہ سئیں جلدی حساب گھننڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۣ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝٢٠١

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈیواؤ تے سرحدیں دی حفاظت کرو تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

سُوْرَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّسَبْعٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ نساء مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۷۷ آیتاں تے ۲۴ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں اللہ سئیں دے ناں نال شروع کریندا ں جیرھا بن منگے تے
بغیر محنت دے ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ
وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا
وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ②

۲۔ اے لوکو! اپݨے رب کنیں ڈرو جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا
کیتے تے اوں کنیں اوندا جوڑا پیدا کیتس تے انہیں ڈوناں کنیں
بہوں سارے مرد تے تریمتیں کھنڈا ڈتنس۔ تے اللہ سئیں دا
تقویٰ اختیار کرو تے تساں اوندے ذریعہ ہک ڈو جھے کنیں
رشتے داریں دے بارے وچ سوال کریندے ہو۔ تے بے
شک اللہ سئیں تہاڈے اتے نگران ہے۔

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰۤى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ ۪
وَلَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَهُمْ اِلٰۤى اَمْوَالِكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا
كَبِيْرًا ③

۳۔ یتیمیں کوں انہیں دے مال ڈیو تے چنگے مال کوں گندے مال
نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں دے مال کوں اپݨے مال نال رلا کے نہ کھاؤ
بے شک اے وڈا گناہ ہے۔

وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ
لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ
اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ ذٰلِكَ
اَدْنٰۤى اَلَّا تَعُوْلُوْا ؕ ④

۴۔ جے تساں ڈرو جو تساں یتیمیں دے بارے وچ انصاف نہ کر
سگسو تے پچھیں تساں ہنیں تریمتیں نال جیرھیاں تہاکوں پسند
ہوون نکاح کر گھنو ڈو ڈو ترے ترے چار چار۔ جے تساں ڈرو جو تساں انصاف
نہ کر سگسو دل ہک نال پر نیجو یا اوندے نال جیندے تہاڈے
سجے ہتھ مالک ہن اے گال ایندے زیادہ قریب ہے جو تساں ظالم نہ
تھی ونجو۔

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ؕ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ⑤

۵۔ زالیں کوں انہیں دے حق مہر خوشی نال ڈیو تے جے او تہاکوں حق مہر
وچوں خوشی نال کجھ ڈے ڈیون تے تساں اوں کوں مزے نال کھاؤ

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ
قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ
قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ⑥

۶۔ تے تساں انہیں پاگلیں کوں اپݨا مال نہ ڈیو جنہیں دا اللہ سئیں
تہاکوں سہارا بݨائے انہیں کوں اوندے وچوں کھواؤ تے پواؤ تے
انہیں کوں آکھو چنگی گال۔

وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰىٓ اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَآ
اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ
وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ فَاِذَا دَفَعْتُمْ
اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝

۷۔ یتیمیں کوں او تیئں ازمیندے رہو جے تیئں او نکاح دی عمر تئیں نہ پُج ونجن تے تساں انہیں وچ سُنمپ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں ڈے ڈیو تے اوں مال کوں جلدی جلدی ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ جو او وڈے نہ تھی ونجن تے جیرھا امیر ہووے او تے اصلو بچے تے جیرھا غریب ہووے تے او مناسب طریقے نال کجھ کھا گھنے تے جڈاں انہیں کوں انہیں دا مال ولا ڈیو تے انہیں تے گواہ بنا گھنو۔ تے اللہ سئیں حساب گھنن وچ کافی ہے۔

لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۠ وَلِلنِّسَاۗءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ كَثُرَ ۭ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ۝

۸۔ مردیں کیتے حصہ ہے اوں مال دا جیرھا اوندا پیو ما تے سکے چھوڑ ونجن تے تریمتیں کیتے حصہ ہے جو اوندے پیو ما تے سکیں چھوڑیئے تھوڑا ہووے یا بہوں اے مقرر کیتا ہویا حصہ ہے۔

وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنُ
فَارْزُقُوْهُمْ مِّنْهُ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝

۹۔ تے جے تقسیم دے ویلھے کجھ سکے تے یتیم تے مسکین آونجن تے انہیں کوں وی کجھ ڈے ڈیو تے انہیں کوں چنگی گال آکھو۔

وَلْيَخْشَ الَّذِيْنَ لَوْ تَرَكُوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا
خَافُوْا عَلَيْهِمْ ۠ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝

۱۰۔ تے ہو لوک جیرھے ڈرن جے او کمزور اولاد اپنڑے بعد چھوڑ ونجن تے انہیں دا کیا بنسی) او ڈو جھے یتیمیں کیتے وی اُویں ڈرن تے او اللہ سئیں کنیں ڈرن تے سدھی گال آکھن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَاْكُلُوْنَ
فِيْ بُطُوْنِهِمْ نَارًا ۭ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيْرًا ۝ ع ۱۲

۱۱۔ تے بے شک او لوک جیرھے یتیمیں دا مال ظلم نال کھندن تے بے شک او اپنڑے ڈھڈھیں وچ صرف بھا کھندن تے او بھا وچ سٹیٹے ولیسن۔

يُوْصِيْكُمُ اللّٰهُ فِيْٓ اَوْلَادِكُمْ ۤ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۚ
فَاِنْ كُنَّ نِسَاۗءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَھُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ
وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَھَا النِّصْفُ ۭ وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهٗ وَلَدٌ ۚ
فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلَدٌ وَّوَرِثَهٗٓ اَبَوٰهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ
فَاِنْ كَانَ لَهٗٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُّوْصِيْ بِھَآ اَوْ دَيْنٍ ۭ اٰبَاۗؤُكُمْ وَاَبْنَاۗؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ
اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۭ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

۱۲۔ اللہ سئیں تہاکوں تہاڈے بالیں دے بارے وچ وصیت کریندے جو ہک مرد دا حصہ ڈو تریمتیں دے برابر تے جے ڈو کنیں ودھ تریمتیں ہوون تے انہیں کیتے ترکے دا ڈو تر ہایاں حصہ ہے تے جے ہک ہووے تے اوندا حصہ ادھ تے اوندے پیو ما وچوں ہر ہک واسطے چھیواں حصہ ہے اوندے ترکے وچوں جے اوندی اولاد ہووے تے جے اوندی اولاد نہ ہووے تے اوندا پیو ما وارث ہووے تے اوندی ما دا تریجھا حصہ ہے تے جے اوندے بھینڑ بھرا ہوون تے اوندی ما دا چھیواں حصہ ہے وصیت دے بعد جیرھی

عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۱﴾

اوں کیتی۔ تے قرض لہاوݨ دے بعد۔ تہاڈے ما پیو ڈاڈے تے
تہاڈی لولاد تہاکوں نئیں پتہ جو انہیں وچوں کون تہاڈے کیتے
زیادہ مفید ہے۔ اے اللہ سئیں دلو فرض تے بے شک اللہ سئیں
بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے

وَ لَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ
وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ
مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْنَ بِهَاۤ اَوْ دَيْنٍ ؕ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوْصُوْنَ
بِهَاۤ اَوْ دَيْنٍ ؕ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُّوْرَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ
وَّلَهٗۤ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَاِنْ
كَانُوْۤا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِى الثُّلُثِ مِنْۢ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصٰى بِهَاۤ اَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً
مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ؕ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے جے تہاڈیاں زالیں مال چھوڑ ونجن اوندے وچوں تہاڈا ادھ حصہ ہے
جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے
تے ول تہاڈا چوتھا حصہ ہے جو او چھوڑ ونجن وصیت دے بعد جیڑھی
او کرن تے قرض لہاوݨ دے بعد۔ تے جے تہاڈی اولاد نہ
ہووے تے تہاڈے ترکے وچوں انہیں دا چوتھا حصہ ہے جے
تہاڈی اولاد ہووے تے تہاڈے ترکے وچوں انہیں دا اٹھواں
حصہ ہے وصیت دے بعد جیڑھی تساں کرو تے قرض لہاوݨ دے
بعد تے جے کوئی ایجھا مرد ہووے جیڑھا کلّھا ہووے یا
تریمت ہووے تے (ماولو) اوندا بھرا یا بھیݨ ہووے تے انہیں
وچوں ہر ہک دا چھیواں حصہ ہے تے جے ایں کنیں ودھ ہوون تے
او تریجھے حصے دے شریکن وصیت دے بعد جیڑھی کیتی ویندی ہے
یا قرض لہاوݨ دے بعد۔ کہیں کوں نقصان پچاوݨ مقصد نہ ہووے
اے اللہ سئیں دلو وصیت تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا
تے ٹھڈھا ہے۔

تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ
جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَ
ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ اے اللہ سئیں دیاں حداں ہن تے جیڑھا شخص اللہ تے
اوندے رسول دی اطاعت کریسی او اوں کوں اوں جنت وچ
داخل کریسی جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے اے
بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ حُدُوْدَهٗ يُدْخِلْهُ
ع ۱۳ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۪ وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ تے جیڑھا اللہ سئیں تے اوندے رسول دی نافرمانی کریسی
تے اوندیاں حداں ٹپ ولیسی اللہ سئیں اوں کوں بھاہ وچ داخل
کریسی تے اوندے کیتے عذابِ ذلیل کرݨ والا۔

وَالّٰتِىْ يَاْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوْا

۱۶۔ تے تہاڈی زالیں وچوں جیڑھیاں بے حیائی کرن انہیں تے

عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِكُوْهُنَّ
فِى الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ
لَهُنَّ سَبِيْلًا ﴿۱۵﴾

چار گواہ بݨاؤ اپݨے وچوں تے جے او گواہی ڈے ڈیون۔ تے انہیں کوں گھریں وچ پابند کر ڈیو اوتئیں جو موت انہیں کوں مار ڈیوے یا اللہ سئیں انہیں کیتے کوئی بیا راہ کڈھے۔

وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿۱۶﴾

۱۷۔ جے تہاڈے وچوں ڈو (مرد) اے بے حیائی کرن تے انہیں کوں ڈکھ ڈیو تے جے او ڈوہیں توبہ کر گھنن تے اپݨی اصلاح کر گھنن تے انہیں ڈوہیں کوں چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سئیں توبہ قبول کرݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۷﴾

۱۸۔ اللہ سئیں تے صرف انہیں دی توبہ قبول کریسی جیڑھے جہالت دی وجہ کنیں برا کم کریندن تے ول جلدی توبہ کر گھندن۔ ایہے ہن جنہیں تے اللہ سئیں مہربانی کریسی تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا
حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّىْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا
الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۸﴾

۱۹۔ انہیں لوکیں دی توبہ قبول نہ تھیسی جیڑھے گناہ کریندن تے جڈاں انہیں وچوں کوئی مرݨ لگدے۔ تے او آہدے ہݨ توبہ کریندا تے نہ انہیں دی جیڑھے نہ منݨ دی حالت وچ مریندن ایہے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اساں تیار کیتا ہوئے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا ۗ
وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ
اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ
فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿۱۹﴾

۲۰۔ اے منݨ والیو تہاڈے کیتے جائز نئیں جو تساں زور نال تریمتیں دے وارث بݨو تے انہیں کوں ایں واسطے تنگ نہ کرو تاں جو تساں جو کجھ انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں کجھ گھن گھنو ہا جے او بے حیائی کرݨ پیٔے ونجن تے اویں کرو جیویں اللہ سئیں حکم ڈتے اتے انہیں نال چنگا سلوک کرو تے جے او تہاکوں ناپسند ہوون تے ممکن جو کہیں شئے کوں تساں ناپسند کرو تے اللہ سئیں اوندے وچ بہوں چنگایاں رکھ ڈیوے۔

وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّ
اٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـًٔا ۗ
اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے جے تساں ہک کوں چھوڑ کے ڈوجھی زال پرنیجݨ چاہو تے ہک کوں تساں ڈھیر سارا مال ڈتا ہووے تے تساں اوندے وچوں کجھ وی نہ گھنو۔ کیا تساں او مال بہتان نال تے کھلے کھلے

وَكَيْفَ تَأْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ
وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿۲۱﴾
وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ؕ وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿۲۲﴾ ع
حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ
وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ
الّٰتِيْۤ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ
نِسَآئِكُمْ وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ مِّنْ نِّسَآئِكُمُ
الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ؗ فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ؗ وَحَلَآئِلُ اَبْنَآئِكُمُ الَّذِيْنَ مِنْ
اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۲۳﴾

گناہ نال گھنڑ چاہندے ہِو۔

۲۲- تے تساں او مال کیویں گھن سگدے ہِو تساں تے ہک ڈوجھے نال مل چکے ہِو تے او وی تساں کنیں پکا وعدہ گھن چکین۔

۲۳۔ تے تساں انہیں نال نکاح نہ کرو جیندے نال تہاڈے پیو ڈاڈے نکاح کیتا ہووے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے بے حیائی ہِ تے کاوڑ لواونڑ والا کم تے گندہ راہ۔

۲۴۔ حرام کیتیاں گیئن تہاڈے اتے تہاڈیاں میریں تے تہاڈیاں دھیریں تے تہاڈیاں بھینڑیں تے تہاڈیاں پویاں چاچیاں تے تہاڈیاں ماسیاں مامیاں تے بھرادیاں دھیریں تے بھینڑ دیاں دھیریں تے تہاڈیاں او میریں جنہیں تہاکوں کھیر پلائے تے تہاڈیاں او بھینڑیں جنہیں تہاڈے نال کھیر پیتے تے تہاڈیاں سسیں تے تہاڈی زالیں جنہیں نال تساں مباشرت کر چکے ہِو انہیں دیاں دھیریں جیرھیاں تہاڈیاں متریائن، تے جے مباشرت نہ کیتی ہووے تے ول انہیں نال پرنیجنڑ وچ کوئی گناہ نئیں تے تہاڈے سکے پتریں دیاں زالیں (نوڑھیں) تے ڈو بھینڑیں کوں (نکاح نال) کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہِ۔

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ
كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ
تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ۭ فَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۭ
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے پرنیاں ہویاں تریمتیں سوائے تہاڈیں بانہیں دے۔ اے تہاڈے اتے اللہ سئیں دلو فرض تے ایندے سوا تہاڈے اتے ساریاں تریمتیں نکاح کیتے حلالن۔ تاں جو تساں اپنڑے مال نال نیک تریمتیں منگو تے زنا کرنڑ والے نہ بنڑو تے جتناں تساں انہیں کنیں فائدہ چاؤ اوندی اجرت ڈیوو اے فرض۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو حق مہر مقرر کرنڑ دے بعد اوں کوں گھٹاونڑ تے ودھاونڑ تے راضی تھی ونجو۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جانڑنڑ والا تے سیانڑا ہے۔

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ
الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ
الْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ۭ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ
بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ
اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ
وَّلَا مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ
الْعَذَابِ ۭ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۭ وَاَنْ
تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۶﴾ ع ۴

۲۶۔ تے جینکوں تہاڈے وچوں طاقت نہ ہووے جو او کہیں مومن آزاد تریمتیں نال شادی کرے تے او اپنڑیں بانہیں وچوں جیڑھی مومن ہووے اوندے نال شادی کر گھنے اللہ سئیں تہاڈے ایمان کوں بہوں جانڑدے۔ تہاڈا ہک ڈو جئے نال تعلق۔ تساں انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں کوں انہیں دا مناسب حق مہر ڈیوو او پاکباز ہوون تے زناکار نہ ہوون تے نال کہیں کوں لک کے سنگتی بنڑاونڑ والیاں ہوون۔ تے جیڑھے ویلھے او نکاح وچ آ ونجن تے او ولا بے حیائی کرن تے انہیں کوں اوں عذاب دی آدھی ملسی جیڑھا آزاد تریمتیں کوں ملدے۔ اے حکم اوندے کیتے ہے جیڑھا تہاڈے وچوں گناہ کنیں ڈردے۔ تہاڈا صبر کرنڑ تہاڈے کیتے چنگا ہے تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اللہ سئیں چاہندے جو تساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے تہاکوں ڈسے تے تہاکوں راہ ڈکھالے تے تہاڈے اتے مہربانی کرے تے اللہ سئیں بہوں جانڑنڑ والا تے سیانڑا ہے۔

وَاللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۣ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ
الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے اللہ سئیں چاہندے جو تہاڈے اتے مہربانی کرے تے او لوک جیڑھے گندی خواہشات دے پچھو ٹردن او اے

چاہندن جو تساں برائی دو بہوں جھک ونجو۔

يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾

۲۹۔ تے اللہ سئیں چاہندے جو تساں کنیں بار ہولا کرے
تے انسان کمزور پیدا کیتا گئے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۟
وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾

۳۰۔ اے ایمان والو تساں اپنے مال آپت وچ ناجائز طریقے
نال نہ کھاؤ سوائے ایندے جو تجارت نال آپت وچ خوشی
نال مال حاصل کرو تے اپنے آپ کوں نہ قتل کرو بے شک اللہ
سئیں تہاڈے اُتے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ
نَارًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾

۳۱۔ تے جیڑھا شخص ہک ڈوجھے (دا مال) زیادتی تے ظلم نال
کھاندے تے اساں اوں کوں بھاہ وچ سٹیسوں تے اللہ سئیں
کیتے اے گال سوکھی ہے۔

اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾

۳۲۔ جے تساں وڈے وڈے گناہیں کنیں بچسو جیں کنیں تہاکوں
ہٹکیا گئے تے اساں تہاڈے عیب تساں کنیں مٹا ڈیسوں تے
داخل کر ڈیسوں تہاکوں عزت والے مقام وچ۔

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰي بَعْضٍ ۭ
لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا ۭ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا
اكْتَسَبْنَ ۭ وَسْــَٔـلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾

۳۳۔ اللہ سئیں تہاڈے وچوں جے کہیں کوں کہیں تے فضیلت
ڈتی ہے تے تساں اوندی خواہش نہ کرو۔ مرداں واسطے اوہو ہے
جیڑھا انہیں کمائے تے تریمتیں کیتے اوہو ہے جیڑھا انہیں کمائے
تے تساں اللہ سئیں کنیں اوندا فضل منگو بے شک اللہ سئیں
ہر شئے کوں بہوں جاݨدے۔

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۭ
وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ۭ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿٣٣﴾ ع ۵

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اساں اوندے ترکے دے وارث بݨائن جیڑھا
اوندے پیو ماتے قریبی سکیں چھوڑ ویندے۔ جیندے نال تساں
پکا وعدہ کیتی کھڑے ہو اوں کوں وی حصہ ڈیو۔ بے شک اللہ سئیں
ہر شئے تے نگران۔

اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَي النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰي بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۭ فَالصّٰلِحٰتُ
قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۭ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ
نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

۳۵۔ مرد تریمتیں تے نگران ایں واسطے جو اللہ سئیں انہیں وچوں بعض کوں
بعض تے فضیلت ڈتی ہے۔ تے ایں وجہ کنیں وی جو او اپنے مال
وچوں خرچ کریندن نیک تریمتیں تے فرمانبردارن کنڈ پچھوں شئے
وی حفاظت کرݨ والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سئیں حکم

وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ
سَبِيْلًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿۳۵﴾

ڈُتے۔ تے جیندی نافرمانی دا تہاکوں ڈر ہووے انہیں کوں نصیحت کرو تے ول انہیں دے بستر انج کر ڈیو تے کُٹو انہیں کوں تے جے او تہاڈی گال من گھنن تے تساں انہیں دے خلاف کوئی کارروائی نہ کرو بے شک اللہ سئیں بہوں اچی شان والا تے بہوں وڈا ہے۔

وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ
اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ
اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جے تہاکوں انہیں ڈوناہیں دے اختلاف دا ڈر ہووے تے تساں ہک اوندے خاندان وچوں تے ہک اوندے خاندان وچوں منصف مقرر کرو تے جے او ڈوہیں صلح کراوݨ چاہن تے اللہ سئیں زال پیئے کوں صلح کرݨ دی توفیق ڈیسی۔ تے بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے باخبر۔

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَّبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرَا ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اللہ سئیں دی عبادت کرو تے کہیں شئے کوں اوندا شریک نہ بݨاؤ تے پیو ماں نال چنگا سلوک کرو تے نزدیکی سکیں نال تے یتیمیں نال تے مسکینیں نال تے کولھوں دے ہمسائے نال تے پریں دے ہمسائے نال تے پاسے آلے ساتھی نال۔ تے جیندے اتے تہاڈے سجے ہتھ مالک ہن انہیں نال۔ بے شک اللہ سئیں اوں آدمی کوں پسند نئیں کریندا جیرھا اکڑیجݨ تے فخر کرݨ والا ہووے۔

اِۨلَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُوْنَ
مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا
مُّهِيْنًا ۚ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جیرھے شوم ہن تے لوکیں کوں کنجوسی دا حکم ڈیندن تے جیرھا اللہ سئیں اپݨے فضل نال انہیں کوں ڈتے اوں کوں لکیندن تے اساں کافریں کیتے تیار رکھیا ہوئے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ
بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا
فَسَآءَ قَرِيْنًا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیرھے اپݨے مال لوکیں کوں ڈکھاوݨ کیتے خرچ کریندن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نئیں انیندے تے جیندا شیطان سنگتی ہے او بہوں برا سنگتی ہے۔

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ﴿۴۰﴾

۴۰۔ انہیں کوں کیا تھیوے ہا جے او اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آون ہا تے اللہ سئیں جو انہیں کوں ڈتے

اوندے وچو خرچ کرن ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں بہوں جانڑ والا ہے۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُّضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۴۰﴾

۴۱۔ بے شک اللہ سئیں کوئی تلا دی ظلم نئیں کریندا جے نیکی ہوسی تے اوں کوں ودھا ڈیسی تے اپنڑے ولوں اوکوں وڈا اجر ڈیسی۔

فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيْدٍ وَّجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ﴿۴۱﴾

زیارۃ النبی علیہ السلام

۴۲۔ تے انہیں لوکیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اساں ہر ٹولے تے ہک گواہ گھن اوسوں تے تیکوں انہیں تے گواہ گھن آوسوں۔

يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ۗ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿۴۲﴾

ع ٦

۴۳۔ اوں جہاڑے او لوک جیرھے کافرن تے رسول دے نافرمانن او چاہسن جو زمین وچ انہیں کوں پور ڈیتا ونجے ہا تے اللہ سئیں کنیں او کوئی گال نہ لکا سگسن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ۗ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اے ایمان والو تساں نہ کو لہوو نجو نماز دے جڈاں تساں ہوش وچ نہ ہووجے تئیں تساں سمجھو نہ جو تساں آہدے پئے ہو تے نہ جُنبی ہووو سوائے ایندے جو تساں مسافر ہووو جے تئیں تساں دھاں گھنو تے جے تساں بیمار ہووو یا سفر تے ہووو یا کوئی حاجت بہہ کے آیا ہووے یا تساں سُتے ہووو تریمتیں نال تے تہاکوں پانی نہ ملے تے پاک مٹی نال تیمم کر گھنو تے مسح کرو اپنڑے منہ دا تے ہتھیں دا۔ بے شک اللہ سئیں معاف کرن والا تے بخشنڑ والا ہے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں لوکیں دا جنہیں کوں کتاب دا کجھ حصہ ڈیتا گیا ہا تے انہیں گمراہی مُل گِدھی تے او اے دی چاہندن جو تساں وی سدھے رستے کنیں گمراہ تھی ونجو۔

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے اللہ سئیں تہاڈے دشمنیں کوں جانڑدے تے اللہ سئیں سنگت دے لحاظ نال کافی ہے تے مدد کرن دے لحاظ نال وی کافی ہے۔

مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّ

۴۷۔ انہیں کوں جیرھے یہودی تھین تے اللہ دی گالہیں کوں انہیں دی جاہیں کنیں بدلیندن تے آہدن اساں سنڑے تے نافرمانی

رَاعِنَا لَيًّاۢ بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۴۶﴾

کیتی ہے تے توں سݨ تے خدا دیاں گاہیں تیکوں سݨایاں نہ ونڄن تے اپݨی زباںیں کوں مروڑ کے آہدن جو ساڈا خیال کرتے طعنے مریندن دین وچ تے بے شک جے او اے آکھن ہا جو اساں سݨ گئے تے فرمانبرداری کیتی سے توں ساکوں مہربانی نال ڈیکھ تے اے انہیں کیتے چنگا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجہ کنیں انہیں تے لعنت کیتی تے او ایمان نئیں گھن آئے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰۤى اَدْبَارِهَاۤ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّاۤ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿۴۷﴾

۴۸۔ اے لوکو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہے تساں ایمان گھن آؤ اوندے اتے جیرھی اساں تہاڈو لہائی ہے تے او اوندی تصدیق کریندی ہے جیرھی تساں کنیں ہائی پئی ایں کنیں پہلے جو اساں وڈے لوکیں کوں مٹا ڈیوں تے اساں انہیں کوں پچھو ہاں کنڈ تیاد لا پٹھوں یا انہیں تے لعنت کروں جیویں اساں ڇݨ ڇݨ والیں تے پھٹی ہائی۔ تے اللہ دی ہر گال پوری تھی کے رہندی ہے

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰۤى اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿۴۸﴾

۴۹۔ بے شک اللہ سئیں نئیں بخشیندا جو اوندے نال شرک کیتا ونڄے تے ایندے سوا جینکوں چاہسی بخش ڈیسی۔ تے جیرھا اللہ نال شرک کریندے تے اوں بہوں وڈا گناہ کیتے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿۴۹﴾

۵۰۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں دا جیرھے اپݨے آپ کوں پاک سمجھیندن تے سچ اے ہے جو اللہ سئیں جینکوں چاہندے پاک کریندے تے انہیں تے پنڈ دی گگرڑ تلا ظلم دی نہ کیتا ویسی۔

اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَكَفٰى بِهٖۤ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۵۰﴾ ع

۵۱۔ توں ڈیکھ او کیویں اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندن تے اے بہوں سارا وڈا گناہ۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰۤؤُلَاۤءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿۵۱﴾

۵۲۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جنہیں کوں کتاب دا کجھ حصہ ڈتا گیا ہا تے او بتیں کوں تے شیطان کوں مندن تے او آہدن انہیں لوکیں دے متعلق جیرھے نئیں مندے جو او زیادہ ہدایت تے ہن انہیں لوکیں کنیں جیرھے مومن۔

أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ﴿۵۲﴾

۵۳۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ لعنت کیتی ہے تے جیندے تے اللہ سئیں لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ لبھ سگسیں۔

اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ النَّاسَ نَقِيْرًا ﴿۵۳﴾

۵۴۔ کیا انہیں دا بادشاہی وچ حصہ ہے او تے کہیں انسان کوں پنڈوی گکڑ آلی ادھلی لکیر تلاوی نہ ڈیسن۔

اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰى مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُّلْكًا عَظِيْمًا ﴿۵۴﴾

۵۵۔ یا او لوکیں تے حسد کریندن جو انہیں کوں اللہ سئیں اپنے فضل نال ڈتے۔ تے اساں ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سنمپ ڈتا۔ تے اساں انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی ڈتی۔

فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ؕ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ﴿۵۵﴾

۵۶۔ انہیں وچوں کجھ ایجھے ہن جیرھے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کجھ اوکنیں رک گیئن تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ ہے

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ؕ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۵۶﴾

۵۷۔ بے شک جیرھے نئیں منیندے ساڈی آیات کوں تے اساں انہیں کوں بھاوچ ضرور سٹیسوں تے جڈاں چم گل ولین تے اساں بے چم وٹا ڈیسوں تاں جو او عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا ہے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ لَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ؗ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اساں انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کریسوں جنت جیندے وچ نہراں وہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زالیں ہوسن تے اساں انہیں کوں داخل کریسوں گھاٹی چھاں وچ۔

اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ اِلٰٓى اَهْلِهَا ۙ وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿۵۸﴾

۵۹۔ بے شک اللہ سئیں تہاکوں حکم ڈیندے جو تساں اماناں انہیں کوں ڈیو جیرھے حقدارن تے جڈاں تساں لوکیں وچ فیصلہ کرو تے انصاف نال فیصلہ کرو بے شک اللہ تہاکوں کیجھی چنگی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سئیں بہوں سنڑن والا تے ڈیکھنڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَ

۶۰۔ اے ایمان والو تساں اللہ سئیں دی اطاعت کرو تے

أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

رسول تے اوں حاکم دی اطاعت کرو جیرھا تہاڈے وچوں ہووے تے جے تہاڈا کہیں گال تے جھیڑا تھی ونجے تے فیصلہ لساں اللہ سئیں تے اوندے رسول دو گھن ونجو جے تساں اللہ تے آخرت دے ڈینہہ کوں منیندے ہو۔ اے گال چنگی تے ایندا بہوں چنگاں انجام۔ ع

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا
إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۖ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

۶۱۔ کیا تیکوں پتہ ہے انہیں لوکیں دا جیرھے اے دعویٰ کریندن جو بے شک اساں ایمان گھن آئے ہیں اوندے اتے جیرھا تیڈو لتھے تے جیرھا تیں کنیں پہلے لہایا گئے او چاہندن جو او شیطان کنیں فیصلہ کراون تے انہیں کوں حکم ڈتا گئے جو اوندا انکار کرن تے شیطان چاہندے جو انہیں کوں پرلے درجے دا گمراہ بݨا ڈیوے۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو آ ڈو اوندو جو لہائے اللہ سئیں تے اوندے رسول دو تے توں منافقیں کوں ڈیہدیں جو او تیں کنیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ۖ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا
وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾

۶۳۔ تے اے کیوں تھیندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ہے انہیں دے اپݨے ہتھیں دی کمائی دی وجہ نال پچھیں او منافق تیڈو اندن تے قسماں کھندن جو اللہ دی قسم اساں تے صرف ارادہ کیتا ہا چنگے سلوک دا تے صلح دا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾

۶۴۔ اے لوکن جو کجھ انہیں دے دلیں وچ اللہ سئیں خوب جاݨدے توں انہیں کنیں پرلہا تھی ونج تے انہیں کوں نصیحت کر تے انہیں کوں اینجھی گال کر جیندا انہیں دے دلیں تے اثر تھیوے۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾

۶۵۔ تے اساں کوئی رسول نئیں بھیجیا سوائے ایندے جو اللہ سئیں دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی ونجے تے بے شک جڈاں انہیں اپݨی جانیں تے ظلم کیتا ہا تے تیڈو آون ہا تے اللہ کنیں بخشش منگن ہا تے رسول وی انہیں واسطے بخشش منگن ہا تے او اللہ سئیں کوں بہوں مہربان تے رحم کرݨ والا پاون ہا۔

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿٦٦﴾

٦٦۔ تے تیڈے رب دی قسم او مومن نہ تھیسن جے تیئں او تیکوں براوں گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ بناون تے جیرھا توں فیصلہ کریں اوں کنیں دلیں وچ تنگی محسوس نہ کرن تے پورے طور تے من گھنن۔

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيْتًا ﴿٦٧﴾

٦٧۔ تے بے شک جے اساں انہیں کوں حکم ڈیوں ہا جو اپنڑے آپ کوں قتل کرو یا، پنڑے گھریں وچوں نکل ونجو تے سوائے تھوڑے لوکیں دے کوئی انہیں وچوں اے کم نہ کرے ہا۔ تے جے او کر گھنن ہا جیرھی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی تے اے انہیں کیتے چنگا ہا تے پکی گال ہائی۔

وَّاِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٦٨﴾

٦٨۔ تے اساں یقیناً انہیں کوں بہوں وڈا بدلہ ڈیوں ہا اپنڑے دلو

وَّلَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٦٩﴾

٦٩۔ تے انہیں کوں سدھا رستہ وی ڈکھاؤں ہا۔

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰۗىِٕكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَاۗءِ وَالصّٰلِحِيْنَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰۗىِٕكَ رَفِيْقًا ﴿٧٠﴾

٧٠۔ جیرھے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کریسن اے انہیں وچ رل ویسن جنہیں تے اللہ سئیں انعام کیتن جیویں نبی تے صدیق تے شہید تے صالح تے اے لوک بہوں چنگے سنگتی بن۔

ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ﴿٧١﴾

٧١۔ اے اللہ سئیں دا فضل تے او بہوں جانڑں والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ﴿٧٢﴾

٧٢۔ اے ایمان والو اپنڑی حفاظت دے سامان ہر ویلھے تیار رکھو تے تھوڑے تھوڑے تھی کے ٹرو یا سارے کٹھے تھی کے ٹرو

وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ﴿٧٣﴾

٧٣۔ تے بے شک تساں وچوں کجھ اینجھن جیرھے کم دے وقت پچھو رہ ویندن جے تہاکوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آہدے جو میڈے اتے اللہ دا بہوں وڈا احسان جو میں انہیں نال حاضر نہ ہانمی۔

وَلَىِٕنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ لَّمْ تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٤﴾

٧٤۔ جے تہاکوں اللہ سئیں کنیں فضل پہنچے تے او آہدے ہائے جے میں انہیں نال ہوواں ہا تے بہوں وڈی کامیابی ملے ہا تے جیویں انہیں دے تے تہاڈے وچ کوئی دوستی دا تعلق ہائی کائنہ۔

فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۭ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ

٧٥۔ انہیں لوکیں کوں اللہ دے رستے وچ جنگ کرنی چاہی دی ہے جیرھے دنیا دی زندگی کوں چھوڑ کے آخرت کوں مل گھدی کھڑن

يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۷۴﴾

تے جیرھا اللہ دے رستے وچ جنگ کرے تے ماریا ونجے یا
ڈاڈھا تھی ونجے تے اساں اوں کوں ضرور وڈا بدلہ ڈیسوں۔

وَ مَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ الْمُسْتَضْعَفِيْنَ
مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّسَآءِ وَ الْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ
رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ
وَ اجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَّ اجْعَلْ لَّنَا مِنْ
لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ﴿۷۵﴾

۷۶۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں نوھے لڑدے اللہ دے رستے
وچ انہیں دی خاطر جیرھے مردیں تے عورتیں وچوں کمزور ن تے بال
جیرھے آہدن اے ساڈے رب ساکوں ایں ظالم دستی وچوں کڈھ
جیندے رہݨ والے ظالمن۔ تے اپݨے ولو ساڈا کوئی سنگتی بݨا
تے اپݨے ولو ساڈا کوئی امدادی بݨا۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ
اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ﴿۷۶﴾ ع

۷۷۔ جیرھے مومن ہن تے اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن تے
جیرھے کافرن او شیطان دے رستے وچ جنگ کریندن ایں واسطے
تساں جنگ کرو شیطان دے دوستیں نال بے شک شیطان دی
تدبیر کمزور ہے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ وَ اَقِيْمُوا
الصَّلٰوةَ وَ اٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ
اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَ قَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ ۚ لَوْ لَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۚ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۚ وَ لَا
تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿۷۷﴾

۷۸۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں لوکیں دا جنہیں کوں آکھیا گیا ہا جو
تساں اپݨے ہتھیں کوں روکو تے نماز ٹھیک پڑھو تے زکاۃ ڈیو
تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کیتی گئی تے انہیں وچوں ہک ٹولہ
لوکیں کنیں ایویں ڈرݨ پے گئے جیویں اللہ کنیں ڈرݨ ہے یا اوں کنیں
وی زیادہ۔ تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب تیں ساڈے اتیں
جنگ کیوں فرض کیتی ہے تے کیوں نہ تیں ساکوں تھوڑی
مہلت ڈتی توں آکھ ڈے جو دنیا دا فائدہ تھوڑا ہے تے
آخرت چنگی ہے اوندے واسطے جیرھا تقویٰ اختیار کرے۔
تے تہاڈے اتے پنڈ دی گگڑ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیتا
ویسی۔

اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ الْمَوْتُ وَ لَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ
مُّشَيَّدَةٍ ؕ وَ اِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَ اِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ
عِنْدِكَ ؕ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تساں جتھاں ہو سو تہاکوں موت آ پکڑیسی بھانویں
تساں مضبوط قلعیں وچ وی کیوں نہ ہوود۔ جے انہیں
کوں کوئی چنگائی پہنچے تے آہدن جو اے اللہ ولوں ہے تے جے
انہیں کوں کوئی برائی پہنچے تے آہدن جو اے تیڈے ولوں ہے۔
توں آکھ سب شئے اللہ کنیں ہے۔ ایں قوم کوں کیا تھی

گئے جو گال سمجھݨ دے کو لہو وی نئیں ویندے ۔

مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَ مَآ اَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ وَ اَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا
وَ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ۸۰

۸۰ ۔ جو تیکوں چنگائی پہنچے او اللہ کنیں ہے تے جیرھی تکلیف پہنچے او تیڈے اپݨے ولوں ہے ۔ اساں تیکوں لوکیں واسطے رسول بݨا کے پٹھئے تے اللہ کافی گواہ ۔

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ وَ مَنْ تَوَلّٰى فَمَآ
اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۸۱

۸۱ ۔ جیرھا رسول دی اطاعت کریسی اوں اللہ دی اطاعت کیتی تے جیرھا کنڈ پھیر گھنسی اساں تیکوں انہیں تے نگران بݨا کے نہیں پیٹھیا

وَ يَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ وَ اللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَ كَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيْلًا ۸۲

۸۲ ۔ او آہدن ساڈا کم تے اطاعت ہے تے جڈاں او تیں کنیں باہر نکلدن ہک ٹولہ انہیں وچوں رات گذریندے اوندے خلاف جو توں آہدیں اللہ سئیں لکھدا ویندے جو او رات کوں تیڈے خلاف سوچیندن ۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے اللہ تے بھروسہ کر تے اللہ کافی کارساز ۔

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ وَ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ
لَوَجَدُوْا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ۸۳

۸۳ ۔ کیا او لوک قرآن تے غور نئیں کریندے جے اے اللہ دے سوا کہیں ہے کنیں ہوندا تے او اوندے وچ بہوں سارا اختلاف پاون ہا ۔

وَ اِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا
بِهٖ وَ لَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَ اِلٰٓى اُولِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ وَ لَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۸۴

۸۴ تے جڈاں انہیں کنیں امن یا خوف دی گال اندی ہے او اونکوں مشہور کر ڈیندن ۔ جے او اوں گال کوں اپݨے رسول یا اپݨے حاکم دو گھن ونجن ہا تے انہیں وچوں سیاݨے لوک اصل گال کوں معلوم کر گھنن ہا ۔ تے جے تہاڈے اتے اللہ دا فضل نہ ہووے ہا تے اوندی رحمت نہ ہوندی تے سوائے تھوڑے لوکیں دے تساں شیطان دے پچھو ٹر پووو ہا ۔

فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَ اللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّ اَشَدُّ تَنْكِيْلًا ۸۵

۸۵ ۔ توں اللہ دے رستے وچ جنگ کر تیکوں اپݨے سوا کہیں دا ذمہ وار نہ بݨایا ویسی ۔ تے توں مومنیں کوں ابھار (تیار کر) تھی سگدے جو اللہ سئیں کافریں دی جنگ کوں روک ڈیوے تے اللہ سئیں دی جنگ سخت تے اوندا عذاب وی بہوں سخت ۔

مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ
وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ﴿٨٦﴾

٨٦ ۔ جیرھا شخص چنگی سفارش کرے اوندے کیتے اوندے وچو اوندا حصہ ہے ۔ تے جیرھا شخص بری سفارش کرے اوندے واسطے وی اوندا حصہ ہے تے اللہ سئیں ہر شئے دا نگران ۔

وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ۗ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا ﴿٨٧﴾ نصف

٨٧ ۔ تے جڈاں تہاکوں کوئی دعا ڈیوے تے اوں کنیں چنگی دعا ڈیوو یا او با دعا ڈیوو بے شک اللہ سئیں ہر شئے دا حساب گھنݨ والا ہے ۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا
رَيْبَ فِيْهِ ۗ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا ﴿٨٨﴾ ع ١١ / ٨

٨٨ ۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں او تہاکوں قیامت دے ڈینہہ تک ضرور جمع کریندا ولیس تے ایندے وچ کوئی شک نئیں تے اللہ سئیں کنیں زیادہ سچی گال کون آکھ سگدے ۔

فَمَا لَكُمْ فِى الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوْا ۗ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۗ
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿٨٩﴾

٨٩ ۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں منافقیں دے متعلق ڈو ٹولے تھی گئے ہو تے اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے کمیں دی وجہ نال منہ بھرنے سٹ گھتے ہن ۔ کیا تساں چاہندے ہو جو اللہ سئیں جیکوں گمراہ کیتے اوں کوں سدھے رستے تے گھن آؤ ۔ تے جیکوں اللہ سئیں گمراہ کرے تے اوندے واسطے توں اصلو کوئی رستہ نہ پیسیں ۔

وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً فَلَا
تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ ۖ
وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٩٠﴾

٩٠ ۔ او چاہندن جو جیویں او کافر بݨ گئین تساں وی اویں کافر بݨ ونجو تے ہکو جہیں تھی ونجو تساں انہیں وچوں کہیں کوں سنگتی نہ بݨاؤ جے تئیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے او پھر ونجن تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی او لبھن ۔ تے انہیں وچوں کہیں کوں سنگتی تے امدادی نہ بݨاؤ ۔

اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ
اَوْ جَآءُوْكُمْ حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ اَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ
يُقَاتِلُوْا قَوْمَهُمْ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقٰتَلُوْكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا
اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا ﴿٩١﴾

٩١ ۔ انہیں لوکیں دے سوا جیرھے اینجھی قوم وچو ہوون جو تہاڈے تے انہیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا او آون تہاڈو انہیں دے سینے تہاڈے نال تے اپݨی قوم نال بھڑݨ کنیں بدھے ہوئے ہوون ۔ تے جے اللہ سئیں چاہندا تے او انہیں کوں تہاڈے اتے غالب کر ڈیوے ہا تے او تہاڈے نال بھڑن ہا ۔ تے

جے او تساں کنیں پرے ہٹے تھی ونجن تے تہاڈے نال جنگ نہ کرن تے تہاڈے نال صلح کرݨ چاہن تے ول اللہ سئیں انہیں دے خلاف تہاڈے واسطے جنگ دا کوئی رستہ نئیں چھوڑیا۔

سَتَجِدُونَ اٰخَرِيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوْٓا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا ۚ فَاِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْٓا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ ۭ وَاُولٰۗىِٕكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۹۲﴾ ع ۱۳ ۹

۹۲۔ تے کجھ بے لوکیں کوں وی تساں ملسو جیڑھے چاہندن جو تہاڈے نال تے اپݨی قوم نال امن نال رہون۔ جیڈاں وی او فتنے دو ولائے گیئن انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرنے سٹیا گئے۔ تے جے او تساں کنیں پرے تے پریں تھی ونجن۔ تے صلح وی نہ کرن تے او اپݨے ہتھیں کوں وی نہ روکن تے پچھیں تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی تہاکوں او ملن۔ ایہے او لوکن جو اساں تہاڈے واسطے انہیں دے خلاف واضح دلیل ڈے ڈتی ہے۔

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـــًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَــًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَھْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ۭ فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَھُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۭ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَھُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَھْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۡ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِــيْمًا حَكِـيْمًا ﴿۹۳﴾

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نئیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے سوائے غلطی دے تے جیڑھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا ڈیوے سوائے ایندے جو او صدقے دے طور تے چھوڑ ڈیون۔ تے جے او اینجھی قوم دا ہووے جیڑھی تہاڈی دشمن تے او مقتول مومن ہووے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرݨ (کافی ہے) تے جے او اوں قوم وچوں ہووے جو تہاڈے تے اوندے درمیان معاہدہ ہووے تے او اوندے وارثیں کوں خون بہا ڈیوے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے ایندی طاقت نہ ہووے تے او ڈو مہینے مسلسل روزے رکھے ایہے اللہ دی طرفوں رحمت تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗؤُهٗ جَهَنَّمُ خٰلِدًا فِيْھَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں جاݨ بجھ کے قتل کرے تے اوندی سزا دوزخ ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسی تے

عَظِيْمًا ﴿٩٣﴾

اوندے اُتے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندے
واسطے وڈا عذاب تیار۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا
وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ
تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ
كَثِيْرَةٌ ۭ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٩٥﴾

٩٥۔ اے ایمان والو جڈاں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کرو تے پوری ڈیکھ بھال کر گھنو تے جیڑھا تہاکوں سلام کرنے اوں کوں ایہ نہ آکھو جو توں مومن نہیں۔ تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہندے ہو تے اللہ سئیں کنیں بہوں غنیمتاں ہن۔ تے تساں پہلے وی ایویں ہاوے۔ اللہ سئیں تہاڈے اتے احسان کیتے تے تساں ڈیکھو بھالو۔ بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو جانڑدے۔

لَا يَسْتَوِى الْقٰعِدُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرُ اُولِى الضَّرَرِ
وَالْمُجٰهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ
فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقٰعِدِيْنَ دَرَجَةً ۭ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۭ وَفَضَّلَ
اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٩٦﴾

٩٦۔ مومنیں وچوں او جیڑھے کہیں تکلیف دے بغیر بہہ وکن تے جیڑھے اللہ سئیں دے رستے وچ جہاد کرنڑ والن اپنڑے مالیں نال تے جانیں نال او برابر نہیں درجے وچ فضیلت ڈتی اللہ سئیں بہنڑ والیں تے اپنڑے مال تے جانیں نال جہاد کرنڑ والیں کوں۔ اللہ سئیں ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سئیں بہنڑ والیں تے جہاد کرنڑ والیں کوں وڈے اجر نال فضیلت ڈتی ہے۔

دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا
رَّحِيْمًا ﴿٩٧﴾ ع

٩٧۔ اے اللہ سئیں کنیں درجے ہن تے بخشش تے رحمت۔
تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔ ع ١٣

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا
فِيْمَ كُنْتُمْ ۭ قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۭ قَالُوْٓا
اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوْا فِيْهَا ۭ فَاُولٰٓئِكَ
مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ﴿٩٨﴾

٩٨۔ بے شک او لوک جنہیں کوں فرشتے اینجھے حال وچ مارن جو او اپنڑے جانیں تے ظلم کرنڑ والے ہن او فرشتے انہیں کوں آکھسن تساں کیڑھی مصیبت وچ ہاوے او آکھسن جو اساں اپنڑے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہاسے فرشتے آکھسن کیا اللہ دی زمین فراخ نہ ہائی تساں کتھائیں ہجرت کر ونجو ہا ایہ او لوکن جنہیں دا ٹھکانڑہ جہنم تے او بہوں بری جاہ ہے۔

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاۗءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيْعُوْنَ حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٩٩﴾

٩٩۔ سوائے انہیں کمزوریں دے جوانیں تے تریمتیں تے بالیں وچوں جیڑھے کہیں حیلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

کوں کوئی بی راہ نظر دی ہائی ۔

فَاُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا
غَفُوْرًا ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ ایسے تھی سگدے جو اللہ سئیں انہیں کوں معاف کرڈیوے اللہ سئیں بہوں معاف کرݨ والا تے بخشݨ والا ہے۔

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِى الْاَرْضِ مُرٰغَمًا
كَثِيْرًا وَّسَعَةً ؕ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا اِلَى
اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهٗ
عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۰۱﴾ ع ۱۴ ۱۱

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کریسی او زمین وچ بہوں ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان ہیسی تے جیرھا شخص اپݨے گھر کنیں اللہ تے اوندے رسول دو ہجرت کر کے نکلسی تے اوں کوں ول موت آونجے اوندا اجر اللہ دے ذمے تھی گیا۔ اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ۖ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین وچ سفر کرو تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں نماز قصر کرو۔ جے تساں ڈرو جو کافر تہاکوں ڈکھ ڈیسن بے شک کافر تہاڈے کھلے دشمن ۔

وَاِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَاْخُذُوْٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۗ فَاِذَا سَجَدُوْا
فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ وَّرَآئِكُمْ ۖ وَلْتَاْتِ طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ
يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوْا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ
وَدَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِّنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوْٓا
اَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿۱۰۳﴾

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچ ہوویں تے توں انہیں کوں نماز پڑھا انہیں وچوں ہک ٹولہ تیڈے نال کھڑا تھیوے تے ہتھیار وی چئی کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہاڈے پچھوں حفاظت کیتے اکھڑے تھی ونجن تے ول آوے۔ ڈوجھا ٹولہ جیں نماز نئیں پڑھی تے او تیڈے نال نماز پڑھے او وی اپݨے ہتھیار تے حفاظتی سامان چئی کھڑے رہون تے او لوک جیرھے کافرن او چاہندن جو تساں غافل تھی ونجو۔ اپݨے ہتھیاریں تے اپݨے سامانیں کنیں تے او ہݨ گھٹ تہاڈے اتے حملہ کرڈیون۔ جے تہاکوں مینہہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپݨے ہتھیار رکھو چا۔ تے اپݨی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سئیں کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب تیار کر چھوڑیئے ۔

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى
جُنُوْبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ
الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنو تے تساں اللہ سئیں کوں کھڑے تھی کے بہہ کے تے پاسے دے بھر یاد کرو۔ تے جڈاں تہاکوں تسلی تھی ونجے تے نماز کوں ٹھیک کے پڑھو

بے شک نماز مومنیں دے اتے وقت تے پڑھݨ فرض کیتی گئی۔

وَلَا تَهِنُوْا فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ
فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا
لَا يَرْجُوْنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٠٥﴾ ع ۵ / ۱۲

۱۰۵۔ تساں دشمن قوم کوں لبھݨ وچ ڈھلے نہ تھیوو جے تہاکوں تکلیف تھیندی ہے تے انہیں کوں وی تکلیف تھیندی ہے جیویں تہاکوں تکلیف تھیندی ہے تے تساں اللہ کنیں او امید رکھدے ہو جیڑھی او نئیں رکھیندے۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

اِنَّاۤ اَنْزَلْنَاۤ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَاۤ اَرٰىكَ اللّٰهُ ؕ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ﴿١٠٦﴾

۱۰۶۔ بے شک اساں تہاڈو سچی کتاب لہائی ہے تاں جو توں لوکیں وچ فیصلہ کریں جو اللہ تیکوں ڈکھائے۔ تے توں خیانت کرݨ والیں ولوں جھیڑا کرݨ والا نہ بݨ۔

وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٠٧﴾

۱۰۷۔ تے اللہ کنیں بخشش منگ۔ بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيْمًا ﴿١٠٨﴾

۱۰۸۔ توں انہیں لوکیں دی طرفوں نہ بحث جیڑھے اپݨے آپ نال خیانت کریندن۔ بے شک اللہ سئیں پسند نئیں کریندا جیڑھا بہوں خیانت کرݨ والا تے بہوں گناہ گار ہے۔

يَّسْتَخْفُوْنَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُوْنَ مِنَ اللّٰهِ
وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُوْنَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطًا ﴿١٠٩﴾

۱۰۹۔ او لوکیں کنیں تے لکدن تے اللہ سئیں کنیں نئیں لک سگدے۔ اللہ سئیں انہیں دے نال ہوندے جیڑھے ویلھے او رات کوں مشورے کرݨ وچ گزریندن جینکوں اللہ سئیں پسند نئیں کریندا تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں انہیں کوں ولھیٹݨ والا ہے۔

هٰۤاَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ جٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۫
فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَّنْ يَّكُوْنُ
عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿١١٠﴾

۱۱۰۔ سݨو تساں او ہے ہو جیڑھے انہیں دی طرفوں دنیا دی زندگی وچ جھیڑا کریندے ہو۔ قیامت دے ڈینہہ انہیں دی طرفوں اللہ سئیں نال کوں جھیڑا کریسی یا انہیں دی کون حفاظت کرݨ والا ہوسی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ
يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١١١﴾

۱۱۱۔ تے جیڑھا شخص برائی کریندے یا اپݨے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سئیں کنیں معافی منگ گھندے او اللہ سئیں

کوں بہوں بخشݨ والا تے مہربان پیسی ۔

وَمَنْ يَّكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهٗ عَلٰى نَفْسِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲ ۔ تے جیرھا شخص گناہ کریندے اوندی سزا اونکوں آپ کوں ملسی تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے ۔

وَمَنْ يَّكْسِبْ خَطِيْٓئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيْٓئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۱۱۳﴾ ع ۱۶

۱۱۳ ۔ تے جیرھا شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے ول اوندا الزام کہیں بے قصور تے لاڈیوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپݨے ذمے لا گھدے ۔

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوْكَ ؕ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ ؕ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ؕ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا ﴿۱۱۴﴾ نصف

۱۱۴ ۔ تے جے اللہ دا فضل تے اوندی رحمت تیڈے اتے نہ ہوندی تاں انہیں وچوں ہک ٹولہ تیکوں ہلاک کرݨ دا پکا ارادہ کر چکیا ہا ۔ او اپݨے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نئیں کر سگدے تے نہ تیڈا کجھ وگاڑ سگدن ۔ اللہ سئیں تیڈے اتے کتاب تے حکمت لہائی ہے تے تیکوں سکھائے سی جو توں نہ جاݨدا ہانویں تے تیڈے اتے اللہ سئیں دا بہوں وڈا فضل ہا ۔

لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍۭ بَيْنَ النَّاسِ ؕ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵ ۔ انہیں دے ٹک کے صلاحیں کرݨ وچ کوئی زیادہ چنگائی کائے نئیں سوائے ایندے جیرھا صدقے دی صلاح ڈیوے یا چنگے کم دی یا لوکیں وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیرھا وی اللہ دی رضا کیتے کریسی اساں اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈیسوں ۔

وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ؕ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿۱۱۶﴾ ع ۱۷

۱۱۶ ۔ تے جیرھا ہدایت ظاہر تھیوݨ دے بعد رسول نال جھیڑا کریسی تے مومنیں دے سواۓ رستے تے ٹرسی اساں اوں کوں اوڈاہیں پھیر ڈیسوں جتھے او پھرسی تے ولا اوں کوں دوزخ وچ سٹیسوں تے اے بہوں گندا ٹھکاݨا ہے ۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷ ۔ بے شک اللہ سئیں شرک کوں نئیں بخشیندا تے ایندے سوا جیندے چاہسی بے گناہ بخش ڈیسی تے جیرھا اللہ نال شرک کریندے او ڈاڈھا گمراہ ۔

اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنٰثًا ۚ وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ﴿۱۱۸﴾

۱۱۸ ۔ او اوندے سوا مادیں کوں سݙیندن (خدا بݨیندن)

تے او محض مردود شیطان کوں سڈیندن۔

لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی ہے تے اوں آکھئے میں تیڈے بندیں وچوں ہک حصہ ضرور پکڑ لیساں۔

وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿۱۲۰﴾

۱۲۰۔ تے انہیں کوں ضرور گمراہ کر لیساں تے انہیں کوں امیداں ڈِولیساں تے انہیں کوں حکم ڈِلیساں او جانوریں دے کن کپیسن تے انہیں کوں حکم ڈِلیساں تے او اللہ دی خلقت کوں بدل ڈِلیسن۔ تے جیرھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سنگتی بݨیندے او بہوں گھاٹے وچ۔

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۱۲۱﴾

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے ڈِیندے تے امیداں بدھویندے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سوا کوئی وعدہ نئیں کریندا۔

اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۫ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿۱۲۲﴾

۱۲۲۔ اے لوکن جنہیں دا ٹکاݨہ دوزخ تے اوں کنیں بھج نئیں سگدے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آئے تے نیک اعمال کیتے اساں انہیں کوں ضرور اینجھے باغیں وچ داخل کریسوں جنہیں وچ نہراں وہندین او انہیں وچ ہمیشہ رہسن۔ اللہ دا وعدہ سچا ہے۔ اللہ کنیں زیادہ سچی گال کیندی تھی سگدی ہے۔

لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ مَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ نہ تہاڈی خواہشیں تے نہ اہلِ کتاب دی خواہشیں دے مطابق تھیسی جیرھا برائی کریسی اوندا بدلہ ڈِتا ویسی۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ پیسن تے نہ امدادی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ جیرھا نیک اعمال کریسی او جوان ہووے یا تریمت تے ہوون مومن او بہشت وچ داخل تھیسن تے انہیں تے پنڈ دی گِگڑ دے چیر تلاوی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ اوں کنیں زیادہ چنگا دین کیندا ہے جئیں چنگا کم کیتے تے اپݨے آپ کوں اللہ دے سپرد کر ڈِتے تے ابراہیم جیرھا ہک خدا کوں منیندا ہا اوندے دین دے پچھوں چلدن۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بݨا گِدھا ہا۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطًا ﴿۱۲۶﴾ ع
ع ۱۸ ۱۱ ۱۵

۱۲۷۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہِ۔ اللہ سئیں ہر
چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِي النِّسَآءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۙ وَ
مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِيْ يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا
تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى
بِالْقِسْطِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ﴿۱۲۷﴾

۱۲۸۔ تریمتیں دے بارے وچ لوک تیں کنیں پھچدن توں آکھ
اللہ سئیں انہیں دے بارے وچ تہاکوں اجازت ڈیندے
چکئے تے کتاب وچ تہاکوں پڑھ کے سُنایا گئے انہیں یتیم تریمتیں
دے بارے وچ جنہیں کوں تساں نوتھے ڈیندے انہیں دے مقرر تھئے ہوئے
حق۔ تے تساں چاہندے ہِو جو انہیں نال نکاح کرو۔ تے بالیں
وچوں جیڑھے کمزور ن (اے وی حکم ہا) جو تساں یتیمیں نال انصاف
کرو۔ جو تساں چنگائی کریسو بے شک اللہ سئیں اوں کوں
ڈاڈھا جاݨدے۔

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ ؕ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوْا
وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۱۲۸﴾

۱۲۹۔ جے کہیں زال کوں اپنے پئے کنیں بدسلوکی دا ڈر ہووے
تے بے پرواہی دا تے انہیں ڈوہاں تے کوئی گناہ نئیں جو او
صلح کر گھنن تے صلح چنگی ہِ۔ دلیں وچ شومائی پیدا کر ڈتی
گئی ہِ جے تساں چنگے کم کرو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ جو
تساں کریندے ہِو اوں کنیں باخبر۔

وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ
تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۲۹﴾

۱۳۰۔ تے تساں زالیں دے بارے وچ اصلوں انصاف نہ
کر سگدے تساں جتنی وی کوشش کرو۔ تساں ہک دو اصلوں نہ
جھک ونجو تے بی کوں ادھ وچ لڑکا کھڑاؤ جے تساں آپت
وچ صلح کر گھنو تے تقویٰ اختیار کرو تے بے شک اللہ بہوں
بخشݨ والا تے مہربان۔

وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿۱۳۰﴾

۱۳۱۔ جے او ڈوہیں انجوانج تھی ونجن تے اللہ سئیں ہر کہیں
کوں فراخی ڈے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں وسعت
ڈیوݨ والا ہِ۔ بہوں سیاݨا ہِ۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

۱۳۲۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہِ۔ تہاڈے
کنیں پہلے جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی تے تہاکوں دی تاکیدی
حکم ڈتا ہا جو اللہ کنیں ڈرو۔ نئے جے انکار کریسو تے بے شک جو

وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿۱۳۲﴾

کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ سئیں دا ہے۔ تے اللہ سئیں بے نیاز تے تعریف کیتا گئے۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے تے اللہ سئیں کافی کارساز۔

اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰي ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿۱۳۳﴾

۱۳۴۔ تے او چاہے تے تہاکوں ونجا ڈیوے تے ٻئیں کوں گھن آوے تے اللہ سئیں ایندے اتے قادر۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًۢا بَصِيْرًا ﴿۱۳۴﴾ ع ۱۹/۱۶

۱۳۵۔ جیرھا شخص دنیا دا بدلہ چاہندے تے اللہ دے کولھو دنیا دا ثواب وی ہے تے آخرت داوی ہے۔ اللہ سئیں ٻہوں سݨݨ والا ہے تے ڈیکھݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاۗءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓي اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۣ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۱۳۵﴾

۱۳۶۔ اے ایمان والو تساں انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیتے گواہ بݨ ونجو بھانویں او گواہی تہاڈے اپݨے یا ماپیو یا سکیں دے خلاف ہووے۔ بھے او امیر ہووے یا غریب۔ اللہ سئیں انہیں ڈوناہیں دا زیادہ خیر خواہ۔ تے تساں کہیں خواہش دی پیروی نہ کرو جو تساں انصاف کرو۔ بھے تساں لکیسو یا کنڈ کرلیسو تے بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو باخبر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰي رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿۱۳۶﴾

۱۳۷۔ اے مومنو! تساں ایمان گھن آؤ اللہ تے اللہ دے رسول تے اوں کتاب تے جیرھی اوں اپݨے رسول تے لہائی ہے تے اوں کتاب تے جیرھی ایں کنیں پہلے لہائی گئی ہائی۔ جیرھا انکار کریندے اللہ دا تے فرشتیں دا تے اوندے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے ڈینہہ دا تے او پرلے درجے دی گمراہی وچ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيْلًا ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گھن آئے تے ول انکار کرڈتے ول ایمان گھن آئے تے ول انکار کرڈتا تے ول انکار وچ ودھ گئے اللہ انہیں کوں اصلو معاف نہ کریسی تے نہ انہیں کوں سدھا رستہ ڈکھیسی۔

بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِـيْمَۨا ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹۔ توں منافقیں کوں اے خبر سݨا ڈے جو بے شک

انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

اِلَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰۔ جیڑھے لوک کافریں کوں سنگتی بݨیندن مومنیں کوں چھوڑ کے۔ کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت ساری اللہ دے ہتھ وچ۔

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖٓ ڮ اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكٰفِرِيْنَ فِيْ جَهَنَّمَ جَمِيْعَا ﴿۱۴۰﴾

۱۴۱۔ کتاب وچ تہاڈے اتے اے حکم لہلئے سی جو تساں جڈاں سݨو جو اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہوجے تیئں او بی گال شروع کر ڈیون۔ نہ تے تساں وی ادیں جھی ولیسو۔ بے شک اللہ سئیں منافقیں تے کافریں کوں دوزخ وچ کٹھا کریسی۔

اِلَّذِيْنَ يَتَرَبَّصُوْنَ بِكُمْ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْٓا اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ڮ وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ ۙ قَالُوْٓا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلَنْ يَّجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿۱۴۱﴾

۱۴۲۔ جیڑھے تہاڈی تباہی دا انتظار پئے کریندن جے تہاکوں اللہ ولو فتح ملے تے او آہدن کیا اساں تہاڈے نال نہ ہاسے تے جے کافریں دے حصے وچ فتح آوے تے آہدن اساں تہاڈے اتے غالب نہ آگئے ہاسے تے تہاکوں اساں مومنیں کنیں بچائے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہہ تہاڈے درمیان فیصلہ کریسی تے اللہ سئیں کافریں کوں مومنیں تے اصلو غلبہ نہ ڈیسی۔

ع ۲۰ ۱۷

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۚ وَاِذَا قَامُوْٓا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوْا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۴۲﴾

۱۴۳۔ بے شک منافق اللہ سئیں کوں دھوکا ڈیوݨ چاہندن تے اُنہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی۔ تے جڈاں او کھڑے تھیندن نماز کیتے تے سستی نال کھڑے تھیندن تے او لوکیں کوں ڈکھلیندن تے اللہ سئیں کوں تھوڑا یاد کریندن۔

مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ ڮ لَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ۭ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿۱۴۳﴾

۱۴۴۔ او ڈُبپ ڈُبپ وچ رہندن نہ اِنہیں دو نہ اُنہیں دو تے جینکوں اللہ سئیں ہلاک کرے توں اوندے بچݨ دا کوئی رستہ نہ پیسیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۱۴۴﴾

۱۴۵۔ اے ایمان والو تساں کافریں کوں سنگتی نہ بݨاؤ مومنیں کوں چھوڑ کے کیا تساں اللہ کوں اپݨے خلاف کھلی کھلی دلیل ڈیندے ہو۔

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ وَ لَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١٤٦﴾

۱۴۶۔ بے شک منافق جہنم دی سٔوہ وچ ہوسن تے توں انہیں دا اصلو کوئی امدادی نہ پیسیں۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَ اَصْلَحُوْا وَ اعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَ اَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ وَ سَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٧﴾

۱۴۷۔ سولئے اوندے جیرھا توبہ کرے تے اصلاح کرے تے اللہ سئیں نال جمبڑیا رہ ونجے تے اپنڑے دین کوں اللہ کیتے خالص کرگھنے لے لوک مومنیں وچ شامل ہن تے اللہ سئیں مومنیں کوں ضرور وڈا اجر ڈیسی۔

مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَ اٰمَنْتُمْ ۭ وَ كَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾

۱۴۸۔ جے تساں شکر کرو تے ایمان گھن آؤ تے اللہ تہاکوں عذاب ڈے کے کیا کرلیسی تے اللہ سئیں بہوں قدر کرنڑ والا تے بہوں جانڑنڑ والا ہے۔

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۭ وَ كَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٩﴾

۱۴۹۔ اللہ سئیں بری گال دے ظاہر کرنڑ کوں پسند نئیں کریندا۔ ہا جیندے اتے ظلم کیتا گیا ہووے۔ تے اللہ سئیں بہوں سنڑنڑ والا تے جانڑنڑ والا ہے۔

اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٥٠﴾

۱۵۰۔ جے تساں کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاؤ یا برائی کوں معاف کرو تے بے شک اللہ سئیں بہوں معاف کرنڑ والا تے بہوں قدرت والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ يَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّ نَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١٥١﴾

۱۵۱۔ بے شک جیرھے لوک اللہ تے اوندے رسولیں دا انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے درمیان نکھیڑا کرن تے او آہدن جو اساں کجھ کوں مینندے ہیں تے کجھ دا انکار کریندے ہیں تے او چاہندن جو او وچکار لا راہ پکڑن۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥٢﴾

۱۵۲۔ ایہے لوک پکے کافر ہن تے اساں کافریں کیتے ذلیل کرنڑ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ لَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ وَ كَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٣﴾ ع

۱۵۳۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں کوں مینندن تے انہیں وچ کہیں دے درمیان فرق نئیں کریندے ایہے لوکن جو او انہیں کوں انہیں دا بدلہ ضرور ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے مہربان۔

يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ
السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا
اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا
مُّبِيْنًا ﴿۱۵۳﴾

۱۵۳۔ تیں کنیں پچھیدن اہلِ کتاب جو توں انہیں تے آسمان
کنیں کتاب لہا ڈا اے وی کجھ نئیں ، موسیٰ کنیں تے ایں
کنیں وی وڈا سوال کیتا ہا نیں تے انہیں آکھیا ہا جو ساکوں
اللہ ڈکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجہ کنیں انہیں
کوں ہلاک کرݨ والے عذاب پکڑ گدھا ۔ ول انہیں گا بے
کوں (معبود) بݨا گدھا ایندے بعد جو انہیں کنیں کھلے کھلے
نشان آ چکئے ہن پچھیں اساں انہیں کوں معاف کر ڈِتا تے
اساں موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ ڈِتا ۔

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِى
السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿۱۵۴﴾

۱۵۵۔ تے اساں انہیں کنیں پکا وعدہ گھندیں ویلھے طور پہاڑ
کوں انہیں دے اتے کھڑا کیتا تے اساں انہیں کوں آکھیا
جو تساں ایں دروازے وچ سر جھکݨ منیندے ہوئیں پیہہ
ونجو تے اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کنیں نہ ودھو
چھݨ چھݨ دے معاملے وچ تے اساں انہیں کنیں پکا
وعدہ گھن گدھا ہا ۔

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
وَقَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّقَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا
غُلْفٌ ۗ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ
اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۵۵﴾

۱۵۶۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ تروڑݨ دی وجہ نال تے
اللہ دی آیات دا انکار کرݨ تے نبیں کوں ناحق قتل
کرݨ تے اے آکھݨ دی وجہ نال جو ساڈے دلیں تے
پردن ۔ سچی گال اے ہے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجہ
کنیں انہیں تے مہر لا ڈِتی ہے تے او ہݨ ایمان نہ انیسن ۔

وَّبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيْمًا ﴿۱۵۶﴾

۱۵۷۔ تے انہیں دے کفر دی وجہ کنیں تے انہیں دا حضرت
مریم تے وڈا بہتان لاوݨ دی وجہ کنیں تے

وَّقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيْحَ عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُوْلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلَبُوْهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ لَفِىْ شَكٍّ مِّنْهُ ۗ
مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ
يَقِيْنًا ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ انہیں دا اے آکھݨ جو بے شک اساں مسیح عیسیٰ
ابن مریم اللہ دے رسول کوں قتل کر ڈِتے تے نہ انہیں
اوں کوں قتل کیتے تے نہ پھاسی تے ماریئے نیں تے او
انہیں واسطے الویں تھی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک
جنہیں لوکیں ایندے وچ اختلاف کیتے او شک وچ ہن

انہیں کوں کوئی علم نئیں۔ ہا او وہم دے پچھوں ٹردے پئین
انہیں اوں کوں قتل یقیناً نئیں کیتا۔

بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٥٩﴾

١٥٩۔ سچ اسے ہے جو اللہ سئیں اونکوں اپنڑے حضور
بہوں عزت ڈتی ہے تے اللہ سئیں بہوں غالب تے
بہوں سیانڑا ہے۔

وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ۚ ﴿١٦٠﴾

١٦٠۔ تے اہلِ کتاب وچوں کوئی نئیں جو اپنڑی موت کنیں پہلے
ایں واقعے کوں نہ مینداہووے تے قیامت دے ڈینہہ
او انہیں دے خلاف گواہ ہوسی۔

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ
اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۙ ﴿١٦١﴾

١٦١۔ انہیں لوکیں دے ظلم دی وجہ کنیں جیڑھے یہودی ہن
اساں انہیں تے او پاک چیزاں وی حرام کر ڈتن جیڑھیاں انہیں
تے حلال ہن۔ تے ایندی وجہ انہیں دا بہوں سارین کوں اللہ
دی راہ کنیں روکنڑ وی ہا۔

وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ
عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٦٢﴾

١٦٢۔ تے انہیں دا سود گھننڑ دی جیڈاں انہیں کوں ایں کنیں روکیا گیا ہا
تے انہیں دا ناحق لوکیں دا مال کھاونڑ دی وجہ کنیں اے سزا
ملی ہے تے اساں انہیں وچوں کافریں کیتے ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب
تیار رکھیتے۔

لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ
بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَاۤ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ
الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ
الْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ۧ ﴿١٦٣﴾ ع ٢٢ ١٠ ٢

١٦٣۔ تے جیڑھے لوک انہیں وچوں علم وچ پکن تے مومن
جیڑھے ایمان انیندن اوندے تے جیڑھا تیڈو لہایا گیئے تے جو تیں
لنیں پہلے لہایا گیئے تے نمازیں کوں ٹھاکے پڑھدن تے
زکاۃ ڈیونڑ والن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان
گھن آونڑ والن۔ انہیں لوکیں کوں اساں ضرور وڈا بدلہ
ڈیسوں۔

اِنَّاۤ اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ كَمَاۤ اَوْحَيْنَاۤ اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ
مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰۤى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَ
اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى وَاَيُّوْبَ
وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ

١٦٤۔ بے شک اساں تیڈو وحی کیتی ہے جیویں اساں نوح
دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نبیں دو اساں وحی
کیتی ہائی ابراہیم دو تے اسماعیل دو تے اسحاق دو تے
یعقوب دو تے اوندی اولاد دو تے عیسیٰ تے ایوب تے

زَبُوْرًا ﴿١٦٤﴾

یونس تے ہارون تے سلیمان دو تے اساں داؤد کوں زبور ڈِتی ہائی۔

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۭ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٥﴾

١٦٥۔ تے کجھ رسولن جینڈا اساں ایں کنیں پہلے تیکوں ڈس چکے ہیں تے کئی رسول ہن جینڈا ذکر اساں تیڈے اتے نئیں کیتا تے اللہ سئیں موسیٰ نال چنگی طراں گالہیں کیتن۔

رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٦٦﴾

١٦٦۔ تے کجھ رسول خوشخبری ڈیوݨ والے تے کجھ ڈراوݨ والے ہن تاں جو رسولیں دے آوݨ دے بعد لوکیں دا اللہ تے کوئی اعتراض نہ رہوے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ يَشْهَدُوْنَ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٧﴾

١٦٧۔ تے اللہ سئیں گواہی ڈیندے جو اونکوں اللہ سئیں اپݨے علم نال لہائے جو تیڈے اتے لہایا گئے تے فرشتے وی گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی دریہہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿١٦٨﴾

١٦٨۔ بے شک جنہیں لوکیں انکار کیتے تے اللہ دے رستے کنیں روکیندن او بہوں وڈی گمراہی وچ پئے گئن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٩﴾

١٦٩ بے شک جیڑھے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں کوں نہ بخشیسی تے نہ انہیں کوں بیا رستہ ڈکھیسی۔

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٧٠﴾

١٧٠۔ سوائے جہنم دے رستے دے اے اوندے وچ دیر تئیں پئے رہسن اے اللہ دے کیتے سوکھا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧١﴾

١٧١۔ اے لوکو اے رسول تہاڈے کولھو تہاڈے رب کنیں حق نال آ گئے تساں ایمان گھن آؤ اے تہاڈے واسطے چنگا ہے تے جے تساں انکار کریسو تے بے شک جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ۭ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

١٧٢۔ اے اہل کتاب تساں اپݨے دین وچ حد کنیں نہ ودھو تے اللہ دے خلاف کوئی گال نہ کیتا کرو سوائے سچ دے۔

رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰىهَاۤ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ ۫
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوْا
خَيْرًا لَّكُمْ ؕ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ سُبْحٰنَهٗۤ اَنْ يَّكُوْنَ
لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى
بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿۱۷۲﴾ ع ۲۳ / ۹ / ۲

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ دا رسول ہا تے اوندی بشارت ہا حضرت مریم دو تے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تساں اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے تساں ترے خدا نہ آکھو رک ونجو تہاڈے واسطے چنگائی ہے۔ صرف اللہ کلہا معبود ہے او پاک ایں گال کنیں جو کوئی اوندا پتر ہووے آسمان تے زمین وچ جو کجھ ہے او ہیں دا ہے تے اللہ سئیں کافی کارساز ہے۔

لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِّلّٰهِ وَلَا
الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ﴿۱۷۳﴾

۱۷۳۔ حضرت مسیح ایں گال دا برا نہ منیسی جو او اللہ دا بندہ سڈ یجے تے نہ ہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت دا برا منیسی تے وڈائی کرے انہیں سارین کوں اپنڑے آپ دو کٹھا کریسی۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ
وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَ
اسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷۴﴾

۱۷۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن تے اللہ سئیں انہیں کوں پورا بدلہ ڈیسی تے اپنڑے فضل نال ودھ ڈیسی تے جیرھے لوک برا منیسن تے وڈائی کریسن تے او انہیں کوں بہوں ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب ڈیسی تے او سوائے اللہ دے اپنڑے کیتے نہ سنگتی پیسن تے نہ کوئی امدادی۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ
اَنْزَلْنَاۤ اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿۱۷۵﴾

۱۷۵۔ اے لوکو تہاڈے کول تہاڈے رب کنیں کھلی کھلی دلیل آ چکی ہے تے اساں تہاڈو ہک روشن نور لہائے۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِىْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيْمًا ؕ ﴿۱۷۶﴾

۱۷۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آئن تے اونکوں مضبوطی نال پکڑیے تے او انہیں کوں اپنڑی رحمت تے وڈے فضل وچ داخل کریسی تے انہیں کوں آپ دو آونڑ والا سدھا رستہ ڈکھیسی۔

يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِى الْكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امْرُؤٌا
هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗۤ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ
وَهُوَ يَرِثُهَاۤ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ؕ وَاِنْ كَانُوْۤا اِخْوَةً رِّجَالًا

۱۷۷۔ او تیں کنیں پچھدن توں آکھ ڈے جو اللہ سئیں کلالہ دے متعلق حکم سنڑیندے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی اولاد نہ ہووے تے اوندی بھینڑ ہووے تے اوں کوں اوندے ترکے دا ادھ ملسی تے جے اوں بھینڑ دا بال

وَنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۷۶﴾ ع ۲۴

نہ ہووے تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث ہوسی۔ تے جے او ڈُو بھینٹیں ہون تے اہنیں ڈُوناہیں کوں اوندے ترکے دا ڈُو تریہائی ملسی۔ تے جے بھیݨ بھرا ہودن جوان تے تریمیں تے جوان کوں ڈُو تریمتیں دے حصے دے برابر ملسی۔ اللہ سئیں اے تہاڈے کیتے بیان کیتے تاں جو لساں گمراہ نہ تھیوو۔ اللہ سئیں ہر چیز کوں جاݨن والاہے۔

سُوْرَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّاِحْدٰى وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ مائدہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۱ آیتاں تے ۱٦ رکوع ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ۚ اُحِلَّتْ لَكُمْ
بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى الصَّيْدِ
وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ②

۲۔ اے ایمان والو اپنڑے وعدیں کوں پورا کرو۔ تہاڈے
واسطے حلال کیتن ڈنگر دی قسم دے جانور سوائے اوندے
جیرھے تہاڈے اتے پڑھ کے سنڑائے گئن۔ شکار تہاڈے
کیتے حلال نئیں جڈاں تساں احرام وچ ہوو بے شک
اللہ سئیں فیصلہ کریندے جو چاہندے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْىَ وَلَا الْقَلَآئِدَ وَلَاۤ اٰمِّيْنَ الْبَيْتَ
الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ؕ وَاِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ؕ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ
صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَتَعَاوَنُوْا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۖ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ③

۳۔ اے ایمان والو اللہ دے نشانیں دی بے حرمتی نہ کرو نہ
عزت والے مہینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانوریں دی
جینکوں قربانی کیتے ہار پوائے گئن نہ انہیں دی جیرھے
بیت الحرام دو آونڑ والن جیرھے اپنڑے رب دا فضل چاہندن
جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرو۔ تہاکوں کہیں قوم دی
دشمنی ایں گال تے نہ ابھارے جو انہیں تہاکوں مسجد حرام
کنیں روکیئے۔ جو تساں زیادتی کرو تے تساں نیکی تے
تقویٰ دے کمیں وچ ہک ڈوجھے نال بھرپاؤ تے گناہ تے
زیادتی وچ نہ بھرپاؤ۔ اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں سخت
سزا ڈیونڑ والا ہے۔

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَ
مَاۤ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيْحَةُ وَمَاۤ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۫ وَمَا ذُبِحَ
عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ
اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

۴۔ تہاڈے اتے حرام کیتا گئے مردار تے رت تے جنامے
دا ماس تے جیندے اتے اللہ دے سوا کہیں بے دا
ناں گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے ماریا گیا ہووے۔
پتھر یا وٹے نال ماریا گیا ہووے۔ اچی جا کنیں ڈھہ
کے مویا ہووے سنگ لگنڑ نال مویا ہووے یا درندے

وَاخْشَوْنِ ۭ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَ
اَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَ رَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ
دِيْنًا ۭ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ③

جیکوں کھا دا ہووے سوائے اوندے جیکوں تساں کوہ گھنو تے جیرھا جانور بُتیں تے کُٹھا گیا ہووے تے تیریں نال اپنا حصہ کڈھوائے سارے کم نافرمانی دے ہِن اج کافر لوک نا امید تھی گئن تہاڈے دین کوں نقصان پہچاوݨ کنیں تساں اہنیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈرو۔ اج میں تہاڈے کیتے تہاڈا دین مکمل کر ڈتے تے اپݨی نعمت تہاڈے اتے پوری کر ڈتی ہے تے تہاڈے کیتے دینِ اسلام کوں پسند کیتے۔ تے جیرھا بکھ وچ مجبور تھی ونجے تے او گناہ دو جھکݨ والا نہ ہووے تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ۭ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۙ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۡ فَكُلُوْا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللّٰهِ عَلَيْهِ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ④

۵۔ او تیں کنیں پچھدن جو اہنیں کیتے کیا حلال کیتا گئے توں آکھ ڈے جو تہاڈے کیتے ساریاں پاک شیہیں حلالن تے جیرھے جانوریں کوں تساں شکار کرݨ سکھائے اوندے وچوں جو اللہ سئیں تہاکوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو او تہاڈے کیتے روکن تساں اوندے اتے اللہ دا ناں گھنو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں بہوں جلد حساب گھنݨ والا ہے۔

اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۭ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
حِلٌّ لَّكُمْ ۠ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۡ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ
الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ
غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ
بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ۡ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ⑤

٦۔ اج تہاڈے کیتے ساریاں پاک چیزاں حلال کیتیاں گئین تے اہنیں لوکیں دا کھاݨا جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تہاڈے واسطے حلال ہے تے تہاڈا کھاݨا اہنیں واسطے حلال ہے تے مومن تریمتیں وچوں پاک دامن تے اہنیں وچوں پاک دامن تریمتیں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی تہاڈے کنیں پہلے حلالن جڈاں تساں انہیں کوں انہیں دے حق مہر ڈیوو او نکاح کرکے نہ کہ بدکاری کرکے تے نہ یاری لا کے۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان دے بعد تے اوندا عمل ڈھیچ گیا تے او آخرت وچ گھاٹا پاوݨ والیں وچوں ہے۔

ع ١ ٥

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا

۷۔ اے ایمان والو جڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیوو تے

وُجُوْهَكُمْ وَ اَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ
وَ اَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَ اِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰۤى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ ع
الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا
صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَ اَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ
مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَ لِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٧

تساں دھوو اپنڑے منہ تے ہتھ ارک تک تے مسح کرو اپنڑے سریں دا تے پیر دھوو گٹیں تک۔ تے جے تساں جنبی ہوو تے تساں دھاں گھنو تے جے تساں بیمار ہوو یا سفر تے ہوو یا کوئی تہاڈے وچوں جاڑا پھر کے آیا ہووے یا تساں تریمتیں نال سُتے ہوو تے تہاکوں پانی نہ ملے تے تساں پاک مٹی نال تیمم کرگھنو تے اپنڑے منہ تے اپنڑے ہتھیں دا اوندے نال مسح کرو۔ اللہ سئیں تہاڈے کیتے تنگی نئیں چاہندا اوا ے چاہندے جو تہاکوں پاک کرے تے تہاڈے اتے اپنڑی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَ مِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ
بِهٖۤ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَ اَطَعْنَا ؗ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٨

٨۔ اللہ دے احسان کوں جو تہاڈے اتے ہے یاد کرو تے اوں وعدے کوں یاد کرو جیرھا اوں تساں کنیں گِدھا ہا تے جڈاں تساں آکھیا ہا کر اساں سُنڑیے تے منڑیے۔ تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں سینے دیاں گالہیں بھوں جانڑدے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ؗ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰۤى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا ۫
هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؗ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ۝٩

٩۔ اے ایمان والو تساں اللہ دی خاطر گواہ بنڑ کے انصاف نال کھڑے تھی ونجو تے نہ ابھارے تہاکوں کہیں قوم دی دشمنی ایں گال تے جو تساں انصاف نہ کرو۔ انصاف کرو اے تقوٰی دے زیادہ کولھوں ہے۔ تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں باخبر ہے جو تساں کریندے ہو۔

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝١٠

١٠۔ اللہ سئیں انہیں نال جیرھے ایمان گھن آئن تے عمل صالح کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے بھوں وڈا اجر۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَاۤ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝١١

١١۔ تے جیرھے لوکیں انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں کوڑا کیتے نیں ایھے لوک دوزخی ہن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ
قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْۤا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ ۚ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَ عَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝١٢ ع

١٢۔ اے ایمان والو اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی اوں تہاڈے اتے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیتا جو او اپنڑے ہتھ ر حملے کیتے ا تہاڈو ودھاوے تے اساں انہیں دے ہتھ تساں کنیں روک گِدھے تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے مومنیں

کوں اللہ تے بھروسہ کرݨا چاہی دا ہے۔

وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ۭ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّىْ مَعَكُمْ ۭ لَىِٕنْ اَقَمْتُمُ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِيْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ
وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ١٢

١٢۔ جڈاں اللہ سئیں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گِدھا ہا تے اساں انہیں وچوں بارھاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سئیں آکھیا جو بے شک میں تہاڈے نال ہاں جے تساں نماز ٹھیک پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوو تے میڈے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سئیں کوں اپݨے مال دا چنگا حصہ کڈھ کے ڈیوو تے میں ضرور تساں کنیں تہاڈیاں برائیاں مٹا ڈیساں تے میں ضرور تہاکوں بہشت وچ داخل کر ڈیساں جیندے تلے (وچ) نہراں وہندیاں پین تے جیں ایندے بعد کفر کیتا تہاڈے وچوں تے او سدھے راہ کنیں بھُل گیئے۔

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ
قٰسِيَةً ۚ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا حَظًّا
مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰي خَآىِٕنَةٍ مِّنْهُمْ
اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِيْنَ ١٣

١٣۔ تے انہیں دے وعدہ تروڑݨ دی وجہ کنیں اساں انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں دے دل سخت کر ڈِتے او اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جا کنیں بدل ڈیندن تے جیرھی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی اوندا ہک حصہ بھلا ڈِتے نیں تے تیکوں انہیں وچوں خیانت کرݨ والیں دا ہمیشہ پتہ لگدا رہ ویسی سوائے انہیں وچوں تھوڑیں دے توں انہیں کوں معاف کرتے کجھ نہ آکھو بے شک اللہ سئیں نیکی کرݨ والیں نال محبت کریندے۔

وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا
حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۠ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ
اِلٰي يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا
يَصْنَعُوْنَ ١٥

١٥۔ انہیں وچوں او لوک جیرھے اے آہدن جو اساں عیسائی ہیں اساں انہیں کنیں وی پکا وعدہ گِدھا ہا او وی بھُل گئن اوں نصیحت دا کجھ حصہ جیرھی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے اساں انہیں وچ دشمنی تے بغض قیامت دے ڈینہہ تک پا ڈِتے تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں انہیں کوں جلدی ڈس ڈیسی۔

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا

١٦۔ اے اہلِ کتاب تہاڈے کول ساڈا رسول آچکے۔ تہاڈے

مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَ يَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۬ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّ كِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٦﴾

سامݨے بہوں ساریاں او گالہیں بیان کریندے جیرھیاں تساں کتاب دے وچوں لکیندے ہو تے بہوں سارے قصور معاف کریندے تے ہݨ تہاڈو اللہ کنیں نور تے روشن کتاب آ چکی ہے۔

يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَ يَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٧﴾

١٧۔ اوندے نال اللہ سئیں جیرھے اوندی رضا تے ٹردن سدھے تے سلامتی دے رستے ڈکھیندے تے انہیں کوں کڈھ اندھاریں کنیں سو جھلے دو اپݨے حکم نال تے انہیں کوں سدھا رستہ ڈکھلیندے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَ اُمَّهٗ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ؕ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٨﴾

١٨۔ جیرھے لوک اے آہدن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی اللہ اے او اصلو کافرن تے توں آکھ ڈے جو کیکوں اللہ دے مقابلے وچ کہیں گال دی طاقت ہے او چاہے تے مسیح ابن مریم تے اوندی ماتے جو کجھ زمین وچ سب کوں ہلاک کر ڈیوے۔ تے آسمانیں تے زمین تے جو کجھ اونہیں ڈوناہیں دے درمیان سب تے اللہ دی حکومت جو چاہندے او پیدا کریندے تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

وَ قَالَتِ الْيَهُوْدُ وَ النَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَ اَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ۫ وَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٩﴾

١٩۔ تے یہودی تے عیسائی آہدن جو اساں اللہ دے پتر ہیں تے اوندے پیارے ہیں توں آکھ ڈے اے گال تے او تہاکوں تہاڈے گناہیں دی وجہ کنیں عذاب کیوں ڈیندے سچ اے ہے جو تساں وی اوویں بشر ہوے جیویں اوں پیدا کیتن جینکوں چاہندے بخش ڈیندے تے جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے اللہ دی بادشاہت آسمانیں تے زمین تے جو کجھ انہیں ڈوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولݨے

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَّ لَا نَذِيْرٍ ؗ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّ نَذِيْرٌ ؕ وَ اللّٰهُ عَلٰى

٢٠۔ اے اہل کتاب تہاڈو ساڈا رسول آ چکے او تہاڈے کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گالہیں بیان کریندے تاں جو تساں اے نہ آکھو جو ساڈو خوشخبری ڈیوݨ والا تے

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

ع ڈراوݨ والا نئیں آیا ہݨ تہاڈو آ گئے خوشخبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

٢١۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی اوں تہاڈے اتے کیتی ہائی جڈاں اوں تہاڈے وچ نبی بݨائے تے تہاکوں بادشاہ بݨائس تے تہاکوں او کجھ ڈتس جو اوں زمانے دی کہیں قوم کوں نہ ڈتا ہا۔

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ اے میڈی قوم داخل تھی ونجو ایں پاک زمین وچ جیرھی اللہ سئیں تہاڈے کیتے لکھ ڈتی ہے تے تساں نہ پھرو اپݨے کنڈیں دے بار نہ تاں تساں گھاٹا پا کے ولسو۔

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ انہیں آکھیے اے موسیٰ بے شک اوندے وچ بہوں ظالم قوم رہندی ہے تے اساں اوندے وچ اصلو نہ پہسوں جے تئیں او اُتھو نکل نہ ونجن تے جے او نکل ونجن تے بے شک اساں پہہ ولیسوں۔

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ جیرھے ڈر دے پئے ہن انہیں وچو ڈو بندیں آکھیا جنہیں تے اللہ سئیں انعام کیتا ہا جو تساں انہیں تے چڑھ کے دروازے وچ پہہ ونجو تے جڈاں پہہ ولسو تے بے شک تساں غالب آ ولسو تے جے تساں مومن ہوے تے اللہ تے بھروسہ کرو۔

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ اساں اوندے وچ اصلو کڈاہیں نہ پہسوں جے تئیں او اوندے وچ ہن توں تے تیڈا رب ونجو ڈوہیں جنگ کرو اساں اتھاہیں بیٹھے ہیں۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں تے صرف اپݨے تے اپݨے بھرا تے اختیار ہے توں ساڈے تے نافرمان قوم دے درمیان فرق کر ڈے۔

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ ۛ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۛ يَتِيهُونَ

٢٧۔ اللہ سئیں آکھیا او لوک چالہی سال تک اوں زمین کنیں

فِي الْاَرْضِ ۭ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ۲۶

محروم رہسن تے زمین وچ گردان تھئے رہسن۔ تے توں
نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ ۭ قَالَ
لَاَقْتُلَنَّكَ ۭ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ۲۷

۲۸۔ انہیں کوں ڈس آدم دے ڈو پتریں دا سچا واقعہ جڈاں
ڈوناہیں قربانی کیتی تے ڈوناہیں وچوں ہک دی قربانی قبول
تھی گئی تے ڈوجھے دی قبول نہ تھئی اوں آکھیا میں ضرور
تیکوں قتل کرڈیساں ڈوجھے آکھیا جو بے شک اللہ سئیں
متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

لَىِٕنْۢ بَسَطْتَّ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِيْ مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِيَ
اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّىْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ۲۸

۲۹۔ جے تئیں ودھایا اپݨا ہتھ میکوں قتل کرݨ کیتے تے میں
اپݨا ہتھ تیڈو نہ ودھیساں جو تیکوں قتل کراں بے شک میں
اپݨے رب کنیں ڈرداں جیرھا سارے جہانیں دا رب۔

اِنِّىْٓ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْٓاَ بِاِثْمِيْ وَاِثْمِكَ فَتَكُوْنَ مِنْ
اَصْحٰبِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰۗؤُا الظّٰلِمِيْنَ ۲۹

۳۰۔ بے شک میں چاہنداں جو توں میڈا تے اپݨا گناہ چا
گھنیں تے توں تھی ونجیں دوزخیں وچوں تے ظالمیں دا
ایہو بدلہ ہے۔

فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ
مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۳۰

۳۱۔ تے راضی تھی گئے اوندا دل بھرا دے قتل کرݨ تے اوں
کوں قتل کرڈتُس تے گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی گیا۔

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ
يُوَارِيْ سَوْءَةَ اَخِيْهِ ۭ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ
مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخِيْ ۚ فَاَصْبَحَ
مِنَ النّٰدِمِيْنَ ۳۱

۳۲۔ تے اللہ سئیں ہک کاں پٹھیا او زمین کوں اکریندا
پیا ہا تاں جو اونکوں ڈکھالے جو او کیویں اپݨے بھرا
دی لاش کوں لکاوے۔ اوں آکھیا ہائے افسوس میں اے وی
نئیں کر سگیا جو ایں کاں آلی کار تھی ونجاں ہا تے اپݨے بھرا
دی لاش لکا ڈیواں ہا تے او شرمسار تھی گیا۔

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۚ كَتَبْنَا عَلٰي بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ
قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ
جَمِيْعًا ۭ وَلَقَدْ جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ۡ ثُمَّ اِنَّ
كَثِيْرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ۳۲

۳۳۔ ایں واسطے اساں بنی اسرائیل تے فرض کرڈتا ہا جو
جیرھا کہیں اینجھے شخص کوں مارے جیرھا قاتل نہ ہووے
یا زمین وچ گیڑ نہ گھتیا ہوس اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں
ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے تے جئیں اوں کوں جیندا
رکھے اوں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھئے۔ ساڈے
رسول انہیں دے کھلے کھلے نشان گھن کے آئن تے ول بے شک

انہیں وچوں بہوں سارے زمین وچ حد کنیں ودھدے رہ گئین ۔

اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۳۳﴾

٣٤۔ بے شک جیڑھے اللہ تے اوندے رسول نال جنگ کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھج کریندن انہیں دی سزا ایہے ہے جو او قتل کیتے ونجن یا پھانسی نال ماریئے ونجن یا انہیں دے ہتھ تے پیر خلاف ورزی دی وجہ نال کپ ڈِتے ونجن یا زمین وچوں کڈھ ڈِتے ونجن ایہ انہیں دی رسوائی ایں دنیا وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے وڈّا عذاب ۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۴﴾ ع

٣٥۔ سوائے انہیں دے جیڑھے توبہ کرن ایں کنیں پہلے جو تساں انہیں کوں وسّی گھنو تساں جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۵﴾

٣٦۔ اے ایمان والو اللہ کنیں ڈرو تے اللہ دے کولہو تھیوݨ دی راہ گولو تے اوندی راہ وچ کوشش کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۳۶﴾

٣٧۔ بے شک جیڑھے لوکیں انکار کیتے جو کجھ زمین وچ اوتے ایندے برابر بیا وی انہیں کنیں ہووے ہا تے ایہ قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں بچݨ کیتے بدلے وچ ڈیون ہا تے انہیں کنیں قبول نہ کیتا ونجے ہا تے انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ۔

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۳۷﴾

٣٨۔ او بھاکنیں نکلݨ چاہسن تے او بھاکنیں نکل نہ سگسن تے انہیں واسطے کھڑ ونجݨ والا عذاب ۔

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۳۸﴾

٣٩۔ تے چور مرد تے چور تریمت ڈوناہیں دے ہتھ کپ ڈیو۔ ایہ انہیں دے جرم دا بدلہ ہے اللہ سئیں کنیں۔ تے اللہ سئیں بہوں غالب تے بہوں سیاݨا ہے ۔

فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ

٤٠۔ تے جیڑھا شخص ظلم دے بعد توبہ کرے تے اصلاح کر

عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۹﴾

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کریسی بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يُعَذِّبُ
مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ کیا توں نئیں جاݨدا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت آسمانیں تے زمین تے جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جینکوں چاہندے بخش ڈیندے تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
قُلُوْبُهُمْ ۚۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۚۛ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ
سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ۭ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ
مِنْۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُوْلُوْنَ اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ
وَاِنْ لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوْا ۭ وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ
فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ
اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ قُلُوْبَهُمْ ۭ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ښ وَّ
لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۴۱﴾

عند المتقدمین ع ٥

۴۲۔ اے رسول تیکوں مونجھا نہ کرن انہیں لوکیں دیاں گالہیں جیڑھے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکیں وچوں جو آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں اپݨے منہ نال تے انہیں دے دلیں نئیں منیا تے یہودیں وچوں کجھ لوک اینجھے ہن جیڑھے کوڑیاں گالہیں بہوں سݨدن تے او بی قوم کوں سݨاوݨ کیتے سݨدن جیڑھی تیں کنیں نئیں آئی او کتاب دے لفظیں کوں اصلی جا تو بدل ڈیندن تے آہدن جے تہاکوں اے حکم ڈتا ونجے تے منو تے جے اے حکم نہ ملے تے بچو تے جینکوں اللہ آزماوݨ چاہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے کیتے کجھ نومیں کرسگدا۔ اے او لوکن جو اللہ سئیں انہیں دے دلیں کوں پاک کرݨ دا ارادہ وی نئیں کیتا۔ انہیں واسطے ایں دنیا وچ دی رسوائی ہے تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں وݙا عذاب۔

سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ لِلسُّحْتِ ۭ فَاِنْ جَاۗءُوْكَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـــًٔا ۭ وَاِنْ حَكَمْتَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ او کوڑ کوں بہوں سݨدن تے بہوں کھاندن حرام تے جے او تیڈے کول آون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر یا توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے جے توں منہ پھیر گھنیں تے او اصلوں کجھ وی تیکوں نقصان نئیں پچا سگدے تے جے توں فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر بے شک اللہ سئیں انصاف کرݨ والیں کوں پسند کریندے۔

وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ

۴۴۔ تے او تیں کنیں کیویں فیصلہ کروسین جڈاں انہیں کنیں

اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۭ وَ مَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝٤٣ ع

تورات موجود تے اوندے وچ اللہ دا حکم موجود تے او ایندے بعد اوں کنیں کنڈ کریندن تے او لوک مومن نئیں۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّ نُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَ الْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَ كَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَ لَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ۝٤٤

۴۵۔ بے شک اساں لہائی ء تورات اوندے وچ ہدایت تے نور۔ اوندے نال او انبیاء جیرھے ساڈے فرمانبردار ن فیصلہ کریندن یہودیں واتے اللہ دالے تے علماوی (فیصلہ کریندن) ات گالہوں جو انہیں دے ذمے کتاب دی حفاظت ہائی تے او اوندے اتے نگران ہن توں لوکیں کنیں نہ ڈر تے میں کنیں ڈر تے تساں میڈی آیات دا تھوڑا مل نہ گھنو تے جیرھا اوں تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرھی تعلیم اللہ سئیں لہائی ء تے اوہے کافرن۔

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَ الْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَ الْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَ الْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ۭ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝٤٥

۴۶۔ تے اساں انہیں تے (تورات وچ) فرض کیتا ہا جو جان دے بدلے جان تے اکھ دے بدلے اکھ، نک دے بدلے نک کنیں دے بدلے کن تے ڈند دے بدلے ڈند۔ تے زخمیں دا وی ہو تلا بدلہ گھنو۔ تے جیرھا معاف کر ڈیوے تے اے اوندے گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے جیرھا فیصلہ نہ کریسی اوں تعلیم دے نال جیرھی اساں لہائی ء تے ایجھے لوک ظالمن۔

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ۠ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ فِيْهِ هُدًى وَّ نُوْرٌ ۙ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى وَّ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝٤٦

۴۷۔ تے اساں انہیں دے پیریں دے اتے عیسیٰ ابن مریم کوں بھیجئے جیرھا تصدیق کریندے تورات دی جیرھی اوندے اگو ہائی تے اساں اونکوں انجیل ڈِتی اوندے وچ ہدایت تے نور ہا تے او اپنے کنیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے او اللہ کنیں ڈرن والیں کیتے نصیحت ہائی۔

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝٤٧

۴۸۔ انجیل والے اوندے مطابق فیصلہ کرن جیرھی تعلیم اللہ اوندے وچ لہائی ء تے جیرھا فیصلہ نہ کریسی اوندے مطابق جو اللہ سئیں لہائے تے ایجھے لوک وڈے باغی ہن۔

وَاَنۡزَلۡنَاۤ اِلَيۡكَ الۡكِتٰبَ بِالۡحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيۡنَ
يَدَيۡهِ مِنَ الۡكِتٰبِ وَمُهَيۡمِنًا عَلَيۡهِ فَاحۡكُمۡ
بَيۡنَهُمۡ بِمَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعۡ اَهۡوَآءَهُمۡ عَمَّا
جَآءَكَ مِنَ الۡحَقِّ ؕ لِكُلٍّ جَعَلۡنَا مِنۡكُمۡ شِرۡعَةً وَّ
مِنۡهَاجًا ؕ وَلَوۡ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمۡ اُمَّةً وَّاحِدَةً
وَّلٰكِنۡ لِّيَبۡلُوَكُمۡ فِىۡ مَاۤ اٰتٰٮكُمۡ فَاسۡتَبِقُوا
الۡخَيۡرٰتِ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيۡعًا فَيُنَبِّئُكُمۡ بِمَا
كُنۡتُمۡ فِيۡهِ تَخۡتَلِفُوۡنَ ۙ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے اساں تیڈو سچ نال بھری ہوئی کتاب لہائی ہے جیرھی اپنے کنیں پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ہے تے اوندے اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو تعلیم اللہ سئیں لہائی ہے تے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کر اوں حق کوں چھوڑ کے جیرھا تیڈو آئے۔ ہر کہیں واسطے تہاڈے وچوں اساں بنائے چھوٹا تے وڈا راستہ (روحانی پانی تک پجن واسطے) تے جے اللہ چاہندا تے تہاکوں ہک ٹولہ بنا ڈیندا تے اللہ سئیں اوندے بارے وچ تہاکوں ازمیندے جو اوں تہاکوں ڈتے تے تساں نیکیں وچ ہک ڈوجے کنیں اگو ودھو اللہ سئیں ول تساں سارے ولسو تے او تہاکوں ڈسیسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے ہادے۔

وَاَنِ احۡكُمۡ بَيۡنَهُمۡ بِمَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعۡ اَهۡوَآءَهُمۡ
وَاحۡذَرۡهُمۡ اَنۡ يَّفۡتِنُوۡكَ عَنۡۢ بَعۡضِ مَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ اِلَيۡكَ ؕ
فَاِنۡ تَوَلَّوۡا فَاعۡلَمۡ اَنَّمَا يُرِيۡدُ اللّٰهُ اَنۡ يُّصِيۡبَهُمۡ بِبَعۡضِ
ذُنُوۡبِهِمۡ ؕ وَاِنَّ كَثِيۡرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوۡنَ ۝

۵۰۔ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو اللہ سئیں تیڈو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات دے پچھو نہ لگ تے انہیں کنیں بچ اے نہ تھیوے جو او تیکوں فتنے وچ پا کے اوں کنیں پریں ہٹا ڈیون جو اللہ تیڈو لہائے تے جے او پھر ونجن تے توں جان گھن جو اللہ انہیں کوں انہیں دے کجھ گناہیں دی وجہ کنیں سزا ڈیون چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں سارے نافرمان ہن۔

اَفَحُكۡمَ الۡجَاهِلِيَّةِ يَبۡغُوۡنَ ؕ وَمَنۡ اَحۡسَنُ مِنَ اللّٰهِ
حُكۡمًا لِّقَوۡمٍ يُّوۡقِنُوۡنَ ﴿۵۱﴾ ع

۵۱۔ کیا او جاہلیت دے فیصلے کوں چاہندن۔ یقین رکھن والی قوم کیتے اللہ کنیں چنگا فیصلہ بیا کون کریندے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَتَّخِذُوا الۡيَهُوۡدَ وَالنَّصٰرٰۤى اَوۡلِيَآءَ ؕۘ
بَعۡضُهُمۡ اَوۡلِيَآءُ بَعۡضٍ ؕ وَمَنۡ يَّتَوَلَّهُمۡ مِّنۡكُمۡ فَاِنَّهٗ
مِنۡهُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اے ایمان والو تساں یہودیں تے عیسائیں کوں اپنا امدادی نہ بناؤ انہیں وچوں کجھ کجھ دے امدادی ہن تے جیرھا انہیں کوں تہاڈے وچوں امدادی بنیسی او ہونائیں وچوں تھی ویسی۔ تے بے شک اللہ سئیں ظالم قوم کوں کامیابی دی راہ

نیئں ڈکھلیندا۔

فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ۚ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ توں انہیں لوکیں کوں جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے ڈٹھدیں او درک درک کے انہیں دو ویندن تے آہدن اساں ڈردے ہیں جو ساڈے اتے کوئی مصیبت نہ آپوے۔ تے تھی سگدے جو اللہ سئیں تہاڈے کیتے فتح گھن آوے یا اپنے ولو کوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالہیں تے جیڑھیاں او اپنے دلیں وچ لکیندن شرمسار تھی ونجن۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۚ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے مومن آہدن کیا اے اوہے لوکن جیڑھے اللہ سئیں دیاں پکیاں قسماں کھندے ہن جو او بے شک تہاڈے نال ہن انہیں دے عمل ونج گئے تے او گھاٹا پاون والیں وچوں تھی گئے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۡ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ اے ایمان والو جیڑھا تساں وچوں اپنے دین کنیں پھر ونجے تے اللہ سئیں جلدی ہک قوم گھن اوسی جیندے نال اللہ محبت کریسی تے او اللہ سئیں نال محبت کریسن او مومنیں تے مہربان ہوسن تے کافریں دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے رستے وچ جہاد کریسن تے کہیں ملامت کرݨ والے دی ملام کنیں نہ ڈرسن اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وسعت ڈیوݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے بے شک اللہ تے اوندا رسول تے او مومن جیڑھے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے رکوع کریندن تہاڈے امدادی ہن۔

وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے جیڑھے اللہ تے اوندے رسول تے مومنیں کوں اپݨا یار بݨیندن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب تھیوݨ والی ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ اے ایمان والو نہ بݨاؤ انہیں لوکیں کوں جنہیں تہاڈے دین کوں مذاق تے کھیڈ سمجھے انہیں لوکیں وچوں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی تساں کنیں پہلے تے کافریں کوں سنگتی تے

اللہ کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوے۔

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا وَّ لَعِبًا ۭ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ۝۵۹

۵۹۔ تے جڈاں تساں نماز دو سڈیندے ہو او اینکوں مذاق تے کھیڈ بنا گھندن اے ایں واسطے جو اے او قوم جیرھی عقل نئیں کریندی۔

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ
اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ۝۶۰

۶۰۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب کیا تساں ساڈے نال ایں واسطے کوڑیندے ہو جو اساں اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے اوندے اتے جو ساڈے اتے لہایا گئے تے جو اساں کنیں پہلے لہایا گیا ہا بے شک تہاڈے وچوں بہوں سارے نافرمان ہن۔

قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ
اللّٰهِ ۭ مَنْ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ
الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ۭ اُولٰۗىِٕكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّ
اَضَلُّ عَنْ سَوَاۗءِ السَّبِيْلِ ۝۶۱

۶۱۔ توں آکھ کیا میں تہاکوں انہیں لوکیں دا حال ڈساں جنہیں دا بدلہ اللہ دے نزدیک ایں کنیں وی برا ہے۔ انہیں تے اللہ سئیں لعنت کیتی تے اپنا غضب لہائے تے انہیں وچوں کجھ کوں بناڈتے سی بھولوں تے جتامے تے انہیں شیطان دی پوجا کیتی ہے۔ انہیں لوکیں دا ٹھکانہ بہوں برا ہے تے او سدھے راہ کنیں تھڑک گئین۔

وَاِذَا جَاۗءُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَقَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا
بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ۝۶۲

۶۲۔ تے جڈاں او تساں کنیں اندن آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں تے او کفر نال پیہندن تے کفر نال ہی باہر نکلدن تے اللہ سئیں بہوں جانڑدے جو او لکیندن۔

وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ
اَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۶۳

۶۳۔ تے توں انہیں وچوں بہوں ساریں کوں ڈیکھدیں جو او درک کے ویندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاونڑ دو بہوں برا ہے جو او کریندن۔

لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ
وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ۝۶۴

۶۴۔ کیوں نئیں ہٹکیندے انہیں کوں اللہ والے تے علماء گناہ دیاں گالہیں کرنڑ تے حرام کھاونڑ کنیں بہوں برا ہے جو او کریندن۔

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ۭ غُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ
وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ
يَشَاۗءُ ۭ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ

۶۵۔ تے یہودی آہدن جو اللہ دے ہتھ بدھے پئین، انہیں دے اپنڑے ہتھ بدھ ڈتے گئین تے انہیں تے لعنت کیتی گئی جو او انہیں آکھئے۔ اوندی وجہ نال خدا دے تے ڈوہیں

رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا
لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا ۚ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٥﴾

بہتھ کھلے ہن تے او خرچ کریندے جیویں چاہندے تے انہیں وچوں بہوں ساریں کوں ضرور ودھیسی اے تعلیم جو تیڈے رب کنیں تیڈو لہائی گئی ہے منہ زوری تے کفر وچ تے اساں انہیں وچ قیامت دے ڈینہہ تئیں دشمنی تے بغض پیدا کر ڈتے۔ جڈاں وی انہیں جنگ کیتے بھاہ بھڑکائی اللہ سئیں اوں کوں وسما ڈتے تے درکدن زمین وچ گیڑ گھتن کیتے تے اللہ سئیں گیڑیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ تے جے اہلِ کتاب ایمان گھن آدن ہا تے اللہ کنیں ڈرن ہا تے اساں انہیں کنیں انہیں دے گناہ مٹا ڈیوں ہا تے انہیں کوں نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ
اِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
اَرْجُلِهِمْ ۭ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۭ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ
مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٧﴾ ع

٦٧۔ تے جے او تورات تے انجیل کوں قائم کرن ہا تے جیرھی (تعلیم) انہیں دو لہائی گئی انہیں دے رب دلو تے او اپنے اتو وی کھاون ہا تے پیریں تلوں وی انہیں وچوں ہک ٹولہ ادھلا کم کرن والا ہے تے انہیں وچوں بہوں سارے ایہو جہے ہن بہوں برا ہے جو او کریندن۔

ع ٩/١٤

يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۭ وَاِنْ لَّمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ۭ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾

٦٨۔ اے رسول توں پچا ڈے جو تیڈے رب کنیں تیڈو لہایا گئے تے جے تیں اے نہ کیتا تے تیں اوندا سنیہا نئیں پچایا تے اللہ سئیں تیکوں بچیسی لوکیں کنیں تے بے شک اللہ سئیں کافر قوم کوں کامیابی دی راہ نئیں ڈکھیندا۔

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ
وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَلَيَزِيْدَنَّ
كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ
فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٩﴾

٦٩۔ توں آکھ اے اہلِ کتاب تساں کہیں گال تے نوے جے تئیں تساں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کوں تے جو تہاڈو تہاڈے رب دلو لہایا گئے تے ضرور ودھیسی او تعلیم جیرھی تہاڈے رب کنیں تہاڈو لہائی گئی ہے منہ زوری تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں افسوس نہ کر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

٧٠۔ بے شک جیرھے ایمان دارن تے جیرھے یہودی تے صابی تے عیسائی ہن انہیں وچوں جیرھا اللہ تے آخرت

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

وے ڈینہہ تے ایمان گھن آوے تے نیک عمل کرے تے اوندے اتے کوئی خوف نہ ہوسی تے نہ او موجھے تھیسن۔

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

۷۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گدھا ہا تے اساں انہیں دو رسول بھیجے ہن جڈاں دی انہیں دو رسول آئے او تعلیم گھن کے جیرھی انہیں دے دل پسند نہ کریندے ہن تے کجھ کوں تے انہیں جھٹلا ڈیتا تے کجھ کوں او قتل کرݨ چاہندے ہن۔

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

۷۲۔ تے انہیں دا خیال اے ہا جو کوئی فتنہ پیدا نہ تھیسی تے او اندھے تے بوڑے تھی گئے ول اللہ سئیں انہیں تے رحمت کیتی انہیں وچوں بہوں سارے ول اندھے تے بوڑے تھی گئے تے اللہ سئیں جو او کریندن ڈیہدا پئے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

۷۳۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں آکھئے جو بے شک مسیح ابن مریم ہی اللہ ہے تے مسیح تے آکھیا ہا اے بنی اسرائیل تساں اللہ دی عبادت کرو جیرھا میڈا وی رب تے تہاڈا وی رب۔ بے شک جیرھا اللہ دا شریک بݨیسی تے اللہ سئیں اوندے کیتے بہشت حرام کر ڈِتی ہے تے اوندا ٹھکاݨہ دوزخ تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

۷۴۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں آکھئے جو بے شک اللہ تریں وچوں ہک۔ ستو کوئی معبود نئیں سوائے ہک معبود دے تے جے او اے آکھݨ کنیں نہ رُکئے تے انہیں کافریں کوں ضرور عذاب پہنچسی ڈکھ ڈیوݨ والا۔

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

۷۵۔ کیا او اللہ دو نئیں جھکدے تے اوں کنیں بخشش نئیں منگدے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

۷۶۔ مسیح ابن مریم نہ ہن سوائے ہک رسول تے اوں

قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ وَاُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ۚ كَانَا يَاْكُلٰنِ الطَّعَامَ ۚ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٧٦﴾

کنیں پہلے سارے رسول مرگئین تے اوندی ما سچی ہائی او ڈوہیں کھاݨا کھندے ہن. توں ڈیکھ اساں کیویں انہیں تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔ توں ول ڈیکھ جوانہیں دے خیال کیویں بدلیج ویندن۔

قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ۚ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٧٧﴾

۷۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ سئیں کوں چھوڑ کے اوندی عبادت کریندے ہو جیرھا نہ تہاکوں ڈکھ بچا سگدے تے نہ فائدہ۔ بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْۤا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٧٨﴾ ع ١١ ١٤

۷۸۔ توں آکھ اے اہلِ کتاب اپݨے دین دے بارے وچ ناحق حد کنیں نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھو نہ چلو جیرھی تساں کنیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں ساریں کوں انہیں گمراہ کیتا ہا تے او سدھے راہ کنیں تھڑک گئے ہن۔

لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْۢ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٩﴾

۷۹۔ بنی اسرائیل وچوں جنہیں کفر کیتے انہیں تے لعنت کیتی گئی ہے داؤد تے عیسٰی ابن مریم دی زبانی۔ ایں واسطے جو او نافرمانی کریندے تے حد کنیں ودھدے ہن۔

كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٨٠﴾

۸۰۔ تے ہک ڈوجھے کوں برائی کنیں جیرھی او کرن ہا روکیندے نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن۔

تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨١﴾

۸۱۔ توں انہیں وچوں بہوں ساریں کوں ڈیہدیں جو او کافریں کوں اپݨا امدادی بݨیندن بہوں بُرا ہے جو انہیں اپݨی مرضی نال اگو بھیجے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے تے او عذاب وچ پئے رہسن۔

وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾

۸۲۔ تے جے او اللہ تے تے اوندے نبی تے جو اوندو لہایا گئے ایمان گھن آون ہا تے نہ بݨاون ہا انہیں کوں سنگتی رتے چنگا ہا) تے بے شک انہیں وچوں بہوں سارے نافرمانن۔

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

۸۳- توں مومنیں دی دشمنی وچ یہودیں کوں تے انہیں کوں جیرھے مُشرکین سخت ہیبیں تے توں ہیبیں مومنیں دے زیادہ کولھو محبت کرݨ وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اساں عیسائی ہیں اے ایں واسطے جو انہیں وچ علماء (پادری) تے اللہ والے ہن تے بے شک او وݙائی نئیں کریندے ۔

وَاِذَا سَمِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨٣﴾

۸۴ ۔ تے جڈاں او کلام سُݨدن او جیرھا رسول دو لہایا گئے جے تلا انہیں حق سنڄاݨے توں ݙیہدیں انہیں دی اکھیں وچو ہنجھو وہہ پوندن تے او آہدن اے ساݙے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں توں ساکوں گواہیں وچ لکھ گھن ۔

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٤﴾

۸۵ ۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اساں اللہ تے ایمان نہ گھن آؤں تے جو ساݙو حق آئے تے ساݙی خواہش جو ساݙا رب ساکوں داخل کرے نیک لوکیں وچ ۔

فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٥﴾

۸۶ تے اللہ سئیں انہیں کوں ایں گال دے بدلے وچ بہشت ݙیسی جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں پین او اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے ایھو نیک لوکیں دا بدلہ ہے ۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿٨٦﴾

۸۷ ۔ تے جنہیں انکار کیتے تے ساݙی آیات کوں جھٹلائے تیں ایھے لوک دوزخی ہن ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٧﴾

۸۸ ۔ اے ایمان والو تساں پاک چیزاں جیرھیاں اللہ سئیں تہاݙے کیتے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حد کنیں نہ ودھو بے شک اللہ سئیں زیادتی کرݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا ۔

وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۠ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾

۸۹ ۔ تے تساں کھاؤ جو تہاکوں اللہ سئیں ݙتے حلال تے پاک شہیں تے اللہ کنیں ݙرو جیندے اتے تساں ایمان گھن آئے ہوۓ ۔

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ

۹۰ ۔ تہاݙی فضول قسمیں تے تہاکوں اللہ سئیں نئیں

بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗۤ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسٰكِيْنَ
مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيْرُ
رَقَبَةٍ ؕ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ؕ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ
اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ؕ وَاحْفَظُوْۤا اَيْمَانَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٨٩﴾

پکڑیندا تے او تہاکوں جیرھیاں تساں پکیاں قسماں کھندے ہو انہیں تے جنہیں دا کفارہ ہے ڈاہ مسکینیں کوں او کھاݨا کھواؤ جیرھا تساں اپݨے گھر والیں کوں کھویندے ہو یا انہیں دے کپڑے یا ہک غلام کوں آزاد کرو تے جیکوں طاقت نہ ہوئے او ترے روزے رکھے۔ اے تہاڈی قسمیں دا کفارہ ہے جیرھیاں تساں کھندے ہو تے اپݨی قسمیں دی حفاظت کرو ایویں اللہ سئیں اپݨے حکم تہاڈے کیتے کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ
وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿٩٠﴾
اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَآءَ فِى الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ﴿٩١﴾
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوْۤا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٩٢﴾

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جوا تے بت تے تیریں نال کرا کڈھݨ پلیت تے شیطانی کم ہن کنیں بچو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڈے درمیان شراب تے جوئے نال دشمنی تے بغض پاوݨ چاہندے تے تہاکوں اللہ دے ذکر تے نماز کنیں ہٹاوݨ چاہندے تے کیا تساں رک ویسو۔

۹۳۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (اوندے) رسول دی فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گیوے تے جاݨ گھنو جو ساڈے رسول دی ذمہ داری صرف کھول کے پچا ڈیوݨ ہے۔

لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ
فِيْمَا طَعِمُوْۤا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٣﴾

۹۴۔ مومنیں تے نیک عمل کرݨ والیں تے کوئی گناہ نئیں جو او کھاون جڈاں او اللہ کنیں ڈرن تے ایمان گھن آون تے نیک عمل کرن تے ول تقویٰ وچ ودھن تے ایمان وچ وی ول تقویٰ وچ ودھن تے احسان کرن تے اللہ احسان کرݨ والیں کوں پسند کریندے۔

ع ۱۲ ۲

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَىْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهٗۤ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ
بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سئیں تہاکوں ازمیسی اوں تھوڑے شکار نال جے تئیں تہاڈے ہتھ تے نیزے پہنچ سگسن تاں جو اللہ سئیں ظاہر کرے جیرھا او ڈھر تھی کے اوں کنیں

ڈُر دے ۔ تے جیرھا ایندے بعد حد کنیں ودھسی تے اوندے
واسطے ڈُکھ ڈیوݨ والا عذاب ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ
وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا ۢ بٰلِغَ الْكَعْبَةِ
اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا
لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ؕ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ اے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جڈاں تساں احرام
وچ ہوو تے جیرھا اونکوں مریسی جاݨ بجھ کے تے اوندا
بدلہ اوہو جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریئے ڈُو انصاف
کرݨ والے تہاڈے وچوں ایندا فیصلہ کریسن تے اوں کوں
قربانی کیتے کعبے تک پُچاوݨاں ضروری ہے یا مسکینیں دا کھاݨا یا
ایندے برابر روزے ہن تاں جو او اپݨے بُرے کم دی سزا
پاوے ۔ جو گذر گئے او اللہ سئیں معاف کر ڈتے تے جیں
ولا کیتا تے اللہ سئیں اوں کوں سزا ڈیسی تے اللہ سئیں
غالب تے سزا ڈیوݨ والا ہے ۔

اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ؕ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ تہاڈے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندا
کھاوݨ تہاڈے تے بٹھیں مسافریں دے فائدے کیتے ہے ۔
تہاڈے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تئیں تساں
احرام وچ ہوو تے اللہ کنیں ڈرو جیندو تساں کٹھے کر
کے سنیتے ویسو

جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ ؕ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ
اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ اللہ سئیں عزت والے گھر کعبے کوں لوکیں دی ترقی کیتے
ذریعہ بݨائے تے عزت والے مہینے کوں تے قربانیں کوں تے
پٹے والے جانوریں کوں اے ایں واسطے تاں جو تساں
جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں جاݨدے جو آسمانیں وچ
تے جو زمین وچ تے بے شک اللہ سئیں ہر شئے کوں
بہوں جاݨدے ۔

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ تے تساں جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں سخت
سزا ڈیوݨ والا تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا
تے بہوں رحم کرݨ والا ہے ۔

مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ

۱۰۰۔ ساڈے رسول دے ذمہ صرف پُچاوݨ تے اللہ سئیں

وَ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿١٠٠﴾

جاݨدے جو تساں ظاہر کریندے ہو تے جو تساں لُکیندے ہو۔

قُلْ لَّا یَسْتَوِی الْخَبِیْثُ وَ الطَّیِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِیْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ یٰۤاُولِی الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠١﴾ ع

۱۰۱۔ توں آکھ ڈے جو خبیث تے پاک ہکو جہیں نئیں ہوندے
بھانویں تیکوں خبیث دی کثرت چنگی وی لگے۔ تے اے
عقل والو اللہ کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْیَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ
تَسُؤْكُمْ ۚ وَ اِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِیْنَ یُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ؕ وَ اللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِیْمٌ ﴿١٠٢﴾

۱۰۲۔ اے ایمان والو اینجھاں گالہیں نہ پچھو جو تہاڈے اتے
ظاہر کر ڈتیاں ونجن تے تہاکوں بُریاں لگن تے جے انہیں
دے متعلق پچھو جڈاں قرآن لہندا پیا ہووے تے او
تہاڈے اتے ظاہر کر ڈتیاں ویسن اللہ سئیں آپ انہیں
کوں ظاہر نئیں کیتا تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں
سمجھ نال کم گھنݨ والا ہے۔

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا
كٰفِرِیْنَ ﴿١٠٣﴾

۱۰۳۔ تساں کنیں پہلے وی ہک قوم نے انہیں گالہیں دا پچھیا ہا
تے ول انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِیْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ وَّلَا وَصِیْلَةٍ
وَّ لَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا یَفْتَرُوْنَ عَلَی اللّٰهِ
الْكَذِبَ ؕ وَ اَكْثَرُهُمْ لَا یَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٤﴾

۱۰۴۔ تے اللہ سئیں نئیں بݨایا بحیوڑا بال جݨن والی ڈاچی دے
کن کپݨ دی رسم) اتے نہ سائبہ (ہ پنج بال جݨن والی ڈاچی) تے نہ وصیلہ (بکری
کوں لیلا لیلی جاڑے جاون) تے انہیں کوں کہیں ہک کوں
ذبح نہ کرن تے نہ اوں (سانھن کوں چھوڑ ڈیوݨ جیندی نسل
وچوں ڈہ بال تھی ونجن) (اے رسماں غلط ہن) تے بے شک
جیرھے کافر ہن او اللہ دے خلاف کوڑ بدھیندن تے انہیں
وچوں بہوں سارے عقل نئیں کریندے۔

وَ اِذَا قِیْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰی مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَ اِلَی
الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَیْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ
كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ شَیْـًٔا وَّلَا یَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٥﴾

۱۰۵۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیندے آؤ اوندو جو اللہ نے
لہائے تے آؤ اوندے رسول دو او آہدن ساکوں او کافی ہے
جیندے اتے اساں اپݨے پیو ڈاڈے کوں پاتے
بھانویں انہیں دے پیو ڈاڈے کجھ وی نہ جاݨدے ہوون
تے نہ سدھے رستے تے ہوون۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا عَلَیْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا یَضُرُّكُمْ مَّنْ
ضَلَّ اِذَا اهْتَدَیْتُمْ ؕ اِلَی اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِیْعًا

۱۰۶۔ اے ایمان والو تہاڈی جانیں دا تہاڈے اتے حق جیرھا
گمراہ تھی گئے او تہاکوں نقصان نئیں پچا سگدا جے تساں

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝١٠٦

سدھے رستے تے ہوو. تساں ساریں اللہ دو ولٹے ول او تہاکوں جو تساں کریندے ہاوے ڈسیسی

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ
اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ
فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ
الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ
ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ ۙ اللّٰهِ
اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ۝١٠٦

۱۰۷۔ اے ایمان والو جڈاں تہاڈے وچوں کوئی مرݨ لگے تے وصیت دے وقت تہاڈی گواہی دا طریقہ اے ہوسی جو تہاڈے وچوں ڈو انصاف کرݨ والے ہوݨ یا ڈو بے غیریں وچوں ہوݨ تے جے تساں سفر وچ ہوو تے تہاکوں موت دی مصیبت آ ونجے تے انہیں ڈوناہیں کوں نماز دے بعد روک گھنو تے او اللہ دی قسم کھاون جے تہاکوں شک پئے ونجے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نئیں گدھا بھانویں او کوئی ہو دا سکا ہووے تے اساں اللہ دی گواہی کوں نہ لکیسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں وچوں تھی ویسوں.

فَاِنْ عُثِرَ عَلٰۤى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ
بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَاۤ ۖ
اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٠٧

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ لگ ونجے جو انہیں اپݨے ذمے گناہ گھن گدھے تے ول بے ڈو انہیں دی جا تے کھڑے تھیون انہیں وچوں جنہیں دے خلاف پہلے ڈو نے گواہی ڈتی ہائی او ڈوہیں اللہ دی قسم کھاون جو ساڈی گواہی انہیں ڈو دی گواہی کنیں زیادہ سچی ہے تے اساں زیادتی نئیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں وچوں تھی ویسوں۔

ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَاۤ اَوْ يَخَافُوْۤا
اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ؕ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝١٠٨ ع

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کوں ایندے زیادہ کولہو کر ڈیسی جو او گواہی واقعے دے مطابق ڈیون یا او ڈرن جو انہیں دی قسم دے بعد بی قسم اوں کوں رد کرݨ واسطے پیش کر ڈتی ویسی۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے سݨو تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں سدھا راہ نئیں ڈکھلیندا۔

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَاۤ اُجِبْتُمْ ؕ قَالُوْا
لَا عِلْمَ لَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝١٠٩

۱۱۰۔ جڈاں اللہ سئیں ساریں رسولیں کوں کٹھا کریسی تے آکھسی تہاکوں کیا جواب ڈتا گیا ہا تے او آکھسن ساکوں پتہ نئیں بے شک توں غیب کوں بہوں جاݨدیں۔

إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ
وَعَلٰى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي
وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَآءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هٰذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

۱۱۱۔ جڈاں اللہ نے آکھیا اے عیسیٰ ابنِ مریم توں یاد کر ساڈی
او نعمت جیرھی اساں تیڈے اتے کیتی ہائی تے تیڈی ما
تے جڈاں روح القدس نال تیڈی مدد کیتی ہم۔ توں لوکیں نال
گالہیں کریندا ہانویں پینگھے (چھوٹی عمر) وچ تے ڈھلدی
جوانی وچ جڈاں میں تیکوں کتاب تے سنمپ تے سکھائی ہائی
تورات تے انجیل وی تے جڈاں توں مٹی نال پکھی آلی کار
میڈے حکم نال بݨیندا ہانویں تے توں اوندے وچ پھوکا مریندا
ہانویں تے میڈے حکم نال پکھی بݨ ویندا ہا تے توں جماندرو
اندھے تے کوڑھی کوں میڈے حکم نال ٹھیک کریندا ہانویں
تے میڈے حکم نال مردے کڈھیندا ہانویں تے جڈاں میں
بنی اسرائیل کوں تیں کنیں پریں رکھے جڈاں توں انہیں
کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانویں تے انہیں وچوں جیرھے لوکیں
انکار کیتا ہا انہیں آکھیا اے تے صرف کھلا کھلا جادو ہے۔

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ اٰمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي
قَالُوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

۱۱۲۔ تے جڈاں میں حواریں دو وحی کیتی جو تساں ایمان گھن
آؤ میڈے اتے تے میڈے رسول تے انہیں آکھیا اساں
من گِدھے تے توں گواہ رہ جو اساں بے شک مسلمان ہیں۔

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ قَالَ اتَّقُوا
اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

۱۱۳۔ جڈاں حواریں آکھیا اے عیسیٰ ابنِ مریم کیا تیڈا رب ایہ
طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں مائدہ لہاوے
اوں آکھیا اللہ کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوے۔

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَّأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿١١٤﴾ ع

۱۱۴۔ انہیں آکھیا اساں چاہندے ہیں جو اساں اوندے وچوں
کھاؤں تے ساڈے دِل تسلی پکڑن تے اساں جاݨ گھنوں
جو بے شک تیں سچ آکھے اساں اوندے اتے گواہ بݨ ونجوں۔

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا
لِّأَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿١١٥﴾

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے آکھیا اے اللہ اے ساڈے رب
ساڈے اتے مائدہ لہا آسمان کنیں ساڈے پہلیں تے
پچھلیں واسطے عید تھی ونجے تے تیڈے ولو نشان ہووے
تے ساکوں رزق ڈے تے توں بہترین رزق ڈیوݨ والا ہیں۔

قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٥﴾

١١٦۔ اللہ سئیں آکھیا بے شک میں او تہاڈے اتے لہیندا ں تے ایندے بعد جے کہیں تہاڈے وچوں کفر کیتا تے میں اوں کوں عذاب ڈیساں۔ ایجھا عذاب جیرھا دنیا وچ میں کہیں کوں نہ ڈِتا ہوسی۔

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِيْ وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ ۗ بِحَقٍّ ۗ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ عَلِمْتَهٗ ۗ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ۗ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١١٦﴾

١١٧۔ تے جڈاں اللہ سئیں آکھیا اے عیسیٰ ابنِ مریم کیا تیں لوکیں کوں آکھیا ہا جو میکوں تے میڈی ماکوں ڈُو خدا بنا اللہ کوں چھوڑ کے۔ اوں آکھیا توں پاک ہیں میکوں کیا حق ہا جو میں او آکھاں ہا جیندا میکوں کوئی حق نہ ہا جے میں آکھیا ہوسی تے توں اوں کوں جانڑدیں جو میڈے دِل وچ توں اونکوں جانڑدیں تے جو تیڈے دِل وچ۔ میں نئیں جانڑدا بے شک توں غیب کوں بہوں جانڑن والا ہویں۔

مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ اَمَرْتَنِيْ بِهٖٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا مَّا دُمْتُ فِيْهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِيْ كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ ۗ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١١٧﴾

١١٨۔ میں انہیں کوں صرف او آکھے جو تیں میکوں حکم ڈِتا ہا جو اللہ دی عبادت کرو جیرھا میڈا وی رب تے تہاڈا وی رب اوتیں میں انہیں تے نگران ہانئیں جے تیں انہیں وچ ہانمیں جڈاں تیں میکوں وفات ڈے ڈِتی تے توں ہی انہیں تے نگران ہانویں تے توں ہر چیز تے نگرانئیں۔

اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١١٨﴾

١١٩۔ جے انہیں کوں عذاب ڈیویں تے بے شک او تیڈے بندِن تے جے توں انہیں کوں بخشش ڈیویں تے بے شک توں غالب تے بہوں سیانڑا ایں۔

قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصّٰدِقِيْنَ صِدْقُهُمْ ۗ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۗ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١٩﴾

١٢٠۔ اللہ سئیں آکھیا اے جہاڑا ہے سچیں کوں انہیں دا سچ فائدہ ڈیسی انہیں واسطے بہشت جیندے وچ نہراں وہندیاں پئین اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔ اللہ انہیں تے راضی تھی گئے تے او اللہ تے راضی تھی گئین۔ اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ ۗ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٢٠﴾

١٢١۔ آسمانیں تے زمین تے جو کجھ انہیں دے وچ انہیں دی بادشاہی اللہ کیتے ہے تے او ہر شئے تے قادر ہے۔

سُوْرَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّسِتٌّ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورة انعام مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۱۶۶ آیتاں تے ۲۰ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان تے وڈا رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۥ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ سئیں واسطے ہن جیں آسمانیں تے زمین کوں بݨائے تے اندھارے تے سوجھلا بݨائس ایندے باوجود کافر لوک اپݨے رب دا شریک بݨیندن

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ۥ وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ③

۳۔ او ہو ہے جیں تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے وقت مقرر کیتس تے ایں مقرر وقت دا علم ہوݨ کوں ہے ول وی تساں شک کریندے ہو۔

وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ ۥ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ④

۴۔ او ہو اللہ جیڑھا آسمانیں تے زمینیں وچ او تہاڈے رازیں کوں وی جاݨدے تے تہاڈے ظاہر کوں وی تے او جاݨدے جو تساں کمندے ہو۔

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ⑤

۵۔ تے جڈاں وی انہیں دے رب دے نشانیں وچوں کوئی نشان اندے تے او اوں کنیں منہ پھیر گھندن۔

فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۥ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑥

۶۔ بے شک انہیں سچ کوں جھٹلائے جڈاں او انہیں دو آگئے تے جلدی اونہیں کوں او خبراں مل ویسن جنہیں تے او کھلدن۔

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۥ وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ⑦

۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں جو انہیں کنیں پہلے اساں کتنے زمانے دے لوکیں کوں ہلاک کیتے اساں انہیں کوں زمین وچ او طاقت ڈتی ہائی جیڑھی تہاکوں نئیں ڈتی تے اساں انہیں تے بدلیں کنیں ڈاڈھا مینہ وسائے تے انہیں واسطے نہراں بݨائن جیڑھیاں انہیں دے ماتحت چلدیاں ہن ول اساں انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈتا تے اوندے بعد

ہک ہی نسل پیدا کر ڈتی۔

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِیْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ
لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑧

۸۔ تے جے اساں تیڈے اتے کاغذیں تے لکھی ہوئی
کتاب لہیندے تے او اونکوں ہتھ نال وٹھن وی ہی
تے ول وی کافر ایہو آکھسن ایے تے کھلا کھلا فریب۔

وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۭ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ
الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ⑨

۹۔ تے او آبدن ایندے اتے کیوں نئیں لہایا گیا فرشتہ
تے جے اساں فرشتہ لہاؤں ہا تے ایں گال دا فیصلہ تھی ونجے ہا
تے انہیں کوں ول مہلت نہ ڈتی ونجے ہا۔

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَّا يَلْبِسُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جے اساں اونکوں فرشتہ بݨاؤں ہا تے اوں کوں وی
آدمی دی شکل وچ بھیڄوں ہا تے جیرھی گال ہݨ انہیں تے
مشتبہ تھئی پئی ہے ول وی اساں مشتبہ رکھوں ہا۔

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ
سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑪ ع

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیتا گئے۔ تے
پچھیں اوں عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او
انہیں کوں گھیر (ولبیٹ) گدے۔

قُلْ سِيْرُوْا فِی الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِيْنَ ⑫

۱۲۔ توں آکھ جو زمین وچ ٹرو پھرو ول ڈیکھو جو جھٹلاوݨ
والیں دا انجام کیا تھئے۔

قُلْ لِّمَنْ مَّا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ قُلْ لِّلّٰهِ ۭ كَتَبَ عَلٰي
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۭ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ
فِيْهِ ۭ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑬

۱۳۔ توں آکھ کیندا ہے جو آسمانیں تے زمین وچ (ول) توں
آپ آکھ جو اللہ دا ہے۔ اوں اپݨے اتے رحمت فرض کر ڈتی ہے
بے شک او تہاکوں ضرور قیامت دے ڈینہہ کٹھا کریسی
جیندے وچ کوئی شک نئیں جیرھے لوکیں اپݨے آپ
کوں گھاٹا ڈتے بے شک او ایمان نہ انیسن۔

وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِی الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ وَهُوَ
السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑭

۱۴۔ تے جیرھا کجھ رات تے ڈینہہ وچ موجود ہے اوہیں دا ہے
تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۭ قُلْ اِنِّىْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ
اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ⑮

۱۵۔ توں آکھ کیا میں اللہ دے سوا بیا سنگتی بݨاواں جیرھا
آسمانیں تے زمین دا پیدا کرݨ والا ہے۔ تے او کھویندے
تے کھوایا نئیں ویندا۔ توں آکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو
میں پہلا۔ فرمانبردار بݨاں تے توں مشرکیں وچوں اصلو

نہ بنْیں ۔

قُلْ اِنِّیْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ⑮

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں
ڈردا ہاں جے میں نافرمانی کراں۔

مَنْ یُّصْرَفْ عَنْهُ یَوْمَىِٕذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ وَ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْمُبِیْنُ ⑯

۱۷۔ جیں کنیں اوں جہاڑے او عذاب ہٹا ڈتا گیا تے
بے شک اوندے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی
کامیابی ہے۔

وَ اِنْ یَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ؕ
وَ اِنْ یَّمْسَسْكَ بِخَیْرٍ فَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ⑰

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پچاوے تے اونکوں
ہٹاوݨ والا کوئی نئیں سوائے ہوندے تے جے او تیکوں
بھلائی پچاوے تے او ہر چیز تے قادر ہے۔

وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَ هُوَ الْحَكِیْمُ الْخَبِیْرُ ⑱

۱۹۔ او اپݨے بندیں تے غالب تے او بہوں سیاݨا
تے باخبر ہے۔

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ شَهِیْدٌۢ
بَیْنِیْ وَ بَیْنَكُمْ ۫ وَ اُوْحِیَ اِلَیَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ
لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَ مَنْۢ بَلَغَ ؕ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ
اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰی ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ
قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّ اِنَّنِیْ بَرِیْٓءٌ
مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ⑲

۲۰۔ توں آکھ جو سب کنیں زیادہ پچی گواہی ڈیوݨ والی
کیڑھی ہستی ہے ول توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڈے
درمیان گواہ ہے تے میڈے تے اے قرآن وحی کیتا گئے تاں جو
میں تہاکوں تے جینکوں اے پہنچے ایندے نال ہوشیار کراں
کیا تساں اے گواہی ڈیندے ہو جو خدا نال بے معبود
وی ہن توں آکھ میں گواہی نئیں ڈیندا توں آکھ بے شک
او ہی ہک معبود ہے تے میں بیزار ہاں اوں کنیں جینکوں تساں
شریک بݨیندے ہو۔

اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا یَعْرِفُوْنَ
اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ⑳

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اساں کتاب ڈتی ہے او اونکوں ایویں
سنجݨیدن جیویں او اپݨے پتریں کوں سنجݨیدن تے جنہیں
لوکیں اپݨے نفس کوں گھاٹا ڈتے تے او ایمان نئیں
انیندے۔

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِاٰیٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ㉑

۲۲۔ اوں کنیں وڈا ظالم کوݨ ہے جیڑھا اللہ تے کوڑ بدھیندے
یا اوندے نشانیں کوں جھٹلیندے۔ بے شک ظالم لوک
کامیاب نئیں تھیندے

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا
أَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ تے اساں جڈاں انہیں ساریں کوں کٹھا کرلیسوں ول آکھسوں انہیں کوں جیڑھے شرک کریندے ہن تہاڈے شریک کتھائن جیندے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ پچھیں ایندے جواب وچ او صرف اے آکھسن اللہ دی قسم جیڑھا ساڈا رب ہے اساں مشرک کائے ناں ہاسے

انظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟
يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ ڈیکھ کیویں اپنڑے اتے کوڑ بدھیندن تے او بھُل ویسن جیڑھا او کوڑ بدھیندے ہَن۔

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِن يَرَوْا۟
كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوكَ يُجَٰدِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

۲۶۔ انہیں وچوں کجھ او ہن جیڑھے تیڈی گال کوں سُنڑدن تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے پا ڈِتن جو اے سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کنیں وچ بوڑے ہے او سارے نشان وی ڈیکھ گھنن تاں وی اوندے اتے ایمان نہ گھن اوسن۔ تے جڈاں او تیڈے و اندن تیڈے نال جھیڑا کریندن۔ تے جیڑھے کافرن او آہدن جو اے تے پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ئن۔

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِن يُهْلِكُونَ
إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ تے او بئیں کوں اوں کنیں رکیندن تے آپ وی رُکدن تے او صرف اپنڑے آپ کوں ہلاک کریندن تے او سمجھدے نئیں۔

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا۟ عَلَى النَّارِ فَقَالُوا۟ يَٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَ
لَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ دے سامنڑے کھڑے کیتے ویسن آکھسن ہائے ساڈا افسوس اساں اپنڑے رب دی آیات نہ جھٹلاوُں ہا تے مومنیں وچوں بنڑ ونجوں ہا۔

بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا۟ يُخْفُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا۟
لَعَادُوا۟ لِمَا نُهُوا۟ عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ سچ اے ہے جو اللہ سیئں ظاہر کر ڈتے جو ایں کنیں پہلے او لکیندے ہن تے جے انہیں کوں ولا پچھاں ونجے تے ول وی او ادیں کریسن جھتوں انہیں کوں روکیا گئے تے بے شک او کوڑ مریندے پئین۔

وَقَالُوٓا۟ إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

۳۰۔ تے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایہا دنیاوی زندگی ہے۔

بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

ساکوں اٹھالیا نہ ولیسی۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۚ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

٣١۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او اپنڑے رب دے سامنڑے کھڑے کیتے ولیسن او آکھسی کیا اے ڈینہہ سچ نہ ہا او آکھسن بالکل اے سچ۔ ساڈے رب تے او آکھسی اپنڑے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا
يَزِرُونَ ﴿٣١﴾

٣٢۔ انہیں اللہ دی ملاقات کوں جھٹلائے او گھاٹے وچ تے جڈاں انہیں تے او وقت اچنڑ گھت آولیسی تے او آکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اساں ایں وقت دے بارے وچ کوتاہی کیتی تے او اپنڑی کنڈیں تے اپنڑے بار چئی ودے ہوسن۔ سنڑو جیرھا بار او چئی ودن او بہوں بُرا ہے۔

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

٣٣۔ اے دنیا دی زندگی تے صرف کھیل تے تماشا ہے۔ تے جیرھے اللہ کنیں ڈردن آخرت دا گھر انہیں واسطے چنگا ہے کیا تساں عقل نوھے کریندے۔

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا
يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

٣٤۔ اساں جانڑدے ہیں او جیرھیاں گالہیں کریندن توں مونجھا تھیندیں او تیکوں نئیں جھٹلیندے ظالم لوک تے اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا
وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

٣٥۔ بے شک تیں کنیں پہلے وی رسول جھٹلائے گیئن تے جڈاں انہیں کوں جھٹلایا گیا تے ڈکھ ڈتا گئے انہیں صبر کیتے ول انہیں دو ساڈی مدد آگئی تے اللہ دیاں گالہیں کوئی بدل نئیں سگدا۔ تیں کنیں رسولیں دیاں خبراں آچکین۔

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ ۚ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

٣٦۔ تے جے تیکوں انہیں دا منہ پھیر گھننڑ تکلیف ڈیندے تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان وچ پوڑی گول سگیں تے انہیں دو نشان گھن آویں رتے گھن آ) جے اللہ چاہندا انہیں کوں سدھے راہ تے کٹھا کر ڈیوے ہا تے توں ناواقفیں وچو اصلوں نہ تھی

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ

٣٧۔ بے شک او ہے لوک قبول کریندن جیرھے سنڑدن

اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ۝٣٦

تے مُردیں کوں اللہ سئیں اٹھیسی تے ول او اوندو ولائے ولیسن۔

وَ قَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰۤى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٣٧

٣٨۔ تے او آہدن ایندے اتے اپنے رب ولو کیوں کوئی نشان نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک اللہ قادر ہے جو او نشان لہاوے تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں جاݨدے۔

وَ مَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَ لَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّاۤ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ۝٣٨

٣٩۔ زمین وچ کوئی جانور نئیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا اپنے کھمبیں نال اڈردے تے او تہاڈے آلی کار جماعتاں ہن اساں ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نئیں کیتی پچھیں او اپنے رب دو کٹھے کیتے ولیسن۔

وَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّ بُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ وَ مَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٣٩

٤٠۔ تے جیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے او بوڑن تے گونگن اندھاریں وچ جینکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے تے جینکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں چلا ڈیندے۔

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٤٠

٤١۔ توں آکھ ڈسو تے سہی جے تہاڈو اللہ دا عذاب آونجے یا قیامت آونجے کیا خدا دے سوا کہیں بے کوں سڈیسو جے تساں سچے ہوے (تے ڈسو)

بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَ تَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ۝٤١ ع

٤٢۔ تساں اوہیں کوں سڈیسو تے او مصیبت کوں دور کریسی جیندے کیتے تساں سڈیندے پئے ہاوے جے او چاہسی تے تساں بھُل ولیسو جیرھا شرک کریندے پئے ہو۔

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰۤى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَ الضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ۝٤٢

٤٣۔ تیں کنیں پہلے وی قومیں دو اساں رسول بھیجین تے ول اساں انہیں کوں پکڑیسے مالی تے جسمانی مصیبتیں نال تاں جو او عاجزی کرن۔

فَلَوْلَاۤ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَ لٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٤٣

٤٤۔ اے کیوں نہ تھیا جو جڈاں انہیں تے ساڈا عذاب آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے ہتھوا انہیں دے دل سخت تھی گیئن تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوہݨا

کر کے ڈکھا لئے۔

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ جڈاں او بھُل گیئن جو انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی تے اساں انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول ڈتے تے جڈاں او اوندے نال جو انہیں کوں ڈِتا گیا ہا اساں انہیں کوں ابھن گھت پکڑ گِدھا تے ول او نا امید تھی گئے

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے جیرھی قوم نے ظلم کیتا ہا اوندیاں پاڑاں پٹ ڈِتیاں گیاں تے ساریاں صفتاں اللہ دیاں ہن جیرھا سارے جہانیں دا پالنہار ہے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ
عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ انْظُرْ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ تہاڈے کنیں تے اکھیں کوں ضائع کر ڈیوے تے تہاڈے دلیں تے مہر لا ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معبود ہے جیرھا اے تہاڈو ولا انیسی توں ڈیکھ اساں کیویں آیات وٹا پھیر کے بیان کریندے ہیں او ول وی منہ پھیر گھندن۔

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ
جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ توں آکھ ڈسو جے تہاڈے اُتے آوے اللہ دا عذاب ابھن گھت یا ظاہر ظہور تے ظالمیں دے سوا ہیا کہیں کوں ہلاک نہ کیتا ویسی۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۖ
فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے اساں رسولیں کوں دین دی خوشخبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بنا کے پٹھیندے ہیں تے جیرھا من گھنے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی خوف نئیں تے نہ او موجھے تھیسن۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے انہیں کوں انہیں دی نافرمانی دی وجہ نال عذاب پہنچسی۔

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا
تَتَفَكَّرُونَ ﴿۵۱﴾ ع

۵۱۔ توں آکھ میں نئیں آہدا جو میں کنیں اللہ دے خزانے ہن تے نہ میں غیب جاݨداں تے میں نئیں آہدا تہاکوں جو میں فرشتہ ہاں میں تے صرف اوندی پیروی کریندا ہاں جو میڈو وحی کیتی ویندی توں آکھ کیا اندھا تے سوجاکھا ہکو جہیں تھی سگدن کیا تساں

سوچیندے نوں ہے۔

وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُوْنَ ﴿٥١﴾

۵۲۔ تے توں ایندے نال ڈرا انہیں لوکیں کوں جیرھے ڈردن جو انہیں کوں خدا دو کٹھا کیتا ویسی انہیں دا کوئی وی سنگتی تے سفارشی نہ ہوسی تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ
مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٢﴾

۵۳۔ تے انہیں لوکیں کوں دھکے نہ ڈیوے جیرھے فجر تے شام اپنڑے رب کوں سڈیندن تے اوندی رضا چاہندن۔ تیڈے ذمے انہیں دے حساب وچوں کجھ وی نئیں تے نہ تیڈے حساب وچوں کجھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کوں دھکا ڈیتا تے توں ظالمیں وچوں تھی ویسیں۔

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْۢ بَيْنِنَا ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ
بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿٥٣﴾

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے بندیں کوں بعض نال آزمائے جو اے آکھن ایہے ہن ساڈے وچوں اللہ سئیں جنہیں تے احسان کیتے کیا اللہ سئیں شکر کرنڑ والیں کوں خوب نئیں جانڑدا۔

وَاِذَا جَآءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ
وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٤﴾

۵۵۔ تے جڈاں تیڈے او لوک اندن جیرھے ساڈی آیات کوں منیندن تے توں انہیں کوں آکھ تہاڈے اتے سلامتی ہے۔ تہاڈے رب نے اپنڑے آپ تے رحمت فرض کر ڈتی ہے بے شک جیں تہاڈے وچوں غفلت دی وجہ نال برائی کیتی ول اوندے بعد توبہ کر گدھی تے اصلاح کیتی تے بے شک او بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٥٥﴾ ع

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں تے تاں جو مجرمیں دا راہ ظاہر تھی ونجے۔

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ
اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ توں آکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی عبادت کراں جینکوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہو۔ توں آکھ میں تہاڈی خواہشات دی پیروی نئیں کریندا ناں تاں میں گمراہ تھی ویساں تے ہدایت پاونڑ والیں وچوں نہ رہساں۔

قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ
مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ

۵۸۔ توں آکھ میں اپنڑے رب ولوں دلیل تے ہاں تے تساں اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے ہو او میں کنیں نئیں۔

وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿۵۷﴾

حکم صرف اللہ دا چلدے اوحق بیان کریندے تے او فیصلہ کرݨ والیں وچوں سب کنیں چنگا ہِ۔

قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِیْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِیَ الْاَمْرُ بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِیْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ توں آکھ جے او میں کنیں ہوندی جو تساں جلدی منگدے ہو تے فیصلہ تھی ونجے ہا تہاڈے تے میڈے درمیان تے اللہ سئیں ظالمیں کوں بھوں جاݨدے۔

وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَیْبِ لَا یَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَیَعْلَمُ مَا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا یَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِیْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا یَابِسٍ اِلَّا فِیْ كِتٰبٍ مُّبِیْنٍ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے غیب دیاں کنجیاں ہوں کنیں ہن۔ اوہیں کوں صرف اوہو جاݨدے تے او جاݨدے جو خشکی وچ تے سمندر وچ تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اوں کوں جاݨدے تے زمین دے اندھاریں وچ کوئی دانہ نئیں تے نہ کوئی سبز تے نہ سکی چیز جیڑھی اوندی کھلی حفاظت وچ نہ ہووے۔

وَهُوَ الَّذِیْ یَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّیْلِ وَیَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ یَبْعَثُكُمْ فِیْهِ لِیُقْضٰۤى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَیْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ یُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۶۱﴾ ع ۱۳

۶۱۔ او اوہو ہِ جیڑھا رات کوں تہاڈی روح قبض کریندے تے ڈینہہ کوں جو کریندے ہو او وی جاݨدے۔ ول ڈینہہ کوں تہاکوں اٹھیندے تاں جو مقررہ مدت پوری تھی ونجے۔ ایندے بعد تساں اوہیں دو ولٹݨے پچھیں او تہاکوں ڈسیسی جو تساں کریندے ہادے۔

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَیُرْسِلُ عَلَیْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا یُفَرِّطُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے او اپݨے بندیں تے غالب تے تہاڈو نگران پٹھیندا رہ ویندے تے جڈاں تہاڈے وچوں کہیں تے موت اندی ہِ تے ساڈے رسول اوں کوں مریندن تے ایندے وچ او کوئی گھٹی نئیں کریندے۔

ثُمَّ رُدُّوْۤا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۫ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِیْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ پچھیں اوہیں کوں اللہ دو جیڑھا اوہیں دا سچا آقا ہِ ولایا ویسی۔ سݨو فیصلہ ہوندا ہِ تے او حساب گھنݨ والیں وچوں جلدی کرݨ والا ہِ۔

قُلْ مَنْ یُّنَجِّیْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْیَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِیْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ توں آکھ تہاکوں کون نجات ڈیندے خشکی تے سمندر دے اندھاریں کنیں تساں اوں کوں عاجزی نال تے لک کے سݙیندے ہو۔ آہدے ہو جے او ساکوں ایں مصیبت کنیں بچا گھنے تے اساں ضرور شکر کرݨ والیں وچوں تھی ویسوں۔

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ
تُشْرِكُوْنَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ توں آکھ جو اللہ تہاکوں انہیں کنیں نجات ڈیندے
تے ہر مصیبت کنیں تساں ول وی شرک کریندے ہو۔

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰۤى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ
فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا
وَّ يُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ توں آکھ او قادر ہِ جو تہاڈے اتے عذاب پٹھے
تہاڈے اتوں وی تے تہاڈے پیریں دے تلو وی یا تہاکوں
ٹولیں وچ ونڈ کے ہک ڈوجھے دے خلاف کر ڈیوے
تے تہاڈے بعض کوں بعض بنہیں نال تکلیف پچا دے۔
توں ڈیکھ کیویں اساں پھیر پھیر کے آیتاں بیان کریندے
ہیں تاں جو او سمجھن۔

وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ
بِوَكِيْلٍ ؕ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ تے تیڈی قوم نے انیکوں جھٹلائے تے ہے او سچا
توں آکھ میں تہاڈا ذمہ دار نئیں۔

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ؗ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ ہر خبر دی مد ہوندی ہِ تے تساں جلدی جاݨ گھنسو۔

وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْۤ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ وَاِمَّا
يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ
الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ تے جڈاں توں انہیں کوں ڈیکھیں جیرھے ساڈی آیات
دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں
منہ پھیر گھن جے تئیں او ہی گالہیں وچ نہ لگ ونجن تے جے
تیکوں شیطان بھلا ڈیوے تے یاد کرݨ دے بعد ظالم قوم
نال نہ بہہ۔

وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ جیرھے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں
دے حساب وچوں کجھ وی نئیں اے نصیحت تاں جو او اللہ
کنیں ڈرن۔

وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖۤ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۖ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ
اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۧ ﴿٧١﴾ ع ۸ ۱۴

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ ڈے جنہیں اپݨے دین کوں کھیڈ
تے تماشا بݨائے تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ
سٹ گھتے، تو نصیحت کر اے نہ تھیوے جو کوئی جان اپݨے
کمیں دی وجہ نال ہلاک تھی ونجے تے انہیں دا اللہ دے سوا
کوئی سنگتی تے سفارشی کوئے نئیں تے جے او ہر قسم دا
بدلہ ڈیون تے انہیں کنیں نہ گِدھا ولیسی۔ ایہے لوکن جیرھے
اپݨے کمیں دی وجہ نال ہلاک کیتے گئین انہیں دے پیوݨ کیتے

تا پاتی ہوسی تے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ایں واسطے جو او کفر کریندے ہن۔

قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهٗۤ اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗۤ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۗ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۲۔ توں آکھ کیا اساں اللہ دے سوا اونکوں سݙوں جیڑھا ساکوں نہ فائدہ پہچا سگدے تے نہ نقصان تے اساں سدھے راہ کنوں جیڑھا ساکوں اللہ ݙکھائے اپݨے کھڑیں تے پھرو بھوں اوں جیویں کہیں کوں شیطان سدھے راہ کنیں ہٹا ݙیوے تے او زمین وچ حیران تے پریشان ہووے۔ اوندے سنگتی اونکوں سدھے راہ دو سݙیندے پئے ہوون۔ توں آکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت تے ساکوں حکم ݙتا گئے جو اساں سارے جہانیں دے پالنہار دی فرمانبرداری کروں۔

وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ۗ وَهُوَ الَّذِىْۤ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ تے نماز کوں ٹھیک کرکے پڑھو تے اوں کنیں ڈرو او ہو جیندو لتساں کٹھے کیتے ویسو۔

وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۗ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۗ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ ۗ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ او ہو جئیں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تے جڈاں او آکھسی تھی ونج تے او تھی ویسی۔ اوندی گال سچ تے ہوندی بادشاہت ہوسی جڈاں بگل وجایا ویسی او غیب تے حاضر کوں جاݨݨ والا ہے تے او بہوں سیاݨا تے باخبر۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّىْۤ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم اپݨے پیو آزر کوں آکھیا کیا توں بتیں کوں معبود بݨیندیں بے شک میں تیکوں تے تیڈی قوم کوں کھلی گمراہی وچ ݙٹھا پیاں۔

وَكَذٰلِكَ نُرِىْۤ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ تے ایویں حضرت ابراہیم کوں اساں ݙکھیندے ہاسے آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو او یقین کرݨ والیں وچوں دی تھی ونجے۔

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّىْ ۚ فَلَمَّاۤ اَفَلَ قَالَ لَاۤ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ تے جیلھے رات اوندے تے پردہ سٹ ݙتے اوں تارا ݙٹھے آکھئے سی اے میڈا رب (تھی سگدے) جیڑھے ویلھے او لہہ

گگئے اوں آکھئے میں لہہ ونجݨ آلیں کوں پسند نئیں کریندا۔

فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ
قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّآلِّيْنَ ۝۷۸

۷۸۔ تے جیلھے اوں چمکدے چندر کوں ڈٹھے آکھیس اے میڈا رب ہے تے جیلھے او لہہ گئے آکھیس جے میڈا رب میکوں سدھا راہ نہ ڈکھالے ہا تے ضرور میں گمراہ قوم وچوں تھی ونجاں ہا

فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ
فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝۷۹

۷۹۔ تے جیلھے چمکدے سجھ کوں ڈٹھس آکھیس اے میڈا رب اے وڈا ہے تے جیلھے او لہہ گئے آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بݨیندے ہو اوں کنیں بے زاراں۔

اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
حَنِيْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝۸۰

۸۰۔ بے شک میں ہر ڈینگ تے ول کنیں بچدے ہوئیں اپݨی توجہ اوندو پھیر ڈتی ہے جیں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں مشرکیں وچوں نہیں۔

وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ۭ قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰىنِ ۭ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَاۗءَ
رَبِّيْ شَيْـــًٔا ۭ وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۭ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝۸۱

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں آکھیا کیا تساں اللہ دے بارے وچ میڈے نال بحث کریندے ہو تے اوں میکوں سدھا راہ ڈکھا لئے تے میں انہیں کنیں نئیں ڈردا جیڑھے تساں شریک بݨیندے ہو ہا جے میڈا رب کوئی چیز چاہے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ہے کیا تساں نصیحت نوہے حاصل کریندے۔

وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ
اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ۭ
فَاَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۸۲

۸۲۔ تے میں اوں کنیں کیویں ڈر سگداں جینکوں تساں (اللہ دا) شریک بݨیندے ہو تے تساں نوہے ڈر دے جو تساں اللہ نال شریک پئے کریندے ہو تے اللہ سئیں تہاڈے اتے ایندے واسطے کوئی دلیل وی نئیں لہائی۔ کیڑھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچوں امن دا زیادہ حق دار ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰۗىِٕكَ
لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝۸۳ ع ۹ ۱۲ ۱۵

۸۳۔ جیڑھے ایمان گھن آئن تے اپݨے ایمان کوں ظلم نال نہیں ملایا انہائیں لوکیں واسطے امن تے ایہے لوک سدھے راہ تے ہن۔

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰي قَوْمِهٖ ۭ نَرْفَعُ

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل ہائی جیڑھی اساں ابراہیم کوں ڈتی

دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِیْمٌ عَلِیْمٌ ﴿۸۳﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ ۔ اساں جیندے چاہندے ہیں درجے اچے کریندے ہیں ۔ بے شک تیڈا رب سیاٹا تے بہوں جاݨݨ والا ہے ۔

وَ وَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَ یَعْقُوْبَ ؕ كُلًّا هَدَیْنَا ۚ وَ نُوْحًا هَدَیْنَا مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ ذُرِّیَّتِهٖ دَاوٗدَ وَ سُلَیْمٰنَ وَ اَیُّوْبَ وَ یُوْسُفَ وَ مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ ؕ وَ كَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵ ۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب ڈتا تے ساریں کوں ہدایت ڈتی تے نوح کوں ایں کنیں وی پہلے اساں ہدایت ڈتی ہائی تے اوندی اولاد وچوں داؤد تے سلیمان تے ایوب تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اساں ایویں نیکی کرݨ والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں ۔

وَ زَكَرِیَّا وَ یَحْیٰى وَ عِیْسٰى وَ اِلْیَاسَ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶ ۔ تے زکریا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے الیاس سارے نیک لوکیں وچوں ہن ۔

وَ اِسْمٰعِیْلَ وَ الْیَسَعَ وَ یُوْنُسَ وَ لُوْطًا ؕ وَ كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِیْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷ ۔ تے اسماعیل تے الیسع تے یونس تے لوط تے ساریں کوں اساں جہانیں تے فضیلت ڈتی ہائی ۔

وَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَ ذُرِّیّٰتِهِمْ وَ اِخْوَانِهِمْ ۚ وَ اجْتَبَیْنٰهُمْ وَ هَدَیْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۸۸﴾

۸۸ ۔ تے انہیں دے پیو ڈاڈیں وچوں تے اولاد وچوں تے انہیں دے بھرانویں وچوں تے انہیں ساریں کوں اساں چُݨ گِدھا تے سدھے راہ تے انہیں کوں ٹوریا ہا ہے ۔

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ یَهْدِیْ بِهٖ مَنْ یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَ لَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹ ۔ اے اللہ دی ہدایت ہے ایندے نال اپݨے بندیں وچوں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جے او شرک کریسن تے جیڑھے او عمل کریسن او سارے ونڄ ویسن ۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَ الْحُكْمَ وَ النُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ یَّكْفُرْ بِهَا هٰۤؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّیْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِیْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰ ۔ ایہے ہن جینکوں اساں کتاب تے حکم تے نبوت ڈتی تے جے او ایندا انکار کریسن تے اساں انہیں کوں ایجھی قوم دے حوالے کر ڈتے جیڑھی اوندا انکار نئیں کریندی ۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ؕ قُلْ لَّاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِیْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱ ۔ ایہے لوکن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی ہے تو انہیں دی ہدایت تے ٹر تے توں آکھ میں ایندے واسطے تساں کنیں اجر نئیں منگدا اے تے جہان دے لوکیں واسطے ہک نصیحت

وَ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۤ اِذْ قَالُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَیْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِیْ جَآءَ

۹۲ ۔ انہیں جیویں حق ہا اللہ دی قدر نئیں کیتی جڈاں انہیں آکھئے جو اللہ سئیں اپݨے کہیں بندے تے کجھ وی نئیں لہایا ۔ توں

بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ
تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا
اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٢﴾

آکھ جیرھی کتاب موسیٰ گھن آیا ہا او کیں لہائی ہائی جیرھی نور ہائی تے لوکیں واسطے ہدایت ہائی تے تساں اونکوں انج انج کاغذ کریندے ہو کجھ ظاہر کریندے ہو تے بہوں سارا حصہ لکیندے ہو تے تہاکوں او کجھ سکھایا گئے جو تساں نہ جاݨدے ہاوے تے نہ تہاڈے پیو ڈاڈے تُوں آکھ اللہ سئیں ولا انہیں کوں چھوڑ ڈے۔ او اپݨی بے ہودگی وچ کھیݙدے رہوݨ۔

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٣﴾

٩٣۔ تے ایہ کتاب اساں اونکوں لہائے ایہ بابرکت تے جو پہلے کتاب موجود اوندی تصدیق کریندی ہے تے تاں جو توں وستیں دی ما (مکہ) کوں تے اوندے چودھار کوں ڈراویں تے جیرھے آخرت تے ایمان گھن اندن اونکوں وی مینّدن تے اپݨی نمازیں دی نگرانی کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ
اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ
مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۭ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى
اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٤﴾

٩٤۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوݨ جیرھا اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے یا او آہدے جو میݙو وحی کیتی گئی ہے تے اوندو وحی کیتی نہ گئی ہووے تے جیں آکھئے جیہو جیہاں اللہ سئیں لہائے او ہو جیہاں میں وی لہا سگداں تے جے توں ݙیکھیں جیرھے ویلھے ظالم موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے ہتھ ودھائی کھڑے ہوسن اپݨیاں جاناں کڈھو اج تہاکوں ذلت والا عذاب ݙتا ویسی جو تساں اللہ دے خلاف ناحق گالھیں کریندے ہاوے تے تساں اوندی آیات کنیں تکبر کریندے ہاوے۔

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ
شُفَعَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰۗؤُا ۭ
لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٥﴾ ع ١١ ١٧

٩٥۔ تے تساں ساݙو کلہے آئے ہو جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے تساں کنڈ پچھو چھوڑ آئے ہو جو اساں تہاکوں بطور احسان ݙتا ہا۔ اساں تہاڈے نال او سفارشی وی کائنسے ݙیہدے۔ پئے جیندے متعلق تساں دعویٰ کریندے ہاوے جو او تہاڈے معاملے وچ اللہ دے شریکن۔ تہاڈے آپت دے رشتے کٹیج گیئن تے تہاڈے سارے دعوے گل گیئن

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰىؕ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى
تُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٥﴾

۹٦۔ بے شک اللہ سئیں دانڑیں تے گٹکیں کوں پاڑنڑ والا ہے۔ جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندے تے کڈھنڑ والا ہے مردے کنیں جیندا اے تہاڈا اللہ تساں کتھے پھیریے ویندے ہو۔

فَالِقُ الْاِصْبَاحِۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًاؕ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٩٦﴾

۹۷۔ فجر کوں ظاہر کرنڑ والا ہے تے رات کوں آرام کیتے بنڑائس تے سجھ تے چندر حساب کیتے بنڑائنس اے اوندا اندازہ ہے جیڑھا غالب تے بہوں جانڑنڑ والا ہے۔

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ
ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ او ہو ہے جیں تہاڈے واسطے تارے بنڑائن تاں جو تساں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ رستہ ڈیکھو اساں علم والی قوم کیتے نشان کھول کے بیان کر ڈتن۔

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَّمُسْتَوْدَعٌؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ او ہو ہے جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہر ہک کیتے) دیر تک رہنڑ دی جا تے عارضی رہنڑ دی جاوی (بنڑائی اس) اساں سمجھنڑ والی قوم کیتے نشانات کھول کے بیان کر ڈتن۔

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًاۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍؕ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ او ہو ہے جیں آسمان کنیں پانی لہائے تے پچھیں اساں اوندے نال ہر شئے دے بوٹے پیدا کیتن تے اساں اوں کنیں ساول کڈھی ہے تے ہک ہے دے اتے دانڑیں کڈھیندے ہن۔ تے کھجی دے گوشے کنیں لڈیئے ہوئے پھل کڈھیندے ہن تے انگور تے زیتون تے انار دے باغ جیڑھے رلدے ملدن تے نئیں رلدے ملدے۔ تساں ڈیکھو اوندے پھل جڈاں او پھل چاوے تے پکے۔ بے شک ایندے وچ نشانن ایمان آنڑ والی قوم کیتے۔

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ
بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۭ بِغَيْرِ عِلْمٍؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا
يَصِفُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع ۱۲/۱۸

۱۰۱۔ تے انہیں اللہ دا جنیں کوں شریک بنڑائے۔ حالت اے ہے جو اوں انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں اللہ سئیں کیتے پتر تے دھیریں بغیر علم دے گھڑ گدن۔ او پاک تے جو او بیان کریندن اوں کنیں بہوں اُچا ہے۔

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِؕ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّ

۱۰۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بغیر نمونے دے پیدا کرنڑ والا ہے

لَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ؕ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۰۲﴾

اوندا پتر کیویں تھی سگدے تے اوندی زال وی کوئی نئیں تے اوں ہر شئے کوں پیدا کیتے تے او ہر شئے کوں بہوں جاݨدے۔

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۳۔ اے اللہ جیرھا تہاݙا رب اوندے سوائے کوئی معبود نئیں ہر شئے دا پیدا کرݨ والاہے اوندی عبادت کرو تے او ہر شئے تے نگران۔

لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ؗ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ
اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ نظراں اوں تئیں نئیں پہنچ سگدیاں تے او نظریں تئیں پہنچ سگدے تے او بہوں مہربان تے باخبر۔

قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۵۔ تے تہاݙے رب دلو تہاݙو دلیلاں آ چکین تے جیرھا ݙیکھ گھنسے اوندا اپݨا فائدہ ہے تے جیرھا نہ ݙیکھے اوہیں کوں نقصان تے میں تہاݙے اتے نگران نہیں۔

وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ
لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ تے ایویں اساں آیتیں کوں پھیر پھیر کے بیان کریندے ہیں تاں جو او آکھن کہ تیں پڑھ سݨائے تے اساں جاݨݨ والی قوم کیتے ایہے کھول

اِتَّبِعْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَ
اَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ توں اوندی پیروی کر جیرھی وحی تیݙو تیݙے رب کنیں اندی ہے۔ اوندے سوا کوئی معبود نئیں تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن کے بیان کر ݙتے

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ؕ وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيْظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن ہا تے اساں تیکوں انہیں تے نگران نئیں بݨایا تے نہ توں انہیں دا کارساز ہویں۔

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا
اللّٰهَ عَدْوًا ۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ۪ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۰۹﴾

۱۰۹۔ تے تساں انہیں کوں گالہیں نہ کڈھو جنہیں کوں او اللہ دے سوا سݙیندن نہ تاں او تہاݙے اللہ کوں دشمنی نال تے بغیر علم دے مندے کڈھیسن تے ایویں اساں ہر ٹولے کوں انہیں دا عمل سوہݨا کر کے ݙکھائے ول او اپݨے رب دو ولسن تے او انہیں کوں ݙسیسی جو او کریندے ہن۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ

۱۱۰۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جو انہیں دو جے کوئی نشان آونجے او ضرور من گھنسن توں آکھ نشان تے صرف اللہ

اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۱۰﴾

کنیں ہن تے جو تہاکوں ڈسیسی بے شک او نشان جڈاں
آویسی او ایمان نہ گھن آدہن ۔

وَنُقَلِّبُ اَفۡـِٕدَتَهُمۡ وَاَبۡصَارَهُمۡ كَمَا لَمۡ يُؤۡمِنُوۡا بِهٖۤ اَوَّلَ
مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمۡ فِىۡ طُغۡيَانِهِمۡ يَعۡمَهُوۡنَ ﴿۱۱۱﴾ ع ۱۳

۱۱۱۔ تے اساں انہیں دے دلیں تے اکھیں کوں پھیر ڈیسوں ات
گالہوں جو انہیں پہلی دفعہ نئیں منیا تے انہیں کوں انہیں دی
منہ زوریں وچ گردان چھوڑ ڈیسوں ۔

وَلَوۡ اَنَّنَا نَزَّلۡنَاۤ اِلَيۡهِمُ الۡمَلٰٓـِٕكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الۡمَوۡتٰى
وَحَشَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ كُلَّ شَىۡءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوۡا لِيُؤۡمِنُوۡۤا اِلَّاۤ
اَنۡ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَهُمۡ يَجۡهَلُوۡنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے جے اساں انہیں دو فرشتے لہیندے تے مُردے
انہیں نال گالہیں کریندے تے اساں ہر شئے کوں کٹھا کر
کے انہیں دے سامنے گھن اندے ول وی اُو ایمان نہ گھن
آون ہا جے تئیں اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں وچوں بہوں
سارے لوک جاہلن ۔

وَكَذٰلِكَ جَعَلۡنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيۡنَ الۡاِنۡسِ وَ
الۡجِنِّ يُوۡحِىۡ بَعۡضُهُمۡ اِلٰى بَعۡضٍ زُخۡرُفَ الۡقَوۡلِ غُرُوۡرًا ؕ
وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوۡهُ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُوۡنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ تے ایویں اساں انسانیں تے جنّیں وچوں منہ زوریں کوں
نبیں دا دشمن بنائے انہیں دے کجھ لوک ہنیں کوں دو کھا
ڈیون کیتے انہیں دے دلیں وچ گندے خیال سٹیندن
تے جے اللہ چاہے ہا تے او ایہ کم نہ کرن ہا تے توں انہیں
کوں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے ۔

وَلِتَصۡغٰٓى اِلَيۡهِ اَفۡـِٕدَةُ الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ وَ
لِيَرۡضَوۡهُ وَلِيَقۡتَرِفُوۡا مَا هُمۡ مُّقۡتَرِفُوۡنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ تے تاں جو انہیں لوکیں دے دل انہیں گالہیں دو جھکن
جیرھے قیامت تے ایمان نئیں انیندے تے او انہیں گالہیں
کوں چنگا جانن تے جو انہیں کیتے اوندا نتیجہ ڈیکھ گھنن ۔

اَفَغَيۡرَ اللّٰهِ اَبۡتَغِىۡ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِىۡۤ اَنۡزَلَ اِلَيۡكُمُ
الۡكِتٰبَ مُفَصَّلًا ؕ وَالَّذِيۡنَ اٰتَيۡنٰهُمُ الۡكِتٰبَ يَعۡلَمُوۡنَ
اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنۡ رَّبِّكَ بِالۡحَـقِّ فَلَا تَكُوۡنَنَّ مِنَ الۡمُمۡتَرِيۡنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا منصف لبھاں او او ہوے
جئیں تہاڈو کھلی کتاب لہائی ہے تے جنہیں کوں اساں کتاب
ڈتی ہے او جاندن جو او تیڈے رب دلو سچائی نال لہائی گئی ہے
تے توں نہ بݨ جھیڑا کرݨ والیں وچوں ۔

وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدۡقًا وَّعَدۡلًا ؕ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ تے تیڈے رب دی گال سچائی تے انصاف نال پوری
تھی گئی ہے کوئی اوندی گالہیں کوں بدلݨ والا نئیں تے او بہوں سݨݨ
والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے ۔

وَاِنۡ تُطِعۡ اَكۡثَرَ مَنۡ فِى الۡاَرۡضِ يُضِلُّوۡكَ عَنۡ

۱۱۷۔ تے جے توں زمین وچ رہݨ والیں وچوں اکثریت دی گال

سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ
اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٧﴾

من گھنیں تے او تیکوں اللہ دی راہ کنیں گمراہ کر ڈیسن او صرف گمان دی پیروی کریندن تے او صرف اٹکل نال گالہیں کریندن۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ
اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٨﴾

۱۱۸۔ بے شک تیڈا رب زیادہ جانڑدے اونکوں جیڑھا اوندی راہ کنیں گمراہ تھی ونجے تے او ہدایت پاونڑ والیں کوں وی بہوں جانڑدے۔

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ
مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٩﴾

۱۱۹۔ تے اونکوں کھاؤ جیندے اتے اللہ دا ناں گِدھا گئے جے تساں اوندی آیات کوں مَنیندے ہو تاں۔

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَ
قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٢٠﴾

۱۲۰۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اونکوں نہ کھاؤ جیندے اتے اللہ دا ناں گِدھا گئے تے اللہ سیئں او کھول کے بیان کر ڈتے جو اوں تہاڈے اتے حرام کیتے سوائے ایندے جو تساں اوندو مجبور تھی ونجو تے بے شک بہوں سارے بغیر علم دے اپنڑی خواہشیں دے مطابق لوکیں کوں گمراہ کریندن۔ بے شک تیڈا رب بہوں جانڑدے جیڑھے حد کنیں ودھنڑ والین۔

وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ
الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ﴿١٢١﴾

۱۲۱۔ تے تساں بچو گناہ دی ظاہری شکل کنیں تے اوندے اندر دنے کنیں۔ بے شک جیڑھے گناہ کمندن انہیں کوں بدلہ ڈِتا ویسی انہیں دی کمائی دا۔

وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ
لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِهِمْ
لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿١٢٢﴾ ع

۱۲۲۔ تے تساں نہ کھاؤ جیندے اتے اللہ دا ناں نہ گِدھا ونجے تے ایہ بے شک نافرمانی ہے تے بے شک شیطان اپنڑیں سنگیں دے دلیں وچ ایجھے خیال پیندے جو او تہاڈے نال بھڑن تے جے تساں انہیں دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں مشرک تھی ویسو۔

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا
يَّمْشِيْ بِهٖ فِى النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِى الظُّلُمٰتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا

۱۲۳۔ کیا جیڑھا مردہ ہووے تے اساں اونکوں جیندا کروں تے اساں اوندے واسطے ایجھی روشنی بنڑاؤں جیندے نال او لوکیں وچ ٹرے پھرے او ادیں تھی سگدے جیڑھا

يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

اندھاریں وچ ہووے تے انہیں کنیں نکلݨ والا نہ ہووے ایویں اساں سوہݨیں کر کے ڈکھائن کافریں کوں او کم جیڑھے او کریندن۔

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكٰبِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

۱۲۴۔ تے ایویں اساں بݨائے ہر وستی وچ وڈے وڈے مجرمیں کوں تاں جو او اوندے وچ تدبیراں کرن تے او جو وی تدبیراں کریندن اپݨے خلاف کریندن پر او سمجھدے نئیں۔

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۘ اللّٰهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

۱۲۵۔ تے جڈاں انہیں دو کوئی نشان اندے آہدن اساں اصلوں نہ منیندے جے تیں ساکوں اوہو جیہاں نہ ڈتا ونجے جو اللہ دے رسولیں کوں ڈتا گئے۔ اللہ سئیں بہوں جاݨدے جو اپݨی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کوں ذلت تے وڈا عذاب ملسی اللہ دلوں کیوں جو او نبیں دے خلاف تدبیراں کریندن۔

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۖ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو اونکوں ہدایت ڈیوے اوندا سینہ اسلام کیتے کھول ڈیندے تے جینکوں گمراہ کرݨ دا ارادہ کرے اوندا سینہ تنگ کر ڈیندے ایویں لگدے جیویں او آسمان دو چڑھدا پئے۔ ایویں اللہ سئیں عذاب نازل کریندے انہیں تے جیڑھے منیندے نئیں۔

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

۱۲۷۔ اے تیڈے رب دا سدھا راہ تے اساں آیات نصیحت پکڑݨ والی قوم کیتے کھول کے بیان کر ڈتن

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں سلامتی دا گھر تے او انہیں دا سنگتی ہے ایں وجہ کنیں جو او کریندن۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ

۱۲۹۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی (تے آکھسی) اے جن دی جماعت تساں انسانیں وچوں بہوں ساریں کوں اپݨے نال رلا گدھا ہا۔ تے او انسانیں وچوں انہیں دے سنگتی آکھسن اے ساڈے رب ساڈے بعض لوکیں ٻنہیں کنیں

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ
عَلِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾

فائدہ پاتے تے اساں اپݨی اوں میعاد کوں پہنچ گئے ہیں جیرھی تیں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سئیں آکھسی بھا تہاݙا ٹھکاݨہ ہے او ایندے وچ رہسن سوائے ایندے جو اللہ چاہے بے شک تیݙا رب بہوں سیاݨا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًۢا بِمَا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ ع ۱۵

۱۳۰۔ تے ایویں اساں کجھ ظالمیں کوں بنہیں دا سنگتی بݨا ݙیندے ہیں۔ ایں وجہ کنیں جو او کریندن۔

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ
هٰذَا ۭ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓي اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۱۔ اے جنّیں تے انسانیں دی جماعت! کیا تہاݙو تساں وچوں رسول نئیں آئے جیرھے تہاݙے اتے میݙی آیات پڑھ کے سݨیندے ہن تے تہاکوں ایں ݙینہہ دی ملاقات کنیں ݙریندے ہن او آکھسن اساں اپݨے خلاف گواہی ݙیندے ہیں۔ تے دنیا دی زندگی انہیں کوں دھوکھے وچ سٹیئے تے انہیں اپݨے خلاف گواہی ݙتی ہے بے شک او کافر ہن۔

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰي بِظُلْمٍ وَّ
اَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۲۔ اے ایں واسطے ہا جو تیݙا رب وستیں کوں ظلم نال ہلاک کرݨ والا نئیں جے اوندے رہݨ والے غافل ہوون۔

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۳۔ ہر کہیں دے عمل دے مطابق اوندے درجے ہن تے تیݙا رب غافل نئیں جو او کریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۭ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ
مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۴۔ تے تیݙا رب کہیں دا محتاج نئیں او رحمت والا ہے جے او چاہوے تے تہاکوں ہلاک کر ݙیوے تے تہاݙے بعد جینکوں چاہے تہاݙا جانشین بݨا ݙیوے جیویں تہاکوں ݙوجھی قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتس۔

اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۵۔ بے شک جیندا تہاکوں وعدہ ݙتا ویندے او ضرور تھیسی تے تساں عاجز نئیں کر سگدے۔

قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰي مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۶۔ توں آکھ اے میݙی قوم تساں اپݨے طریق دے مطابق کم کرو میں وی کریندا پیاں تے جلدی تہاکوں پتہ لگ ویسی جو ایں دنیا دا انجام کیندے حق وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیسن ۔

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا
فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَ هٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا
كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَ مَا كَانَ
لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿١٣٦﴾

۱۳۷ ۔ تے انہیں رڑھیں تے جانوریں وچوں جیڑھے اللہ سئیں پیدا کیتن اوندا حصہ مقرر کر ڈتے تے انہیں آکھے جو اے اللہ دا ہے اپنڑے خیال وچ تے اے شریکیں دا ہے ۔ تے جیڑھا انہیں دے شریکیں دا حصہ ہے او اللہ سئیں دو نئیں پہنچدا تے جیڑھا اللہ سئیں دا حصہ ہے او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں بڑا ہے جیڑھا او فیصلہ کریندن ۔

وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ
شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ؕ
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٧﴾

۱۳۸ ۔ تے ایویں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے اتے انہیں دے دین کوں مشکوک کرنڑ کیتے تے ہلاک کرنڑ کیتے انہیں دی اولاد دا قتل سوہنڑا کر کے ڈکھائے ۔ تے جے اللہ چاہندا او اے نہ کرن ہا تے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے ۔

وَ قَالُوْا هٰذِهٖۤ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖۗ لَّا يَطْعَمُهَاۤ اِلَّا
مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَ اَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ
بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٨﴾

۱۳۹ ۔ تے انہیں آکھے جو اے جانور تے اے رڑھ کھوہیج نئیں سگدی ۔ ایکوں کوئی نئیں کھا سگدا سوائے ایندے جو جیکوں اساں چاہوں اے انہیں دا خیال ۔ تے کجھ جانورن جنہیں دی کنڈ تے سواری حرام تے کجھ جانورن جنہیں تے او اللہ دا ناں نئیں گھندے اوندے اتے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈیسی ۔

وَ قَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا
وَمُحَرَّمٌ عَلٰۤى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ
شُرَكَآءُ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٣٩﴾

۱۴۰ ۔ تے او آہدن جو انہیں ڈنگریں دے ڈڈھ وچ جو ہے او ساڈے جوانیں کیتے ہے تے ساڈی زالیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہووے تے پچھیں سارے حصہ دارن ۔ جلدی انہیں کوں انہیں گالہیں دی سزا ڈیسی بے شک او سیانڑا تے بہوں جانڑن والا ہے ۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْۤا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا ۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ؕ قَدْ ضَلُّوْا
وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤٠﴾

۱۴۱ ۔ او لوک جنہیں اپنڑے بالیں کوں بے وقوفی نال بغیر علم دے قتل کیتے گھاٹے وچ ہن تے جو اللہ انہیں کوں ڈتے انہیں اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں اونکوں حرام کر ڈتے او گمراہ تھی

گیٔن تے او ہدایت پاوݨ والیں وچوں نئیں ۔

وَهُوَ الَّذِيٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ
وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۭ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ
وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ڮ وَلَا تُسْرِفُوْا ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِيْنَ ١٤١

۱۴۲ ۔ اوہو ہے جئیں لکڑی دے سہارے تے بغیر سہارے دے باغیں کوں پیدا کیتس تے کھجیں کوں تے رڑھیں کوں جنہیں دے سواد انجوانجن تے زیتون تے انار جیرھے رلدے ملدن تے کجھ نئیں رلدے ملدے ۔ تساں انہیں دے پھل کھاؤ جیرھے ویلھے او پھلن تے کپائی دے ڈینہہ انہیں دا حق ادا کرو تے فضول خرچی نہ کرو بے شک او فضول خرچی کرݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا ۔

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ۭ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِيْنٌ ١٤٢

۱۴۳ ۔ تے ڈنگریں وچوں کجھ لڈݨ واسطے ہن تے کجھ چھوٹے ہن ۔ جو اللہ سئیں تہاکوں رزق ڈتے اوندے وچوں کھاؤ تے شیطان دے قدمیں دی پیروی نہ کرو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن ۔

ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
اثْنَيْنِ ۭ قُلْ ءٰۗالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا
اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۭ نَبِّـُٔوْنِيْ بِعِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ١٤٣

۱۴۴ ۔ اٹھ جوڑن دُنبیں وچوں ڈو بکریں وچوں ڈو توں آکھ کیا اللہ سئیں نریں کوں حرام کیتے یا مادیں کوں یا جینکوں مادیں اپݨے رحمیں وچ پاتا ہوئے ۔ میکوں ڈسو اپݨے علم نال جے تساں سچے ہو ۔

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۭ قُلْ ءٰۗالذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ
الْاُنْثَيَيْنِ ۭ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاۗءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِھٰذَا ۚ
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰي عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ١٤٤ ع

۱۴۵ ۔ تے اٹھیں وچوں ڈو تے گائیں وچوں ڈو ۔ توں آکھ اوں نر حرام کیتن یا ماریاں یا جو مادیں اپݨے رحم وچ پاتا ہوئے کیا تساں حاضر ہاوے جڈاں اللہ سئیں تہاکوں ایں گالھ دی وصیت کیتی ہائی ۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوݨ جیرھا اللہ سئیں تے کوڑ ہدھیندے تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے گمراہ کر ڈیوے ۔ بے شک اللہ سئیں ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا ۔

قُلْ لَّآ اَجِدُ فِيْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰي طَاعِمٍ
يَّطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا
اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ

۱۴۶ ۔ توں آکھ ڈے جو میڈو وحی کیتی گئی ہے اوندے وچ اوں شخص تے جیرھا کھاوݨ چاہے کوئی چیز حرام نئیں کیتی گئی سوائے ایندے جو مُردہ ہووے یا وہندی رت ہووے یا

اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾

جناے دا ماس ہوۓ۔ اے بے شک پلیت یا نافرمانی
کریندے ہوئیں اللہ دے سواکہیں ہے داناں گدھا
ونجے او حرام تے جیرھا مجبور تھی ونجے اوندی خواہش نہ
ہوۓ تے او حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیڈا رب
بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِيْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَآ اِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذٰلِكَ
جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿١٤٦﴾

۱۴۷۔ تے انہیں تے جیرھے یہودی تھئین اساں انہیں تے
ہر سُنبھ آلی شئے حرام کیتی تے گویں تے بکریں وچوں اساں
انہیں تے انہیں ڈوناہیں دی میںجھ حرام کر ڈتی ہائی، سوائے
اوندے جیرھی انہیں دی کنڈ کوں یا آندریں کوں لگی ہوۓ
یا جیرھی ہڈریں نال رلی ہوئی ہوۓ۔ اے سزا انہیں کوں
انہیں دی نافرمانی دی وجہ نال ڈتی تے بے شک اساں
سچے ہیں۔

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا
يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٤٧﴾

۱۴۸۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں آکھ تہاڈا رب
وسیع رحمت والا ہے۔ تے نئیں ہٹایا ویندا اوندا عذاب مجرم
قوم کنیں۔

سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَ
لَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا بَاْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا ۚ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَ
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿١٤٨﴾

۱۴۹۔ تے ضرور مشرک آکھسن جے اللہ چاہندا تے اساں شرک
نہ کردوں ہا تے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے کوئی چیز حرام نہ
کردوں ہا۔ ایویں جھٹلائے جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن او
تیں ساڈا عذاب انہیں چکھ گدھا۔ توں آکھ جے تہاکوں
کوئی علم ہے تے تساں اونکوں ساڈے واسطے کڈھو۔
تساں تے محض گمان دے پچھوں ٹر دے پئے ہو تے
محض تساں اٹکل نال کم گھندے پئے ہو۔

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿١٤٩﴾

۱۵۰۔ توں آکھ ڈے جو اثر کرݨ والی دلیل اللہ سئیں تے
ہے، جے او چاہسی تے او ساریں دی رہنمائی کریسی

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ
حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا

۱۵۱۔ توں آکھ اپݨے گواہ گھن آؤ جیرھے گواہی ڈیوݨ
جو بے شک اللہ سئیں اینکوں حرام کیتے۔ تے جے او گواہی

تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ ع ۱۸ ۵

ݙیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ݙیویں تے توں انہیں
لوکیں دی خواہش دے پچھو نہ ٹُر جنہیں ساݙیاں آیتاں
جھٹلائن او آخرت تے ایمان نیئں انیندے تے
اپݨے رب دا شریک بݨیندن ۔

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا
بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ
مِّنْ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا
النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ
بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۲۔ توں آکھ آؤ میں تہاکوں پڑھ کے سݨاواں جو تہاݙے
رب تہاݙے اتے حرام کیتے جو تساں اوندے نال
کہیں کوں شریک نہ بݨاؤ تے پیو ما نال احسان کرو تے
بکھ دے ݙر کنیں اپݨی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اساں
تہاکوں وی تے انہیں کوں وی رزق ݙیندے ہیں تے
تساں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر ہوون
یا لکیاں ہویاں ۔ تے تساں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیرھی
اللہ سئیں حرام کیتی ہِ سوائے جائز طریقے دے ۔ اے تہاکوں
وصیت کیتی ہِتاں جو تساں عقل کرو۔

وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۳۔ تے یتیم دے مال دے کولھو نہ ونجو سوائے چنگے
طریقے دے جے تئیں او اپݨی جوانی کوں پہنچ ونجے تے
پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اساں کہیں جان
کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نسے ݙیندے تے
جݙاں تساں گال کرو تے انصاف کرو بھانویں او قریبی
سکا کیوں نہ ہووے تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو.
اوایں گال دی تہاکوں ایں واسطے وصیت کریندے تاں جو
تساں نصیحت حاصل کرو.

وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۴۔ اے میݙا رستہ ہِ جیرھا سدھا ہِ تساں ہوندی
پیروی کرو تے بنہیں رستیں تے ناں ٹُرو ناں تاں او
تہاکوں اوندے رستے کنیں اِتنے اُتنے گھن ویسن ۔
او تہاکوں ایں گال دی وصیت کریندے تاں جو تساں متقی بݨو

ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ وَ

۱۵۵۔ تے ول اساں موسیٰ کوں کتاب ݙتی جیں نیکی کیتی ہِ

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۵۴﴾

اونہے اتے نعمت کوں پورا کرݨ کیتے تے ہر چیز دی تفصیل ݙتی تے ہدایت تے رحمت بݨایا تاں جو او اپݨے رب دی ملاقات تے ایمان گھن آون۔

ع ۱۹ ۶

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۶۔ تے اساں ایں کتاب کوں لہائے اے برکت والی ہے تساں ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ݙرو تاں جو تہاݙے اتے رحم کیتا ونڄے۔

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن
قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۷۔ تساں اے نہ آکھو جو اساں کنیں پہلے کتاب صرف ݙو ٹولیں تے لہائی گئی ہے تے اساں اوندے پڑھݨ کنیں غافل ہاسے۔

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّ
رَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ یا تساں اے آکھو جو بے شک جے اے کتاب ساݙے اتے لہندی۔ بے شک اساں انہیں کنیں زیادہ ہدایت پیندے تہاݙے کولہو تہاݙے رب کنیں کھلی دلیل آچکی ہے او ہدایت تے رحمت۔ تے کون وݙا ظالم اوں کنیں جیرھا اللہ دی آیات کوں جھٹلاوے۔ تے اوں کنیں رکیا رہوے۔ اساں ضرور سزا ݙیسوں انہیں کوں جیرھے ساݙی آیات کنیں رکیئے رہندن بُرا عذاب اِت گالہوں جو او رکیئے رہ گیئن۔

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ
آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ
مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انتَظِرُوا
إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ کیا او صرف ایں گال دی انتظار پیئے کریندن جو انہیں دو فرشتے آوِن یا تیݙا رب آوے یا تیݙے رب دیاں کجھ نشانیاں آوِن۔ جیرھے ݙینہہ تیݙے رب دیاں کجھ نشانیاں آوسن اوں ݙینہہ کہیں جان کوں اوندا ایمان نفع نہ ݙیسی جیں ایں کنیں پہلے نہ منیا ہوسی تے نہ اپݨے ایمان نال کوئی چنگائی کیتی ہوسی توں آکھ تساں انتظار کرو بے شک اساں وی انتظار کریندے پیئے ہَیں۔

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا

۱۶۰۔ بے شک جیرھے اپݨے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کریندن تے ٹولے بݨ گیئن تیݙا انہیں نال کوئی تعلق نئیں۔ انہیں

يَفْعَلُوْنَ ﴿١٦٠﴾

دا معاملہ صرف اللہ کنیں ہے پچھیں او انہیں کوں ڈسیسی جو کجھ او کریندے ہن۔

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾

١٦١۔ جیرھا ہک نیکی کریسی اوں کوں او ہو جیہاں ڈاہ ملسن تے جیرھا برائی کریسی اوں کوں او ہو تلا سزا ملسی تے او ظلم نہ کیتے ویسن۔

قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٦٢﴾

١٦٢۔ توں آکھ بے شک میکوں میڈے رب سدھے راہ دو ہدایت ڈتی ہے ایجھا دین جیندے وچ کوئی ڈِنگ نیئں او ابراہیم دا سچا مذہب تے او مشرک نہ ہا۔

قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٣﴾

١٦٣۔ توں آکھ بے شک میڈی نماز تے میڈی قربانیاں تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے جیرھا سب جہانیں دا پالنہار۔

لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٤﴾

١٦٤۔ اوندا کوئی شریک نیئں تے ہیندا میکوں حکم ڈتا گئے تے میں پہلا مسلمان ہاں۔

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٥﴾

١٦٥۔ توں آکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا رب گولاں تے او ہر شئے دا رب ہے۔ تے جیرھا جو کریسی اوندی اونکوں سزا ملسی۔ تے کوئی بار چاون والی ہے دا بار نہ چیسی تے ول تساں اپنے رب دو ولنڑ ول او تہاکوں او گالہیں ڈسیسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ہو۔

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ۗ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٦﴾ ع ٢٠ ٧

١٦٦۔ تے او ہو ہے جیں تہاکوں پہلیں دا جانشین بنائے سی تے تہاڈے بعض دا بعض تے درجہ اچا کیتے سی تاں جو او تہاکوں اوں دے وچ آزماوے اوں جو کجھ تہاکوں ڈتے۔ بے شک تہاڈا رب جلدی عذاب ڈیون والا ہے تے بے شک بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَانِ وَّسَبْعُ اٰيٰتٍ وَّاَرْبَعَةٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ اعراف مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیتاں تے ۲۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓصٓ ۝۲

۲۔ میں اللہ سارین کنیں زیادہ جاݨݨ والا تے سچا ہاں۔

كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝۳

۳۔ اے کتاب جیرھی تیڈو لہائی گئی ہے تے تیڈے سینے وچ ایندی وجہ کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیوے تاں جو توں ایندے نال ڈرادیں تے مومنیں واسطے نصیحت۔

اِتَّبِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ
اَوْلِيَآءَ ۗ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝۴

۴۔ تساں اوندی پیروی کرو جو تہاڈو لہایا گئے تہاڈے رب دلو ایندے علاوہ کہیں بے سنگتی دی پیروی نہ کرو بہوں تھوڑا ہے جیرھی تساں نصیحت پکڑیندے ہو۔

وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ
قَآئِلُوْنَ ۝۵

۵۔ تے کتی ساریاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک کیتا ہا تے انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا اوڈو پاریں کوں ستے پئے ہن۔

فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اِنَّا
كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝۶

۶۔ تے جڈاں ساڈا عذاب انہیں دو آگئے تے انہیں دی ایہا پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہاسے۔

فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ۝۷

۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے گئے ہن تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں وی۔

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ۝۸

۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپݨے علم دے نال (سچ) ڈس ڈیسوں تے اساں غیر حاضر نہ ہاسے

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ِۨالْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۹

۹۔ اوں ڈینہہ عملیں دا وزن سچ تے جیندے وزن باری ہوسن اوہے لوک کامیاب تھیسن۔

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ۝۱۰

۱۰۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن اوہے لوکن جنہیں اپݨے نفسیں کوں گھاٹا ڈتے ایں واسطے جو او ساڈی آیات

تے ظلم کریندے ہن۔

وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ ؕ
قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۱﴾ ع ۱۱/۸

۱۱۔ تے اساں تہاکوں زمین وچ بہوں طاقت ڈتی ہے تے اوندے وچ تہاڈے کیتے روزی دے سامان بنائن تے تساں شکر نوں ہے کریندے۔

وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ ۖ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ لَمْ يَكُنْ
مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے اساں تہاکوں پیدا کیتے تے ول شکلاں ڈتن تے ول اساں فرشتیں کوں آکھئے آدم کوں سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ کیتا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرݨ والیں وچوں نہ تھیا۔

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ
خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ اللہ آکھیا جو تیکوں کیرھی گال روکئے جو توں سجدہ نہ کریں جڈاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں آکھیا میں ایں کنیں چنگا ہاں تیں میکوں بھاکنیں پیدا کیتے تے اینکوں مٹی کنیں پیدا کیتی

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ
اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اوں آکھیا توں اتھوں نکل ونج تیکوں کیا حق ہا جو توں اتھاں وڈائی کریں ہا توں نکل ونج بے شک توں ذلیل تھیوݨ والیں وچوں ایں۔

قَالَ اَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ اوں آکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہہ تئیں مہلت ڈے

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ اوں آکھیا بے شک توں مہلت پاوݨ والیں وچوں ایں۔

قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيْمَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اوں آکھے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک ہݨ میں ضرور تیڈے سدھے رستے تے انہیں کیتے بہساں۔

ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ
شٰكِرِيْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ پچھیں میں انہیں دے اگووی تے پچھووی اوساں تے اونہیں دے سجے پاسووی تے کھبے پاسووی۔ تے انہیں وچوں بہوں ساریں کوں توں شکرگذار نہ پیسیں۔

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ؕ لَمَنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اوں آکھیا اتھو بے عزت تھی کے تے دھلے کھندا ہویا نکل ونج جیرھا تیڈے پچھو ٹرسی انہیں وچوں تے میں ضرور دوزخ تساں ساریں نال بھر لیساں۔

وَيٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

۲۰۔ تے اے آدم توں تے تیڈی زال جنت وچ رہو تے

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٢٠﴾

تساں ڈوہیں جتھو چاہو کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں وݨ دے کولہو نہ ونجلبے ناں تاں تساں تھی ویسو ظالمیں وچوں۔

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّآ اَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢١﴾

٢١۔ شیطان انہیں ڈوناہیں دے دل وچ وسوسہ پاتے تاں جو او ظاہر کر ڈیوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں دے بدن وچوں لکایا گئے تے آکھیس اللہ سئیں تہاکوں ایں وݨ کنیں صرف ایں واسطے روکئے جو تساں فرشتے نہ بݨ ونجو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

وَقَاسَمَهُمَآ اِنِّيْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ تے انہیں دے اگو قسماں کھاکے آکھئے بے شک میں تہاڈا خیر خواہ ہاں۔

فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ اوں انہیں ڈوناہیں کوں دُدکھا ڈے کے اپنے مقام کنیں ہٹا ڈتے تے جڈاں انہیں ڈوناہیں اوں وݨ کوں چکھئے انہیں ڈوناہیں تے انہیں دے ننگیج ظاہر تھی گیئن تے او ڈوہیں اپݨے اتے بہشت دے پتر چنباڑݨ لگ پئین۔ تے اونہیں دے رب انہیں ڈوناہیں کوں سڈ مار یئے کیا میں تہاکوں ایں درخت کنیں ہٹکیا نہ ہا تے تہاکوں آکھیا نہ ہا جو بے شک شیطان تساں ڈوناہیں کیتے کھلا کھلا دشمن۔

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ انہیں ڈوناہیں آکھئے اے ساڈے رب اساں اپݨے جانیں تے ظلم کیتے تے جے تئیں ساکوں بخشش نہ ڈیتا ساڈے اتے رحم نہ کیتا تے اساں ضرور گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویسوں

قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ اوں آکھا اتھو نکل ونجو تہاڈے وچوں کجھ بنہیں دے دشمن ہن تے تہاڈے واسطے زمین وچ عارضی رہݨ دی جاء تے کجھ وقت کیتے فائدہ ہے۔

قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ اوں آکھیا تساں ہوندے وچ زندہ رہسو تے ہوندے وچ مرسو تے اوتھاؤں کڈھیئے ویسو۔ ع ١٥ ٩

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ

٢٧۔ اے آدم دے پترو اساں تہاڈے اتے اینجھے کپڑے

وَرِيْشًا ۚ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۲۶﴾

لباس جیرھے تہاڈے ننگیج لکیندن تے سوھݨپ کیتے وی ہے تے تقویٰ دا لباس اے چنگا ہے۔ اے اللہ دی آیات وچوں ہے تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ۗ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اے آدم دے پترو تہاکوں نہ آزماوے شیطان۔ جیویں تہاڈے پیو ما کوں جنت دچو کڈھایا ہس اوں انہیں ڈوناہیں کنیں لباس کھس گدھا ہا تاں جو او انہیں کوں انہیں دا ننگیج ڈکھالے۔ بے شک او تے اوندا قبیلہ تہاکوں اتھو ڈیہدا کھڑے جتھو تساں نوھے ڈیکھ سگدے۔ بے شک اساں شیطانیں کوں انہیں دا سنگتی بݨائے جیرھے ایمان نئیں اینددے۔

وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ۗ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے جڈاں او کوئی برائی کریندن تے آہدن اساں اپݨے پیو ڈاڈے کوں ایندے اتے پاتے اللہ سئیں ایندا ساکوں حکم ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سئیں بے حیائی دا حکم نئیں ڈیندا کیا تساں اللہ دے اتے او گال کریندے ہو جیرھی تساں جاݨدے نوھے۔

قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۗ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۗ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ توں آکھ میڈے رب انصاف دا حکم ڈتے تے اے جو ہر مسیت دے کول ہوا اپݨی توجہ درست کر گدھی کرو تے اوں کوں اطاعت اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سڈو۔ جیویں اوں تہاکوں شروع کیتے اویں تساں ہوں حالت دو ولسو۔

فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۗ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ ہک ٹولے کوں ہدایت ڈتی تے ہک ٹولے کوں گمراہی چمبڑ گئی ہے انہیں اللہ کوں چھوڑ کے شیطانیں کوں سنگتی بݨا گدھے تے او خیال کریندن جو او ہدایت پا گھدن۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ ع ۱۰

۳۲۔ اے آدم دے پترو تساں ہر مسیت دے کول ہوا اپݨا سوھݨپ اختیار کیتا کرو تے کھاؤ تے پیوتے فضول خرچی نہ کرو بے شک او فضول خرچی کرݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ

۳۳۔ توں آکھ اللہ دی اوں خوبصورتی کوں کئیں تہاڈے اتے

مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

حرام کیتے جیرھی اوں اپنڑے بندیں کیتے پیدا کیتی ءِ تے اوندے پاکیزہ رزق کوں۔ جو اے شئیں ایں دنیاوی زندگی وچ مومنیں کیتے ہن تے قیامت دے ڈینہہ خاص کر انہیں کیتے ہوسن ایویں اساں آیات کھول کے جانڑں والی قوم کیتے بیان کریندے ہیں

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

۳۴۔ توں آکھ بے شک میڈے رب حرام کیتے ظاہر تے لکی ہوئی بے حیائی کوں تے گناہ کوں تے منہ زوری کوں جیرھی ناحق ہوے تے ایں گال کوں جو تساں اللہ نال شریک بنڑاؤ جیندی اوں کوئی دلیل نئیں لہائی تے اے جو تساں اللہ دے خلاف او گال کرو جیرھی تساں جانڑدے نوھے۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ ہر قوم واسطے ہک وقت مقرر ہے تے جڈاں اوندا وقت آویندے تے نہ پچھو تھیندن ہک گھڑی تے نہ اگو تھیندن۔

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي ۙ فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ اے آدم دے پترو جے تہاڈو تہاڈے وچوں رسول آون تے تہاکوں میڈی آیات پڑھ کے سناون تے جیرھا خدا کنیں ڈرے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی ڈر نئیں تے نہ او مونجھے تھیسن۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا تے وڈائی کیتی ایہے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تئیں رہسن

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے ایہے لوکن جنہیں کوں مقررہ سزا دا حصہ ملدا رہسی تے جڈاں انہیں دو ساڈے فرشتے مارنڑ کیتے اندن تے او آہدن او کتھائن جنہیں کوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہا دے او آکھسن او اساں کنیں گم تھی گیئن تے او اپنڑے خلاف آپ گواہی ڈیسن بے شک او کافر ہن۔

قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ
وَ الْاِنْسِ فِي النَّارِ ؕ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ؕ
حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ
رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ؕ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّ لٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹. او آکھسی تساں وی انہیں لوکیں وچ داخل تھی ونجو جیرھے
بھا وچ ہن تے جیرھے تساں کنیں پہلے جنیں تے انسانیں
وچوں گذر گیئن جڈاں ہک امت بھا وچ داخل تھیسی اپنڑی
بھینڑ تے لعنت کریسی تے جڈاں او سارے بھا وچ
پکڑیج ولیسن پچھیکڑی امت پہلی امت کوں آکھسی اے
ساڈے رب ایہے ہن جنہیں ساکوں گمراہ کیتا ہا توں انہیں کوں
دوزخ وچ ڈوڑا عذاب ڈے اللہ آکھسی ہر ہک واسطے
ڈوڑا عذاب تے تساں جانڑدے نتھے۔

وَ قَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿۴۰﴾ ع

۴۰. تے پہلی امت پچھیکڑی امت کوں آکھسی تہاکوں
ساڈے اتے کوئی فضیلت نہ ہائی تساں وی عذاب چکھو
جو تساں کمندے ہاوے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَ اسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَ لَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ
الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ؕ وَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱. بے شک جنہیں لوکیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے تے
وڈائی کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولیئے
ولیسن تے نہ او جنت وچ داخل تھیسن جے تیں ہک اٹھ سوئی
دے موک وچوں لنگھ ونجے اساں ایویں مجرمیں کوں سزا
ڈیندے ہیں۔

لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّ مِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ؕ وَ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲. انہیں واسطے دوزخ ہی بسترہ ہے تے دوزخ ہی اتلا اچھاڑ
تے ایویں اساں ظالمیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَآ ۫ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ جیرھے لوک ایمان آنن تے نیک کم کرن اساں کہیں جان
کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نہیں ڈیندے ایہہ
جنتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَ نَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهٰرُ ۚ وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا ۫ وَ مَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَآءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ؕ وَ نُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴ تے اساں انہیں دے سینے وچوں سب بغض کڈھ ڈیسوں
تے انہیں دے قبضے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن
تے او آکھسن جو ساریاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں
اے رستہ ڈکھلائے جے اللہ ساکوں سدھا رستہ نہ ڈکھلیندا
تے اساں ایں سدھے رستے نہ آؤں ہا۔ ساڈے رب

دے رسول سچ گھن کے آئے ہن تے انہیں کوں آکھ ڈِتا گیا ہا جے او بہشت جیندا تہاکوں تہاڈے عملیں دی وجہ نال وارث کیتا گئے۔

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ؕ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿۴۵﴾

۴۵۔ بہشتی دوزخیں کوں آواز ڈیسین جو ساڈے رب جو ساڈے نال وعدہ کیتا ہا اساں اونکوں سچا پا گدھے تے کیا تہاڈے رب تہاڈے نال جو وعدہ کیتا ہا اونکوں تساں سچا پا گدھے۔ او آکھن ہا انہیں وچوں ہک سڈن والا سڈیسی جو ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ۘ﴿۴۶﴾

۴۶۔ جیرھے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے اوں رستے وچ ڈِنگ گولیندن تے او آخرت دا انکار کریندن۔

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا ۢ بِسِيْمٰىهُمْ ۚ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۣ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے انہیں ڈوناہیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف تے کجھ لوک ہوسن جیرھے ساریں کوں انہیں دی علامتیں دی وجہ نال سُنجانڑدے ہوسن تے بہشتی لوکیں کوں آواز ڈیسین جو تہاڈے اتے سلامتی ہووے اوندے وچ داخل نہ تھئے ہوسن تے اوندی امید رکھیسن۔

وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے جڈاں انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو پھیری ویسی تے او آکھسن جو اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم وچوں نہ بݨا

ع ۵ ۱۴

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰىهُمْ قَالُوْا مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ اعراف والے لوک سڈیسن کجھ دوزخی لوکیں کوں جنہیں کوں انہیں دے نشانیں دی وجہ نال سنجانڑدے ہوسن تے آکھسن تہاڈی زیادہ تعداد تہاکوں کوئی فائدہ ڈِتے تے نہ تہاڈی وڈائی۔

اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ؕ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ کیا ایہے لوکِن جنہیں دے متعلق تساں قسماں کھندے ہاوے جو انہیں کوں اللہ دی رحمت نہ پہنچیسی۔ تساں بہشت وچ داخل تھی ونجو۔ تہاکوں نہ ڈر تے نہ تساں مونجھے تھیسو۔

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا

۵۱۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کوں سڈیسن جو ساڈے کجھ

مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۚ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥١﴾

پانی ڈو باڈیا جو تہاکوں اللہ ڈِتے اوندے وچوں ساکوں وی کجھ ڈیوو۔ او آکھسن بے شک اللہ سئیں اے ڈوہیں چیزاں کافریں تے حرام کیتن۔

الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥٢﴾

٥٢۔ جنہیں اپنڑے دین کوں کھیڈ تماشا بنڑایا ہویا ہا تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دوکھا ڈِتا ہا اساں انہیں کوں اج بھل ویسوں جیویں او ایں ڈینہہ دی ملاقات بھل گئے ہن تے ات گالہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٣﴾

٥٣۔ تے اساں انہیں دو ایجھی کتاب گھن آئے ہیں جیکوں اساں اپنڑے علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنیں واسطے ہدایت تے رحمت۔

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ۚ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٥٤﴾ ع

٥٤۔ کیا او ایں کتاب دی حقیقت دے کھلنڑ دا انتظار پئے کریندن جڈاں ایندی حقیقت کھل ویسی تے او لوک آکھسن جیڑھے بھل گئے ہوسن۔ ایں کنیں پہلے ساڈے رب دے رسول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارشی ہے جیڑھا ساڈی سفارش کرے یا اساں دنیا دچ ولا گھلے ونجوں تاں جو اساں جیڑھے (برے) کم پہلے اساں کریندے ہاسے انہیں دی جاتے نیک کم کروں انہیں اپنڑے آپ کوں گھاٹے دچ پاتے جیڑھا اوکوڑ بدھیندے ہن او وی انہیں کنیں رُل گئے

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا ۙ وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمْرِهٖ ۗ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ۗ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٥﴾

٥٥۔ بے شک تہاڈا رب اللہ او ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے ول او عرش تے تکڑا تھی کے بہہ گئے۔ رات دے نال ڈینہہ کوں لکا ڈیندے رات جلدی اونکوں پکڑنڑ چاہندی ہے تے سجھ تے چندر کوں تے تاریں کوں اوں اپنڑے حکم نال تابع کر ڈِتے سنڑو پیدا کرنڑ تے حکم ڈیونڑ ہوندا کم۔ بہوں برکت والا ہے اللہ سئیں جیڑھا سارے جہانیں دا پالنہار ہے۔

اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ

٥٦۔ اپنڑے رب کوں سڈو عاجزی نال تے چپ چپاتے

الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

او بے شک حد کنیں ودھݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ اتے زمین وچ اوندی اصلاح دے بعد فساد نہ گھتو اوں
کوں سڈو ڈر تے طمع نال بے شک اللہ دی رحمت نیکی کرݨ
والیں دے نال.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ
حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا
بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ او ہو ہے جیرھا گھلیندے ہوائیں کوں اپݨی رحمت کنیں
پہلے خوشخبری ڈیوݨ واسطے۔ اے مینہ نال بھریئے ہوئے
جھڑ کوں چا اندی ہے تے اونکوں اساں گھن ویندے ہیں
بر ملک دو تے اوندے اتے پاݨی وسیندے ہیں تے اوندے
نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے ہیں ایویں اساں مردیں
کوں کڈھیندے ہیں تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَالَّذِي
خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ تے چنگی زمین اپݨے رب دے حکم نال اوندے بوٹے
نکلدن ہے تے جیرھی زمین خراب او ردی پیداوار کڈھیندی ہے
ع ۵ ۱۴ ایویں اساں اوں قوم تے جیرھی شکر کریندی ہے اپݨی آیات وٹا پھیر
کے بیان کریندے ہیں ۔

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

٦٠۔ بے شک اساں نوح کوں اوندی قوم دو بھیجے تے اوں
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے اوندے سوا تہاڈا
کوئی معبود نئیں۔ میں تہاڈے اُتے وڈے ڈینہہ دے
عذاب کنیں ڈراواں۔

قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

٦١۔ اوندی قوم دے سرداریں آکھیا بے شک اساں تیکوں
کھلی گمراہی وچ ڈیہدے ہیں۔

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

٦٢۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم میڈے وچ کوئی گمراہی دی
گال نئیں میں تے صرف رسول ہاں اوں رب دا جیرھا سارے
جہانیں دا پالنہار۔

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

٦٣۔ میں تہاکوں اپݨے رب دا پیغام پچیندا تے تہاڈی
خیر خواہی کریندا تے میں او جاݨداں اللہ سیتی ولو جو تساں
نوتھے جاݨدے۔

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ کیا تہاکوں حیرانی تھیندی ہے جو تہاڈو آئی تہاڈے رب ولو ایہجی نصیحت تہاڈے وچوں ہک آدمی تے تاں جو تہاکوں ہوشیار کرے تے تساں تقویٰ اختیار کرو تے تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

فَكَذَّبُوْهُ فَأَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِى الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۭ إِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿٦٥﴾ ع ٦ ١٥

۶۵۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈِتا اساں اوں کوں نجات ڈِتی تے انہیں کوں وی جیڑھے اوندے نال ہن بیڑی وچ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا اساں انہیں کوں غرق کر ڈِتا بے شک او اندھے لوک ہن۔

وَإِلٰى عَادٍ أَخَاهُمْ هُوْدًا ۭ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ أَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں (پٹھیا) اول آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا اوندے سوا کوئی معبود نئیں کیاں تساں ڈردے نوِھے۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖٓ إِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ سَفَاهَةٍ وَّإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ اوندی قوم دے وچوں سرداریں آکھیا جنہیں کفر کیتا ہا اساں تیکوں بے وقوفی وچ ڈِیہدے ہیں تے بے شک اساں تیکوں کوڑیں وچوں یقین کریندے ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں میں تے رسول ہاں اوں رب دا جیڑھا سارے جہانیں دا پالنہار۔

أُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِيْنٌ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ میں تہاکوں اپنے رب دا پیغام پہچینداں تے میں تہاڈے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایماندار ہاں۔

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۭ وَاذْكُرُوْٓا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ فِى الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝

۷۰۔ کیا تساں حیران تھیندے ہیو جو تہاڈو نصیحت آئی ہے تہاڈے رب ولو تہاڈے وچوں ہک آدمی تے تاں جو تہاکوں ہوشیار کرے تے یاد کرو جو تہاکوں اوں نوح دی قوم دے بعد اوندا جانشین بنائے تے تہاڈے جسم کوں مضبوط بنائس تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

قَالُوْٓا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۚ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِنْ كُنْتَ مِنَ

۷۱۔ انہیں آکھیا کیا توں ساڈو آئیں (اے سنیہا گھن کے) جو اساں ہک اللہ دی عبادت کروں تے او چھوڑ ڈیوں جیندی ساڈے

الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧١﴾

پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن گھن آ جیڑھے عذاب دا توں وعدہ ڈیندیں جے توں سچا ہویں۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ۭ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَاۗءٍ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَاۗؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّىْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

۷۲ ۔ اول آکھیا تہاڈے رب ولو تہاڈے اتے عذاب تے غضب لہہ چکے کیا تساں میڈے نال انہیں ناویں دے واسطے بھڑدے ہو جیڑھے تساں تے تہاڈے پیو ڈاڈے رکھیں تے اللہ سئیں انہیں نال کوئی دلیل نئیں لہائی تساں بھالا رکھو بے شک میں وی تہاڈے نال بھالا رکھینداں۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٣﴾ ع ٩ ١٦

۷۳ ۔ تے اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں کوں اپنی رحمت نال نجات ڈتی تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے ایمان نہ گھن آئے ہن اساں انہیں دیاں پاڑاں پٹ ڈتن۔

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ قَدْ جَاۗءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۭ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْۗءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٤﴾

۷۴ ۔ تے ثمود دو انہیں دے بھائی صالح کوں بھیجئے اول آکھئے اے میڈی قوم تساں اپنے رب دی عبادت کرو اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں۔ تہاڈو تہاڈے رب ولو کھلی دلیل آ گئی ہے۔ اے اللہ دی ڈاچی ہے اے تہاڈے واسطے نشان اینکوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ کھاوے تے اینکوں برائی نال نہ ہتھ لاؤ نہ تاں تہاکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاۗءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَاۗءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٥﴾

۷۵ ۔ تے تساں یاد کرو جڈاں تہاکوں عاد دے بعد جانشین بݨا لئس تے زمین وچ تہاکوں جا ڈتی اس تساں اوندے میدانیں وچ قلعے بݨیندے ہو تے پہاڑیں کوں کٹ کے گھر بݨیندے ہو تساں اللہ دیاں نعمتاں یاد کرو تے زمین وچ جاݨ بجھ کے فساد نہ کرو۔

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا

۷۶ ۔ اوندی قوم دے سرداریں جنہیں وڈائی کیتی ایمان گھن آوݨ والیں دیچو کمزوریں کوں آکھیا

مُرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝۷۵

کیا تساں جاݨدے ہو جو بے شک صالح اپݨے رب ولو پٹھیا گئے انہیں آکھیا بے شک اساں جو کجھ اوندو پٹھیا گئے اونکوں منیندے ہیں۔

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝۷۶

۷۷۔ تے انہیں لوکیں جیں وڈائی کیتی آکھیا بے شک اساں اوندا انکار کریندے ہیں جیندے اتے تساں ایمان گھن آئے ہو۔

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝۷۷

۷۸۔ تے انہیں ڈاچی دیاں کونچاں کپ ڈتیاں تے انہیں اپݨے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں آکھے اے صالح جیرھے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا ہیں گھن آجے توں رسولیں وچو ہویں۔

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۝۷۸

۷۹۔ تے انہیں کوں پکڑ گدھے بھوئیں انب او اپݨے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھٹے پیئے ہن۔

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ۝۷۹

۸۰۔ صالح انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی قوم میں تہاکوں اپݨے رب دا پیغام پچاڈتے تے تہاڈی خیر خواہی کیتی ہے تے تساں خیر خواہی کرݨ والیں کوں پسند نوھے کریندے۔

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝۸۰

۸۱۔ تے لوط جڈاں اپݨی قوم کوں آکھیا کیا تساں اینجھی بے حیائی کریندے ہو جیرھی تساں کنیں پہلے ساری قومیں وچوں کہیں وی اے برائی نہ کیتی ہائی۔

اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاۗءِ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ۝۸۱

۸۲۔ بے شک تساں ترمیتیں چھوڑ کے جوانیں دو شہوت واسطے اندے ہو اصل وچ تساں حد کنیں ودھݨ والی قوم ہو تے۔

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ۝۸۲

۸۳۔ اوندی قوم کنیں بیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھے جو انہیں کوں اپݨی وستی کنیں کڈھ ڈیو بے شک اے لوک ہن جیرھے بہوں پاک بݨدن۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ڮ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝۸۳

۸۴۔ تے اساں اونکوں تے اوندے خاندان کوں نجات

ڈُتی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہݨ والیں وچ ہائی۔

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٨٥﴾ ع

۸۵۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ وسایا توں ڈیکھ
مجرمیں دا انجام کینجھاءِ۔ ع ۱۰/۱۲/۱۷

وَ اِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيْزَانَ وَ لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ
وَ لَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨٦﴾ ج

۸۶۔ تے مدین دو اوندے بھرا شعیب کوں پٹھیا اوں آکھیا
اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈے واسطے
اوندے سوا کوئی معبود نئیں۔ تہاڈو تہاڈے رب دلو کھلی
دلیل آچکیءِ تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے
لوکیں دیاں شئیں انہیں کوں گھٹ نہ ڈیوو تے زمین وچ
اوندی اصلاح دے بعد بگیڑ نہ گھتو۔ اے تہاڈے واسطے
چنگاءِ جے تساں مومن ہوسے۔

وَ لَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ وَ تَصُدُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ
وَ اذْكُرُوْۤا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْ ۪ وَ انْظُرُوْا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٧﴾

۸۷ تے تساں ہر رستے وچ ایں واسطے نہ بہو جو جیڑھے اللہ
تے ایمان آنن انہیں کوں اللہ دے رستے کنیں ڈراوو تے روکو
تے ایں رستے دے وچ ڈنگ ول گولو تے تساں یاد کرو جڈاں
تساں تھوڑے ہاوے اوں تہاکوں ودھائے تے تساں ڈیکھو
فساد کرݨ والیں دا انجام کینجھاءِ۔

وَ اِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ اٰمَنُوْا بِالَّذِيْۤ اُرْسِلْتُ
بِهٖ وَ طَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ
بَيْنَنَا ۚ وَ هُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٨﴾

۸۸۔ تے جے تہاڈے وچوں ہک ٹولہ اوندے اتے ایمان
گھن آوے جیندے نال میں پٹھیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان
نہ گھن آوے پچھیں صبر کرو جے تیں اللہ سئیں ساڈے درمیان
فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرݨ والاءِ۔

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يٰشُعَيْبُ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَاۤ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ قَالَ اَوَ لَوْ كُنَّا كٰرِهِيْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچوں وڈائی کیتی آکھیا اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جیرھے تیڈے اتے ایمان گھن آئن اپنڑے ملک وچوں ضرور کڈھ ڈیسوں یا تساں ساڈے مذہب وچ ولا اوسو اوں آکھیا بھانویں اساں ناپسند وی کریندے ہووں۔

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِيْ مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا ؕ وَ مَا يَكُوْنُ لَنَاۤ اَنْ نَّعُوْدَ فِيْهَاۤ اِلَّاۤ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ؕ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ؕ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ؕ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ اَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آوں ایندے بعد جو اللہ سئیں ساکوں نجات ڈتی ہے تے مطلب اساں اللہ سئیں تے کوڑ بدھے ساڈے اختیار نئیں جو اساں اوندو ول آوں سوائے ایندے جے اللہ چاہے جیرھا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شئے تے وسیع اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں۔ اے ساڈے رب توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ کرڈے تے توں ساریں کنیں چنگاں فیصلہ کرنڑ والا ایں۔

وَ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کیتا ہا آکھیا اے لوکو جے تساں شعیب دے پچھوں ٹرسو تے بے شک تساں گھاٹا پاونڑ والیں وچوں تھی ویسو۔

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھا تے او اپنڑے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پئے۔

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۛۚ اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ جنہیں شعیب کوں جھٹلائے ایویں تھی گئے جیویں او کڈاہیں اتھاں رہے وی نہ ہن تے جنہیں شعیب کوں جھٹلائے اوہے گھاٹا پاونڑ والے ہن۔

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَ قَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَ نَصَحْتُ لَكُمْ ۚ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿۹۴﴾ ع

۹۴۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی قوم میں تہاکوں اپنڑے رب دا سنیہا پچا ڈتے تے تہاڈی خیر خواہی کر ڈتی ہے تے میں کافر قوم تے کیویں افسوس کر سگداں

وَ مَاۤ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّاۤ اَخَذْنَاۤ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَ الضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ تے اساں کہیں وی وستی دو رسول نئیں بھیجیا تے جیندے بعد اساں اوندے رہنڑ والیں کوں دکھ تے ڈکھ

نال نہ پکڑیا ہُوسے تاں جو او عاجزی کرن۔

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّ قَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَ السَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ پچھیں اساں بدل ڈِتے تکلیف کوں سہولت نال جے تئیں او ترقی کر گئے تے آکھن لگے جو ساڈے پیو ڈاڈے کوں وی اے ڈُکھ سکھ آئے ہن ول اساں انہیں کوں اچنڑ گھت پکڑ گدے تے او سمجھیندے نہ ہن۔

وَ لَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰۤى اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَ لٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ تے جے وستی آلے ایمان گھن آون ہا تے خدا کنیں ڈرن ہا تے اساں انہیں تے زمین تے آسمان دی برکت دے دروازے کھول ڈیوں ہا۔ انہیں تے جھٹلائے ول اساں انہیں کوں انہیں دی کمائی دی وجہ نال پکڑ گدے۔

اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّ هُمْ نَآىِٕمُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ کیا او وستی والے امن وچ آگیئن جو انہیں تے ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہُوون۔

اَوَ اَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّ هُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ کیا وستی آلے امن وچ آگیئن جو انہیں تے ساڈا عذاب آوے ڈوپاریں کوں تے او کھیڈدے پئے ہُوون۔

اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ کیا او اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ تھی گیئن تے اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ کوئی نئیں سمجھیندا سوائے گھاٹا پاوݨ والی قوم دے۔

ع ۱۲ ۲

اَوَ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَاۤ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ کیا اصل لوکیں دے بعد جنہیں کوں اساں زمین دا وارث بݨائے انہیں کوں اے عقل نئیں آئی جو جے اساں چاہوں ہا تے انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں عذاب ڈیوں ہا تے اساں انہیں دے دلیں تے مہر دی لا سگدے ہیں تے او کجھ نہ سݨ سگن۔

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآىِٕهَا ۚ وَ لَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ اے وستیاں ہن اساں انہیں دیاں خبراں تیکوں سݨیندے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نئیں منیا اِت گالہوں جو انہیں پہلے جھٹلایا ہا ایویں اللہ سئیں کافر لوکیں دے دلیں تے مہر لا ڈیندے۔

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَإِنْ وَّجَدْنَآ أَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٢﴾

١٠٢۔ اساں انہیں وچوں بہوں ساریں کوں وعدے دا پکا نئیں پاتا تے انہیں وچوں بہوں ساریں کوں وعدے دا تروڑݨ والا پاتے۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ إِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٣﴾

١٠٣۔ ایندے لعد اساں موسیٰ کوں اپݨے نشانیں نال فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا تے انہیں نشانیں تے ظلم کیتا توں ڈیکھ فسادیں دا انجام کیا تھیندے۔

وَقَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ إِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾

١٠٤۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں دے پالنہار خدا دا رسول ہاں۔

حَقِيْقٌ عَلٰٓى أَنْ لَّآ أَقُوْلَ عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ ﴿١٠٥﴾

١٠٥۔ میڈے اتے فرض ہے جو میں اللہ تے سوائے سچ دے کجھ نہ آکھاں میں تہاڈے کول آیاں تہاڈے رب دی کھلی دلیل گھن کے ہݨ توں بنی اسرائیل کوں میڈے نال پٹھ ڈے۔

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَآ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٠٦﴾

١٠٦۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او ڈکھال جے توں سچا ہویں۔

فَأَلْقٰى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٠٧﴾

١٠٧۔ اوں اپݨا سوٹا سٹیا تے او ہوں ویلھے ہک کھلا کھلا اژدھا بݨ گیا۔

وَنَزَعَ يَدَهٗ فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾

ع ١٣ ١٠٨۔ تے اوں اپݨا ہتھ کڈھیا تے ہوں ویلھے ڈیکھݨ والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٩﴾

١٠٩۔ فرعون دی قوم وچوں سرداریں آکھیا بے شک اے بہوں جاݨݨ والا جادوگر۔

يُّرِيْدُ أَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَأْمُرُوْنَ ﴿١١٠﴾

١١٠۔ اے چاہندے جو تہاکوں تہاڈی زمین وچوں کڈھ ڈیوے ہݨ تہاڈا کیا مشورہ ہے۔

قَالُوْٓا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿١١١﴾

١١١۔ انہیں آکھیا توں اینکوں تے ایندے بھرا کوں مہلت ڈے تے شہریں وچ پٹھ جیرھے جادوگر کٹھے کرن۔

يَأْتُوْكَ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿١١٢﴾

١١٢۔ تے تیں کنیں سارے علم والے جادوگر آ ونجن۔

وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٣﴾

١١٣۔ تے جادوگر فرعون دے آ گئے تے انہیں آکھیا جے اساں غالب آ ونجوں تے ساکوں اجر ملسی۔

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾

۱۱۵۔ اوں آکھیا جی ہاں تے تساں میڈے تھی ولسو۔

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾

۱۱۶۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ توں پہلے سٹیسیں یا اساں پہلے سٹݨ والے تھیووں۔

قَالَ أَلْقُوا ۖ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

۱۱۷۔ موسیٰ آکھیا سٹو جڈاں انہیں سٹیا انہیں لوکیں دے اکھیں تے جادو کرڈتا تے انہیں کوں ڈرا ڈتا تے انہیں بہوں وڈا جادو ڈکھالیا۔

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾

۱۱۸۔ تے اساں وحی کیتی موسیٰ دو جو توں اپݨا سوٹا سٹ اے ہوں ویلھے اوں کوں نگل ولیسی جیرھا انہیں کوڑ بدھے

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

۱۱۹۔ حق ثابت تھی گیا تے جو کم او کریندے پئے ہن او مٹ گیا۔

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١٢٠﴾

۱۲۰۔ او سارے ڈُھو ہیج پئے تے ذلیل تھی گئے۔

وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢١﴾

۱۲۱۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پئے۔

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

۱۲۲۔ تے انہیں آکھیا اساں سارین جہانیں دے رب تے ایمان انیندے ہیں۔

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٣﴾

۱۲۳۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دا رب۔

قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنتُم بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾

۱۲۴۔ فرعون آکھیا تساں ادنکوں من گدھے ایں کئیں وہلے جو میں تہاکوں اجازت ڈیواں بے شک اے تہاڈی تدبیر جیرھی تساں شہر وچ بݨائی ہے تاں جو تساں اتھاں رہݨ والیں کوں کڈھ ڈیویسو تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٥﴾

۱۲۵۔ میں تہاڈے ہتھ تے پیر ایں خلاف ورزی دی وجہ نال کپ ڈیسیاں تے تہاکوں سارین کوں دل پھاسی تے چڑھا ڈیسیاں

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿١٢٦﴾

۱۲۶۔ انہیں آکھیا بے شک اساں اپݨے رب دو ولݨ والے ہیں۔

وَمَا تَنقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا ۚ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٧﴾ ع

۱۲۷۔ تے توں ساڈے اتے ات گالہوں کوڑیندا ہیں جو اساں من گدھے اللہ دے نشانات کوں جیلھے او اساں

کنیں آگئین اے ساڈے رب توں ساڈے اتے صبر سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں۔

وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ؕ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْىٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

١٢٨۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ تے اوندی قوم کوں چھڑیندا ہیں تاں جو او زمین وچ فساد کرن تے تیکوں تے تیڈے خداکوں چھوڑ ڈیون اوں آکھیا اساں ضرور انہیں دے پتریں کوں قتل کریسوں تے تریمتیں کوں جیندا رکھیسوں تے اساں انہیں تے غالب ہیں۔

قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۲۸﴾

١٢٩۔ موسیٰ آکھیا اپݨی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر کرو بے شک زمین اللہ دی ہے او اپݨے بندیں وچوں جینکوں چاہندے اوندا وارث بݨا ڈیندے تے چنگاں انجام متقیں دا ہے۔

قَالُوْۤا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ؕ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۹﴾

١٣٠۔ انہیں آکھیا تیڈے آوݨ کنیں پہلے وی ساکوں ڈکھ ڈتے گئے تے تیڈے آوݨ دے بعد وی اوں آکھیا اے تھی سگدے جو تہاڈا رب تہاڈے دشمن کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاکوں زمین وچ جانشین بݨا ڈیوے تے ڈیکھے جو تساں کیویں عمل کریندے ہو۔ ع ٥

وَلَقَدْ اَخَذْنَاۤ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۳۰﴾

١٣١۔ تے اساں آل فرعون کوں پکڑیا قحط نال تے پھلیں دی کمی نال تاں جو او نصیحت پکڑن۔

فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ ؕ اَلَاۤ اِنَّمَا طٰۤئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳۱﴾

١٣٢۔ تے جڈاں انہیں تے چنگاں زمانہ آوے آہدن اے ساڈا حق ہا تے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آہدن اے موسیٰ تے اوندے نال آلیں دی نحوست۔ سݨو انہیں دی نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچوں بہوں سارے جاݨدے نئیں۔

وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳۲﴾

١٣٣۔ تے او آہدن جے توں ساڈے کوئی نشان گھن آویں تاں جو توں ساکوں دوکھا ڈیویں تے اساں تیکوں نہ منیسوں۔

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

١٣٤۔ اساں انہیں تے طوفان تے مکڑی تے جوں تے ڈیڈر

وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

تے خون دا عذاب پٹھیا اے انجو انج لنشان ہن انہیں وڈائی کیتی تے مجرم قوم ہن۔

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۵۔ تے جڈاں انہیں تے عذاب لتھا انہیں آکھیا اے موسیٰ توں سڈ ساڈے کیتے اپنے رب کوں جو اوں تیڈے نال وعدہ کیتے جے توں اساں کنیں عذاب ہٹا ڈیویں تے اساں تیڈے اتے ایمان گھن اوسوں تے ضرور تیڈے نال بنی اسرائیل کوں پٹھ ڈیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بٰلِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۶۔ جڈاں اساں انہیں کنیں عذاب اوں مدت تئیں جیکوں او پہنچݨ والے ہن ہٹا ڈیتا انہیں وعدہ تروڑ ڈیتا۔

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۷۔ اساں انہیں کنیں بدلہ گدھا تے انہیں کوں سمندر وچ غرق کر ڈیتا کیوں جو انہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے انہیں کنیں غفلت کیتی ہائی۔

وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِىْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ؕ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ بِمَا صَبَرُوْا ؕ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿۱۳۷﴾

ع

۱۳۸۔ تے اساں اوں قوم کوں وارث بݨا ڈیتا جیرھی کمزور سمجھی ویندی ہائی زمین دے پوادھیں دا وی تے پچھادھیں دا وی جیکوں اساں برکت ڈتی ہائی تے بنی اسرائیل دے حق وچ تیڈے رب دی چنگی گال پوری تھی گئی۔ ایں واسطے جو انہیں صبر کیتے تے اساں تباہ کر ڈتے جیرھیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بݨیندی ہائی تے جو اچیاں ماڑیاں بݨیندے ہن۔

وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَّعْكُفُوْنَ عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ ؕ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے تے او ہک اینجھی قوم دے کول آئے جیرھی اپݨے بُتیں دے اگو عبادت کیتے بیٹھی ہائی انہیں آکھیا اے موسیٰ ساڈے کیتے توں وی ایویں معبود بݨا جیویں انہیں دے ہن اوں آکھے بے شک تساں جاہل قوم ہوے۔

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيْهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰۔ بے شک اے جیرھا کجھ کریندے پئین تباہ تھیوݨ والا ہے تے جو اے عمل کریندے پئین مٹ ونجݨ والا ہے۔

قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۱۔ اوں آکھیا کیا میں اللہ دے سوا تہاڈے کیتے کوئی بیا معبود پسند کراں اوں سارے جہانیں تے تہاکوں فضیلت ڈتی ہے۔

وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ
الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ
وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاۗءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿۱۴۲﴾ ع ۱۶/۱۲/۶

۱۴۲۔ تے جڈاں اساں تہاکوں فرعون دی قوم کنیں نجات ڈتی او تہاکوں بہوں گندہ عذاب ڈیندے ہن تے ایندے وچ تہاڈے واسطے تہاڈے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوٰعَدْنَا مُوْسٰي ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ
فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوْسٰي
لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ تے اساں موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیتا ہا تے بی ڈاہ راتیں نال اوں وعدے کوں پورا کیتا ایویں اوندے رب دا چالہی راتیں دا وعدہ پورا تھی گیا تے موسیٰ اپنے بھرا ہارون کوں آکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ جانشینی کر تے اصلاح کر تے فساد کرݨ والیں دی راہ تے نہ ٹریں۔

وَلَمَّا جَآءَ مُوْسٰي لِمِيْقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ قَالَ رَبِّ
اَرِنِيْٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۭ قَالَ لَنْ تَرٰىنِيْ وَلٰكِنِ انْظُرْ
اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِيْ ۚ فَلَمَّا
تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوْسٰي صَعِقًا ۚ
فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۴۔ تے جڈاں موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آگیا تے اوندے رب اوندے نال گالہیں کیتیاں اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں اپݨا وجود ڈکھا میں تیکوں ڈیکھاں اوں آکھیا توں میکوں بالکل نوہیں ڈیکھ سگدا ہا توں ایں پہاڑ دو ڈیکھ جے او اپݨی جا تے کھڑا رہ گیا تے توں میکوں ڈیکھ گھنسیں تے جڈاں اوندے رب پہاڑ تے اپݨا جلوہ ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے تے موسیٰ بے ہوش تھی کے ڈھہ پئے۔ جڈاں اوں کوں ہوش آئے تے آکھیس اے خدا توں پاک ہیں میں تیڈے و جھکداں تے میں پہلا مومن ہاں۔

قَالَ يٰمُوْسٰٓي اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَي النَّاسِ بِرِسٰلٰتِيْ
وَبِكَلَامِيْ ڮ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۵۔ اوں آکھے اے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکیں تے اپݨی رسالت تے اپݨے کلام نال چݨ گدھے ہݨ توں پکڑ جو میں تیکوں ڈیواں تے توں شکرگذار تھی ونج۔

وَكَتَبْنَا لَهٗ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيْلًا

۱۴۶۔ تے اساں اونکوں تختیں تے ہر شئے لکھ کے ڈتی

لِكُلِّ شَيْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا ۚ سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۱۴۵﴾

جیرھی نصیحت ہائی تے ہر شئے دی تفصیل ہائی توں ایکوں طاقت نال پکڑ تے اپݨی قوم کوں حکم ݙے جو او وی انیکوں چنگی طرح پکڑ گھنن ۔ میں تہاکوں نا فرمانیں دا گھر ݙکھلیساں ۔

سَأَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِيَ الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۷ ۔ میں انہیں کوں اپݨے نشانیں کنیں پریں رکھیساں جیرھے زمین وچ ناحق وݙائی کریندن تے جے او ہر نشان ݙیکھن تاں وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھا رستہ وی ݙیکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرسن تے جے او گمراہی دا راہ ݙیکھ گھنن اوندے اتے ٹر پوسن ۔ اے ایں واسطے جو بے شک انہیں ساݙی آیات کوں جھٹلائے تے او انہیں کنیں غافل ہن ۔

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَاۗءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۭ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۷﴾ ع

۱۴۸ ۔ تے جنہیں ساݙی آیات کوں جھٹلائے تے قیامت دی ملاقات کوں وی انہیں دے اعمال ونڄ گئے تے جو او کریندے ہن انہیں کوں اوندا بدلہ ملسی ۔

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ۭ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۹ ۔ تے موسیٰ دی قوم اوندے بعد اپݨے گاݨھیں کنیں ہک گابا بݨایا تے اوندا اینجھا جسم ہا جیندے وچوں بال بال دی بے مقصد آواز نکلدی ہائی کیا انہیں اے نئیں سوچا جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نہ او انہیں کوں سدھا رستہ ݙکھلیندے تے انہیں اونکوں معبود بݨا گدھے تے او ظلم کرݨ والے ہن ۔

وَلَمَّا سُقِطَ فِيْٓ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا ۙ قَالُوْا لَىِٕنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۱۴۹﴾

۱۵۰ ۔ تے جݙاں او شرمندہ تھی گئین تے انہیں ݙٹھے جو او گمراہ تھی گئین انہیں آکھئے جے ساݙے رب ساݙے اتے رحم نہ کیتا تے ساکوں معاف نہ کیتا تے اساں ضرور گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویسوں ۔

وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ مِنْۢ بَعْدِيْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ

۱۵۱ ۔ تے جݙاں موسیٰ اپݨی قوم دو ولیا کاوڑ تے افسوس نال اوں آکھیا تساں بہوں گندی جانشینی کیتی ، میݙے بعد

وَ اَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَ اَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗۤ اِلَيْهِ ؕ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِيْ وَ كَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِيْ ۫ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَآءَ وَ لَا تَجْعَلْنِيْ مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۵۱﴾

کیا تساں اپݨے رب دے حکم وچ جلدی کیتی ؟ تے اوں تختیاں رکھ ݙتیاں تے اپݨے بھرا دے سر کوں پکڑ گھدس تے آپ دو گھلیس اوں آکھئے اے میݙی ماء دے پتر بے شک میݙی قوم میکوں کمزور سمجھے تے قریب ہا جو میکوں قتل کر ݙیون ہا توں دشمنیں کوں میݙے اتے نہ کھلوا تے میکوں ظالم قوم وچ نہ ٻنا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَ لِاَخِيْ وَ اَدْخِلْنَا فِيْ رَحْمَتِكَ ۖ٘ وَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ۠ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۲۔ اوں آکھیا اے میݙے رب میکوں معاف کر تے میݙے بھرا کوں وی تے ساکوں اپݨی رحمت وچ داخل کر تے توں سارے مہربانیں کنیں ٻہوں مہربان ہویں۔ ع ۱۸ ۸

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ ذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۳۔ بے شک جنہیں ٻݨائے گابے کوں خدا انہیں تے ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت دنیاوی زندگی وچ تے ایویں اساں کوڑ بدھݨ والیں کوں سزا ݙیندے ہیں۔

وَ الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَ اٰمَنُوْۤا ؗ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۴۔ تے جنہیں لوکیں برے کم کیتن تے پچھیں ایندے بعد توبہ کیتی تے ایمان گھن آئے بے شک تیݙا رب ایندے بعد ٻہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَ لَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۖۚ وَ فِيْ نُسْخَتِهَا هُدًى وَّ رَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کاوڑ مٹھی تھئی اوں تختیاں ولا چاتن تے اوندے وچ ہدایت تے رحمت دی لکھائی ہائی انہیں لوکیں کیتے جیرھے اپݨے رب کنیں ڈردن۔

وَ اخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّاۤ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَ اِيَّايَ ؕ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ؕ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ وَ تَهْدِيْ مَنْ تَشَآءُ ؕ اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا وَ اَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپݨی قوم دے ستر آدمیں کوں چݨ گھدا ساݙے وعدے آلی جاء کیتے تے جݙاں انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گھدے اوں آکھئے اے میݙے رب جے توں چاہیں ہا تے انہیں کوں ایں کنیں پہلے تباہ کر ݙیویں ہا تے میکوں وی کیا توں ساکوں تباہ کریندیں انہیں کمیں دی وجہ نال جیرھے ساݙے وچوں پاگلیں کیتن اے صرف تیݙی آزمائش ایندے نال توں جیکوں چاہندیں گمراہ

کریندیں تے جینکوں چا ہندیں ہدایت ڈیندیں توں
ساڈا سنگتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رحم
کر تے توں بہوں چنگا بخشݨ والا ہویں۔

وَاكْتُبْ لَنَا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ
اِنَّا هُدْنَآ اِلَيْكَ ۭ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَاۗءُ ۚ
وَرَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۭ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ
وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٧﴾

١٥٧۔ تے توں ساڈے کیتے لکھ چنگائی ایں دنیا وچ وی تے
آخرت وچ وی بے شک اساں تیڈو آ گئے ہیں۔ اوں
آکھئے میڈا عذاب اونکوں پہنچسی جینکوں میں چاہاں تے
میڈی رحمت ہر شئے تے وسیع تے میں ضرور رچنگائی الکھساں انہیں
لوکیں کیتے جیرھے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ
تے جیرھے ساڈی آیات تے ایمان گھن اندن۔

اَلَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ
مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ ۡ يَاْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰىهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَـبٰۗىِٕثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ
وَالْاَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَ
عَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ
اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٥٨﴾

١٥٨۔ جیرھے ساڈے ایں رسول دی پیروی کریندن جیرھا نبی
تے امی ہے جیندا ذکر لکھیا ہویا موجود انہیں کنیں تورات وچ تے
انجیل وچ او انہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں
ہٹکیندے تے انہیں تے حلال کریندے پاک شئیں تے انہیں
کیتے گندیاں شئیں حرام کریندے تے انہیں دے سر تو بار لہیندے
تے انہیں دے گل دے گلانویں وی ہٹیندے جیرھے اوندے
ع ١٩ ٢ تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتی تے طاقت پچائی
تے اوں نور دی پیروی کیتی جیرھا اوندے نال لتھے ایجھے
لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعَا الَّذِيْ
لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَ
يُمِيْتُ ۠ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٩﴾

١٥٩۔ توں آکھ اے لوکو بے شک میں اللہ دا رسول ہاں
تساں ساریں دو اوندا جیندی آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت اوندے سوا کوئی معبود نئیں او ہو جیندا کریندے
تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے
رسول تے جیرھا نبی ہے تے امی ہے جیرھا اللہ تے اوندے
گالہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیروی کرو تاں جو
تساں ہدایت پاؤ۔

وَمِنْ قَوْمِ مُوْسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٦٠﴾

١٦٠۔ تے موسیٰ دی قوم وچوں ہک ٹولہ ایجھا ہے جیرھا حق نال

ہدایت پیندا پئے تے او اوندے نال انصاف وی کریندن۔

وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰۤى اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗۤ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۗ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۗ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۗ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ۗ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٠﴾

۱۶۱۔ تے اساں انہیں کوں بارھاں قبیلیں وچ ونڈ کے قوماں بنا ڈتن تے اساں موسیٰ دو وحی کیتی جڈاں اوندی قوم اوں کنیں پانی منگیا جو توں اپنا سوٹا فلاں پتھر تے مار اوندے وچوں بارھاں چشمے نکل پین تے ہر کہیں اپنے اپنے پیوݨ دی جا سنجاݨ گدھی تے اساں انہیں تے جھڑ دی چھاں کیتی تے اساں انہیں تے کھمبیاں تے بیٹرے لہائے تساں کھاؤ او پاک شئیں جیڑھیاں اساں تہاکوں ڈتن۔ اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْٓـٰٔتِكُمْ ۗ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٦١﴾

۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا گیا جو تساں ایں وستی وچ رہو تے کھاؤ اوندے وچوں جتھوں تساں چاہو تے آکھو ساڈا بار ہولا کر تے ایں دروازے وچ فرمانبرداری کریندے ہوئیں پہہ ونجو اساں بخش ڈیسوں تہاڈے گناہ تے نیکی کرݨ والیں کوں اساں زیادہ ڈیسوں۔

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٢﴾

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل وچوں ظالمیں اوں لفظ کوں بدل ڈتا جیڑھا انہیں کوں آکھیا گیا تے اساں انہیں تے بھیجیا آسمان کنیں عذاب ایں واسطے جو او ظلم کریندے ہن۔

وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ اِذْ يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ لَا يَسْبِتُوْنَ ۙ لَا تَاْتِيْهِمْ ۚ كَذٰلِكَ ۚ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٣﴾

۱۶۴۔ تے انہیں کنیں پچھ اوں وستی دے متعلق جیڑھی سمندر دی کندھی تے ہائی جڈاں او چھݨ چھݨ دے حکم وچ زیادتی کریندے ہن جیڑھے ڈینہہ انہیں دو مچھلیاں سر سٹ کے) ٹورے دے ٹورے اندیاں ہن جڈاں او چھݨ چھݨ نہ مینندے ہن اوں ڈینہہ نہ اندیاں ہن ایویں اساں انہیں کوں ازمیندے ہاسے۔ ات گالہوں جو او نافرمانی کریندے ہن

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۗ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٤﴾

۱۶۵۔ تے انہیں دے وچوں ہک ٹولے آکھیا جو تساں اوں قوم کوں کیوں نصیحت کریندے ہو جینکوں او ہلاک کرݨ والا ہے یا انہیں کوں سخت عذاب ڈیوݨ والا ہے۔ انہیں آکھیا تہاڈے رب دے کولہو عذر پیش کرݨ واسطے تے تاں جو او اللہ

کنیں ڈرن۔

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گیئن جیرھی گال دی نصیحت کیتی گئی ہائی تے اساں انہیں کوں جیرھے برائی کنیں رکیندے ہن نجات ڈِتی تے انہیں کوں جیرھے ظلم کریندے ہن ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب نال پکڑ گدھے ات گالھوں جو او نافرمان ہن۔

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کوں جیرھی گالھیں کنیں روکیا گیا ہا اوندے وچ زیادتی کیتی اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں ذلیل بھولوں بݨ ونجو۔

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

۱۶۸۔ تے جڈاں تیڈے رب اعلان کیتا ہا جو انہیں دے اتے قیامت دے ڈینہہ اتنجھے لوک پٹھیسی جیرھے انہیں کوں گندہ عذاب پچیسن بے شک تیڈا رب بہوں جلدی عذاب ڈیوݨ والا ہے تے بے شک او بخشݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

۱۶۹۔ تے اساں انہیں کوں زمین وچ ٹولیں وچ ونڈ ڈِتا کجھ انہیں وچوں نیک ہن تے کجھ انہیں دے علاوہ ہن تے اساں انہیں کوں برے تے چنگے حالات نال ازمیندے ہیں۔ تاں جو او غلطی کنیں رک ونجن۔

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کجھ اتنجھے جانشین تھین جیرھے کتاب دے وارث تھین جیرھے دنیا دے مال کوں حاصل کریندن تے او آہدن جو ساکوں بخش ڈِتا ویسی تے جے انہیں کنیں ایہو جتناں مال بیا آ ونجے او وی گھن گھنسن کیا انہیں کنیں کتاب دے وچ اے پکا وعدہ نہ گدھا گیا ہا جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کجھ نہ آکھسن تے جو ایندے وچ ہا او نکوں پڑھسن تے آخرت دا گھر انہیں لوکیں واسطے چنگا ہے جیرھے تقویٰ اختیار کریندن کیا تساں

عقل نو ہے کریندے۔

وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ۝۱۷۰

۱۷۱۔ تے جنہیں لوکیں کتاب کوں مضبوطی نال پکڑیا ہوئے تے نماز ٹھیا کے پڑھدن بے شک اساں اصلاح کرݨ والیں دا اجر نسے ونجیندے۔

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْۤا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَاۤ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝۱۷۱

۱۷۲۔ تے جڈاں پہاڑ کوں انہیں دے اتے چاتے سے ایویں ہا جیویں خیمہ ہوے تے انہیں خیال کیتے او انہیں تے ڈھاندے جو اساں تہاکوں ڈتے اونکوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے وچ اونکوں یاد رکھو تاں جو متقی بݨو۔

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْۤ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰۤى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰى ۛۚ شَهِدْنَا ۛۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ۝۱۷۲

۱۷۳۔ تے جڈاں تیڈے رب بنی آدم کنیں انہیں دے کنڈیں وچوں انہیں دی اولاد کوں کڈھے تے انہیں کوں انہیں دے خلاف گواہ بݨائسی کیا میں تہاڈا رب نمہیں انہیں آکھئے بالکل اساں گواہی ڈیندے ہیں جو تساں قیامت دے ڈینہہ آکھو بے شک اساں ایں کنیں غافل ہاسے۔

اَوْ تَقُوْلُوْۤا اِنَّمَاۤ اَشْرَكَ اٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝۱۷۳

۱۷۴۔ یا تساں آکھو جو ساڈے پیو ڈاڈے ایں کنیں پہلے شرک کیتے تے اساں اوندے بعد اوندی اولاد ہاسے کیا توں ساکوں کوڑے لوکیں دے کمیں دی وجہ نال ہلاک کریندیں

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝۱۷۴

۱۷۵۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں تاں جو او ول آون۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْۤ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ۝۱۷۵

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوں اوں آدمی دا حال پڑھ کے سݨا جیکوں اساں اپݨیاں آیات ڈتیاں او انہیں کنیں نکل گئے شیطان اوندے پچھو لگ پیئے تے او گمراہیں وچوں تھی گئے۔

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗۤ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ

۱۷۷۔ جے اساں چاہندے تے ایندے نال اساں ایندی شان اچی کر ڈیوں ہا تے او زمین دو جھک گئے تے اپݨی خواہشات دی پیروی کیتی اِس تے اوندی حالت

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾

اوں کتے جہیں ء جیندے اتے مارݨ کیتے کئی شئے چاویں تے او غور کرے تے چھوڑ ڈیویں او غور کرے ایہا حالت اوں قوم دی ء جیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے توں اے گالہیں بیان کرتاں جو او سوچن ۔

سَآءَ مَثَلًا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٧﴾

١٧٨۔ بہوں بُری حالت اوں قوم دی جیں ساڈی آیات کوں جھٹلاٹے تے اپݨے اتے او ظلم کریندے ہن ۔

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٨﴾

١٧٩۔ جیکوں اللہ سئیں ہدایت ڈیوے او ہے ہدایت پاوݨ والن تے جیکوں گمراہ کرے ایہے گھاٹا پاوݨ والن ۔

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۡ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۡ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ۭ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ۭ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٧٩﴾

١٨٠۔ تے اساں بہوں سارے انسانیں تے جنیں کوں جہنم کیتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن تے انہیں نال او سمجھدے نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈیہدے نئیں تے انہیں دے کن ہن انہیں نال او سݨدے نئیں اے لوک ڈنگریں آلی کار ہن بلکہ انہیں کنیں وی بد ایہے لوک غافل ہن ۔

وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۠ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ۭ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٠﴾

١٨١۔ تے اللہ سئیں کیتے ہن چنگے ناں انہیں نال اونکوں سڈو تے انہیں کوں چھوڑ ڈیو جیرھے اوندے ناویں دے متعلق غلط گالہیں کریندن جو او کریندن انہیں کوں ایندی سزا ڈتی ویسی ۔

وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٨١﴾

١٨٢۔ تے جیرھی مخلوق اساں بݨائی ء اوندے وچوں ہک ٹولہ ایجھا ء جیرھا حق نال سدھا رستہ ڈکھلیندے تے حق دے نال انصاف کریندے ۔ ع ٢٢ ١٢

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٢﴾

١٨٣۔ تے جیرھے لوک ساڈی آیات کوں جھٹلیندن اساں ہولے ہولے انہیں کوں ایجھی جاتے گدھی ویندے ہیں جیکوں او جاݨدے نئیں ۔

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۭ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿١٨٣﴾

١٨٤۔ تے میں انہیں کوں مہلت ڈیندا ں بے شک میڈی تدبیر بہوں مضبوط ہے ۔

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ۫ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا

١٨٥۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں دا ساتھی دیوانہ نئیں

نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٨٥﴾

اوتے محض کھلا کھلا ہوشیار کرݨ والا ہے۔

اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ
اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۭ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٦﴾

١٨٦۔ کیا او آسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نئیں ڈیہدے تے اوں کوں جو اللہ سئیں بݨائی ہے تے اے تھی سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کولہو آ گیا ہووے ایندے بعد او کیرھی گال کوں منیسن۔

مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ۭ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُوْنَ ﴿١٨٧﴾

١٨٧۔ جینکوں اللہ سئیں گمراہ کرے اوندا کوئی ہدایت ڈیوݨ والا نئیں تے او انہیں کوں انہیں دی منہ زوری وچ گردان چھوڑ ڈیندے۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ۘ ثَقُلَتْ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ۭ يَسْـَٔلُوْنَكَ
كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾

١٨٨۔ او تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھدن جو او کڈݨ اوسی توں آکھ اوندا علم صرف میڈے رب کوں ہے تے اوہو اونکوں اپݨے وقت تے ظاہر کریسی تے او آسمانیں تے زمین تے بھاری ہوسی او تہاڈو اچݨ گھت اوسی او تیں کنیں پچھدن جیویں توں اوندے پچھو لگا ہوئیں توں آکھ اوندا علم صرف اللہ کنیں ہے تے بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ
وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚۖ
وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْۗءُ ۚ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٩﴾ ع ٢٣ ١٣

١٨٩۔ توں آکھ میں اپݨے نفس دے نہ نفع دا تے نہ نقصان دا مالک ہاں سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے جے میں غیب جاݨدا ہوواں ہا تے میں نیکیاں زیادہ جمع کر گھناں ہاں تے میکوں کڈاہیں تکلیف نہ پہنچے ہا بے شک میں صرف ہک ہوشیار کرݨ والا تے خوشخبری ڈیوݨ والا ہاں اوں قوم کوں جیرھی ایمان انیندی ہے۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا
خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا
لَىِٕنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٩٠﴾

١٩٠۔ اوہو ہے جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہوں کنیں ہک جوڑا بݨا لُس تاں جو اوں کنیں آرام پا وسے تے جڈاں اوں لُکا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے اوندے نال پھردی رہندی ہے تے جڈاں بھاری تھی ویندی ہے او ڈوہیں اپݨے رب کوں سڈیندن جے تیں ساکوں نیک

پال ڈِتا تے اساں تیڈے شکر گذار بندے تھی ولیسوں۔

فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩٠﴾

۱۹۱۔ تے جڈاں انہیں ڈوناہیں کوں نیک پال ڈِتے ڈِتا تے او ڈوہیں اوندے اوں پال دے معاملے وچ شریک بݨاوݨ لگ پئے تے اللہ سئیں انہیں دے شرک کنیں بہوں اچا ہے۔

اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿١٩١﴾

۱۹۲۔ کیا او شریک بݨیندن اوں کوں جیرھا کجھ پیدا نئیں کر سگدا تے آپ پیدا کیتے ویندن۔

وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٢﴾

۱۹۳۔ انہیں دی مدد دی انہیں کوں طاقت کائے نئیں تے نہ او اپݨی مدد دی طاقت رکھیندن۔

وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ۗ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿١٩٣﴾

۱۹۴۔ تے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سݙیں او تیڈے پچھو نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کوں سݙو یا چپ رہوو تہاڈے کیتے ہکا گال۔

اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٤﴾

۱۹۵۔ بے شک اللہ دے سوا جیرھے تساں معبود بݨیندے او تہاڈے جہیں بندِن تساں انہیں کوں سݙو او تہاکوں جواب ڈیون جے تساں سچے ہو تاں۔

اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ ۖ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ ۖ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ ۖ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۗ قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٥﴾

۱۹۶۔ کیا انہیں دے پیر ہن جنہیں نال او ٹردن کیا انہیں دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیندن کیا انہیں دیاں اکھیں ہن جنہیں نال او ڈیہدن کیا انہیں دے کن ہن جنہیں نال او سݨدن۔ توں آکھ تساں اپݨے شریکیں کوں سݙو تے میڈے خلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلوں مہلت نہ ڈیو۔

اِنَّ وَلِيِّۦَ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٩٦﴾

۱۹۷۔ بے شک میڈا سنگتی او ہو اللہ ہے جیں کتاب لہائی ہے تے او نیک لوکیں کوں سنگتی بݨیندے۔

وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٧﴾

۱۹۸۔ تے جنہیں کوں تساں اوندے سوا سݙیندے ہو او تہاڈی مدد دی طاقت نئیں رکھیندے تے نہ اپݨی مدد کر سگدن۔

وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا ۗ وَتَرٰىهُمْ

۱۹۹۔ تے جے تساں انہیں کوں ہدایت دو سݙو او نہ

يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۹۹﴾

سٹُنس تے توں انہیں کوں ڈیکھسیں او تیڈو ڈیہدے پئن
تے سچ اے ہے جو او ڈیہدے نئیں۔

خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم ڈیوے تے جاہلیں کنیں
منہ پھیر گھن۔

وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ
اِنَّهٗ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۱۔ تے جے کڈاہیں تیکوں شیطان کنیں تکلیف پہنچے تے
توں اللہ دی پناہ منگ بے شک او بہوں سُݨݨ والا تے
جاݨݨ والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طٰٓىِٕفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ
تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُّبْصِرُوْنَ ﴿۲۰۲﴾

۲۰۲۔ بے شک جیرھے متقی ہن جڈاں انہیں کوں کوئی خیال
شیطان ولواندے تے او ہوشیار تھی ویندن تے انہیں
دیاں اکھیں کھل ویندن۔

وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِى الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُوْنَ ﴿۲۰۳﴾

۲۰۳۔ تے انہیں دے بھرا انہیں کوں گمراہی دو گھلیندن تے
ایندے وچ اصلو گھٹی نئیں کریندے۔

وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ اِنَّمَآ
اَتَّبِعُ مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَّبِّيْ هٰذَا بَصَآىِٕرُ مِنْ رَّبِّكُمْ
وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰۴﴾

۲۰۴۔ تے جے تیڈو کوئی نشان نہ آوے تے آہدن تئیں
اونکوں چھک کیوں نئیں گدھا۔ توں آکھ میں صرف اوندی
پیروی کریندا جیرھی میڈو وحی تھیندی ہے میڈے رب
ولو اے تہاڈے رب ولو دلیلاں ہن تے مومن قوم
کیتے ہدایت تے رحمت۔

وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ﴿۲۰۵﴾

۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا ونجے تے اونکوں سݨو
تے چپ رہیا کرو تاں جو تہاڈے اتے رحم تھیوے۔

وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِيْ نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ الْجَهْرِ
مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿۲۰۶﴾

۲۰۶۔ تے توں اپݨے رب کوں یاد کر اپݨے دل وچ عاجزی
نال وی تے لک کے وی تے مٹھی آواز نال وی فجر تے شام
تے توں غافلیں وچوں نہ تھی۔

اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ
وَيُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ ﴿۲۰۷﴾ السجدۃ

۲۰۷۔ بے شک جیرھے تیڈے رب دے نال ہن او
اوندی عباوت کنیں وڈائی نئیں کریندے تے اوندی تسبیح
کریندن تے اونکوں سجدہ کریندن۔

سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّعَشْرُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ انفال مدنیؔ ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۷۶ آیتاں تے ۱۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان تے ڈاڈھا رحم والا ہے۔

يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ۗ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۠ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ②

۲۔ اے رسول لوک تیں کنوں مال غنیمت دے متعلق پچھدن توں آکھ مال غنیمت اللہ تے رسول واسطے ہن تساں اللہ کنوں ڈرو تے آپت وچ اصلاح کرو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو جے تساں مومن ہوے۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ③

۳۔ بے شک مومن صرف او ہن جڈاں اللہ دا ذکر کیتا ویندے انہیں دے دل ڈر ویندن تے جڈاں انہیں تے اوندی آیات پڑھیاں ویندن او انہیں دا ایمان ودھیندن تے او اپنڑے رب تے بھروسہ کریندن۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ④

۴۔ جیرھے نماز ٹھیک پڑھدن تے جو کجھ اساں انہیں کوں ڈتے خرچ کریندن اوندے وچو۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۗ لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ⑤

۵۔ ایھے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اچے درجے ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والا رزق۔

كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۠ وَاِنَّ فَرِيْقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ⑥

۶۔ جیویں اللہ سئیں تیکوں کڈھیا ہا تیڈے گھر کنیں سچائی نال تے مومنیں وچو ہک ٹولہ ناپسند کریندا ہا۔

يُجَادِلُوْنَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ
اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ⑦

۷۔ حق دے ظاہر تھیونڑ دے بعد او تیڈے نال بحث کریندن ایویں لگدے جو او موت دو ہکلیندے پئن تے او ڈیہدے کھڑن۔

وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ
اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ⑧

۸۔ تے جڈاں اللہ سئیں تہاڈے نال ڈو وچو ہک ٹولے دا وعدہ کیتا ہا جو او تہاڈے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہاوے جو تہاکوں او ملے جیرھا بغیر ہتھیاریں دے ہے تے اللہ

چاہندا ہا جو او حق کوں اپنے حکمیں نال ثابت کرے تے کافریں دیاں پاڑاں پٹ ڈیوے۔

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝٩

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈیوے بھانویں مجرم اینکوں ناپسند کرن۔

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝١٠

۱۰۔ جڈاں تساں اپنے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڈے کیتے قبول کیتی (تے آکھیس) بے شک میں اتھے ہزاراں فرشتیں نال تہاڈی مدد کرݨ والا ہاں جیڑھے ہک پے دے بعد اندن۔

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝١١ ع

۱۱۔ تے اینکوں اللہ سئیں تہاڈے کیتے محض خوش خبری بݨایا تے تاں جو تہاڈے دل تسلی پکڑن تے مدد محض اللہ سئیں کنیں اندی ہے بے شک اللہ سئیں غالب تے سیاݨا ہے۔

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝١٢

۱۲۔ جڈاں تہاکوں گھل آندی پی ہائی اوندے ولوں امن تے آرام دی خاطر تے جھڑ کنیں پاݨی لہانسی تاں جو پاک کرے اوندے نال تے پریں کر ڈیچے تساں کنیں شیطان دا گند تے تہاڈے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڈے پیر اوندے نال جمائی رکھے۔

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝١٣

۱۳۔ جڈاں تیڈے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں تہاڈے نال ہاں تساں مومنیں دے پیر جمائی رکھو۔ میں کافریں دے دلیں وچ رعب سٹیساں تے تساں انہیں دے گردنیں تے حملہ کرو تے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝١٤

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کیتی۔ تے جیڑھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کرے بے شک اللہ سئیں سخت سزا ڈیوݨ والا ہے۔

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ۝١٥

۱۵۔ اے تہاڈے کیتے ہے تساں اینکوں چکھو تے بیشک کافریں کیتے بھاہ دا عذاب۔

يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا
فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ۝۱۶

۱۶۔ اے ایمان والو جڈاں تساں کافریں کوں لشکر دی صورت وچ ملو تے انہیں کنیں کنڈ نہ پھیرو۔

وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَىِٕذٍ دُبُرَهٗٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ
مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝۱۷

۱۷۔ تے جیرھا اوں ڈینہہ اپنی کنڈ پھریسی سوائے اوندے جو جنگ کیتے جا بدلیندا پیا ہُوے یا مومنیں دے بے لشکر دو ونجے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اوندا ٹھکانہ دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکانہ ہے۔

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۪ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ
رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ
بَلَآءً حَسَنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۱۸

۱۸۔ تساں انہیں کوں قتل نئیں کیتا تے اصل انہیں کوں اللہ سئیں قتل کیتے تے تیں پتھر نئیں ماریا جڈاں تیں پتھر ماریئے تے اصل اللہ سئیں ماریئے مومنیں دے اُتے اللہ سئیں ایندے نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سئیں بہوں سنڑن والا تے جانڑن والا ہے۔

ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ۝۱۹

۱۹۔ اے تہاڈے کیتے ہے تے بے شک اللہ سئیں کافریں دی تدبیر کوں کمزور کرنڑ والا ہے

اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُوْدُوْا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْـًٔا وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۲۰ ع

۲۰۔ جے تساں فتح منگدے ہاوے تے تہاڈو فتح آگئی ہے تے جے تساں باز آونجو اے تہاڈے واسطے چنگا ہے تے جے تساں ولا کریسو تے اساں ولا سزا ڈیسوں تے تہاڈا جتھہ تہاکوں اصلو کجھ وی فائدہ نہ ڈیسی۔ بھانویں او بہوں وی ہُووے تے بے شک اللہ سئیں مومنیں دے نال۔

يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا
عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ۝۲۱

۲۱۔ اے مومنو! اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کرو تے اوں کنیں منہ نہ پھیرو تے تساں سُنڑدے کھڑے ہو

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ۝۲۲

۲۲۔ تے انہیں آلی کار نہ تھیوو جنہیں آکھئے اساں سُنڑئے تے او سنڑدے نئیں۔

اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ
لَا يَعْقِلُوْنَ ۝۲۳

۲۳۔ تے اللہ دے نزدیک او لوک ڈنگریں کنیں وی بدترن بوڑے تے گونگے ہن تے عقل نئیں کریندے۔

وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ۭ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ

۲۴۔ تے جے اللہ سئیں انہیں وچ کوئی چنگائی ڈیکھے ہا

لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۲۳﴾

تے انہیں کوں (قرآن) سنادے ہا تے جے انہیں کوں سنادے ہا تے ول وی او انکار کرن ہا تے منہ پھیر گھنن ہا

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سنو جڈاں او تہاکوں جیندا کرݨ کیتے سڈیسے تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں آدمی تے اوندے دل وچ حائل تھی ویندے تے بے شک او اوندو کٹھے کیتے ولسین۔

وَاتَّقُوْا فِتْنَةً لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے تساں فتنہ کنیں بچو جیہڑھا صرف خاص کر ظالمیں کوں نہ پہنچیسی تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں ڈاڈھا عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے یاد کرو جڈاں تساں تھوڑے ہاوے تے زمین وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوے تساں ڈردے ہاوے جو لوک تہاکوں جھٹی نہ مار گھنن اوں تہاکوں پناہ ڈتی تے اپݨی مدد نال تہاڈی تائید کیتی تے تہاکوں رزق ڈتے سی پاک چیزیں دا تاں جو تساں شکر کرو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْٓا اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال خیانت نہ کرو تے نہ اپݨے امانتیں وچ خیانت کرو تساں جاݨدے ہو۔

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۲۸﴾ ع

۲۹۔ تے جاݨ گھنو بے شک تہاڈے اموال تے تہاڈے بال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سئیں کنیں بہوں وڈا اجر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اے مومنو جے تساں اللہ کنیں ڈرو تے او تہاڈے کیتے سچ تے کوڑ کوں نکھیڑ ڈیسی تے تساں کنیں تہاڈیاں برائیاں دور کر ڈیسی تے تہاکوں بخش ڈیسی بے شک اللہ سئیں وڈے فضل والا ہے۔

وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۭ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ

۳۱۔ تے جڈاں کافر تیڈے خلاف تدبیراں کریندے پئے ہن تاں جو تیکوں قید کر ڈیون یا تیکوں قتل کر ڈیون یا تیکوں

الْمٰكِرِيْنَ ۝۳۰

کڈھ ڈیون ۔ تے او تدبیر کریندے پئے ہن تے اللہ وی
تدبیر کریندا پیا ہا تے اللہ سئیں بہوں چنگا تدبیر کرن والا ہے

وَ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ
لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۳۱

۳۲ ۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈی آیات پڑھیاں ویندن
تے آہدن اساں سن گدھے جے اساں چاہوں ہا تے
ایھو جیہاں کلام اساں وی آکھ سگدے ہاسے اے صرف
پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہن ۔

وَ اِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ
فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ۝۳۲

۳۳ ۔ تے جڈاں انہیں آکھیا اے اللہ جے اے حق تے تیڈے
ولوں ہے تے توں ساڈے اتے پتھر وسا آسمان کنیں یا
ساکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈے ۔

وَ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ اَنْتَ فِيْهِمْ ؕ وَ مَا كَانَ
اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ۝۳۳

۳۴ ۔ تے اللہ سئیں انہیں کوں کیوں عذاب ڈیوے ہا جیہے
تیں توں انہیں وچ ہاویں تے نہ اللہ سئیں انہیں کوں
عذاب ڈیون والا ہے جے او بخشش منگدے پئے ہوون ۔

وَ مَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَ هُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ مَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ؕ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ
اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۳۴

۳۵ ۔ اے کیویں تھی سگدے جو اللہ سئیں انہیں کوں
عذاب نہ ڈیوے ایں حال وچ جو او مسجد حرام کنیں
رکیندن تے نہ او ایندے متولی ہن اوندے متولی
تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں سارے لوک
نئیں جانڑدے ۔

وَ مَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّ تَصْدِيَةً ؕ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۳۵

۳۶ ۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تاڑیں تے
سیٹیں دے کجھ نئیں تے تساں عذاب چکھو کیوں
جو تساں انکار کریندے ہاوے ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ؕ۬ وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ۝۳۶

۳۷ ۔ بے شک کافر اپنڑے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی
راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ویسن ول اے انہیں
کیتے حسرت دی وجہ بنڑ ویسی ول اے ہر ہیچ ویسن تے
جنہیں انکار کیتے او جہنم دو کٹھے کیتے ویسن ۔

لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ يَجْعَلَ الْخَبِيْثَ
بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ

۳۸ ۔ تاں جو اللہ گندے کوں چنگے کنیں نکھیڑ ڈیوے تے
کجھ گندیں کوں بہیں تے سٹ ڈیوے تے انہیں کوں

أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۳۸﴾

ع دھاتک بنا ڈیوے ول اوں دھانک کوں دوزخ وچ
۱۸ سٹ ڈیوے ۔ ایھے لوک گھاٹا پاوݨ والن۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ توں آکھ کافریں کوں جے او بازآونجن تے انہیں دے اوگناہ معاف کر ڈتے ولیسن جیرھے انہیں پہلے کیتن تے جے او ولا شرارت کریسن تے پچھیں پہلیں دی سنت گذر چکی ہے۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو او تیں جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین سارا اللہ دا تھی ونجے تے جے او بازآونجن تے بے شک اللہ سئیں جو او کریندن اونکوں ڈیہدا کھڑے۔

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے جے او ولا شرارت کرن تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں تہاڈا مولا ہے کیجھا چنگا مولیٰ ہے تے کیجھا چنگا امدادی ہے۔

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۲﴾

ع ۴۲۔ تے تساں جاݨ گھنو جو بے شک تہاکوں جو کجھ غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ دا تے رسول دا تے کولھوں دے سکیں دا تے یتیمیں دا تے مسکینیں دا تے مسافریں دا پنجواں حصہ ہے جے تساں اللہ تے ایمان انیندے تے جو اساں لہائے اپݨے بندے تے اوں ڈینہہ جڈاں سچ تے کوڑ دا نکھیڑا تھئے جیرھے ڈینہہ ڈوہیں لشکر آمݨے سامݨے تھین تے اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلَٰكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ جڈاں تساں اورلی کندھی تے ہاوے تے او پرلی کندھی تے ہن تے قافلہ تہاڈے تلویں پاسے ہا جے تساں انہیں نال وعدہ وی کریندے تے تساں میعاد وچ اختلاف کریندے اصل اے ہے جو اللہ اوں گال کوں پورا کر ڈتے جیرھی گال دا او فیصلہ کر چکیا ہا تے تاں جو جیرھا دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

جیرھا دلیل نال جیندا تھیندے اونکوں جیندا کرے تے بے شک اللہ سئیں بھوں سنڑن والا تے جانڑن والا ہے۔

اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ فِيْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا ۗ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے جڈاں اللہ سئیں انہیں کوں خواب وچ تہاکوں تھوڑا کرکے ڈکھالئے ہے او تہاکوں بھوں کرکے ڈکھلیندا تے تساں بیلے پئے ونجو ہا تے ایں معاملے وچ تنازعہ کرو ہا اصل اللہ سئیں تہاکوں بچائے تے او بے شک بھوں جانڑن والا ہے دلیں دی گالہیں کوں۔

وَاِذْ يُرِيْكُمُوْهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِيْٓ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّيُقَلِّلُكُمْ فِيْٓ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۗ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہاڈی نظریں وچ تھوڑا کرکے ڈکھلیندا پیا ہا تے تہاکوں انہیں دی
ع نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اوں فیصلہ کیتا ہا تے سارے معاملے اللہ سئیں دو ولائے ویسن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوْا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ اے مومنو! جڈاں تساں کہیں لشکر دے سامنڑے تھیوو تے اپنڑے پیر جمائی رہو تے اللہ کوں بھوں یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذْهَبَ رِيْحُكُمْ وَاصْبِرُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے متنازعہ نہ کرو نہ تاں بیلے پئے ویسو تے تہاڈا رعب ختم تھی ویسی تے صبر کرو بے شک اللہ سئیں صبر کرنڑ والیں دے نال۔

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَّرِئَآءَ النَّاسِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے اپنڑے گھریں وچوں نکلدن اکڑیج کے تے لوکیں کوں ڈکھاونڑ کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے اللہ سئیں جو او کریندن او تباہ کرنڑ والا ہے۔

وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ

۴۹۔ تے جڈاں شیطان انہیں کوں عمل سوہنڑے کرکے ڈکھائن تے آکھیس اج کوئی وی لوکیں وچوں تہاڈے اتے

الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّىْ بَرِىْٓءٌ مِّنْكُمْ
اِنِّىْٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّىْٓ اَخَافُ اللّٰهَ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ
الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾

غالب نئیں تھی سگدا تے میں تہاڈا امدادی آں تے جڈاں ڈوہیں لشکر آمنڑے سامنڑے تھیئن او اپڈیں کھریں تے پھریا گئے تے آکھیس بے شک میں تساں کنیں۔ بیزار آں بے شک میں او ڈیہدا پیاں جو تساں نوھے ڈیہدے پئے میں اللہ کنیں ڈر داں تے اللہ سئیں سخت عذاب ڈیونڑ والا ہے۔

اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ
هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ۗ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
حَكِيْمٌ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ جڈاں منافق تے او لوک جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے آکھئے جو انہیں دے دین انہیں کوں غرّہ کر ڈتے۔ تے جیڑھا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک اللہ سئیں غالب تے بہوں سیانڑا ہے۔

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ
وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٥١﴾

۵۱۔ تے جے توں ڈیکھ گھنیں جڈاں فرشتے کافریں دی جان کڈھیندن او انہیں دے منہ تے کنڈیں تے مٹاں مریندن تے آہدن تساں چکھو ساڑنڑ والا عذاب۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيْدِ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ اے ایں واسطے ہے جو تہاڈے ہتھیں کیتے تے بے شک اللہ سئیں اپنڑے بندیں تے اصلو ظلم نئیں کریندا۔

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَفَرُوْا
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
قَوِىٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکیں دے عذاب آلی کار انہیں وی اللہ دی آیات دا انکار کیتا ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گناہیں دی وجہ نال بے شک اللہ سئیں طاقتور تے ڈاڈھی سزا ڈیونڑ والا ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ
حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ اے ایں واسطے جو بے شک اللہ سئیں کہیں نعمت کوں تبدیل نئیں کریندا جیڑھی اوں کہیں قوم تے کیتی ہووے جے تئیں او اپنڑے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک اللہ سئیں بہوں سنڑنڑ والا تے جانڑنڑ والا ہے۔

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذَّبُوْا

۵۵۔ آلِ فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں آلی کار انہیں اپنڑے

بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥٥﴾

رب دی آیات کوں جھٹلایا ہا تے اساں انہیں کوں انہیں دے گناہیں دی وجہ نال ہلاک کیتا ہا تے آلِ فرعون کوں اساں غرق کیتا ہا تے اے سارے ظالم ہن۔

اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٦﴾

٥٦۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر ڈنگریں کنیں وی بدترن تے او ایمان نئیں انیندے۔

الَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ
فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

٥٧۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنٹا وعدہ تروڑ ڈیندن ہر پھیرے تے او ڈر دے نئیں۔

فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

٥٨ پچھیں توں جڈاں جنگ وچ انہیں کوں قابو کر گھنیں تے جیرھا لشکر انہیں کنیں پچھوں ہے اوں کوں وی درکا ڈے تاں جو او نصیحت پکڑن۔

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى
سَوَآءٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَآئِنِيْنَ ﴿٥٩﴾

٥٩۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑنڑ دا ڈر
ع ہووے تے توں وی اویں وعدہ تروڑ ڈے بے شک
اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا اِنَّهُمْ لَا
يُعْجِزُوْنَ ﴿٦٠﴾

٦٠۔ تے کافر اے خیال نہ کرن جو او اگو ودھ ویسن بے شک او ہرا نئیں سگدے۔

وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَّمِنْ رِّبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِيْنَ
مِنْ دُوْنِهِمْ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا
تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦١﴾

٦١۔ تے تساں جتنا کر سگدے ہو اپنٹی طاقت جمع کرو سرحدیں تے چھاؤنیاں بنٹا کے تے انہیں نال تساں اللہ تے اپنٹے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیرھے انہیں دے علاوہ ہن جنہیں کوں تساں جانڈے لوھے ڈریندے ہو اللہ انہیں کوں جانڈے تے اللہ دے رستے وچ تساں جو کجھ وی خرچ کریندے ہو اوندا پورا بدلہ تہاکوں ڈتا ویسی تے تہاڈے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ
اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار تھی اللہ تے بھروسہ رکھ بے شک او بہوں سنٹنڑ والا تے جانٹنڑ والا ہے۔

وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ هُوَ

٦٣۔ تے جے تیکوں دوکھا ڈیونڑ دا ارادہ کرن تے بیشک

الَّذِیْٓ اَیَّدَكَ بِنَصْرِهٖ وَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ ﴿٦٢﴾

اللہ سئیں تیڈے کیتے دریہہ او ہوۓ جیں اپݨی مدد نال
تے مومنیں نال تیکوں مضبوط کیتا۔

وَاَلَّفَ بَیْنَ قُلُوْبِهِمْ ؕ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا
مَّآ اَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوْبِهِمْ وَ لٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَیْنَهُمْ ؕ اِنَّهٗ
عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿٦٣﴾

٦٤۔ تے انہیں دے دلیں کوں ملائسی جے توں او سب
کجھ جو زمین وچ خرچ کریں ہا ول وی توں انہیں دے
دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سگیں ہا تے بے شک اللہ سئیں
انہیں دے دلیں کوں ملائے تے او بہوں غالب تے
بہوں سیاݨا ہے۔

یٰٓاَیُّهَا النَّبِیُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿٦٤﴾ ع

٦٥۔ اے نبی ! اللہ تے تیڈی پیروی کرݨ والے
مومن تیڈے کیتے کافی ہن۔

یٰٓاَیُّهَا النَّبِیُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلَی الْقِتَالِ ؕ اِنْ یَّكُنْ
مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ یَغْلِبُوْا مِائَتَیْنِ ۚ وَ اِنْ
یَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ یَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا یَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾

٦٦۔ اے نبی توں مومنیں کوں ولا ولا جنگ کیتے آہدہ ہا
جے تہاڈے وچوں ٢٠ صبر کرݨ والے ہوون تے او
ڈو سو تے غالب آویسن تے جے تہاڈے وچوں سو
ہوون تے او غالب آویسن ہزار کافریں تیں ایں واسطے جو
او لوک سمجھدے نئیں۔

اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِیْكُمْ ضَعْفًا ؕ فَاِنْ
یَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ یَّغْلِبُوْا مِائَتَیْنِ ۚ وَاِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ
اَلْفٌ یَّغْلِبُوْٓا اَلْفَیْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ﴿٦٦﴾

٦٧۔ ہݨ اللہ سئیں ایں بوجھ وچ کمی کر ڈتی ہے تے اونکوں
پتہ جو تہاڈے وچ کمزوری ہے۔ ہݨ جے تہاڈے
وچوں سو صبر کرݨ والے ہوسن تے ڈو سو تے غالب
آوسن۔ تے جے تہاڈے وچوں ہزار ہوسن تے او ڈو
ہزار تے غالب آوسن اللہ دے حکم نال تے اللہ سئیں
صبر کرݨ والیں دے نال۔

مَا كَانَ لِنَبِیٍّ اَنْ یَّكُوْنَ لَهٗٓ اَسْرٰی حَتّٰی یُثْخِنَ فِی
الْاَرْضِ ؕ تُرِیْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْیَا ۖۗ وَاللّٰهُ یُرِیْدُ الْاٰخِرَةَ ؕ
وَاللّٰهُ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿٦٧﴾

٦٨۔ نبی دی اے شان نئیں جو اوندے قیدی بݨن جے
تئیں او زمین وچ خون نہ وہا وے تساں دنیا دا مال
چاہندے ہو تے اللہ آخرت چاہندے تے اللہ غالب
تے بہوں سیاݨا ہے۔

لَوْلَا كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِیْمَآ اَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِیْمٌ ﴿٦٨﴾

٦٩۔ جے اللہ دا فیصلہ گذر نہ چکیا ہووے ہا تے جو تساں
فدیہ گدھے اوندا تہاکوں وڈا عذاب پکڑے ہا۔

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٠﴾ ع

۷۰۔ ہݨ تساں کھاؤ جیرھا تہاکوں مالِ غنیمت ملے حلال تے پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ فِيْٓ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ الْاَسْرٰٓى ۙ
اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّآ اُخِذَ
مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧١﴾

۷۱۔ اے نبی جیرھے تہاڈے ہتھیں وچ قیدی ہن انہیں کوں آکھ جے اللہ سئیں تہاڈے دلیں وچ بھلائی ڈٹھی تے جو تساں کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہاکوں ڈیسی تے تہاکوں بخش ڈیسی۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ
فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٧٢﴾

۷۲۔ تے جے او تیڈے نال وعدہ تروڑݨ دا ارادہ کرن تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال وی خیانت کر چکین تے اوں انہیں کوں تہاڈے قبضے وچ کر ڈتے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَ
اَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا
اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ
لَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى
يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ
النَّصْرُ اِلَّا عَلٰي قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ۭ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی ہے تے اپݨے اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ ڈتی ہے تے امداد کیتی اے لوک ہک ڈوجھے دے سنگتی ان تے جیرھے ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت نئیں کیتی تیڈا انہیں دی سنگت نال کوئی وی تعلق نئیں جے تئیں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین دے معاملے وچ تئیں کنیں مدد منگن تے امداد تیڈا فرض سوائے اوں قوم دے خلاف جیندے نال تیڈا معاہدہ ہے تے اللہ جو تساں کریندے ہو ڈیہدا کھڑے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۭ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ﴿٧٤﴾

۷۴۔ تے کافر بعض بعض دے سنگتی ان جے تساں الویں نہ کریسو تے زمین وچ فتنہ تے بہوں وڈا گیڑ پیدا تھی ویسی۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۭ

۷۵۔ تے جیرھے مومن تے انہیں ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ جہاد کیتا تے جنہیں پناہ ڈتی تے

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿۷۵﴾

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ
فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ
فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۷۶﴾ ع

امداد کیتی ایسے لوک سچے مومن انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

۷۶۔ تے جیرھے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت کیتی تے جہاد کیتا تہاڈے نال رل کے او تہاڈے وچوں ہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض بہیں دے قریبی ہن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سیئں ہر شئے کوں بہوں جانڑدے۔

سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّتِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ توبہ مدنی ہے تے ایندیاں ۱۲۹ آیاں تے ۱۶ رکوع ہِن۔

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ۝١

۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولو بریت دا اعلان انہیں مشرکین کنیں جنہیں نال شرط بدھی گئی ہائی۔

فَسِيْحُوْا فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِى الْكٰفِرِيْنَ ۝٢

۲۔ ہݨ تساں چار مہینے زمین وچ ٹرو پھرو تے جاݨ گھنو جو تساں اللہ سئیں کوں ہرا نوّہے سگدے تے اللہ سئیں کافریں کوں ذلیل کرݨ والا ہِ۔

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِىْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ ۭ
فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا
اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٣

۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولو لوکیں وچ حج اکبر دے ڈینہہ اے اعلان جو بے شک اللہ سئیں مشرکیں کنیں بے زار تے اوندا رسول وی، جے تساں توبہ کر گھنو تے تہاڈے کیتے چنگا ہِ تے جے تساں پھرو نجو تے جاݨ گھنو بے شک تساں اللہ سئیں کوں نوّہے ہرا سگدے تے کافریں کوں ڈکھ آلے عذاب دی خوشخبری ڈے ڈے۔

اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ
شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝٤

۴۔ سوائے انہیں لوکیں دے مشرکیں وچو جنہیں نال تساں وعدہ کیتا ہا تے انہیں اوں معاہدے کوں ذرہ وی نئیں تروڑیا تے تہاڈے خلاف کہیں دی امداد نئیں کیتی تے تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک اللہ سئیں متقیں کوں پسند کریندے۔

فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ
حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا
الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٥

۵۔ تے جڈاں عزت والے مہینے گذر ونجن پچھیں تساں مشرکیں کوں قتل کرو جتھاں انہیں کوں لبھو تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قید کرو تے انہیں واسطے ہر ڈیکھݨ والی جا تے بہو تے جے او توبہ کر گھنن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون تے ول تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا ہِ

وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۶

۶۔ تے جے مشرکیں وچوں کوئی تیں کنیں آم شام منگے تے ڈِرے ڈِرے تاکہ او اللہ دیاں گالہیں سݨ گھنے ول اونکوں اوندی امن دی جا تئیں پچا ڈِرے اے ایں واسطے ہے جو بے شک اے اینجھی قوم جیرھی جاݨدی نئیں ۔ ع

كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖۤ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۷

۷۔ تے مشرکیں نال اللہ تے اوندے رسول دا کیویں معاہدہ تھی سگدے سوائے انہیں دے جنہیں نال تساں مسجد حرام دے کول معاہدہ کیتے تے جے تیں او تہاڈے واسطے قائم رہون تے تساں وی انہیں واسطے قائم رہوو بے شک اللہ سئیں متقیں کوں پسند کریندے

كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ ۸

۸۔ کیویں تھی سگدے او تہاڈے اتے غالب آ ونڄن تے او تہاڈے نال نہ کہیں معاہدے دی تے نہ کہیں رشتہ داری دی پرواہ کریندن او تہاکوں اپݨے منہ نال خوش کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں وچوں بہوں سارے نافرمانن ۔

اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۹

۹۔ انہیں اللہ دی آیات کوں تھوڑا مل گھن کے ویچ ڈِتے تے اوندے رستے کنیں لوکیں کوں رو کیے بے شک او جو عمل کریندن بہوں برا ہے۔

لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۱۰

۱۰۔ اے مومن واسطے کہیں رشتے داری تے وعدے دا لحاظ نئیں کریندے ایہے لوک حد کنیں ودھݨ والے ہن۔

فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّيْنِ ؕ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۱۱

۱۱۔ تے جے او توبہ کرن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون تے او دینی بھرا ہن ۔ تے اساں علم والی قوم کیتے اپݨی آیات کھول کھول کے بیان کریندے ہیں۔

وَاِنْ نَّكَثُوْۤا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْۤا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَاۤ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ۱۲

۱۲۔ تے جے او قسماں تروڑ ڈیون اپݨے عہد دے بعد تے تہاڈے دین وچ طعنے مارن تے تساں وڈے کافریں نال جنگ کرو بے شک انہیں دیاں قسماں کوئی نئیں تاں جو او باز آونڄن۔

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ
أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ کیا تساں اوں قوم نال نوں سے لڑدے جنہیں اپڑیاں قسماں تروڑین تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھݨ دا تے پہلی دفعہ شروع وی اوناہیں کیتے کیا تساں انہیں کنیں ڈر دے ہو بے شک اللہ سئیں زیادہ حق رکھیندے جو اوں کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوے۔

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سئیں انہیں کوں تہاڈے ہتھیں نال عذاب ڈیسی تے انہیں کوں ذلیل کریسی تے انہیں دے خلاف تہاڈی مدد کریسی تے مومنیں دے ہاں ٹھریسی۔

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے انہیں دے دلیں دی کاوڑ دور کریسی تے اللہ جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَ
لَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ع

۱۶۔ کیا تساں خیال کریندے ہو جو تہاکوں چھوڑ ڈِتا ویسی تے اجݨ تئیں اوں تہاڈے وچوں جہاد کرݨ والیں کوں تے انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنیں دے سوا کہیں کوں گھاٹا سنگتی نئیں بݨایا ظاہر نئیں کیتا تے اللہ سئیں باخبر ہے جو تساں کریندے ہو۔

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَ
فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

۱۷۔ مشرکیں دا اے کم نئیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجداں اپݨے خلاف کفر دی گواہی ڈیوݨ دے بعد ایہے لوکن جنہیں دے اعمال ونجیج گئن تے او دوزخ وچ بہوں دیر تئیں رہسن۔

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ
أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آوے تے نماز پڑھے تے زکوٰۃ ڈیوے تے سوائے اللہ دے کہیں کنیں نئیں ڈردا۔ اے تھی سگدے جو اے لوک ہدایت پاوݨ والیں وچوں تھی ونجن۔

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹﴾

وقف غفران

۱۹۔ کیا تساں حاجیں کوں پانی پلاوݨ تے مسجد کوں آباد کرݨ کوں ایویں سمجھ گدھے جیویں اللہ تے ایمان گھن آوݨ تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرݨ، اللہ دے نزدیک اے بکوجھیں کم نئیں تے اللہ سئیں ظالم قوم کوں سدھا رستہ نئیں ݙکھلیندا

اَلَّذِيْنَ آمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۙ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ اپݨے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں دا اللہ کنیں بہوں وݙا درجہ ہے تے ایھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں دا رب انہیں کوں اپݨے ولوں رحمت دی خوشخبری ݙیندے تے رضامندی دی تے باغیں دی انہیں وچ انہیں کیتے ہمیشہ دیاں نعمتاں ہن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ أَبَدًا ۗ إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ أَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ او ہمیشہ انہیں وچ رہسن بے شک اللہ کنیں بہوں وݙا اجر۔

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا آبَآءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيْمَانِ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اے مومنو! اپݨے پیو ݙاݙے تے بھراویں کوں سنگتی نہ بݨاوُ جے او کفر نال ایمان کنیں زیادہ محبت کرن تے جیرھا تہاݙے وچوں انہیں کوں سنگتی بݨیسی تے ایھے لوک ظالمن۔

قُلْ إِنْ كَانَ آبَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ وَأَمْوَالُ ۨاقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهٖ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۴﴾ ع ۳

۲۴۔ توں آکھ جے تہاݙے پیو ݙاݙے تے تہاݙے پتر تے تہاݙے بھرا تے تہاݙیاں زالیں تے تہاݙے سکے تے مال جیرھے تساں کمائن تے تجارت جیندے نقصان دا تہاکوں ݙر تے مکان جیرھے تہاکوں چنگیں لگدن اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد کنیں زیادہ پیارے لگدن تے پچھیں تساں انتظار کرو جے تیں اللہ سئیں اپݨا فیصلہ کر ݙیوے تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ݙیندا۔

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ
اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَّ
ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ
مُّدْبِرِيْنَ ۚ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اللہ سئیں تہاڈی بہوں جہیں تے امداد کیتی ہے تے جنگِ حنین دے ڈینہہ وی جڈاں تہاڈی زیادہ تعداد تہاکوں غرہ کر ڈتا تے اوں تہاکوں کوئی فائدہ نہ پچایا ہا تے زمین کھلی ہوونڑ دے باوجود تہاڈے اتے تنگ تھی گئی تے ول تساں منہ پھیر کے کنڈ ڈیتے پچھوں ڈلیوہے۔

ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
وَاَنْزَلَ جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ
وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ ول اللہ سئیں اپنڑے رسول تے تے مومنیں تے تسلی لہائی تے اینجھے لشکر لہائے جنہیں کوں تساں ڈیکھ نہ سگدے ہادے تے کافریں کوں عذاب ڈتے سی تے کافریں دی ایہا جزا ہے۔

ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے ول اللہ سئیں رحمت کریسی ایندے بعد جیندے اتے چاہسی تے اللہ بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۤ اِنْ شَآءَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اے مومنو! بے شک مشرک پلیتن تے او مسجد حرام دے کولہو نہ آون ایں سال دے بعد جے تہاکوں غربت دا ڈر ہووے تے جلدی اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے فضل نال امیر بنڑا ڈیسی جے او چاہسی بے شک اللہ سئیں بہوں جانڑنڑ والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ
دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ۠ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جیڑھے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نئیں انیندے تے جو اللہ تے اوندے رسول حرام کیتے اوں کوں حرام نئیں کریندے تے جنہیں لوکیں
ع ۴ کوں کتاب ڈتی گئی ہے انہیں لوکیں وچوں سچے دین کوں اختیار نئیں کریندے جے تئیں او جزیہ ناں ڈیون ہتھ نال تے او ماتحت تھی ونجن۔

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ۨابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ
ابْنُ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِــُٔوْنَ قَوْلَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے یہود آکھیا جو عُزَیر اللہ دا پتر تے عیسائیں آکھیا مسیح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپنڑے منہ دیاں گالہیں ان او اپنڑے کنیں پہلے کافریں دی نقل کریندن اللہ ہلاک

کرنیں او سچائی کنیں کیویں پریں ویندے پین۔

اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ انہیں اپنڑے احبار تے رہبانیں کوں اللہ دے سوا رب بنڑا گدھے تے مسیح ابن مریم کوں وی تے انہیں کوں سوائے ہک خدا دی عبادت دے کوئی حکم نہ ڈِتا گیا ہا اوندے سوا کوئی معبود نئیں او پاک ہے او شرک کریندن۔

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهٗ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں مساڈیون اپنڑے منہ نال تے اللہ ایندے سوا ہر گال دا انکار کریندے جو او اپنڑے نور کوں پورا کرے بھانویں کافر ناپسند کرن۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ او ہو ہے جیں اپنڑے رسول کوں ہدایت تے سچے دین نال بھیجئے تاں جو اونکوں سبھے سارے دینیں تے غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اے مومنو بے شک بہوں سارے احبار تے رہبان لوکیں دا مال ناجائز طریقے نال کھندن تے اللہ دے رستے کنیں رُکیندن تے جیڑھے سونا چاندی کٹھا کریندن تے اوں کوں خرچ نئیں کریندے اللہ دے رستے وچ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیونڑ والے عذاب دی خوشخبری ڈے۔

يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ ۗ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ جڈاں اوندے تے دوزخ دی بھا بھڑکائی ویسی تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کنڈیں تے داغ لائے ویسن آکھیا ویسی ایہو ہے جو تساں اپنڑے واسطے کٹھا کیتا ہا تساں اوندا مزا چکھو جو تساں کٹھا کریندے ہاوے

اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۗ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَآفَّةً ۗ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک مہینے دی گنڑتری بارھاں مہینے ہن اللہ دے علم وچ جڈاں دا اوں آسمانیں نے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں وچوں چار عزت والے مہینے ہن اے قائم رہنڑ والا دین تساں انہیں دے بارے وچ اپنڑے تے ظلم نہ کرو تے مشرکیں نال جنگ کرو سارے رل کے

جیویں او تہاڈے نال سارے جنگ کریندن تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال۔

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ مہنیں کوں اگو پچھو کرݨ صرف کافریں دے زمانے دی زیادتی ہِ ایندے نال کافر گمراہ اوہک سال اونکوں حلال کریندن تے ڈو جھے سال حرام تاں جو او اوں گنتری کوں پورا کرن جیندے وچ اللہ جنگ حرام کیتی ہِ تاں جو اوں کوں حلال کرن جو اللہ حرام کیتے۔ انہیں کوں انہیں دے بُرے اعمال سوہݨے کر کے ڈکھائے گئن۔ تے اللہ سئیں کافر قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔ ع

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ اے مومنو! تہاکوں کیا ہے جڈاں تہاکوں آکھیا ویندے اللہ دے رستے وچ نکلو تساں زمین دو جھک ویندے ہِو۔ کیا تساں آخرت دے مقابلے وچ دنیاوی زندگی تے خوش تھی گئے ہِو۔ دنیاوی زندگی دا فائدہ تے آخرت دے مقابلے وچ بہوں تھوڑا ہِ۔

إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ جے تساں نہ نکلسو تے اللہ سئیں تہاکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈیسی تے تہاڈی جا تے بی قوم کوں بدل ڈیسی تے تساں اونکوں کوئی نقصان نہ پچا سگسو تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہِ۔

إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ جے تساں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سئیں اوندی مدد اوں ویلھے وی کیتی ہائی جڈاں اوڈو وچوں ہک ہا او ڈوہیں غار وچ ہن تے اوں اپݨے ساتھی کوں آکھیا ہا توں نہ مونجھا تھی بے شک اللہ ساڈے نال ہِ تے اللہ سئیں اونکوں تسلی ڈتی تے اوندی مدد کیتی ایجھے لشکر نال جینکوں تساں ڈیکھ نہ سگدے ہاوے تے اوں کافریں دی گال کوں جھکا کیتے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی ہِ تے اللہ بہوں غالب تے سیاݨا ہِ۔

اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَّ ثِقَالًا وَّ جَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اے مومنو! جہاد کیتے نکل کھڑے تھیوو سامان تھل نہ چاڈیا چا گھنو تے اللہ دے
رستے وچ اپنے مال تے اپنٹیں جانیں نال جہاد کرو
اے تہاڈے کیتے چنگا ہے جے تساں جاندے ہوتاں۔

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَ
لٰكِنْۢ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ؕ وَ سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ
لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جے کو لہو فائدہ ملے ہا یا سفر چھوٹا ہوئے
ہا تے او تیڈے پچھو ٹر پوٗن ہا اصل انہیں کوں سفر
پریں معلوم تھئے تے اللہ دیاں قسماں کھوسن جو جے
ساکوں طاقت ہوئے ہا تے اساں تہاڈے نال نکلوں ہا
او اپنے آپ کوں ہلاک کریندے پین تے اللہ جاندے
جو بے شک او کوڑن۔

عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَ تَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ اللہ سئیں تیکوں معاف کر ڈتے تے تیکوں عزت
ڈتی تیں کیویں انہیں کوں پچھو رہݨ دی اجازت ڈتی
ہائی جے تیں تیکوں اے پتہ نہ لگا ہا جو سچا کون تے
کوڑیں دادی تیکوں پتہ لگ ونجے ہا۔

لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ
اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ ؕ وَ اللّٰهُ عَلِيْمٌۢ
بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ او تیں کنیں اجازت نئیں منگدے جیڑھے اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان انیندن جو او جہاد کرن
اپنے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں جاندے
متقیں کوں۔

اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَ ارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تیں کنیں او لوک اجازت گھندن جیڑھے اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نئیں انیندے تے انہیں
دے دلیں وچ شک تے او ایں شک وچ اِڈے
اُڈے ٹردن۔

وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّ لٰكِنْ كَرِهَ
اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَ قِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ
الْقٰعِدِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ جے انہیں دا نکلݨ دا ارادہ ہوئے ہا تے او اوندے
کیتے تیاری کرن ہا اصل اللہ سئیں انہیں دا نکلݨ ناپسند
کیتے انہیں کوں بلھا ڈتے سی تے آکھیا گئے جو تساں بہݨ
والیں نال بہہ ونجو۔

لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاۡاَوْضَعُوْا

۴۷۔ جے تہاڈے نال نکلن ہا تے سوائے ڈکھ دے

خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۗ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ ۢ بِالظّٰلِمِيْنَ (۴۷)

بیا کھیں چیز وچ اضافہ نہ کرن ہا تے تہاڈے درمیان
گھوڑے درکیندن تے تہاڈے درمیان فتنہ چاہندن تے
تہاڈے وچ تہاڈیاں گالھیں سنڑ کے انہیں نک پچاونڑ
والے ہن پئے تے اللہ سئیں بہوں جانڑدے ظالمیں کوں۔

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ
حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُوْنَ (۴۸)

۴۸۔ ایں لئیں پہلے وی انہیں فتنہ دی خواہش لیتی ہائی تے
حالات پتراڈتے ہانیں جے تیں سچ آگئے تے اللہ دا
فیصلہ ظاہر تھی گئے تے او ناپسند کریندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ۭ اَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ۭ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌ ۢ بِالْكٰفِرِيْنَ (۴۹)

۴۹۔ تے انہیں وچو کجھ آہدن ساکوں اجازت ڈے
تے ساکوں آزمانہ سٹو او فتنے وچ ڈھے پین تے جہنم
کافریں کوں تباہ کرنڑ والی ہے۔

اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ
يَّقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَّهُمْ
فَرِحُوْنَ (۵۰)

۵۰۔ جے تہاکوں چنگائی ملے تے انہیں کوں بری لگدی ہے
تے جے تہاکوں مصیبت پئے ونجے تے آہدن اساں اپنڑا
معاملہ ایں کنیں پہلے چکا کھڑے ہا سے تے پھرویسن تے
او بہوں خوش ہوسن۔

قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ (۵۱)

۵۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کجھ نہ ملسی سوائے اوندے جو
اللہ سئیں ساڈے کیتے لکھئے او ساڈا مولیٰ ہے تے اللہ تے
مومنیں کوں بھروسہ کرنڑا چاہی دا ہے۔

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۭ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ڮ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ
مُّتَرَبِّصُوْنَ (۵۲)

۵۲۔ توں آکھ تساں ساڈے کیتے ڈونیکیں وچو ہک دا بھالا
جھلی کھڑے ہو تے اساں انتظار کریندے پئے ہیں جو
تہاکوں اللہ کنیں یا ساڈے ہتھیں نال عذاب ملے تساں
انتظار کرو اساں وی تہاڈے نال انتظار کریندے پئے ہیں۔

قُلْ اَنْفِقُوْا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۭ اِنَّكُمْ
كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ (۵۳)

۵۳۔ توں آکھ تساں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑ ہیچ
کے اصلو تساں کنیں قبول نہ کیتا ویسی بے شک تساں
نافرمان قوم ہوے۔

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ
كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ

۵۴۔ کیں رد کیتے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرنڑ قبول نہ
کیتا ونجے سوائے ایندے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول

كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿۵۴﴾

دا انکار کیتے تے نماز دو بالکل سست تھی کے اندن تے خرچ نئیں کریندے سوائے ایندے جو او ناپسند کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیران نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے ذریعہ عذاب ڈیوݨ چاہندے ایں دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے او اللہ دیاں قسماں چیندن جو او تہاڈے نال ہن او تہاڈے نال نئیں اصل او ڈرݨ والی بزدل قوم۔

لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا کھڈ کیتے جا یا داخل تھیوݨ کیتے جا مل ونجے تے او منہ پھیر کے درک کے اڈاہیں ولیں پئے۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تے انہیں وچوں کجھ تیڈے اتے صدقیں دے بارے وچ الزام لیندن جے انہیں کوں صدقیں وچوں کجھ مل ونجے تے خوش تھی ویندن تے جے انہیں وچوں کجھ نہ ملے تے ہوں ویلھے کوڑیج ویندن۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۙ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ﴿۵۹﴾ ع

۵۹ تے جے او اوندے نال راضی تھی ونجن ہا جو انہیں کوں اللہ تے اوندے رسول ڈتا ہا تے او آکھن ہا اللہ ساکوں کافی ہے اللہ تے اوندا رسول ساکوں اپݨے فضل نال ڈیسی بیشک اساں اللہ دو جھکݨ والے ہیں۔

اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَاۗءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۭ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجیں تے مسکینیں تے انہیں تے کم کرݨ والیں تے تے دلیں کوں ملاوݨ کیتے تے قیدیں کیتے تے جیں لہنا ڈیوݨے اوندے کیتے تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرݨ والیں کیتے تے مسافریں کیتے ہن اے اللہ دلو فرض تے اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ
قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ
اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦١﴾

۶۱۔ تے انہیں وچوں کجھ نبی کوں ڈکھ ڈیندن تے او آہدن او "کن" توں آکھ او کن تہاڈی بھلائی کیتے۔ او اللہ تے مومنیں دے وعدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت تہاڈے وچوں مومنیں کیتے تے جیڑھے ڈکھ ڈیندن اللہ دے رسول کوں انہیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اَحَقُّ
اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ او تہاڈے اگوں اللہ دیاں قسماں کھندن تاں جو تہاکوں خوش کرن تے اللہ تے اوندا رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں کوں خوش کیتا ونجے جے او مومنن۔

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ
لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں جو بے شک جیڑھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے واسطے دوزخ دی بھاہ ہے اوندے وچ بہوں دیر رہسی ایہے بہوں وڈی ذلت۔

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ
مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ منافق ڈردن جو انہیں دے خلاف کوئی سورت نہ لہہ آوے جیڑھی انہیں کوں ڈس ڈیوے جو انہیں دے دلیں وچ۔ تب آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سئیں ظاہر کرݨ والا ہے جیں کنیں تساں ڈردے ہو۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں تے او ضرور آکھسن اساں تے صرف کھلدے تے بٹاں مریندے پئے ہاسے توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول نال تساں مشکریاں کریندے ہو۔

لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ اِنْ نَّعْفُ عَنْ
طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپݨے ایمان دے بعد کفر کیتے جے اساں ہک ٹولے کوں تہاڈے وچوں معاف کر ڈیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب ڈیوں۔ بے شک او لوک جرمی ہن۔

اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَاْمُرُوْنَ

۶۷۔ منافق جوان تے منافق تریمتیں بعض بعض وچوں ہن او حکم ڈیندن برائی دا تے رکیندن نیکی کنیں تے اپݨے ہتھیں

بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٦٧﴾

کوں خرچ کرݨ کنیں رکیندن او اللہ کوں بُھل گئن اللہ انہیں کوں بُھل ویسی بے شک منافق اصل نافرمان ہن۔

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ اللہ سئیں منافق جوانیں تے منافق تریمتیں نال تے کافریں نال دوزخ دی بھاہ دا وعدہ کیتے اوندے وچ بہوں دیر تک رہسن اے انہیں کوں کافی ہے تے اللہ انہیں تے لعنت کیتی ہے تے انہیں کیتے مقیمی عذاب ہے۔

كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ
فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا
اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ انہیں آلی کار جیڑھے تساں کنیں پہلے ہن او تساں کنیں طاقت وچ ڈاڈھے ہن تے مال تے اولاد وچ زیادہ ہن انہیں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے تے تساں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے جیویں تساں کنیں پہلے لوکیں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے تے تساں ایویں بے ہودگی کیتی ہے جیویں انہیں کیتی ہائی ایجھے ہن جنہیں دے عمل ونڄ گئن۔ ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے ایجھے لوک گھاٹا پاوݨ والے ہن۔

اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ
وَّثَمُوْدَ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ
اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ کیا انہیں کنیں پہلے لوکیں دیاں خبراں نئیں آیاں نوح دی قوم دی تے عاد تے ثمود تے ابراہیم تے مدین والی قوم دیاں تے اُپتریاں ہوئیں وستیں دیاں خبراں۔ انہیں کنیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کے آئے تے اللہ انہیں تے ظلم کرݨ والا نہ ہا اصل او اپݨے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ
يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾

۷۱۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے سنگتی ہن اُو نیکی دا حکم ڈیندن تے برائی کنیں رکیندن تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کریندن ایجھے ہن جنہیں تے اللہ رحمت کریسی بے شک اللہ سئیں بہوں غالب تے سیاݨا ہے

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ

۷۲۔ اللہ نے مومن جوانیں تے تریمتیں نال باغیں دا وعدہ

تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ
جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۭ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٧٢﴾

کیتے جنہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن او ہمیشہ انہیں
وچ رہسن تے اول جنت وچ انہیں کیتے پاک رہݨ
ع ٩ ١٥ دیاں جہیں ہن تے اللہ دی رضامندی بہوں وڈا انعام
اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ۭ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾

٧٣۔ اے نبی توں کافریں تے منافقیں نال جہاد کر تے
انہیں تے سختی کر تے انہیں دا ٹھکاݨہ دوزخ تے اے
بہوں بُرا ٹھکاݨہ ہے۔

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ۭ وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ
كَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا
نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ
فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ
عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٧٤﴾

٧٤۔ او اللہ دیاں قسماں چیندن جو انہیں کجھ نئیں
آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گالہیں کیتن تے اپݨے اسلام
دے بعد انہیں کفر کیتے تے اوندا پکا ارادہ کیتے نیں جو
انہیں کوں نئیں ملیا تے او صرف ات گالہوں کاوڑین
ہو اللہ سئیں مومنیں کوں تے اوندے رسول کوں اپݨے فضل
نال امیر بݨا ڈتے ہے او توبہ کر گھنن اے انہیں کیتے چنگا ہے
تے ہے او پھر ونجن تے اللہ انہیں کوں ڈکھ ڈیوݨ آلا
عذاب ڈیسی ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی
تے انہیں کیتے زمین وچ کوئی سنگتی تے امدادی
کوئی نئیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَىِٕنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾

٧٥۔ تے انہیں وچوں کجھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا ہا
ہے او ساکوں اپݨے فضل نال ڈے ڈیوے تے اساں
ضرور صدقہ کریسوں تے ضرور نیک لوکیں وچوں تھی ویسوں

فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا
وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾

٧٦۔ جڈاں اللہ انہیں کوں اپݨے فضل نال ڈے ڈتے
انہیں شومائی کیتی تے اللہ دے حکم کوں نا منیندے ہوئیں
منہ پھیر گئے۔

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾

٧٧۔ اوں منافقت جاری کر ڈتی انہیں دے دلیں وچ
ملاقات دے ڈینہہ تئیں ات گالہوں جو انہیں اللہ نال
کیتے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوڑ دی

مریندے ہن۔

أَلَمْ يَعْلَمُوٓا أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ کیا او نئیں جاݨدے بے شک اللہ سئیں جاݨدے انہیں دے لکھیئے ہوئے تے ظاہر مشورے جاݨدے تے بے شک اللہ سئیں غیب کوں بہوں جاݨݨ والا ہے۔

اَلَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقٰتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ جیڑھے لوک الزام ݙیندن صدقات دے بارے وچ خوشی نال ݙیوݨ والے مومنیں تے تے انہیں تے وی جیڑھے مزدوری کر کے کمندن او انہیں تے کھلدن اللہ انہیں کوں ایں کھل دی سزا ݙیسی تے انہیں کیتے ݙکھ آلا عذاب۔

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ﴿۸۰﴾ ع

۸۰۔ تو انہیں کیتے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر ہے) توں انہیں کیتے ستر دفعہ وی بخشش منگیں اللہ انہیں کوں معاف نہ کریسی اے ایں واسطے ہے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ݙیندا۔

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوٓا أَنْ يُجٰهِدُوا بِأَمْوٰلِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ اللہ دے رسول دے پچھوں رہݨ والے اپݨے جہیں تے بہݨ وچ خوش ہن تے او ناپسند کریندن جو اللہ دے رستے وچ اپݨے مالیں تے اپݨی جانیں نال جہاد کرن تے آہدن ایں سخت گرمی وچ نہ نکلو توں آکھ دوزخ دی بھا ایں کنیں زیادہ سخت گرم ہوسی جے او سمجھن۔

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ او کھلن گھٹ تے رووݨ زیادہ اے انہیں دی کمائی دا بدلہ ہے۔

فَإِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ إِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَّلَنْ تُقٰتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخٰلِفِينَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ جے اللہ تیکوں انہیں وچوں ہک ٹولے دو ولا آنے تے او تیں کنیں جنگ تے نکلݨ دی اجازت منگن توں آکھ تساں میݙے نال اصلو نہ نکلو تے میݙے نال رل کے دشمن نال اصلو نہ جنگ کرو بے شک تساں پہلی

دفعہ پچھو بہݨ تے خوش تھی گئے با وے ہݨ پچھو رہݨ والیں نال بہہ ونجو۔

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾

۸۴۔ تے انہیں وچوں کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیرھا مرونجے تے اوندی قبر تے کھڑکے دعا نہ منگ بے شک انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اینجھی حالت وچ موئن جو او نافرمان ہن۔

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَٰلُهُمْ وَأَوْلَٰدُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم بِهَا فِى ٱلدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

۸۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن اللہ صرف انہیں کوں انہیں نال ایں دنیا وچ عذاب ڈیوݨا چاہندے تے انہیں دیاں جاناں ایں حالت وچ نکلسن جو او کافر ہوسن۔

وَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَجَٰهِدُوا۟ مَعَ رَسُولِهِ ٱسْتَـْٔذَنَكَ أُو۟لُوا۟ ٱلطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا۟ ذَرْنَا نَكُن مَّعَ ٱلْقَٰعِدِينَ ﴿٨٦﴾

۸۶۔ تے جڈاں کوئی صورت لہائی ویندی ہے جو اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگݨ پئے ویندن تے آہدن ساکوں چھوڑ ڈے اساں پچھو بہݨ والیں نال ہئیں۔

رَضُوا۟ بِأَن يَكُونُوا۟ مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

۸۷۔ او خوش تھی گئن جو او تھی گئن پچھو رہݨ والیں نال تے اللہ انہیں دے دلیں تے مہر لا ڈتی ہے تے او سمجھدے نئیں۔

لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ جَٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْخَيْرَٰتُ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آوݨ والے جہاد کریندن اپݨے اموال تے اپݨی جانیں نال ایجھے ہن جنہیں کیتے بھلایائن تے ایجھے لوک کامیاب تھیوݨ والین۔

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

۸۹۔ اللہ سئیں تیار کیتی ہے انہیں کیتے جنت جیندے وچ نہراں وہندیاں پئن اوندے وچ او ہمیشہ رہسن تے اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَجَآءَ ٱلْمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ

۹۰۔ تے آئن (تیں کنیں) عذر کرݨ والے جانگلی لوک جو توں انہیں کوں اجازت ڈے ڈیویں۔ تے جنہیں

كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾

اللہ تے اوندے رسول کوں جھٹلائے او بچھو بہہ گئین انہیں وچوں جیڑھے کافر ان انہیں کوں جلدی ڈکھ والا عذاب ملسی۔

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَآءِ وَ لَا عَلَى الْمَرْضٰى وَ لَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ ؕ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ؕ وَ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾

٩١۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکیں تے کوئی حرج نئیں جنہیں کنیں خرچ کرݨ کیتے کجھ نئیں جڈاں او اللہ تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چنگے کم کرݨ والیں دے خلاف کوئی رستہ (الزام کا) نئیں تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے رحمت کرݨ والا ہے۔

وَّ لَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۪ تَوَلَّوْا وَّ اَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾

٩٢۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نئیں جیڑھے تیں کنیں اندن جو توں انہیں کیتے سواری دا انتظام کر تے توں آہدیں میں کنیں کجھ نئیں جیندے تے میں تہاکوں سوار کراں۔ او بچھو ولدن تے غم نال انہیں دی اکھیں وچوں نال ہنجھوں وہندے پئے ہوندن جو انہیں کنیں خرچ کرݨ کیتے کوئی شئے کائنی نئیں۔

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَ هُمْ اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾

٩٣۔ صرف الزام انہیں تے ہے جیڑھے تیں کنیں اجازت منگدن تے ہن وی امیر او خوش تھین جو بچھو رہݨ والیں نال تھی ونجن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مہر کر ڈتی ہے تے او جاݨدے نئیں۔

يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ۭ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ۭ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ جڈاں تساں جنگ کنیں انہیں دو ولسو او بہانے بنٹیسن تہاڈے سامنڑے۔ توں آکھ تساں بہانے نہ بنڑاؤ اساں تہاڈے بہانیں کوں اصلوں نسے مینسدے۔ اللہ سئیں ساکوں تہاڈیاں خبراں ڈسے ڈتن۔ اللہ تے اوندا رسول تہاڈے کمیں کوں ڈیہدے رہسن ول تساں غیب تے حاضر کوں جانڑں والے خدا دو ولائے ولسیو۔ ول او تہاکوں ڈسیسی جو تساں کریندے ہاوے۔

سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ۭ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ ۭ اِنَّهُمْ رِجْسٌ ۡ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَاۗءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ جڈاں تساں انہیں دو ولسو تے او تہاڈے سامنڑے اللہ دیاں قسماں کھوسن تاں جو تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو بے شک او گندِن تے انہیں دا ٹھکانڑہ دوزخ۔ اے بدلہ ہے جو کجھ او کریندے ہن۔

يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ او تہاڈے سامنڑے قسماں کھندن تاں جو تساں انہیں نال راضی تھی ونجو تے جے تساں انہیں نال راضی تھی ونجو تے بے شک اللہ نافرمان قوم نال راضی نئیں تھیندا۔

اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا حُدُوْدَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰي رَسُوْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ جنگلی تے وستیں دے رہنڑ والے کفر تے منافقت وچ بہوں ودھن تے ایں لائق ہن جو او انہیں حدیں کوں نہ جانڑ سگن جیرھیاں اللہ سئیں اپنڑے رسول تے لہائن تے اللہ سئیں بہوں جانڑں والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَاۗىِٕرَ ۭ عَلَيْهِمْ دَاۗىِٕرَةُ السَّوْءِ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ تے وستیں دے رہنڑ والیں وچوں کجھ ایجھیں جیرھے خدا دی راہ وچ خرچ کرنڑ کوں چٹی سمجھدن تے تہاڈے واسطے آسمانی گردش دا انتظار کریندن بری گردش انہاں تے اوسی تے اللہ سئیں بہوں سنڑں والا تے بہوں جانڑں والا ہے۔

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ
اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾

٩٩۔ تے وستیں دے رہݨ والیں وچوں کجھ اللہ تے آخرت دے ݙینہہ تے ایمان انیندن تے جو خدا دی راہ وچ خرچ کریندن اونکوں اللہ دے کولھو تھیوݨ تے رسول دی دعائیں دا ذریعہ سمجھدن سݨو بے شک اے انہیں دا خدا دے کولھو تھیوݨ دا ذریعہ ہے۔ او انہیں کوں ضرور اپݨی رحمت وچ داخل کریسی۔ بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ
وَالَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ رَّضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ تَحْتَهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٠٠﴾

١٠٠۔ مہاجریں تے انصار وچ نیکیں وچ اگو ودھݨ والے تے او جنہیں پوری چنگائی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے اوں انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے تلے نہراں وہندیاں پین انہیں وچ ہمیشہ رہسن اے وݙی کامیابی ہے۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ وَمِنْ
اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ مَرَدُوْا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلٰى
عَذَابٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠١﴾

١٠١۔ تے جنگلیں وچ تہاݙے اݙو اُݙو رہݨ والے کجھ منافق ہن تے مدینے دے رہݨ والے وی کجھ اینجھن جیڑھے پکے منافق ہن توں انہیں کوں نئیں جاݨدا اساں انہیں کوں جاݨدے ہیں۔ اساں انہیں کوں ݙو دفعہ عذاب ݙیسوں پچھیں او بک بہوں وݙے عذاب دو ولائے ویسن۔

وَاٰخَرُوْنَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا
وَّاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٢﴾

١٠٢۔ کجھ بے ہن جنہیں اپݨے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں نیک کمیں کوں کجھ بے برے کمیں نال رلا ݙتے۔ اے تھی سگدے جو اللہ انہیں تے فضل کرے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّٰهُ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾

١٠٣۔ توں گھن انہیں دے مالیں وچوں صدقہ تاں جو توں انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں ودھاویں اوندے نال تے انہیں واسطے دعا کریندا رہ بے شک تیݙی

دعا انہیں واسطے سکون دا ذریعہ ہے۔ تے اللہ بہوں سنڑ
والا تے جانڑ والا ہے۔

أَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَ
يَأْخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں بے شک اللہ سئیں ہی
جیرھا اپنڑے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے صدقے
گھندے تے بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول کرنڑ
والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَقُلِ ٱعْمَلُوا۟ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُۥ وَٱلْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۵۔ تے توں آکھ ڈے لتساں کم کرو تے اللہ تے اوندا رسول
تے مومن تہاڈے عملیں کوں ڈیہدے رہسن تے لتساں
ضرور غیب تے حاضر کوں جانڑ والے خدا دو ولائے ویسو
تے او تہاکوں تہاڈے کمیں دی حقیقت ڈس ڈیسی۔

وَءَاخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ ٱللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ تے کجھ بے اللہ دے حکم دی انتظار وچ چھوڑ ڈیتے
گئین بھانویں او انہیں کوں عذاب ڈیوے یا توبہ قبول
کرے تے اللہ سئیں بہوں جانڑ والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًۢا
بَيْنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ
مِن قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَآ إِلَّا ٱلْحُسْنَىٰ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بنڑائی نقصان پچاونڑ کیتے
تے کفر کیتے تے مومنیں وچ تفرقہ پاونڑ کیتے تے اللہ
تے اوندے رسول نال بھڑنڑ والیں کیتے لکنڑ دی جا
بنڑائی ہے ایں کنیں پہلے۔ تے او ضرور قسماں چیسن ساڈا
ارادہ محض نیک ہے تے اللہ سئیں گواہی ڈیندے جو بیشک
اے کوڑن۔

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُوا۟
وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُطَّهِّرِينَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ توں ایندے وچ کڈاہیں نہ کھڑا تھیویں جیرھی مسیت
دی بنیاد پہلے ڈینہہ کنیں تقویٰ تے رکھی گئی ہے او زیادہ حق رکھیندی ہے
جو توں اوندے وچ کھڑا تھیویں۔ اوندے وچ ایجھے
لوکن جیرھے پاک تھیونڑ کوں پسند کریندن تے اللہ دی
پاکیں کوں پسند کریندے۔

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَٰنَهُۥ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٍ
خَيْرٌ أَم مَّنْ أَسَّسَ بُنْيَٰنَهُۥ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپنڑی عمارت دا ایرا تقویٰ تے رکھیندے
تے اوندی رضامندی تے او چنگا ہے جیرھا شخص اپنڑی

فَانْهَارَ بِهٖ فِىْ نَارِ جَهَنَّمَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰۹﴾

عمارت دے ایرے دی بنیاد ڈھاوݨ والی کندھی تے رکھیندے ول او ایندے نال دوزخ دی بھا وچ ڈِیہہ پَوندے اللہ ظالم قوم کوں سدھا راہ نئیں ڈِکھلیندا۔

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِىْ بَنَوْا رِيْبَةً فِىْ قُلُوْبِهِمْ
اِلَّاۤ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۱۱۰﴾ ع

۱۱۰۔ ہمیشہ جو انہیں عمارتاں بݨائن او انہیں دے دلیں وچ پُڑ دیاں رہسن سوائے ایندے جو انہیں دے دل ٹوٹے ٹوٹے تھی ونڄن تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ
بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ
وَيُقْتَلُوْنَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِى التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ
وَالْقُرْاٰنِ ؕ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِىْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ؕ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں کنیں انہیں دیاں جاناں تے مال مُل گھن گِدھین جو انہیں کوں بہشت ملسی او اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن اُو دشمن کوں مریندن یا آپ مر ونڄ ویندن اے وعدہ اوندے (خدا تعالیٰ) تے لازم ہے جیندا ذکر انجیل تے قرآن وچ وی ہے۔ تے اللہ کنیں زیادہ اپݨے وعدے کوں کون پورا کریندے تساں ایں سودے تے خوش تھی ونڄو جیرھا تساں کیتے تے اے بہوں وݙی کامیابی ہے۔

اَلتَّاۤئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّاۤئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ
السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ توبہ کرݨ والے عبادت کرݨ والے اللہ دی تعریف کرݨ والے۔ اللہ دے رستے وچ سفر کرݨ والے۔ رکوع تے سجدہ کرݨ والے چنگی گالھیں دا حکم ݙیوݨ والے تے بری گالھیں کنیں ہٹکݨ والے تے اللہ دے حدیں دی حفاظت کرݨ والے ایہجے مومنیں کوں خوش خبری ݙے ݙے۔

مَا كَانَ لِلنَّبِىِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْاۤ اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ
وَلَوْ كَانُوْاۤ اُولِىْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ
اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ نبی تے مومن اے نئیں کر سگدے جو مشرکیں کیتے بخشش منگن بھانویں او قریبی سکے ہُوون ایندے بعد جو انہیں تے ظاہر تھی گئے جو او دوزخی ہِن۔

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ
وَّعَدَهَاۤ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗۤ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ

۱۱۴۔ ابراہیم دا اپݨے پیو واسطے بخشش منگن ایں واسطے جو اوں اوندے نال وعدہ کیتا ہا (پورا کیتس) تے جݙاں اوندے نے اے ظاہر

إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۱۱۴﴾

تھی گئے جو او اللہ دا دشمن تے او اپنے وعدے کنیں دستبردار
تھی گیا بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے عقلمند ہا۔

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدٰىهُمْ
حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ تے اللہ اسے نئیں کریندا جو کہیں قوم کوں ہدایت
ڈیوݨ دے بعد گمراہ کرے جے تئیں انہیں کوں او گالہیں
نہ ڈسا ڈیوے جنہیں کنیں او ڈرݨ بے شک اللہ سئیں
ہر گال کوں بہوں جاݨݨ والا ہے۔

إِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي
وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللّٰهِ مِن
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی ہے
او جیندا وی کریندے تے مریندا وی ہے تے اللہ دے
سوا نہ تہاڈا کوئی سنگتی ہے تے نہ کوئی امدادی ہے۔

لَقَد تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِينَ وَالْأَنصَارِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۚ
إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سئیں نبی تے مہاجریں تے انصار تے
فضل کیتے جنہیں اوکھے ویلھے اوندا ساتھ ڈتے تے ایندے
بعد جو انہیں وچوں ہک ٹولے دے دل وچ شک پے
گیا ہا ول وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک
او بہوں محبت کرݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتّٰى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللّٰهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ۚ إِنَّ اللّٰهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۸۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جیرھے پچھو
چھوڑیئے گئے ہن اوں ویلھے انہیں تے زمین کھلے ہووݨ
دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں اپݨیاں جاناں
وی بار بݨ گیاں ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ ولو کوئی پناہ
دی جا نئیں سوائے ہوندے وت اللہ انہیں تے
فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول
کرݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِينَ ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال رل ونجو۔

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن
نَّفْسِهِ ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

۱۲۰۔ مدینے والیں تے چودھار دوستیں وچ رہݨ والیں کوں
نہ ٹھہندی ہائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑ کے پچھو رہ
ونجن ہا تے اپݨی جانیں دی فکر کرن ہا او نکوں چھوڑ کے۔
اے ایں واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی تریہہ نہ تھکاوٹ تے

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

نہ بکھ اللہ دی راہ وچ ملدی ہے تے نہ او کوئی قدم ٹُردن زمین تے جیڑھا کافریں کوں کاوڑ لواوے تے نہ دشمنیں تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ نیکی داکم لکھیا ویندے ۔ بے شک اللہ سئیں نیکی کرݨ والیں دے اجر کوں ونجیندا نئیں ۔

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

۱۲۱۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچہ کریندن تے نہ او کہیں وادی کوں پار کریندن اے انہیں کیتے نیکی لکھی ویندی ہے تاں جو اللہ سئیں انہیں کوں جو او کریندن بہترین بدلہ ڈیوے ۔

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

۱۲۲۔ مومنیں واسطے اے ممکن نئیں جو او سارے نکل پوُدن کیوں نہ اے تھیا جو انہیں وچوں ہک ٹولہ نکل پوُوے ہا تاں جو او دین کوں چنگی طراں سکھن ہا تے اپݨی قوم کوں انہیں دو ولݨ دے بعد ڈرادن ہا تاں جو او ڈرن ہا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

۱۲۳۔ اے مومنو انہیں کافریں نال جنگ کرو جیڑھے تہاڈے پاسیں نال تے او تہاڈے وچ سختی تے طاقت محسوس کرن تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال۔

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

۱۲۴۔ تے جڈاں کوئی سورت لہندی ہے انہیں وچوں کجھ آہدن جو ایں سورت کیندا ایمان ودھائے تے جیڑھے مومن او سورت انہیں دا ایمان ودھیندی ہے تے او خوش تھیندن ۔

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

۱۲۵۔ تے جیندے دلیں وچ بیماری ہے اے سورت انہیں دے گند تے گند چڑھا ڈیندی ہے تے او ایں حالت وچ مرسن جو او کافر ہوسن ۔

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

۱۲۶۔ کیا او ڈہدے نئیں جو او ہر سال ہک دفعہ یا ڈو دفعہ ازمائے ویندن ول وی او توبہ نئیں کریندے تے نہ

نصیحت حاصل کریندن۔

وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ هَلْ
يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۷۔ تے جڈاں کوئی سورت لہندی ہے اوہک ڈوجھے دو ڈیہدن کیا تہاکوں کوئی ڈیہدا پئے ول ٹرپوندن اللہ انہیں دے دلیں کوں پھیر ڈتے کیوں جو اے لوک سمجھیندے نیئں

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ
رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۸۔ بے شک تہاڈے وچوں ہی تہاڈو ہک رسول آئے تہاڈی تکلیف اونکوں ڈکھ ڈیندی ہے تہاڈے اتے چنگائی دا بکھاء تے مومنیں نال محبت کرݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۱۲۹﴾

ع ۱۶ ۵

۱۲۹۔ تے جے او پھر ونجن تے توں آکھ جو میڈے کیتے اللہ کافی ہے۔ او ندے سوا کوئی معبود نیئں۔ میں ہوندے تے بھروسہ کریندا ں تے او وڈے عرش دا رب۔

سُوْرَةُ یُوْنُسَ مَکِّیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّعَشْرُ اٰیٰتٍ وَّاَحَدَ عَشَرَ رُکُوْعًا

سورۃ یونس مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۰ آیتاں تے ۱۱ رکوع ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیرھا بہوں مہربان منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءِ۔

الٓرٰ تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِیْمِ ②

۲۔ میں اللہ ڈیہدا کھڑاں اے حکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَیْنَاۤ اِلٰی رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ
اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ
مُّبِیْنٌ ③

۳۔ کیا اے لوکیں کیتے حیرانگی دی گال ہِ جو اساں انہیں دِچوں ہک آدمی تے وحی کیتی ءِ جو توں لوکیں کوں ڈراتے مومنیں کوں خوشخبری ڈے جو انہیں دے کیتے انہیں دے رب کنیں ہک کامل درجہ ہِ تے کافریں آکھئے جو اے بے شک کھلا کھلا جادوگر۔

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِیْ
سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ یُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ مَا
مِنْ شَفِیْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ بے شک تہاڈا رب اللہ ہِ جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وِچ پیدا کیتے ول او عرش تے تکڑائی نال بہہ گئے او ہر گال دا انتظام کریندے تے اوندی اجازت دے بغیر کوئی سفارشی نئیں۔ اے اللہ تہاڈا رب ہِ ایندی عبادت کرو کیا تساں نصیحت حاصل نہ کریسو۔

اِلَیْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِیْعًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ یَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهٗ لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ
حَمِیْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِیْمٌۢ بِمَا كَانُوْا یَكْفُرُوْنَ ⑤

۵۔ اوندو تساں سارئیں ولݨے اللہ دا وعدہ سچا ءِ بے شک او مخلوق کوں پیدا کریندے تے ول اونکوں ولیندے تاں جو مومنیں تے نیک کم کرݨ والیں کوں انصاف نال بدلہ ڈیوے تے جنہیں انکار کیتے انہیں کیتے گرم ابلدا پاݨی ءِ تے ڈکھ والا عذاب ات گالہوں جو انہیں کفر کیتے۔

هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِیَآءً وَّالْقَمَرَ نُوْرًا وَّ
قَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِیْنَ وَالْحِسَابَ ؕ مَا
خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ یُفَصِّلُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ
یَّعْلَمُوْنَ ⑥

۶۔ او ہوءِ جیں سجھ کوں روشنی ڈیوݨ والا بݨائس تے چندر کوں نور تے اندازے دے مطابق اوندیاں منزلاں بݨائنس تاں جو تساں سالیں دی گنتری تے حساب کوں جاݨ گھنو۔ اے سبھ کجھ اللہ سئیں حق نال

پیدا کیتے۔ او علم والی قوم کیتے آیات کھول کے بیان کریندے۔

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَّقُوْنَ ۝٦

۷۔ بے شک رات ڈینہہ دے اگو پچھو آوݨ وچ تے جو کجھ اللہ سئیں آسمانیں تے زمینیں وچ پیدا کیتے اوندے وچ اوں قوم کیتے جیڑھی متقیؔ نشانن۔

إِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوْا بِهَا وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ۝٧

۸۔ بے شک جیڑھے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے تے او دنیاوی زندگی تے راضی ہن تے ایندے اتے مطمئن تھئے بیٹھن تے جیڑھے ساڈی آیات کنیں غافلن۔

اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٨

۹۔ انہیں دا ٹھکاݨہ بھاہ اِت گالہوں جو او کمندے ہن

إِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيْمَانِهِمْ ۚ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝٩

۱۰۔ بے شک نیک کرݨ والے مومن لوکیں کوں انہیں دا رب انہیں دی ایمان دی وجہ نال ہدایت ڈیسی تے نعمتیں والی بہشت وچ انہیں دے تلے نہراں وہندیاں پیاں ہوسن۔

دَعْوٰىهُمْ فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١٠

۱۱۔ اوندے وچ انہیں دا سڈ ایہے ہوسی جو اے اللہ توں پاک ہیں تے اوندے وچ انہیں دا تحفہ سلامتی دا ہوسی تے چھیکڑی سڈ ایہے ہوسی جو ساریاں تعریفاں اللہ سئیں کیتے ہن جیڑھا سارے جہانیں دا رب۔

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ۖ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝١١

۱۲۔ تے جے اللہ سئیں لوکیں کیتے برائی دی ایویں جلدی کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت پوری تھی گئی ہوئے ہا۔ تے جیڑھے ساڈی ملاقات دی امید نئیں رکھیندے اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیتے جو اپݨی منہ زوری وچ گردان تھئے رہون۔

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَآئِمًا ۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَآ اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهٗ ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٢

۱۳۔ تے جڈاں انسان کوں کوئی ڈکھ اندے او ساکوں پاسے دے بھر تے بیٹھیں تے کھڑیں ساکوں سڈیندے جیلھے اساں اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے ہیں او ایویں لنگھ ویندے جو اوں ساکوں اپݨے ڈکھ دے ویلھے سڈیا وی نہ ہس ایویں حد کنیں ودھݨ والیں

کوں جو او کریندن سوھݨا کر کے ڈکھالیا گئے۔

وَلَقَدۡ اَهۡلَكۡنَا الۡقُرُوۡنَ مِنۡ قَبۡلِكُمۡ لَمَّا ظَلَمُوۡا ۙ
وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوۡا لِيُؤۡمِنُوۡا ؕ
كَذٰلِكَ نَجۡزِى الۡقَوۡمَ الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے تہاڈے کنیں پہلے اساں قومیں کوں ہلاک کیتے
جڈاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان
گھن کے آئے ہن او نہیں منیا نئیں تے اساں مجرم
قوم کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

ثُمَّ جَعَلۡنٰكُمۡ خَلٰٓئِفَ فِى الۡاَرۡضِ مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ لِنَنۡظُرَ
كَيۡفَ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ ول اساں انہیں دے بعد تہاکوں زمین وچ جانشین
بݨائے تاں جو اساں ڈیکھوں تساں کیویں کم کریندے ہو

وَاِذَا تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيۡنَ لَا يَرۡجُوۡنَ
لِقَآءَنَا ائۡتِ بِقُرۡاٰنٍ غَيۡرِ هٰذَاۤ اَوۡ بَدِّلۡهُ ؕ قُلۡ
مَا يَكُوۡنُ لِىۡۤ اَنۡ اُبَدِّلَهٗ مِنۡ تِلۡقَآئِ نَفۡسِىۡ ۚ اِنۡ
اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوۡحٰٓى اِلَىَّ ۚ اِنِّىۡۤ اَخَافُ اِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّىۡ
عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيۡمٍ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے
سݨایاں ویندن تے جیرھے ساڈی ملاقات دی امید نئیں
رکھیندے آہدن ایندے علاوہ بیا قرآن گھن آیا اینکوں
وٹا ڈے توں انہیں کوں آکھ ڈے جو میں اپݨے دلو
اینکوں نئیں بدل سگدا۔ میں تے محض اوندی پیروی کریندا ں
جیرھی میڈو وحی کیتی ویندی ہے جے میں اپݨے رب دی
نافرمانی کراں ہیں وڈے ڈینہہ دے عذاب
کنیں ڈردا ں۔

قُلۡ لَّوۡ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوۡتُهٗ عَلَيۡكُمۡ وَلَاۤ
اَدۡرٰٮكُمۡ بِهٖ ۖ فَقَدۡ لَبِثۡتُ فِيۡكُمۡ عُمُرًا مِّنۡ قَبۡلِهٖ ؕ
اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں آکھ جے اللہ سئیں چاہندا تے میں اے تہاکوں
پڑھ کے نہ سݨیندا تے نہ ہیں تہاکوں ایندے متعلق ڈساں ہا تے میں
تہاڈے درمیان ایں کنیں پہلے ہک عمر گذار چکیاں کیا تساں
عقل کنیں کم نوھے گھندے۔

فَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنِ افۡتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوۡ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ
اِنَّهٗ لَا يُفۡلِحُ الۡمُجۡرِمُوۡنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے
اوں کنیں وڈا ظالم کوݨ بے شک مجرم کامیاب نئیں
تھیندے۔

وَيَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنۡفَعُهُمۡ
وَيَقُوۡلُوۡنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنۡدَ اللّٰهِ ؕ قُلۡ اَتُنَبِّـُٔوۡنَ
اللّٰهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الۡاَرۡضِ ؕ سُبۡحٰنَهٗ
وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشۡرِكُوۡنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے او اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریندن
جیرھے نہ انہیں کوں نقصان پہچا سگدن تے نہ نفع تے آہدن
اللہ دے کول اے ساڈے سفارشی ہن توں آکھ کیا
تساں اللہ کوں او گال ڈسیندے ہو جیرھی آسمانیں

تے زمین وچ او نئیں جانڑدا۔ او پاک تے جو او شرک
کریندن اوں کنیں اچی شان آلا ہے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

٢٠۔ تے سارے لوک ہکا امت ہن وت انہیں
اختلاف کیتے تے تیڈے رب ولو ہک گال نہ تھی چکی
ہوئے ہا تے ول اوندا فیصلہ تھی ونجے ہا جیندے وچ
او اختلاف کریندے ہِن۔

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٢١﴾ ع

٢١۔ تے او آہدن جو اوندے اتے اوندے رب ولو
کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک
غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال
انتظار کرنڑ والیں وچوں ہاں۔

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ
إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِي آيَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ تے جڈاں لوکیں کوں انہیں دی تکلیف دے بعد
جیرھی انہیں کوں پہنچدی ہے رحمت دا مزہ چکھیندے ہیں
تے او ہوں ویلھے ساڈی آیات وچ تدبیراں کرنڑ
پیئے ویندن توں آکھ جو اللہ سئیں جلدی تدبیر کرنڑ والا ہے
بے شک ساڈے رسول، فرشتے لکھدن جو تساں
تدبیر کریندے ہو۔

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا كُنتُمْ
فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ او ہو ہے جیرھا تہاکوں خشکی تے سمندر وچ چلیندے
جڈاں تساں بیڑی وچ ہوندے ہو تے چنگی ہوا دے
نال او انہیں کوں چا کے ٹردی پئی ہوندی ہے تے او اوندے
اتے اکڑیندے پئے ہوندن۔ تے ول اوندے اتے ڈاڈھی
اندھاری گھلدی ہے تے انہیں تے ہر پاسوں لہراں اندن تے او خیال کریندن
جو او ہنڑ تباہ تھیندن او اللہ سئیں کوں اطاعت ہوندے
کیتے خاص کریندے ہوئیں سڈیندن۔ جے
تیں ساکوں ایں کنیں بچا گِدھا تے اساں ضرور شکر گذار
بندے تھی ویسوں۔

فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ

٢٤۔ تے جڈاں او انہیں کوں بچا گھندے

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم مَّتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ۝٢٣

تے او ہوں ویلھے زمین وچ ناحق منہ زوری کریندن۔ اے لوکو تہاڈی منہ زوری تہاڈے اتے پوسی۔ دنیاوی زندگی دا فائدہ وِل تساں ساڈو ول اُوسو ول اساں تہاکوں ڈسیسوں جو کجھ تساں کریندے ہاوے۔

إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ وَ
ٱلْأَنْعَٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ٱزَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَٰدِرُونَ
عَلَيْهَآ أَتَىٰهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَٰهَا
حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِٱلْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝٢٤

۲۵۔ ایں دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانڑیں آلی کار جیرھا اساں جھڑکنیں وسائے۔ زمین دا بوُر تے رڑھیں اوندے نال رل ویندن جیندے وچو لوک تے ڈنگر کھندن تے جڈاں زمین اوندے ذریعہ سوہنڑیں پاگھندی تے سونڑھیں تھی ویندی ہے اوندا مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے قابض ساڈا حکم اوندو رات کوں یا ڈینہہ کوں اندے اساں ایویں اپنڑیاں نشانیاں کھول کے بیان کریندے ہیں جیرھے سمجھیندن۔

وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ
إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٢٥

۲۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سڈیندے تے جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت ڈیندے۔

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ ٱلْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ۝٢٦

۲۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلہ ہے تے ودھاراوی ہے تے انہیں دے منہ تے نہ گردا ہوسی تے نہ ذلت اے بہشتی ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

وَٱلَّذِينَ كَسَبُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍۭ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَآ
أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ ٱلَّيْلِ مُظْلِمًا أُو۟لَٰٓئِكَ
أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ۝٢٧

۲۸۔ تے جیرھے برائی کریندن اوندا بدلہ اوہو جیہاں ہے تے انہیں کوں ذلت پہنچسی تے اللہ کنیں انہیں کوں کوئی بچاونڑ والا نئیں۔ ایویں ہوسی جیویں انہیں دے منہ تے رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ ڈتے گئے ہوون اے لوک دوزخی ہن ایندے وچ ہوں دیر تئیں رہسن

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟
مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَآؤُهُم مَّا كُنتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ۝٢٨

۲۹۔ تے جڈاں اساں انہیں ساریں کوں کٹھا کریسوں تے ول آکھسوں انہیں وچو جیرھے مشرک کریندے ہن جو تساں تے تہاڈے شریک کھڑے رہو تے اساں انہیں کوں انجو انج کر ڈیسوں تے انہیں دے شریک

آکھسن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے ہاوے ۔

فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ۝۳۰

۳۰۔ اللہ سئیں تہاڈے تے ساڈے درمیان کافی گواہ اساں تہاڈی عبادت کنیں غافل ہاسے ۔

هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝۳۱ ع

۳۱۔ اتھاں ہر جان جو اول رادھا ہوسی اوندا مزہ چکھسی تے او اللہ سئیں دو ولائے ویسن جیرھا انہیں دا سچا مالک تے جو او کوڑ بدھیندے ہن او انہیں کوں بھل ویسی

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَّمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُّخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝۳۲

۳۲۔ توں آکھ آسمان تے زمین کنیں تہاکوں روزی کون ڈیندے تے کنیں تے اکھیں تے کیندا قبضہ ہے۔ تے کون مردے کنیں جیندے کوں کڈھیندے تے جیندے کنیں مردے کوں کڈھیندے تے ساری گالہیں دا انتظام کون کریندے او آکھسن اللہ سئیں توں آکھ کیا تساں تقویٰ اختیار نوے کریندے۔

فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝۳۳

۳۳۔ اے تہاڈا اللہ ہے جیرھا تہاڈا رب تے حق کوں چھوڑ کے گمراہی دے سوا تہاکوں کیا ملسی تساں کیڈے پھیرے ویندے ہو۔

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۳۴

۳۴۔ ایویں تیڈے رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی ہے انہیں تے پوری تھی گئی ہے بے شک او ایمان نہ انیسن۔

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۚ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝۳۵

۳۵۔ توں آکھ کیا تہاڈے شریکیں وچوں کوئی اینجھا ہے جیرھا پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اوں پیدا کر سگے توں آکھ اللہ سئیں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولاوی پیدا کر سگدے تے تساں کتنے پھیرے ویندے ہو۔

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ ۚ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ۗ اَفَمَنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْٓ اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۗ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۝۳۶

۳۶۔ توں آکھ کیا تہاڈے شریکیں وچوں کوئی ہے جیرھا سچائی دا راہ ڈکھالے توں آکھ اللہ سئیں سچائی دا راہ ڈکھلیندے۔ کیا جیرھا حق دا راہ ڈکھلیندے او زیادہ حق رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی ونجے یا او جیرھا سدھا راہ نئیں ڈکھیندا بھو ہونکوں سدھا

راہ ڈکھایا ونجے تہاکوں کیا تھی گئے تساں کینجھا فیصلہ کریندے ہو؟

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

۳۶۔ انہیں وچوں اکثر محض ظن دی پیروی کریندن
بے شک وہم حق دے مقابلے وچ کجھ وی فائدہ نئیں
پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جانڑں والا ہے جو او
کریندن۔

وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ تے اے قرآن اللہ دے سوا کہیں کولھوں کوڑ نال نہ
بنڑایا ونج سگدا ہا تے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو
ایں کنیں پہلے ہا تے کتاب کوں کھول کے بیان کریندے
ایندے وچ کوئی شک نئیں جو اے کتاب تمام جہانیں
دے رب دی طرفوں ہے۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ کیا او آہدن جو ایں ایکوں کوڑ نال بنڑا گھدے توں آکھ
تساں ایہو جہیں سورت بنڑا کے گھن آؤ تے جے تساں سچے ہو
تے تساں اللہ دے سوا جیندی تہاکوں طاقت ہووے اونکوں
کوں وی (مدد کیتے) سڈ گھنو

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ
كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ سچ اے ہے جو انہیں اینجھی چیز کوں کوڑ سمجھے جیندا
انہیں کوں پورا علم وی نئیں تے نہ ہنڑ تک انہیں تیں ایندی
کوئی حقیقت کھلی ہے ایویں انہیں کنیں پہلے لوکیں وی جھٹلایا ہا
تے توں ڈیکھ ظالمیں دا انجام کیویں تھیندے۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ ع ۴

۴۰۔ انہیں وچوں کجھ ایندے تے ایمان گھن آوسن تے کجھ نہ
منیسن تے تیڈا رب بگیڑ گھتنڑ والیں کوں ڈاڈھا جانڑدے۔

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ
بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ تے جے او تیکوں کوڑا سمجھن تے توں آکھ میڈے
واسطے میڈا عمل تے تہاڈا عمل تہاڈے نال۔ جو میں
عمل کریندا ں تساں انہیں کنیں بری ہو تے جو تساں
کریندے ہو اوں کنیں میں بری آں۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ تے انہیں وچ کجھ اینجھن جیڑھے تیڈی گال سنڑں
کیتے کن لائی رکھدن کیا توں بوڑے کوں سنڑا سگدیں

بھانویں او عقل کنیں کم نہ گھندے ہوون۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْظُرُ اِلَيْكَ ۭ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ
وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ تے انہیں وچوں کجھ تیڈو تکی رہ ویندن تے کیا توں ایجھیں اندھیں کوں راہ ڈکھا سگدیں بھانویں او ڈیہدے نہ ہوون۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـــًٔا وَّلٰكِنَّ النَّاسَ
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ بے شک اللہ سیئں لوکیں تے کجھ وی ظلم نئیں کریندا اصل لوک اپنے اتے آپ ظلم کریندن۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَّمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ ۭ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
بِلِقَاۗءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ تے جیرھے ڈینہہ انہیں کوں ایجھی حالت وچ کٹھا کریسی جیویں او ڈینہہ دا محض ہک لحظہ رہ گئین او ہک ڈوجھے کوں سنجانسن۔ او لوک گھاٹے وچ ہن جنہیں اللہ دی ملاقات کوں جھٹلائے تے انہیں ہدایت نئیں پاتی۔

وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ
اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيْدٌ
عَلٰي مَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تے یا اساں تیکوں اوندا کجھ ڈکھا ڈیسوں جو اساں وعدہ کیتے انہیں نال یا وفات ڈے ڈیوں۔ انہیں ولٹا ساڈو ولّ اللہ سیئں خوب گواہ جو کجھ او کریندن۔

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جڈاں انہیں دا رسول اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈتا ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نئیں کیتا ویندا۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾

۴۹۔ تے آہدن اے وعدہ کڈاں پورا تھی سی جے تساں سچے ہو۔

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ
لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۭ اِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٤٩﴾

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپنے واسطے وی نفع تے نقصان دا اختیار نئیں رکھیندا سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ ہر قوم دی ہک مدت جڈاں انہیں دی مدت اندی ہے نہ او ہک لحظہ پچھوتے تھی کے بچ سگدن تے نہ اگوں تھی کے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَّاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٠﴾

۵۱۔ توں آکھ تساں ڈسو جے او عذاب رات کوں یا ڈینہہ کوں تہاڈو آونجے مجرم اوں کنیں کیویں بھج سگدن۔

اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ۭ اٰۗلْــٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ
تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥١﴾

۵۲۔ کیا جڈاں او عذاب آویسی ول تساں من گھنسو۔ ہن (منیندے ہو) تے تساں پہلے جلدی منگدے ہاوے۔

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ ول ظالمیں کوں آکھیا ویسی دیر تئیں رہݨ آلا عذاب چکھو کیا تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ نئیں ڈِتا ویندا پیا۔

وَيَسْتَنۢبِـُٔونَكَ أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ ۖ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھدن کیا عذاب برحق توں آکھ ہا میڈے رب دی قسم بے شک او برحق تے تساں ہرانوے سگدے۔

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جنیں ظلم کیتے زمین وچ جو کجھ ہے اونکوں مل ویندا تے او بھونگا ڈے کے جان چھڑا گھندے تے جڈاں او عذاب کوں ڈیکھسن تے شرمندگی کوں لکیسن تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈِتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ سنڑو بے شک جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے تے بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے اصل وچ بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

۵۷۔ او ہو جویندے تے او ہو مریندے تے ہوندو تساں ولائے ویسو۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

۵۸۔ اے لوگو! تہاڈو تہاڈے رب کنیں نصیحت آگئی ہے تے سینے دی بیماریں کیتے شفاء تے ہدایت تے مومنیں کیتے رحمت۔

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

۵۹۔ توں آکھ اے اللہ دے فضل تے اوندی رحمت نال تے او ایندے اتے خوش تھیون اے اوں کنیں چنگا ہے جو او جمع کریندے پین۔

قُلْ أَرَأَيْتُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ توں آکھ تساں ڈسو جو اللہ سئیں لہائے تہاڈے واسطے رزق تے تساں اوندے وچوں کجھ حرام تے حلال کر گدے توں آکھ کیا اللہ سئیں تہاکوں اجازت ڈِتی ہے

یا تساں اللہ تے کوڑ بدھی کھڑے ہو۔

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ جیرھے لوک اللہ تے کوڑ بدھیندن انہیں دا قیامت دے ڈینہہ دے متلق کیا خیال ہے بے شک اللہ لوکیں تے فضل کرݨ والا ہے تے انہیں وچوں اکثر لوک شکر نئیں کریندے۔

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تساں کہیں حالت وچ نوہے ہوندے تے تساں قرآن وچوں کوئی حصہ نوہے پڑھدے تے تساں کوئی کم نوہے کریندے تے اساں تہاکوں پوری طرحاں ڈیہدے پئے ہوندے ہیں جڈاں تساں اوندے وچ مشغول ہوندے ہو تیڈے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی شئے نئیں لکی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ ایں کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ اے ہے جو او کھلی کتاب وچ ہن۔

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ سنو بے شک اللہ دے دوستیں تے نہ کوئی ڈر ہے تے نہ او مونجھے تھیندن۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ جیرھے ایمان انیندن تے تقویٰ اختیار کریندن۔

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ انہیں واسطے دنیا دی زندگی وچ وی خوشخبری ہے تے آخرت وچ وی تے اللہ دے گالہیں وچ کوئی تبدیلی نئیں اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے انہیں دی گال تیکوں مونجھا نہ کرے۔ بے شک عزت ساری اللہ دی ہے (تے غلبہ وی) او بہوں سنݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ سنو جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔ تے جیرھے اللہ دے سواہے شریک بݨیندن او انہیں دی پیروی نئیں کریندے او صرف اپݨے وہم دی پیروی کریندن تے او اٹکلیں نال کم کریندن۔

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ اوہو ہے جیں تہاڈے واسطے رات بݨائی ہے۔ تاں جو تساں آرام پاؤ تے ڈینہہ روشن بݨائس بے شک ایندے وچ اوں قوم کیتے جیہڑی سݨدی ہے نشانن۔

قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ هُوَ الْغَنِيُّ ۭ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ ۭ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۢ بِهٰذَا ۭ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ انہیں آکھئے جو اللہ سئیں پتر بݨا گدھے او پاک او بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسمانیں وچ تے جو زمین وچ ایندی تساں کنیں کوئی دلیل کائی نئیں۔ کیا تساں اللہ سئیں دے متعلق او گال آہدے ہے جیندا تہاکوں علم نئیں۔

قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ توں آکھ بے شک جیہڑے اللہ تے کوڑ بدھیندن او کامیاب نئیں تھیندے۔

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ ہے ول انہیں ساڈو ولٹے ول اساں انہیں کوں ڈاڈھا عذاب چکھیسوں ات گالہوں جو او کفر کریندن۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوْحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِيْ وَ تَذْكِيْرِيْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْٓا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَاۗءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْٓا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سݨا جڈاں اوں اپݨی قوم کوں آکھیا جو اے میڈی قوم جے میڈا مرتبہ تے اللہ دی آیات نال میڈا نصیحت کرݨ تہاکوں چنگا نئیں لگدا تے میڈا اللہ تے بھروسہ ہے تساں آپ تے اپݨے شریکیں تے سامانیں تے تدبیریں کوں جمع کر گھنو۔ پچھیں تہاڈے انتے تہاڈی کوئی گال لکی نہ رہ ونجے ول میڈے خلاف فیصلہ کر ڈیو تے میکوں مہلت نہ ڈیو۔

فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ جے تساں پھر ونجو ہیں تساں کنیں کوئی اجر نئیں منگدا میڈا بدلہ اللہ کنیں ہے تے میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پورا فرمانبردار بݨ ونجاں۔

فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰۗىِٕفَ وَ اَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

۷۴۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں کوں بیڑی وچ بچا گدھے تے اساں انہیں کوں جانشین بݨائے تے جنہیں ساڈی آیات کوں

الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾

جھٹلائے اساں انہیں کوں غرق کر ڈتے توں ڈیکھ جو
انہیں دا کیا انجام جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ؕ
كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٧٤﴾

۷۵۔ ول اساں اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پٹھیئن
او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرھے ایں کنیں
پہلے جھٹلا چکئے ہن او نہیں نئیں منیا۔ ایویں اساں حد کنیں
ودھݨ والیں دے دلیں تے مہر لا ڈیندے ہیں۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَهٰرُوْنَ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٧٥﴾

۷۶۔ بکھیں اساں انہیں دے بعد موسیٰ تے ہارون کوں
فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھئے اپݨے نشان ڈے
کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْۤا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿٧٦﴾

۷۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولوں حق آ گئے انہیں آکھے
اے تے بے شک کھلا کھلا جادو ہے۔

قَالَ مُوْسٰۤى اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ ؕ اَسِحْرٌ هٰذَا ؕ
وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ ﴿٧٧﴾

۷۸۔ موسیٰ آکھے کیا تساں حق دے متعلق اے آہدے ہو
جڈاں او تہاڈے دو آ گئے کیا اے جادو ہے تے جادوگر کامیاب
نئیں تھیندے۔

قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا وَ
تَكُوْنَ لَكُمَا الْكِبْرِيَآءُ فِى الْاَرْضِ ؕ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا
بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾

۷۹۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈے کولھوں ایں واسطے آئیں
جو توں ساکوں اتھوں ہٹا ڈیویں جیندے اتے اساں اپݨے
پیو ڈاڈے کوں پاتے تے ملک وچ تہاکوں وڈائی
مل ونجے اساں تہاکوں اصلوں نہ منیسوں۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِىْ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿٧٩﴾

۸۰۔ تے فرعون آکھے تساں میڈو ہر علم والے جادوگر
کوں گھن آؤ۔

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰۤى اَلْقُوْا مَاۤ اَنْتُمْ
مُّلْقُوْنَ ﴿٨٠﴾

۸۱۔ جڈاں جادوگر آ گئین انہیں کوں موسیٰ آکھے جو تساں
سٹݨے او سٹو۔

فَلَمَّاۤ اَلْقَوْا قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ ۙ السِّحْرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
سَيُبْطِلُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨١﴾

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹئے موسیٰ آکھے جو تساں گھن آئے ہو
تے پیش کیتے اے سارا دوکھا ہے بے شک اللہ سئیں
اینکوں ضرور مٹا ڈیسی بے شک اللہ سئیں فساد کرݨ والیں
دے کم کوں کامیاب نئیں کریندا۔

وَ يُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع

۸۳۔ تے اللہ سئیں حق کوں اپنڑے گالہیں دے نال سچا ثابت کریندے بھانویں مجرم ناپسند کرن۔

فَمَآ اٰمَنَ لِمُوْسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ۗ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جوان ایمان گھن آئے باقیں ایں ڈر توں نہ منیا ہا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کوں کہیں مصیبت وچ نہ پا ڈیون تے بے شک فرعون زمین وچ وڈا بنڑیا پیا ہا تے بے شک او حد کنیں ودھنڑ والیں وچوں ہا۔

وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے موسیٰ آکھیئے اے میڈی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان انیندے ہو تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں سچے فرمانبردار ہوے۔

فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ انہیں آکھیئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیتے آزمائش دا سبب نہ بنڑا۔

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے ساکوں کافریں کنیں اپنڑی رحمت نال بچا۔

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰى وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوْتًا وَّاجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے اساں موسیٰ تے اوندے بھرا کوں وحی کیتی جو تساں مصر وچ اپنڑی قوم واسطے رہنڑ دیاں کجھ جہیں خاص کرگھنو تے اپنڑے گھریں کوں آمنڑے سامنڑے بنڑاؤ تے نماز ٹھبا کے پڑھو تے مومنیں کوں خوش خبری ڈے ڈے۔

وَقَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ زِيْنَةً وَّاَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے موسیٰ آکھیا اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سرداریں کوں سوجھپ (دنیا دا) ڈتے تے دنیاوی زندگی وچ مال ڈتے اے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیڈے رستے کنیں ہٹاون اے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کرڈے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھن۔

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ اللہ سئیں فرمائے تہاڈی ڈوناہیں دی دعا قبول کرگدھی گئی ہے تے تساں ڈوہیں پیر جمائی رہو تے انہیں دے راہ دی پیروی اصلو نہ کرو جیرھے علم نئیں رکھیندے۔

وَجٰوَزْنَا بِبَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَّعَدْوًا ۖ حَتّٰىٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ اٰمَنْتُ أَنَّهُ لَآ إِلٰهَ إِلَّا الَّذِيٓ اٰمَنَتْ بِهِ بَنُوٓا إِسْرَآءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر کنیں پار لنگھائے سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے ظلم نال انہیں دا پیچھا کیتے تے جڈاں او غرق تھیوݨ لگے تے اوں آکھئے میں منیندا جو بے شک کوئی معبود نئیں اوندے سوا جیندے تے بنی اسرائیل ایمان گھن آئن تے میں فرمانبرداریں وچوں ہاں۔

آلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ ہݨ منیندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی ہے تے توں بگیڑ گھتݨ والیں وچوں ہاویں۔

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ اٰيٰتِنَا لَغٰفِلُونَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ اج اساں تیڈے بدن کوں نجات ڈیندے ہیں تاں جو توں نشان ہوویں انہیں واسطے جیرھے تیڈے بعد آون تے بے شک بہوں سارے لوک ساڈی آیات کنیں غافلن۔

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَّرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سچائی والی جا ڈتی ہے تے اساں انہیں کوں پاک چیزاں ڈتن علم آوݨ دے بعد انہیں اختلاف کیتے بیشک تیڈا رب انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کر ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّآ أَنْزَلْنَآ إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ تے جے توں شک وچ ہوویں ایندی وجہ کنیں جو اساں تیڈو لہائے تے توں پچھ انہیں لوکیں کنیں جیرھے تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیڈو تیڈے رب کنیں حق آگئے تے توں شک کرݨ والیں وچوں نہ بݨ۔

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ تے انہیں لوکیں وچوں نہ اصلو بݨ جنہیں اللہ دے نشانیں کوں جھٹلائے نال تاں گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویسیں۔

اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیڈے رب ولو عذاب دی خبر آگئی ہے او ایمان نہ انیسن۔

وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ بھانویں انہیں کنیں ہر قسم دے نشان آونجن ول وی او نہ منیسن جے تئیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھ گھنن۔

فَلَوْ لَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيْمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُوْنُسَ ۚ لَمَّآ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ کیوں کوئی ایجھی وستی نہ تھئی جیرھی ایمان گھن آوے ہا سوائے یونس دی قوم دے جڈاں او ایمان گھن آئن اساں انہیں کنیں ذلیل کرݨ والا عذاب ہٹا ڈتے تے انہیں کوں ہک وقت تئیں فائدہ ڈتے۔

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيْعًا ۚ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ تے جے تیڈا رب چاہندا جیرھے زمین وچ ہن سارے ایمان گھن آون ہا کیا توں لوکیں کوں مجبور کریسیں جو او ایمان گھن آون۔

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ کہیں شخص کوں اختیار نئیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سئیں انہیں تے عذاب نازل کریندے جیرھے عقل نئیں کریندے۔

قُلِ انْظُرُوْا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ توں آکھ ڈیکھو جو آسمانیں تے زمین وچ نشان تے ڈراوے فائدہ نئیں ڈیندے اوں قوم کوں جیرھی ایمان نہ آنے۔

فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے پئن انہیں لوکیں دے جھاڑیں آلی کار جیرھے انہیں کنیں پہلے گذر گیئن توں آکھ تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کرݨ والیں وچو ہاں۔

ثُمَّ نُنَجِّيْ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۴﴾ ع ۱۱ ۱۵

۱۰۴۔ پچھیں اساں اپݨے رسولیں کوں تے مومنیں کوں بچا گھنسوں الویں ساڈے اتے مومنیں کوں بچا ڈیݨا فرض۔

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ ۚ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ

۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تساں میڈے دین دے متعلق شک وچ ہوے تے میں انہیں دی عبادت نئیں کریندا جیندی تساں اللہ دے سوا عبادت کریندے ہو تے اصل میں

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾

عبادت کریندال اللہ دی جیرھا تہاکوں مریندے تے میکوں
حکم ڈِتا گئے جو میں مومنیں وچوں بݨاں۔

وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۚ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٥﴾

١٠٦۔ تے توں اپݨی توجہ کوں دین دو کرالویں جو توں ہر ڈھنگ
ول کنیں پاک ہووِیں تے توں مشرکیں وچوں نہ بݨ۔

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ
فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾

١٠٧۔ تے توں اللہ دے سواکہیں کوں نہ سڈ جیرھے تیکوں
نہ نفع ڈِیندن نہ نقصان تے جے توں اے کریسیں بیشک
توں ظالمیں وچوں بݨ ویسیں۔

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَ
اِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ؕ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ
يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٧﴾

١٠٨۔ تے جے اللہ سئیں تیکوں کوئی تکلیف پچاوے
اوندے سوا کوئی بیا ہٹا نئیں سگدا جے تیڈے کیتے
کوئی چنگائی چاہے تے اوندے فضل کوں کوئی روکݨ والا
نئیں۔ اپݨے بندیں وچوں جیندے اتے چاہندے اپݨا فضل
کریندے تے او بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والاہے۔

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ
اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٨﴾

١٠٩۔ توں آکھ اے لوکو تہاڈو تہاڈے رب ولوں حق آگئے
تے جیرھا ہدایت پیسی او اپݨی ذات دے فائدے کیتے
ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیسی اوندا نقصان ہونکوں تھیسی
تے میں تہاڈا ذمہ وار نئیں۔

وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ
خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

ع ١٢

١١٠۔ توں اوندی پیروی کر جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے تے توں صبر
کر جے تئیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرݨ والا ہے

سُوْرَةُ هُوْدٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّأَرْبَعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّعَشَرَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورة ہود مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۴ آیتاں تے ۱۰ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔میں شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ②

۲۔ میں اللہ ڈیکھݨ والا ہاں۔ اے کتاب جیندی آیات مضبوط کیتیاں گیئن تے ول سیاݨے تے بہوں باخبر خدا دلو کھول کے بیان کیتیاں گیئن۔

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ③

۳۔ جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہاڈے واسطے خدا دلو ڈراوݨ والا تے خوشخبری ڈیوݨ والا ہاں۔

وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ۭ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ④

۴۔تے تساں اپݨے رب کنیں بخشش منگو تے ول اوندو جھکو او تہاکوں ہر مقررہ وقت تیں چنگا سامان ڈیسی تے ہر فضل والے کوں اپݨا فضل ڈیسی جے تساں پھر ویسو تے بے شک میں تہاکوں ہک وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈریندا ں۔

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑤

۵۔ اللہ دو تساں ولݨے تے او ہر شئے تے قادر ہے۔

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ۭ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑥

۶۔سݨو بے شک او اپݨے سینے مروڑیندن تاں جو او اوں کنیں لکے رہون۔ سݨو جڈاں او اپݨے کپڑے پیندن تے جو او لکیندن تے جو او ظاہر کریندن او جاݨدے بیشک او سینے دی گالہیں کوں جاݨݨ والا ہے۔

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ؕ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷﴾

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نئیں جیندا رزق اللہ دے ذمے نہ ہووے تے او جاݨدے اوں جانور دی عارضی رہݨ دی جا تے مستقل رہݨ دی جا کوں وی۔ اے سب کجھ کھلی کھلی کتاب وچ۔

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۸﴾

۸۔ او ہو ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے تے اوندا عرش پاݨی تے ہے تاں جو تہاڈا امتحان گھنے جو تہاڈے وچوں کوݨ چنگا کم کریندے تے جے توں آکھیں جو بے شک تساں مرݨ دے بعد اٹھالئے ویسو تے کافر ضرور آکھسن جو اے تے کھلا کھلا جادو ہے (دو دکھائی)

وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ؕ اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۹﴾ ع ۱

۹۔ تے جے اساں انہیں کنیں عذاب گݨتری دی مدت تئیں پچھو کر ڈیووں تے او ضرور آکھسن کیرھی شئے اونکوں رُکیندی پئی ہے سݨو جیڈاں انہیں تے او عذاب اَوسی انہیں کنیں ہٹایا نہ ویسی تے جیرھے عذاب تے او کھلدے ہن او ہو انہیں کوں ولہیٹ گھنسی۔

وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ ۚ اِنَّهٗ لَيَئُوْسٌ كَفُوْرٌ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے جے اساں انسان کوں اپݨے ولوں رحمت چکھاؤں ولا اوں کنیں کھس گھنوں تے بے شک او نا امید تے ناشکرا تھی ویندے۔

وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ؕ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے جے اساں اونکوں ڈکھ پہچݨ دے بعد نعمتاں چکھاؤں تے او ضرور آکھسن میڈیاں مصیبتاں ٹل گیئن تے بے شک او بہوں اکڑیجݨ والا تے فخر کرݨ والا ہے۔

اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ سوائے انہیں دے جیرھے صبر کرن تے چنگے کم کرن ایجھے ہن جنہیں واسطے وڈا اجر تے بخشش۔

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَضَآئِقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ کافر اے امید کریندن جو توں اپݨی وحی دا حصہ چھوڑ ڈیسیں تے ایندے نال تیڈا سینہ تنگ تھی ویندے کافریں دے اے آکھݨ تے جو ایندے اتے خزانہ کیوں نئیں لتھا یا ایندے نال فرشتہ کیوں نئیں آیا توں تے محض ڈراوݨ

والا ایں تے اللہ ہر شئے دا کار ساز.

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ
مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾

۱۴. کیا او آہدن جو ایں کتاب گھڑ گدھی ہِ تو ں آکھ جے تساں سچے ہِ تے ایہو جیہاں ڈاہ سورتاں گھڑ ڈکھالو تے اللہ دے سوا جیندی تہاکوں طاقت سڈ گھنو.

فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ
وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٥﴾

۱۵. جے او تیکوں جواب نہ ڈیون رتیڈی گال نہ منن ، تے توں جانڑ گھن جو تیڈو لہایا گئے او اللہ دے علم نال تے اللہ دے سوا بیا کوئی عبادت دے لائق نئیں تے کیا تساں فرمانبردار بنٹسو۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ
اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٦﴾

۱۶. جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوٹھپ کوں چاہسی اساں انہیں دے اعمال دا بدلہ ایندے وچ پورا کر ڈیسوں تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾

۱۷. اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاء تے ایندے وچ جو بنائے انہیں او ونجیج ویسی تے جو او کریندے پین او تباہ تھی ویسی۔

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ اُولٰٓئِكَ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ
الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ
مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۗ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨﴾

۱۸. کیا جیرھا شخص اپنڑے رب کنیں روشن دلیل تے قائم تے جیندے پچھو خدا ولو ہک گواہ اوسی تے اوں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب امام تے رحمت ہائی آچکی ہِ اے اونکوں مینیدن تے جیرھا انہیں ٹولیں وچو نہ منیسی اوندے وعدے دی جا بھاء. ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پو بے شک اے تیڈے رب ولو سچ تے اکثر لوک ایمان نئیں اینیدے۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ
يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ
الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى
الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾

۱۹. اوں کنیں وڈا ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے اے لوک اپنڑے رب دے سامنڑے پیش کیتے ویسن تے گواہ آکھسن اے لوکن جنہیں اپنڑے رب تے کوڑ بدھن سنڑو ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ

۲۰. تے ظالم او ہن جیرھے اللہ دی راہ کنیں روکیندن تے

وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۝٢٠

اوندے وچ ڈِنگ پیدا کرݨ چاہندن تے اے آخرت دے وی منکرِن۔

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ۘ يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ؕ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ ۝٢١

۲۱۔ اے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہرا نئیں سگدے تے اللہ دے سوا بیا کوئی انہیں دا سنگتی نئیں انہیں کوں وڈا عذاب ڈِتا ویسی نہ او سݨݨ دی طاقت رکھیندن تے نہ او ڈیکھ سگدن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝٢٢

۲۲۔ ایھے لوکن جنہیں اپݨے آپ کوں گھاٹے وچ سٹئے تے جیرھا او کوڑ گھڑیندے ہن او وی ونڄیچ گئے۔

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ۝٢٣

۲۳۔ بے شک اے گال پکی ہے جو او آخرت وچ گھاٹا پاوݨ والِن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٢٤

۲۴۔ بے شک جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپݨے رب دو جھک گیئن ایھے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ ؕ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٢٥

۲۵۔ ڈو ٹولیں دی مثال اندھے تے بولڑے سوجھاکے تے سݨݨ والے کیا انہیں ڈوناہیں دی حالت ہکو جہیں تھی سگدی ہے کیا تساں ول وی نئیں سمجھیندے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٢٦

۲۶۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دو بھیڄئے تے اول آکھئے بے شک میں تہاڈو کھلا کھلا ہوشیار کرݨ والا ہاں

اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝٢٧

۲۷۔ جو تساں اللہ دے سوا بیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہاڈے اتے ڈکھ والے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ں۔

فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍۭ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ۝٢٨

۲۸۔ اوندی قوم دے کافر وچو وڈے لوکیں آکھئے اساں تیکوں اپݨے جیہاں بندہ ڈیہدے ہیں تے جیں تیڈی پیروی کیتی ہے او عام نگاہ وچ سب توں زیادہ ذلیل لوکن اساں تہاڈے وچ اپݨے اتے کوئی فضیلت نسے ڈیہدے تے اساں تہاکوں کوڑا سمجھیندے ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ؕ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ لَهَا
كٰرِهُوْنَ ﴿٢٩﴾

٢٩۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم تساں بھلا ڈسو جے میں اپنے رب کنیں کھلی دلیل تے ہواں تے اوں میکوں اپنے ولو رحمت وی ڈتی ہے جیرھی تہاڈے اتے ظاہر کائی نیں تھئ پئی (ڈسدی نیں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں ریت منوا گھنسوں بھانویں تساں ناپسند کرد۔

وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ؕ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا
عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا
رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْۤ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٣٠﴾
وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ؕ اَفَلَا
تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣١﴾

٣٠۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندے بدلے وچ کوئی مال نیں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کنیں ہے تے منن والیں کوں میں دھکے ڈیون والا نہیں۔ بے شک او اپنے رب کوں ملن والن تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھداں۔

٣١۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے ڈیواں تے اللہ دلو ملن آلی سزا توں بچاون کیتے میڈی کون مدد کریسی کیا تساں ول وی سمجھیندے نوں ہے۔

وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ
تَزْدَرِيْۤ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ؕ اَللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِيْۤ اَنْفُسِهِمْ ۚۖ اِنِّيْۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

٣٢۔ تے میں تہاکوں اے نیں آہدا جو میں کنیں اللہ دے خزانے ہن تے میں غیب وی نیں جاندا تے نہ میں اے آہداں جو میں فرشتاہاں تے نہ میں آہداں انہیں لوکیں دے متعلق جیرھے تہاڈی اکھیں وچ ذلیل جو اللہ سئیں انہیں کوں چنگائی اصلو نہ ڈیسی اللہ جاندے جو انہیں دے دلیں وچ بے شک میں ظالمیں وچوں تھی ویساں، جے میں تہاڈی گال مناں،

قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَاۤ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٣﴾

٣٣۔ انہیں آکھئے اے نوح توں ساڈے نال بحث کر چکیں تے بہوں بحث کر چکیں جے توں سچا ایں تے او عذاب گھن آ جیں کنیں ساکوں ڈریندیں۔

قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ
بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٤﴾
وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْۤ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ
اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ؕ هُوَ رَبُّكُمْ

٣٤۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہسی تے او تہاڈے اتے اونکوں گھن اوسی تے تساں اونکوں روک نہ سگدے

٣٥۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی جے میں تہاڈی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرن چاہندے

وَاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ۝٣٥

تے او تہاڈا رب تساں اوندو ول ولیسو۔

اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰىهُ‌ ؕ قُلۡ اِنِ افۡتَرَيۡتُهٗ فَعَلَىَّ اِجۡرَامِىۡ
وَاَنَا بَرِىۡٓءٌ مِّمَّا تُجۡرِمُوۡنَ ۝٣٦

۳۶۔ کیا او آہدن اے اوں آپ گھڑئی ءِ توں آکھ جے میں آپ گھڑی ءِ تے میڈا جرم میڈے اتے پوسی تے میں تہاڈے جرمیں کنیں بری آں۔

وَاُوۡحِىَ اِلٰى نُوۡحٍ اَنَّهٗ لَنۡ يُّؤۡمِنَ مِنۡ قَوۡمِكَ اِلَّا
مَنۡ قَدۡ اٰمَنَ فَلَا تَبۡتَـئِسۡ بِمَا كَانُوۡا يَفۡعَلُوۡنَ ۝٣٧

۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی ءِ جو بے شک تیڈی قوم وچوں جیرھے ایمان گھن آئن انہیں دے سوا بیا کوئی وی ایمان نہ انیسی تے توں جو او کریندے پئن اوندے اتے افسوس نہ کر۔

وَاصۡنَعِ الۡفُلۡكَ بِاَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا وَلَا تُخَاطِبۡنِىۡ فِى
الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا‌ ۚ اِنَّهُمۡ مُّغۡرَقُوۡنَ ۝٣٨

۳۸۔ توں ساڈی اکھیں دے سامنڑے تے ساڈی وحی دے مطابق بیڑی بنڑا تے ظالمیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کریں بیشک او غرق کیتے ولیسن۔

وَيَصۡنَعُ الۡفُلۡكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيۡهِ مَلَاٌ مِّنۡ قَوۡمِهٖ
سَخِرُوۡا مِنۡهُ‌ ؕ قَالَ اِنۡ تَسۡخَرُوۡا مِنَّا فَاِنَّا نَسۡخَرُ مِنۡكُمۡ
كَمَا تَسۡخَرُوۡنَ ۝٣٩

۳۹۔ تے او بیڑی بنڑیندا ہا تے جڈاں اوندی قوم دا کوئی وڈا آدمی اتھاؤں لنگھے ہا اوندے اتے کھلن ہا اوں آکھیا جے اج تساں ساڈے نال کھلدے ہو بے شک اساں وی تہاڈے اتے کھلسوں جیویں تساں کھلدے ہو۔

فَسَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَ ۙ مَنۡ يَّاۡتِيۡهِ عَذَابٌ يُّخۡزِيۡهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيۡهِ عَذَابٌ مُّقِيۡمٌ ۝٤٠

۴۰۔ تے جلدی تہاکوں پتہ لگ ویسی جو کیندو ذلیل کرنڑ والا عذاب اوندے تے کیندے اتے مقیمی عذاب لہندے۔

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَمۡرُنَا وَفَارَ التَّنُّوۡرُ ۙ
قُلۡنَا احۡمِلۡ فِيۡهَا مِنۡ كُلٍّ زَوۡجَيۡنِ
اثۡنَيۡنِ وَاَهۡلَكَ اِلَّا مَنۡ سَبَقَ عَلَيۡهِ
الۡقَوۡلُ وَمَنۡ اٰمَنَ‌ ؕ وَمَاۤ اٰمَنَ مَعَهٗۤ اِلَّا
قَلِيۡلٌ ۝٤١

۴۱۔ تے جڈاں ساڈا حکم آویسی تے تنور وچوں پوسی زور نال اساں آکھسوں ایندے وچ ہر شئے دے ڈو ڈو جوڑے سوار کر تے اپنڑے گھر والیں کوں وی تے منڑ والیں کوں سوائے اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھی چکئے۔ اوندے منڑ والے بہوں تھوڑے ہن۔

وَقَالَ ارۡكَبُوۡا فِيۡهَا بِسۡمِ اللّٰهِ مَجۡرٖٮهَا وَمُرۡسٰٮهَا‌ ؕ
اِنَّ رَبِّىۡ لَـغَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ۝٤٢

۴۲۔ تے اوں آکھئے اوندے وچ سوار تھی ونجو اللہ دے نال نال او ٹرسی تے اللہ دے نال نال کھڑسی بے شک میڈا رب بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ءِ۔

وَهِىَ تَجۡرِىۡ بِهِمۡ فِىۡ مَوۡجٍ كَالۡجِبَالِ وَنَادٰى
نُوۡحُ اِبۡنَهٗ وَكَانَ فِىۡ مَعۡزِلٍ يّٰبُنَىَّ ارۡكَبۡ مَّعَنَا وَ

۴۳۔ تے او بیڑی انہیں کوں گھدی ویندی ہائی پہاڑیں آلی کار اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنڑے پتر کوں

لَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ۝۴۲

سڈ ییئے اوں ویکھے او اوں کنیں انج تھی گئے اے میڈے
پتر توں ساڈے نال سوار تھی ونج تے توں کافریں
وچوں نہ بݨ۔

قَالَ سَاٰوِيْٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ۭ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ۝۴۳

۴۳۔ اوں آکھئے میں ہݨیں کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں
او میکوں پاݨی کنیں بچا گھنسی۔ اوں آکھئے اج اللہ دے
عذاب کنیں کوئی نئیں بچا سگدا سوائے اوندے جیندے
اتے او رحم کرے تے ہوں ویکھے ڈوناہیں دے درمیان
ہک چھولی آگئی تے او ٻڈݨ والیں وچ تھی گیا۔

وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ
وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ
وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝۴۴

۴۵۔ تے آکھیا گیا اے زمین توں اپݨے پاݨی کوں نگل
ونج تے اے آسمان توں وی کھڑ ونج تے پاݨی سک گیا تے آکھیا گیا ظالم
قوم واسطے تباہی مقدر۔ (ع ۴)

وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ مِنْ اَهْلِيْ
وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ۝۴۵

۴۶۔ تے نوح اپݨے رب کوں سڈ ییئے اے میڈے رب
بے شک میڈا پتر میڈے گھر والیں وچوں ہے تے بے شک تیڈا
وعدہ وی سچا ہے تے توں سارئیں فیصلہ کرݨ والیں وچ چنگا فیصلہ
کرݨ والا ہئیں۔

قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ ڰ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۭ اِنِّيْٓ
اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝۴۶

۴۷۔ اللہ آکھئے اے نوح اے تیڈے گھر والیں وچوں اصلو
نئیں اوندے کم چنگے نئیں۔ توں میں کنیں اینجھا سوال نہ کر جیندا
تیکوں علم نئیں۔ میں تیکوں نصیحت کریندا ہاں اے نہ تھیوے جو
توں جاہلیں وچوں تھی ونجے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ
عِلْمٌ ۭ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْٓ اَكُنْ مِّنَ
الْخٰسِرِيْنَ ۝۴۷

۴۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میں تیڈی آم شام وچ
اندا ہاں جو میں تیں کنیں او سوال کراں جیندا میکوں علم نئیں تے
جے تیں میکوں نہ بخشیا تے میڈے اتے رحم نہ کیتا تے میں
گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویساں۔

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ۭ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ
مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۴۸

۴۹۔ آکھیا گیا اے نوح ساڈے ولوں سلامتی نال تے انہیں
برکتیں نال جیڑھیاں تیڈے تے انہیں امتیں تے تھین جیڑھیاں
تیڈے نال سفر کریندیاں تے کجھ جماعتاں اوہن جنہیں کوں

ضرور اساں فائدہ پچیسوں تے پچھیں انہیں کوں ساڈے
ولوں ڈکھ والا عذاب پہنچسی۔

تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛؕ فَاصْبِرْ ۛؕ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٩﴾

٥٠۔ اے غیب دیاں خبراں ہن جیرھیاں اساں تیکوں وحی کیتن ایں کنیں پہلے نہ توں تے نہ تیڈی قوم ایکوں جانڈی ہائی توں صبر کر بے شک چنگا انجام اللہ کنیں ڈرن والیں دا ہے۔

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ۗ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ﴿٥٠﴾

٥١۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں بھیٹے سے اول آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا کوئی تہاڈا معبود نئیں۔ تساں تے صرف کوڑ گھڑن والے ہو۔

يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٥١﴾

٥٢۔ اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندا کوئی اجر نئیں منگدا میڈا اجر محض اللہ دے ذمے ہے جیں میکوں پیدا کیتے کیا تساں عقل کنیں کم نوہے گھندے۔

وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٥٢﴾

٥٣۔ اے میڈی قوم تساں اپنے رب کنیں بخشش منگو تے ہوندو رجوع کرو او تہاڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا مینہ وسیسی تے تہاکوں طاقت دے بعد بی ودھ طاقت ڈیسی تے مجرم تھی کے خدا کنیں منہ نہ پھیرو۔

قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٣﴾

٥٤۔ انہیں آکھیئے اے ہود توں ساڈے کولہو روشن دلیل نوّ ہیں گھن آیا تے اساں تیڈے آکھن تے اپنے خدائیں کوں نسے چھوڑ سگدے تے تیکوں اساں نسے منیندے۔

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ؕ قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾

٥٥۔ اساں تیڈے متعلق اے آکھ سگدے ہیں جو ساڈا کوئی معبود برے ارادے نال تیڈے پچھو لگ گئے اوں آکھئے میں اللہ کوں گواہ بݨیندا تے تساں وی گواہی ڈیو تے میں تہاڈے شرک کنیں بری آں۔

مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٥٥﴾

٥٦۔ ایندے علاوہ تساں سارے کٹھے رل کے میڈے

خلاف منصوبہ بݨاؤ تے ول میکوں مہلت نہ ڈیوو۔

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۚ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ بے شک میں اللہ تے بھروسہ کریندا ہاں جیڑھا میڈا تے تہاڈا رب ۔ کوئی جانور نئیں جیندے متھے کوں اللہ نیں پکڑیا ہویا نہ ہووے ۔ بے شک میڈا رب سدھے راہ تے کھڑے۔

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ۚ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ جے تساں کنڈ پھیر گھنو تے بے شک میں تہاکوں پیغام پچا ڈتے جیندے نال میکوں پٹھیا گئے ۔ تے میڈا رب تہاڈے سوا ہی قوم کوں جانشین بݨا ڈیسی تے تساں اوں کوں کجھ وی نقصان نہ پچا سگسو بے شک میڈا رب ہر شئے دی بہوں حفاظت کرݨ والا ہے۔

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں ہود کوں تے اونکوں جیڑھے ایمان گھن آئن اپنی رحمت نال بچا گدھے تے اساں انہیں کوں سخت عذاب کنیں بچا گدھے۔

وَتِلْكَ عَادٌ ۖ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

۶۰۔ اے عاد ہن جنہیں اپݨے رب دے نشانیں دا انکار کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

۶۱۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پچھوں لعنت تے قیامت دے ڈینہہ وی سݨو بے شک عاد نے اپݨے رب دا انکار کیتے ۔ سݨو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾

۶۲۔ تے ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں پٹھے سے اوں آکھے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے تے تہاکوں اوندے وچ آباد کیتس ایں واسطے تساں اوں کنیں بخشش منگو تے ہوندو رجوع کرو بے شک میڈا رب کولہوں تے دعائیں قبول کرݨ والا ہے۔

قَالُوْا يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰىنَآ اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ انہیں آکھیئے اے صالح ایں کنیں پہلے ساکوں تیڈے اتے بہوں امیداں ہن کیا توں ساکوں ہٹ ہٹکیندیں جو اساں عبادت کروں جیڑھی ساڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن۔ تے بے شک اساں جیندو توں ساکوں سڈیندا ہیں پریشان کر ڈیوݨ والے شک وچ ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اوں آکھیئے اے میڈی قوم تساں ڈسو جے میں اپݨے رب کنیں کھلی دلیل تے ہواں تے اوں اپݨے رب ولو میکوں رحمت ڈتی ہے جے میں اوندی نافرمانی کراں تے اللہ دے مقابلے تے میڈی کوݨ امداد کریسی۔ تساں تے میکوں سوائے تباہی دے ہی کہیں شئے وچ نہ ودھیسو۔

وَيٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ اے میڈی قوم اے اللہ دی ڈاچی ہے تہاڈے واسطے نشانی ہے تساں ایکوں چھوڑ ڈیوو اے اللہ دی زمین وچ کھادے ہیوے ایکوں کوئی ڈکھ نہ ڈیوو نہ تاں تہاکوں جلدی آوݨ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ انہیں ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈتیاں تے اوں آکھیئے تساں اپݨے گھریں وچ ترے ڈینہہ دا فائدہ چا گھنو اے وعدہ کوڑا نہ تھیسی۔

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں صالح تے اوندے منݨ والیں کوں اپݨی رحمت نال بچا گدھے تے اوں ڈینہہ دی ذلت کنیں وی۔ بے شک تیڈا رب بہوں طاقت والا تے غالب ہے۔

وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے ظالمیں کوں چکواوݨ والے عذاب پکڑ گدھے تے او اپݨے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پئین۔

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَا۟ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿۶۹﴾ ع

۶۹۔ جیویں او ایں ملک وچ کڈاہیں او ہن کائے ناں سݨو بے شک ثمود نے اپݨے رب دا انکار کیتے سݨو ثمود قوم واسطے وڈی تباہی ہے۔

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئن انہیں آکھئے تیڈے اتے سلامتی ہووے اوں آکھئے تہاڈے اتے وی سلامتی ہوے۔ پچھیں جلدی جلدی اوھنیا ہویا گابا چاکے گھن آئے۔

فَلَمَّا رَاٰۤ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوْطٍ ؕ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ جڈاں انہیں دے ہتھ ڈٹھس جو اوں تئیں تئیں پہنچدے پئے انہیں دے ایں کم کوں اوپرا سمجھس تے انہیں کنیں ڈر محسوس کیتس ۔ انہیں آکھئے ڈر نہ اساں لوط دی قوم دو بھیجے گئے ہیں۔

وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ ۙ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے اوندی زال نال کھڑی ہائی او وڈی پریشان تھئی تے اساں اونکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی خبر ڈتی۔

قَالَتْ يٰوَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِىْ شَيْخًا ؕ اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيْبٌ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ اوں آکھئے ہائے افسوس کیا میں بال جنیساں میں تے بڈھی ہاں تے میڈا پئے وی بڈھا ہے بے شک اے عجیب گال۔

قَالُوْٓا اَتَعْجَبِيْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ؕ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ انہیں آکھئے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی ہیں تہاڈے اتے اے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں ہن بے شک او بہوں تعریف والا تے وڈی شان والا ہے۔

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِىْ قَوْمِ لُوْطٍ ؕ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم کنیں ڈر لہہ گئے تے خوشخبری وی مل گئی تے او لوط دی قوم کیتے ساڈے نال جھگڑن پے گئے۔

اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے ہمدرد تے جھکن والا ہے۔

يٰٓاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ اے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک ونج بیشک تیڈے رب دا حکم آگئے تے بے شک انہیں تے نہ ٹلن والا عذاب آکے رہسی۔

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِىْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تے جڈاں ساڈے بھیجے ہوئے لوط کنیں آئن اونکوں برا لگے تے دل وچ تنگی محسوس تھئی انہیں دی

وجہ کنیں تے آکھئے سی اے ڈینہہ سخت ۔

وَجَآءَهٗ قَوۡمُهٗ يُهۡرَعُوۡنَ اِلَيۡهِ ؕ وَمِنۡ قَبۡلُ كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوۡمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِىۡ هُنَّ اَطۡهَرُ لَـكُمۡ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخۡزُوۡنِ فِىۡ ضَيۡفِىۡ ؕ اَلَـيۡسَ مِنۡكُمۡ رَجُلٌ رَّشِيۡدٌ ﴿۷۸﴾

۷۸ ۔ تے اوندی قوم اوندو درکدی آئی تے ایں کنیں پہلے وی او وڈے گندے کم کریندے ہن اوں آکھئے اے میڈی قوم اے میڈیاں چھوریں ہن اے تہاڈے کیتے پاکن تساں اللہ کنیں ڈرو تے مہانیں دے معاملے وچ میکوں ذلیل نہ کرو کیا تہاڈے وچ کوئی سمجھدار آدمی کائی نیئں۔

قَالُوۡا لَـقَدۡ عَلِمۡتَ مَا لَـنَا فِىۡ بَنٰتِكَ مِنۡ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعۡلَمُ مَا نُرِيۡدُ ﴿۷۹﴾

۸۰ ۔ انہیں آکھئے تیکوں پتہ ہے جو تیڈی چھوریں تے ساڈا کوئی حق نیئں تے بے شک توں جانڑیں جو اساں چاہندے ہیں ۔

قَالَ لَوۡ اَنَّ لِىۡ بِكُمۡ قُوَّةً اَوۡ اٰوِىۡۤ اِلٰى رُكۡنٍ شَدِيۡدٍ ﴿۸۰﴾

۸۱ ۔ اوں آکھیئے جے میکوں تہاڈے مقابلے تے طاقت ہوے ہا یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دو پناہ گھناں۔

قَالُوۡا يٰلُوۡطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنۡ يَّصِلُوۡۤا اِلَيۡكَ فَاَسۡرِ بِاَهۡلِكَ بِقِطۡعٍ مِّنَ الَّيۡلِ وَلَا يَلۡتَفِتۡ مِنۡكُمۡ اَحَدٌ اِلَّا امۡرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيۡبُهَا مَاۤ اَصَابَهُمۡ ؕ اِنَّ مَوۡعِدَهُمُ الصُّبۡحُ ؕ اَلَيۡسَ الصُّبۡحُ بِقَرِيۡبٍ ﴿۸۱﴾

۸۲ ۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اساں تیڈے رب دے پٹھے ہوئے فرشتے ہیں او تیں کنیں اصلو نیئں آ سگدے توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں کوں نال گھن کے ٹر ونج تے تہاڈے وچو کوئی اڈے اڈے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اونکوں اوہو عذاب آونڑ والا ہے جیرھا انہیں کوں اوسی بے شک انہیں دا وعدہ فجر دا ہے کیا فجر کولہو نیئں ۔

فَلَمَّا جَآءَ اَمۡرُنَا جَعَلۡنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهَا حِجَارَةً مِّنۡ سِجِّيۡلٍ ۙ مَّنۡضُوۡدٍ ﴿۸۲﴾

۸۳ ۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں اوندے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتے تے اساں انہیں تے پتھر دا ولا ولا مینہہ وسائے جیرھے سکی مٹی دے بنڑئے ہوئے ہن ۔

مُّسَوَّمَةً عِنۡدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِىَ مِنَ الظّٰلِمِيۡنَ بِبَعِيۡدٍ ﴿۸۳﴾

۸۴ ۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان لگے ہوئے ہن تے ع اے عذاب ظالمیں کنیں پرے نیئں ۔

وَاِلٰى مَدۡيَنَ اَخَاهُمۡ شُعَيۡبًا ؕ قَالَ يٰقَوۡمِ اعۡبُدُوا

۸۵ ۔ تے مدین دو انہیں دے بھرا شعیب کوں پٹھئے سے

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿٨٥﴾

اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا اوہو ہی رب ہے تے کپھائی تے تلائی گھٹ نہ کرو میں بے شک تہاکوں چنگی حالت وچ ڈیہدا پیاں تے بے شک میں تہاڈے اتے ہلاک کرݨ والے عذاب کنیں ڈردا ں۔

وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدِيْنَ ﴿٨٦﴾

۸۶۔ تے اے میڈی قوم کپھائی تے تلائی انصاف نال پوری کرو تے لوکیں کوں انہیں دیاں شئیں گھٹ نہ ڈیو تے زمین وچ گیڑ گھتݨ کیتے نہ پھرو۔

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَآ اَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿٨٧﴾

۸۷۔ جے تساں مومن ہوسے تے اللہ دا باقی چھوڑیا ہوا مال تہاڈے کیتے چنگا ہے تے میں تہاڈے اتے نگران نہیں

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا
يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ
اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿٨٨﴾

۸۸۔ انہیں آکھئے اے شعیب کیا تیڈی نماز تیکوں حکم ڈیندی ہے جو اساں او چھوڑ ڈیوں جیندی سا ڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تے اپݨے مالیں دے معاملے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند تے سمجھدار ہویں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى
بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى
مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿٨٩﴾

۸۹۔ آکھیس اے میڈی قوم تساں ڈسو جے میں اپݨے رب کنیں کھلی دلیل تے ہواں تے اوں میکوں چنگا رزق وی ڈتے تے میں نئیں چاہندا جیرھی گال کنیں میں تہاکوں رکیندا ں تہاڈے خلاف آپ کرݨ پئے ونجاں میں تے صرف اصلاح چاہندا ں جتنی میکوں طاقت تے میڈی کامیابی اللہ دے ہتھ وچ ہے ہوندے اتے میڈا بھروسہ تے ہوندو میں ول ول جھکداں۔

وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ
مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ
وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿٩٠﴾

۹۰۔ تے اے میڈی قوم میڈی دشمنی تہاکوں ایں چیز تے نہ ابھارے جو تہاکوں وی او عذاب آوے جیرھا نوح دی قوم کوں یا ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں آیا ہا تے لوط دی قوم تساں کنیں پریں کائے نئیں۔

وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ

۹۱۔ تے اپݨے رب کنیں بخشش منگو ول ہوندو رجوع کرو

وَدُوْدٌ ﴿۹۱﴾

بے شک میڈا رب ول ول رحم کرݨ والا تے بہوں پیار کرݨ والا ہے۔

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۫ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ انہیں آکھئے اے شعیب جیرھیاں گالہیں توں آہدیں ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نئیں اندیاں تے اساں تیکوں اپݨے وچ کمزور سمجھیندے ہیں تے جے تیڈا قبیلہ نہ ہووے ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال ماروں ہا تے توں ساڈے کنیں ڈاڈھا نوہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۭ اِنَّ رَبِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ تہاڈی نگاہ وچ اللہ توں ڈاڈھا ہے اوں کوں تساں اپݨی کنڈ پچھوں سٹیا ہوئے بے شک میڈا رب جو تساں کریندے ہو چنگی طرح جاݨدے۔

وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۭ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۭ وَارْتَقِبُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ تے اے میڈی قوم تساں اپݨی جا تے کم کرو تے میں وی کم کریندا ں تساں جلدی ڈیکھسو جو کیندے اتے ذلیل کرݨ والا عذاب اندے تے کوݨ جیرھا کوڑا ہے تے تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کریندا ں۔

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۙ﴿۹۵﴾

۹۵ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب کوں تے اوندے منݨ والیں کوں اپݨی رحمت نال بچا گِدھے تے ظالمیں کو چکواوݨ والے عذاب پکڑ گدھے تے او اپݨے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھٹے پئے ہن۔

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۭ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿۹۶﴾ ع ۸ ۱۲ ۸

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے وی نہ ہن سݨو مدین واسطے وی ایویں لعنت جیویں ثمود وا سطے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ﴿۹۷﴾

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپݨے نشانیں تے کھلی دلیل نال بھیڄیا ہا۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ فرعون تے اوندے وڈے لوکیں دو۔ انہیں فرعون دے حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک نہ ہا۔

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۭ وَبِئْسَ

۹۹۔ او قیامت دے ڈینہہ اپݨی قوم دے اگو اگو ٹرسی تے

الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿۹۹﴾

انہیں کوں بھا وچ ونج سٹیسی تے اولہݨ دی جائ تے لہݨ والے سب بُرے ہن۔

وَ اُتْبِعُوْا فِیْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت لگی پئی ہے تے قیامت دے ڈینہہ وی تے اے جیرھا انعام انہیں کوں ڈتا ویسی او بہوں بُرا ہے۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰی نَقُصُّهٗ عَلَیْكَ مِنْهَا قَآىٕمٌ وَّ حَصِیْدٌ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ اے وستیں دیاں خبراں ہن جیرھیاں تیڈے سامݨے بیان کریندے پئے ہیں انہیں وچو کجھ کھڑین تھیاں تے کجھ برباد تھی گیئن۔

وَ مَا ظَلَمْنٰهُمْ وَ لٰكِنْ ظَلَمُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَمَاۤ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِیْ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَ مَا زَادُوْهُمْ غَیْرَ تَتْبِیْبٍ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ تے اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا تے انہیں اپݨے اتے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیڈے رب دا حکم آگیئے دل انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کوں ذرا وی فائدہ نئیں پچایا تے بھتو انہیں کوں تباہی وچ ہی ودھائے نیں۔

وَ كَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَاۤ اَخَذَ الْقُرٰی وَ هِیَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗۤ اَلِیْمٌ شَدِیْدٌ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۳۔ تے تیڈے رب دی پکڑ الویں ہوندی ہے جڈاں او ظالم وستیں کوں پکڑیندے۔ بے شک اوندی پکڑ ڈکھ ڈیوݨ والی تے سخت ہوندی ہے۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ یَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ وَ ذٰلِكَ یَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ بے شک اینڈے وچ نشانی اوندے واسطے جیرھا آخرت دے عذاب کنیں ڈر دے اے ڈینہہ جیندے کیتے لوک کٹھے کیتے ویسن تے اے ڈینہہ جینکوں سب لوک ڈیکھسن۔

وَ مَا نُؤَخِّرُهٗۤ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ؕ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۵۔ تے اساں اینکوں محض ہک مقررہ مدت تئیں پچھو تے سٹیندے پئے ہیں۔

یَوْمَ یَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِیٌّ وَّ سَعِیْدٌ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ تے جڈاں اُو سی تے کوئی شخص وی اوندی اجازت دے بغیر نہ الیسی۔ تے انہیں وچو کجھ بدبخت ہوسن تے کجھ خوش نصیب۔

فَاَمَّا الَّذِیْنَ شَقُوْا فَفِی النَّارِ لَهُمْ فِیْهَا زَفِیْرٌ وَّ

۱۰۷۔ تے جیرھے بدبخت ہوسن او تے دوزخ وچ ویسن

شَهِيْقٌ ﴿١٠٧﴾

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے وڈے وڈے ساہ تے کہیں ویلھے نڈ کڑیاں ہوسن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا
شَآءَ رَبُّكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿١٠٨﴾

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہسن جے تئیں زمین تے آسمان موجود ن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیڈا رب جو چاہندے او کرکے رہندے۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِى الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا
دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ
عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ﴿١٠٩﴾

۱۰۹۔ تے جیڑھے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ رہسن جے تئیں زمین تے آسمان رہسن سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے اے اوندی ڈین اے ختم نہ کیتی ویسی۔

فَلَا تَكُ فِىْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ؕ مَا يَعْبُدُوْنَ
اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ
٩ ع١٢ ٩ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ﴿١١٠﴾ ع

۱۱۰۔ تے جیڑھی (کوڑی) عبادت اے کریندن توں اوندے متعلق شک وچ نہ پو۔ اے اُویں عبادت کریندن جیویں ایں کنیں پہلے انہیں دے پیو ڈاڈے کریندے ہن تے اساں انہیں کوں پورا حصہ ڈیسوں تے گھٹ نہ کریسوں۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ
فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ
لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِىْ شَكٍّ مِّنْهُ
مُرِيْبٍ ﴿١١١﴾

۱۱۱۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ اختلاف کیتا گیا تے جے تیڈے رب ولو او گال نہ گذر چکی ہوے ہا تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈتا ونجے ہا تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈیون والے شک وچ ہن۔

وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ ؕ اِنَّهٗ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١٢﴾

۱۱۲۔ تے بے شک تیڈا رب انہیں کوں انہیں دے عملیں دا پورا پورا بدلہ ڈیسی تے بے شک او جو کجھ کریندن (خدا) باخبر۔

فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ؕ
اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٣﴾

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو تے اووی جنہیں تیڈے نال توبہ کیتی ہے تے حد کنیں نہ ودھو بے شک جو تساں کریندے ہو او اونکوں ڈیہدا کھڑے۔

وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿١١٤﴾

۱۱۴۔ تے ظالمیں دو نہ جھکو ناں تاں تہاکوں وی بھا ملسی تے تہاڈے کیتے اللہ ولو کوئی سنگتی نہ ہوسی ول تہاڈی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَیِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّیْلِ ؕ اِنَّ
الْحَسَنٰتِ یُذْهِبْنَ السَّیِّاٰتِ ؕ ذٰلِكَ ذِكْرٰی
لِلذّٰكِرِیْنَ ﴿١١٥﴾

١١٥۔ تے توں ڈینہہ دے ڈونائیں حصے وچ نماز ٹھیک
کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں
برائیں کوں ہٹا ڈیندن تے نصیحت حاصل کرݨ والیں
کیتے نصیحت ۔

وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ اَجْرَ
الْمُحْسِنِیْنَ ﴿١١٦﴾

١١٦۔ توں صبر کر بے شک اللہ سئیں چنگائی تے نیکی
کرݨ والیں دا اجر ونجیندا نئیں

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِیَّةٍ
یَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِی الْاَرْضِ اِلَّا قَلِیْلًا مِّمَّنْ
اَنْجَیْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مَاۤ اُتْرِفُوْا فِیْهِ
وَكَانُوْا مُجْرِمِیْنَ ﴿١١٧﴾

١١٧۔ جیرھیاں وستیاں تساں کنیں پہلے ہن انہیں وچ
کوئی سیاݨے ہوون ہا جیرھے زمین وچ فساد کنیں ہٹکن ہا
سوائے تھوڑیں دے جنہیں کوں اساں انہیں وچوں بچا گدھا ہا
تے ظالمیں انہیں لوکیں دی پیروی کیتی تے دنیا دی
لذتیں وچ پئے گئے تے او مجرم وی ہن۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهْلِكَ الْقُرٰی بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا
مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٨﴾

١١٨۔ تیڈے رب دی اے شان نئیں جو کہیں وستی کوں
ہلاک کرے تے اوندے رہݨ والے اصلاح کرݨ والے
ہوون ۔

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا
یَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِیْنَ ﴿١١٩﴾

١١٩۔ جے اللہ چاہے ہا تے لوکیں کوں ہکا امت بݨا ڈیوے ہا
تے او ہمیشہ اختلاف کریندے رہ ویسن ۔

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ؕ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ؕ وَ
تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعِیْنَ ﴿١٢٠﴾

١٢٠۔ سوائے اوندے جیندے اتے تیڈا رب رحمت نہ کرے
تے ات گالھوں انہیں کوں پیدا کیتے سی تے تیڈے رب
دی گال پوری تھیسی جو میں جنیں تے لوکیں نال دوزخ
بھر ڈیساں ۔

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَیْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِیْ هٰذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰی لِلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿١٢١﴾

١٢١۔ تے اساں سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیڈے اگو
بیان کریندے ہیں۔ ایندے ذریعہ تیڈے دل کوں مضبوط
کریندے ہیں۔ تے ایندے بارے وچ تیڈو حق آ گئے تے
اے نصیحت تے مومنیں کوں (ذمہ داریاں) یاد کراوݨ والی ہے۔

وَقُلْ لِّلَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ ؕ
اِنَّا عٰمِلُوْنَ ﴿١٢٢﴾

١٢٢۔ تے توں آکھ انہیں کوں جیرھے مومن نئیں تساں اپݨے
جہیں تے عمل کرو اساں وی عمل کریندے پئے ہیں۔

وَانْتَظِرُوْا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۳۔ تساں انتظار کرو بے شک اساں انتظار کریندے پئے ہیں۔

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۴۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے ہے تے سارے معاملے ہوندو ولدن توں اوندی عبادت کرتے اوندے اتے بھروسہ کرتے جو تساں کریندے ہو تیڈا رب اوں کنیں غافل نئیں۔

سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّاثْنَتَا عَشَرَةَ اٰيَةً وَّاثْنَا عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ یوسف مکی ء تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۱۱۲ آیتاں تے ۱۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ②

۲۔ میں اللہ ڈیہدا کھڑاں ۔ ایہے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہن۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ③

۳۔ اساں بے شک قرآن عربی وچ لہائے تاں جو تساں عقل کنیں کم گھنو۔

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ
اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ
الْغٰفِلِيْنَ ④

۴۔ اساں تیڈے اتے ڈاڈھا چنگا قصہ بیان کریندے ہیں۔ تے اے قرآن تیڈو اساں وحی کیتی ہے تے توں ایں کنیں پہلے غافل ہاویں۔

اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ
اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ
لِيْ سٰجِدِيْنَ ⑤

۵۔ تے جڈاں یوسف اپݨے پیو کوں آکھئے ابا سئیں بے شک میں یارھاں تارے تے سجھ تے چندر کوں ڈٹھے او میکوں سجدہ کریندے ہین۔

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا
لَكَ كَيْدًا ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ⑥

۶۔ اوں آکھئے اے میڈے پیارے پتر اپنا خواب اپݨے بھرانویں کوں نہ ڈسییں ناں تاں او تیڈے خلاف تدبیر کریسین بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن ہے۔

وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ
الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ
كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ۭ
اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ⑦ ع ۱۱

۷۔ تے ایویں تیڈا رب تیکوں چݨسی تے تیکوں گالہیں دی حقیقت سکھیسی تے تیڈے اتے اپݨی نعمت پوری کریسی تے آل یعقوب تے جیویں اوں پورا کیتی ہائی تیڈے پیو ڈاڈے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے بے شک تیڈا رب بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ⑧

۸۔ بے شک یوسف تے اوندے بھرانویں دے واقعے وچ پچھݨ والے کیتے کئی نشانن۔

اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنِ ۚۖ ﴿۹﴾

۹۔ جڈاں انہیں آکھئے (سوچئے) جو یوسف تے اوندا بھرا ساڈے پیو کوں اساں کنیں زیادہ پیارا لگدے تے اساں تکڑی جماعت ہیں بے شک ساڈا پیو کھلی کھلی غلطی وچ۔ (ساڈا پیو وڈی غلطی تے ہے۔)

اِقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ یوسف کوں قتل کر ڈیو یا اونکوں کہیں بے ملک وچ سٹ آؤ پچھیں تہاڈے پیو دی توجہ تہاڈے کیتے خالی تھی ویسی تے ایندے بعد تساں نیک لوک بݨ ونجا ہے۔

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ انہیں وچوں ہک آکھݨ والے آکھئے تساں یوسف کوں قتل نہ کرو تے اونکوں کھوہ دے تل وچ سٹ گھتو کوئی قافلہ اوں کوں چا گھنسی جے تساں کجھ کرنا ہی ہے تاں

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَالَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوْسُفَ وَاِنَّا لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ انہیں آکھئے اے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نوہیں کریندا تے بے شک اساں اوندے خیر خواہ ہیں۔

اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ سبھائیں اونکوں ساڈے نال پیٹھ کھوسی پیسی تے کھیڈسی تے اساں اوندی حفاظت کریسوں۔

قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اوں آکھیا میکوں فکر جو تساں اونکوں نال گھن ونجو تے میں ڈردا ہاں جو اینکوں ٻگھڑ کھا ونجے تے تساں اوں کنیں غافل ہوؤ (تہاکوں پتہ نہ ہووے)

قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ انہیں آکھئے جو اساں تکڑی جماعت ہیں جے دل دی اینکوں ٻگھڑ کھا ونجے تے بے شک اساں گھاٹے وچ ہیں۔

فَلَمَّا ذَهَبُوْا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے جڈاں اوں کوں گھن گئین تے فیصلہ کیتے نیں جو اینکوں کھوہ دے تل وچ سٹ گھتو تے اساں اونکوں وحی کیتی جو توں انہیں کوں انہیں دے ایں کم دے متعلق ضرور ڈسیس تے حالی او نئیں جاݨدے۔

وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے او رات کوں روندیں ہوئیں اپݨے پیو دو آئن۔

قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ

۱۸۔ تے آکھئے نیں اے ابا بے شک اساں ہک ڈوجھے

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾

ویے اگو درکدے رہ گیئے ہیں تے یوسف کوں اساں اپنے سامان دے کول ہو چھوڑ گیئے ہاسے تے اونکوں نہر کھا گیئے تے توں ساڈی گال کوں نہ منیسیں بھانویں اساں سچے وی ہووں۔

وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۚ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۚ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾

١٩۔ تے او اوندے چولے کوں کوڑی رت لا کے گھن آئن اوں آکھئے تہاڈے دلیں ایں کم کوں سوہنا کرکے ڈکھالئے اچھا ہن صبر کریساں چنگا صبر تے جو تساں ڈسیندے پئے ہو اوندے کیتے اللہ کنیں مدد منگی ونج سگدی ہے۔

وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَأَدْلٰى دَلْوَهٗ ۖ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۚ وَأَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾

٢٠۔ تے ہک قافلہ آ نگیئے تے انہیں پانی واسطے اپنا آدمی بھیجئے اوں اپنا ڈول سٹیئے اوں آکھئے خوشخبری ہے اے چھوہر تے انہیں اونکوں پونجی سمجھ کے لکا گدے تے جو کجھ او کریندے پئے ہن اللہ اونکوں جانڑدا ہا۔

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ﴿٢٠﴾

٢١۔ تے (یوسف دے بھرانویں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے درہمیں دے بدلے وتیچ چھوڑیئے۔ تے انہیں کوں ایں قیمت دی وی پرواہ کائے ناں ہائی۔

وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَأَتِهٖٓ أَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰٓى أَنْ يَّنْفَعَنَآ أَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۚ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَأْوِيْلِ الْأَحَادِيْثِ ۚ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى أَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾

٢٢۔ تے اوں آکھئے جیں اوں کوں مصر وچ مل گدھے اپنی زال کوں جوانیدے رہن دی جا چنگی بنا اے تھی سگدے جو ساکوں فائدہ ڈیوے یا اساں ایکوں اپنا پتر بنا گھنوں تے ایویں اساں یوسف کوں ملک وچ عزت ڈتی تے تاں جو اساں اونکوں گالہیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپنے کم کوں پورا کرکے رہندے تے اصل بہوں سارے لوک جانڑدے نئیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهٗٓ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

٢٣۔ تے جڈاں اوہ جوان تھیا تے اساں اونکوں حکم تے علم ڈتے تے نیکیں کوں اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ

٢٤۔ تے او تریمت جیندے گھر وچ او رہندا ہا اوں اوندی

نَفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ
لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّيْٓ اَحْسَنَ
مَثْوَايَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۳﴾

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگا لیئے سی تے دروازے بند کر ڈتنسی تے آکھیئے سی میڈو آ اوں آکھیئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب جیں میکوں ٹکݨ دی چنگی جا ڈتی بے شک ظالم کامیاب نئیں تھیندے۔

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ اَنْ
رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ
السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اوں تریمت پکا ارادہ کر گدھا تے یوسف ایچݨ والا پکا ارادہ کر گدھا جے او اپݨے رب دا کھلا نشان نہ ڈیکھ چکیا ہوندا۔ ایویں تھئے تاں جو اساں اوں کنیں برائی تے بے حیائی پریں کر ڈیوں بے شک او ساڈے چݨئے ہوئے بندیں وچوں ہا۔

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ
دُبُرٍ وَّ اَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ
مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ
يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ او ڈوہیں دروازے دو درکین تے اوں تریمت اوندی قمیض پچھو پاڑ ڈتی تے انہیں ڈوناہیں دروازے دے کولہو تریمت دے مالک کوں ڈٹھے نیں تریمت آکھیئے جیرھا تیڈی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزا یا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ
شَاهِدٌ مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ
قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
الْكٰذِبِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اوں آکھیئے ایں میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگا لیئے۔ تے اوں تریمت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی ڈتی جے اوندا چولا اگو پاڑیا پیئے تے اے سچی ہے تے او کوڑا ہے۔

وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے جے اوندا چولا پچھو پاڑیا پیئے تے اے تریمت کوڑی ہے تے او سچا ہے۔

فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ
اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ جیلھے اوندے چولے کوں ڈٹھے نیں جو او پچھو پاڑیا پیئے اوں آکھیئے بے شک اے تہاڈی چالاکی ہے تے تہاڈی چالاکی بہوں وڈی ہے۔

يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ٚ وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنْۢبِكِ ۚۖ
اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿۳۰﴾ ع

۳۰۔ یوسف توں ایں کنیں درگزر کر تے اے تریمت توں اپݨی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرݨ والی ہوئیں۔

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتٰهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾

٣١۔ تے شہر دی تریمتیں آکھئے عزیز دی زال اپنڑے بانھے کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے اونکوں اوندے نال ڈاڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اونکوں کھلی کھلی گمراہی وچ ڈیہدے ہیں۔

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ﴿٣١﴾

٣٢۔ تے جڈاں اوں انہیں دیاں چپ چپاتیاں گالہیں سنڑیں تے انہیں کوں سڈوا بھیجس تے انہیں واسطے چنگی بہنڑ دی جا بنڑائس تے انہیں وچوں ہر ہک کوں ہک چھری ڈتی اس تے آکھس انہیں دے سامنڑے نکل تے جیلھے انہیں اونکوں ڈٹھے اونکوں وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنڑے ہتھ کپ بیٹھیں تے انہیں آکھئے اے اللہ کنیں ڈریئے گناہ نسی کیتا اے بشر نئیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ ہے

قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ ؕ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿٣٢﴾

٣٣۔ اوں آکھئے اے او آدمی ہے جیندے معاملے وچ تساں میکوں ملامت کریندیاں ہاوے بے شک میں اینکوں ایندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے تے اے بچ گئے تے جے ایں اویں نہ کیتا جیرھا میں اینکوں حکم ڈیتے تے اے ضرور ڈھکیج ولسی تے ضرور بہوں ذلیل تھی ولسی۔

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٣﴾

٣٤۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں قید اوں کنیں زیادہ چنگی ہے جیندو اے میکوں سڈیندی ہے تے جے تیں انہیں دی تدبیر کوں میں کنیں نہ ہٹایا تے میں انہیں دو جھک ولیساں تے میں جاہلیں وچوں تھی ولیساں۔

فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٤﴾

٣٥۔ تے اوندے رب اوندی دعا کوں سنڑ گدھی تے اونہیں دے مکر کوں اوں کنیں ہٹا گدھا او بہوں سنڑنڑ والا تے جانڑنڑ والا ہے۔

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٣٥﴾ ع

٣٦۔ ول انہیں تے نشان ڈیکھنڑ دے بعد ظاہر تھی گیا جو اینکوں ہک وقت تئیں قید ضرور کرن۔

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ؕ قَالَ

٣٧۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈو جوان وی داخل تھین

اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ
الْاٰخَرُ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا
تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۭ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ
نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٦﴾

انہیں وچوں ہک آکھئے بے شک میں خواب وچ ڈٹھے جو میں انگور پیڑ رہیا ہیاں تے ڈوجھے آکھئے میں خواب ڈٹھے جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں پکھی کھندے پئین ساکوں ایندی تعبیر ڈس۔ بے شک اساں تیکوں نیک سمجھیندے ہیں۔

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ۭ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ۭ اِنِّيْ تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

٣٨۔ اوں آکھیا تہاڈو روٹی آون ڈتنیں پہلے تہاکوں انہیں دی تعبیر ڈس ڈیساں۔ اے ایں واسطے جو میڈے رب میکوں علم ڈتے بے شک میں اوں قوم دا دین چھوڑ ڈتے جیڑھے اللہ تے ایمان نئیں انیندے تے آخرت دے منکرن۔

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ
مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ ذٰلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾

٣٩۔ تے میں اپنٹے پیو ڈاڈے ابراہیم تے اسحاق تے یعقوب دے مذہب دی پیروی کریندا ں ساڈا اے حق نئیں جو اساں اللہ دا شریک بنٹاؤں اے ساڈے تے لوکیں تے اللہ دا فضل تے اکثر لوک شکر نئیں کریندے۔

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ
اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾

٤٠۔ اے میڈے جیل دے ڈوہیں سنگیتو کیا انجو انج رب چنگن یا ہکو رب جیڑھا کامل غالب۔

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَاۗءً سَمَّيْتُمُوْهَآ
اَنْتُمْ وَاٰبَاۗؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ اِنِ
الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۭ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ۭ ذٰلِكَ
الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾

٤١۔ اوندے سوا تساں صرف انہیں ناویں دی عبادت کریندے ہو جیڑھے تساں خود تے تہاڈے پیو ڈاڈیں رکھین تے اللہ سئیں ایندے واسطے کوئی دلیل نئیں لہائی بے شک فیصلہ اللہ دے ہتھ وچ اوں حکم ڈتے جو صرف ہوندی عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک جانڑدے نئیں۔

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ
وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ۭ
قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤١﴾

٤٢۔ اے میڈے جیل دے سنگیتو تہاڈے وچوں ہک اپنٹے مالک کوں شراب پلیسی تے ڈوجھا پھاسی ڈتا ویسی تے پکھی اوندے سر دا ماس کھوسن جیڑھی گال بابت تساں ڈوہیں پچھدے ہاوے اوندا فیصلہ تھی گئے۔

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ اَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ
رَبِّكَ فَاَنْسٰهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ
بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ تے اوں کوں آکھے سی جیندے متعلق اونکوں
خیال ہا جو او چھٹ ویسی اپنڑے مالک دے کولھو میڈا ذکر
کریں تے شیطان اونکوں اوندے مالک دا ذکر بھلا ڈتا
تے او کجھ ہے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

ع ۵ ۱۵

وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْٓ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ
سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ
خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ
اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٣﴾

۴۳۔ تے بادشاہ آکھے میں خواب ڈٹھے جو ست
موٹیاں گئیں ہن کوں ست کانہلیاں گئیں انہیں
کوں کھندیاں پئین تے ست ساوے سٹے ہن تے
بے سکن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی
تعبیر ڈسو جے تساں خوابیں دی تعبیر کریندے ہو تاں۔

قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ
بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ انہیں آکھے اے گندے خواب تے بے کار خوابیں
دی تعبیر اساں نسے جاندے۔

وَقَالَ الَّذِيْ نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ
بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ فَاَرْسِلُوْنِ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ اونہیں ڈوناں وچوں جیڑھا چھٹ گیا ہا تے کجھ وقت
دے بعد اوں یاد کیتے تے آکھیس میں تہاکوں ایں خواب
دی تعبیر ڈسینداں میکوں بھیجو۔

يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِيْ سَبْعِ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ
يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ
يٰبِسٰتٍ لَّعَلِّيْٓ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ یوسف یار میکوں ڈس ست موٹیاں گئیں ہن جنہیں
کوں ست کانہلیاں گئیں کھندیاں پئین تے ست سٹے
ساوے ہن تے بے سکن تھی سگدے جو میں لوکیں دو
ونجاں تاں جو انہیں کوں تعبیر دا پتہ لگے۔

قَالَ تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ
فِيْ سُنْۢبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ اوں آکھے تساں ست سال ساندھو اندر بہیسو تے جو کجھ
اونکوں سٹیں وچ رہن ڈیو اوندے سوا جو تساں تھوڑا
جہیاں کھاؤ۔

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَّاْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ﴿٤٨﴾

۴۹۔ ول ایندے بعد ست سال کال پوسی جیڑھے اونکوں
کھا ویسن جو تساں بچیسو سوائے اوندے جو تساں انہیں
کیتے جمع کیتا ہوسی۔

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ﴿٤٩﴾

۵۰۔ ول ایندے بعد انجھا سال اوسی جیندے وچ لوکیں
دی فریاد سنڑی ویسی تے لوک ہک بے کوں تحفے ڈیسن۔

ع ۶ ۱۶

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِيْ قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ؕ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيْمٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے اوں بادشاہ آکھیا اونکوں میڈے کول گھن آؤ تے جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھیے توں اپݨے مالک دو ول ونج تے پچھ انہیں تریمتیں دا کیا حال جنہیں اپݨے ہتھ کپیئے ہن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں ڈاڈھا جاݨدے۔

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُّنَّ يُوْسُفَ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوْٓءٍ ؕ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ ۫ اَنَا رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اوں آکھیے تہاڈا اصل مقصد کیا ہا جڈاں تساں یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگا لیا ہا وے۔ انہیں آکھیے او اللہ کنیں ڈریا ہا اساں اوندے وچ کوئی برائی کائنا نیں ڈٹھی۔ عزیز دی زال آکھیے ہݨ حق ظاہر تھی گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف اونکوں ٹھگاوݨ دی کوشش کیتی ہائی تے او بے شک سچیں وچوں اے۔

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّيْ لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ كَيْدَ الْخَآئِنِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ اے ایں واسطے تاں جو اونکوں پتہ لگ ونجے جو میں اوندی کنڈ پچھو خیانت نئیں کیتی تے بے شک اللہ سئیں خیانت کرݨ والیں دی تدبیر کوں کامیاب نئیں کریندا۔

وَمَآ اُبَرِّئُ نَفْسِيْ ۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ ۢ بِالسُّوْٓءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ ؕ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے میں اپݨے آپ کوں بری نئیں سمجھیندا بیشک نفس برائی دا حکم ڈیوݨ والا ہے سوائے اوندے جیندے اتے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِيْ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهٗ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے اوں آکھیے اونکوں میڈے کول گھن آؤ اونکوں میں اپݨے کیتے چݨ گھنداں تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گالہیں کیتن تے اوں آکھیے بے شک توں اج کنیں ساڈے کولہو عزت والا تے بھروسے والا آدمی ہویں۔

قَالَ اجْعَلْنِيْ عَلٰى خَزَآئِنِ الْاَرْضِ ۚ اِنِّيْ حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ اوں آکھیے توں میکوں ملک دے خزانے دا افسر بݨا ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرݨ والا تے بہوں علم والا ہاں۔

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

٥٧۔ تے ایویں اساں یوسف کوں ملک وچ عزت ڈتی جیرھی جا تے او چاہے ہا رہوے ہا جینکوں اساں چاہندے ہیں اپݨی رحمت کنیں حصہ ڈیندے ہیں تے نیکیں دا اجر اساں ضائع نسے کریندے۔

وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٨﴾ ع

٥٨۔ تے آخرت دا بدلہ مومنیں کیتے تے متقیں کیتے چنگا ءِ۔

وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٥٩﴾

٥٩۔ تے یوسف دے بھرا آئے تے اوندے سامݨے تھئے اوں انہیں کوں سنڄاݨ گِدا تے او اونکوں نئیں سنڄاݨ سگئے۔

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُوْنِيْ بِاَخٍ لَّكُمْ مِّنْ اَبِيْكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْۤ اُوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٦٠﴾

٦٠۔ تے جیلے انہیں دا سامان تیار کیتے اوں آکھئے توں تہاڈے پیو ولو متر ایا جیرھا بھرا ءِ اونکوں میڈے کوں گھن اواہے کیا تساں ڈیہدے نوہے جو میں تول پورا ڈیندا ں تے مہمانی چنگی ڈیندا ں۔

فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ ﴿٦١﴾

٦١۔ جے تساں اونکوں میڈے نہ گھن اوسو تے میڈے کولہو تہاڈے کیتے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے کولہو نہ اواہے۔

قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ انہیں آکھئے اساں اوندے پیو کوں اوندے متعلق ورغلیسوں تے اساں بے شک اے کم کر کے رہسوں۔

وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِيْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَاۤ اِذَا انْقَلَبُوْۤا اِلٰۤى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٣﴾

٦٣۔ اوں اپݨے باہنیں کوں آکھئے جو انہیں دی پونجی انہیں دے بوریں وچ رکھ ڈیوو تھی سگدے جڈاں اے گھر دو ونڄن ایں احسان کوں من کے ول آون۔

فَلَمَّا رَجَعُوْۤا اِلٰۤى اَبِيْهِمْ قَالُوْا يٰۤاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَاۤ اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ تے جڈاں او اپݨے پیو دو ولین آکھئے نیں ابا جی ساکوں داݨیں کنیں ہٹک ڈتا گئے توں ساڈے نال ساڈے بھرا کوں پٹھ تاں جو اساں داݨیں گھن آؤں بے شک اساں ایندی پوری حفاظت کریسوں۔

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَاۤ اَمِنْتُكُمْ

٦٥۔ اوں آکھئے کیا میں اینکوں تہاڈے سپرد کر کے اوہو

عَلٰٓى اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ ۭ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۠ وَّهُوَ
اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۶۴﴾

نیتجہ پاواں جیرھا ایں کنیں پہلے ایندے بھرا دا نیتجہ نکھتا ہا
تے اللہ چنگا حفاظت کرݨ والا ہے تے اوہو ساریں کنیں
زیادہ رحم کرݨ والا ہے۔

وَلَمَّا فَتَحُوْا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ۭ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا نَبْغِيْ ۭ
هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا
وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ۭ ذٰلِكَ
كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿۶۵﴾

٦٦۔ تے جڈاں انہیں اپݨے سامان کوں کھولیے انہیں
ڈٹھے جو انہیں دی پونجی انہیں کوں ولا ڈتی گئی ہے
انہیں آکھئے اے ابا اساں ہیا کیا منگدے ہیں اے
ساڈی پونجی ہے جیرھی ساکوں ولا ڈتی گئی ہے تے گھر
والیں دو خوراک گھن اوسوں تے اپݨے بھرا دی حفاظت
دی کریسوں تے اُٹھ دا ہک بار وی زیادہ گھن آوسوں
تے اے وزن ساڈے کیتے نعمت

قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ
اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللّٰهُ عَلٰي مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿۶۶﴾

٦٧۔ اوں آکھئے میں اونکوں تہاڈے نال اصلو نہ
بھیڄساں جے تئیں تساں میڈے نال اللہ دی قسم چا
کے اے وعدہ نہ کرو جو تساں اینکوں میڈو ولا گھن
اوسو سوائے ایندے جو تساں کہیں مصیبت وچ
پھس ونجو تے جڈاں انہیں اونکوں پکا قول ڈے ڈتے
اوں آکھئے جو اساں آہدے ہیں اللہ سئیں ایندے اتے
نگران۔

وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا
مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۭ وَمَآ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ ۭ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿۶۷﴾

٦٨۔ تے اوں آکھئے پترو تساں ہک دروازے کنیں نہ
ولواہے انجوانج دروازیں کنیں ولواہے۔ میں تہاڈے
کیتے اللہ دو لو کجھ نئیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ہے
اوندے اتے میڈا بھروسہ ہے تے بھروسہ کرݨ والیں
کوں اوندے اتے بھروسہ کرݨا چاہی دا ہے۔

وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ۭ مَا كَانَ يُغْنِيْ
عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ
قَضٰىهَا ۭ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۶۸﴾

٦٩۔ جیلھے او ویڑھن جیویں انہیں دے پیو انہیں کوں
حکم ڈتا ہا اے گال انہیں کیتے اللہ دو لو کہیں کم نہ آ
سگدی ہائی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی
ع ۸ گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اساں

اونکوں سکھایا ہا تے اکثر لوگ جاݨدے نئیں۔

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّيٓ
اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٧٠

٧٠۔ تے جڈاں یوسف کنیں گئیں اوں اپݨے بھراکوں اپݨے نال جا ڈتی تے آکھئے سی میں تیڈا بھرا ہاں جو او کریندے رہ گئین توں مونجھا نہ تھی۔

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ
فِي رَحْلِ اَخِيهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا
الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۝٧١

٧١۔ جڈاں انہیں دا سامان تیار کرکے واپس پٹھݨ لگے مُنگرا پݨے بھرا دے بورے وچ رکھ ڈِتس ول اعلان کرݨ والے اعلان کیتے اے قافلے والو تساں تے چُور ہوے۔

قَالُوا وَاَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ۝٧٢

٧٢۔ انہیں آکھئے انہیں دو منہ کیتے نیں تے تُجھے نیں تہاڈا کیا رُل گئے۔

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ حِمْلُ
بَعِيرٍ وَّاَنَا بِهٖ زَعِيمٌ ۝٧٣

٧٣۔ انہیں آکھئے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رل گئے تے جیڑھا گول اوسی اونکوں اُٹھ دا بار ملسی تے میں ایندا ذمہ دار آں۔

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۝٧٤

٧٤۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم تہاکوں پتہ ہے جو اساں ایں ملک وچ نسے آئے جو اساں گیڑ گھتوں تے نہ اساں چور ہئیں۔

قَالُوا فَمَا جَزَآؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِينَ ۝٧٥

٧٥۔ انہیں آکھئے جے تساں کوڑے ہوو تے تہاڈی کیا سزا ہے۔

قَالُوا جَزَآؤُهٗ مَنْ وُّجِدَ فِي رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ كَذٰلِكَ
نَجْزِي الظّٰلِمِينَ ۝٧٦

٧٦۔ انہیں آکھئے جیندے بورے وچ او لبھے او ہو ہوندی سزا پاوے اساں ظالمیں کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِّعَآءِ اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ
نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
عَلِيمٌ ۝٧٧

٧٧۔ اپݨے بھرا دے بوریں کنیں پہلے انہیں دے بوریں دی تلاشی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپݨے بھرا دے بورے وچوں کڈھیس۔ ایویں اساں یوسف واسطے تدبیر کیتی۔ او اپݨے بھراکوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ سگدا ہا سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہندے ہیں اساں درجے اچے کریندے ہیں تے ہر جاݨݨ والے

تیں ہک بہوں عالم ہستی موجود۔

قَالُوْٓا اِنْ يَّسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ ۚ فَاَسَرَّهَا يُوْسُفُ فِيْ نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی ہے تاں ایں کنیں پہلے ایندا بھراوی چوری کرچکئے یوسف ایں گال کوں دل وچ لُکائے تے انہیں تے اے گال ظاہر نسی کیتی اوں آکھیا تساں بدبخت ہوسے جو تساں آہدے ہو اللہ بہوں جاݨدے۔

قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيْرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهٗ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ انہیں آکھئے اے عزیز بے شک ایندا پیو بہوں بڈھا ہے ایندی جا تے ساڈے وچوں کہیں ہے کوں پکڑ گھن بے شک اساں تیکوں احسان کرݨ والا سمجھیندے ہیں۔

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ﴿۷۹﴾ ع ۹

۷۹۔ اوں آکھئے اللہ دی پناہ جو اساں کہیں ہے کوں پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کنیں ساڈا سامان ملئے نہ تاں اساں ظالمیں وچوں تھی ویسوں۔

فَلَمَّا اسْتَيْــَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ۭ قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئین تے آپت وچ گالہیں کیتے انج تھی گئین۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہاکوں پتہ نئیں جو بے شک تہاڈے پیو اللہ دی قسم چا کے وعدہ گدھا ہا تے ایں کنیں پہلے تساں یوسف دے معاملے وچ وی زیادتی کر چکے ہو۔ میں ایں زمین کوں چھوڑیساں اصلو نہ جے تئیں میڈا پیو حکم نہ ڈیوے یا اللہ سئیں میڈے کیتے کوئی فیصلہ کرے او بہوں چنگا فیصلہ کرݨ والا ہے۔

اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ اپݨے پیو دو ول ونجو تے اونکوں آکھو اے ابا سئیں بے شک تیڈے پتر چوری کیتی ہے جو اساں جاݨدے ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اساں لکی گال دی حفاظت نہ کر سگدے ہاسے۔

وَسْــَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا

۸۲۔ اوں وستی کنیں پچھ گھن جیندے وچ اساں ہاسے

فِيهَا وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿۸۲﴾

تے اوں قافلے کنیں وی پچھ جیندے نال اساں آئے ہیں تے بے شک اساں سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اوں آکھئے اصل تہاڈے دلیں اے کم تہاکوں سونڑھا کرکے ڈکھلائے تے میں چنگی طراں صبر کریندا ہاں تھی سگدے جو اللہ سئیں انہیں ساریں کوں میڈو ولا گھن آوے بے شک او بہوں جانڑن والا تے سیانڑا ہے۔

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھے تے آکھیس ہائے افسوس! میں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کریندا ہاں تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں ہنجوں آگیئن تے او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکا یوسف کوں یاد کریندا رہ ویسیں جے تیں توں بیمار نہ تھی ونجیں یا مر نہ ونجیں۔

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ اوں آکھئے اپنڑی پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں کریندا ہاں تے میں اللہ ولوں او جانڑداں جو تساں نوں بے جانڑدے۔

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِن رَّوْحِ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ پترو ونجو تے یوسف تے اوندے بھرا کوں لبھو تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیو بے شک اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے جڈاں اوندو آئن انہیں آکھئے اے عزیز ساکوں تے ساڈے گھر والیں کوں بہوں تنگی آگئی ہے تے اساں تھوڑی جہیں پونجی گھن آئے ہیں ساڈے دانے پورے ڈے تے صدقے دے طور تے کجھ زیادہ وی ڈے بے شک اللہ صدقہ کرنڑ والیں کوں وڈا اجر ڈیندے۔

قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ اوں آکھئے کیا تہاکوں پتہ ہے جو تساں یوسف تے اوندے بھرا نال سلوک کیتا ہا تے تساں جاہل ہاوے۔

قَالُوٓا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوْسُفُ ۖ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَآ اَخِيْ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۖ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت وچ توں ہی یوسف ہویں اوں آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھراءِ تے اللہ سئیں ساڈے اتے احسان کیتے بے شک جیرھا تقویٰ کریندے تے صبر کریندے بے شک اللہ سئیں نیکیں دا اجر ونجیندا نئیں۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِــِٕيْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سئیں تیکوں ساڈے اتے فضیلت ڈتی ءِ تے اساں خطا کار ہیں۔

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ملام کاءِ نئیں اللہ تہاکوں بخشے تے او رحم کرݨ والیں وچوں بہوں رحم کرݨ والاءِ۔

اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَاْتِ بَصِيْرًا ۚ وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ تساں میڈا اے چولا گھن ونجو تے میڈے پیو دے اگو رکھ ڈیوے اوں کوں ساریں گالھیں دا پتہ لگ ویسی تے تساں اپݨے ساریں گھر والیں کوں میڈو گھن آؤ۔

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاَجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹرپئے انہیں دے پیو آکھئے اج بیشک میکوں یوسف دی خوشبو اندی پئی ءِ جے تساں میکوں گالہا نہ آکھوتاں۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپݨی پرانی غلطی وچ پئیں بھیا۔

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۚ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ جڈاں خوشخبری ڈیوݨ والا آگئے تے چولا اوندے سامݨے رکھیس اوں کوں ساری گال سمجھ آگئی اوں آکھئے میں تہاکوں آبدا ہانمی جو بے شک میں اللہ کنیں او جاݨداں جو تساں نہ ہے جاݨدے۔

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا خٰطِــِٕيْنَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ انہیں آکھئے ابا سئیں توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں دی بخشش منگ بے شک اساں گناہ گار ہئیں۔

قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ۗ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپݨے رب کنیں تہاڈے واسطے بخشش ضرور منگساں بے شک او بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والاءِ۔

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ

۱۰۰۔ جڈاں او یوسف دے کولھو آئن تے اوں اپݨے

ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۝

پیو ماکوں اپنے نال جا ڈتی تے آکھیس لساں اللہ دی مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی ونجو۔

وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۡ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا ۭ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْٓ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ۭ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَآءُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝

۱۰۱۔ تے اوں اپنے پیو ماکوں اپنے تخت تے بلھا ڈتے تے او سارے سجدے وچ ڈھ پین۔ اوں آکھے ابا سئیں اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے رب نیں اونکوں پورا کر ڈتے تے میڈے اتے فضل کیتس جڈاں اوں میکوں جیل کنیں کڈھیے تے تہاکوں جنگل کنیں گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرانویں وچ وگاڑ پیدا کر ڈتا ہا بے شک میڈا رب جیندے کیتے چاہندے مہربان تے بے شک او بہوں جانڑ والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۣ اَنْتَ وَلِيّٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ۝

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی ڈتی ہے تے میکوں خوابیں دی تعبیر سکھائی ہے۔ آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرن والے (خدا) توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سنگتی ہویں تو میکوں مسلمان بنا کے ماریں تے نیکیں وچ میکوں رلاویں۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْٓا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ۝

۱۰۳۔ اے غیب دیاں خبراں ہن جیڑھیاں اساں تیڈو وحی کیتن تے توں انہیں نال کائنا ہاویں جیلھے دشمن سارے کٹھے تھی گئین تے تیڈے خلاف تدبیراں بنائے نیں۔

وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا وی چاہویں ایمان نہ انیسن۔

وَمَا تَسْــَٔـلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجر وی نوہیں منگدا اے تے سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشان انہیں دے کولہو گذردن تے منہ پھیر گھندن۔

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾

۱۰۷۔ انہیں وچوں اکثر لوک اللہ تے ایمان نئیں انیندے سوائے ایندے جو او نال نال شرک وی کریندن۔

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

۱۰۸۔ کیا او امن وچ آ ولین جے انہیں تے اللہ دا سخت عذاب آوے یا اچݨ گھت او گھڑی آ ونجے تے انہیں کوں پتہ وی نہ لگے۔

قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۹۔ توں آکھ اے میڈا راہ ہے میں اللہ دو سڈیندا ں۔ میں تے تیڈی پیروی کرݨ والے ایں دلیل تے قائم ہیں۔ اللہ پاک ہے تے میں مشرکیں وچوں نئیں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

۱۱۰ تے اساں تیں کنیں پہلے وی وستیں دے رہݨ والیں وچوں مرد رسول پٹھیں جینداں اساں وحی کریندے ہاسے کیا اے زمین وچ نئیں ٹردے پھردے تاں جو ݙیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھئے تے آخرت دا گھر چنگا ہے انہیں لوکیں کیتے جیڑھے تقویٰ اختیار کریندن۔

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

۱۱۱۔ کیا تساں عقل نال کم نوّ جے گھندے۔ تے جݙاں رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو ساݙے اگو کوڑ ماریا گئے تے اوں ویلے انہیں دو ساݙی مدد آ گئی جینکوں اساں چاہندے ہیں بچا گھندے ہیں تے مجرمیں کنیں ساݙا عذاب اصلو نئیں ہٹایا ویندا۔

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾ ع ۱۲ ۶

۱۱۲۔ عقل والیں کیتے انہیں دے قصے وچ عبرت۔ اے گال اینجھی نئیں جیڑھی گھڑی گئی ہووے اصل اے اوندی تصدیق کریندی ہے جو اوں کنیں پہلے ہے تے ہر شے دی پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گھن آوݨ والیں کیتے۔

سُوْرَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ رعد مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیتاں ہن تے چھی رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ②

۲۔ میں اللہ جاݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہاں اے کامل کتاب دیاں آیتاں ہن۔ تے جو (کلام) تیڈے تیڈے رب کنیں لہایا گئے او سچا ہے تے اکثر لوک مندے نئیں۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّى ۭ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاۗءِ
رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ③

۳۔ اللہ او ذات ہیں آسمانیں کوں بغیر تھمیں دے اچا کیتس جیویں تساں اوں کوں ڈیہدے پئے ہو ول او عرش تے بہہ گئے تے سجھ تے چندر کوں خدمت وچ لائس تے ہر شئے مقررہ مدت تئیں چلدی پئی ہے ہر کم دا انتظام کریندے اپݨی آیات کوں کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں اپݨے رب کوں ملݨ دا یقین کرو۔

وَهُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ وَ
اَنْهٰرًا ۭ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ④

۴۔ تے او ہو ہے جیں زمین کوں وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ تے دریا بݨائیسی تے ہر قسم دے پھل اوندے وچ ڈو ڈو جوڑے بݨائینسی تے ڈینہہ کوں رات نال لکا گھندے تے بے شک ایندے وچ جیڑھے سوچیندن کئی نشانن۔

وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّ
زَرْعٌ وَّنَخِيْلٌ صِنْوَانٌ وَّغَيْرُ صِنْوَانٍ يُّسْقٰى بِمَاۗءٍ
وَّاحِدٍ ۣ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰي بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ۭ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ⑤

۵۔ تے زمین وچ نال نال رلئے ہوئے کئی ونڈن تے باغن انگوریں دے تے رڑھیں ہن تے کھجیاں ہن ہک پاڑ وچوں تھڈا نکلدے تے کجھ دا ہکو منڈھ نکلدے تے انہیں کوں ہکو پاݨی پلایا ویندے تے اساں کجھ کوں بہیں تے سواد وچ فضیلت ڈیندے ہیں بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِيْ
خَلْقٍ جَدِيْدٍ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ۞٦

۶۔ تے جے توں حیران تھیندیں تے انہیں دی گال ہے وی حیرانگی آلی کیا اساں جڈاں مٹی تھی ولیسوں ولا اساں نوئیں سروں پیدا تھیسوں اے او لوکن جنہیں اپنڑے رب دا انکار کیتے تے اے او لوکن جنہیں دے گچیں وچ ہٹے ہن تے ایجھے دوزخ والن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ ؕ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ
عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۞٧

۷۔ تے او چنگائی کنیں پہلے تیڈے واسطے برائی دی جلدی کریندن تے انہیں کنیں پہلے عبرت آلے عذاب آچکین تے بے شک تیڈا رب لوکیں دے ظلم دے باوجود انہیں کوں بخشنڑ والا ہے تے بے شک تیڈا رب بہوں سخت سزا ڈیونڑ والا ہے۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ
رَّبِّهٖ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرٌ وَّلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۞٨ ع

۸۔ تے جیڑھے کافر ہن اے آہدن ایندے اتے ایندے رب کنیں کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں تے صرف ڈراونڑ والا ایں تے ہر قوم کیتے ہدایت ڈیونڑ والا آئے۔

اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ ؕ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ۞٩

۹۔ اللہ جانڑدے ہر مادی شئے کوں جیڑھا حمل تے رحم جیڑھا بال سٹ گھتدن تے اونکوں وی جانڑدے جو او ودھیندن تے ہر شئے اوندے کولہو ضرورت دے مطابق۔

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ۞١٠

۱۰۔ غیب تے حاضر کوں جانڑنڑ والا وڈے مرتبے والا تے وڈی شان والا ہے۔

سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۞١١

۱۱۔ جیڑھا تہاڈے وچوں گال لکیندے تے جیڑھا ظاہر کریندے تے جیڑھا رات کوں لک ویندے تے ڈینہہ کوں ٹردے او ڈوہیں اللہ دے نزدیک برابرن۔

لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا
مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ۞١٢

۱۲۔ اوندے واسطے اگوں دی تے پچھوں دی فرشتے ہن جیڑھے اللہ دے حکم نال اوندی حفاظت کریندن بے شک اللہ سئیں اوں قوم دی حالت نئیں بدلیندا جیڑھی اپنڑی حالت آپ نئیں بدلیندی۔ جیڑھے ویلھے اللہ سئیں کہیں قوم دی

عذاب دا فیصلہ کر گھندے اونکوں ہٹاوݨ والا کوئی نئیں تے
اوندے سوا اوندا کوئی امدادی وی نئیں بݨ سگدا۔

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ او ہو ہے جیڑھا تہاکوں بجلی ڈر دی تے طمع دی خاطر
ڈکھیندے تے بھاری جھڑ چیندے۔

وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَ الْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ ۚ وَ
يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَ هُمْ
يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پاکیزگی بیان کریندی ہے
تے فرشتے وی اوندے ڈر کنیں تے ڈھاوݨ والیاں بجلیاں
بھیڄیندے تے ول جیندے اتے چاہندے سٹیندے
او اللہ دے بارے وچ جھیڑا کریندن تے اللہ سئیں سخت
عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ؕ وَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا
يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ؕ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ
اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ نہ ٹلݨ والا سڈ ہوندا ہے تے جیڑھے اوندے سوا
بئیں کوں سڈیندن او انہیں دا کوئی جواب نئیں ڈیندے
الویں ہن جیویں ہک آدمی اپݨے ڈوہیں ہتھ پاݨی دو ودھاوے
تاں جو پاݨی اوندے منہ تئیں آونڄے تے او اوندے تئیں
پہنچدا نئیں تے کافریں دی چیکݨ پاکݨ بے کار ویسی۔

وَ لِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّ
كَرْهًا وَّ ظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَ الْاٰصَالِ ﴿۱۶﴾ السجدة

۱۶۔ تے اللہ دی خاطر جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ خوشی نال
تے بے روحا سجدہ کریندے تے انہیں دے پچھاویں
دی فجر شام سجدہ کریندن۔

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ؕ قُلْ
اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَ الْبَصِيْرُ ۙ۬
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَ النُّوْرُ ۚ۬ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ
شُرَكَآءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ
قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین دا رب کون، توں آکھ اللہ
توں آکھ کیا تساں اونکوں چھوڑ کے بے سنگتی بݨائی
کھڑے ہو جیڑھے اپݨے آپ کیتے وی نفع تے نقصان
دے مالک نئیں۔ توں آکھ کیا انڌھا تے سوجاکھا ہکو جہیں
تھی سگدن یا کیا انڌھارے تے روشنی برابر تھی سگدن
یا کیا انہیں اللہ دے اینجھے شریک بݨائن جنہیں اوندے
آلی کار کجھ مخلوق بݨائی ہے تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل
گئی ہے توں آکھ اللہ ہر شئے کوں پیدا کرݨ والا ہے تے او
ہک تے غالب ہے۔

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا
فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ
كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ؕ فَاَمَّا الزَّبَدُ
فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
فِي الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ؕ ﴿١٨﴾

١٨۔ اوں آسمان کنیں پانی لہائے تے وادیاں اپنی گنجائش دے مطابق وہہ پیندن تے جھل تے آئی ہوئی جھگ کوں چا گھندی ہے تے جیرھی شئے بھاوچ تپا کے او زیور یا گھر دا سامان بنڑیندن اوندے وچ وی اوہو جہیں جھگ۔ ایویں اللہ سئیں سچ دے کوڑ دے فرق کوں بیان کریندے۔ تے جیرھی جھگ او ضائع تھی ویندی ہے تے جیرھی شئے لوکیں کوں نفع ڈیندی ہے او زمین وچ رہندی ہے ایویں اللہ سئیں مثالاں بیان کریندے۔

لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا
لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ
لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩﴾ ع

وقف النبی علیہ السلام — ع ۲ النصف

١٩۔ جنہیں اپنڑے رب دا آکھنڑ منے انہیں واسطے کامیابی ہے تے جنہیں آکھنڑ نئیں منیا جے انہیں کیتے او سبھ کجھ ہووے ہا جیرھا زمین وچ تے اہو تلا بیا وی تے او بھونگا ڈیسن کے جان چھڑاون ہا تے انہیں کیتے برا حساب تے انہیں دا ٹھکانڑہ دوزخ تے او بہوں بری جاہ ہے۔

اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ اَعْمٰى ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۙ ﴿٢٠﴾

٢٠۔ کیا جیرھا جانڑدے جو تیڈے رب کنیں لہایا گئے تیڈے او سچ اوں آدمی آلی کار تھی سگدے جیرھا اندھا ہووے عقل رکھنڑ والے ہی نصیحت پکڑیندن۔

الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ۙ ﴿٢١﴾
وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ؕ ﴿٢٢﴾

٢١۔ جیرھے اللہ دے وعدے کوں پورا کریندن تے اونے پکے وعدے کوں تروڑیندے نئیں۔

٢٢۔ تے جیرھے اوں رشتے کوں قائم رکھیندن جیندا اللہ سئیں قائم رکھنڑ دا حکم ڈتے تے اپنڑے رب کنیں ڈردن تے برے حساب کنیں ڈردن۔

وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّ
يَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى
الدَّارِ ۙ ﴿٢٣﴾

٢٣تے او لوک جیرھے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن تے نماز ٹھہا کے پڑھدن جو مال اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچو۔ چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی کوں نیکی نال پرے کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

جَنّٰتُ عَدۡنٍ یَّدۡخُلُوۡنَهَا وَمَنۡ صَلَحَ مِنۡ اٰبَآئِهِمۡ
وَاَزۡوَاجِهِمۡ وَذُرِّیّٰتِهِمۡ وَالۡمَلٰٓئِكَةُ یَدۡخُلُوۡنَ عَلَیۡهِمۡ
مِّنۡ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ ہمیشہ دے باغ ن اونہیں وچ او داخل تھیسن تے انہیں دے پیو ڈاڈے تے انہیں دیاں زالیں تے انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچوں داخل تھیسن۔

سَلٰمٌ عَلَیۡكُمۡ بِمَا صَبَرۡتُمۡ فَنِعۡمَ عُقۡبَی الدَّارِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے او آکھسن تہاڈے اتے تہاڈے صبر دی وجہ کنیں سلامتی ہووے تہاڈے کیتے ایں گھر دا انجام بہوں چنگا ہے۔

وَالَّذِیۡنَ یَنۡقُضُوۡنَ عَهۡدَ اللّٰهِ مِنۡۢ بَعۡدِ مِیۡثَاقِهٖ
وَیَقۡطَعُوۡنَ مَاۤ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنۡ یُّوۡصَلَ وَیُفۡسِدُوۡنَ
فِی الۡاَرۡضِ ۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعۡنَةُ وَلَهُمۡ سُوۡٓءُ الدَّارِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے جیرھے اللہ دے وعدے کوں پکا کرݨ دے بعد ترڑیندن تے جیرھے رشتیں دے ملاوݨ دا اللہ سئیں حکم ڈتے انہیں کوں ترڑیندن تے زمین وچ بگیڑ گھتیندن۔ اے لوک ن جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گندا گھر۔

اَللّٰهُ یَبۡسُطُ الرِّزۡقَ لِمَنۡ یَّشَآءُ وَیَقۡدِرُ ؕ وَفَرِحُوۡا
بِالۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا ؕ وَمَا الۡحَیٰوةُ الدُّنۡیَا فِی الۡاٰخِرَةِ اِلَّا
مَتَاعٌ ﴿۲۶﴾ ع

۲۶۔ اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش۔ تے دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کجھ وی نئیں سوائے تھوڑے فائدہ دے۔

وَیَقُوۡلُ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡا لَوۡلَاۤ اُنۡزِلَ عَلَیۡهِ اٰیَةٌ مِّنۡ
رَّبِّهٖ ؕ قُلۡ اِنَّ اللّٰهَ یُضِلُّ مَنۡ یَّشَآءُ وَیَهۡدِیۡۤ اِلَیۡهِ
مَنۡ اَنَابَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے کافر آہدن جو ایندے اتے ایندے رب کنیں کوئی نشانی کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک اللہ سئیں جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جیرھا اوندو جھکدے اونکوں اپݨا سدھا راہ ڈکھلیندے۔

اَلَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَتَطۡمَئِنُّ قُلُوۡبُهُمۡ بِذِكۡرِ اللّٰهِ ؕ اَلَا
بِذِكۡرِ اللّٰهِ تَطۡمَئِنُّ الۡقُلُوۡبُ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے ذکر نال تسلی پیندن۔ سݨو اللہ دے ذکر ناں دِل تسلی پکڑیندن۔

اَلَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوۡبٰی لَهُمۡ
وَحُسۡنُ مَاٰبٍ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ جنہیں منے تے نیک کم کریندن انہیں وا سطے خوشخبری ہے تے بہوں چنگا انجام۔

كَذٰلِكَ اَرۡسَلۡنٰكَ فِیۡۤ اُمَّةٍ قَدۡ خَلَتۡ مِنۡ قَبۡلِهَاۤ اُمَمٌ
لِّتَتۡلُوَا۟ عَلَیۡهِمُ الَّذِیۡۤ اَوۡحَیۡنَاۤ اِلَیۡكَ وَهُمۡ یَكۡفُرُوۡنَ
بِالرَّحۡمٰنِ ؕ قُلۡ هُوَ رَبِّیۡ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَلَیۡهِ تَوَكَّلۡتُ

۳۰۔ ایویں اساں تیکوں ایں امت وچ بھیجے جیں کنیں پہلے کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے سݨا ڈیویں جو اساں تیڈو وحی کیتی ہے تے او رحمٰن خدا دا انکار کریندن۔

وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿۳۱﴾

توں آکھ او میڈا رب صرف اوہو ہی معبود اوندے اُتے میں بھروسہ کریندا ں تے اوہیں دو ولنڑے۔

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ
الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ۭ بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ۭ
اَفَلَمْ يَايْـــَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا
صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى
يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۳۲﴾ ع ۵ ۱۰

۳۲۔ تے جے قرآن ایں ہوے ہا جو اوندے نال پہاڑ ٹرائے ونجن ہا یا زمین ٹوٹے کیتی ونجے ہا یا اوندے نال مردیں کوں الوایا ونجے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے اللہ دے ہتھ وچ ۔ کیا مومنیں کوں پتہ نئیں جو اللہ چاہندا تے سارے لوکیں کوں ہدایت ڈے ڈیندا تے کافریں تے انہیں دے اعمال دی وجہ نال مصیبت اندی رہ ویسی یا انہیں دے گھریں دے کولہو لہندی رہسی اوتیں جو اللہ دا وعدہ آ ویسی ۔

بے شک اللہ وعدے دی خلاف ورزی نئیں کریندا۔

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۣ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تیں کنیں پہلے رسولیں نال وی ٹھٹھا کیتا گیا ہا تے میں کافریں کوں مہلت ڈتی ول میں انہیں کوں پکڑ گدھا میڈی سزا کیجھی ہئی۔

اَفَمَنْ هُوَ قَاۗىِٕمٌ عَلٰي كُلِّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ ۚ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ
شُرَكَاۗءَ ۭ قُلْ سَمُّوْهُمْ ۭ اَمْ تُنَبِّــــُٔوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ۭ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا
لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا او ذات جیرھی ہر ہک تے نگران جو او کریندے تے انہیں اللہ دے شریک بنائے ہوئن توں آکھ انہیں دے ناں ڈسو یا تساں ایجھی گال اونکوں ڈسیسو جیرھی زمین وچ ہوئے تے خدا نہ جانڑدا ہوئے یا صرف منہ دیاں گالہیں ہن ۔ اصل کافریں دیاں چالاکیاں انہیں کوں سوہنڑیاں کر کے ڈکھالیاں گیئن تے راہ کنیں انہیں کوں ہٹا ڈتا گئے تے جیکوں اللہ ہلاک کرے اونکوں راہ ڈکھاونڑ والا کوئی نئیں ۔

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کنیں انہیں کوں بچاونڑ والا کوئی نئیں ۔

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ۭ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ۭ اُكُلُهَا دَاۗىِٕمٌ وَّظِلُّهَا ۭ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ڰ

۳۶۔ جنت دی مثال جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے انہیں دے وچ نہراں وہندین انہیں دا پھل ہمیشہ ہوسی

وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ﴿٣٥﴾

تے پچھاواں وی اے تقویٰ اختیار کرݨ والیں دا انجام تے کافریں دا انجام بھاء۔

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ۭ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ۭ اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿٣٦﴾

٣٧۔ تے جنہیکوں اساں کتاب ڈتی ءِ او خوش ہن جو کجھ تیڈو لہایا گئے تے مختلف ٹولیں وچوں کجھ اینجھن جیڑھے اوندے کجھ حصے دا انکار کریندن توں آکھ میکوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں اللہ دی عبادت کراں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ بݨاواں ہوندو میں تہاکوں سڈیندا تے ہوندو میں رجوع کریندا۔

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۭ وَلَىِٕنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاۗءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ ع

٣٨۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم لہائے تے جے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیڈو علم آچکئے تے پچھیں تیڈے کیتے اللہ دے مقابلے کیتے نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ کوئی بچاوݨ والا۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ۭ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

٣٩۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پٹھین تے اساں انہیں کوں زالیں تے بال وی ڈتن تے اے کہیں رسول واسطے نہ ہا جو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان گھن آوے ہا۔ ہر مدت لکھی پئی ءِ۔

يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَاۗءُ وَيُثْبِتُ ښ وَعِنْدَهٗٓ اُمُّ الْكِتٰبِ ﴿٣٩﴾

٤٠۔ جنہیکوں اللہ چاہندے مٹا ڈیندے تے جنہیکوں چاہندے قائم رکھیندے اوندے کول ہر حکم دی اصل موجود ءِ۔

وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

٤١۔ تے جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیتے کجھ تے تیکوں ڈکھا ڈیسوں یا تیکوں وفات ڈے ڈیسوں تیڈا کم پہچاوݨ تے حساب ساڈے ذمے ہے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ۭ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

٤٢۔ کیا انہیں نئیں ڈٹھا جو اساں زمین کوں اوندے پاسیں کنیں گھٹیندے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے اوندے فیصلے کوں کوئی تبدیل نئیں کر سگدا تے او جلدی حساب گھنݨ والا ءِ۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی تدبیراں کیتن تے اصل ساریاں تدبیراں اللہ کنیں ہن ہر شخص جو او کریندے اللہ اونکوں جانڑدے تے کافریں کوں پتہ لگ ویسی جو گھر دا انجام کیندے کیتے چنگا ہے۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِندَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾ ع

۴۳۔ کافر آہدن جو توں رسول نہیں توں انہیں کوں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ہے تے او وی گواہ جیندے کول ایں کتاب دا علم۔

سُوْرَةُ اِبْرَاهِيْمَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ ابراہیم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیتاں تے ۷ رکوع ہن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ میں اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیرھا بہوں مہربان تے ڈاڈھا رحم کرن والا ہے۔

ا۔ میں اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیرھا بن منگیے
ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓرٰ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ ۙ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ②

۲۔ میں اللہ ڈیکھدا ں کھڑاں اے کتاب اساں اینکوں تیڈو
لہائے تاں جو توں لوکیں کوں اندھاریں کنیں کڈھ کے
سوجھلیں دو گھن آویں انہیں دے رب دے حکم نال [اوںدا] غالب
تے تعریف والے خدا دے راہ دو۔

اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ
لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدِ ③

۳۔ او خدا جو کجھ زمین تے آسمانیں وچ ہوندا ہے تے کافریں
کیتے سخت عذاب دے نال تباہی مقدر ہے۔

الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۗ
اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ④

۴۔ جیرھے لوگ دنیا دی زندگی کوں آخرت دے مقابلے
وچ پسند کریندن تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے
اوندے وچ ڈنگ ول گولیندن اے لوک وڈی تے پریں
دی گمراہی وچ ہن۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ
لَهُمْ ۗ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۗ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑤

۵۔ تے اساں ہر رسول کوں اوندی قومی زبان وچ وحی
کر کے بھیجے سے تاں جو انہیں تے کھول کے بیان کرے اللہ
جیکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے او غالب تے سیاݨا ہے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ⑥

تے اساں موسیٰ کوں اپݨے نشان ڈے کے بھیجیا ہا جو توں قوم کوں
اندھاریں کنیں سوجھلے دو گھن آ تے انہیں کوں اللہ دے ڈینہہ یاد ڈِوا
بے شک صبر تے شکر کرݨ والیں کیتے نشانیں۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجٰىكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۗ وَفِيْ ذٰلِكُمْ

۷۔ تے جڈاں موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھے اللہ دی نعمتیں کوں
یاد کرو جیرھیاں تہاڈے تے ہن جڈاں او تہاکوں فرعون دی قوم
کنیں نجات ڈیوائی او تہاکوں گندا عذاب ڈیندے ہن تہاڈے

بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝٦

پتریں کوں کوہندے ہن تے تہاڈی تریمتیں کوں جیندا رکھیندے ہن تے ایندے وچ تہاڈے رب کنیں بہوں وڈا امتحان ہا

ع ١٤

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۝٧

٨۔ تے جڈاں تہاڈے رب اعلان کیتا ہا جے تساں شکر کریسو تے میں تہاکوں زیادہ ڈیسیاں تے جے تساں ناشکری کریسو تے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَقَالَ مُوْسٰۤى اِنْ تَكْفُرُوْۤا اَنْتُمْ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٨

٩۔ تے موسیٰ آکھیا تساں تے جو کجھ زمین وچ سارے انکار کرڈیو تے بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں تعریف والا ہے۔

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۛ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ۗ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْۤا اَيْدِيَهُمْ فِيْۤ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْۤا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَنَاۤ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۝٩

١٠۔ کیا تہاڈو تساں کنیں پہلے انہیں دیاں خبراں نئیں آیاں یعنی نوح تے عاد تے ثمود تے جیرھے انہیں دے بعد ہن انہیں کوں سوائے اللہ دے کوئی نئیں جاݨدا انہیں دو ساڈے رسول کھلے نشان گھن کے آئن انہیں اوندا انکار کر ڈتے تے انہیں آکھئے بے شک جیرھی تعلیم تہاکوں ڈے کے بھیڄیا گئے اساں اوں کوں نئیں مندے تے تساں جیندو ساکوں سڈیندے او اوندے معاملے وچ بے چین کر ڈیوݨ والے شک وچ ہیں۔

قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِى اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ قَالُوْۤا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۗ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝١٠

١١۔ انہیں دے رسولیں آکھئے کیا اللہ دے بارے وچ شک کریندے ہو جیرھا زمین تے آسمان کوں پیدا کرݨ والا ہے او تہاکوں سڈیندے تاں جو تہاڈے گناہ بخشے تے ہک مقررہ مدت تئیں تہاکوں مہلت ڈیندے انہیں آکھئے تساں ساڈے جہیں بندے ہو تے تساں ایہ چاہندے ہو جو ساکوں اوں کنیں روکو جیندی ساڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تساں ساڈو روشن نشان گھن آؤ۔

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۗ وَمَا كَانَ لَنَاۤ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ

١٢۔ انہیں دے رسولیں انہیں کوں آکھئے بے شک اساں تہاڈے جہیں بندے ہیں اصل ع اللہ اپݨے بندیں وچوں جیندے اتے چاہندے احسان کریندے تے ساڈی لے

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

طاقت نئیں جو اساں اللہ دے حکم دے بغیر تہاڈے کوں
نشان گھن آؤں تے مومنیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا
چاہی دا ہے۔

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ ساکوں کیا ہے جو اساں اللہ تے بھروسہ نہ کروں تے
اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالین تے جو تساں ساکوں
ڈکھ ڈیسو اساں اوندے اتے ضرور صبر کریندے رہ ویسوں
بھروسہ کرݨ والیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

ع ٢ ‏/ ١٤

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے کافریں آکھے اپݨے رسولیں کوں اساں تہاکوں
ضرور اپݨے ملک کنیں کڈھ چھوڑیسوں یا تساں ساڈے
مذہب دو ول آوسو۔ انہیں دے رب انہیں کوں وحی کیتی
جو اساں ظالمیں کوں ضرور ہلاک کریسوں۔

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اساں تہاکوں زمین وچ ضرور آباد
کریسوں اے اوندے واسطے ہے جیڑھے ڈرن میڈے
مقام کنیں تے میڈی ڈراوݨ والیں پیشگوئیں کنیں۔

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

۱۵۔ انہیں فتح دی دعا منگی تے ہر منہ زور سچائی دا دشمن
ناکام تھی گئے۔

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾

۱۶۔ اوندے علاوہ دوزخ وی ہے تے انہیں کوں بہوں
تتا پاݨی پلایا ویسی۔

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

۱۷۔ او اونکوں گھٹ گھٹ کرکے پیسی او اونکوں نگل نہ سگسی
تے ہر پاسوں انہیں تیں موت آوسی تے مرسی ناں
تے ایندے علاوہ سخت عذاب وی ہے۔

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

۱۸۔ اپݨے رب دا جنہیں انکار کیتے انہیں دی مثال اوں
کیری آلی کار جینکوں تکھی اندھاری دے ڈینہہ آلے
جھاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن ونجے تے جو کجھ
انہیں کمایا ہوسی انہیں کنیں کجھ نہ بچسی اے بہوں پریں
دی تے وڈی تباہی ہے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۟ۙ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کیا توں نئیں جاندا بے شک اللہ سئیں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے جے او چاہے تے تہاکوں ہلاک کرڈیوے تے تہاڈی جا تے نویں مخلوق گھن آوے۔

وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اللہ سئیں کیتے اے گال اوکھی نئیں۔

وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ۟﴿۲۲﴾

ع ۳ ۱۵

۲۲۔ او سارے اللہ دے سامنڑے اوسن تے کمزور لوک وڈائی کرنڑ والیں کوں آکھسن جو اساں تہاڈے پچھو ٹرے ہاسے کیا ہنڑ تساں ساکوں اللہ دے عذاب کنیں کجھ پریں کر سگدے ہو؟ او آکھسن جے اللہ ساکوں ہدایت ڈیندا تے اساں تہاکوں وی ہدایت ڈیندے ہنڑ ساڈے واسطے ہکا گال جو اساں بے صبری کروں یا صبر کروں ساڈے کیتے بچنڑ دی کوئی جا نئیں۔

وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ؕ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ؕ اِنِّيْ كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ؕ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جڈاں فیصلہ تھی ویسی شیطان آکھسی بیشک اللہ سئیں جو تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا اوں سچا کر ڈتے تے میں تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا میں پورا نئیں کیتا میں تہاڈے اتے غالب تے کائنہ ہم میں تہاکوں سڈیئے تساں میڈی گال کوں من گدھے تساں میکوں ملامت نہ کرو اپنڑے آپ کوں ملامت کرو نہ میں تہاڈی فریاد سنڑ سگداں تے نہ تساں میڈی فریاد سنڑ سگدے ہو بے شک میں اینداں انکار کریندا جو ایں کنیں پہلے تساں میکوں اللہ دا شریک بنڑایا ہا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ؕ تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے مومن تے نیک عمل کرنڑ والے اینجھے باغیں وچ داخل کیتے ویسن جیندے وچ نہراں وہندین تے او اوندے وچ اپنڑے رب دے حکم نال ہمیشہ رہسن انہیں دی دعا ہوسی تہاڈے اتے سلامتی ہووے۔

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً

۲۵۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو اللہ سئیں پاک کلمے دی مثال

طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا
فِي السَّمَآءِ ﴿۲۵﴾

کیویں پاک درخت نال ڈتی ہے اوندیاں پاڑاں پکیاں ہن
تے اوندی لامڑیاں آسمان وچ ہن۔

تُؤْتِيْٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍۢ بِاِذْنِ رَبِّهَا ۭ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ
الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اپنے رب دے حکم نال ہر ویلھے او تازہ پھل ڈیندے
تے اللہ سئیں لوکیں کیتے مثالاں بیان کریندے تاں جو
او نصیحت حاصل کرن۔

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِۨ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ گندی گال دی مثال گندے وݨ دی ہے جیرھا زمین
وچوں پٹیج گیا ہووے تے اوندے کیتے کھڑݨ دی جاہ کائنئیں

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ړ وَ
يَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَاۗءُ ﴿۲۸﴾ ع

۲۸۔ مومنیں کوں اللہ سئیں قائم رہݨ والی گال نال دنیاوی
زندگی وچ وی تے آخرت وچ وی مضبوط رکھیسی تے
اللہ سئیں ظالمیں کوں ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے
اوہو کریندے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحَلُّوْا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جنہیں اللہ دی نعمت کوں ناشکری
نال بدل ڈتے تے انہیں اپݨی قوم کوں ہلاکت دے گھر
وچ لہا ڈتے۔

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۭ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ دوزخ اوندے وچ پہن تے بہوں بری جاء ہے

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ قُلْ تَمَتَّعُوْا
فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے انہیں اللہ دے شریک بݨا گدھن تاں جو لوکیں کوں اوندے
رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عارضی فائدہ چا گھنو
بے شک تساں بھا دو ونجݨے۔

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا
مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ
يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ توں مومنیں کوں آکھ ڈے او نماز کوں ٹھہا کے
پڑھن تے جو اساں انہاں کوں ڈتے اوندے وچوں لک کے تے ظاہرا خرچ
کرن اوں ڈینہہ دے آوݨ کنیں پہلے جیندے وچ نہ وپار
ہوسی تے نہ سنگت ہوسی۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اللہ او ذات ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے
تے آسمان دے جھڑا کنیں پاݨی لہائس تے اوندے نال
تہاڈے رزق کیتے میوے کڈھیسی تے تہاڈے واسطے
بیڑی کوں خدمت وچ لائسی تاں جو او اوندے حکم

نال سمندر وچ ٹرے اچلے، تے دریا تہاڈی خدمت
وچ لائنسی۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ
لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۝۳۳

۳۴۔ تے سجھ تے چندر لیکا تہاڈی خدمت وچ لگے
ہوئن تے رات ڈینہہ وی۔ تہاڈی خدمت وچ لگے ہوئن

وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ۚ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ
اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ۭ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ۝۳۴ ع

جو لساں اوں کنیں منگئے تہاکوں ڈتس جے تساں اللہ
دی نعمتیں کوں گنٹو نہ سگدے بے شک انسان وڈا
ظلم کرݨ والا تے منکر۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا
وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ۝۳۵

۳۶۔ تے جڈاں ابراہیم آکھئے اے میڈے رب ایں شہر
کوں امن والا بنا تے میکوں تے میڈے پتریں کوں بتیں
دی عبادت کنیں پریں رکھ۔

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِيْ
فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۳۶

۳۷۔ اے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کوں
گمراہ کر ڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے وچوں
تے جیں میڈی نافرمانی کیتی ہے بے شک توں بہوں بخشݨ
والا تے مہربان ایں۔

رَبَّنَآ اِنِّيْٓ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِيْ
زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
فَاجْعَلْ اَفْـِٕدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِيْٓ اِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ۝۳۷

۳۸۔ اے ساڈے رب بے شک میں اپݨی اولاد کوں انجھی
وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رُڑھ نیئں تھیندی
تیڈے عزت والے گھر دے کولہوں اے ساڈے رب
تاں جو او نماز پڑھن تے لوکیں دے دلیں کوں انہیں
دو پھیر ڈے تے انہیں کوں میویں دا رزق ڈے تاں جو
او شکر کریندے رہ ونجن۔

رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ ۭ وَمَا يَخْفٰى
عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ۝۳۸

۳۹۔ اے ساڈے رب بے شک جو اساں لکیندے تے
جو کجھ ظاہر کریندے ہیں توں جاݨدیں تے اللہ کنیں زمین وچ تے
نہ آسمان وچ کوئی چیز لکی نیئں رہندی۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ وَهَبَ لِيْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ
وَاِسْحٰقَ ۭ اِنَّ رَبِّيْ لَسَمِيْعُ الدُّعَاۗءِ ۝۳۹

۴۰۔ سب صفتاں اللہ دیاں ہن جیں میکوں بڈھیپے وچ
اسماعیل تے اسحاق ڈتن بے شک میڈا رب دعائیں کوں
بہوں سنݨ والا ہے۔

رَبِّ اجْعَلْنِیْ مُقِیْمَ الصَّلٰوةِ وَ مِنْ ذُرِّیَّتِیْ ۖۗ رَبَّنَا وَ تَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اے میڈے رب توں میکوں تے میڈی اولاد کوں نمازی بݨا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دعا قبول کر۔

رَبَّنَا اغْفِرْ لِیْ وَ لِوَالِدَیَّ وَ لِلْمُؤْمِنِیْنَ یَوْمَ یَقُوْمُ الْحِسَابُ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ اے ساڈے رب جیرھے ݙینہہ حساب تھیوݨ لگے میکوں تے میڈے پیو ماکوں تے مومنیں کوں بخش ݙے۔

ع ۱۸

وَ لَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا یَعْمَلُ الظّٰلِمُوْنَ ؕ اِنَّمَا یُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ تَشْخَصُ فِیْهِ الْاَبْصَارُ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے ظالم جو کریندے پین اوں کنیں اللہ سئیں کوں اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں ݙینہہ تئیں مہلت ݙیندا پئے جڈاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ویسن۔

مُهْطِعِیْنَ مُقْنِعِیْ رُءُوْسِهِمْ لَا یَرْتَدُّ اِلَیْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ وَ اَفْـِٕدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ سر چاکے درکدے ودے ہوسن انہیں دی نظر انہیں دو نہ ولسی تے انہیں دے دل خالی ہوسن۔

وَ اَنْذِرِ النَّاسَ یَوْمَ یَاْتِیْهِمُ الْعَذَابُ فَیَقُوْلُ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا رَبَّنَاۤ اَخِّرْنَاۤ اِلٰۤی اَجَلٍ قَرِیْبٍ ۙ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَ نَتَّبِعِ الرُّسُلَ ؕ اَوَ لَمْ تَكُوْنُوْۤا اَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ توانہیں کوں اوں ݙینہہ کنیں ڈرا جڈاں انہیں تے عذاب اوسی تے ظالم آکھسن اے ساڈے رب ساکوں نزدیکی مدت تئیں مہلت ݙے اساں تیڈے سڈ کوں منیسوں تے رسولیں دی پیروی کریسوں کیا تساں ایں کنیں پہلے کئی قسماں نہ کھادیاں ہن جو تہاڈے اتے زوال نہ اوسی۔

وَّ سَكَنْتُمْ فِیْ مَسٰكِنِ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَ تَبَیَّنَ لَكُمْ كَیْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَ ضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے تساں انہیں دے گھریں وچ رہندے ہیو جنہیں اپݨے آپ تے ظلم کیتے تے تہاڈے کیتے اللہ سئیں کھول کے بیان کرڈتے جو اساں کیویں انہیں نال سلوک کیتا ہا اساں ساریاں گالہیں تہاڈے اتے کھول کے بیان کرڈتن

وَ قَدْ مَكَرُوْا مَكْرَهُمْ وَ عِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ ؕ وَ اِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُوْلَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ انہیں اپݨیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں اللہ کنیں ہن بھانویں انہیں دی تدبیر ایجھی ہوُوے جو اوں تدبیر نال پہاڑ ٹل ونجن۔

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ توں اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے ہوئیں وعدیں دا خلاف کرݨ والا اصلو نہ سمجھ بے شک اللہ سئیں

بہوں غالب تے بدلہ گھنݨ والا ہے۔

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ جڈاں زمین تے آسمان بدل کے بے زمین آسمان بݨائے ویسن تے سارے ہک غالب اللہ دے اگوکھڑے ہوسن۔

وَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے مجرمیں کوں ڈیکھسیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ جکڑیا ہویا۔

سَرَابِيْلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَّتَغْشٰى وُجُوْهَهُمُ النَّارُ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ انہیں دے چولے لک دے بݨے ہوئے ہوسن تے بھا انہیں دے موہیں کوں لکیندی پئی ہوسی۔

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تاں جو اللہ سئیں ہر جان کوں اوندی کمائی دا بدلہ ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنݨ والا ہے۔

هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا بِهٖ وَلِيَعْلَمُوْٓا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۵۲﴾ ع ۱۹

۵۳۔ اے لوکیں کیتے سنیہا ہے تے تاں جو ایندے نال انہیں کوں ڈرایا ونجے تے او جاݨ گھنن جو او ہک معبود تے سیاݨے نصیحت حاصل کرن۔

سُوْرَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةُ اٰيَةٍ وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حجر مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۱۰۰ آیتاں تے ۶ رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بٖن منگئے ڈٖیوݨ والا تے مہربان۔

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَ قُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲﴾

۲۔ میں اللہ ڈٖیدا کھڑاں اے کتاب کامل دیاں آیتاں ہن تے کھل کے بیان کرݨ والے قرآن دیاں۔

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ﴿۳﴾

۳۔ کہیں ویلھے کافر چاہندن او وی مسلمان ہُوِن ہا۔

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَ يَتَمَتَّعُوْا وَ يُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۴﴾

۴۔ انہیں کوں چھوڑ ڈٖے کھاون پیون تے وقتی فائدہ چاون تے ناجائز امیداں انہیں کوں غافل کر ڈٖیون او جلدی جاݨ گھنسن۔

وَ مَاۤ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَ لَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۵﴾

۵۔ اساں کہیں وستی کوں ہلاک نئیں کیتا سوائے ایندے جو ایندا فیصلہ معلوم ہا۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَ مَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿۶﴾

۶۔ کوئی قوم اپݨی ہلاکت دی مدت کنیں درک سگدی ہے تے نہ پچھوں رہ سگدی ہے۔

وَ قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ﴿۷﴾

۷۔ تے انہیں آکھے اے او شخص جیندے اتے نصیحت لہائی گئی ہے بے شک توں دیوانہ ایں۔

لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۸﴾

۸۔ جے توں سچا ہویں تے توں ساڈٖے فرشتے کیوں نوہیں گھن آیا۔

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ مَا كَانُوْۤا اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ﴿۹﴾

۹۔ اساں فرشتیں کوں حق نال ہی لہیندے ہیں تے اوں ویلھے انہیں کوں مہلت نئیں ملدی۔

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَ اِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں لہائے تے بیشک اساں ایندی حفاظت کریسوں۔

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی اساں پہلی جماعتیں وچ رسول بھیجٖین۔

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

۱۲۔ جیرھا رسول وی انہیں کنیں آئے اے اونکے نال مذاق تے ٹھٹھا کریندے ہن۔

كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

۱۳۔ الویں اساں ایں عادت کوں مجرمیں دے دل وچ ٹرینداے ہیں

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

۱۴۔ او اینکوں نہ منیسن پہلیں دی سنت وی گذر چکی ہے

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾

۱۵۔ اجے اساں آسمان دے دروازے انہیں تے کھول ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھݨ پئے ونجن۔

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾ ع

۱۶۔ تے ول وی آکھسن جو ساڈی اکھیں تے پٹی بدھ ڈتی گئی تے اصل ساڈے اتے جادو کرڈتا گئے۔

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾

۱۷۔ تے اساں آسمان وچ برجیاں بݨائن تے ڈیکھݨ والیں کیتے سونہا بݨائسے۔

وَحَفِظْنَاهَا مِن كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾

۱۸۔ تے اساں حفاظت کیتی براد ل شیطان کنیں جینکوں دھکے ڈتے گیئن۔

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

۱۹۔ سوائے اوندے جیرھا چوری گال سݨ گھنے تے ہک روشن تارا اوندا پیچھا کریندے۔

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا
فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾

۲۰۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ بݨائسے تے اساں ایندے وچ ہر شئے مناسب پیدا کیتی ہے۔

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُ
بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ تے ایندے وچ اساں تہاڈے کیتے روزی بݨائی ہے تے انہیں کیتے وی جنہیں کوں تساں روزی نوھے ڈیندے۔

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾

۲۲۔ تے ساڈے کولھ ہر شئے دے خزانے ہن تے اساں اونکوں معلوم اندازے نال لہیندے ہیں۔

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ تے اساں ہواڑاں چاوݨ والاں ہوائیں پٹھین تے ول جھڑ کنیں مینہ وسائے تے ول تہاکوں پانی پلائے تے تساں آپ اونکوں کٹھا نہ کر سگدے ہاوے۔

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ تے بے شک اساں جیندا کریندے تے مریندے ہیں تے اساں ہی وارث ہیں۔

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اساں تہاڈے وچوں اگوں نکل ونجݨ والیں کوں وی جاݨدے ہیں تے پچھوں رہݨ والیں کوں وی جاݨدے ہیں۔

وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۶﴾ ع

۲۶۔ تے بے شک تیڈا رب انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی بے شک او بہوں سیاݨا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے بے شک اساں انسان کوں ایجھی ٹھیکری کنیں پیدا کیتے جیرھی شکل بدل کے کالا گارا تھی گئی ہائی۔

وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے جن کوں اساں ایں کنیں پہلے بہوں تتی بھا کنیں پیدا کیتے۔

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں آکھئے جو میں ایجھا آدمی ایجھی ٹھیکری کنیں پیدا کرݨ والا ہاں جیرھی شکل بدل کے کالا گارا تھی ویندی ہے۔

فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے جڈاں میں اوں کوں پورا کر گھناں تساں اوندے کیتے سجدے وچ ڈھہ پوا ہے۔

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ ساریں فرشتیں سجدہ کیتے۔

اِلَّآ اِبْلِيْسَ اَبٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ سوائے ابلیس دے اوں انکار کیتے جو او سجدہ کرݨ والیں وچوں تھیوے۔

قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اللہ سئیں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیا تھئے جو توں سجدہ نئیں کیتا۔

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میں ایجھا نئیں جو ایجھے آدمی کوں سجدہ کراں جیکوں تیں ٹھیکری تے سڑیئے ہوئے کالے گارے کنیں پیدا کیتے۔

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ اللہ سئیں آکھئے توں اتھوں نکل ونج بے شک توں اڈھو کڈھیا ئیں۔

وَّاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ تئیں تیڈے اتے لعنت۔

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں قیامت

دے ڈینہہ تئیں مہلت ڈے۔

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈتی ویندی ہے۔

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ ہک مقررہ وقت تئیں۔

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے تے ہݨ میں زمین وچ گمراہی سوہݨی کرکے ڈکھلیساں تے انہیں ساریں کوں گمراہ کرلیساں۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ سوائے انہیں بندیں دے جیرھے تیڈے خاص ہوسن۔

قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ اللہ سئیں آکھئے میڈو آوݨ دا سدھا رستہ ایہو ہے۔

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٣﴾

۴۳۔ بے شک میڈے بندیں کوں توں قابو نہ کر سگسیں سوائے انہیں دے جیرھے گمراہ تھی کے تیڈے پچھو ٹرن۔

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٤﴾

۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاء ہے۔

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٥﴾ ع ۱۹

۴۵۔ اوندے ست دروازے ہن تے انہیں وچوں ہر دروازے دا حصہ ونڈیا ہوئے۔

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾

۴۶۔ بے شک متقی باغیں تے چشمیں وچ رہسن۔

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٧﴾

۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ داخل تھی ونجو۔

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ
سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دا بغض اساں کڈھ ڈیسوں تے او آمݨے سامݨے بھرا بݨ کے تختیں تے بیٹھے ہوسن۔

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُم مِّنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٩﴾

۴۹۔ نہ انہیں کوں اوندے وچ تھکیڑا تھیسی تے نہ او اتھوں کڈھیے ویسن۔

نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ توں میڈے بندیں کوں ڈس ڈے بے شک میں بہوں بخشݨ والا تے مہربان ہاں۔

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾

۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب وی ڈکھ آلا عذاب ہے۔

وَنَبِّئْهُمْ عَن ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ انہیں کوں ابراہیم دے مہانیں دے متعلق ڈس۔

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنكُمْ

۵۳۔ جڈاں او اوندو آئے انہیں آکھئے سلامتی

وَجِلُونَ ﴿۵۳﴾

ہوئے۔ اوں آکھئے اساں تساں کنیں ڈر دے پئے ہیں۔

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ انہیں آکھئے ڈر ناں بے شک اساں تیکوں علم والے پتر دی خوشخبری ڈیندے ہیں۔

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَن مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ اوں آکھئے کیا تساں میکوں ایجھے وقت وچ خوشخبری ڈیندے ہو جو میں بڈھا تھی گیاں تساں کیویں میکوں خوشخبری ڈیندے ہو۔

قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں سچی خوشخبری ڈیندے ہیں توں نا امید نہ تھی۔

قَالَ وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ اوں آکھیا اپنے رب دی رحمت کنیں کون نا امید تھیندے سوائے گمراہیں دے۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ اوں آکھیا اے قاصدو تہاڈا کم کیا ہے۔

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹھے گئے ہیں

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ سوائے لوط دے گھر والیں دے بے شک اساں انہیں ساریں کوں بچیسوں۔

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ سوائے اوندی زال دے ساڈا اندازہ ہے جو بے شک او پچھو رہن والیں وچو ہے۔

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے جڈاں او قاصد لوط دی قوم کنیں آئن

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ انہیں آکھئے تساں اوپرے بندے ہو۔

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ انہیں آکھئے سچی گال اے ہے جو اساں تہاڈو او خبر گھن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کریندان۔

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ اساں تہاڈو سچی خبر گھن کے آئے ہیں تے اساں بیشک سچے ہیں۔

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں نال نکل ونج تے توں انہیں دے پچھو ٹر تہاڈے وچو کوئی پچھوں نہ ڈیکھے تے ٹردے ونجو جتھے تہاکوں حکم۔

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

۶۷۔ تے اساں اوں کوں اے گال ڈس ڈتی بے شک

مُّصْبِحِيْنَ ﴿٦٦﴾
انہیں لوکیں دا پاڑاں فجر نال پٹیچ ولیسن ۔

وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٦٨﴾
۶۸۔ پے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھجدے آئن ۔

قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِىْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ﴿٦٩﴾
۶۹۔ اوں آکھئے بے شک اے میڈے مہمان ہن تساں میکوں ذلیل نہ کرو۔

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿٧٠﴾
۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذلیل نہ کرو۔

قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧١﴾
۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اساں ایرے غیرے دے ملن کنیں ہٹکیا نہ ہا۔

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِىْٓ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿٧٢﴾
۷۲۔ اوں آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کجھ کرنڑے (جیرھاں تہاڈے وچ بطور ضمانت ہن)

لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِىْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٣﴾
۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپنڑے نشے وچ گردان ۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ﴿٧٤﴾
۷۴۔ ڈینہہ چڑھنڑ نال انہیں کوں چکواونڑ والے عذاب پکڑ گدھے۔

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿٧٥﴾
۷۵۔ اساں اوں وستی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈِتا تے اساں انہیں تے چھوٹے چھوٹے پتھریں دا مینہ وسا ڈِتا۔

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿٧٦﴾
۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان ۔

وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ مُّقِيْمٍ ﴿٧٧﴾
۷۷۔ تے بے شک او وستی ہک پکے راہ تے ہے ۔

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾
۷۸۔ بے شک مومنیں واسطے ایندے وچ ہک نشان ۔

وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ لَظٰلِمِيْنَ ﴿٧٩﴾
۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن ۔

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۘ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿٨٠﴾
ع ۱۹ ۵
۸۰۔ اساں انہیں کوں سزا ڈِتی تے او ڈوہیں وستیاں کھلے راہ تے ہن ۔

وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٨١﴾
۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے ۔

وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٨٢﴾
۸۲۔ تے اساں انہیں کوں نشان ڈِتے ہن تے انہیں نشانیں کنیں منہ پھیر گدھے۔

وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ﴿٨٣﴾
۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر بنڑیندے ہن ۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ۸۳

۸۴۔ تے فجر ویلھے چکواوݨ والے عذاب انہیں کوں وی پکڑ گِدے۔

فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۸۴

۸۵۔ تے جیرھا کجھ او کمندے ہن اوں انہیں کوں کوئی فائدہ نئیں ڈِتا۔

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيْلَ ۸۵

۸۶۔ اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جیرھا اوندے وِچکار حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوݨ والی ہے تے انہیں کوں چنگے طریقے نال معاف کر۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ۸۶

۸۷۔ بے شک تیڈا رب بہوں پیدا کرݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَ لَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ وَ الْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ ۸۷

۸۸۔ تے بے شک اساں تیکوں ست ولا ولا پڑھیجݨ والیاں آیتاں تے وڈی شان آلا قرآن ڈِتے ہے۔

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۸۸

۸۹۔ انہیں وِچوں کئی لوکیں کوں جیرھے جوڑے ہن اساں عارضی سامان تے فائدے ڈِتن توں انہیں دو اکھیں پاڑ کے نہ ڈیکھ تے انہیں تے موں نجھا نہ تھی تے مومنیں واسطے اپݨے پیار دا ہتھ جھکا ڈے۔

وَ قُلْ اِنِّيْٓ اَنَا النَّذِيْرُ الْمُبِيْنُ ۸۹

۹۰۔ تے توں آکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

كَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِيْنَ ۹۰

۹۱۔ جیویں اساں تقسیم کرݨ والیں تے عذاب لہایا۔

الَّذِيْنَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِيْنَ ۹۱

۹۲۔ جنہیں قرآن کوں کوڑی گالہیں دا پلندہ چا بݨایا ہا۔

فَوَ رَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۹۲

۹۳۔ تیڈے رب دی قسم اساں انہیں ساریں کوں پچھسوں۔

عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۹۳

۹۴۔ جو کجھ اے کریندے ہن۔

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَ اَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ۹۴

۹۵۔ جو تیکوں حکم ڈِتا گئے توں کھول کے ڈس تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن۔

اِنَّا كَفَيْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِيْنَ ۹۵

۹۶۔ بے شک اساں تیکوں ٹھٹھا کرݨ والیں دے شر کنیں بچیسوں۔

الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ جیڑھے اللہ دے نال ہے معبود بݨیندن اے جلدی جاݨ گھنسن۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ تے بے شک اساں جاݨدے ہیں جو او آہدن اوندے نال تیڈا دل تنگ تھیندے۔

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ توں اپݨے رب دی تعریف نال تسبیح کر تے فرمانبردار بݨ۔

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ ﴿۹۹﴾ ع

۱۰۰۔ تے توں اپݨے رب دی او تیں عبادت کریندا رہ جے تیں تیکوں موت آ ونجے۔

سُوْرَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّتِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ نحل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیتاں تے ۱۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے
ڈیونڑ والا تے مہربان۔

اَتٰۤى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَ
تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ②

۲۔ اللہ دا حکم آویسی تساں اونکوں جلدی نہ منگوا تے جیڑھا
او شریک بنیدن اوں کنیں او بہوں اچا ہے۔

يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖۤ اَنْ اَنْذِرُوْۤا اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاتَّقُوْنِ ③

۳۔ او فرشتیں کوں اپنڑے حکم نال وحی ڈے کے اپنڑے
بندیں تیں لہیندے جیندے اتے چاہندے جو
تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہاڈا معبوداں تے
میں کنیں ڈرو۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ تَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ④

۴۔ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتس او بہوں
اچا ہے انہیں کنیں جنہیں کوں او شریک بنیدن۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ⑤

۵۔ انسان کوں نطفے کنیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا
جھیڑے کار تھی ویندے۔

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَاْكُلُوْنَ ⑥

۶۔ تے ڈنگریں کوں پیدا کیتے تہاڈے کیتے انہیں
وچ گرمی دا سامان تے بہے نفعے ہن تے انہیں دا
ماس کھندے ہو۔

وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ⑦

۷۔ تے تہاڈے کیتے اوندے وچ سونہپ وی ہے
جیلھے تساں رات کوں چرا کے ولیندے ہو تے جیلھے
فجر نال چراونڑ واسطے چھڑیندے ہو۔

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا بِشِقِّ
الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ⑧

۸۔ تے او تہاڈے بار چا کے پریں انہیں شہریں تک گھن
ویندن جنہیں تک تساں نو بے پہنچ سگدے سوائے ایندے
جو تساں اپنڑے آپ کوں تکلیف ڈیو بے شک تہاڈا
رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ۭ وَيَخْلُقُ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۹﴾

۹۔ تے گھوڑے تے خچر تے گڈا تہاڈی سواری تے سونھپ کیتے پیدا کیتنس تے او پیدا کریسی جیڑھیاں تساں نوھے جانڑدے۔

وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَاۗىِٕرٌ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ
لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۰﴾ ع

۱۰۔ تے سدھے راہ ڈکھالنڑ وی اللہ دے ذمے ہے تے انہیں وچو کجھ ڈنگے رستے وی ہن جے اللہ اپنڑی مرضی کریندا تے ساریں کوں ہدایت ڈے ڈیندا۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ
وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ او او ہوۓ جیں جھڑ کنیں مینہ وسائے اوندے وچ تہاڈے واسطے پیونڑ دا پانڑی ہے تے ایندے نال ونڑ تھیندن جیندے وچ تساں چریندے ہو۔

يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ وَالنَّخِيْلَ وَالْاَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ
يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اوندے نال تہاڈے واسطے رڑھیں زیتون تے کھجیاں تے انگور تے ہر قسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے وچ سوچنڑ والی قوم کیتے نشانڑ۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ
وَالنُّجُوْمُ مُسَخَّرٰتٌۢ بِاَمْرِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے اوں تہاڈے واسطے رات ڈینہہ کوں خدمت وچ لا لئس تے سجھ تے چندر کوں وی تے تارے وی اوندے حکم نال خدمت وچ لگے ہین بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ۭ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے اوں تہاڈے کیتے کئی رنگیں دی شئیں زمین وچ پیدا کیتن بے شک ایندے وچ نصیحت حاصل کرنڑ والی قوم کیتے نشانڑ۔

وَهُوَ الَّذِيْ سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوْا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَّتَسْتَخْرِجُوْا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى
الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے او ہوۓ جیں سمندر کوں خدمت تے لا ڈتے تاں جو تساں اوں کنیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اوں کنیں تساں کڈھو زیور جیڑھے تساں پیندے ہو تے توں بیڑی ڈیکھیں او پانڑی کوں چریندی ہوئی ویندی تے تاں جو تساں اوندے فضل کوں گولو تے تساں شکر کرو۔

وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا
وَّسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے اوں زمین وچ پہاڑ بنائن تاں جو تساں چکر تے نہ ونجو تے دریا تے رستے بنائنس تاں جو تساں راہ گول

سگو.

وَعَلٰمٰتٍ ؕ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶. تے ایندے علاوہ بیاں وی نشانیاں ہن تے تاریں نال وی او رستے کوں ڈھبدن.

اَفَمَنْ يَّخْلُقُ كَمَنْ لَّا يَخْلُقُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷. کیا جیرھا پیدا کریندے او اُویں تھی سگدے جیرھا پیدا نئیں کریندا کیا تساں سمجھیندے نوھے.

وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸. تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کوں گنڑو تے تساں نوے ہے گنڑ سگدے بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے مہربان.

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹. تے اللہ جو تساں لکیندے ہو تے ظاہر کریندے ہو او جانڑدے.

وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ؕ ﴿۲۰﴾

۲۰. تے او اللہ دے سوا جینکوں سڈیندن او کجھ وی پیدا نئیں کر سگدے تے آپ پیدا تھیئے ہوئے ہن.

اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَآءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۙ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿۲۱﴾ ع

۲۱. او شریک سارے مردہ ان جیندے نئیں تے انہیں کوں اے وی پتہ نئیں جو کڈاں ول اٹھالیئے ویسن.

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوْبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲. تہاڈا خدا ہک تے جیرھے آخرت کوں نئیں منیندے انہیں دے دل حق کنیں انجانڑن تے او وڈائی کریندے بین

لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳. اے گال پکی ہے جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر کریندن اللہ جانڑدے بے شک اللہ سئیں وڈائی کرنڑ والیں کوں چنگا نئیں جانڑدا.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۙ ﴿۲۴﴾

۲۴. تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو تہاڈے رب کیا نتے لہائی ہے او آہدن اے پہلے لوکیں دے قصے ہن.

لِيَحْمِلُوْٓا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿۲۵﴾ ع

۲۵. او قیامت دے ڈینہہ اپنڑے بار دی پورے چیسن تے جنہیں کوں بغیر علم دے گمراہ کریندے ہن انہیں دے بار وی چیسن. سنڑو جیرھا او بار چیندے بین او بہوں برا ہے

قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ

۲۶. انہیں کنیں پہلے لوکیں دی تدبیراں کیتیاں ہن تے اللہ سئیں انہیں دی عمارتیں دے ایریں کنیں آئے اتو کنیں چھتاں

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾

ڈھ پین تے انہیں کوں عذاب اتھو آئے جتھوں او
جاݨدے وی ناں ہن۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيْهِمْ وَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ
الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تُشَآقُّوْنَ فِيْهِمْ ۭ قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوْۗءَ عَلَي الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ݙینہہ اللہ سئیں انہیں کوں ذلیل کریسی
تے آکھسی او میݙے شریک کتھائن جنہیں دی وجہ نال
تساں دشمنی کریندے ہا دے تے جینکوں علم ݙتا گئے او
آکھسن بے شک اج کافریں تے ذلت تے مصیبت

الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۠ فَاَلْقَوُا
السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوْۗءٍ ۭ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اوں ویلھے کڈھیندن
جیلھے او اپݨی جانیں تے ظلم پئے کریندے ہوندن تے او
آکھ کے صلح کرݨ دی کوشش کریسن جو اساں تے کوئی برائی
دا کم نئیں کیتا۔ ہا بے شک اللہ جو تساں کریندے ہا دے
بہوں جاݨدے۔

فَادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ فَلَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ پہہ ونجو اوندے
وچ دیر تک رہو تے وݙائی کرݨ والیں دا ٹکاݨہ بہوں بُرا ہے۔

وَقِيْلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۭ قَالُوْا خَيْرًا ۭ
لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۭ وَلَدَارُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ۭ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ تے متقیں کوں آکھیا ویسی تہاݙے رب کیا لہائے او
آکھسن بہوں چنگا ہے (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں
کیتے ایں دنیا وچ دی بھلائی ہے تے آخرت دا گھر وی انہیں
کیتے چنگا ہے تے متقیں واسطے گھر بہوں چنگا ہے۔

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاۗءُوْنَ ۭ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ
الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣١﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغ جیندے وچ او پہسن جیندے وچ
نہراں وہندیاں پیاں ہوسن جو او پسند کریسن انہیں کوں ملسی
ایویں اللہ سئیں متقیں کوں بدلہ ݙیندے۔

الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ طَيِّبِيْنَ ۙ يَقُوْلُوْنَ سَلٰمٌ
عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٢﴾

۳۳۔ جنہیں کوں فرشتے مریندن پاک حالت وچ او آہدن
تہاݙے اتے سلامتی ہے جو تساں کریندے ہاوے اوندی
وجہ کنیں جنت وچ داخل تھی ونجو۔

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ اَوْ يَاْتِيَ
اَمْرُ رَبِّكَ ۭ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٣٣﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا
تیݙے رب دا فیصلہ آونجے ایویں انہیں دی کیتا ہا جیڑھے انہیں
کنیں پہلے ہن تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نئیں کیتا او اپݨے

آپ تے آپ ظلم کریندن ۔

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ انہیں دے عملیں دی سزا انہیں کوں آپکڑیئے تے جیندے
اتے او کھلدے ہن اوں عذاب انہیں کوں ولہیٹ گدے ۔ ع

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن
دُونِهِ مِن شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن
دُونِهِ مِن شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ
فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ تے مشرکیں آکھئے جے اللہ چاہندا تے اساں اوندے
سوائے پیلے کہیں دی عبادت نہ کروں ہا تے نہ ساڈے پیو
ڈاڈے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شئے حرام نہ کروں ہا
ایویں انہیں لوکیں دی کیتا ہا جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن
رسولیں دا کم تے محض کھول کے پچاڈیوݨ ۔

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ تے اساں ہر قوم وچ رسول پٹھین جو تساں اللہ دی
عبادت کرو تے شیطان کنیں بچو تے انہیں وچوں کجھ ہن جنہیں
کوں اللہ ہدایت ڈتی کجھ اینجھے ہن جنہیں تے تباہی واجب
تھی گئی ۔ تے تساں سارے ملک وچ پھرو تے ڈیکھو جو
جھٹلاوݨ والیں دا انجام کیویں تھیندے ۔

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن
يُضِلُّ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں
تے بے شک اللہ سئیں اونکوں ہدایت نئیں ڈیندا جیرھے
بنہیں کوں گمراہ کرن تے انہیں دا کوئی امدادی نئیں ۔

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن
يَمُوتُ ۚ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قسماں کھادن جو جیرھا مرویسی
او ولا جیندا نہ تھیسی تے اکثر لوک جاݨدے نہیں جو اے اللہ
دا پکا وعدہ ہے ۔

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلاف
کریندن تے کافریں کوں پتہ لگ ونجے جو بے شک او
کوڑن ۔

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُن
فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ اساں جیرھے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلھے اساں
صرف اے آہدے ہیں تھی ونج تے او تھی ویندے ع

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت
کیتی ہے اللہ دے رستے وچ اساں اوں کوں دنیا وچ

يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۲﴾

ضرور چنگی جا ڈیسوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا ہے جے او
جانڑن ہا۔

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ جنہیں صبر کیتے تے اپنڑے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا
اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اساں تیں کنیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنڑا کے
بھیڄیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے
تساں نوہے جانڑدے تے تساں یاد رکھنڑ والیں کنیں پچھ گھنو۔

بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ
لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم ڈے کے بھیڄیا ہا۔ تے
تیڈو اساں کامل ذکر لہائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے
ڈسیں جو انہیں دو لہایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ
الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ کیا او لوک جیڑھے گندیاں تدبیراں کریندن او امن
وچ ہن جو اللہ سئیں انہیں کوں زمین وچ ذلیل کر ڈیوے
یا انہیں تے عذاب اتھو آ ونڄے جتھو او جانڑدے وی نہ ہوون۔

اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ یا انہیں کوں سفریں وچ پکڑ گھنے تے او اللہ سئیں کوں
ہرا نئیں سگدے۔

اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہولے ہولے پکڑ گھنے تے
بے شک تیڈا رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرنڑ
والا ہے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ
عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ وَهُمْ دٰخِرُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ کیا انہیں نئیں ڈٹھا جو شئے اللہ سئیں پیدا کیتی ہے اوندا
پچھاواں کھبے پاسوں وی تے سڄے پاسوں وی ذلیل تھی کے
اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھردا رہ ویندے۔

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ
دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی ہے جو آسمانیں وچ تے
جو زمین وچ جانور تے فرشتے ہن تے او وڈائی نئیں کریندے

يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا
يُؤْمَرُوْنَ ﴿۵۱﴾ السجدة

۵۱۔ اپنڑے رب کنیں جیڑھا انہیں دے اتے ہے اوں کنیں
ڈردن تے جیڑھی گال دا حکم ڈتا ویندے اوویں کریندن۔

وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
وَّاحِدٌ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اللہ سئیں آکھے تساں ڈو معبود نہ بنڑاؤ تہاڈا معبود
ہک ہے تے تساں میں کنیں ڈرو۔

وَلَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّیْنُ وَاصِبًاؕ
اَفَغَیْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ۝۵۲

۵۲۔ جو آسمانیں وچ تے زمینیں وچ اے اوہ اللہ دا ہے تے فرمانبرداری اوندا ہمیشہ حق ہے۔ کیا اللہ دے سوا کہیں بئے کنیں ڈردے ہو؟

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَیْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ۝۵۳

۵۳۔ جیرھی نعمت تہاکوں ملی ہے او اللہ کنیں ہے تے جڈاں تہاکوں کوئی تکلیف پہنچدی ہے تساں ہوندو فریاد کریندے ہو

ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِیْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
یُشْرِكُوْنَ ۝۵۴

۵۴۔ ول جڈاں او تکلیف تساں کنیں دور کر ڈیندے تساں وچوں ہک ٹولہ ہوں ویلھے اپنڑے رب دا شریک بناون پئے ویندے۔

لِیَكْفُرُوْا بِمَاۤ اٰتَیْنٰهُمْؕ فَتَمَتَّعُوْاٙ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝۵۵

۵۵۔ تاں جو او انکار کرن جو اساں انہیں کو ڈتے تساں فائدہ چا گھنو جلدی تہاکوں پتہ لگ ویسی۔

وَیَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا یَعْلَمُوْنَ نَصِیْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْؕ
تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ۝۵۶

۵۶۔ تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں ہک حصہ انہیں (معبودیں) کیتے بنا گھندن جنہیں کوں او جانڑدے نئیں اللہ دی قسم جیرھا کوڑ تساں گھڑیندے ہو تساں کنیں ضرور پچھا ویسی۔

وَیَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗۙ وَلَهُمْ مَّا یَشْتَهُوْنَ ۝۵۷

۵۷۔ او اللہ کیتے دھیریں بنیندن او پاک ہے تے انہیں کیتے او ہے جو او چاہندن۔

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰی ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا
وَّهُوَ كَظِیْمٌ ۝۵۸

۵۸۔ تے جڈاں انہیں کوں کہیں چھوہر دے پیدا تھیونڑ دی خبر ملے اوندا منہ کالا تھی ویندے تے او کاوڑ پیتی پیا ہوندے۔

یَتَوَارٰی مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖؕ اَیُمْسِكُهٗ
عَلٰی هُوْنٍ اَمْ یَدُسُّهٗ فِی التُّرَابِؕ اَلَا سَآءَ مَا
یَحْكُمُوْنَ ۝۵۹

۵۹۔ جیرھی خبر اونکوں ڈتی گئی ہے اوندی برائی کنیں او لوکیں کنیں لکدے۔ کیا اونکوں ذلت دے نال رکھ گھنے یا مٹی وچ پور ڈیوے۔ سنڑو بہوں گندہ ہے جو او فیصلہ کریندن

لِلَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِۚ وَلِلّٰهِ
الْمَثَلُ الْاَعْلٰیؕ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝۶۰ ع ۱۴

۶۰۔ جیرھے آخرت تے ایمان نئیں انیندے انہیں دی حالت بہوں بری ہے تے اللہ دی شان بہوں اچی ہے تے او بہوں غالب تے بہوں سیانڑا ہے۔

وَلَوْ یُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَیْهَا

۶۱۔ جے لوکیں کوں اللہ انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں پکڑ

مِنْ دَآبَّةٍ وَّ لٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّ لَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾

گھنے ہا تے زمین تے کوئی جانور نہ چھوڑے ہا اصل او انہیں کوں مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویندے تے نہ او ہک لحظہ پچھورہ کے نچ سگدن تے نہ اگو نکل کے۔

وَ يَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَ تَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ؕ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَ اَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے اللہ سئیں دا سطے او شئے بنڑیدن جیرھی آپ ناپسند کریندن تے انہیں دیاں زباناں کوڑ مریندن بیشک جو انہیں دا سطے چنگائی ہے۔ بے شک انہیں کیتے دوزخ دی بھاہ ہے تے بے شک او اوندے وچ چھوڑ ڈتے ولسن۔

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ اللہ دی قسم تیں کنیں پہلے اساں قومیں دو رسول پٹھین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کوں سوہنے کر کے ڈکھالین اج او انہیں دا مالک تے انہیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

وَ مَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَ هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ اساں تیڈو کتاب ایں دا سطے لہائی ہے جو توں انہیں کوں او گالہیں کھول کے ڈساڈے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آنڑ والیں کیتے۔

وَ اللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ تے اللہ سئیں جھڑ کنیں مینہ وسائے تے اوندے نال بُرزمین کوں آباد کیتس بے شک ایندے وچ سنڑ والی قوم کیتے نشان۔

ع

وَ اِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّ دَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے بے شک تہاڈے واسطے ڈنگریں وچ سبق اساں تہاکوں انہیں دے ڈڈھیں وچوں خالص کھیر پھوسی تے رت دے وچوں کڈھ کے پلیندے ہیں جیرھا پیونڑ والیں دا سطے نگلیندے ویندا۔

وَ مِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَ الْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّ رِزْقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ تے کھجی تے انگوریں دے پھلیں نال تساں شراب بنڑیندے ہو تے چنگا رزق بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشان۔

وَ اَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا

۶۸۔ تے تیڈے رب ماکھی دی مکھی کوں وحی کیتی جو توں

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿۶۹﴾

پہاڑیں وچ گھر بنا تے ونّیں وچ وی تے جیرھیاں اوجھیں بݨیندن۔

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِيْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ
يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ
لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے ول ہر قسم دا پھل کھا پچھیں توں اپݨے رب دے ڈسیئے ہوئے سوکھے راہیں تے ٹُر۔ انہیں دے ڈھِڈھیں وچوں ہک پیوݨ دی شئے نکلدی ہے جیندے رنگ مختلف ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفا ہے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشان ہِن۔

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ؕۙ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰۤى
اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
قَدِيْرٌ ﴿۷۱﴾ ع ۹ ۱۵

۷۱۔ تے اللہ سئیں تہاکوں پیدا کریندے تے ول تہاکوں مریسی تے تہاڈے وچوں کجھ ایجھیں جیرھے عمر دے ذلیل حصے تئیں پچا ڈتے ویندن تاں جو او علم دے باوجود کجھ نہ جاݨ سگن۔ بے شک اللہ بہوں جاݨݨ والا تے بہوں قادر۔

وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ ۚ فَمَا
الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّيْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے اللہ سئیں تہاڈے وچوں کجھ کوں بنہیں تے رزق وچ ودھائے تے جنہیں کوں ودھ رزق ملئے اپݨے رزق کوں بانہیں دو نئیں ولیندے جو او انہیں دے برابر دے حصے دار بݨ ونجن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ
اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے اللہ سئیں تہاڈے کیتے تہاڈے وچوں تہاڈیاں زالیں بݨائن تے تہاڈی زالیں کنیں پتر تے پوترے پیدا کیتنس تے اوں تہاکوں پاک شیں دا رزق ڈتے کیا او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْئًا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرھے آسمانیں تے زمین وچوں کجھ وی ڈیوݨ دا اختیار نئیں رکھیندے تے نہ او اے طاقت رکھیسن۔

فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ تساں اللہ دے متعلق گالہیں نہ بݨاؤ بے شک اللہ جاݨدے جو تساں نوہے جاݨدے۔

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ

۷۶۔ اللہ سئیں ہک بانہیں بندے دی مثال بیان کریندے

وَمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ۭ هَلْ يَسْتَوٗنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۶﴾

جیرھا کہیں گال دی وی طاقت نئیں رکھیندا تے جینکوں اللہ سئیں اپنڑے ولوں چنگا رزق ڈِتا ہوئے تے اوندے وچوں لک کے وی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہوئے کیا اے ڈوہیں ہکو جہیں تھی سگدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں سارے لوک جانڑدے نئیں۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ۭ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۷۷﴾ ع

۷۷۔ اللہ سئیں ڈو آدمیں دی مثال بیان کریندے انہیں وچوں ہک گونگا ہے جیرھا کہیں شئے دی طاقت نئیں رکھیندا تے مالک تے بار بنڑتے منہ کریندے چنگائی نال نئیں ولدا کیا او جیرھا انصاف دا حکم ڈیندے تے سدھے رستے تے ہے ہکو جہیں تھی سگدن۔

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے قیامت دا معاملہ اکھ دے جھپکنڑ آلی کار یا ایں کنیں وی زیادہ کولہوئے بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـــًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے اللہ سئیں تہاکوں تہاڈیں میریں دے ڈِڈھیں وچوں کڈھیے تساں کجھ وی نہ جانڑدے ہاوے تے تہاڈے کیتے کن اکھیں تے دِل بنڑائنسی تاں جو تساں شکر کرو۔

اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِيْ جَوِّ السَّمَاۗءِ ۭ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ کیا انہیں پکھیں کوں نئیں ڈِٹھا جیرھے آسمان دی فضا وچ ہن تے خدمت کریندے پئن۔ انہیں کوں اللہ دے سوا بیا کوئی نئیں روکی کھڑا۔ بے شک ایندے وچ مومن قوم کیتے نشانن۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا وَّمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے اللہ سئیں تہاڈے گھریں کوں تہاڈے رہنڑ کیتے بنڑائے تے ڈنگریں دے چمیں نال وی گھر بنڑائنسی سفر دے ڈینہیں وچ وی تے گھریں وچ وی او تہاڈے کیتے ہولے پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے والیں نال سامان بنڑیندے ہو تے ہک وقت تئیں فائدہ چیندے ہو۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا

۸۲۔ تے اللہ جو پیدا کیتے اوندے وچوں کجھ چھاویں اگیائن

وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَاْسَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ﴿٨٢﴾

تے پہاڑیں وچ تہاڈے کیتے لکݨ دیاں جاہیں بݨائن تے تہاڈے کیتے چولے بݨائنس جیندے نال تساں گرمی کنیں بچدے ہو تے کجھ چولے جیہڑے تہاکوں جنگ دے ویلھے بچیندن۔ ایویں او تہاڈے تے اپݨی نعمتاں پوریاں کریندے تاں جو تساں فرمانبردار بݨو۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٨٣﴾

٨٣۔ تے جے او پھر ونجن تے تیڈے اتے کھلا پچا ڈیوݨ فرض۔

يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٤﴾ ع

٨٤۔ اللہ دی نعمت کوں او سنجیندن تے ول انکار کریندن تے اکثر لوک کافرن۔

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٨٥﴾

٨٥۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچوں ہک گواہ کھڑا کریسوں ول کافریں کوں اجازت نہ ہوسی تے نہ عذر قبول کیتا ویسی

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٨٦﴾

٨٦۔ تے جڈاں ظالم عذاب ڈیکھسن انہیں کنیں او مٹھا نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں کوں ڈھل ڈتی ویسی۔

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ ۚ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٨٧﴾ النصف

٨٧۔ تے مشرک جڈاں اپݨے شریکیں کوں ڈیکھسن تے او آکھسن جو اے ساڈے رب اے ہن ساڈے شریک جنہیں کوں اساں تیڈے سوا سڈیندے ہاسے او گال انہیں دے منہ تے ولا مریسن تے آکھسن تساں کوڑے ہو۔

وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ اِۨلسَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٨٨﴾

٨٨۔ تے اوں ڈینہہ او اللہ دے سامݨے اپݨی فرمانبرداری ظاہر کریسن تے جیہڑا کجھ او گھڑیندے ہن انہیں کنیں گم تھی ویسی۔

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يُفْسِدُوْنَ ﴿٨٩﴾

٨٩۔ جنہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن اساں انہیں کوں ایں عذاب کنیں ودھ بیا عذاب ڈیسوں جو او زمین وچ بگاڑ گھتیندے ہن۔

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيْدًا عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ ۭ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩٠﴾ ع

٩٠۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلاف انہاں وچوں ہک گواہ کھڑا کریسوں تے اساں تیکوں وی انہیں تے گواہ ٹھیسوں تے اساں اے کتاب تیڈے اتے

لہائی ہے جیرھی ہر شئے کوں بیان کریندی ہے تے ہدایت تے رحمت تے مسلمانیں کیتے خوشخبری ہے۔

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾

۹۱۔ بے شک اللہ سئیں انصاف تے احسان دا حکم ڈیندے تے قریبی سکیں کوں ڈیوݨ دا تے بے حیائی تے گندیں گالہیں تے بغاوت کنیں رکیندے۔ او تہاکوں نصیحت کریندے تاں جو تساں سمجھو۔

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

۹۲۔ تے جڈاں تساں اللہ نال وعدہ کیتے اونکوں پورا کرو تے اپݨے قسمیں کوں پکا کرݨ دے بعد نہ تروڑو کیوں جو تساں اللہ کوں اپݨے قسم نال ضامن بݨا گِدھا ہا بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو جاݨدے۔

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

۹۳۔ تساں اوں تریمت آلی کار نہ تھیوو جیں اپݨا سُوتر کتݨ تے پکا کرݨ دے بعد ٹوٹے ٹوٹے کر ڈِتا ہا۔ تساں اپݨے قسمیں کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ بݨیندے ہو تاں جو ہک قوم ڈوجھی قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونڄے۔ اللہ تہاڈی ایندے نال صرف ازمائش کریندے تے تاں جو قیامت دے ڈینہہ اللہ سئیں تہاکوں صاف صاف ڈس ڈیسی جو تساں اختلاف کریندے پئے ہو۔

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ
مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

۹۴۔ جے اللہ چاہندا تے تساں ساریں کوں ہک امت بݨا ڈیوے ہا تے اصل جیرھا چاہندے اونکوں اللہ گمراہ کریندے تے جیرھا چاہندے اونکوں سدھا رستہ ڈکھلیندے تے جو کجھ تساں کریندے ہو اوندے بارے وچ تساں کنیں ضرور پچھا ویسی

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ
بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدتُّمْ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

۹۵۔ تے تساں اپݨے قسمیں کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ نہ بݨاؤ نہ تاں پیر جمݨ دے بعد تلک پوسی تے تساں بُرا نتیجہ چکھسو ات گالہوں جو تساں لوکیں کوں اللہ دے رستے کنیں روکئے تے تہاڈے کیتے وڈا عذاب۔

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِندَ اللَّهِ

۹۶۔ تے تساں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

ڈیکھو جو اللہ کنیں ہے او تہاڈے واسطے چنگا ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

مَا عِندَكُمْ يَنفَدُ وَمَا عِندَ اللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

٩٧۔ جو تساں کنیں ہے او مک ویسی تے جو اللہ کنیں ہے او باقی رہݨ والا ہے تے جیڑھے صبر کریندن اساں انہیں کوں انہیں دے عملیں دا ضرور چنگا بدلہ ڈیسوں۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

٩٨۔ تے جیڑھا جوان تے تریمت جو وی چنگا کم کریسی تے ہووے مومن اساں اونکوں پاک زندگی ڈیسوں تے اساں انہیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق بہترین بدلہ ڈیسوں۔

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

٩٩۔ تے جڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود کنیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

١٠٠۔ بے شک مومنیں تے اپݨے رب دے بھروسہ کرݨ والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نئیں تھیندا۔

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

ع ١٣ ١١ ١٩

١٠١۔ اوندا غلبہ صرف انہیں لوکیں تے ہے جیڑھے اوندے نال دوستی لیندن تے اوندی وجہ کنیں شرک کریندن۔

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۙ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

١٠٢۔ تے جڈاں اساں کہیں نشان دی جا تے بیا نشان گھن اندے ہیں تے اللہ بہوں جاݨدے جو کجھ او لہیندے او آہدن توں تے کوڑا ہویں۔ اصل اکثر لوک جاݨدے نئیں۔

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

١٠٣۔ توں آکھ ڈے تیڈے رب کنیں روح القدس اونکوں سچائی نال لہائے تاں جو مومنیں دے قدم جما ڈیوے تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ہے۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾

١٠٤۔ تے اساں جاݨدے ہیں جو او آہدن جو ایکوں بیا آدمی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریندن اوندی زبان تے عجمی ہے تے اے زبان تے کھلی عربی ہے۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

١٠٥۔ بے شک جیڑھے لوک اللہ دی آیات کوں نئیں منیندے اللہ انہیں کوں ہدایت نئیں ڈیندا تے انہیں کیتے

ڈکھ آلا عذاب ۔

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيٰتِ
اللّٰهِ ۚ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

١٠٦۔ صرف کوڑ او ہے گھڑیندن جیرھے اللہ دی آیات تے ایمان نئیں اینْدے تے اوہے کوڑن ۔

مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهٖٓ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَ
قَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلٰكِنْ مَّنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

١٠٧۔ جنہیں اللہ دے منْڑ دے بعد اوندا انکار کرن سوائے انہیں دے جنہیں تے جبر کیتا گیا ہُوے تے انہیں دے دل مطمئن ہُون ایمان تے تے جیں اپنْا سینہ کفر کیتے کھول ڈُتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں دے کیتے وڈا عذاب ۔

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَ
أَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٠٨﴾

١٠٨۔ اے ایں واسطے ہے جو انہیں دنیاوی زندگی کوں آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک اللہ کافر قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَ
أَبْصَارِهِمْ ۖ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٠٩﴾

١٠٩۔ ایجھے لوکن جنہیں دے دلیں تے کنّاں تے اکھیں تے اللہ مہر لا ڈتی ءِ تے ایجھے لوک غافلن ۔

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١١٠﴾

١١٠۔ پکّی گالھ جو اے لوک آخرت وچ گھاٹا پاوݨ والن

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا
ثُمَّ جٰهَدُوا وَصَبَرُوٓا ۙ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١١١﴾ ع

١١١۔ پچھیں بے شک انہیں لوکیں کیتے جیرھے ڈکھ پاوݨ دے بعد ہجرت کر گیئن تے جہاد کیتے نیں تے صبر کیتے نیں تیڈا رب بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءِ۔

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا وَتُوَفّٰى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

١١٢۔ جڈاں ہر جان اپݨی جان دے متعلق جھیڑا کریندا اوسی تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی ۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً
يَّأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعُمِ اللّٰهِ فَأَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

١١٣۔ اللہ سئیں ہک وستی دی مثال بیان کریندے جیرھی امن وچ تے اطمینان وچ ہائی تے اونکوں کھلا رزق ملدا ہا ہر پاسو اوں اللہ دی نعمتیں دی ناشکری کیتی تے اللہ سئیں اونکوں بکھ تے ڈر دا لباس پوا ڈتا ات گالہوں جو او عمل کریندے ہن ۔

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ

١١٤۔ تے انہیں وچوں انہیں دو سا ڈا ہک رسول آئے انہیں

الْعَذَابُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١١٣﴾

اونکوں جھٹلا ڈِتے ول عذاب انہیں کوں پکڑ گِدے کیوں جو او ظالم ہن۔

فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاشْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿١١٥﴾

١١٥۔ جو تہاکوں اللہ حلال تے پاک مال ڈِتے اوندے وِچوں تساں کھاؤ تے جے تساں اوندی عبادت کریندے ہو تے اوندی نعمت دا شکر کرو۔

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٦﴾

١١٦۔ اوں تہاڈے اتے مردار تے رت تے جتامے دا ماس تے جیرھا اللہ دے ناں دی بجائے بے دے ناں تے کُٹھا ونجے حرام کیتے تے جیرھا مجبور تھی ونجے تے اپنی خواہش نہ ہوس تے حد کنیں نہ ودھے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّهٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿١١٧﴾

١١٧۔ جیرھیاں تہاڈیاں زباناں کوڑ مریندن انہیں نال اے ناں آکھو جو اے حلال تے اے حرام تاں جو تساں اللہ تے کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او کامیاب نئیں تھیندے۔

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۖ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١١٨﴾

١١٨۔ تھوڑا فائدہ ہے تے انہیں کیتے دردناک عذاب۔

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١١٩﴾

١١٩۔ تے یہودیں تے اساں او حرام کیتا ہا جو ایں کنیں پہلے اساں تیکوں ڈسیئے اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا تے اصل او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ عَمِلُوا السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٠﴾

١٢٠۔ جیرھے لاعلمی وِچ برائی کرن تے ولا توبہ کرن تے اصلاح کرن بے شک تیڈا رب ایندے بعد بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔ ع ١٥ ٢١

اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِّلّٰهِ حَنِيْفًا ۗ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٢١﴾

١٢١۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہا اللہ دا پورا فرمانبردار ہا تے خدا کوں ہک منݨ والا ہا تے مشرکیں وِچوں نہ ہا۔

شَاكِرًا لِّاَنْعُمِهٖ ۚ اِجْتَبٰىهُ وَهَدٰىهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٢٢﴾

١٢٢۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرݨ والا ہا تے اونکوں اوندے رب چݨ گِدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنمائی کیتی۔

وَاٰتَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَّاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ

١٢٣۔ اساں اونکوں دنیا وِچ وی چنگائی ڈِتی تے آخرت

الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۲۳﴾

وچوں اونیک لوکیں وچ ہا۔

ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ ول اساں تیڈے ول وحی کیتی جو توں ہک خدا دے منݨ
والے ابراہیم دے مذہب دی پیروی کر جیڑھا مشرکیں وچوں نہ ہا۔

اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ چھنڑ چھنڑ دی سزا انہیں کیتے ہائی جیں اوندے وچ
اختلاف کیتے تے بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہہ
فیصلہ کریسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ توں اپݨے رب دی راہ دو سیاݨپ تے چنگی نصیحت
نال سڈ تے ساریں کنیں چنگے طریقے نال انہیں نال بحث
کر بے شک تیڈا رب انہیں کوں جاݨدے جیڑھے اوندے
رستے کنیں گمراہ تھی گئین تے انہیں کوں دی جیڑھے ہدایت
پا گئین

وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهٖ ؕ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۷۔ تے جے سزا ڈیوو تے اتنی سزا ڈیوو جتنی انہیں تہاکوں تکلیف
ڈتی ہے تے جے تساں صبر کریسو اے صبر کرݨ والیں کیتے چنگا ہے

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۸۔ توں صبر کر تے تیڈا صبر محض اللہ دے کیتے ہے تے انہیں
تے غم نہ کر تے جیڑھیاں او تدبیراں کریندن توں انہیں دی وجہ
کنیں تنگی محسوس نہ کر۔

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّالَّذِيْنَ هُمْ
مُّحْسِنُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ ع

۱۲۹۔ بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال تے انہیں نال جیڑھے
نیکی کریندن۔

ع ۱۶ / ۲۲

سُوْرَةُ بَنِیٓ اِسْرَآءِیْلَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّاثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّاثْنَا عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ بنی اسرائیل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیتاں تے ۱۲ رکوع ہن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے ۔

سُبْحٰنَ الَّذِیْٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِيْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيٰتِنَا ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝۲

۲۔ پاک او ذات جیرھی اپنے بندے کوں راتو رات مسجد حرام کنیں مسجد اقصیٰ دو گھن گئی جیندے چودھارو اساں برکت ڈتی ہے تاں جو اساں اونکوں اپنے نشان ڈکھاوں بے شک او بہوں سنڑن والا تے بہوں ڈیکھنڑ والا ہے ۔

وَاٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ وَكِيْلًا ۝۳

۳۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے ہدایت بنڑایا تے تساں میڈے سوا کہیں کوں کارساز نہ بنڑاو ۔

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ۝۴

۴۔ نسل ہائی جنیکوں اساں نوح دے نال سوار کیتا ہا بے شک او بہوں شکرگزار بندہ ہا۔

وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝۵

۵۔ تے بنی اسرائیل کوں ایں کتاب وچ اساں اے گال ڈس ڈتی ہائی جو تساں زمین وچ ڈو دفعہ فساد کریسو تے وڈی منہ زوری تے وڈائی کریسو۔

فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَآ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ الدِّيَارِ ۭ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ۝۶

۶۔ تے جڈاں پہلا وعدہ آئے اساں تہاڈو اینجھے بندے کھڑے کیتن جیرھے سخت جنگ کرنڑ والے ہن۔ او تہاڈے گھریں دے اندرو پہہ گئن تے اے وعدہ پورا تھیونڑ والا ہا ۔

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِيْرًا ۝۷

۷۔ ول اساں تہاکوں اُنھائیں دے اُتے حملے دی طاقت ڈتی تے اساں مالیں نال تے پتریں

نال تہاڈی امداد کیتی تے اساں تہاکوں تعداد
وِچ ودھا ڈِتے۔

اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ؕ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْٓءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا تَتْبِيْرًا ۝۷

۸۔ تساں کریسو نیکی تے او تہاڈے اپنے فائدے کیتے
ہے تے جے تساں بُرائی کریسو تے تہاکوں نقصان
تھیسی۔ تے جڈاں ڈوجھے وعدے دا وقت
آئے تاں جو او تہاڈے وڈیریں کوں ذلیل
کرن تے مسجد وِچ پَہہ ونجن جیویں پہلی دفعہ
پیٹھے ہن تے جتھ تے وی او غالب آون اونکوں
تباہ و برباد کر کے رکھ ڈیون۔

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۝۸

۹۔ اے تھی سگدے جو تہاڈا رب تہاڈے اُتے
رحم کرے تے جے تساں ولا شرارت کیتی تے اساں
تہاکوں ولا سزا ڈیسوں تے اساں کافریں کیتے
دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈتے۔

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۝۹

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھیندے جیرھا
سب کنیں سدھا ہے تے مومنیں کوں جیرھے نیک
عمل کریندن خوش خبری ڈیندے بے شک انہیں
واسطے وڈا اجر۔

وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝۱۰ ع

۱۱۔ تے بے شک جیرھے لوک آخرت کوں نہیں
منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب
تیار کیتے۔

وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ۝۱۱

۱۲۔ تے انسان شر کوں وی اُویں سڈیندے جیویں
بھلائی کوں سڈیندے تے انسان ایں گال وِچ
بہوں تکھا ہے۔

وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَاۤ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَاۤ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ؕ وَكُلَّ

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان
بنائن تے رات دا نشان اساں مٹا ڈتے تے
ڈینہہ دے نشان کوں ڈکھاوݨ والا بنائے تاں

شَیْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِیْلًا ﴿۱۲﴾

جو تساں اپنے رب دے فضل کوں گولو تے تاں جو تہاکوں سالیں تے حساب دی گنتری دا پتہ لگ ویسے تے ہر شئے کوں چنگی طراں کھول کے بیان کر ڈتے ۔

وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِیْ عُنُقِهٖ ؕ وَ نُخْرِجُ لَهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ كِتٰبًا یَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندا اعمال نامہ چمباڑ ڈتے سے تے اساں قیامت دے ڈینہہ اوندے عملیں دی ہک کتاب کھول کے رکھ ڈیسوں ۔

اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ؕ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْیَوْمَ عَلَیْكَ حَسِیْبًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ اَج توں آپ اپنے حساب کیتے کافی ہویں ۔

مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا یَهْتَدِیْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا ؕ وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَ مَا كُنَّا مُعَذِّبِیْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ جیرھا ہدایت پیندے اوندا فائدہ محض ہونکوں تھیسی تے جیرھا گمراہ تھیندے اوندا نقصان وی محض ہونکوں تھیسی۔ تے کوئی بار چاونڑ والی کہیں بے دا بار نہیں چیندی تے اساں اصلوکہیں کوں عذاب نسے ڈیندے جے نیں اساں رسول نہ پٹھوں ۔

وَ اِذَاۤ اَرَدْنَاۤ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْیَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِیْهَا فَفَسَقُوْا فِیْهَا فَحَقَّ عَلَیْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِیْرًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے جڈاں اساں کہیں وستی کوں ہلاک کرنڑ دا ارادہ کریندے ہیں اساں اوندے امیرلوکیں کوں حکم ڈیندے ہیں۔ او اوندے وچ نافرمانی کریندن تے ول ساڈی گال انہیں تے پوری تھی ویندی ہے تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر ڈیندے ہیں۔

وَ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ؕ وَ كَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِیْرًۢا بَصِیْرًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلاں ہلاک کر ڈتن تے تیڈا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں جانڑں تے ڈیکھنڑ وچ کافی ہے ۔

مَنْ كَانَ یُرِیْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ فِیْهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ

۱۹۔ جیرھا دنیا چاہندے اساں جیندے واسطے

تُرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰىهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿۱۹﴾

چاہندے ہیں او نکوں اوندے وچ جو چاہندے ہیں جلدی ڈیندے ہیں تے پچھیں اوندا ٹھکانہ دوزخ بنا ڈیندے ہیں اوندے وچ ذلیل تھی کے تے دھکیج کے بہسی۔

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے جرھا آخرت کوں چاہندے تے اوندے مطابق کوشش کریندے تے اومومن اے لوک بن جنہیں دی کوشش دی قدر کیتی ویندی ہے۔

كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۭ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ ساریں دی مدد کریندے ہیں اساں انہیں دی وی انہیں وی وی تیڈے رب دی بخشش تے تیڈے رب وی بخشش کوں کوڑھا کا ہے نہیں۔

اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۭ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ توں ڈیکھ اساں کنہیں کوں بئیں تے کیویں فضیلت ڈتی ہے۔ تے آخرت دی زندگی درجیں وچ وڈی ہے تے فضیلت وچ وی وڈی ہے۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا مَّخْذُوْلًا ﴿۲۳﴾ ع

۲۳۔ اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا ناں تاں توں ذلیل تھی کے کلّہا بیٹھا رہ ویسیں۔

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۭ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيْمًا ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے تیڈے رب دا فیصلہ ہے جو صرف تساں ہوندی عبادت کرو تے ماپیو نال چنگا ساوک کرو جے انہیں وچوں کہیں ہک کوں یا ڈوناہیں کوں تہاڈے سامنے بڈھیپا آ ونجے توں انہیں کوں اوئے وی نہ کر نہ انہیں کوں دڑکے ڈے تے انہیں نال نرمی نال گال کر۔

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے رحمت دے نال انہیں ڈوناہیں کیتے جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ اے میڈے رب انہیں ڈوناہیں تے رحم کر جیویں انہیں میکوں چھوٹی عمر وچ پالئے۔

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ۭ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تہاڈا رب جانڑدے جو تہاڈے دلیں وچ ہے تساں نیک ہوسو تے بے شک او ول ول تے

بہوں جھکݨ والیں کوں بہوں بخشݨ والا ہے ۔

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ
وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں دا حق ڈے تے مسکین کوں تے مسافر کوں وی تے فضول خرچی نہ کر ۔

اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ كَانُوْٓا اِخْوَانَ الشَّيٰطِيْنِ ۭ وَكَانَ
الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرݨ والے شیطانیں دے بھرائن تے شیطان اپݨے رب دا بہوں ناشکرا ہے ۔

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاۗءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ
تَرْجُوْهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے جے توں اپݨے رب دی رحمت دی امید کریندے ہوئے انہیں کنیں مُنہ پھیریندیں (تے پھیر) تے گال انہیں نال نرمی نال کر ۔

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا مَّحْسُوْرًا ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے اپݨے ہتھ کوں اپݨی نگی نال نہ بدھ (تے شوم نہ بݨ) تے اپݨے ہتھ کوں نہ سرو کھول ڈے (فضول خرچ نہ بݨ) ناں تاں ملام تھی کے تے تھک کے بہہ ویسیں ۔

اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّهٗ
كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿۳۰﴾ ع

۳۱۔ بے شک تیڈا رب جیندے کیتے چاہندے رزق کوں ودھا ڈیندے تے گھٹا ڈیندے بے شک او اپݨے بندیں کنیں باخبر تے بہوں ڈیکھݨ والا ہے ۔

وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْـيَةَ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَاِيَّاكُمْ ۭ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْاً كَبِيْرًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے اپݨی اولاد کوں بُکھ دے ڈر کنیں قتل نہ کر انہیں کوں وی تے تہاکوں وی اساں رزق ڈیندے ہیں ۔ بے شک انہیں دا قتل بہوں وڈی غلطی ہے ۔

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ۭ وَسَاۗءَ سَبِيْلًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے زنا دے کولہوں نہ ونجو بے شک او بے حیائی تے گندا راہ ہے ۔

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفْ
فِّي الْقَتْلِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جیرھی جان اللہ حرام کیتی ہے اونکوں حق دے بغیر قتل نہ کرو تے جیرھا ظلم نال قتل تھیوے تے اساں اوندے وارث کوں اختیار ڈتے

(بدلے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک اوندی مدد کیتی ویسی۔

وَ لَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۪ وَ اَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا ۳۴

۳۵۔ تے یتیم دے مال دے کولھو نہ ونجو سوائے چنگے طریقے دے جے تیں او جوان نہیں تھی ویندا تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا پچھا ویسی۔

وَ اَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَ زِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّ اَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ۳۵

۳۶۔ تے جیلھے بھرو تے پورا بھر کے ڈیو تے جیلھے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے ڈیو اے سب کنیں چنگا ہے تے ایندا انجام وی بہوں چنگا ہے۔

وَ لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ اِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓىِٕكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ۳۶

۳۷۔ تے جیرھی گال دا تیکوں پتہ نہیں اوندے پچھو نہ پؤ بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں دے متعلق پچھیا ویسی۔

وَ لَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَ لَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُوْلًا ۳۷

۳۸۔ تے زمین تے اکڑیج کے نہ ٹر بے شک توں ملک دی آخری حد تک اصلو نوھیں پہنچ سگدا تے نہ توں سرداریں دے وڈے مرتبے تک پہنچ سگدیں۔

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًا ۳۸

۳۹۔ تے ہر شے دی برائی تیڈے رب دے نزدیک ناپسندیدہ ہے۔

ذٰلِكَ مِمَّاۤ اَوْحٰۤى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ؕ وَ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ۳۹

۴۰۔ اے اوندا ہک حصہ ہے جو وحی تیڈے رب تیڈو کیتی ہے حکمت نال تے توں اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا۔ نہ تے توں دوزخ وچ ملام تے ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں۔

اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَ اتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓىِٕكَةِ اِنَاثًا ؕ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۴۰ ع

۴۱۔ کیا تہاڈے رب تہاکوں پتریں کیتے چن گدے تے فرشتیں کوں (اپنیاں) چھوہریں بنا گدھنی بے شک تساں خطرناک گال آہدے پئے ہو۔

وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ؕ وَ مَا يَزِيْدُهُمْ

۴۲۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولاولا

إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

ہر گال بیان کیتی ہے تاں جو او نصیحت حاصل کرن تے انہیں کوں اے قرآن نفرت وچ ودھیندا پئے۔

قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

۴۳۔ توں آکھ جے اوندے نال بے خدا ہوندے جیویں او آہدن تے او انہیں خدائیں دی مدد نال ضرور رستہ گول گھنن ہا۔

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

۴۴۔ او پاک اوندی اُچی شان تے جو او آہدن اوں کنیں بہوں وڈا ہے۔

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

۴۵۔ ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وچ او خدا دی تسبیح کریندن تے ہر شئے محض اوندی تعریف نال اوندی تسبیح پئی کریندی ہے تے اصل تہاکوں انہیں دی تسبیح سمجھ نہیں آندی بے شک او کاوڑ پیوݨ والا تے بہوں بخشݨ والا ہے

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾

۴۶۔ تے جیلھے توں قرآن پڑھدیں اساں تیڈے تے آخرت دے منکریں وچ ہک لُکیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں۔

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن ناں تے انہیں دے کنیں وچ بوڑ سٹ ڈیندے ہیں تے جیلھے توں قرآن وچ اپݨے رب کوں جیرھا ہک یاد کریندیں او اپݨی کنڈ پھیر کے نفرت نال ٹُر ویندن۔

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾

۴۸۔ تے جڈاں او تیڈی گال کوں سُݨدے پئے ہوندن تے جہڑے واسطے او سݨدن اساں او جاݨدے ہیں۔ تے جیلھے او مِک کے مشورے کریندن تے

جیرھے ویلے ظالم تک سبے کوں آہدن جو تساں تک اینجھے بندے دی پیروی کریندے ہو جیندے استے جادو تھیا ہویا ہے اسے گال دی جانڑدے ہیں ۔

انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٩﴾

۴۹ ۔ ڈیکھ انہیں تیڈے متعلق کینجھاں گالہیں بنڑائن جیندے نال او گمراہ تھی گئین انہیں کوں کوئی راہ لبھدا نہیں۔

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥٠﴾

۵۰ ۔ تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں ہڈیاں تے بھورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں نویں مخلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں ۔

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾

۵۱ ۔ توں آکھ بھانویں تھی ونجو تساں پتھر یا لوہا ۔

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾

۵۲ ۔ یا ایں کنیں دی جیرھی تہاڈے دلیں وچ سخت مخلوق (ول دی اٹھائے ویسو) تے او آکھسن ساکوں ڈوجھی دفعہ کون جیندا کریسی ۔ توں آکھ جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے او تیڈو ڈیکھ کے سرہلیسن تے آکھسن اے کڈاں تھیسی توں آکھ اے بہوں جلدی دی تھی سگدے ۔

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾

۵۳ ۔ جڈاں او تہاکوں سڈیسی تے تساں اوندی حمد نال جواب ڈیسو تے تساں خیال کریسو جو دُنیا وچ بہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے۔

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٤﴾

۵۴ ۔ تے توں میڈے بندیں کوں آکھ گال اوہا کرن جیرھی چنگی ہووے ۔ بے شک شیطان انسان دا کھلا کھلا دشمن ۔

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٥﴾

۵۵ ۔ تہاڈا رب تہاکوں بہوں جانڑدے جے او چاہے تے تہاڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے تے عذاب ڈیوے تے اساں تیکوں انہیں تے

ذمہ دار نہیں بنایا ۔

وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے تیڈا رب چاݨدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے۔ تے اساں کجھ نبیّیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اساں داؤد کوں زبور ڈتی ہے۔

قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ﴿۵۷﴾

۵۷۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تہاڈا اے خیال جو او اوندے علاوہ خدا ہن تے انہیں کوں سڈو تے او تساں کنیں نہ ڈکھ دور کر سگدن تے نہ بدلݨ دا انہیں کوں اختیار ۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ ۗ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿۵۸﴾

۵۸۔ او لوک جنہیں کوں او سڈیندن او وی اپݨے رب دو وںجݨ دا وسیلہ گولیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولہو ہے تے او اوندی رحمت دی امید رکھیندن تے اوندے عذاب کنیں ڈردن بے شک تیڈے رب دا عذاب ڈراکلا ہے ۔

وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا ۗ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے قیامت دے ڈینہہ کنیں پہلے کوئی اینجھی وستی نہیں جنہیں کوں ہلاک نہ کروں یا ڈاڈھا سخت عذاب نہ ڈیوں۔ اے گال کتاب وچ لکھی گئی ہے۔

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ۗ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ۗ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿۶۰﴾

۶۰۔ ساکوں نشان بھیڄݨ وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے ایندے جو پہلے لوکیں وی انہیں کوں جھٹلایا ہا تے اساں ثمود کوں ڈاچی دا روشن نشان ڈتا ہا تے انہیں اوندے نال وی ظلم کیتا تے اساں نشان محض ڈراوݨ کیتے بھیڄیندے ہیں۔

وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ۗ وَمَا جَعَلْنَا

۶۱۔ تے جڈاں اساں تیکوں آکھیا ہا بے شک

الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ۭ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ﴿٦١﴾

تیݙے رب لوکیں کوں ہلاک کرݨ دا فیصلہ کر گِدے تے جیرھی خواب اساں تیکوں ݙکھائی ہائی تے ملعون درخت جیرھا قرآن وچ ہے انہیں کوں اساں لوکیں کیتے امتحان دا ذریعہ بݨایا ہا تے اساں انہیں کوں ݙریندے رہندے ہیں ساݙے ݙراوݨ انہیں کوں وݙی منہ زوری وچ ودھا ݙِتا۔ ع

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے جݙاں اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم دے نال رَل کے سجدہ کرو انہیں سارئیں سجدہ کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں اونکوں سجدہ کراں جینکوں تیں چکڑ کنیں پیدا کیتے۔

قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ ۡ لَىِٕنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٦٣﴾

۶۳۔ ݙس تے سہی کیا اے ایہو ہ جینکوں تیں میݙے اُتے عزت ݙتی ہ۔ جے توں میکوں قیامت دے ݙینہہ تیں ݙیویں وتھی تے سوائے تھوڑیں دے ہیں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر گھنساں۔

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاۗؤُكُمْ جَزَاۗءً مَّوْفُوْرًا ﴿٦٤﴾

۶۴۔ اوں آکھئے توں ونڄ جیرھا انہیں وچوں تیݙے پچھوں ٹُرسی بے شک تہاݙا بدلہ دوزخ تے او پورا پورا بدلہ ہ۔

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٦٥﴾

۶۵۔ انہیں وچوں جیندے اتے تیݙا وس لگے توں دوکھا ݙے کے سݙ تے اپݨے سوار تے پیدل لوکیں کوں میڑھ گھن ونڄ تے انہیں کوں مالیں تے اولادیں وچ حصہ دار بݨا تے انہیں نال کوڑے وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے ہن کوڑے۔

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ﴿٦٦﴾

۶۶۔ بے شک میݙے بندیں تے توں ݙاڈھا نوصیں تھی سگدا تیݙا رب کافی کار ساز ہ۔

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

٦٦۔ تہاڈا رب او ہے جیرھا تہاڈے واسطے سمندر وچ بیڑیں کوں چلیندے تاں جو تساں اوندا فضل گولو بے شک او تہاڈے اتے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

٦٧۔ تے جے سمندر وچ تہاکوں کوئی ڈُکھ پہنچے خدا دے سوا تساں کیکوں سڈیسو تے جڈاں او تہاکوں بچا کے زمین تے گھن اندے تساں منہ پھیر گھندے ہِ تے انسان بہوں ناشکرا ہِ۔

أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

٦٨۔ کیا تساں ایں گال کنیں امن وچ آگئیو جو او تہاکوں بھوئیں دی کندھی وچ پُور ڈیوے یا تہاڈے اُتے ننکے ننکے پتھر وسا وے ول تہاکوں کوئی کارساز نہ ملے۔

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

٦٩۔ کیا تساں ایں گال کنیں امن وچ آگئے ہِ جو تہاکوں ڈوجھی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڈے اُتے تکھی اندھاری گھولے تے تہاکوں تہاڈے انکار دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہاکوں ایں عذاب کنیں بچݨ کیتے ساڈے خلاف کوئی امدادی نہ ملسی۔

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ ع

٧٠۔ تے بے شک اساں آدم دی اولاد کوں بہوں عزت ڈتی ہِ۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے سواری بݨائی ہِ۔ اساں پاک شیہیں دا انہیں کوں رزق ڈتے تے جیرھی مخلوق اساں بݨائی ہِ اساں انہیں کوں اوندے اُتے فضیلت ڈتی ہِ۔

يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

٧١۔ تے جیرھے ڈینہہ اساں ہر ٹولے کوں انہیں دے امام نال سڈیسوں تے جنہیں کوں سجے ہتھ وچ اعمال نامہ ڈتا ویسی او اپݨے اعمال نامے کو پڑھسن تے انہیں تے ذرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ
سَبِيْلًا ﴿٧٢﴾

٧٣۔ تے جیرھا ایں جہان وچ اندھا ہِ او آخرت وچ وی اندھا رہسی تے سدھی راہ کنیں ہبھوں پریں تھی ویسی۔

وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ
لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ﴿٧٣﴾

٧٤۔ انہیں دے وس وچ ہووے ہا تے او تیکوں اوندی وجہ نال جیرھی اساں تیڈو وحی کیتی ہِ ہبھوں تکلیف ڈیون ہا تاں جو توں ایندے علاوہ بیا کلام گھڑ کے پیش کر ڈیویں تے ول او تیکوں سنگتی بنا گھنن ہا۔

وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَّ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا
قَلِيْلًا ﴿٧٤﴾

٧٥۔ تے جے اساں تیڈے دل کوں مضبوط نہ کروں ہا تے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گالہیں وچ آونجیں ہا۔

اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ﴿٧٥﴾

٧٦۔ ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا۔

وَاِنْ كَادُوْا لَيَسْتَفِزُّوْنَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوْكَ
مِنْهَا وَاِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٧٦﴾

٧٧۔ تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں کڈھن دے مختلف منصوبے بنیندے رہ ویندن تاں جو تیکوں ڈرا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن تے جے ایویں تھیا تے او وی تیڈے بعد ہبھوں گھٹ وقت رہسن۔

سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ
لِسُنَّتِنَا تَحْوِيْلًا ﴿٧٧﴾ ع ٨

٧٨۔ اسے سلوک اویں ہوسی جیویں تیں کنیں پہلے رسولیں دے نال ہا تے توں ساڈے (عمل) وچ تبدیلی نہ پیسیں۔

اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوْكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَ
قُرْاٰنَ الْفَجْرِ ۭ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوْدًا ﴿٧٨﴾

٧٩۔ تے توں نماز پڑھ سجھ ڈھلݨ کنیں گھن کے رات دے ڈاڈھے اندھارے تئیں تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک فجر کوں قرآن پڑھݨ آلے تیں فرشتے لہندن۔

وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسٰٓى اَنْ يَّبْعَثَكَ

٨٠۔ تے رات کوں تہجد پڑھ اسے تیڈی ودھ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ﴿۷۹﴾

عبادت اینڈے نال تیڈا رب تیکوں تعریف والے مرتبے تے پُچا ڈیسی ۔

وَقُلْ رَّبِّ اَدْخِلْنِیْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِیْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِیْرًا ﴿۸۰﴾

۸۱ - توں آکھ اے میڈے رب توں میکوں سچے طریقے نال داخل کر تے سچے طریقے نال کڈھ تے میڈے کیتے اپنڑے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنْا ۔

وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ؕ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿۸۱﴾

۸۲ - تے توں آکھ حق آ گئے تے کوڑ بھج گئے بے شک کوڑ بھجنْ والا ہے

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۙ وَلَا یَزِیْدُ الظّٰلِمِیْنَ اِلَّا خَسَارًا ﴿۸۲﴾

۸۳ - تے اساں قرآن لہندے پئے ہیں جیندے وچ شفا تے مومنیں کیتے رحمت تے ظالمیں کوں محض گھاٹے وچ ودھیندے ۔

وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَی الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ یَئُوْسًا ﴿۸۳﴾

۸۴ - تے جیرھے ویلھے اساں انسان تے انعام کریندے ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پسیواں تھی ہندے تے جڈاں اونکوں ڈکھ پہنچے او نا امید تھی ویندے

قُلْ كُلٌّ یَّعْمَلُ عَلٰی شَاكِلَتِهٖ ؕ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰی سَبِیْلًا ﴿۸۴﴾ ع ۹

۸۵ - توں آکھ ہر کوئی اپنڑے اپنڑے طریقے نال کم کریندے تے تہاڈا رب بہوں جانڑدے جو کون سدھے رستے تے ہے ۔

وَیَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ ؕ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ وَمَآ اُوْتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۸۵﴾

۸۶ - او تیں کنیں روح دے متعلق پچھدن توں آکھ روح میڈے رب دے حکم نال ہے تے تہاکوں محض تھوڑا جیہاں علم ڈتا گئے ۔

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِیْٓ اَوْحَیْنَآ اِلَیْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكِیْلًا ﴿۸۶﴾

۸۷ - تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی ہے او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں کارساز نہ لبھسی ۔

اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَیْكَ كَبِیْرًا ﴿۸۷﴾

۸۸ - سوائے تیڈے رب دی رحمت دے بے شک اوندا فضل تیڈے اُتے بہوں وڈا ہے ۔

قُلْ لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓی اَنْ یَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

۸۹ - توں آکھ سارے انسان تے جن ایں قرآن جیہاں کلام گھن آونْ کیتے کٹھے رل ونجن ول وی او ایں

ظَهِيْرًا ﴿۸۸﴾

قرآن جیہاں کلام نہیں آن سگدے بھانویں او ہک ڈُو جھے دے امدادی کیوں نہ بݨ ونجن ۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰۤى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے اساں ایں قرآن وچ لوکیں کیتے ہر گال کئی طریقیں نال بیان کر ڈِتی ہِے ول وی اکثر لوکیں کفر دے نال انکار کر ڈِتے ۔

وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوْعًا ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تے انہیں آکھئے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں جے تیں توں ساڈے کیتے زمین وچوں چشمہ نہ کڈھیں ۔

اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ﴿۹۱﴾

۹۲۔ یا تیڈا کوئی کھجوریں یا انگوریں دا باغ ہووے تے اوندے وچ نہراں وہا ڈیوے ۔

اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ﴿۹۲﴾

۹۳۔ یا جیویں تیڈا خیال توں ساڈے اُتے آسمان دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڈے سامݨے گھن آ ۔

اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِى السَّمَآءِ ۭ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ۭ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿۹۳﴾

۹۴۔ یا تیڈا سونے دا گھر ہووے یا توں آسمان تے چڑھ ونجیں ۔ اساں تیڈے آسمان تے چڑھݨ کوں وی نہ منیسوں جے تیں ساڈو کتاب نہ لہا آویں جینکوں اساں پڑھوں ۔ توں آکھ میڈا رب پاک ہِے میں محض ہک بشر رسول ہاں ۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَاۗءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿۹۴﴾

۹۵۔ تے جڈاں لوکیں دو ہدایت آندی ہِے او ایہے آکھ کے اونکوں نہیں مندے جو کیا اللہ سئیں بشر کوں رسول بݨا کے بھیجیس ۔

قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿۹۵﴾

۹۶۔ توں آکھ جے زمین وچ فرشتے آرام نال ودے ہوون ہا تے ول اساں انہیں تے آسمان کنیں فرشتہ رسول بھیجوں ہا ۔

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿۹۶﴾

۹۷۔ توں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی گواہ ہِے شک او اپݨے بندیں کوں جاݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہِے ۔

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ؕ مَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ؕ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿۹۸﴾ النصف

۹۸۔ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈیوے اوہو ہدایت
تے ہے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے
اوندے سوا کوئی امدادی نہ پیسیں تے قیامت
دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نیتیں دے
مطابق اندھے تے گونگے تے بوڑے بنا کے جمع
کریسوں انہیں دا ٹکانہ دوزخ تے جڈاں ٹھڈی
تھیسی اونکوں ولا بھڑکا ڈیسوں ۔

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْۤا ءَاِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿۹۹﴾

۹۹۔ اے انہیں دا بدلہ ات گالہوں ہے جو انہیں
ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں آکھئے
جڈاں اساں ہڈیاں بݨ کے چورا چورا تھی ویسوں
کیا ول اساں نویں مخلوق بݨا کے اٹھیسوں۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
قَادِرٌ عَلٰۤى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا
رَيْبَ فِيْهِ ؕ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ کیا او ڈیہدے نہیں بے شک اللہ سئیں جیں
آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے ایں گال تے قادر
جو انہیں جہیں بی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وچ
کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیاد مقرر
تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر ڈتے ۔

قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْۤ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ﴿۱۰۱﴾ ع

۱۰۱۔ توں آکھ جے تساں میڈے رب دی رحمت
دے خزانیں دے مالک ہوو ہا تے ول وی تساں
خرچ تھی ونجݨ دے ڈر کنیں روک گھنو ہا تے
انسان شوم ۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ فَسْئَلْ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ
اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى
مَسْحُوْرًا ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ تے بے شک اساں موسیٰ کوں نوں
کھلے نشان ڈتے ہن توں پچھ نبی اسرائیل کنیں جڈاں
او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھے بے شک
اے موسیٰ میں تیکوں سمجھیندا جو تیڈے اُتے جادو
تھی گئے ۔

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَاۤ اَنْزَلَ هٰۤؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ

۱۰۳۔ اوں آکھیا تیکوں پتہ ہے جو آسمانیں تے

وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّیْ لَاَظُنُّكَ یٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ﴿۱۰۳﴾

زمین دے رب انہیں کوں نشان بنا کے لہائے تے اے فرعون بے شک میں سمجھینداں توں ناکام تھیسیں۔

فَاَرَادَ اَنْ یَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ جَمِیْعًا ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ اوں ارادہ کیتا جو انہیں کوں ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑے تے ول اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں ساریں کوں غرق کر ڈِتا۔

وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِیْفًا ﴿۱۰۵﴾

۱۰۵۔ تے اساں ایندے بعد بنی اسرائیل کوں آکھیا تساں ملک وِچ رہو تے جڈاں ڈُوجھے وعدے دا وقت اوسی تے اساں تہاکوں ولا کٹھا کر کے گھن اوسوں۔

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ؕ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِیْرًا ﴿۱۰۶﴾

منزل ۴

۱۰۶۔ تے اساں قرآن کوں حق نال لہائے تے حق نال او لتھے تے اساں تیکوں خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بنا کے پٹھے سے۔

وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِیْلًا ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ تے اساں ایں قرآن کوں سورتیں وِچ ونڈ ڈِتے تاں جو توں اینکوں لوکیں دے سامݨے آرام نال پڑھ کے سݨا ویں تے اساں اینکوں تھوڑا تھوڑا کر کے لہائے۔

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖۤ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ؕ اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖۤ اِذَا یُتْلٰى عَلَیْهِمْ یَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منو یا نہ منو بے شک ایں کنیں پہلے جنہیں کوں علم ڈِتا گئے۔ جیرھے ویلھے انہیں کوں اے قرآن پڑھ کے سݨایا ویندے او متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہوئیں ڈھ پوندن۔

وَّیَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَاۤ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿۱۰۹﴾

۱۰۹۔ تے آہدن ساڈا رب پاک ہِے تے بے شک ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہسی۔

السجدة ۳

وَیَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ یَبْكُوْنَ وَیَزِیْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿۱۱۰﴾ السجدة

۱۱۰۔ تے متھیں دے بھرنے ڈھاندن تے روندن تے اے انہیں کوں جھک نوائی وِچ ودھیندے۔

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ؕ اَیًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ

۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سڈو یا رحمٰن سڈو

الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿۱۱۰﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِىٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿۱۱۱﴾

جیرھا ناں گھن کے سڈو اوندے چنگے ناں ہن تے توں اپنی دعا اُچی اُچی وی نہ کر تے ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

۱۱۲۔ تے آکھ سب صفتاں اللہ دیاں جیں نہ پُتر بنائے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک تے نہ کمزور سمجھ کے اوندا کوئی سنگتی بنڑے تے ہمیشہ اوندی وڈائی بیان کر۔

ع ۱۲

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّإِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّاثْنَا عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ کہف مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۱ آیتاں تے ۱۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ۜ ②

۲۔ سبھ صفتاں اللہ دیاں ہن جیں اپنڑے بندے تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈِنگ نسی رکھیا۔

قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ۙ ③

۳۔ سچ کنیں بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھالنڑ والی بنڑا کے لہائس تاں جو او اللہ دے سخت عذاب کنیں ڈراوے تے مومنیں کوں جیڑھے نیک عمل کریندن انہیں کوں خوش خبری ڈیوے بے شک انہیں کیتے چنگا بدلہ ہے۔

مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ۙ ④

۴۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۤ ⑤

۵۔ تے انہیں لوکیں کوں ڈراوے جیڑھے آہدن جو اللہ سئیں پتر بنڑا گدھے۔

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ؕ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ؕ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ⑥

۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کوں تے نہ انہیں دے پیو ڈاڈیں کوں کجھ وی ہے علم تے اے بہوں وڈی گال جیڑھی انہیں دے موہیں وچوں نکلدی پئی ہے اے محض کوڑ پئے مریندن۔

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ⑦

۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کوں نہ منن تے تھی سگدے توں انہیں دے غم وچ افسوس دی وجہ کنیں اپنڑے آپ کوں ہلاک کر ڈیسیں؟

اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

۸۔ بے شک اساں جو کجھ زمین تے ہے اوندے سوبھپ واسطے بنڑائے تاں جو اساں انہیں کوں

از ماؤں جو انہیں وچوں کون چنگا کم کریندے ۔

وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ۝۸

۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے اونکوں مٹا کے بر بریان کر ڈیسوں۔

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ۝۹

۱۰۔ کیا توں سمجھیندیں بے شک کہف (غار) تے رقیم والے ساڈے عجیب نشانیں وچو ہن ۔

اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝۱۰

۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب توں ساکوں اپنے ولو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں ہدایت دا سامان پیدا کر ۔

فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝۱۱

۱۲۔ اساں کجھ گنتری دے سال انہیں دے کنیں کوں بند رکھئے (باہر دیاں گالہیں نہ سنڈے ہن)

ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَىُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۝۱۲

۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھائے تاں جو اساں ظاہر کروں جو ڈو ناہیں ٹولیں وچو اپنے رہن دی مدت کوں کیں زیادہ محفوظ رکھیئے ۔

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ۚ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۝۱۳

۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تیکوں سچائی نال ڈیندے ہیں او کجھ جوان ہن تے اپنے رب تے ایمان انیندے ہن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ ودھایا ہا ۔

وَّرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَاۡ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ۝۱۴

۱۵۔ تے انہیں دے دلیں کوں مضبوط کیتا۔ اوں ویلھے جیلھے او وطن کنیں نکلن کیتے اٹھین تے انہیں آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دا رب ایندے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بنیسوں ناں تاں اساں سچائی کنیں ہوں پریں دی گال آکھسوں ۔

هٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۗ لَوْلَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۢ بَيِّنٍ ۗ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝۱۵

۱۶۔ اے ساڈی قوم انہیں ایندے سوا بے معبود بنا گدھن ایندے کیتے او کوئی روشن دلیل کیوں نہیں گھن آندے ۔ جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے

اوں کنیں زیادہ ظالم کون۔

وَ اِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗۤا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَ يُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے جڈاں تساں انہیں کنیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریندے ہن انہیں کنیں ارج تھے ئِ۔ تساں ہݨ غار وچ پناہ گھنو تہاڈا رب اپݨی رحمت دی راہ تہاڈے واسطے کھول ڈیسی تے تہاڈے واسطے ایں معاملے وچ آسانی پیدا کریسی۔

وَ تَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَ اِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَ هُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَ مَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿۱۷﴾ ع ۱۴

۱۸۔ تے توں سجھ کوں ڈیہدیں جیرھے ویلھے او چڑھدے او انہیں دی غار دے سجے پاسے کنیں ذرا ہٹ کے گذردے جیرھے ویلھے لہندے تے انہیں دے کھبے پاسو ہٹواں لنگھدے تے او ایں غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچو ہے۔ جنیکوں اللہ ہدایت ڈکھیندے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریندے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگتی تے نہ ہدایت ڈیوݨ والا لبھسی۔

وَ تَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّ هُمْ رُقُوْدٌ ۖۗ وَّ نُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَ ذَاتَ الشِّمَالِ ۖۗ وَ كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ؕ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَّ لَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿۱۸﴾

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگدا ہویا خیال کریندیں تے اصل او ستے پئین۔ تے اساں انہیں کوں سجے تے کھبے پاسے تے پھریسوں تے انہیں دا کتا انہیں دے نال در سال تے اپݨیاں جنگھاں درگھیری رہسی تے تیکوں انہیں دے حالات دا پتہ لگ ونجے تے توں انہیں کنیں کنڈ ڈیتا بھج ویسیں تے انہیں دے رعب تلے آ ویسیں۔

وَ كَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوْا بَيْنَهُمْ ؕ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ؕ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ؕ فَابْعَثُوْۤا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖۤ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَاۤ اَزْكٰى

باعتبار عدد الحروف بان التاء لبعض الیاء
من النصف الاول الى هنا انتهائیة من النصف الاخیر

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھالیا تے او ہک ڈو جھے کنیں پچھݨ لگن انہیں وچو ہک بندے آکھئے تساں چوکھی دیر رہ گئے ئِ۔ انہیں آکھئے ڈینہہ یا اوندا ہک حصہ انہیں آکھئے جتی دیر تساں رہ

طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿١٩﴾

بگئے ءُ تہاڈا رب جانڑدے تساں شہر دو اپڑاں ہک بندہ اسے پیسے ڈے کے پٹھو او ڈیکھے کیندا کھانا چنگا ہے او تہاڈے و گھن آوے تے اسے کم نرمی تے ہوشیاری نال کرے تے تہاڈا کہیں کوں پتہ نہ لگنڑ ڈیوے۔

اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

۲۱۔ بے شک جے او تہاڈے اُتے ڈاڈھے تھی گئے تے تہاکوں پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن۔ یا تہاکوں زور نال اپنڑے مذہب وچ ولا گھن اوسن تے ول تساں کڈاہیں وی کامیاب نہ تھیسو۔

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۭ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۭ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓي اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھڑی دے آونڑ وچ کوئی شک نئیں تے جیلھے او اپنڑے کم دے متعلق آپت وچ گالہیں کرنڑ لگ پئے انہیں آکھئے کوئی مکان بنڑاؤ انہیں دا رب انہیں کوں چنگی طراں جانڑدا ہا۔ گالہیں وچ جیرھے ڈاڈھے تھی گئے انہیں آکھیا اساں ایں جاتے ضرور مسجد بنڑیندے ہیں۔

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًۢا بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۭ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ڣ فَلَا تُمَارِ فِيْهِمْ اِلَّا مِرَاۗءً ظَاهِرًا ۠ وَّلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾

۲۳۔ او آکھسن جو او ترے ہن تے چوتھا انہیں دا کتا ہا تے آکھسن او پنج ہن تے چھیواں انہیں دا کتا ہا اسے ساریاں اٹکل پچو دیاں گالہیں ہن تے کہیں ویلھے آہدن او ست ہن تے اٹھواں انہیں دا کتا ہا توں آکھ میڈا رب انہیں دی گنتری کوں چنگی طراں جانڑدے تے انہیں کوں تھوڑے لوک جانڑدن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا کوئی بحث نہ کر۔ تے انہیں دے متعلق کہیں کنیں نہ پچھ۔

وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَايْءٍ اِنِّيْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

۲۴۔ تے کہیں کم کیتے اسے اصلو نہ آکھ جو لے کم میں سبھائیں کریساں۔

اِلَّاۤ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۫ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ
اِذَا نَسِيْتَ وَقُلْ عَسٰۤى اَنْ يَّهْدِيَنِ
رَبِّيْ لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے جیلہے توں بُھل ونجیں تے اپنڑے رب کوں یاد کیتا کر تے توں آکھ اے تھی سگدے جو میڈا رب میکوں کامیاب کریسی تے او راہ ڈکھیسی جیرھا ہدایت دے زیادہ کولہو ہے۔

وَلَبِثُوْا فِيْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِيْنَ وَ
ازْدَادُوْا تِسْعًا ﴿۲۶﴾

۲۶۔ او غار وِچ ترے سو سال تک رہ گیئن. تے نوں بے ودھائے نیئں۔

قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا ۚ لَهٗ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ؕ مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ ۫
وَّلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهٖۤ اَحَدًا ﴿۲۷﴾

۲۷۔ توں آکھ اللہ جانڑدے جتی مدت او رہ گیئن آسمانیں تے زمین دا غیب ہوندے کیتے ہے او بہوں ڈیکھنڑ والا تے بہوں سنڑنڑ والا ہے اوندے سوا انہیں دا کوئی سنگتی نہیں تے او اپنڑے فیصلے وِچ بیا کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَاتْلُ مَاۤ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۚ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے توں اپنڑے رب دی کتاب کنیں جیرھی تیڈے اُتے وحی تھی ہے او نکوں پڑھ اوندی گالہیں کوں کوئی بدلنڑ والا کائے نیئں تے تیکوں اوندے سوا ہی کوئی پناہ دی جا نہ ملسی۔

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ
تُرِيْدُ زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَا تُطِعْ مَنْ
اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ
وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے توں اپنڑے آپ کوں انہیں لوکیں نال رکھ جیرھے اپنڑے رب کوں فجر شام سڈیندن تے اوندی رضامندی چاہندن تے انہیں کنیں اکھیں ہٹا کے اگو نہ نکل ونجیں کیا توں دُنیاوی زندگی دا سوٹھپ چاہندیں۔ تے توں اوندی اطاعت نہ کر جنیدا دل اساں اپنڑے ذکر کنیں غافل کر ڈِتے او اپنڑی خواہشیں دی پیروی کریندے تے اوندا معاملہ حد کنیں ودھ گیئے۔

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ
وَّمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ اِنَّاۤ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ
اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ؕ وَاِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا يُغَاثُوْا بِمَآءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ؕ بِئْسَ الشَّرَابُ ؕ وَسَآءَتْ

۳۰۔ توں آکھ حق تیڈے رب کنیں ہے جیرھا چاہے ایمان گھن آوے تے جیرھا چاہے انکار کرے بے شک اساں ظالمیں کیتے بھا تیار کیتی ہے جنیدی چوکندھی انہیں کوں ولہیٹی کھڑی ہے تے جے او پانڑی منگسن تے

مُرْتَفَقًا ﴿۲۹﴾

انہیں کوں اینجھا پانی ڈِتا ویسی جیرھا پگھریے تانبے آلی کار ہوسی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ ڈیسی اے گندی پیوݨ دی شئے ہے تے بُرا ٹکاݨہ ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿۳۰﴾

۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرݨ والیں دے چنگے کمیں دے بدلے کوں اساں ونجیندے نسے۔

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ ؕ نِعْمَ الثَّوَابُ ؕ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغ ہن انہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن سونے دے کنگݨ انہیں کوں پوائے ویسن تے باریک تے مُٹھلے ریشم دے ساوے کپڑے او پیسن تے (تختیں تے) پلنگیں تے ویہانڑیں دی ٹیک لاکے بیٹھے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ہے تے ڈاڈھا چنگا ٹکاݨہ ہے۔ ع

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَّحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ وَّجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ توں انہیں دے سامݨے ڈو آدمیں دی مثال بیان کر انہیں وچوں ہک کوں اساں انگوریں دے ڈو باغ ڈِتے تے انہیں ڈوہاں دے چودھاروں اساں کھجیاں لائن تے ڈوہائیں دے درمیان رڑھ پیدا کیتی ہے۔

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ شَيْـًٔا ۙ وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ انہیں ڈوہاں باغیں اپݨا پھل ڈِتے تے انہیں وچوں کجھ وی گھٹ نہیں تھیا تے اساں انہیں دے وچ ہک نہر وہائی ہائی۔

وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے اوں کوں پھل ملدا ہا اوں اپݨے ساتھی کوں گالہیں وچ آکھے جو میں مال وچ تیں کنیں زیادہ تے جتھے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ اَبَدًا ﴿۳۵﴾

۳۶۔ ہک دفعہ او اپݨے باغ وچ اپݨی جان تے ظلم کریندے ہوئیں پیٹھے اوں آکھے جو میں نئیں سمجھیندا جو اے کڈاہیں تباہ تھیسی۔

وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى

۳۷۔ میں نہیں سمجھیندا جو قیامت آوسی جے میکوں

رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝۳۷

اپنڑے رب دو ولایا ونجے تے اتھاں وی بے شک
میکوں چنگا ٹکانڑہ مل ویسی۔

قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِيْ
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ
رَجُلًا ۝۳۸

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال گالہیں کریندا پیا ہا آکھے
کیا تیئں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جیئں تیکوں مٹی
کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں ول تیکوں پورا آدمی بنائس

لٰكِنَّا۟ هُوَ اللّٰهُ رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ۝۳۹

۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میڈا رب ہے تے
میں اپنڑے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ
لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَّوَلَدًا ۝۴۰

۴۰۔ جیلھے توں باغ وچ بیٹھا ہانویں تیئں اے کیوں
نہیں آکھیا جو اوہو تھیسی جو اللہ چاہسی۔ ساریاں
طاقتاں اللہ کنیں ہن جے توں میکوں آپ کنیں مال
وچ تے اولاد وچ گھٹ سمجھنیدیں۔

فَعَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا
زَلَقًا ۝۴۱

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میڈا رب میکوں
تیڈے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیڈے باغ
تے آسمان کنیں بھا دا شعلہ سٹے تے جنیدے نال
او صاف تے سنج تھی ونجے۔

اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ۝۴۲

۴۲۔ یا اوندا پانی سُک ونجے پچھیں توں اونکوں لبھ
وی نہ سگیں۔

وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ
فِيْهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ
لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ۝۴۳

۴۳۔ تے اوندے پھل تباہ کر ڈتے گئے تے جیرھا او
اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنڑے سہاریں
تے ڈٹھا پیا ہا (اے ڈیکھ کے او ہتھ ملنڑ پئے گئے)
تے آکھے سی ہائے افسوس میں اپنڑے رب نال
کہیں کوں شریک نہ بنڑاواں ہا۔

وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝۴۴

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی
کائنیں تے نہ اوندا بدلہ ہلسی۔

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ۭ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝۴۵ ع

۴۵۔ انیجھے وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی ہے او بدلہ
ڈیونڑ وچ وی سب کنیں چنگا ہے تے چھیکڑی انجام

ع ۵ / ۱۷

وچ وی چنگا ہے ۔

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿۴۶﴾

۴۶۔ توں انہیں دے سامنڑے دنیاوی زندگی دی کھول کے بیان کر او اوں پانڑی آلی کار جینکوں اساں جھڑ کنیں وسائے ۔ زمین دا بور اوندے نال رل گئے تے او بھوں بنڑ گئے ہوا اونکوں اُڈریندی ودی ہے تے اللہ سئیں ہر شئے تے طاقت رکھنیدے ۔

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبٰقِيٰتُ
الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿۴۷﴾

۴۷۔ مال تے پتر دُنیاوی زندگی دا سونہپ تیڈے رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ نال باقی رہنڑ آلے نیک اعمال چنگن ۔

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ
فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے جڈاں اساں پہاڑیں کوں ٹریسوں تے توں زمین کوں ڈیکھسیں (جو لوک اوندے اتے جنگ کیتے آمنڑے سامنڑے) ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کٹھا کریسوں تے انہیں وچوں کہیں کوں وی باقی نہ چھڑیسوں ۔

وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ ۫ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿۴۹﴾

۴۹۔ قطاریں وچ تیڈے رب دے سامنڑے پیش کیتے ویسن (او آکھسی) تساں ساڈے کولہو اویں آئے ہو جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے تہاڈا دعویٰ تے اے ہا جو اساں تہاڈے کیتے وعدے دی گھڑی کڈاہیں مقرر نہ کریسوں ۔

وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا
فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰىهَا ۚ وَوَجَدُوْا مَا
عَمِلُوْا حَاضِرًا ؕ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿۵۰﴾ ع ۶ ۱۸

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنڑے) رکھ ڈتی ویسی تے توں مجرمیں کوں ڈیکھسیں او ڈردے پئے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھسن ہائے افسوس ایں کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوڑی اس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گنڑ کے رکھ ڈتیسی تے جو کجھ انہیں کیتا ہوسی او سامنڑے رکھ ڈتا ویسی تے تیڈا رب کہیں تے ظلم نہیں کریندا ۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ

۵۱۔ تے جیلھے اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم

اِبْلِيْسَ ۚ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ۗ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَ ذُرِّيَّتَهٗۤ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۗ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿۵۱﴾

دی فرمانبرداری کرو تے ایں فرمانبرداری کیتی سوائے ابلیس دے او جنیں وچو ہا۔ اوں اپݨے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تساں اونکوں تے اوندی اولاد کوں میڈے سوا سنگتی بݨیندے ہو تے او تہاڈے دشمن ہن۔ ظالمیں دا بدلہ بہوں بُرا ہے

مَاۤ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ لَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۪ وَ مَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿۵۲﴾

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش دے وقت حاضر کیتا ہا تے نہ انہیں دی اپݨی پیدائش دے ویلے تے نہ میں گمراہ کرݨ والیں کوں اپݨا امدادی بنا سگدا ہم۔

وَ يَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے جڈاں او آکھسی جنہیں کوں تساں میڈے شریک بݨیندے ہاوے سڈو او انہیں کوں سڈیسن تے او انہیں کوں جواب نہ ڈیسن تے اساں انہیں دے درمیان روک بݨا ڈیسوں۔

وَ رَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْۤا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَ لَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿۵۴﴾ ع

۵۴۔ تے مجرم بھا کوں ڈیکھسن تے اے سمجھیسن جو او ایندے وچ پوݨ والے ہن تے اوں کنیں بچھو تے ہٹݨ دی جاہ نہ پیسن۔

وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَ كَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿۵۵﴾

۵۵۔ اساں ایں قرآن وچ ہر مثال لوکیں کیتے مختلف طریقیں نال بیان کیتی ہے تے انسان بہوں ساریں گالہیں وچ سب کنیں ودھ بحث کرݨ والا ہے۔

وَ مَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْۤا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَ يَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّاۤ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے لوکیں کوں کیں شئے جو جیڑھی ہدایت انہیں کنیں آئی ہے اونکوں من گھنن تے اپݨے رب کنیں بخشش منگن سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دی حالت آ وینجے تے یا ول انہیں دے سامݨے عذاب آ ونجے۔

وَ مَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَ مُنْذِرِيْنَ ۚ وَ يُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَ اتَّخَذُوْۤا اٰيٰتِيْ وَ مَاۤ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿۵۷﴾

۵۷۔ اساں رسولیں کوں خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے بھیجے کافر کوڑ کیتے ایں واسطے جھگڑا کریندن تاں جو ایندے نال حق کوں ہٹا ڈیون

تے میڈی آیات تے ڈراوے کوں مذاق دا نشانہ
بنائے نیں۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا اَبَدًا ۝۵۷

۵۸۔ اوں شخص کنوں وڈا ظالم کون تھی سگدے جئیں کوں اپݨے رب دے نشان یاد ڈوائے گئین اوں منہ پھیر گدے تے جو انہیں عمل کیتے ہن اونکوں بھل گئین بےشک انہیں دے دلیں تے پردے پاڈتن او اونکوں سمجھ نہیں سگدے تے انہیں دے کنیں وچ بوڑ سٹے سے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سڈیندیں او کڈاہیں وی ہدایت نہ پیسن۔

وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ۗ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۗ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْئِلًا ۝۵۸

۵۹۔ تے تیڈا رب بہوں بخشݨ والا تے بہوں رحمت کرݨ والا ہے۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نال انہیں کوں تباہ کرݨ چاہوے ہا تو انہیں کوں جلدی عذاب ڈیوسے ہا انہیں واسطے ہک معیاد مقرر انہیں کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ ملسی۔

وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ۝۵۹ ع

۶۰۔ تے اے وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ظلم دی وجہ نال ہلاک کر ڈتے تے انہیں دی تباہی دا وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ۝۶۰

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپݨے جوان کوں آکھیا میں ٹردا رہ ویساں جے تیں میں ڈو سمندریں دے ملݨ دی جا تے پہنچ نہ ونجاں یا صدیں تک ٹردا رہ ونجاں۔

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝۶۱

۶۲۔ تے جڈاں او ڈوہیں سمندر دے ملݨ دی جا تے پہنچن او اپݨی مچھی بھل گئین تے او سمندر وچ درک کے پیہہ گئی۔

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا ۡ لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ۝۶۲

۶۳۔ جڈاں او اگو تے ٹپ گئین اوں اپݨے جوان کوں آکھئے فجر دا کھاݨا ساکوں ڈیوے بے شک اساں ایں سفر وچ بہوں تھک گئے ہیں۔

قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّيْ نَسِيْتُ الْحُوْتَ ۡ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہ ہے جیلے اساں چٹان تے آرام کیتے اوں ویلھے میں مچھی بھُل گیا ہم تے اسے مچھی ابیکوں ماسوائے شیطان دے کہیں بے نئیں بھلوائی جو میں اونکوں یاد کراں ہا تے اوں سمندر وچ عجب طریقے نال راہ بنا گھدی ہے۔

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۖ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿۶۴﴾

۶۵۔ اوں آکھئے ایہا جاء ہے جینکوں اساں گولیندے ہا سے پچھیں او اپنے پیریں دے نشان تے پچھوں ولین۔

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے اُتھاں انہیں کوں ساڈا ہک ایجھا بندہ ملئے جینکوں اساں اپنے کولہو رحمت ڈِتی تے اپنڑ جناب توں خاص علم ڈِتا ہا۔

قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿۶۶﴾

۶۷۔ تے موسیٰؑ اوں کوں آکھئے کیا میں تیڈے پچھو چلاں ایں شرط تیں جو میکوں توں او سکھاویں جو تیکوں ہدایت دیاں گالہیں سکھایاں گیئن۔

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۶۷﴾

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میڈے نال اصلو صبر نوھیں کر سگدا۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿۶۸﴾

۶۹۔ تے توں کیویں اوں گال تیں صبر کر سگدیں جنیدا تیکوں علم وی کائے نئیں۔

قَالَ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ﴿۶۹﴾

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرݨ والا پیسیں۔ جے اللہ چاہے میں تیڈے کہیں حکم دی نافرمانی نہ کریساں۔

قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْـَٔلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿۷۰﴾

ع ۹ ۲۱

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میڈے نال ٹُر دیں تے توں میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پچھیں جے تیں میں تیکوں آپ نہ ڈِساں۔

فَانْطَلَقَا ۫ حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا ۭ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا ۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿۷۱﴾

۷۲۔ او ڈوہیں ٹُر پئیں تے او ڈوہیں بیڑی وچ سوار تھی گیئن۔ تے اوں اونکوں سوراخ

کڈھے چا اوں آکھئے تیں اینکوں سوراخ ایں واسطے کڈھے جو ایندے سارے سوار غرق تھی ونجن تیں بہوں گندہ کم کیتے۔

قَالَ اَلَمۡ اَقُلۡ اِنَّكَ لَنۡ تَسۡتَطِيۡعَ مَعِىَ صَبۡرًا ﴿٧٣﴾

۷۳ - اوں آکھئے ہیں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے نال اصلو صبر نوھیں کر سگدا۔

قَالَ لَا تُؤَاخِذۡنِىۡ بِمَا نَسِيۡتُ وَلَا تُرۡهِقۡنِىۡ مِنۡ اَمۡرِىۡ عُسۡرًا ﴿٧٤﴾

۷۴ - اوں آکھئے ہݨ میکوں نہ پکڑ میں بُھل گیاں ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سختی نہ کر۔

فَانۡطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ ۙ قَالَ اَقَتَلۡتَ نَفۡسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيۡرِ نَفۡسٍ ؕ لَقَدۡ جِئۡتَ شَيۡـًٔـا نُّكۡرًا ﴿٧٥﴾

۷۵ - وت ڈو ہیں ٹُر پئیں تے انہیں ڈو نا ہیں کوں ہک چھوہر مل گئے اوں اونکوں قتل کر ڈتے اوں آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون دے بدلے دے قتل کر ڈتے۔ بے شک تیں وڈا عجیب کم کیتے۔

قَالَ اَلَمۡ اَقُلۡ لَّكَ اِنَّكَ لَنۡ تَسۡتَطِيۡعَ مَعِىَ صَبۡرًا ﴿٧٦﴾

۷۶ - اوں آکھئے کیا ہیں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے نال اصلو صبر نوھیں کر سگدا

قَالَ اِنۡ سَاَلۡتُكَ عَنۡ شَىۡءٍۢ بَعۡدَهَا فَلَا تُصٰحِبۡنِىۡ ۚ قَدۡ بَلَغۡتَ مِنۡ لَّدُنِّىۡ عُذۡرًا ﴿٧٧﴾

۷۷ - اوں آکھئے جے ایندے بعد تئیں کنیں کہیں گال دا پچھیاں تے توں میکوں اپݨے نال نہ رکھیں میڈے خیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا۔

فَانۡطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَاۤ اَتَيَاۤ اَهۡلَ قَرۡيَةِ ۨاسۡتَطۡعَمَاۤ اَهۡلَهَا فَاَبَوۡا اَنۡ يُّضَيِّفُوۡهُمَا فَوَجَدَا فِيۡهَا جِدَارًا يُّرِيۡدُ اَنۡ يَّنۡقَضَّ فَاَقَامَهٗ ؕ قَالَ لَوۡ شِئۡتَ لَـتَّخَذۡتَ عَلَيۡهِ اَجۡرًا ﴿٧٨﴾

۷۸ - ول او ڈو ہیں ٹُر پئین تے او ڈو ہیں ہک وستی کنیں آئن تے روٹی منگی تے انہیں ڈونا ہیں دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ ڈٹھی جیرھی ڈھہݨ تے ہائی اونکوں بݨائس چا۔ اوں آکھئے جے توں چاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا ہانویں۔

قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاۡوِيۡلِ مَا لَمۡ تَسۡتَطِعْ عَّلَيۡهِ صَبۡرًا ﴿٧٩﴾

۷۹ - اوں آکھئے ہݨ میڈے تے تیڈے انجوانج تھیوݨ دا ویلھا آگئے جیرھی گال تے توں صبر نوھیں کر سگیا آ ہیں تیکوں اوندی حقیقت

ڈِساں۔

اَمَّا السَّفِيْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُّ اَنْ اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

٨٠۔ بیڑی کجھ مسکینیں دی ہائی جیرھے دریا وِچ کم کریندے ہن ایندے پچھو ہِک ظالم بادشاہ ہا جیرھا ہر بیڑی کوں زور نال کھس گھندے اِت گالھوں میں اینکوں عیب والا کر ڈِتے۔

وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيْنَآ اَنْ يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ﴿٨١﴾

٨١ تے جیرھا چھوہر ہا ایندے پیو ما مومن ہن ساکوں ڈر ہا جو اے انہیں ڈوناہیں تے شیطانگی تے کفر دا الزام نہ ڈیوے۔

فَاَرَدْنَآ اَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً وَّاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

٨٢۔ تے اساں چاہے جو انہیں دا رب انہیں ڈوناہیں کیتے اوندے بدلے وِچ چنگا تے پاک تے رحم والا چھوہر ڈیوے۔

وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِي الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِيْ ۭ ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾ ع

٨٣۔ تے کندھ شہر وِچ ڈو یتیم چھوہریں دی ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈوناہیں دا خزانہ ہا۔ انہیں دا پیو نیک ہا تیڈے رب ارادہ کیتے جو او تکڑے نینگر تھی ونجن تے اپنا خزانہ کڈھ گھنن اے تیڈے رب دی خاص رحمت ہائی۔ اے کم میں اپنے ولو نئیں کیتا اے ہے ایں گال دی حقیقت جیندے اتے توں صبر نوھیں کر سگیا۔

وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۭ قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

٨٤۔ او تیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھدِن توں آکھ جو میں تہاڈے سامنے اوندے متعلق ضرور ذکر کریساں۔

اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِي الْاَرْضِ وَاٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

٨٥۔ اساں بے شک اونکوں زمین وِچ حکومت ڈِتی ہائی تے اساں اونکوں ہر شئے دا راہ ڈسیا ہا

فَاَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

٨٦۔ تے او راہ تے ٹر پئے۔

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِيْ

٨٧۔ تے جیلھے او سِجھ لہن دی جا تے آئے

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا
يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّآ اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّآ اَنْ
تَتَّخِذَ فِيْهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

اوں سجھ کوں رب آلے چشمے وچ لہندا ڈٹھے اوندے نال کجھ لوک وی ڈٹھنسی اساں آکھئے اے ذوالقرنین تیڈی مرضی توں انہیں کوں سزا ڈے یا انہیں دے بارے وچ توں چنگے سلوک کنیں کم گھن ۔

قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى
رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾

٨٨ ۔ اوں آکھے جیرھا ظلم کریسی اساں اوں کوں ضرور سزا ڈیسوں تے ول او اپنڑے رب دو ولایا ویسی تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی

وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ِۨالْحُسْنٰى ۚ
وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

٨٩ ۔ تے جیرھا منیسی تے چنگے کم کریسی اوندے کیتے چنگا بدلہ ہے اساں وی انہیں کوں ضرور اپنڑے حکم نال سوکھی گال آکھسوں ۔

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾

٩٠ ۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے ۔

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُوْنِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

٩١ ۔ تے ول او سجھ دے نکلنڑ آلی جا تے پہنچے اوں ڈٹھے جو او سجھ اینجھی قوم تے نکلدا پیا ہا جنیدے درمیان تے سجھ دے درمیان اساں کوئی پردہ نہ بنڑایا ہا ۔

كَذٰلِكَ ۭ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

٩٢ ۔ ایویں ہے اساں اوندے سارے حالات کوں چنگی طراں جانڑدے ہیں ۔

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾

٩٣ ۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے ۔

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمَا قَوْمًا ۙ
لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

٩٤ ۔ ول او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے انہیں ڈوناہیں پہاڑیں دے اورہو کجھ اینجھے لوک ڈٹھن جیرھے اوندی گال کوں مشکل نال سمجھ سگدے ہن ۔

قَالُوْا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوْجَ وَمَاْجُوْجَ مُفْسِدُوْنَ
فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

٩٥ ۔ انہیں اکھئے اے ذوالقرنین بے شک یاجوج تے ماجوج زمین وچ گیڑ گھتیندے پئین ۔ کیا اساں تیڈے کیتے ٹیکس ایں شرط تیں مقرر کروں جو

توں ساڈے تے انہیں دے درمیان بندھ بدھ ڈیوے۔

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٦﴾

۹۶۔ اوں آکھئے میڈے رب جیرھی میکوں ایں معاملے وچ طاقت ڈِتی ہے او زیادہ چنگی ہے میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں تہاڈے تے انہیں دے درمیان بندھ بدھ ڈیندا ں۔

آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٧﴾

۹۷۔ تساں میکوں لوہے دے ٹکڑے ڈیو اوں ڈوہ پہاڑیں دے درمیان بندھ بدھ کے ہکو جہیاں کر ڈِتے اوں آکھئے بھا بالو تے جیرھے ویلھے اوں کوں بھا بنا ڈِتس تے آکھیس ہیں کنیں تانبا گھن آؤ میں ایندے اتے سٹاں۔

فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٨﴾

۹۸۔ انہیں کوں اوندے اتے چڑھݨ دی طاقت کائے نہ ہائی تے نہ او اوندے وچ سُندھ مار سگدے ہن۔

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٩﴾

۹۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب دا خاص احسان تے جڈاں میڈے رب دا وعدہ آوسی او ایکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ہے۔

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ ۖ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿١٠٠﴾

۱۰۰۔ اوں ڈینہہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسوں او ہک ڈوجھے تیں جوش نال حملہ کریسن دھوتو وجایا ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسوں۔

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ تے اوں ڈینہہ دوزخ کوں اساں کافریں دے سامݨے گھن اوسوں۔

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠٢﴾

۱۰۲۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کنیں پردے وچ ہن تے او سݨ وی نہ سگدے ہن۔

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

۱۰۳۔ کیا کافر خیال کریندن جو او میکوں چھوڑ کے میڈے بندیں کوں امدادی بݨا گھنسن سٹے بے شک اساں

نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

دوزخ کافریں کیتے مہمانی دے طور تے تیار کیتی ہوئی ہے۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ توں آکھ کیا تہاکوں اساں ڈسوں جیڑھے عملیں دے لحاظ نال بہوں گھاٹے وِچ ہِن۔

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

۱۰۵۔ جنہیں دیاں ساریاں کوششاں ایں زندگی وِچ وَنجیندیاں پَین تے او خیال کریندن جو او چنگا کم کریندے پَین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾

۱۰۶۔ اے لوکن جنہیں اپنے رب دی نشانیں دا تے اوندے ملݨ دا انکار کیتے تے انہیں دے عمل وَنج گئین قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾

۱۰۷۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ہے۔ انہیں میڈے نشانیں نال تے رسولیں نال مشکریاں کیتن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

۱۰۸۔ بے شک مومن تے جنہیں چنگے کم کیتن انہیں دی مہمانی جنت فردوس۔

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

۱۰۹۔ اوندے وِچ ہمیشہ رہسن اتھوں نہ تھیوݨ چاہسن۔

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

۱۱۰۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گالہیں دے لکھݨ کیتے مَس بݨ ونجے تے میڈے رب دی گالہیں ختم تھیوݨ کنیں پہلے سمندر مک ویسن بھانویں او جیہا مَس بِی گھن آؤں

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾ ع ۱۲

۱۱۱۔ توں آکھ میں تے محض تساں جیہاں آدمی ہاں میڈو وحی تھیندی ہے جو تہاڈا ہکو خدا ہے جیڑھا اپنے رب دے ملݨ دی امید رکھیندا ہووے او چنگے کم کرے تے اپنے رب دی عبادت وِچ کہیں کوں شریک نہ کرے۔

سُوْرَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مریم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیتاں تے ۶ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كٓهٰيٰعٓصٓ ②

٢۔ اے عالم تے سچے خدا توں کافی تے سدھا راہ ڈکھاوݨ والا ایں۔

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّا ③

٣۔ تیڈے رب دی اوں رحمت دا ذکر جیرھا اوں اپݨے بندے زکریا تے کیتی۔

اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ④

٤۔ جڈاں اوں اپݨے رب کوں ہولے ہولے سڈ ڈتے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّيْ وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

٥۔ تے آکھئے اے میڈے رب میڈیاں ہڈیاں کمزور تھی گیئن تے بڈھیپے نال میڈا سر چٹا تھی گئے تے اے میڈے رب میں کڈاہیں وی تیں کنیں دعا منگݨ نال ناکام نہیں تھیا۔

وَاِنِّيْ خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَّرَآءِيْ وَكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

٦۔ تے بے شک میں اپݨے سکیں کنیں اپݨے پچھو ڈرداں تے میڈی زال سنڈھ ہے توں میکوں اپݨے ولوں ہک وارث ڈے۔

يَّرِثُنِيْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

٧۔ جیرھا میڈا تے آل یعقوب دا وارث تھیوے تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بݨا

يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ ِۨاسْمُهٗ يَحْيٰى ۙ لَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

٨۔ اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی خوش خبری ڈیندے ہیں۔ اوندا ناں یحیٰی ہے ایں کنیں پہلے اساں کہیں کوں اے ناں نئیں ڈتا۔

قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨

٩۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں ہال کیویں تھی سگدے تے میڈی زال سنڈھ ہے تے میں وی بڈھیپے دی چھیکڑ تئیں پہنچ چکیاں۔

قَالَ كَذٰلِكَ ۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿١٠﴾

١٠۔ اوں آکھیئے گال ایویں ہے تیڈا رب آہدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا ء تے ایں کنیں پہلے
ہیں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شئے نہ ہانویں

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١١﴾

١١۔ اوں آکھیئے اے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے
اللہ سئیں آکھیئے حکم اے ہے جو توں لوکیں نال
ساندھوڑاند ترے راتاں ناں الاویں۔

فَخَرَجَ عَلٰي قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓي اِلَيْهِمْ
اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿١٢﴾

١٢۔ ول زکریا محراب کنیں نکل کے اپنڑی قوم دو آئے
تے انہیں کوں ہولے ہولے آکھیس جو تساں فجر
شام اللہ سئیں دی پاکیزگی بیان کرو۔

يٰيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۭ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ
صَبِيًّا ﴿١٣﴾

١٣۔ اسے یحییٰ توں کتاب کوں ہتھیکا کر تے اساں
اوں کوں چھوٹی عمر وچ اپنڑا حکم ڈتا ہا

وَّحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۭ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٤﴾

١٤۔ اسے ساڈے ولو مہربانی ہائی تے پاک کرنڑ کیتے
ہا تے او وڈا متقی ہا۔

وَّبَرًّۢا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٥﴾

١٥۔ تے اپنڑے پیو ما نال نیک سلوک کرنڑ والا ہا تے
او ظالم تے نافرمان نہ ہا۔

وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ﴿١٦﴾

١٦۔ تے جڈاں او جائے اوندے اُتے سلامتی ہائی
تے جڈاں او مرسی تے ولا جنیدا کر کے اٹھالیا ویسی
ول وی اوندے اُتے سلامتی ہوسی۔

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۘ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٧﴾

١٧۔ ایں کتاب وچ مریم دا ذکر کر جڈاں او اپنڑے
ٹبر کنیں پوادھ تے گئی ہائی ہئی۔

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ڗ فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا
رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾

١٨۔ تے انہیں کنیں او ڈھر تھی گئی تے اساں اوندو
اپنڑا فرشتہ پٹھیا تے او اوندے سامنڑے تکڑے جوان
دی شکل وچ ظاہر تھیا۔

قَالَتْ اِنِّىْٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾

١٩۔ اوں آکھیئے ہیں تیں کنیں رحمٰن خدا دی آم شام
منگدی آں جے توں کجھ خدا کنیں ڈر دیں۔

قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ڰ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا

٢٠۔ اوں آکھیئے ہیں تیں محض تیڈے رب دا پٹھیا

زَكِيًّا (١٩)

ہویا ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی خبر) ڈیواں

قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ وَّ
لَمْ اَكُ بَغِيًّا (٢٠) ع

٢١۔ اوں آکھئے میکوں پتر کیویں تھیسی تے میکوں کہیں آدمی ہتھ نئیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔

قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا (٢١)

٢٢۔ اوں آکھئے گال ایویں ہے تیڈا رب آہدے اے کم میڈے کیتے سوکھا ہے تے تاں جو اساں اونکوں لوکیں کیتے نشان بناؤں تے اپنے ولو رحمت بناؤں تے اے کم تھی کے رہونا ہا۔

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا (٢٢)

٢٣۔ اوں اونکوں ڈِڈھ وچ چا کے ہھوں پریں ہک جا تے گھن گئی۔

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ
قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ
نَسْيًا مَّنْسِيًّا (٢٣)

٢٤۔ تے اونکوں پیڑھاں لگین تے اونکوں کھجی دے منڈھ دو گھن آئن اوں آکھئے ایں کنیں پہلے میں مر ونجاں ہا تے میڈا ناں ہٹا ڈِتا ونجے ہا۔

فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا (٢٤)

٢٥۔ اوں (فرشتے) اونکوں تلویں پاسے کنیں سڈ ماریئے توں مونجھی نہ تھی تیڈے رب تیڈے تلے چشمہ وہا ڈِتے۔

وَهُزِّيْٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا
جَنِيًّا (٢٥)

٢٦۔ تے توں کھجی دی چھڑی کوں ہلا آپ دو او تیڈے تے تازہ پنڈ سٹیسی۔

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
اَحَدًا ۙ فَقُوْلِيْٓ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ
الْيَوْمَ اِنْسِيًّا (٢٦)

٢٧۔ توں اونکوں کھا تے چشمے کنیں پانی پی تے اپنی اکھیں کوں ٹھڈا کر تے جے توں کہیں بندے کوں ڈیکھیں تے توں آکھیں بے شک میں رحمٰن خدا دی خاطر روزے دی منوتی منتی ہوئی ہے اَج میں کہیں آدمی ناں اصلوں نہ الیساں۔

فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۗ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ
شَيْـًٔا فَرِيًّا (٢٧)

٢٨۔ اونکوں چا کے اپنی قوم دو گھن آئی تے انہیں آکھئے اے مریم تیں ہھوں گندا کم کیتے۔

يٰٓاُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ
اُمُّكِ بَغِيًّا (٢٨)

٢٩۔ اسے ہارون دی بھیݨ تیڈا پیو گندا آدمی نہ ہا تے نہ تیڈی ما بدکار ہائی۔

فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ ۗ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

٣٠۔ اوں بال دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

ایندے نال کیویں گال کروں جیرھا کل تیں پینگھے وِچ ہا۔

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

۳۱۔ اوں آکھئے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میکوں اللہ کتاب ڈِتی ہِے تے میکوں نبی بنٹائس۔

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾

۳۲۔ تے میکوں برکت آلا بنٹائس جتھاں وی میں ہوساں تے اوں میکوں نماز تے زکوٰۃ دا حکم ڈِتے سی جے تئیں میں جنیداں۔

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾

۳۳۔ تے اپنٹی ما نال نیکی دا حکم ڈِتے سی تے میکوں ظالم بدبخت نِسی بنٹایا۔

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

۳۴۔ تے جیرھے ڈینہہ میں جایاں اوں ڈینہہ میڈے اتے سلامتی ہائی تے جڈاں مرساں تے ول جنیدا تھیساں اوں ویلھے وی میڈے اُتے سلامتی ہوسی۔

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ اے ہے عیسیٰ ابن مریمؑ اے سچی گالھ جیندے وِچ او اختلاف کریندن۔

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ اللہ دی اے شان نہیں جو او کہیں کوں پُتر بنٹاوے او پاک ہِے جڈاں او کہیں گالھ دا فیصلہ کریندے تے محض اے آہدے تھی ونج تے او تھی ویندی ہِے۔

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ تے بے شک اللہ سئیں میڈا وی رب ہِے تے تہاڈا وی رب تساں ہوندی عبادت کرو ایہو سدھا راہ ہِے۔

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ انہیں وِچوں کجھ ٹولیں اختلاف کیتے انہیں لوکیں کیتے تباہی ہِے جئیں وڈے ڈینہہ دی حاضری دا انکار کیتے۔

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ بہوں سنٹسن تے تکھیاں نظراں ہوسن جڈاں او ساڈے کول آوسن اصل اَج دے ڈینہہ ظالم بہوں کھلی گمراہی وِچ ہِن۔

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ

۴۰۔ تے توں انہیں کوں نا امیدی دے ڈینہہ کنیں

فِيْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٤٠﴾

ڈرا جڈاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہݨ او غافلن
تے او ایمان نہیں گھن اندے ۔

اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا
يُرْجَعُوْنَ ﴿٤١﴾ ع

۴۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جیڑھے
اوندے اتے رہندن تے سارے ساڈو ولائے ویسن۔

وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا
نَّبِيًّا ﴿٤٢﴾

۴۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھ بے شک او
بہوں سچا نبی ہا۔

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِيْ عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٣﴾

۴۳۔ جڈاں اوں اپݨے پیو کوں آکھئے اے میڈے
ابا سئیں توں اونہی کیوں عبادت کریندیں جیڑھے
سݨدن تے نہ ڈیہدن تے تیڈے کہیں کم نئیں آسگدے

يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ قَدْ جَآءَنِيْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ
فَاتَّبِعْنِيْۤ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

۴۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جیڑھا
تیکوں نئیں ملیا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں
سدھا راہ ڈکھلیساں۔

يٰۤاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ
عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

۴۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت نہ کر بے شک
شیطان رحمٰن خدا دا نافرمان ہِ۔

يٰۤاَبَتِ اِنِّيْۤ اَخَافُ اَنْ يَّمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ
فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

۴۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں ڈردا ہاں جو تیکوں
رحمٰن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوے تے توں شیطان
دا سنگتی بݨ ونجیں۔

قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِيْ يٰۤاِبْرٰهِيْمُ ۚ لَئِنْ لَّمْ
تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِيْ مَلِيًّا ﴿٤٧﴾

۴۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے معبودیں
کنیں نفرت کریندیں جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں
میں پتھریں نال مار گھتساں تے ہݨ توں میں کنیں
اوڈھر تھی ونج۔

قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِيْ
حَفِيًّا ﴿٤٨﴾

۴۸۔ اوں آکھئے تیڈے اتے سلامتی ہووے میں تیڈے
کیتے اپݨے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک
او میڈے اتے مہربان ہِ۔

وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا
رَبِّيْ ۖ عَسٰۤى اَلَّاۤ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿٤٩﴾

۴۹۔ میں تہاکوں تے جنہیں کوں تساں اللہ دے
سوا سݙیندے ہو سارئیں کوں چھوڑ ڈیساں تے

اپنڑے رب کوں سڈیساں میکوں یقین ہے جو میں اپنڑے رب کنیں دعا نال ناکام نہ تھیساں۔

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَ مَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ ؕ وَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝٥٠

٥٠۔ تے جڈاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بنڑیندے ہن انج تھی گئے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشئے سے تے اساں ساریں کوں نبی بنڑایا ہا۔

وَ وَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۝٥١

٥١۔ تے اساں انہیں تے اپنڑی رحمت کیتی تے اساں انہیں واسطے بہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑ ڈتے۔

ع

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مُوْسٰۤى ؗ اِنَّهٗ كَانَ مُخْلَصًا وَّ كَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۝٥٢

٥٢۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر کر بے شک او ساڈا چنڑیا ہویا تے رسول تے نبی ہا۔

وَ نَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ الْاَيْمَنِ وَ قَرَّبْنٰهُ نَجِيًّا ۝٥٣

٥٣۔ تے اساں اونکوں طور دے سجے پاسو سڈیا ہا تے اونکوں اپنڑے راز دیاں گالہیں ڈسیندے ہوئیں کولہو کیتا۔

وَ وَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَاۤ اَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ۝٥٤

٥٤۔ تے اساں اونکوں اپنڑی رحمت نال اوندے بھرا ہارون کوں نبی بنڑا ڈتا۔

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِسْمٰعِيْلَ ؗ اِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ كَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۝٥٥

٥٥۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

وَ كَانَ يَاْمُرُ اَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَ الزَّكٰوةِ ۪ وَ كَانَ عِنْدَ رَبِّهٖ مَرْضِيًّا ۝٥٦

٥٦۔ تے اپنڑے گھر والیں کوں نماز تے زکوٰۃ دا حکم ڈیندا رہندا ہا تے او اپنڑے رب دے نزدیک بہوں چنگا ہا۔

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِدْرِيْسَ ؗ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ۝٥٧

٥٧۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک او سچا نبی ہا۔

وَّ رَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٨

٥٨۔ تے اساں اونکوں بہوں اُچے مرتبے تک پچایا ہا۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ

٥٩۔ اے او لوک ہن جنہیں تے اللہ سئیں نبیں وچو

ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ
اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْرَآءِيْلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ﴿۵۹﴾ سجدہ

انعام کیتن لے آدم دی اولادن تے انہیں وچوں جنہیں کوں نوحؑ نال اساں بیڑی وچ چاتا ننے ابراہیم تے اسماعیل دی اولاد وچوں ہن تے انہیں وچوں جنہیں کوں اساں سدھا رستہ ڈکھائے تے چݨ گدے۔ جڈاں انہیں تے رحمٰن دیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے او سجدہ کریندے ہوئیں تے روندے ہوئیں ڈھ پوندن۔

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿۶۰﴾

٦٠ - انہیں دے بعد ہک نسل آئی ہے جنہیں نمازاں ضائع کر ڈتن تے خواہشیں دی پیروی کیتی ہے تے او ضرور گمراہ تھی ویسن۔

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ شَيْئًا ﴿۶۱﴾

٦١ - سوائے اوندے جیڑھا توبہ کرے تے ایمان گھن آوے تے چنگا عمل کرے تے او لوک بہشت وچ داخل تھیسن تے انہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

جَنّٰتِ عَدْنِ ِۨالَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهٗ بِالْغَيْبِ
اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ﴿۶۲﴾

٦٢ - ہمیشہ دی بہشت جیندا وعدہ رحمٰن خدا نے اپݨے بندیں نال کیتے جیڑھی حالی لکی ہوئی ہے بے شک اوندا وعدہ پورا تھی کے رہسی۔

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا سَلٰمًا ؕ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا
بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿۶۳﴾

٦٣ - او اوندے وچ کوئی واہیات گال نہ سݨسن سوائے سلامتی دے تے اوندے وچ انہیں کوں فجر شام رزق ملسی۔

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا ﴿۶۴﴾

٦٤ - اے او بہشت جیندا اساں اپݨے بندیں وچوں انہیں کوں وارث بݨیسوں جیڑھے ہوون پرہیزگارن۔

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿۶۵﴾

٦٥ - تے اساں محض اپݨے رب دے حکم نال لہندے ہیں جو ساڈے سامݨے ہے تے جو ساڈے پچھوں ہے جو انہیں ڈوہائیں دے ادھ وچ سب اللہ دا ہے تے تہاڈا رب بھلݨ والا نئیں۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿۶۶﴾ ع

٦٦ - او آسمانیں تے زمین دا وی رب ہے تے جیڑھا انہیں دے درمیان ہے توں اوندی عبادت کر تے

یکا اونڈی عبادت کریندا رہ کیا توں اونڈی صفتاں آلا کہیں کوں جاݨدیں۔

وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٧﴾

٦٧۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مرویساں تے ولا جیندا کر کے اٹھایا ولیساں۔

اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٨﴾

٦٨۔ کیا انسان کوں اے گال یاد نہیں بے شک اساں اونکوں ایں کنیں پہلے پیدا کیتا تے او کجھ وی نہ ہا۔

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٩﴾

٦٩۔ تے تیڈے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں تے شیطانیں کوں ضرور اٹھیسوں تے ول ضرور انہیں کوں دوزخ دے چودھار وکٹھا کریسوں تے او گوڈیں دے بھر اوندے وچ ڈھاسن۔

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٧٠﴾

٧٠۔ ول اساں ہر ٹولے وچوں ضرور اینجھے لوکیں کوں انج کر گھنسوں جیڑھے رحمٰن خدا دے سخت دشمن ہن۔

ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧١﴾

٧١۔ تے ول اساں انہیں کوں بھوں جاݨدے ہیں جو انہیں وچوں کون دوزخ وچ ڈھہݨ دے زیادہ قابل۔

وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧٢﴾

٧٢۔ تے تہاڈے وچوں ہر آدمی اوں دوزخ وچ ڈھہݨ والا ہے تے اے خدا دا تھی کے رہݨ والا پکا وعدہ ہے۔

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٣﴾

٧٣۔ ول اساں متقیں کوں بچا گھنسوں تے ظالمیں کوں اوندے وچ گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا چھوڑ ڈیسوں۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٤﴾

٧٤۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں کھلیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومنیں کوں آہدن کیرھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچوں درجے دے لحاظ نال چنگا ہے تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ہے۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ﴿۷۵﴾

۷۵ ۔ تے انہیں کنیں پہلے اساں بھوں سارے لوکیں کوں تباہ کیتے جیڑھے سامان دے لحاظ نال وی چنگے ہن تے ڈِکھ دے لحاظ نال وی۔

قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۚ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ﴿۷۶﴾

۷۶ ۔ توں آکھ جیڑھا گمراہی وچ خدائے رحمٰن اونکوں وتھی ڈیسی تے جیلھے اوں عذاب کوں ڈیکھسن جنیدا اونہیں کوں وعدہ ڈِتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں ویلھے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیڑھا مرتبے دے لحاظ نال براء تے سنگت دے لحاظ نال کمزور

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿۷۷﴾

۷۷ ۔ تے اللہ ہدایت والے لوکیں کوں ہدایت وچ ودھیسی تے باقی رہݨ والے چنگے کم تیڈے رب دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی تے انجام دے لحاظ نال وی۔

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿۷۸﴾

۷۸ ۔ کیا توں اوں شخص کوں ڈِٹھے جیڑھا ساڈی آیات دا انکار کریندے تے آہدے جو میکوں ضرور ڈھیر مال تے اولاد ڈِتی گئی ء

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿۷۹﴾

۷۹ ۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمٰن خدا کنیں وعدہ گھن گِدھے۔

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿۸۰﴾

۸۰ ۔ اصلو نہیں جو او آہدے اساں اونکوں ضرور لکھ رکھیسوں تے اساں اوندے عذاب کوں ودھا ڈیسوں۔

وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿۸۱﴾

۸۱ ۔ تے جو او آہدا پئے اساں اوندے وارث بݨسوں تے او ساڈو کلہا اوسی۔

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿۸۲﴾

۸۲ ۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بݨا گِدھن تاں جو انہیں دی عزت تھیوے۔

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿۸۳﴾ ع

۸۳ ۔ اے اصلو نہ تھیسی او معبود انہیں دی عبادت دا ضرور انکار کر ڈیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

تھی ویسن ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّاۤ اَرْسَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ﴿٨٣﴾

٨٤ ۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اساں بے شک شیطانیں
کوں کافریں دو پچھوڑسے تے کافریں کوں
ابھارن تے چاون ۔

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

٨٥ ۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اساں
انہیں دے ڈینہہ گنڑیے ہوئن

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾

٨٦ ۔ جڈاں اساں متقیں کوں رحمٰن خدا دو کٹھے
کرکے گھن اوسوں ۔

وَّنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ وقف لازم

٨٧ ۔ تے مجریں کوں ہکل کے دوزخ دو گھن
ویسوں ۔

لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وقف لازم

٨٨ ۔ اوں ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہوسی
سوائے اوندے جیں رحمٰن خدا کنیں وعدہ گِدھا ہوسی ۔

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

٨٩ ۔ تے او آہدن خدائے رحمٰن پتر بنا گدھے ۔

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّا ﴿٨٩﴾

٩٠ ۔ تساں بہوں گندی گال کیتی ہِ ۔

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

٩١ ۔ تھی سگدے جو آسمان ترٹ ونجن تے زمین
پھٹ ونجے تے پہاڑ نِکے نِکے ٹوٹے تھی کے ڈھہ
پوون ۔

اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

٩٢ ۔ ات گالھوں جو انہیں رحمٰن دا پتر بنا گِدھے

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

٩٣ ۔ رحمٰن خدا دی اے شان نہیں جو او پتر بناوے ۔

اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّاۤ اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

٩٤ ۔ ہا جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ اے او رحمٰن خدا دو
بانھے بنڑ کے اوسن ۔

لَقَدْ اَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

٩٥ ۔ اوں انہیں کوں ولہیٹ گدے تے گنڑ گدے سی ۔

وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

٩٦ ۔ تے او سارے قیامت دے ڈینہہ اوندو کلھے کلھے
اوسن ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

٩٧ ۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گھن آئن تے نیک کم کیتن
خدائے رحمٰن انہیں کیتے محبت پیدا کریسی ۔

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ ٱلْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ
بِهِۦ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٨﴾

٩٨۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ سوکھا کرتے لہائے۔ تاں جو توں ایندے ڈیویں تے جھگڑالو لوکیں کوں ڈراویں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم
مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٩﴾

٩٩۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قوماں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا توں انہیں کوں محسوس کر سگدیں یا انہیں دی کوئی کاؤ کرڑوا سنڈیں۔

ع ٦

سُوْرَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّسِتٌّ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّثَمَانِيَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورت طٰہٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۶ آیتاں تے اٹھ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا ں جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

طٰهٰ ﴿٢﴾

۲۔ اے پوری طاقتیں آلے تکڑے جوان۔

مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ﴿٣﴾

۳۔ اساں تیڈے اتے قرآن ایں واسطے نہیں لہایا جو توں ڈکھ وچ پوویں۔

اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿٤﴾

۴۔ اے محض ڈرݨ والیں کیتے نصیحت ہے۔

تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ﴿٥﴾

۵۔ اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ہے جیں زمین تے اُچے آسمان کوں پیدا کیتس۔

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿٦﴾

۶۔ رحمٰن خدا ہے جیرھا عرش تے تکڑائی نال بیٹھے۔

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٧﴾

۷۔ جو کجھ آسمان تے زمین وچ تے جو انہیں دے درمیان تے جیرھا سِنی مٹی دے تلے ہے او سارا کجھ ہوندا ہے۔

وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ﴿٨﴾

۸۔ توں اُچی الانویں تے بے شک او لکی گال کوں تے ہوں چھپی گال کوں جاݨدے۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ لَهُ الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى ﴿٩﴾

۹۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے ہوں چنگے ناں ہِن۔

وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٠﴾

۱۰۔ کیا تیکوں موسیٰ دی گال پہنچی ہے۔

اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّىْٓ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١١﴾

۱۱۔ جڈاں اوں بھاہ ڈٹھی تے اوں اپݨے ٹبر کوں آکھے تساں کھڑو بے شک میں ہک بھاہ ڈٹھی ہے تھی سگدے جو میں تہاڈے کوئی انگارا گھن آواں یا اوں بھاکنیں میں سدھا راہ لبھ گھناں۔

فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ يٰمُوْسٰى ﴿١٢﴾

۱۲۔ تے جڈاں او اوندے کول آئے سڈ آئے سی اے موسیٰ۔

اِنِّیْٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَیْكَ ۚ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝۱۳

۱۳۔ بے شک میں تیڈا رب ہاں توں جُتیاں لہا رکھ بے شک توں پاک وادی طویٰ وچ ہویں۔

وَ اَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا یُوْحٰى ۝۱۴

۱۴۔ میں تیکوں چن گدھے توں سُن جو تیڈو وحی کیتی ویندی ہے۔

اِنَّنِیْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِیْ ۙ وَ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِیْ ۝۱۵

۱۵۔ بے شک میں اللہ ہاں میڈے سوا کوئی معبود نہیں میڈی عبادت کر تے میڈے ذکر کیتے نماز ٹھہا کے پڑھ۔

اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِیَةٌ اَكَادُ اُخْفِیْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا تَسْعٰى ۝۱۶

۱۶۔ بے شک قیامت آون والی ہے تھی سگدے جو میں اونکوں ظاہر کر ڈیواں تاں جو ہر جان کوں اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔

فَلَا یَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا یُؤْمِنُ بِهَا وَ اتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ۝۱۷

۱۷۔ جیرھا قیامت کوں نئیں منیندا او اپنی خواہشیں دی پیروی کریندے او تیکوں قیامت تے ایمان کنیں روک نہ ڈیوے تے توں ہلاک تھی ونجیں۔

وَ مَا تِلْكَ بِیَمِیْنِكَ یٰمُوْسٰى ۝۱۸

۱۸۔ تے اے موسےٰ تیڈے سجے ہتھ وچ کیا ہے

قَالَ هِیَ عَصَایَ ۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَیْهَا وَ اَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِیْ وَ لِیَ فِیْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ۝۱۹

۱۹۔ اوں آکھئے اِ ے سوٹا ہے میں ایندے نال ٹیک لینداں تے اپنے بکریں دی خاطر پتر چھنیڈیندا تے ایندے علاوہ وی میڈے بہوں سارے فائدے ہن۔

قَالَ اَلْقِهَا یٰمُوْسٰى ۝۲۰

۲۰۔ اوں آکھئے اینکوں سُٹ۔

فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِیَ حَیَّةٌ تَسْعٰى ۝۲۱

۲۱۔ اوں سٹیے او ادہیں ویلھے نانگ بݨ کے درکݨ پئے گئے۔

قَالَ خُذْهَا وَ لَا تَخَفْ ٚ سَنُعِیْدُهَا سِیْرَتَهَا الْاُوْلٰى ۝۲۲

۲۲۔ اللہ سئیں آکھئے اینکوں چاگھن تے ڈر نہ اساں اینکوں ولا پہلی حالت تے گھن اوسوں

وَ اضْمُمْ یَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَیْضَآءَ مِنْ

۲۳۔ توں اپنے ہتھ کوں کچھ وچ پا جیلھے کڈھیسیں

غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾

اوکیں بیماری دے بغیر چٹا نکلسی اے بیا نشان ہوسی۔

لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾

۲۴۔ تاں جو تیکوں اساں اپنے وڈے نشان ڈکھاؤں۔

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٢٤﴾ ع

۲۵۔ توں فرعون دو ونج بے شک او منہ زور تھی گئے

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ ﴿٢٥﴾

۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ کھول ڈے۔

وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر ڈے۔

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ تے میڈی زبان دی گنڈھ وی کھول ڈے۔

يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن۔

وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ تے میڈے سکیں وچوں میڈے کیتے وزیر بنا۔

هٰرُوْنَ اَخِي ﴿٣٠﴾

۳۱۔ ہارون کوں (او) میڈا بھرا ہے۔

اشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِيْ ﴿٣١﴾

۳۲۔ اوندے نال میڈی طاقت ودھا۔

وَاَشْرِكْهُ فِيْٓ اَمْرِيْ ﴿٣٢﴾

۳۳۔ تے اونکوں میڈے کم وچ شریک کر۔

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ﴿٣٣﴾

۳۴۔ تاں جو اساں تیڈی بہوں ساری پاکیزگی بیان کروں۔

وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ﴿٣٤﴾

۳۵۔ تے تیکوں بہوں یاد کروں۔

اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿٣٥﴾

۳۶۔ بے شک توں ساکوں ڈیہدا ہیں۔

قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿٣٦﴾

۳۷۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جو تیں منگئے تیکوں ملے ڈتا گئے۔

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰٓى ﴿٣٧﴾

۳۸۔ اساں تیڈے اتے ڈوجھی دفعہ احسان کریندے پئے ہیں۔

اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوْحٰٓى ﴿٣٨﴾

۳۹۔ جڈاں اساں تیڈی ما کوں وحی کیتی ہائی جو وحی کرݨ اوں ویلھے ضروری ہا۔

اَنِ اقْذِفِيْهِ فِي التَّابُوْتِ

۴۰۔ جو توں اینکوں صندوق وچ رکھ ولا اینکوں

فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ
يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ ۚ وَ
أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ۚ وَلِتُصْنَعَ
عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

دریا وچ سٹ گھت ول دریا اینکوں کندھی تئیں چا سٹیسی اینکوں میڈا تے اوندا دشمن پکڑ گھنسی تے میں اپنڑے ولو تیڈے دل اوچ محبت پا ڈتی۔ تے تاں جو توں میڈی اکھیں دے سامنڑے پلیں۔

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ
نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ جڈاں تیڈی بھینڑ ٹر دی ویندی ہائی تے آہدی پئی ہائی کیا میں تہاکوں او تربیت ڈساں جیرھی انیکوں پالے ول اساں تیکوں تیڈی ما دو ولا پچھے سے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڈھیاں تھیون تے مونجھی نہ تھیوے تے تئیں ہک جان کوں قتل کر ڈتا ہا ول اساں تیکوں ایں غم کنیں وی بچایا ہا تے تیکوں بہوں سارے امتحانیں نال آزمائے توں کئی سال مدین دے لوکیں وچ رہ گئیں ول توں اے موسیٰ ایں قابل تھئیں۔

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

۴۲۔ تے اساں تیکوں اپنڑے کیتے چنڑ گھدے۔

اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

۴۳۔ توں تے تیڈا بھرا میڈے نشان گھن کے ونجو تے میڈے ذکر وچ سستی نہ کرو۔

اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ تساں ڈوہیں فرعون دو ونجو بے شک او منہ زور تھی گئے۔

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ تساں ڈوہیں اوندے نال آرام نال گال کرا ہے تھی سگدے جو او نصیحت پکڑے یا ڈرے

قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن
يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ انہیں آکھیا اے ساڈے رب بے شک اساں ڈر دے ہیں جو او ساڈے اتے زیادتی کرے یا سختی کرے۔

قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ اوں آکھیا تساں نہ ڈرو بے شک میں ڈوہاں نال ہاں میں سنڑدا وی ہاں تے ڈیہدا وی ہاں۔

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي

۴۸۔ تساں ڈوہیں اوندے ونجو تے آکھو جو بے شک اساں

اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ؕ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ
رَّبِّكَ ؕ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٧﴾

ڈوہیں تیڈے رب دے رسول ہیں۔ بنی اسرائیل کوں
ساڈے نال پٹھ تے انہیں کوں عذاب نہ ڈے۔

اِنَّا قَدْ اُوْحِىَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾

۴۸۔ بے شک ساڈو اے وحی کیتی گئی ہے جو جیرھا جھٹلیسی
تے منہ پھریسی اوندے اتے عذاب اُدسی۔

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ﴿٤٩﴾

۵۰۔ اوں آکھئے اے موسیٰ تساں ڈونا ہیں دا رب کون۔

قَالَ رَبُّنَا الَّذِىْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَىْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾

۵۱۔ اوں آکھئے ساڈا رب او ہے جیں ہر شئے پیدا
کیتی ہے ول اونکوں رستہ ڈکھالیس۔

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ﴿٥١﴾

۵۲۔ اوں آکھئے پہلے لوکیں دا کیا حال۔

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّىْ فِىْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّىْ وَ
لَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھئے اوندا علم میڈے رب
کنیں کتاب وچ موجود ہے نہ تھڑکدے میڈا رب تے
نہ بھلدے۔

الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ
فِيْهَا سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ؕ فَاَخْرَجْنَا
بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾

۵۴۔ جیں تہاڈے کیتے زمین وچھائی ہے تے اوندے
وچ تہاڈے کیتے رستے کڈھیسی تے جھڑ کنیں پانی
لہائے سی ول اساں اوندے نال کئی قسمیں دیاں
بوٹیں دے جوڑے کڈھینے۔

كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى
النُّهٰى ﴿٥٤﴾ ع ۲

۵۵۔ کھاؤ تے اپنے ڈنگریں کوں چراؤ بے شک
ایندے وچ عقل والے لوکیں کیتے بہوں نشانیں۔

مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾

۵۶۔ ایں زمین وچ پیدا کیتے ایندے وچ اساں
ولا تہاکوں ولیسوں تے ولا ڈوجھی دفعہ ایندے وچو
تہاکوں کڈھیسوں۔

وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾

۵۷۔ اساں فرعون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں
جھٹلائے تے انکار کیتے۔

قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ

۵۸۔ آکھیس اے موسیٰ کیا ساڈو ایں واسطے آئیں

يٰمُوْسٰى ﴿٥٨﴾

جو توں ساکوں ساڈے ملک کنیں اپݨے جادو نال کڈھ ڈیویں ۔

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا
سُوًى ﴿٥٩﴾

٥٩ ۔ ہݨ اساں وی ضرور تیڈے جادو ایہو جیہاں گھن اوسوں تے توں اپݨے تے ساڈے درمیان وعدے دی جا مقرر کر نہ اساں پچھو تے ہٹسوں تے نہ توں برابر دی جا ہووے ۔

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَ اَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ﴿٦٠﴾

٦٠ ۔ موسیٰ آکھئے تہاڈے وعدے دا ڈینہہ عید دا ہے تے کانے ڈینہہ دے کوں لوکیں کوں کٹھا کیتا ونجے ۔

فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦١﴾

٦١ ۔ فرعون ٹر پئے تے اپݨیاں تدبیراں کٹھیاں کر کے موسیٰ کنیں آ گئے ۔

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَ قَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦٢﴾

٦٢ ۔ انہیں کوں موسیٰ آکھئے ہلاک تھیوو اللہ تے کوڑ نہ گھڑو تاں تاں تہاکوں عذاب پیہہ سٹیسی تے جیرھا خدا تے کوڑ بدھیسی او ناکام تھیندے ۔

فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَ اَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٣﴾

٦٣ ۔ او ایں معاملے وچ آپت وچ بھڑ پئین تے لک کے منصوبے بݨاوݨ پئے گئین ۔

قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ
مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَ يَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٤﴾

٦٤ ۔ انہیں آکھئے اے ڈو ہیں جادوگرن تے چاہندن جو تہاکوں اپݨے جادو زور نال تہاڈے ملک کنیں کڈھن تے تہاڈے ڈاڈھے چنگے مذہب کوں تباہ کر ڈیون ۔

فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَ قَدْ اَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٥﴾

٦٥ ۔ تساں اپݨیاں تدبیریں سوچ گھنو ول تساں کٹھے تھی کے او جیرھا اَج ڈاڈھا تھی گیا او کامیاب تھی ویسی ۔

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَ اِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ
مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٦﴾

٦٦ ۔ انہیں آکھئے موسیٰ کیا توں سٹیندیں یا اساں پہلے سٹݨ والے بݨوں ۔

قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَ عِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٧﴾

٦٧ ۔ حضرت موسیٰ آکھئے تساں سٹو ہوں ویلھے انہیں دیاں ورھیاں تے سوٹے جادو دی وجہ کنیں

ایویں بگدے ہن جیویں درکدے پئن ۔

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ حضرت موسیٰ اپنڑے دل وچ ڈر محسوس کیتے۔

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ الْأَعْلَىٰ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ اساں آکھئے نہ ڈر بے شک توں ڈاڈھا ہویں

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدُ سَاحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ جیرھا سوٹا تیڈے سجے ہتھ وچ اوسٹ جو انہیں بنائے اونکوں نگل ویسی بے شک انہیں جادو دی تدبیر بنائی ہے تے جادوگر جتھو وی آوے تے جیویں آوئے کامیاب نہیں تھیندا ۔

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ
وَمُوسَىٰ ﴿۷۱﴾

۷۱ ۔ جادوگر سجدے وچ ڈھہ پئے تے آکھیو نے جو اساں موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان انیندے ہیں۔

قَالَ آمَنتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ
إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ
وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ
أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿۷۲﴾

۷۲ ۔ فرعون آکھئے میڈے حکم ڈیونڑ کنیں پہلے تساں من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈا ہے جیئں تہاکوں جادو سکھائے میں تہاڈے ہتھ تے پیراں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کپیساں تے میں تہاکوں کھجی دے منڈھ نال ضرور پھاسیاں ڈیساں تے تہاکوں پتہ لگ ویسی جو اساں وچوں کون ڈاڈھا تے باقی رہ ونجنڑ والا عذاب ڈے سگدے ۔

قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرَنَا ۖ فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي
هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿۷۳﴾

۷۳ ۔ انہیں آکھئے جو نشان ساڈو آئن انہیں دے مقابلے وچ اساں تیکوں کجھ نسے سمجھدے تے نہ اپنڑے پیدا کرنڑ والے دے مقابلے وچ توں جیرھا زور لیندیں لاگھن بے شک توں ایں دنیاوی زندگی کوں مکا سگدیں ۔

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿۷۴﴾

۷۴ ۔ بے شک اساں اپنڑے رب تے ایمان گھن آئے ہیں تاں جو او ساڈے گناہ بخشے تے اوں گناہ کوں وی بخشے جیرھا تیں ساکوں جادو کیتے

مجبور کیتے تے اللہ سئیں بہوں چنگا ہے تے باقی رہݨ والا ہے ۔

اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهٗ جَهَنَّمَ ؕ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿۷۵﴾

۷۵ ۔ بے شک جیرھا اپݨے رب دو مجرم بݨ کے اوسی بے شک اوندے کیتے دوزخ ہے اوندے وچ نہ مرسی نہ جیسی ۔

وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ﴿۷۶﴾

۷۶ ۔ تے جیرھا مومن بݨ کے اوسی تے نیک عمل کریسی انہیں لوکیں واسطے اچے درجے ہن ۔

جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿۷۷﴾

۷۷ ۔ ہمیشہ رہݨ والے باغ ہن جنیدے وچ نہراں وہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہسن ایہ اوندا بدلہ ہے جیرھا پاک رہسی ۔

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى ۙ اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيْقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ﴿۷۸﴾

۷۸ ۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ہائی جو توں اپݨے بندیں کوں راتوں رات گھن ونج تے سکے ہوئے سمندر وچ انہیں واسطے رستہ بݨا نہ تیکوں پکڑیجݨ دا ڈر ہوئے تے نہ سمندر وچ (غرق) بڈݨ دا ڈر ہوئے

فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿۷۹﴾

۷۹ ۔ فرعون اپݨے لشکر نال انہیں دا پچھا کیتے تے سمندر انہیں کوں چنگی طراں لکا ڈتے ۔

وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿۸۰﴾

۸۰ ۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیتا تے سدھا رستہ نسی ڈسیا ۔

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿۸۱﴾

۸۱ ۔ اے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہاڈے دشمن کنیں بچایا ہا تے طور دے سجے پاسے تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا ۔ تے اساں تہاڈے اتے کھمبیاں تے بٹیرے لہائن

كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيْهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِيْ ۚ وَمَنْ يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِيْ فَقَدْ هَوٰى ﴿۸۲﴾

۸۲ ۔ تساں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن ایندے وچ زیادتی نہ کرو تاں تاں تہاڈے اتے میڈی ناراضگی لہسی تے جنیدے اتے میڈی ناراضگی لہندی ہے او ڈھہ پندے تے رُل ویندے ۔

وَ اِنِّیْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَ اٰمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰی ﴿٨٢﴾

٨٣ ۔ تے بے شک میں ہوں بخشش والا ہاں اوندے کیتے جیڑھا توبہ کرے تے منّے تے نیک کم کرے تے ول ہدایت پاوے ۔

وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٨٣﴾

٨٤ ۔ اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی جلدی کیڑے آ گئیں ۔

قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِىْ وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾

٨٥ ۔ اوں آکھئے او میڈے پچھوں اندے پئن تے میں تیڈو ات گالھوں جلدی آیاں اے میڈے رب تاں جو توں خوش تھیویں ۔

قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْۢ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِىُّ ﴿٨٥﴾

٨٦ ۔ اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیڈے بعد امتحان وچ پا ڈتے تے ہک سامری انہیں گمراہ کیتے ۔

فَرَجَعَ مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِىْ ﴿٨٦﴾

٨٧ ۔ موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ ول آئے تے آکھئے سی اے میڈی قوم کیا تہاڈے رب تہاڈے نال چنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تہاڈے وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں چاہندے ہادے جو تہاڈے اتے تہاڈے رب دا غضب ہووے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف ورزی کیتی ہے ۔

قَالُوْا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ اَوْزَارًا مِّنْ زِيْنَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِىُّ ﴿٨٧﴾

٨٨ ۔ انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو قوم دے گانہیں دا جیڑھا بار ساکوں چوایا گیا ہا اساں اونکوں سٹ گھتے ایویں سامری وی سٹ گھتے ۔

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ فَقَالُوْا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوْسٰى ۬ فَنَسِىَ ﴿٨٨﴾

٨٩ ۔ ول اوں انہیں کیتے ہک گابا بنائے ۔ جیندے جسم وچوں باکاں نکلدیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تہاڈا تے موسیٰ دا خدا ہے تے او بھل گئے ۔

اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ وَّلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

٩٠ ۔ کیا او ڈیہدے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ۝٩٠ ع ١٢

جواب نہ ڈیندا ہا تے نہ انہیں کوں نقصان پچا سگدا ہا تے نہ نفع۔

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ ۝٩١

٩١۔ ہارون انہیں کوں (موسیٰ دے آون کنیں) پہلے آکھ ڈتا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تہاکوں امتحان وچ سٹیا گئے بے شک تہاڈا رب رحمٰن ہے تساں میڈی پیروی کرو تے میڈا آکھݨ منو۔

قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ۝٩٢

٩٢۔ انہیں آکھئے جو اساں او تیں ایندی عبادت کریندے رہ ویسوں جے تئیں موسیٰ ساڈے ول نہ آوے

قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ۝٩٣

٩٣۔ آوں آکھئے اے ہارون کیں تیکوں ہٹکیا ہا جیلھے تیں انہیں کوں گمراہ ڈٹھے۔

اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۭ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِيْ ۝٩٤

٩٤۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ہے۔

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِيْ وَلَا بِرَاْسِيْ ۚ اِنِّيْ خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ۝٩٥

٩٥۔ اوں آکھئے میڈی ما دے پتر میڈی ڈاڑھی تے سر دے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈردا ہم جو توں اے آکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وچ اختلاف پا ڈتے تے میڈی گال دا خیال نوہی رکھیا۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ۝٩٦

٩٦۔ موسیٰ آکھئے جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ نَفْسِيْ ۝٩٧

٩٧۔ اوں آکھئے میں او شئے ڈٹھی ہے جیڑھی انہیں نہیں ڈٹھی ول میں نبی دیاں پیراں دی مٹی وچوں ہک مٹھ بھر گدھی ہئی تے ول انہیں کوں سٹ گھتیا تے میڈے دل ایں گال کوں چنگا کرکے ڈکھالے ہے۔

قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ۠ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۭ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۝٩٨

٩٨۔ اوں آکھئے توں ونج تے تیڈے کیتے حکم اے ہے جو توں زندگی وچ اے آکھ ودا جو میکوں کوئی ہتھ نہ لاوے تیڈے واسطے ہک مقرر وقت ہے جیکوں توں اصلو نہ ٹال سگسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اساں اینکوں ضرور سڑیسوں تے ول اینکوں سمندر وچ سٹ گھتیسوں۔

اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِیْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ وَسِعَ كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا ﴿۹۹﴾

۹۹۔ بے شک تہاڈا خدا اللہ اوندے سوا بیا کوئی معبود نئیں او ہر شئے کوں جاݨدے۔

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَیْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَیْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿۱۰۰﴾ۖۚ

۱۰۰۔ ایویں اساں تیڈے اتے پہلے لوکیں دیاں خبراں بیان کریندے ہیں تے اپݨے ولو اساں تیکوں قرآن ڈِتے۔

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ یَحْمِلُ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وِزْرًا ﴿۱۰۱﴾ۙ

۱۰۱۔ جیڑھا ایں کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او قیامت دے ڈینہہ وڈا بار چیسی۔

خٰلِدِیْنَ فِیْهِ ؕ وَسَآءَ لَهُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ حِمْلًا ﴿۱۰۲﴾ۙ

۱۰۲۔ اے اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے قیامت دے ڈینہہ انہیں کیتے اے ار بھوں ڈکھ ڈیوݨ والا ہوسی۔

یَّوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِیْنَ یَوْمَىٕذٍ زُرْقًا ﴿۱۰۳﴾ۚۖ

۱۰۳۔ جڈاں دھوتو وجایا ویسی اساں اوں ڈینہہ مجرمیں کوں ایں حالت وچ اٹھیسوں جو انہیں دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن۔

یَّتَخَافَتُوْنَ بَیْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ آپت وچ ہولے ہولے گالہیں کریسن لساں صرف ڈاہ ڈینہاں رہ گئے ہو۔

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا یَقُوْلُوْنَ اِذْ یَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِیْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا یَوْمًا ﴿۱۰۵﴾ۧ

۱۰۵۔ اساں چنگی طرح جاݨدے ہیں جو او آہدن جیلھے انہیں وچوں ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے ہو۔

ع ۵/۱۴

وَیَسْــَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ یَنْسِفُهَا رَبِّیْ نَسْفًا ﴿۱۰۶﴾ۙ

۱۰۶۔ او تیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پچھدن توں آکھ ڈے میڈا رب انہیں کوں مٹ ہو بیٹ کے سٹ گھتیسی۔

فَیَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿۱۰۷﴾ۙ

۱۰۷۔ تے انہیں کوں بر بریان بݨا کے چھوڑ ڈیسی۔

لَّا تَرٰى فِیْهَا عِوَجًا وَّلَاۤ اَمْتًا ﴿۱۰۸﴾ؕ

۱۰۸۔ نہ توں اوندے وچ ڈِنگ ڈیکھسیں نہ اُچائی۔

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ وَخَشَعَتِ
الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا (١٠٩)

۱۰۹ - اوں ڈینہہ لوک سڈݨ والے دے پچھوں ٹر
پوسن تے اوندی تعلیم وچ کوئی ڈنگ نہ ہوسی تے رحمٰن
خدا دے سامݨے انہیں دیاں آوازاں جھکیاں تھی ویسن
تے سوائے کھسر پھسر دے کوئی آواز نہ سݨیسن۔

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ
الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا (١١٠)

۱۱۰۔ اوں ڈینہہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈیسی سوائے
اوندے جیکوں رحمٰن خدا اجازت ڈیڈیسی تے اوندی گال
تے او راضی ہوسی۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا (١١١)

۱۱۱ - جو اوندے اگوں اونکوں جاݨدے تے جو اوندے
پچھوں اونکوں وی اوندے علم کوں او گھیر انئیں پا سگدے۔

وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا (١١٢)

۱۱۲ - تے زندہ تے قائم رہوݨ والے خدا کیتے چہرے جھکے
پئے ہوسن تے جیئں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخٰفُ
ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا (١١٣)

۱۱۳ - تے جیرھے نیک کم کریسن تے مومن ہوسن او نہ
کہیں ظلم کنوں ڈرسن تے نہ حق کھوہجݨ کنیں۔

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ
الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا (١١٤)

۱۱۴۔ تے ایویں اساں قرآن کوں عربی وچ لہائے تے
ایندے وچ ہر قسم دیاں ڈراوݨ آلیاں گالہیں کھول
کے بیان کر ڈتن تاں جو او متقی بݨن یا انہیں کوں خدا
دے ذکر دا نواں طریقہ ڈسے۔

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۖ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ
عِلْمًا (١١٥)

۱۱۵ - بادشاہ تے سچا اللہ سئیں بہوں اچی شان والا ہے
تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن ایں کنیں پہلے جو قرآن دی
وحی تیڈے اُتے پوری کر ڈتی ونجے ہا اسے آہدا رہ
"اے میڈے رب میڈے علم کوں ودھا"۔

وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ
لَهٗ عَزْمًا (١١٦) ع

۱۱۶ - اساں آدم کنیں ایں کنیں پہلے ہک وعدہ گِدھا ہا
تے او بھل گیا تے ساکوں پتہ ہا جو اوندا اینکوں تروڑݨ
دا ارادہ نہ ہا۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ
اَبٰى (١١٧)

۱۱۷ - تے اساں فرشتیں کوں آکھیا جو آدم کوں سجدہ
کرو ابلیس دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اوں

انکار کیتا۔

فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾

١١٨۔ تے اساں آکھئے اے آدم بے شک اے تیڈا تے تیڈی زال دا دشمن تساں ڈوناہیں کوں جنت وچو نہ کڈھ ڈیوے ول توں معیبت وچ پئے ونجیں۔

اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾

١١٩۔ بے شک تیڈے واسطے اے ہے جو توں ایندے وچ نا بوکھا رہیں تے نہ ننگا۔

وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾

١٢٠۔ نے بے شک نہ ترسا تے نہ دُھپ وچ سڑیں۔

فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾

١٢١۔ شیطان اوندے دل وچ اے وسواس پا ڈتے تے آکھیس اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہݨ والا وݨ ڈساں تے انجھی بادشاہی جیرھی کڈاہیں نہ نکے۔

فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿١٢١﴾

١٢٢۔ انہیں ڈوناہیں اوندے وچو کھا گدھا انہیں دیاں کمزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے پتریں نال او ڈونائیں اپنڑے آپ کوں ولھیٹݨ پئے گیئن۔ تے آدم اپنڑے رب دی نافرمانی کیتی تے سدھے رستے کنیں ہٹ گیا۔

ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾

١٢٣۔ ول اوندے رب اونکوں چݨ گدھا تے اوندے اتے رحمت کیتی تے ہدایت ڈتی۔

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾

١٢٤۔ اوں آکھئے تساں سارے اِتھو نکل ونجو تہاڈے وچو کجھ ہنیں دے دشمن جے تہاڈو میڈی ہدایت آوے تے جیرھا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے اوگمراہ تھیسی تے نہ او ہلاک تھیسی۔

وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾

١٢٥۔ تے جیرھا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھنسی تے بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے ڈینہہ اونکوں اندھا کرکے اٹھیسوں۔

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾

١٢٦۔ او اے آکھسی اے میڈے رب تیں میکوں اندھا کیوں اٹھائے ہیں تے چنگا بھلا ڈیکھ سگدا ہم۔

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ
تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾

١٢٧ ۔ او آکھسی ایویں ہے تیڈے کولوں ساڈیاں آیتاں آیاں ہن تیں انہیں کوں بھلا ڈتا آج اساں ایویں تیکوں بھلیندے ہیں۔

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْۢ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۭ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾

١٢٨ ۔ تے اساں ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا حد کنیں ودھدے تے جیرھا اپنے رب دی آیات تے ایمان نہیں انیندا تے آخرت دا عذاب بہوں سخت تے باقی رہݨ والا ہے۔

اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ
يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي
النُّهٰى ﴿١٢٨﴾

١٢٩ ۔ کیا انہیں کوں ایندے نال ہدایت نہیں ملی جو اساں انہیں کنیں پہلے بہوں ساری قومیں کوں ہلاک کیتا اے انہیں دے گھریں وچ ٹردے ودن بے شک ایندے وچ عقل آلیں کیتے نشان۔

ع ١٣ / ١٦

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ
مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

١٣٠ ۔ تے جے تیڈے رب دی ہک گال نہ تھئی ہوئے ہا تے اوندا وقت مقرر نہ تھیا ہوئے ہا تے اے عذاب انہیں کوں چمبڑیا رہ ونجے ہا۔

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاۗئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾

١٣١ ۔ جیرھا کجھ اے آہدن توں اوندے تے صبر کر تے اپنے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کرتے سجھ نکلݨ کنیں پہلے تے بڈݨ کنیں وی پہلے تے رات دے حصیں وچ پاکیزگی بیان کر تے ڈینہہ دے حصیں وچ وی تاں جو توں خوش رہویں۔

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ڏ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٣١﴾

١٣٢ ۔ توں اپنے ڈوہیں اکھیں نال اوندو نہ گھور جنہیں کوں اساں دنیا دا سامان ڈتے دنیا دے سوٹھپ کیتے انہیں وچوں انہیں دیاں زالیں ہن تاں جو اساں آزمائش کروں تے تیڈے رب دا رزق چنگا ہے تے باقی رہݨ والا ہے۔

وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۭ لَا نَسْـَٔـلُكَ
رِزْقًا ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾

١٣٣ ۔ تے اپنے گھر والیں کوں نماز دا حکم ڈے تے خود وی قائم رہ اساں تیں کنیں رزق نسے منگدے

اساں تیکوں رزق ڈیندے ہیں تے چنگا انجام پرہیزگاری دا ہے۔

وَ قَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٣٣﴾

١٣٣۔ تے او آہدن جو او اپنڑے رب کنیں ساڈو کوئی نشان کیوں نہیں گھن اندا کیا انہیں دو انیجھا نشان نہیں آیا جیرھا پہلی کتابیں وچ بیان تھئے۔

وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَ نَخْزٰى ﴿١٣٤﴾

١٣٤۔ تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے آونڑ کنیں پہلے عذاب نال ہلاک کر ڈیوں ہا تے ول او آکھن ہا اے ساڈے رب تئیں ساڈو رسول کیوں نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں کنیں پہلے جو اساں ذلیل تے بے عزت تھیوؤں ہا۔

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَ مَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾ ع

١٣٥۔ توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظار کریندا پے ول تساں وی انتظار کرو تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی جو کون سدھے رستے آلا ہے تے کون ہدایت پاونڑ والا ہے۔

سُوْرَةُ الْاَنْبِيَاۤءِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ انبیاء مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیتاں تے ست رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ مُّعْرِضُوْنَ ②	۲۔ لوکیں کنیں حساب گھنݨ دا وقت کولھو آ گئے تے او غفلت وچ منہ پھریندے ویندن۔
مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ③	۳۔ انہیں دے رب ولو کوئی نواں ذکر انہیں دو نئیں اندا سوائے ایندے جو اونکوں او سݨدن تے کھلدن تے مذاق کریندن۔
لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى ۖ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۖ هَلْ هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۚ اَفَتَاْتُوْنَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ④	۴۔ انہیں دے دِل غافلن تے کُک تے مشورے کریندن او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا اے تساں جیہاں آدمی نئیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس ویسو تے تساں ڈِٹھدے پئے ہو۔
قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاۤءِ وَالْاَرْضِ ۖ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑤	۵۔ حضورؐ نے فرمائے جو میڈا رب جاݨدے انہیں گالہیں کوں جیرھیاں زمین تے آسمان وچ تھیندن۔ تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔
بَلْ قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۭ بَلِ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۖ فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَاۤ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ⑥	۶۔ ہتھوں اے آکھئے نیں جو اے پھٹے سیدھے خواب ن اے آپو جا بݨا گھدی تے اے شاعر۔ اے ساڈو اوئیں نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پٹھے گئِن۔
مَاۤ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا ۚ اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ⑦	۷۔ انہیں کنیں پہلے وی اساں وستیاں تباہ کیتن جنہیں ایمان آندا ہا تے کیا اے من گھنسن۔
وَمَاۤ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْۤ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْۤا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ⑧	۸۔ اساں تیں کنیں پہلے مردیں کوں ہی رسول بݨا کے پٹھئے ہے اساں انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے تساں نوہے جاݨدے تے انہیں کنیں پچھ گھنو۔

وَ مَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَ مَا
كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ﴿٩﴾

٩۔ اساں انہیں دا ایجھا جسم نہ بݨایا ہا جو او کھاݨا نہ کھندے تے نہ او ہمیشہ رہݨ والے ہن۔

ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ وَ مَنْ نَّشَآءُ
وَ اَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٠﴾

١٠۔ اساں جیرھا وعدہ انہیں نال کیتا ہا او پورا کر ݙتا تے اساں انہیں کوں نجات ݙتی تے (جینکوں اساں چاہندے ہیں نجات ݙیندے ہیں) تے حد کنیں ودھݨ والیں کوں اساں ہلاک کیتے سے۔

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١١﴾ ع

١١۔ اساں تہاݙو کتاب لہائی ہے جیندے وچ تہاݙے کیتے نصیحت ہے کیا تساں عقل نہیں کریندے۔

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا
بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿١٢﴾

١٢۔ کتنیاں وستیاں ہن جیرھیاں ظلم کریندیاں ہن اساں انہیں کوں اُجاڑ کے رکھ ݙتا تے انہیں دے بعد اساں ٻی قوم کوں پیدا کیتے۔

فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ﴿١٣﴾

١٣۔ تے جیلھے انہیں ساݙے عذاب کوں ݙٹھے تے پچھیں اوں کنیں درکݨ لگ پئین۔

لَا تَرْكُضُوْا وَ ارْجِعُوْٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْئَلُوْنَ ﴿١٤﴾

١٤۔ (اساں آکھئے) درکو نہ تے اپݨی آرام والی شئیں دو تے اپݨے گھریں دو ولو تاں جو تساں کنیں پچھا ونڄے۔

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٥﴾

١٥۔ انہیں آکھئے ہائے افسوس بے شک اساں ظالم ہاسے۔

فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا
خٰمِدِيْنَ ﴿١٦﴾

١٦۔ او ایہا گال او ہیں آہدے رہ گئین جے تیں اساں انہیں کوں کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ݙتے سے جیندی ساری رونق برباد تھی گئی ہائی۔

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَ الْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿١٧﴾

١٧۔ تے اساں آسمان زمین تے جو انہیں دے ادھ وچ محض کھیݙݨ کیتے پیدا نئیں کیتا۔

لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۖ
اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٨﴾

١٨۔ جے اساں اپݨے آپ کوں وندلاوݨ کیتے کئی شئے ٻݨاوݨ چاہوں ہا تے اساں اونکوں اپݨے نال ٻݨاؤں ہا۔ اساں کرسگدے ہاسے۔

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا
هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَ لَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٩﴾

١٩۔ اساں سچ کوں کوڑ تے سٹیندے ہیں تے او اوندا بھیجا کڈھ سٹیندے او ݙیہریں ݙیہریں ٻجھ ویندے تے

تہاڈے اتے تہاڈی گالہیں دی وجہ کنیں افسوس۔ ہ

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ⑳

٢٠۔ جو آسمانیں تے زمین وچ سبھ کجھ اوہیں دا ہے تے جو اوندے کولھوہن اوندی عبادت کنیں نہ تکبر کریندن تے نہ تھکدن۔

يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ㉑

٢١۔ رات ڈینہہ اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نئیں گھڑیندے۔

اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ㉒

٢٢۔ یا انہیں زمین وچوں معبود بنا گدھن تے کیا او پیدا کریندن۔

لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ㉓

٢٣۔ جے زمین تے آسمان وچ اللہ دے سوا بے معبود ہون ہا تے انہیں وچ گیڑ پئے ونجے ہا۔ اللہ سئیں جیڑھا عرش وا رب او پاک جو او آہدن۔

لَا يُسْـَٔــلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔــلُوْنَ ㉔

٢٤۔ جو او کریندے اوں کنیں پچھن والا کوئی نئیں تے انہیں کنیں پچھا ویسی۔

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِيْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ㉕

٢٥۔ کیا اوندے سوا انہیں بے معبود بنا گدھن توں آکھ اپنی دلیل گھن آؤ۔ اے قرآن انہیں لوکیں کیتے وی جیڑھے میڈے نال ہن تے میں کنیں پہلے لوکیں کیتے وی بزرگی دا سبب انہیں وچوں اکثر لوک سچائی کوں سنجانڈے نئیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ㉖

٢٦۔ اساں تیں کنیں پہلے جیڑھے رسول پٹھیں انہیں دو اے وحی کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ㉗

٢٧۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدھے او تے پاک تے پیچ اے ہے جو او تے عزت والے بندن۔

لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ㉘

٢٨۔ کہیں گال وچ اوں کنیں ودھدے نئیں تے محض ہوندے حکم تے عمل کریندن۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ㉙

٢٩۔ او جانڑدے جو انہیں دے اگوں تے جو انہیں دے پچھوں تے او محض ہوندی سفارش کریندن جیندے کیتے

(خدا) راضی ہُوے تے او ہوندے ڈر کنیں کمبندے رہ ویندن۔

وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝٢٩

٢٩۔ تے جیرھا انہیں وچوں آکھے جو میں خدا دے سوا معبود اں تے اساں اونکوں دوزخ وچ سٹیسوں تے ظالیں کوں اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔ ع ٢

اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ؕ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٣٠

٣٠۔ کیا کافر نئیں ڈیہدے جو بے شک آسمان تے زمین جڑیئے ہوئے ہن تے اساں انہیں کوں انجوانج کیتے سے تے اساں پانڑی نال ہر شئے کوں جیندا کیتے کیا او نئیں منیندے۔

وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ ۪ وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝٣١

٣١۔ تے اساں زمین وچ پہاڑ بنڑائن تاں جو او بھوئیں امب وچ نہ بھس ونجن تے اساں زمین وچ پولھے پولھے راہ بنڑائن تاں جو او راہ ڈیکھ سگن۔

وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚۖ وَّهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ۝٣٢

٣٢۔ اساں آسمان کوں مضبوط چھت بنڑائے تے او انہیں دے نشانیں کنیں منہ پھریندن۔

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ۝٣٣

٣٣۔ او ہوئے جیں رات تے ڈینہہ تے سجھ تے چندر کوں پیدا کیتے تے ہر شئے اپنڑے گُھر دے چودھار پھردی پئی ہے۔

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ؕ اَفَا۟ئِنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ۝٣٤

٣٤۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی ایجھا انسان نئیں بنڑایا جینکوں بہوں وڈی عمر ڈتی ہووے کیا توں مر ونجیں تے او ہمیشہ جیندے رہون۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ؕ وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ؕ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝٣٥

٣٥۔ ہر کہیں موت دا مزا چکھنڑے تے اساں چنگائی نال وی تے لنگائی نال وی تہاکوں ازمیسوں تے آخر تساں ساڈو ولنڑے۔

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ؕ اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۝٣٦

٣٦۔ تے جیلھے کافر تیکوں ڈیہدن تیڈے نال محض مذاق کریندن کیا ایہو ہے جیرھا تہاڈے معبودیں دیاں برائیاں ڈسیندے تے او آپ رحمٰن دے ذکر کوں نہ منڑ والن۔

خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ؕ سَاُورِيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَلَا

٣٧۔ انسان وچ تکھائی رکھی گئی ہے میں تہاکوں ضرور اپنڑے

تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٣٧﴾

نشان ڈکھیساں تساں جلدی نہ منگو۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾

٣٩۔ تے او آہدن جے تساں سچے ہو تے اے وعدہ کڈݨ پورا تھیسی۔

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٣٩﴾

٤٠۔ جے اے کافر جاݨدے ہوݨ ہا جو جڈاں او اپݨے موہنیں تے کنڈیں کنیں بھاہ نہ ہٹا سگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ویسی۔

بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٤٠﴾

٤١۔ تے او عذاب انہیں تے اچݨ چیت اوسی تے انہیں کوں حیران کر ڈیسی نہ انہیں کوں عذاب ہٹاوݨ دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کوں وقتی ملسی۔

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ
سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤١﴾ ع

٤٢۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گئے تے جہنیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کوں ولھیٹ گدھے۔

قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ؕ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٢﴾

٤٣۔ توں آکھ ڈے تہاکوں رات ڈینہہ رحمٰن خدا دی پکڑ کنیں کون بچیندے۔ اصل او اپݨے رب دے ذکر کنیں منہ پھریندے ہِن۔

اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٣﴾

٤٤۔ یا کیا انہیں دے اینجھے معبود ہن جیرھے ساڈے عذاب کنیں انہیں کوں بچا گھنن۔ او تے اپݨی مدد دی دی طاقت نئیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کوئی سنگتی بݨ سگدے۔

بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ ؕ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾

٤٥۔ سچ اے ہے اساں انہیں تے انہیں دے پیو ڈاڈے کوں بہوں سارا سامان ڈِتا ہا سے تے انہیں دا زمانہ بہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او ڈیہدے نئیں جو اساں زمین کوں چودھار گھٹیندے اندے ہیں۔ کیا او ڈاڈھے تھی ویسن۔

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۖ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
الدُّعَآءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ﴿٤٥﴾

٤٦۔ توں آکھ میں تہاکوں محض وحی دے نال ڈریندا پیاں تے او بوڑے سڈ نئیں سݨدے جیلھے انہیں کوں ڈرایا ونجے

وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ
يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٦﴾

٤٧۔ تے جے انہیں کوں تیڈے رب دے عذاب دا جھڑکا لگے تے او ضرور آکھسن ہائے افسوس اساں بے شک

ظالم ہا سے۔

وَ نَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ وَ اِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَ كَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے قیامت دے ڈینہہ اساں انصاف دیاں ترکڑیاں رکھیسوں تے کہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیتا ویسی تے جے رائی دے دانے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اونکوں گھن اوسوں تے اساں حساب گھنݨ وچ کافی ہیں۔

وَ لَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَ ضِيَآءً وَّ ذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون کوں معجزے ڈتن تے روشنی ڈتی سے تے پرہیزگاریں کیتے نصیحت ڈتی سے۔

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ هُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ (متقی اوہن) جیڑھے اپݨے رب کنیں اوں ویلھے وی ڈردن جڈاں اوڈھر ہوون تے قیامت کنیں وی ڈر دے رہ ویندن۔

وَ هٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ؕ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿۵۰﴾ ع

۵۰۔ تے اے برکت والا ذکر جیڑھا اساں لہائے کیا تساں ایندا انکار کریندے ہو؟

وَ لَقَدْ اٰتَيْنَاۤ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَ كُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے ایں کنیں پہلے اساں ابراہیم کوں عقل تے سمجھ ڈتا ہا تے اساں اونکوں چنگی طرح جاندے ہاسے۔

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَ قَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْۤ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جڈاں اوں اپݨے پیو تے اپݨی قوم کوں آکھیا جو اے بت کیا ہن جنہیں دے اگو تساں بیٹھے رہندے ہو؟

قَالُوْا وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ انہیں آکھے اساں اپݨے پیو ڈاڈے کوں انہیں دی عبادت کریندا ڈٹھے۔

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَ اٰبَآؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ حضرت ابراہیم آکھے تساں تے تہاڈے پیو ڈاڈے کھلی گمراہی وچ ہن۔

قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے نال ہٹ مریندا پئیں۔

قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَ اَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ اوں آکھے سچ اے ہے جو تہاڈا رب آسمانیں تے زمین دا رب جیں انہیں کوں پیدا کیتے تے میں تہاڈے سامݨے ایندا گواہ ہاں۔

وَ تَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا

۵۷۔ تے اللہ دی قسم میں تہاڈے بتیں دے خلاف ضرور

مُدْبِرِيْنَ ۝٥٧

ہک تدبیر کر لیساں جیرھے ویلھے تساں اتھو ولی ولیسو۔

فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ۝٥٨

٥٩۔ تے اوں انہیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سوائے وڈے بُت دے تاں جو او اوندو ول آون۔

قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٥٩

٦٠۔ انہیں آکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کئیں کیتے بے شک او ظالمیں وچوں ہے۔

قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ۝٦٠

٦١۔ انہیں آکھئے اساں ہک جوان کوں جینکوں ابراہیم آہدن انہیں کوں گالہیں کڈھیندا سُݨئے۔

قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ۝٦١

٦٢۔ انہیں آکھئے اونکوں لوکیں دے سامݨے گھن آؤ تاں جو او کوئی فیصلہ کرن۔

قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۝٦٢

٦٣۔ انہیں آکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے حشر تیں کیتے۔

قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ۝٦٣

٦٤۔ اوں آکھئے اے کہیں تے کیتے اے وڈا کھڑے انہیں کنیں پچھو جے او اُلا سگدن۔

فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝٦٤

٦٥۔ ول او اپݨے سرداریں دو ولین تے آکھئے نیں بیشک تساں ہی ظالم ہوسے۔

ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ۝٦٥

٦٦۔ ول او بہوں شرمندہ تے لاجواب تھی گیئن تے آکھئے نیں، تیکوں پتہ ہِ جو اے الیندے نیئں۔

قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ۝٦٦

٦٧۔ پچھیں حضرت ابراہیم آکھئے کیا تساں اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندے ہِو جیرھے نہ نفع پچیندن تے نہ تہاکوں نقصان پچیندن۔

اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٦٧

٦٨۔ افسوس تہاڈے اتے اللہ دے سوا جنہیں دی عبادت کیوں کریندے ہِو۔ کیا تساں عقل نال کم نوے گھندے۔

قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝٦٨

٦٩۔ انہیں آکھئے اینکوں ساڑو تے اپݨے معبودیں دی مدد کرو جے کجھ کرݨے وسے تاں۔

قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِىْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ۝٦٩

٧٠۔ اساں آکھیا اے بھا توں ابراہیم تے ٹھڈی تھی ونج تے اونکوں بچا گھن۔

وَ اَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ﴿٧٠﴾

٧١۔ تے انہیں گندے سلوک دا ارادہ کیتے تے اساں انہیں
کوں ناکام کر ڈِتے۔

وَ نَجَّيْنٰهُ وَ لُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا
لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٧١﴾

٧٢۔ اساں اونکوں تے لوط کوں اوں جاتے بچائے سے
جینکوں اساں سارے جہانیں وِچ برکت ڈِتی ہائی۔

وَ وَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ ؕ وَ يَعْقُوْبَ نَافِلَةً ؕ وَ كُلًّا
جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ﴿٧٢﴾

٧٣۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے پوتر العقوب ڈِتے
سے تے اساں سارے کوں نیک بݨائے۔

وَ جَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا وَ اَوْحَيْنَاۤ
اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَ اِقَامَ الصَّلٰوةِ وَ اِيْتَآءَ
الزَّكٰوةِ ۚ وَ كَانُوْا لَنَا عٰبِدِيْنَ ﴿٧٣﴾

٧٤۔ تے اساں انہیں کوں امام بݨائے تے او ساڈے حکم
نال ہدایت ڈِیندے ہن تے اساں انہیں دو چنگی گالہیں
دی تے نماز پڑھݨ دی تے زکاۃ ڈیوݨ دی وحی کیتی تے
او ساڈی بندگی کریندے ہن۔

وَ لُوْطًا اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّ عِلْمًا وَّ نَجَّيْنٰهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِيْ كَانَتْ تَّعْمَلُ الْخَبٰٓئِثَ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ
فٰسِقِيْنَ ﴿٧٤﴾

٧٥۔ تے لوط کوں اساں اوں کوں فیصلے دی طاقت تے علم
ڈِتا تے اساں اونکوں اوں وستی کنیں بچائے جیڑھی گندے
کم کریندی ہائی بے شک او بہوں گندی تے نافرمان
قوم ہائی۔

وَ اَدْخَلْنٰهُ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾ ع

٧٦۔ اساں اونکوں اپݨی رحمت وِچ داخل کیتے بے شک
او نیکیں وِچوں ہا۔

وَ نُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَنَجَّيْنٰهُ
وَ اَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾

٧٧۔ تے نوح کوں یاد کرو جیں ساکوں ایں کنیں پہلے
سݙیئے تے اساں اوندی دعا سݨی تے اونکوں تے
اوندے ٹبر کوں بہوں وݙی تکلیف کنیں بچایا۔

وَ نَصَرْنٰهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ
اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٧٧﴾

٧٨۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کیتی جیں
ساڈی نشانیں کوں جھٹلائے تے بے شک او گندی
قوم ہائی تے اساں انہیں سارے کوں غرق کر ڈِتا۔

وَ دَاوٗدَ وَ سُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ اِذْ
نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَ كُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ﴿٧٨﴾

٧٩۔ تے داؤد تے سلیمان کوں وی جݙاں او رڑھ دے
مقدمے وِچ فیصلہ پئے کریندے ہن۔ جݙاں قوم دے عام
لوک اوں کوں تباہ کر گئے ہن تے اساں انہیں دے فیصلے
دے گواہ ہاسے۔

فَفَهَّمْنٰهَا سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّعِلْمًا ۘ وَّ
سَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا
فٰعِلِيْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈتی ہائی تے
اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا ہا
تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لا ڈتا ہا
او خدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے پکھی وی تے
اے اساں کر سگدے ہاسے۔

وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْۢ
بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے اساں اوں کوں تہاڈے کیتے کپڑے بناونڑ سکھا
ڈتا ہا تاں جو او تہاکوں تکلیف کنیں بچاوے کیا تساں
شکر کریندے ہو۔

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖۤ اِلَى
الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عٰلِمِيْنَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں تکھی ہوا لائی ہاسے
جیرھی اوندے حکم نال اوں زمین دو چلدی ہائی جیندے وچ
اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سبھ کجھ جانڑدے ہیں۔

وَمِنَ الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَيَعْمَلُوْنَ
عَمَلًا دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ تے کجھ بہوں باغی لوک اینجھے وی ہن جیرھے اوندے
کیتے ٹبیاں مریندے ہن۔ تے ایندے علاوہ بے کم وی
کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگران ہاسے۔

وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ
اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے ایوب جڈاں اوں اپنڑے رب کوں سڈیا جو بیشک
میں تکلیف تے ڈکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرنڑ
والا ہوویں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ
وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى
لِلْعٰبِدِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے اساں اوندی دعا کوں قبول کیتا تے جیرھا اونکوں
ڈکھ ہا اوں کوں ہٹا ڈتا تے اونکوں تے اوندے ٹبر کوں
تے او جہیں ہنیں کوں اپنڑے ولوں رحمت ڈتی تے عبادت
کرنڑ والیں کیتے اے نصیحت۔

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ
الصّٰبِرِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے اسماعیل تے ادریس تے ذوالکفل کوں اے
سارے صبر کرنڑ والے ہن۔

وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ۖ اِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے اساں انہیں کوں اپنڑی رحمت وچ داخل کیتا بیشک
او نیک ہن۔

وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ

۸۸۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوڑ ریج کے ٹر گئے تے

عَلَيۡهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمٰتِ اَنۡ لَّاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنۡتَ سُبۡحٰنَكَ ‌ۖ اِنِّىۡ كُنۡتُ مِنَ الظّٰلِمِيۡنَ ‌ۚ ۝٨٨

اونکوں یقین ہا جو اساں اونکوں اصلوں تنگ نہ کریسوں تے مصیبتیں وچ ساکوں سڈیس تے آکھیس جو تیڈے سوا کوئی معبود نئیں توں پاک ہوئیں بے شک میں ظلم کرݨ والیں وچوں ہاں۔

فَاسۡتَجَبۡنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيۡنٰهُ مِنَ الۡغَمِّ‌ؕ وَكَذٰلِكَ نُـــۨۡجِى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۝٨٩

٨٩۔ اساں اوندی دعاکوں سُݨیا تے مونجھ کنیں بچایا تے ایویں اساں مومنیں کوں بچیندے ہیں۔

وَزَكَرِيَّاۤ اِذۡ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرۡنِىۡ فَرۡدًا وَّاَنۡتَ خَيۡرُ الۡوٰرِثِيۡنَ ‌ۚ ۝٩٠

٩٠۔ ذکریا کوں وی جڈاں اوں اپݨے رب کوں سڈیئے اے میڈے رب توں میکوں کلہا نہ چھوڑ تے توں ساریں کنیں چنگا وارث ہویں۔

فَاسۡتَجَبۡنَا لَهٗ وَوَهَبۡنَا لَهٗ يَحۡيٰى وَاَصۡلَحۡنَا لَهٗ زَوۡجَهٗ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا يُسٰرِعُوۡنَ فِى الۡخَيۡرٰتِ وَيَدۡعُوۡنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا ‌ؕ وَكَانُوۡا لَنَا خٰشِعِيۡنَ ۝٩١

٩١۔ تے اساں اوندی دعاکوں سُݨیا تے اونکوں یحیٰی ڈِتے سے تے اوندی زال کوں وی تندرست کر ڈِتے سے بے شک اے سارے لوک چنگے کمیں وچ جلدی کریندے ہن تے ساکوں پیار نال وی تے ڈر نال وی سڈیندے ہن تے ساڈے اگو عاجزی کریندے ہن۔

وَالَّتِىۡۤ اَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيۡهَا مِنۡ رُّوۡحِنَا وَجَعَلۡنٰهَا وَابۡنَهَاۤ اٰيَةً لِّـلۡعٰلَمِيۡنَ ۝٩٢

٩٢۔ تے جیں اپݨی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اساں اوندے اتے اپݨا کلام لہایا تے اساں اونکوں تے اوندے پُتر کوں دنیا کیتے ہک نشان بݨائے۔

اِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمۡ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَّاَنَا رَبُّكُمۡ فَاعۡبُدُوۡنِ ۝٩٣

٩٣۔ بے شک اے تہاڈی امت ہک امت تے میں تہاڈا رب ہاں تساں میڈی عبادت کرو۔

وَتَقَطَّعُوۡۤا اَمۡرَهُمۡ بَيۡنَهُمۡ‌ؕ كُلٌّ اِلَـيۡنَا رٰجِعُوۡنَ ۝٩٤

٩٤۔ تے انہیں اپݨے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کرکے ونڈ گِدھا اے سارے ساڈو ولسن۔ ع ١٩

فَمَنۡ يَّعۡمَلۡ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٌ فَلَا كُفۡرَانَ لِسَعۡيِهٖ‌ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوۡنَ ۝٩٥

٩٥۔ تے جیڑھا نیک کم کریسی تے مومن ہوسی اوندی کوشش دی ناقدری نہ کیتی ویسی تے بے شک اساں عملیں کوں لکھیندے پئے ہیں۔

وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرۡيَةٍ اَهۡلَكۡنٰهَاۤ اَنَّهُمۡ لَا يَرۡجِعُوۡنَ ۝٩٦

٩٦۔ تے اساں جیڑھی وستی کوں تباہ کیتے حرام ہے او اتھاں ولا ول آوݨ۔

حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ﴿٩٦﴾

٩٧۔ تے جڈاں یاجوج تے ماجوج کھول ڈتے ولین تے اوہر اچی تے جھکی جا توں ٹپ کے پھیل ولین ۔

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٩٧﴾

٩٨۔ تے سچا وعدہ کولہو آولیسی تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی دی وجہ کنیں پٹیاں رہ ولیسن تے آکھسن ہائے افسوس اساں تے ایں کنیں غافل ہاسے تے سچ اے ہے جو اساں ظالم ہاسے ۔

اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ اَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُوْنَ ﴿٩٨﴾

٩٩۔ تساں تے اللہ دے سوا جیندی عبادت کریندے ہو، سب دوزخ دا بل ہن تساں سارے ایندے وچ پہسو۔

لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَاۗءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ۭ وَكُلٌّ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٩٩﴾

١٠٠۔ جے او معبود ہوُن ہا تے اے دوزخ وچ نہ پہین ہا اے سارے اوندے وچ پئے رہسن ۔

لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾

١٠١۔ تے اوندے وچ چیکاں مریسن تے او اوندے وچ کئی گال نہ سنسن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰۗىِٕكَ عَنْهَا مُبْعَدُوْنَ ﴿١٠١﴾

١٠٢۔ بے شک جنہیں کیتے ایں کنیں پہلے اساں چنگے سلوک دا وعدہ کر چکئے ہیں او ایں دوزخ کنیں پریں رکھئے ولیسن ۔

لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٢﴾

١٠٣۔ او اوندی کھوی نہ سنسن تے جیویں انہیں دے دِل کریسن اویں ہمیشہ رہسن۔

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ۭ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾

١٠٤۔ وڈی توں وڈی پریشانی وی انہیں کوں مونجھا نہ کریسی تے فرشتے انہیں کوں ملسن تے آکھسن اے او ڈینہہ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاۗءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۭ كَمَا بَدَاْنَآ اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ۭ وَعْدًا عَلَيْنَا ۭ اِنَّا كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٠٤﴾

١٠٥۔ جڈاں اساں آسمان کوں ایویں ولھیسوں جیویں بندیاں لکھائی کوں ولھیٹ گھندین جیویں اساں پہلے پیدا کیتے ایویں ولا پیدا کریسوں۔ اے ساڈا وعدہ ہے بیشک اساں کرݨ والے ہیں ۔

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾

١٠٦۔ تے اساں زبور وچ نصیحتیں دے بعد اے لکھ ڈتے جو بے شک ایں زمین دے اوہے وارث تھیسن جیڑھے میڈے نیک بندے ہوسن ۔

اِنَّ فِىْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ﴿١٠٧﴾

١٠٧۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک پیغام ہے۔

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٨﴾

١٠٨۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بݨا کے بھیجئے۔

قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰٓى اِلَىَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٩﴾

١٠٩۔ توں آکھ جو میݙے اتے محض اے وحی تھیندی ہے
جو تہاݙا خدا ہکِ کیا تساں اے گال منیسو۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ ۭ وَاِنْ اَدْرِىْٓ
اَقَرِيْبٌ اَمْ بَعِيْدٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ ﴿١١٠﴾

١١٠۔ تے جے او پھر ونڄن تے توں آکھ جو میں تساں سارین کوں
ہکا گال کر ݙتی ہے تے میکوں پتہ نئیں جو جیرھا تہاݙے نال
وعدہ کیتا گئے او کولھو ہے یا پریں ہے۔

اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿١١١﴾

١١١۔ بے شک او ظاہر گال کوں وی جاݨدے تے جیرھی تساں
لکیندے ہو او انکوں وی جاݨدے۔

وَاِنْ اَدْرِىْ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى
حِيْنٍ ﴿١١٢﴾

١١٢۔ تے میں نئیں جاݨدا جو او تہاݙے کیتے آزمائش یا ہک
وقت تئیں فائدہ ہے۔

قٰلَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ۭ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ ع

١١٣۔ اوں آکھئے اے میݙے رب حق نال فیصلہ کر تے
ساݙا رب رحمان ہے تے کافرو تہاݙی گالہیں تے اوں کنیں
ہی مدد منگی ویندی ہے۔

سُوْرَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّعَشَرَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورت حج مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیتاں تے ۱۰ رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔شروع کریندا اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
شَيْءٌ عَظِيْمٌ ②

۲۔ اے لوکو اپݨے رب کنیں ڈرو بے شک قیامت دا زلزلہ بہوں وڈی شئے ہے۔

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ اَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكٰرٰى وَمَا هُمْ بِسُكٰرٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ
شَدِيْدٌ ③

۳۔ جڈاں تساں ڈیکھسو ہر کھیر پلاوݨ والی تریمت جینکوں کھیر پلیندی پئی ہوسی او بھل ویسی تے ہر حمل والی تریمت حمل سٹ ڈیسی تے توں لوکیں کوں وچلیا ہویا ڈیکھسیں تے او وچلئے ہوئے کائے نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا عذاب وڈا سخت ہے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّ
يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ④

۴۔ تے لوکیں وچوں کجھ اینجھے ہن جیرھے اللہ دے متعلق بغیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو ٹُردن۔

كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ وَيَهْدِيْهِ
اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ⑤

۵۔ اوندے متعلق فیصلہ ہے جو بے شک جیرھا انہیں نال سنگت لیسی تے بے شک او اونکوں گمراہ کر ڈیسی تے اونکوں دوزخ دے عذاب دو گھن ویسی۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا
خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ
لَكُمْ ۭ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَاۗءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ
مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْــــًٔا ۭ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً

۶۔ اے لوکو جے تساں ول اٹھݨ وچ شک وچ ہوے تے اساں بے شک تہاکوں پہلے مٹی کنیں پیدا کیتا ہا پچھیں نطفے کنیں ول چمبڑݨ والی شئے کنیں تے پورے لوتھڑے کنیں تے ادھورے لوتھڑے کنیں تاں جو اساں تہاڈے اتے ظاہر کر ڈیوں تے رحمیں وچ ہک مدت تئیں جے تئیں اساں چاہندے ہیں رکھیندے ہیں تے ول اساں تہاکوں بال دی شکل وچ کڈھیندے ہیں ول تساں جوان تھیندے ہو تے

فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ۝٦

تہاڈے وچوں کجھ مر ویندن تے کجھ بڈھے پیھ تھی ویندن تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کجھ پتہ نئیں لگدا۔ تے توں زمین کوں اجڑیا ہویا ڈیہدیں تے جڈاں اساں اوندے اُتے پانڑی لہیندے ہیں تے او جوش وچ آویندی ہے تے ودھنڑ پئے ویندی ہے تے ہر قسم دیاں سوہنڑیاں رڑھیں جماونڑ پئے ویندی ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٧

٧۔ اے ایں گالہوں جو بے شک اللہ سچا ہے تے بے شک او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شئے تے قادر۔

وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ۝٨

٨۔ تے بے شک قیامت آونڑ والی ہے اوندے وچ کوئی شک نئیں تے بے شک اللہ سئیں انہیں کوں اٹھیسی جیرھے قبریں وچ ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۝٩

٩۔ تے کجھ لوک ہن جیرھے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث کریندن تے (انہیں کنیں نہ) ہدایت تے نہ روشن کتاب۔

ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝١٠

١٠۔ اپنے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرے اوندے کیتے دنیا وچ وی ذلت تے قیامت دے ڈینہہ وی اساں اونکوں ساڑنڑ والا عذاب چکھیسوں۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝١١

١١۔ اے ایں گالہوں ہے جو تیڈے ہتھیں پہلے بھیجئے تے بے شک اللہ سئیں بندیں تے ظلم کرنڑ والا نئیں۔ ع ١ ٨

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ اطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۝١٢

١٢۔ تے کجھ لوک اللہ دی عبادت بے دلی نال کریندن تے جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوشی تھی ویندن تے جے انہیں کوں تکلیف پہنچے تے منہ دی سیدھ وچ پھر ویندن تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھاٹا ہے تے اے کھلا گھاٹا ہے۔

يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝١٣

١٣۔ او اللہ دے سوا اونکوں سڈیندے جیرھا اوں کوں نہ نفع تے نہ نقصان پچا سگدے ایہو تاں وڈی گمراہی ہے۔

يَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗۤ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ؕ لَبِئْسَ
الْمَوْلٰى وَ لَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ۝۱۳

۱۳۔ او انکوں سڈیندے جیندا ڈکھ اوندے فائدے کنیں زیادہ کولھوۓ بھوں گندہ آقا تے بھوں گندہ سنگتی ہۓ۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيْدُ ۝۱۵

۱۵۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں باغیں وچ داخل کریسی جنہیں وچ نہراں وہندین تے بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ۝۱۶

۱۶۔ جیرھا یقین رکھیندے جو اللہ سئیں اوندی دنیا تے آخرت وچ ہرگز مدد نہ کریسی تے او آسمان تیں ہک ورمی گھن ونجے تے ول کپ سٹے ول ڈیکھے جو کیا اوندی تدبیر جیرھی اونکوں کاوڑ لویندی پئی ہۓ اونکوں ہٹا سگدی ہۓ۔

وَ كَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّ اَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ
يُّرِيْدُ ۝۱۷

۱۷۔ تے اساں ایویں اینکوں کھلے کھلے نشان بݨا کے لہائے تے بے شک اللہ سئیں جینکوں چاہندے سدھا راہ ڈکھیندے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَ الصّٰبِـِٕيْنَ وَ
النَّصٰرٰى وَ الْمَجُوْسَ وَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْۤا ۖۗ اِنَّ اللّٰهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝۱۸

۱۸۔ بے شک جیرھے ایمان گھن آئن تے یہودی تے صابی تے عیسائی تے مجوسی بݨ گئن تے مشرکن بے شک اللہ سئیں انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کریسی بیشک اللہ سئیں ہر شۓ تے نگران۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ
فِي الْاَرْضِ وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ النُّجُوْمُ وَ الْجِبَالُ
وَ الشَّجَرُ وَ الدَّوَآبُّ وَ كَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ؕ وَ كَثِيْرٌ
حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ؕ وَ مَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ
مُّكْرِمٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۩ ۝۱۹

السجدۃ

۱۹۔ کیا توں ڈیہدا نئیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمانیں وچ تے سجھ تے چندر تے تارے تے پہاڑ تے درخت تے ڈنگر تے بھوں سارے لوک اللہ سئیں دی فرمانبرداری کریندے پئن تے بھوں سارے اینجھے ہن جنہیں دے کیتے عذاب دا فیصلہ تھی چکئے تے جینکوں اللہ ذلیل کرے اوندا کوئی عزت ڈیوݨ والا نئیں۔ بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِيْ رَبِّهِمْ ؗ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ؕ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ۝۲۰

۲۰۔ ڈو بھڑا کے ٹولن جیرھے اپݨے رب دے معاملے وچ بھڑدے پئن تے جیرھے کافرن انہیں کیتے بھادے کپڑے بݨائے گیئن تے انہیں دے سریں تے بھوں تتا

پانی سٹیا ویسی۔

يُصْهَرُ بِهٖ مَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿٢١﴾

٢١۔ جیرھا انہیں دے ڈھڈھیں وچ اوو ی تے چمڑہ وی گل ویسی۔

وَلَهُمْ مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ تے انہیں کیتے بھتوڑے ہوسن لوہے دے۔

كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا ۗ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ جڈاں وی او باہر نکلݨ دا ارادہ کریسن غم کنیں بچݨ کیتے ولا اوندے وچ ولائے ویسن تے آکھسی اے ساڑن والا عذاب بھوگو۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۗ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ بے شک مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں باغیں وچ اللہ داخل کریسی جنہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ انہیں کوں سونے دے کنگݨ پوائے ویسن تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَهُدُوْٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ تے چنگیں گالہیں دو انہیں دی راہنمائی کیتی ویسی تے تعریف آلے راہ ڈکھائے ویسن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ ۨالْعَاكِفُ فِيْهِ وَالْبَادِ ۗ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ بے شک جیرھے کافرن تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اساں سارے لوکیں کیتے بݨائے رکھیندن جیرھی برابر اتھاں رہݨ والیں کیتے تے جنگل دے رہݨ والیں کیتے تے جیرھا ظلم نال اوندے وچ ڈِنگ پیدا کریندے اساں اونکوں ڈکھ والا عذاب ڈیسوں۔

وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِيْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْقَآئِمِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿٢٧﴾

٢٧۔ تے جڈاں اساں ابراہیم کوں بیت اللہ دے نال رہݨ دا موقع ڈِتا ہاسے تے آکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک نہ بݨاویں تے میڈے گھر کوں طواف کرݨ والیں کیتے تے کھڑکے عبادت کرݨ والیں تے رکوع تے سجدہ کرݨ والیں کیتے پاک کر۔

وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ ﴿٢٨﴾

٢٨۔ تے لوکیں کوں حج کیتے سڈ لوک تیڈو ٹردے تے تھکیں ہوئیں سواریں تے ہر اوں راہ تو اوسن جیرھا پریں

ہوسی تے کھڈے پٹے ولیسن۔

لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي
أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ تاں جو او ڈیکھن اپنے منافعے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر ڈینہیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کوں ڈنگر ڈھور ڈتن۔ تساں انہیں دا ماس کھاؤ تے بکھے تے فقیر کوں وی کھواؤ۔

ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ ول او اپنے گند دھوون تے نذراں پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طواف کرن۔

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِندَ
رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٣١﴾

۳۱۔ گال اے ہے جو جیرھا اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک اے اوندے کیتے چنگا ہے تے تہاڈے کیتے ڈنگر حلال کیتے گیئن سوائے انہیں دے جیرھے تہاکوں ڈسئے گیئن تے تساں بتیں دی پلیتی کنیں بچو تے کوڑیں گالہیں کنیں وی بچو۔

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَن يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ
أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کوں منو تے شرک کنیں بچو تے جیرھا شرک کریسی تے او ایویں ہے جیویں آسمان کنیں ڈھائے پیئے تے پکھی اونکوں جھپ چیندن یا اونکوں ہوا اڈار کے پریں دی جا تے سٹ آوے۔

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى
الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾

۳۳۔ اے ایویں ہے تے جیرھا اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے اے دلیں دا تقویٰ ہے۔

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾ ع

۳۴۔ مقررہ وقت تئیں ایندے وچ تہاڈے کیتے فائدہ ہے تے ول اوندے ولنڑ دی جا او پراٹا گھر۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ
إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اساں قربانی دا طریقہ مقرر کیتے تاں جو او اوندے اتے اللہ دا ناں گھنن ات گالہوں جو اوں انہیں کوں ڈنگر ڈتن تے تہاڈا ہکو معبود ہے تساں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرنڑ والیں کوں خوشخبری ڈیوے

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

۳۶۔ جنہیں دے اگو اللہ دا ذکر کیتا ونجے تے انہیں دے دل

عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ وَ الْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٦﴾

کمب ویندن تے جیرھا ڈکھ آوے اوندے اتے صبر کریندن تے نماز ٹھہاکے پڑھدن تے جو اساں ڈِتے اوندے وچو خرچ کریندن۔

وَ الْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ ۖۗ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَ اَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَ الْمُعْتَرَّ ؕ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٣٧﴾

٣٧۔ تے قربانی دے اُٹھ وی اساں تہاڈے کیتے اللہ دے عزت والے نشان بݨائن تے انہیں وچ تہاڈے کیتے چنگائی ہِ تے انہیں کوں قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے اللہ دا ناں گھنو تے جڈاں او پاسیں دے بھر ڈھے پوُن تے انہیں دا گوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں کوں تے فقیریں کوں وی کھواؤ تے ایویں اساں انہیں کوں خدمت وچ لائے سے تاں جو تساں شکر کرو

لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا وَ لَا دِمَآؤُهَا وَ لٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ؕ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ ؕ وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٨﴾

٣٨۔ انہیں قربانیں دا ماس تے خون اصلو اللہ تئیں نئیں پہنچدا تے اللہ سئیں کوں تہاڈا تقویٰ پہنچدے ایویں اللہ سئیں انہیں کوں تہاڈی خدمت وچ لائے تاں جو تساں سدھا راہ ڈکھالݨ تے اللہ سئیں دی وڈائی بیان کرو تے نیکی کرݨ والیں کوں خوشخبری ڈے۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٩﴾

٣٩۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں دا بچاؤ کریندا رہسی بے شک اللہ سئیں کہیں وی خیانت کرݨ والے تے منکر کوں پسند نئیں کریندا۔

اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ؕ وَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ۙ ﴿٤٠﴾

٤٠۔ جیرھے لوکیں نال جنگ کیتی ویندی ہِ انہیں کوں مقابلے دی اجازت ایں واسطے جو انہیں تے ظلم کیتا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر ہِ۔

اِۨلَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّاۤ اَنْ يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ؕ وَ لَوْ لَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَ بِيَعٌ وَّ صَلَوٰتٌ وَّ مَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ؕ وَ لَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٤١﴾

٤١۔ جیرھے گھریں کنیں ناحق کڈھے گئین محض ایں واسطے جو انہیں آکھئے جو ساڈا رب اللہ ہِ تے جے اللہ سئیں لوکیں کوں ہک بے کنیں پریں نہ کریندا تے گرجے تے یہودیں دیاں عبادت گاہواں تے مسیتاں جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیتا ویندے تباہ کر

ڈِتیاں ونجن ہا تے جیرھا اوندی مدد کریسی اللہ سئیں
ضرور اوندی مدد کریسی بے شک اللہ سئیں طاقتور
تے غالب ۔

اَلَّذِيْنَ اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوْا بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ ۭ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ۝۴۱

۴۲۔ جے اساں انہیں کوں زمین وچ طاقت ڈیووں
تے ایہ نماز پڑھسن تے زکوٰۃ ڈیسن تے نیکی دا حکم
ڈیسن تے برائی کنیں رکیسن تے ساریں کہیں دا انجام
اللہ دو ہے۔

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ
وَّعَادٌ وَّثَمُوْدُ ۝۴۲

۴۳۔ تے جے او تیکوں جھٹلیندن تے ایں کنیں پہلے نوح
دی تے عاد تے ثمود دی قوم وی جھٹلایا ہا ۔

وَقَوْمُ اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ ۝۴۳

۴۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم ۔

وَّاَصْحٰبُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوْسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِيْنَ
ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ۝۴۴

۴۵۔ تے مدین والیں وی جھٹلائے تے موسیٰ کوں
وی جھٹلایا گئے میں کافریں کوں وقتی ڈِتی ہے تے
ول میں انہیں کوں پکڑ گدھے تے میڈا پکڑن کینجھا ہے

فَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ فَهِىَ
خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ
مَّشِيْدٍ ۝۴۵

۴۶۔ کتنیاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں تباہ کر ڈِتے
جو او ظلم کریندیاں پئیاں ہن تے او ہݨ اپݨے چھتیں
تے ڈٹھیاں پئین تے کھوہ اجڑیے پئین تے اچیاں
ماڑیاں تباہ تھی گیئن ۔

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ
يَّعْقِلُوْنَ بِهَآ اَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا لَا
تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوْبُ الَّتِيْ فِي
الصُّدُوْرِ ۝۴۶

۴۷۔ کیا او زمین وچ نئیں ٹریئے جو انہیں دے دل
سمجھݨ والے تھی ونجن ہا یا کن سݨݨ والے تھی ونجن تے
بے شک اکھیں انھیاں نئیں تھیندیاں تے اصل دل
انھے تھیندن جیرھے سینیں وچ ہن ۔

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ۭ
وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ۝۴۷

۴۸۔ او تیں کنیں جلدی عذاب منگدن تے اللہ اپݨے
وعدے دی اصلوں خلاف ورزی نئیں کریندا تے بے شک
ہک ڈینہہ جیرھا تساں گݨیندے ہو تیڈے رب دے
نزدیک ہزار سال دے برابر ۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

۴۹۔ تے کئی وستیاں ہن جنہیں کوں اساں مہلت ڈِتی ہے

اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿٤٩﴾

ع تے او ظالم ہن ول میں انہیں کوں پکڑیٹے تے ساریں میڈو ولٹے۔

قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَاۤ اَنَا لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥٠﴾

۵۰. توں آکھ اے لوکو میں محض تہاڈو کھلا کھلا ڈراون والا ہاں۔

فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٥١﴾

۵۱. تے جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریندن انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿٥٢﴾

۵۲. تے جیرھے ساڈیے نشانیں دے بارے وچ ساکوں ہراونڑ دی کوشش کریندن او دوزخی ہن۔

وَمَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِيٍّ اِلَّاۤ اِذَا تَمَنّٰۤى اَلْقَى الشَّيْطٰنُ فِيْۤ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِى الشَّيْطٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٣﴾

۵۳. اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نئیں بھیجیا سوائے ایندے جو جیرھے ویلھے اوں نبی کوئی خواہش کیتی تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی۔ شیطان دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سئیں ہٹا ڈیندے ول اللہ سئیں اپنے نشان مضبوط کریندے تے اللہ سئیں بہوں جانڑ والا تے بہوں سیانڑاں ہے۔

لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِى الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَفِيْ شِقَاقٍ ۢ بَعِيْدٍ ﴿٥٤﴾

۵۴. تاں جو او شیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے فتنہ بنا دے جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے دل سخت ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پین۔

وَّلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٥﴾

۵۵. تے تاں جو او لوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او جانڑ گھنن جو بے شک او سچ تیڈے رب ولو تے اوندے اتے ایمان گھن آون تے ول انہیں دے دل اوندے اگو جھک ونجن تے بے شک اللہ سئیں منڑ والیں کوں سدھے راہ دو ہدایت ڈیونڑ والا ہے۔

وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيْمٍ ﴿٥٦﴾

۵۶. تے کافر ہمیشہ ایں شک وچ رہسن جے تیں اچانڑ گھڑت انہیں تے تباہی نہ آونجے یا ہر شئے ختم کر ڈیونڑ دے ڈینہہ دا عذاب آونجے۔

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ۗ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۗ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

۵۷. اوں ڈینہہ بادشاہت صرف اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٥٦﴾

انہیں دے درمیان فیصلہ کریسی تے مومن نیک کم کرݨ والے نعمتیں والی بہشت وچ رہسن.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٥٧﴾ ع

۵۸۔ تے کافر تے ساڈی آیات کوں جھٹلاوݨ والے کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

ع ١۴

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے مارے گئین یا مرگئین اللہ سئیں انہیں کوں بہوں چنگا انعام ڈیسی تے بے شک اللہ سئیں ساریں کنیں چنگا رزق ڈیوݨ والا ہے۔

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿٥٩﴾

۶۰۔ انہیں کوں ضرور اینجھی جا تے داخل کریسی جیڑھی اوپسند کریسن تے بے شک اللہ بہوں جاݨݨ والا تے ٹھڈھا ہے۔

ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦٠﴾

۶۱۔ اے ایویں ہے جیڑھا اتنی سزا ڈیوے جتنی اونکوں تکلیف ڈتی گئی ہے ول اوندے خلاف بغاوت تھی ونجے اللہ ضرور اوندی مدد کریسی بے شک اللہ سئیں بہوں معاف کرݨ والا تے بخشن والا ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾

۶۲۔ اے ات گالہوں ہے جو اللہ سئیں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سئیں سݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ اے ات گالہوں جو بے شک اللہ حق تے جینکوں او اللہ دے سوا سڈیندن او کوڑ تے بے شک اللہ سئیں اچا تے وڈا ہے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ؗ فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿٦٣﴾

۶۴۔ کیا تیں نئیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سئیں جھڑکنیں مینہ وسیندے تے زمین ساوی تھی ویندی ہے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے واقعی باخبر۔

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦٤﴾ ع

۶۵۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ سب اوندا ہے بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے تعریف دے قابل۔

ع ١۵

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ

۶۶۔ کیا توں ڈٹھا نئیں بے شک اللہ سئیں تہاڈے کیتے کم وچ لا

تَجْرِیْ فِی الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ؕ وَ یُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ
عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ
رَّحِیْمٌ ﴿٦٦﴾

ڈِتے جو کجھ زمین وِچ بیڑیاں ہوندے حکم نال سمندر وِچ چلدین تے آسمان کوں روکی کھڑے تاں جو او زمین تے نہ ڈھ پوّے سوائے اوندے حکم دے بے شک اللہ سئیں لوکیں نال بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔

وَ هُوَ الَّذِیْۤ اَحْیَاكُمْ ؗ ثُمَّ یُمِیْتُكُمْ ثُمَّ یُحْیِیْكُمْ ؕ
اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٧﴾

٦٧۔ تے او ہو ہِ جیں تہاکوں زندہ کیتے ول تہاکوں مریسی ول تہاکوں زندہ کریسی بے شک انسان نا شکرا ہِ۔

لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا یُنَازِعُنَّكَ
فِی الْاَمْرِ وَ ادْعُ اِلٰى رَبِّكَ ؕ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى
مُّسْتَقِیْمٍ ﴿٦٨﴾

٦٨۔ ہر قوم کیتے اساں قربانی دا طریقہ بݨائے او اپݨے طریقے نال قربانی کریندن تے او تیڈے نال ایں معاملے وِچ نہ بھڑن توں اپݨے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے ہویں۔

وَ اِنْ جٰدَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾

٦٩۔ تے جے او تیڈے نال بحث کرن تے توں آکھ جو تساں کریندے ہِو اللہ بہوں جاݨدے۔

اَللّٰهُ یَحْكُمُ بَیْنَكُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فِیْمَا كُنْتُمْ فِیْهِ
تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٧٠﴾

٧٠۔ اللہ سئیں تہاڈے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کریسی جیندے وِچ تساں اختلاف کریندے ہِو۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ مَا فِی السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ ؕ
اِنَّ ذٰلِكَ فِیْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ یَسِیْرٌ ﴿٧١﴾

٧١۔ کیا توں جاݨدا نئیں جو بے شک اللہ سئیں جاݨدے جو آسمان تے زمین وِچ بے شک اے کتاب وِچ موجود تے بیشک اے اللہ کیتے سوکھا ہِ۔

وَ یَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَمْ یُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّ
مَا لَیْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَ مَا لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ نَّصِیْرٍ ﴿٧٢﴾

٧٢۔ تے او اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیندے کیتے اللہ سئیں دلیل نئیں لہائی تے نہ انہیں کوں ایندا کوئی علم تے ظالمیں دا کوئی امدادی کائِ نئیں۔

وَ اِذَا تُتْلٰى عَلَیْهِمْ اٰیٰتُنَا بَیِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِیْ وُجُوْهِ
الَّذِیْنَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ؕ یَكَادُوْنَ یَسْطُوْنَ بِالَّذِیْنَ
یَتْلُوْنَ عَلَیْهِمْ اٰیٰتِنَا ؕ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ
ذٰلِكُمْ ؕ اَلنَّارُ ؕ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا ؕ وَ بِئْسَ
الْمَصِیْرُ ﴿٧٣﴾

٧٣۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلی آیتاں پڑھیاں ویندن تے کافریں دے منہ ڈٖہدیں او وٹیج ویندن۔ اے تھی سگدے جیڑھے آیتاں سݨیندے ہِن انہیں تے او حملہ کر ڈیون توں آکھ ڈے جو کیا میں تہاکوں ایں کنیں وی زیادہ بُری خبر ڈیواں اے بھاہ ہِ جیندا اللہ سئیں کافریں نال وعدہ کیتا ہوئے تے اے بہوں بُرا ٹھکاݨہ ہِ۔

ع ٩ ١٦

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ؕ وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ؕ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ ﴿۷۳﴾

۷۳. اے لوکو ہک گال ڈسی ویندی ہے اونکوں غور نال سنڑو بے شک تساں جینکوں اللہ دے سوا سڈیندے ہو او سارے کٹھے رل کے وی ہک مکھی اصلو پیدا نئیں کر سگدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شئے کھس گھنے اوں کنیں ولا نئیں گھن سگدے۔ منگنڑ والا وی تے جیں کنیں منگیا ویندے او وی کمزور۔

مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۷۴﴾

۷۵. انہیں اللہ سئیں دی جیویں حق ہا قدر نئیں کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں طاقت والا تے غالب۔

اَللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ ۢ بَصِيْرٌ ﴿۷۵﴾

۷۶. اللہ فرشتیں وچوں وی تے انسانیں وچوں رسول چنڑدا رہسی۔ بے شک اللہ بہوں سنڑ والا تے بہوں ڈیکھنڑ والا ہے۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۷۶﴾

۷۷. جو انہیں دے سامنڑے ہے تے جو انہیں دے پچھوں ہے او سبھ جانڑدے تے سارے معاملے اوہیں دو ولٹن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸. اے مومنو رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنڑے رب دی عبادت کرو تے چنگے کم کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَجَاهِدُوْا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ ۙ مِنْ قَبْلُ وَفِيْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ ۚۖ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ؕ هُوَ مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿۷۸﴾

۷۹. تے اللہ دے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں تہاکوں چنڑ گدھے تے دین وچ تہاڈے کیتے کوئی تنگی نسی بنڑائی۔ تہاڈے پیو ابراہیم دا مذہب اوں تہاڈا ناں مسلمان رکھیئے ایں کنیں پہلے وی تے ہنڑ وی تاں جو رسول تہاڈے گواہ ہووے تے تساں باقی دنیا تے گواہ ہووو۔ تساں نماز پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوو تے اللہ نال چمبڑے رہوو او تہاڈا مولا ہے تے آقا ہے تے او بہوں چنگا آقا تے کیجھا چنگا امدادی ہے۔

سُوْرَةُ الْمُؤْمِنُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّتِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مومنون مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیتاں تے ۶ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان
ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ②

۲۔ مومن کامیاب تھی گئین۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُوْنَ ③

۳۔ جیڑھے نمازیں وچ عاجزی کریندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ④

۴۔ تے جیڑھے بے ہودہ گالہیں کنیں منہ پھیر گھندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ⑤

۵۔ تے جیڑھے زکوٰۃ ڈیندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ⑥

۶۔ تے جیڑھے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔

اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ
غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ⑦

۷۔ سوائے اپݨیں زالیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سجے ہتھ
مالک ہن بے شک انہیں کوں کوئی ملام نہ کیتی ویسی۔

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ⑧

۸۔ تے جیڑھا ایندے سوا ہی گال دی خواہش کرے او
زیادتی کرݨ والن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ⑨

۹۔ تے جیڑھے اپݨی امانتیں تے اپݨی وعدیں دا خیال رکھیندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جیڑھے اپݨی نمازیں دی حفاظت کریندن۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ⑪

۱۱۔ اے او وارث ہن۔

الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ⑫

۱۲۔ جیڑھے بہشت دے وارث تھیسن تے اوندے وچ
ہمیشہ رہسن۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ ⑬

۱۳۔ تے اساں انسان کوں سنی مٹی دے ست کنیں پیدا
کیتے۔

ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ⑭

۱۴۔ ول اونکوں اساں نطفہ بݨائے تے ارام نال رہݨ آلی
جا تے رکھئے سے۔

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا

۱۵۔ ول نطفے کوں چمبڑݨ والا بݨائے تے ول او چمبڑݨ
والے کوں بوٹی بݨائے ول اوں بوٹی کوں ہڈی بݨائے

الْعِظٰمَ لَحْمًا ۗ ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ ۗ
فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِيْنَ ﴿۱۵﴾

ول اوں ہڈی تے ماس چڑھائے سے ول اونکوں بی شکل وچ گھن آئے ہیں تے بابرکت او ذاتِ جیرھی ساریں کنیں چنگی بناوݨ والی ہے۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مرسو۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ ول تہاکوں قیامت دے ڈینہہ اٹھایا ویسی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غٰفِلِيْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اساں تہاڈے اتے ست راہ بݨائن تے اساں مخلوق کنیں غافل نسے رہندے۔

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ ۖ
وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍۢ بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اساں اسمان کنیں ہک اندازے نال پاݨی لہائے ول اونکوں زمین وچ ٹھہرائے سے تے اساں اونکوں گھن ونجݨ تے وی قادر ہیں۔

فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ ۘ لَكُمْ فِيْهَا
فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ول اوندے نال اساں تہاڈے واسطے باغ بݨائن کھجیں دے تے انگوریں دے انہیں وچ تہاڈے کیتے بہوں سارے میوے تے تساں انہیں وچوں کھندے ہو۔

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ
وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جیرھا طورِ سینا کنیں نکلدے جیندے وچوں تیل نکلدے تے کھاوݨ والیں کیتے بوڑ۔

وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا
وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک تہاڈے کیتے ڈنگریں وچ سبق اساں تہاکوں انہیں دے ڈھڈھیں وچوں پلیندے ہیں تے انہیں وچ تہاڈے کیتے بہوں سارے نفعے ہن تے انہیں کوں کھندے وی ہو۔

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿۲۳﴾ ع ۱

۲۳۔ تے انہیں تے بیڑیں تیں تہاکوں سوار کیتا ویندے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دو بھیجیا ہا سے تے اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوندے علاوہ تہاڈا بیا کوئی معبود کائے نیں کیا تساں تقویٰ اختیار نہ کریندے۔

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ ۙ يُرِيْدُ اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ

۲۵۔ اوندی قوم دے کافر سرداریں تے وڈیریں آکھئے اے تساں آلی کار بندہ ہے اے چاہندے جو تساں کنیں وڈا بݨ ونجے تے

مَلٰٓئِكَةً ۚۖ مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ۚ ﴿٢٥﴾

جے اللہ چاہندا تے فرشتے لہندا اساں پہلے اپنڑے پیو ڈاڈیں کنیں اے گال نئیں سنڑی ۔

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ اے آدمی ہ جیرھا پاگل تھی گئے تساں کجھ مدت تیں اینکوں ڈیکھو (ایندا کیا تھیندے)

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٧﴾

٢٧۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر اے میکوں جھٹلیندن ۔

فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ
كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ
مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٨﴾

٢٨۔ اساں اوندو وحی کیتی جو توں ساڈی اکھیں دے سامنڑے تے ساڈی وحی نال بیڑی بنڑا تے جیرھے ویلھے ساڈا حکم آوے تے تنیں آو نجے ہر شئے وچو ڈو ڈو جوڑے تے اپنڑا ٹبر نال گھن کے ٹر پو سوائے اوندے جیندے کیتے ساڈا پہلا حکم تھی چکئے تے ظالمیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کرا او تے بڈسن ۔

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَجّٰىنَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾

٢٩۔ جیلھے توں تے تیڈے نال آلے بیڑی تے بہہ ونجو توں آکھ سب صفتاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں ظالم قوم کنیں بچائے ۔

وَقُلْ رَّبِّ اَنْزِلْنِيْ مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٣٠﴾

٣٠۔ تے توں آکھ اے میڈے رب توں میکوں برکت آلی جا تے لہا تے توں چنگا لہاونڑ والا ہوویں ۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِيْنَ ﴿٣١﴾

٣١۔ بے شک ایندے وچ بہوں سارے نشانن تے اساں امتحان گھندے ہیں ۔

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ۚ ﴿٣٢﴾

٣٢۔ ول اساں انہیں دے بعد کئی قوماں پیدا کیتن ۔

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾ ع ٢

٣٣۔ تے انہیں وچ وی اناہیں وچو رسول بھیجین جو تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں کیا تساں بچدے نوّھے ۔

وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ
الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ ۙ يَاْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

٣٤۔ اوندی قوم دے کافر وڈیریں تے جیرھے آخرت دی ملاقات دے وی منکر ہن آکھئے تے اساں انہیں کوں ایں دنیا وچ مالدار بنڑایا ہا اے تساں جیہاں بندہ ہ او کھندے

تَشْرَبُوْنَ ﴿٣٣﴾

جیر ھی شئے تساں کھندے ہو او ہو پیندے جو تساں پیندے ہو۔

وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٣٤﴾

٣۵۔ تے جے تساں اپنڑے جہیں بندے دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں گھاٹا پاونڑ والیں وچوں تھی ولیسو

اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَّعِظَامًا اَنَّكُمْ مُّخْرَجُوْنَ ﴿٣۵﴾

٣٦۔ کیا اے تہاڈے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈاں مرولیسو تے مٹی بنڑ ولیسو تے ہڈیاں تے تساں ولا کڈھیئے ولیسو۔

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٣٦﴾

٣٧۔ جیرھی گال دا وعدہ کیتا ویندے اینکوں عقل نئیں منیدی

اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٣٧﴾

٣٨۔ اے محض ساڈی دنیاوی زندگی ہے اساں مردے ہیں تے اساں جیندے ہیں اساں ولا اٹھا لیئے کائنا ولیسوں

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلُ ِۨافْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٨﴾

٣٩۔ اے ہک آدمی ہے جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑی کھڑے تے اساں ایندی گالہیں کوں نسے منیدے۔

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٣٩﴾

۴٠۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں جھٹلائے۔

قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نٰدِمِيْنَ ﴿۴٠﴾

۴١۔ اوں آکھئے اے لوک کجھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی ولیسن۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ غُثَآءً ۚ فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴١﴾

۴٢۔ انہیں کوں اوں عذاب پکڑ گھدا جیندی خبر ڈتی گئی ہائی تے اساں انہیں کوں گکھیں آلی کار بنڑا ڈتے تے ظالم قوم کیتے لعنت۔

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿۴٢﴾

۴٣۔ ول انہیں دے بعد اساں بیاں قوماں پیدا کیتن۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿۴٣﴾

۴۴۔ کوئی دی امت اپنڑے وقت کنیں نہ اگو تھیندی ہے تے نہ پچھو رہ سگدی ہے۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا ۭ كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً رَّسُوْلُهَا كَذَّبُوْهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ ۚ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ ول اساں ساندھوڑاں اندر رسول بھیجے جڈاں کہیں امت دو اوندا رسول آئے انہیں اونکوں جھٹلائے اساں کجھ لوکیں کوں کجھ دے بعد ہلاک کریندے گئے ہیں تے اساں انہیں کوں قصے بنڑا ڈتے تے نہ منڑ والی قوم تے لعنت۔

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ ول اساں موسیٰ تے اوندے بھرا ہارون کوں اپݨے نشان تے کھلی کھلی دلیل نال پٹھے۔

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ فرعون تے اوندے سرداریں دو تے انہیں تکبر کیتے تے لے اپݨے آپ کوں بہوں وڈا سمجھدے ہن۔

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے کیا اساں ݙو اپݨے جہیں بندیں کوں من گھنوں تے انہیں دی قوم ساݙی باہنی ہے۔

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ انہیں ݙوناہیں کوں جھٹلا ݙتے تے تباہ تھیوݨ والیں وچ رَل گئے۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ݙتی متاں او ہدایت پاون۔

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے اساں ابن مریم تے اوندی ما کوں نشان بݨائے تے انہیں کوں ہک اچی جا تے پناہ ݙتی جیرھی سکون آلی تے چشمے والی ہائی۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چنگے کم کرو بے شک میں ڄاݨدا ہاں جو تساں کریندے ہو۔

وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے بے شک تہاݙی اے جماعت ہکا جماعت ہے تے میں تہاݙا رب ہاں تساں میں کنیں ڈرو۔

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ انہیں خدا دے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے ونڈ گھدے تے ہر ٹولہ اپݨی اپݨی جا تے خوش۔

فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت تئیں غفلت وچ چھوڑ ݙے۔

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ کیا او خیال کریندن جو اساں جیرھی انہیں دی مال تے پتریں نال امداد کریندے پئے ہیں۔

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھیندے پئے ہیں۔ اصل او سمجھیندے نئیں۔

إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ بے شک او لوک جیرھے اپݨے رب کنیں کمبدن۔

وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے جیرھے اپݨے رب دی آیات کوں منیندن۔

وَالَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے جیرھے اپݨے رب دا کہیں کوں شریک نئیں بݨیندے

وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ
اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُوْنَ ﴿٦١﴾

٦١۔ تے جو انہیں کوں ملئے او لوکیں کوں ڈیندن تے
انہیں دے دل ات گالہوں ڈردن جو انہیں اپنڑے رب
دو ولنڑے۔

اُولٰٓئِكَ يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُوْنَ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ ایجھے لوک نیکیں وچ جلدی کرنڑ والن تے او نیکیں
وچ ہک ڈوجھے کنیں ودھنڑ والن۔

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتٰبٌ يَّنْطِقُ
بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٦٣﴾

٦٣۔ تے اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ
تکلیف نسے ڈیندے تے ساڈے کنیں ہک کتاب جیرھی
سچ الیندی ہے تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

بَلْ قُلُوْبُهُمْ فِيْ غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ
مِّنْ دُوْنِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عٰمِلُوْنَ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ اصل انہیں دے دل ایں کنیں غفلت وچن تے انہیں
دے کم ایندے سوا بے ہن جیرھے او کریندن۔

حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيْهِمْ بِالْعَذَابِ اِذَا هُمْ
يَجْـَٔرُوْنَ ﴿٦٥﴾

٦٥۔ جڈاں اساں انہیں دے امیریں کوں عذاب نال
پکڑدوں تے او ہوں ویلھے دھاڑ پٹاڑ شروع کر ڈیندن۔

لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ اج نہ پٹو بے شک ساڈے ولو تہاکوں کوئی امداد
نہ ملسی۔

قَدْ كَانَتْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ
تَنْكِصُوْنَ ﴿٦٧﴾

٦٧۔ میڈیاں آیتاں تہاکوں پڑھ کے سنایاں ویندیاں
ہن تے تساں کھڑیں دے بھر پھر ویندے ہاوے۔

مُسْتَكْبِرِيْنَ بِهٖ سٰمِرًا تَهْجُرُوْنَ ﴿٦٨﴾

٦٨۔ تکبر کریندے ہاوے تے اوندے متعلق بے ہودہ گالہیں
کریندے ہاوے۔

اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جَآءَهُمْ مَّا لَمْ يَاْتِ
اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٩﴾

٦٩۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نئیں کیتا یا انہیں دو او (وعدہ) آئے
جیرھا انہیں دے پیو ڈاڈے کوں نہ ملیا ہا۔

اَمْ لَمْ يَعْرِفُوْا رَسُوْلَهُمْ فَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٧٠﴾

٧٠۔ یا اپنڑے رسول کوں انہیں سنجا تا نئیں ایں واسطے اوندا
انکار کریندے پین۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ
لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧١﴾

٧١۔ کیا او آہدن جو اے پاگل اصل او تے انہیں دو سچ
گھن کے آئے تے انہیں وچو اکثر حق کوں چنگا نئیں جانڑدے

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ
وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

٧٢۔ تے جے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھو ٹردا تے
آسمان تے زمین وچ تے جو کجھ انہیں دے وچ تباہ تھی

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

ونجے ہا۔ اصل اساں انہیں دو نصیحت گھن کے آئے ہیں او اپݨی نصیحت کنیں منہ پھر یندن۔

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَّهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٧٢﴾

٧٢۔ کیا توں انہیں کنیں چٹی منگدیں تے تیڈے رب دی ڈِت چنگی ہے تے اوچنگا رزق ڈیوݨ والا ہے۔

وَاِنَّكَ لَتَدْعُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٣﴾

٧٣۔ تے بے شک توں انہیں کوں سدھے راہ دو سڈیندیں

وَاِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنٰكِبُوْنَ ﴿٧٤﴾

٧٤۔ تے بے شک جیڑھے آخرت کوں نئیں منیندے او سدھے رستے کنیں ہٹݨ والن۔

وَلَوْ رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلَجُّوْا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٥﴾

٧٥۔ تے جے اساں انہیں تے رحم کروں تے جیڑھا انہیں کوں ڈکھ پہنچدا پئے ہٹا ڈیوں تے او اپݨی منہ زوری وچ ودھ ولیسن۔

وَلَقَدْ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوْا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٧٦﴾

٧٦۔ تے اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑیا (ول وی) او نہ اپݨے رب دے اگو جھکئے تے نہ عاجزی کیتی۔

حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيْدٍ اِذَا هُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٧﴾

٧٧۔ تے جیلھے اساں انہیں تے بہوں سخت عذاب دا در کھولیا تے او ہوں ویلھے مایوس تے موٹھے تھی گئے۔

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٨﴾

٧٨۔ او ہو ہے جئیں تہاڈے کیتے کن اکھیں تے دل بݨائن۔ بہوں گھٹ جیڑھا تساں شکر کریندے ہو۔

وَهُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٧٩﴾

٧٩۔ او ہو ہے جئیں تہاکوں زمین وچ کھنڈائے تے تساں ہوندو کٹھے کیتے ولیسو۔

وَهُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٨٠﴾

٨٠۔ او ہو ہے جیڑھا جیندا کریندے تے مریندے تے رات تے ڈینہہ دا اگو پچھو آوݨ ہوندے حکم نال کیا تساں عقل نال کم نوہے گھندے۔

بَلْ قَالُوْا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُوْنَ ﴿٨١﴾

٨١۔ اصل انہیں او ہا گال کیتی ہے جیڑھی پہلے لوک کریندے ہن۔

قَالُوْٓا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٨٢﴾

٨٢۔ آہدن کیا اساں جیلھے مر ولیسوں تے مٹی تے ہڈیاں تھی ولیسوں ولا اٹھالئے ولیسوں۔

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٨٣﴾

٨۴۔ اے وعدہ ساڈے نال تے ساڈے پیو ڈاڈیں نال پہلے وی کیتا گیا ہا اے پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہن۔

قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٤﴾

٨٥۔ توں آکھ ڈسو زمین تے جو اوندے وچ ہن کیندے کیتے ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٨٥﴾

٨٦۔ او آکھسن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نہ ہے پکڑیندے۔

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿٨٦﴾

٨٧۔ توں آکھ ڈسو ست آسمانیں تے عرش عظیم دا رب کون ہے

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٨٧﴾

٨٨۔ او آکھسن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ کیا تساں اللہ کنیں نہ ہے ڈر دے۔

قُلْ مَنْۢ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ يُجِيْرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٨﴾

٨٩۔ توں آکھ ہر شئے دی بادشاہی کیندے ہتھ وچ ہے او پناہ ڈیندے اوندے خلاف پناہ کوئی نئیں ڈیندا جے تساں جاݨدے ہو۔

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُوْنَ ﴿٨٩﴾

٩٠۔ او آکھسن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کتھے جادو کیتے ویندے ہو۔

بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٩٠﴾

٩١۔ اساں انہیں دو حق گھن کے آئے ہیں تے او اوندے انکار کرݨ والے ہن۔

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍۢ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٩١﴾

٩٢۔ اللہ سئیں کوئی پتر نئیں بݨایا تے اوندے نال بیا معبود وی کوئی نئیں ناں تاں ہر معبود اپݨی پیدا کیتی شئے کوں انج گھن ویندے ہا تے کجھ بنہیں معبودیں تے چڑھائی کر ڈیون ہا اللہ پاک اوں کنیں جو اے آہدن۔

عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٩٢﴾ ع

٩٣۔ او غیب تے حاضر کوں جاݨدے تے جینکوں او شریک بݨیندن انہیں کنیں اچا ہے۔

قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّيْ مَا يُوْعَدُوْنَ ﴿٩٣﴾

٩۴۔ توں آکھ اے میڈے رب جے توں میکوں ڈکھا ڈیویں جیڑھا انہیں نال وعدہ کیتا گئے۔

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِيْ فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٩۴﴾

٩٥۔ اے میڈے رب توں میکوں ظالم قوم وچ نہ بݨاویں

وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُوْنَ ﴿٩٥﴾

٩٦۔ تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

تیکوں ڈکھاوں جیرھا انہیں نال اساں وعدہ کیتے۔

اِدۡفَعۡ بِالَّتِیۡ هِیَ اَحۡسَنُ السَّیِّئَةَ ؕ نَحۡنُ اَعۡلَمُ بِمَا یَصِفُوۡنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ توں گندیں گالہیں کوں چنگائی نال پریں کر اساں بہوں جانڑدے ہیں جو او آہدن۔

وَ قُلۡ رَّبِّ اَعُوۡذُ بِكَ مِنۡ هَمَزٰتِ الشَّیٰطِیۡنِ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ تے توں آکھ اے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں کنیں تیڈی آم شام منگداں۔

وَ اَعُوۡذُ بِكَ رَبِّ اَنۡ یَّحۡضُرُوۡنِ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ تے اے میڈے رب میں آم شام منگداں جو اے میڈے سامنڑے آون۔

حَتّٰۤی اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الۡمَوۡتُ قَالَ رَبِّ ارۡجِعُوۡنِ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ تے جیرھے ویلھے انہیں وچوں کہیں ہک کوں موت آویسی تے او آکھسی میکوں ولا بھیج۔

لَعَلِّیۡۤ اَعۡمَلُ صَالِحًا فِیۡمَا تَرَكۡتُ كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَ مِنۡ وَّرَآئِهِمۡ بَرۡزَخٌ اِلٰی یَوۡمِ یُبۡعَثُوۡنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ تاں جو میں اتھاں نیک کم کراں جیرھی جاہ کوں چھوڑ آیاں اے اصلوں نہ تھیسی بے شک اے ہک گال اے جیرھی او کریندا پئے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت دے ڈینہہ تئیں۔

فَاِذَا نُفِخَ فِی الصُّوۡرِ فَلَاۤ اَنۡسَابَ بَیۡنَهُمۡ یَوۡمَئِذٍ وَّ لَا یَتَسَآءَلُوۡنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں دھوتوں وجایا ویسی تے اوں ڈینہہ انہیں وچ کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ او ہک ڈوجھے دا حال پچھسن۔

فَمَنۡ ثَقُلَتۡ مَوَازِیۡنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ تے جیندے وزن بھاری ہوسن او ہے لوک کامیاب تھی ویسن۔

وَ مَنۡ خَفَّتۡ مَوَازِیۡنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِیۡنَ خَسِرُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ فِیۡ جَهَنَّمَ خٰلِدُوۡنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن او ہے لوک ہن جنہیں اپنڑے آپ کوں گھاٹے وچ سٹیئے دوزخ وچ ہمیشہ رہسن

تَلۡفَحُ وُجُوۡهَهُمُ النَّارُ وَ هُمۡ فِیۡهَا كٰلِحُوۡنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ بھا انہیں دے منہ ساڑ ڈیسی تے او اوندے وچ کالے دھوں تھی ویسن۔

اَلَمۡ تَكُنۡ اٰیٰتِیۡ تُتۡلٰی عَلَیۡكُمۡ فَكُنۡتُمۡ بِهَا تُكَذِّبُوۡنَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ کیا تہاڈے اتے میڈیاں آیتاں نہ پڑھیاں ویندیاں ہن تے تساں اوندا انکار کریندے ہاوے۔

قَالُوۡا رَبَّنَا غَلَبَتۡ عَلَیۡنَا شِقۡوَتُنَا وَ كُنَّا قَوۡمًا ضَآلِّیۡنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈی بدبختی ساڈے اتے غالب آگئی ہائی تے اساں گمراہ قوم ہاسے۔

رَبَّنَاۤ اَخۡرِجۡنَا مِنۡهَا فَاِنۡ عُدۡنَا فَاِنَّا

۱۰۸۔ اے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اساں

ظٰلِمُوْنَ ﴿١٠٧﴾

ولا اویں کروں تے بے شک اساں ظالم رہسوں۔

قَالَ اخْسَـُٔوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ ﴿١٠٨﴾

۱۰۹۔ او آکھسی پریں دوزخ وچ ونجو میڈے نال گال
نہ کرو۔

اِنَّهٗ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِيْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

۱۱۰۔ بے شک میڈے بندیں دچوں ہک ٹولہ آہدا ہا اے
ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش
ڈے ساڈے اتے رحم کر توں بہوں چنگا رحم کرݨ والا ایں

فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ ذِكْرِيْ وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ﴿١١٠﴾

۱۱۱۔ تساں انہیں نال مذاقاں کریندے ہاوے اے تیں
جو انہیں تہاکوں میڈی یاد بھلا ڈتی ہئی تے تساں انہیں نال
کھلدے ہاوے۔

اِنِّيْ جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوْٓا ۙ اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿١١١﴾

۱۱۲۔ بے شک میں اج انہیں کوں انہیں دے صبر دا بدلہ
ڈیساں بے شک او ہے کامیاب تھیوݨ والن۔

قٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ ﴿١١٢﴾

۱۱۳۔ او آکھسی تساں زمین وچ کتی سال رہ گئے ہو۔

قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّيْنَ ﴿١١٣﴾

۱۱۴۔ او آکھسن اساں ہک ڈینہہ یا اوندا کجھ حصہ رہ گئے ہیں
گنݨ والیں کنیں پچھ گھن۔

قٰلَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١١٤﴾

۱۱۵۔ او آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے ہو جے تساں
جاݨدے ہوو۔

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَّاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿١١٥﴾

۱۱۶۔ کیا تساں اے خیال کریندے ہاوے جو میں تہاکوں
بے کار پیدا کیتے تے بے شک تساں میڈو نہ ولائے ویسو

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿١١٦﴾

۱۱۷۔ اللہ سئیں اچی شان والا ہئی بادشاہ تے حق اوندے
سوا کوئی ہیا معبود نئیں او عزت آلے عرش دا رب

وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۙ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ ۙ فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۗ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿١١٧﴾

۱۱۸۔ تے جیرھا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود ڈیسی اوندی
اوں کنیں کوئی دلیل کائنی تے بیشک اوندا حساب محض
اوندے رب کنیں ہے تے بے شک کافر کامیاب نئیں تھیندے۔

وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١١٨﴾ ع ۶

۱۱۹۔ تے توں آکھ اے میڈے رب توں بخش تے توں
رحم کر تے توں بہوں چنگا رحم کرݨ والا ہویں۔

سُوْرَةُ النُّوْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نور مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٦٥ آیتاں تے ٩ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سُوْرَةٌ اَنْزَلْنٰهَا وَفَرَضْنٰهَا وَاَنْزَلْنَا فِيْهَاۤ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ (٢)

٢۔ اے سورت اساں اینکوں لہائے تے اساں فرض کیتے ایندے احکام تے عمل تے اساں ایندے وچ کھلیاں کھلیاں آیتاں لہائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِيْ فَاجْلِدُوْا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۪ وَّلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ (٣)

٣۔ زنا کرݨ والی تریمت تے جوان ڈونہاں وچوں ہر ہک کوں سو سو کوڑے مارو تے جے تساں اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان ایندے ہو تے اللہ دے دین وچ تساں انہیں ڈوناہیں نال نرمی نہ کرو تے انہیں ڈوناہیں دی سزا مومنیں دی ہک جماعت ڈیکھے۔

اَلزَّانِيْ لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۫ وَّالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَاۤ اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ (٤)

٤۔ زنا کرݨ والا مرد محض زنا کرݨ والی تریمت نال صحبت کریندے یا شرک کرݨ والی نال تے زنا کرݨ والی تریمت نال محض زنا کرݨ والا مرد یا مشرک صحبت کریندن تے مومنیں تے اے گال حرام کیتی گئی ہے۔

وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوْا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ ثَمٰنِيْنَ جَلْدَةً وَّلَا تَقْبَلُوْا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ (٥)

٥۔ تے جیرھے لوک پاک تریمتیں تے الزام لیندن تے ول او چار گواہ نئیں انیندے تے انہیں کوں اسی کوڑے مارو تے انہیں دی گواہی کڈاہیں وی قبول نہ کرو تے ایجھے لوک نافرمانن۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (٦)

٦۔ سوائے ایندے جیرھے لوک ایندے بعد توبہ کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے مہربان ہے۔

وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ شُهَدَآءُ

٧۔ تے جیرھے لوک اپݨی زالیں تے الزام لیندن تے اوندے

إِلَّآ أَنفُسُهُمْ فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَٰدَٰتٍۭ
بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ۝۷
وَٱلْخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ
ٱلْكَٰذِبِينَ ۝۸
وَيَدْرَؤُا۟ عَنْهَا ٱلْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَٰدَٰتٍۭ
بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ۝۹
وَٱلْخَٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ عَلَيْهَآ إِن كَانَ مِنَ
ٱلصَّٰدِقِينَ ۝۱۰

اپنڑے سوا گواہ کوئی نئیں ہوندے تے ول انہیں وچوں
ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھاوے جو او بے شک سچا ہے۔
۸۔ تے پنجویں دفعہ اے آکھے جو بے شک اوندے اتے
اللہ دی لعنت ہووے جے او کوڑا ہووے۔
۹۔ تے اوں تریمت دی سزا ختم کر ڈتی ویسی جے او
چار دفعہ اللہ دی قسم کھاوے جو او کوڑا ہے۔
۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے
ہووے جے او مرد سچا ہے۔

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝۱۱ ع

۱۱۔ تے جے اللہ دا فضل تے اوندی رحمت تہاڈے اتے نہ
ہوندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرنڑ والا تے سیانڑا ہے

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ
شَرًّا لَّكُم ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُم مَّا ٱكْتَسَبَ
مِنَ ٱلْإِثْمِ ۚ وَٱلَّذِى تَوَلَّىٰ كِبْرَهُۥ مِنْهُمْ لَهُۥ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۝۱۲

۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تساں وچوں ہک ٹولہ ہا
تساں انکوں اپنڑے کیتے برا نہ سمجھو اصل او تہاڈے کیتے
چنگائی ہے ہر شخص انہیں وچوں جیں جو گناہ کیتے اوں کوں سزا
ملسی تے انہیں وچوں جیرھا وڈا گناہگار رہا اوندے کیتے وڈا
عذاب۔

لَّوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ
بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا۟ هَٰذَآ إِفْكٌ مُّبِينٌ ۝۱۳

۱۳۔ اے گال سنڑنڑ دے بعد تے مومن مردیں تے مومن
تریمتیں اپنڑے متعلق چنگا گمان کیوں نئیں کیتا تے اے
آہدن جو اے وڈا کوڑ۔

لَّوْلَا جَآءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا۟
بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ۝۱۴

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نئیں گھن کے آئے تے جیلھے او
گواہ نئیں گھن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا وَ
ٱلْءَاخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِى مَآ أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۵

۱۵۔ تے جے تہاڈے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ
دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تہاکوں تہاڈے ایں
کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے ہا۔

إِذْ تَلَقَّوْنَهُۥ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ
لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُۥ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ
عَظِيمٌ ۝۱۶

۱۶۔ تے تساں ہک ڈوجھے دی زبان نال کوڑ سکھنڑ لگ
پئے تے اپنڑے مونہیں نال او آکھنڑ لگ پئے جیندا تہاکوں
کوئی علم نہ ہا تے تساں انکوں سوکھی گال سمجھیندے ہا دے

تے اللہ دے نزدیک بہوں وڈی گال ہائی۔

وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّتَكَلَّمَ
بِهٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾

١٦۔ تے جڈاں اے گال سنی ہائی تساں اے کیوں نہ
آکھیا ہا جو اے ساڈا کم نئیں جو اساں ایں گال کوں ولا
آکھوں اے خدا توں پاک ہیں اے بہوں وڈی تہمت۔

يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖٓ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧﴾

١٨۔ جے تساں مومن ہوے تے اللہ تہاکوں نصیحت کریندے
جو تساں اینجھی گال ولا نہ اکھاہے۔

وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٨﴾

١٩۔ او اللہ تہاڈے کیتے حکم بیان کریندے تے اللہ بہوں
جانݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾

٢٠۔ بے شک جیڑھے لوک اے چاہندن جو مومنیں وچ
برائی پھیل ونجے انہیں کیتے ایں دنیا وچ وی تے آخرت
وچ وی ڈکھ والا عذاب تے اللہ جاݨدے تے تساں
نہ جاݨدے۔

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾

٢١۔ تے جے تہاڈے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی
تے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے دل دل رحم
کرݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ وَمَنْ
يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ وَالْمُنْكَرِ ۭ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ
اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ
عَلِيْمٌ ﴿٢١﴾

٢٢۔ اے مومنو شیطان دے پیریں تے نہ ٹرو تے جیڑھا
شیطان دے پیریں تے ٹردے بے شک او
بے حیائی تے ناپسندیدہ گالھیں دا حکم ڈیندے تے جے
اللہ دا فضل تے رحمت تہاڈے اتے نہ ہوے ہا تہاڈے
وچوں کوئی کڈاہیں پاک نہ تھیوے ہا تے اصل اللہ سئیں
جینکوں چاہندے پاک کریندے تے اللہ سئیں بہوں
سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْٓا
اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۽
وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۭ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ ۭ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢﴾

٢٣ تہاڈے وچوں فضیلت والے تے کھلا رزق رکھݨ والے
قسم نہ کھاون جو او اپݨے سکیں کوں تے مسکینیں کوں تے مہاجریں
کوں اللہ دے رستے وچ نہ ڈیسن اور معاف کرݨ تے
کجھ نہ آکھن کیا تساں نہ ہے چاہندے جو اللہ تہاڈے گناہ

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے مہربان ۔

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ بے شک جیڑھے لوک پاک تے سدھی سادی مومن عورتیں تے تہمت لیندن ایں دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت تے انہیں واسطے وݙا عذاب ۔

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ جݙاں انہیں دیاں زباناں تے ہتھ تے پیر انہیں دے عملیں دے خلاف گواہی ݙیسن۔

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

۲۶۔ اوں ݙینہہ انہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ ݙیسی تے او جاݨ گھنسن جو بے شک اللہ سئیں ہی اصلوں واضح سچ ۔

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ ۖ وَ
الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ
مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۖ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ ع ۳ ۹

۲۷۔ گندیاں گالہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گالہیں کیتے ہن تے پاک گالہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گالہیں کیتے ہن ایہے بری کیتے ولسن اوں کنیں جو کجھ او آہدن۔ انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ اے مومنو اپݨے گھریں دے سوا بنہیں گھریں وچ نہ پیہو جے تیں پچھو نہ تے گھر والیں کوں سلام کرو ایہے تہاݙے کیتے چنگی گالھ تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ
لَكُمْ ۖ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۖ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ تے جے انہیں وچ کوئی وی نہ ملے تے انہیں وچ نہ پیہو جے تیں تہاکوں اجازت نہ ݙتی ونجے تے جے تہاکوں آکھیا ونجے ول ونجو تے ول ونجو ایہے تہاݙے کیتے زیادہ چنگی گالھ تے اللہ تہاݙے عملیں کوں بہوں جاݨدے ۔

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ تہاݙے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اینجھے گھریں وچ پیہو جیڑھے وسوں نہ ہوون تے تہاݙا سامان ہووے ۔ انہیں وچ تے اللہ جاݨدے جو تساں ظاہر کریندے تے لکیندے ہو۔

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ توں مومنیں کوں آکھ ݙے جو اپݨی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کرن ایہے انہیں کیتے بہوں چنگا ہے بے شک اللہ سئیں جاݨدے جو او کریندن۔

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

۳۲۔ تے مومن تریمتیں کوں آکھ جو اپݨیاں اکھیں جھکیاں

فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۪ وَلَا يُبْدِيْنَ
زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ
اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ
بَنِيْٓ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا
مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التّٰبِعِيْنَ غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ يَظْهَرُوْا عَلٰى عَوْرٰتِ
النِّسَآءِ ۪ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ
مِنْ زِيْنَتِهِنَّ ؕ وَتُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ جَمِيْعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُوْنَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۱﴾

رکھن تے اپنْی شرمگاہیں دی حفاظت کرن تے اپنْے سونْھپ کوں ظاہر نہ کرن سوائے اوندے جیرھا ظاہر ہووے تے اپنْی چادر اپنْے سینیں تے سٹ رکھن تے او اپنْے سونْھپ کوں ظاہر نہ کرن سوائے اپنْے پیئے دے یا اپنْے پیو تے یا سورھیں تے یا پتریں تے یا سکتریں تے یا بھرانویں تے یا بھنریجیں یا بھنیجیں تے یا ترمیتیں تے یا بانہیں تیں یا اینجھے چھوریں تے جیرھے بالغ نئیں تھئے یا اینجھے بالیں تے جنہیں کوں ترمیتیں دے خاص تعلقات دا علم نئیں تے اپنْے پیریں کوں زور نال مار کے نہ ٹرن تاں جو پتہ لگ ونجے ظاہر تھی ونجے او سونْھپ جینکوں او لکیندیاں پین تے اے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَاِمَآئِكُمْ ؕ اِنْ يَّكُوْنُوْا فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے تساں اپنْی بیوہ ترمیتیں تے اپنْے نیک بندیں تے بانہیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کوں اپنْے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیونْ والا تے جانْنْ والا ہے۔

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا ۖ وَّاٰتُوْهُمْ
مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ ؕ وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ
عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ؕ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیرھے نکاح نئیں کر سگدے او پاک رہون جے تیں اللہ انہیں کوں اپنْے فضل نال امیر کر ڈیوے تے جیرھے غلام تہاڈے نال لکھ پڑھ کرنْ چاہن تے تساں آزاد کرنْ کیتے لکھ پڑھ کر گھنو جے انہیں وچ چنگیائی ڈیکھو تے اللہ دے اوں مال وچوں انہیں کوں ڈیو جیرھا اوں تہاکوں ڈتے جے بانہیاں نیک رہونْ چاہون تے انہیں کوں برائی تے مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیا دی زندگی دا سامان چاہو تے جیرھا انہیں کوں مجبور کریسی تے بے شک اللہ سئیں انہیں دی مجبوری دے بعد بہوں بخشنْ والا تے بہوں مہربان۔

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ

۳۵۔ تے اساں تہاڈو کھلے نشان لہائن تے تہاڈے کنیں

خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝۳۴ ع

پہلے لوکیں دے مال وی ڈسین سے تے متقیں واسطے نصیحت۔

اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا
مِصْبَاحٌ ۭ اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ ۭ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ
وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْۗءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ ۭ نُوْرٌ عَلٰي نُوْرٍ ۭ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ
وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ۝۳۵

۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نور اوندے نور دی مثال ایویں ہے جیویں جالے وچ ڈیوا لاتھا ہووے تے ڈیوا شیشے وچ ہووے تے شیشہ ایویں جیویں چمکدا ہویا تارا ہووے اوں کوں زیتون دے مبارک وݨ دے (تیل) نال بالیا گیا ہووے نہ ابھرادھی ءِ اوتے نہ پچادھی بھانویں اونکوں بھا نہ وی لگے تے او تیل اونکوں آپے روشن کر ڈیوے تے نور دے اتے نور اللہ جینکوں چاہندے اپݨے نور دو ہدایت ڈیندے تے اللہ سئیں لوکیں کیتے اے گالہیں بیان کریندے تے اللہ ہر شئے کوں بھوں جاݨدے۔

فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ
يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۝۳۶

۳۷۔ گھروں دے وچ ہن اللہ سئیں جنہیں دے اچا کرݨ دا تے اوندے ناں دا ذکر کرݨ دا حکم ڈتے۔ اوندے وچ فجر شام اوندی تسبیح کریندے رہ ویندن۔

رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَاۗءِ الزَّكٰوةِ ۽ يَخَافُوْنَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ۝۳۷

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کوں تجارت تے وپار اللہ دے ذکر کنیں غافل نئیں کریندا تے نماز پڑھݨ کنیں تے زکاۃ ڈیوݨ کنیں وی او اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندے وچ دل تے اکھیں اپتریج ویسن

لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ
فَضْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاۗءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۳۸

تاں جو اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے عملیں دا بھوں چنگا بدلہ ڈیوے تے اپݨے فضل نال انہیں کوں ودھا ڈیوے تے اللہ جینکوں چاہندے بغیر حساب دے رزق ڈیندے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍۢ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ
الظَّمْاٰنُ مَاۗءً ۭ حَتّٰٓي اِذَا جَاۗءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـــًٔا وَّوَجَدَ
اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ۭ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝۳۹

۴۰۔ کافریں دے اعمال ایویں ہن جیویں چمکݨی ریت دا میدان جینکوں ترسا پاݨی سمجھیندے تے جڈاں اوندے نال اندے او کجھ وی نئیں ہوندا تے او اللہ کوں اپݨے کول ہوسی تے ادا اوندا پورا پورا حساب ڈیسی تے اللہ حساب جلدی گھنݨ والا ءِ۔

اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشٰهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ
سَحَابٌ ؕ ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ؕ اِذَآ اَخْرَجَ يَدَهٗ
لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا
لَهٗ مِنْ نُّوْرٍ ۝٤١

۴۱۔ یا الویں ہن جیویں شوہ سمندر وچ اندھارے ول ہک
لہر تے بی لہر ہوے ول اوندے اتے جھڑ ہوے اندھاریں
تے ول اندھاریں ہوون تے جے او ہتھ کڈھے تے اونکوں
ع ڈیکھ نئیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نور نہ بناوے
اوندے واسطے کوئی نور نئیں۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ؕ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ ؕ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۝٤٢

۴۲۔ کیا توں نئیں ڈٹھا بے شک جو کجھ آسمانیں وچ تے
زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے پکھی قطار بدھی
کھڑن تے انہیں وچوں ہر ہک کوں اوندی نماز تے تسبیح
دا پتہ ہے تے اللہ جو او کریندن اونکوں بھوں جاندے۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى
اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ۝٤٣

۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی ہے تے ہوندو
ولنڑے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ
يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَ
يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ
بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ؕ يَكَادُ سَنَا
بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ۝٤٤

۴۴۔ کیا توں نئیں ڈٹھا جو اللہ جھڑ کوں ہولے ہولے
ٹریندے تے ول کٹھا کر ڈیندے تے ولا انہیں کوں
تہاں لیندے ول توں ڈیہدیں انہیں دے وچوں مینہ آوݨ
پئے ویندے تے او جھڑ وچوں بھوں ٹھلیاں تھیں
ٹیندے انہیں وچ کجھ نثالویں ہوندن تے جیتھاں چاہندے
اوں تیں پچا ڈیندے تے جیں کنیں چاہندے روک گھندے۔
تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کوں اندھا کر
ڈیوے۔

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ۝٤٥

۴۵۔ اللہ رات تے ڈینہہ کوں پھریندا رہ ویندے بیشک
ایندے وچ عقل والیں کیتے سبق۔

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ
عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ
يَّمْشِيْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٤٦

۴۶۔ اللہ ہر جانور کوں پانی کنیں پیدا کیتے انہیں وچوں کجھ
ڈڈھ دے بھر ٹردن تے انہیں وچوں کجھ ڈو لتیں تے ٹردن
تے کجھ چار تے ٹردن جو اللہ چاہندے پیدا کریندے
بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى

۴۷۔ تے اساں کھلے کھلے نشان لہائن تے اللہ جینکوں

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۴۷﴾

چاہندے سدھا راہ ڈکھلیندے۔

وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى
فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے آہدن اساں اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اساں اطاعت کریندے ہیں ول انہیں دچوں ہک ٹولہ ایندے بعد پھر ویندے تے اے لوک مومن نئیں۔

وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ
مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے جیرھے ویلھے انہیں کوں اللہ تے اوندے رسول دو سڈیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں وچوں ہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ جے کوئی گال انہیں دے حق وچ ہووے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوئیں آویندن۔

اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ۚ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۵۱﴾ ع

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری ہے یا او شک وچ ہن یا او ڈردن جو اللہ تے اوندا رسول انہیں تے ظلم کریسی سچ اے ہے جو او خود ظالمن۔

اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۚ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ مومنیں کوں جیڈاں اللہ تے اوندے رسول دو سڈیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب اے ہوندے جو اساں سُنڑ گھدے تے من گِدھے تے ایھے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کنیں ڈردن تے اوندا تقویٰ اختیار کریندن ایھے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۗ
قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قسماں کھادین جے توں انہیں کوں حکم ڈیویں تے او ضرور نکلسن توں آکھ قسماں نہ کھاؤ اصل کم چنگی اطاعتِ ہے بے شک اللہ جو لُساں کریندے ہو جانڑدے۔

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ
تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا
حُمِّلْتُمْ ۗ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ تَهْتَدُوْا ۗ وَمَا عَلَى

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر ونجن تے اوندے اتے او ہا ذمہ داری ہے جیرھی اوندے ذمے لائی گئی ہے تے تہاڈے اتے او ہے جیرھی

الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِیْنُ ۞۵۵

تہاڈے ذمے لائی گئی ہے تے جے تساں اوندی اطاعت کرلیسو سدھے رستے تے آولیسو تے رسول دا کم محض کھول کے گال پچا ڈیوݨ۔

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَیَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِی الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِیْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۪ وَلَیُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِیْنَهُمُ الَّذِی ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَیُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ؕ یَعْبُدُوْنَنِیْ
لَا یُشْرِكُوْنَ بِیْ شَیْـًٔا ؕ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓىِٕكَ
هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۞۵۶

۵۶۔ اللہ سائیں تہاڈے وچوں مومنیں تے نیکیں نال اے وعدہ کیتے جو انہیں کوں ضرور زمین وچ خلیفہ بݨیسی جیویں انہیں کنیں پہلے خلیفہ بݨائس تے تاں جو انہیں کیتے اوں دین کوں جیرھا انہیں کوں چنگا لگے مضبوط کرڈیوے تے انہیں دے ڈر دے بعد انہیں کوں امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او میڈی عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کوں شریک نہ بݨاون جیرھا ایندے بعد انکار کریسی او نافرمانیں وچوں ہے۔

وَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِیْعُوا الرَّسُوْلَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۞۵۷

۵۷۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوو تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِیْنَ فِی الْاَرْضِ ۚ
وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ۞۵۸ ع ۷ ۱۲

۵۸۔ توں اصلو خیال نہ کرچو کافر زمین وچ ساکوں ہرا ڈیسن تے انہیں دا ٹھکاݨہ بھاہ ہے تے بھوں برا ٹھکاݨہ ہے۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لِیَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِیْنَ مَلَكَتْ
اَیْمَانُكُمْ وَالَّذِیْنَ لَمْ یَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرّٰتٍ ؕ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِیْنَ تَضَعُوْنَ ثِیَابَكُمْ
مِّنَ الظَّهِیْرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ۫ؕ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ
لَّكُمْ ؕ لَیْسَ عَلَیْكُمْ وَلَا عَلَیْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ؕ
طَوّٰفُوْنَ عَلَیْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ كَذٰلِكَ یُبَیِّنُ
اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰیٰتِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ حَكِیْمٌ ۞۵۹

۵۹۔ اے مومنو جیرھے تہاڈے بانھے بن تے جیرھے بالغ نئیں تھئے تہاڈے وچوں او ترے وقتیں وچ تساں کنیں پچھ کے آون فجر دی نماز کنیں پہلے تے ڈوپاریں کوں جیرھے ویلھے تساں کپڑے لہیندے ہو تے عشا دی نماز دے بعد اے تہاڈے ترے پردے دے وقت۔ ایندے بعد تہاڈے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نئیں تہاڈے وچوں کجھ بنہیں دو اندے رہ ویندن۔ ایویں اللہ تہاڈے کیتے آیتاں کھول کے بیان کیتن تے اللہ بھوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْیَسْتَاْذِنُوْا كَمَا
اسْتَاْذَنَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذٰلِكَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
اٰیٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ حَكِیْمٌ ۞۶۰

۶۰۔ تے جڈاں تہاڈے بال بالغ تھی ونجن تے او وی ایویں اجازت منگن جیویں ایں کنیں پہلے لوک اجازت منگدے ہن اللہ تہاڈے کیتے کھول کے اپݨیاں آیتاں بیان کریندے تے اللہ

بہوں جانݨ والا تے بہوں سیانا اے۔

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِیْ لَا یَرْجُوْنَ نِکَاحًا فَلَیْسَ عَلَیْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ یَّضَعْنَ ثِیَابَهُنَّ غَیْرَ مُتَبَرِّجٰتٍۭ بِزِیْنَةٍ ؕ وَاَنْ یَّسْتَعْفِفْنَ خَیْرٌ لَّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ بہوں بڈھیاں تریمتیں جیہڑیاں شادی دے قابل نئیں انہیں تے کوئی گناہ نئیں جو او اپنے کپڑے اپنے حسن کوں ظاہر نہ کریندے ہوئیں لہا رکھن جے او بچیاں رہ ونجن تے انہیں کیتے چنگا اے تے اللہ بہوں سݨݨ والا تے جانݨ والا اے

لَیْسَ عَلَی الْاَعْمٰی حَرَجٌ وَّلَا عَلَی الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَی الْمَرِیْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰۤی اَنْفُسِکُمْ اَنْ تَاْکُلُوْا مِنْۢ بُیُوْتِکُمْ اَوْ بُیُوْتِ اٰبَآئِکُمْ اَوْ بُیُوْتِ اُمَّهٰتِکُمْ اَوْ بُیُوْتِ اِخْوَانِکُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَخَوٰتِکُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَعْمَامِکُمْ اَوْ بُیُوْتِ عَمّٰتِکُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَخْوَالِکُمْ اَوْ بُیُوْتِ خٰلٰتِکُمْ اَوْ مَا مَلَکْتُمْ مَّفَاتِحَهٗۤ اَوْ صَدِیْقِکُمْ ؕ لَیْسَ عَلَیْکُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْکُلُوْا جَمِیْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ؕ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُیُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِکُمْ تَحِیَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَکَةً طَیِّبَةً ؕ کَذٰلِکَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَکُمُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّکُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۲﴾ ع

۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریں تے تہاڈے اپنے تے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپنے گھریں وچ کھاؤ تے اپنے پیو دے گھریں یا ما دے گھریں یا اپنے بھرانویں دے گھریں تے اپنی بھیݨیں دے گھرو تے چاچے دے گھریں وچ یا چاچیں دے گھریں وچ یا اپنے مامیں دے گھریں وچ یا ماسیں دے گھریں وچ یا جیندے کنجیں دے تساں ملک ہوے یا اپنے سنگتیں دے گھرو کھاؤ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں رل کے کھاؤ یا انجو انج کھاؤ تے جڈاں کہیں گھرو چ پیہو اپنے گھر والیں تے سلام کرواے اللہ ولو بابرکت تے چنگا تحفہ اے ایویں اللہ اپنی

ع ۸ ۱۴

آیات کھول کے تہاڈے اتے بیان کریندے تاں جو تساں عقل نال کم گھنو۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا کَانُوْا مَعَهٗ عَلٰۤی اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ یَذْهَبُوْا حَتّٰی یَسْتَاْذِنُوْهُ ؕ اِنَّ الَّذِیْنَ یَسْتَاْذِنُوْنَکَ اُولٰٓئِکَ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْکَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ مومن صرف او ہے ہن جیڑھے اللہ تے اوندے رسول تے ایمان انیندن نے جیڑھے ویلھے اوندے نال کہیں قومی کم کیتے بیٹھے ہون او نئیں ویندے جے تیں پچھ نہ گھنن۔ بے شک جیڑھے لوک تیں کنیں پچھدن او ہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان انیندن تے جڈاں او تیں کنیں کہیں اپنے کم کیتے اجازت منگن توں انہیں وچو جینکوں چاہیں اجازت ڈے ڈے انہیں واسطے اللہ کنیں بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا اے۔

لَا تَجْعَلُوْا دُعَآءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ؕ
قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ
الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖٓ اَنْ تُصِيْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ
يُصِيْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ رسول دے سڈݨ کوں ایویں نہ سمجھو جیویں آپت وچ ہک ڈو جھے کوں سڈیندے ہو، اللہ جاݨدے جیڑھا تساں وچوں چھوہ مار کے کھسک ویندے ہن تے جیڑھے اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن او ڈرن جو انہیں کوں کوئی مصیبت نہ آ ونجے یا انہیں کوں ڈکھ والا عذاب نہ پہنچے۔

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قَدْ يَعْلَمُ مَآ اَنْتُمْ
عَلَيْهِ ؕ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ وَاللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ سݨو بے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اللہ دا ہے، جیڑھی حالت وچ تساں ہو تے اللہ اوں کوں جاݨدے تے جڈاں او اللہ دو ولائے ویسن جو کجھ او کریندن اللہ انہیں کوں ڈس ڈیسی تے اللہ ہر شئے کوں بہوں جاݨݨ والا ہے۔ ع ۹/۱۵

سُوْرَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانٍ وَّ سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورت فرقان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیتاں تے ۶ رکوعن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

ا بشروع کریندا اللہ دے ناں نال جو بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ②

۲۔ او ذات بابرکت ہے جیں اپݨے بندے تیں قرآن نازل کیتے تاں جو او لوکیں کو ہوشیار کرے۔

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقْدِيْرًا ③

۳۔ آسمان تے زمین دی بادشاہت ہوندی ہے اوں پتر کوئی نئیں بݨایا تے نہ ہوندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں ہر شئے کوں پیدا کیتے تے اوندا اندازہ مقرر کیتس۔

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ④

۴۔ انہیں لوکیں اوندے سوا اینجھے معبود بݨائن جیڑھے کجھ وی پیدا نئیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے گیئن تے نہ او اپݨے کیتے نقصان تے نہ نفعے دے مالکن تے نہ موت دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھݨ دے مالکن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ࣙافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۚ فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ⑤

معانقة عند المتاخرين

۵۔ تے کافر آہدن اے تے محض ہک کوڑ ہے جیڑھا اوں بݨا گدے تے بی قوم ایندی مدد کریندی ہے اے انہیں وڈا ظلم کیتے تے وڈا کوڑ ماریئے نیں۔

وَقَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ⑥

۶۔ تے او آہدن اے تے پہلیاں کہانیاں ہن جیڑھیاں اوں لکھوا گدیئن تے رات ڈینہہ اوندے اتے پڑھیاں ویندن

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑦

۷۔ توں آکھ ایں قرآن کوں اوں ذات بݨائے جیڑھا آسمانیں تے زمین دے راز کوں جاݨدے بے شک او بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ فِي الْاَسْوَاقِ ۭ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ نَذِيْرًا ⑧

۸۔ تے انہیں آکھئے ایں رسول کوں کیا تھی گئے اے کھاݨا کھندے تے بازاریں وچ ٹردے اہندے اتے فرشتہ کیوں نئیں لہایا گیا تے جیڑھا ایندے نال تھی کے ڈراوے ہا.

اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا ؕ
وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ⑨

۹۔ یا اوندے اتے خزانہ لہایا ونجے ہا یا ایں کنیں باغ ہوے ہا جیندے وچوں کھاوے ہا تے ظالمیں آکھے جو تساں تے ایجھے آدمی دے پچھوں ٹردے ہو جینکوں کھوایا ویندے۔

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَبِيْلًا ⑩ ع

۱۰۔ توں ڈیکھ تیڈے متعلق کینجھیاں گالھیں کریندن تے او گمراہ تھی گئین تے ہݨ کوئی انہیں کوں راہ نئیں لبھدا۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ
قُصُوْرًا ⑪

۱۱۔ برکت والی ہے او ذات جے او چاہے تے ایں کنیں زیادہ چنگے باغ تیڈے بݨا ڈیوے جیندے وچ نہراں وہندیاں ہوون تے تیڈے کیتے وݙیاں ماڑیاں بݨا ڈیوے۔

بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ ۚ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ⑫

۱۲۔ اصل او قیامت دا انکار کریندے پین تے اساں قیامت دے منکر کیتے بھڑکݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے

اِذَا رَاَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا
وَّزَفِيْرًا ⑬

۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں ڈیکھسی پریں کنیں او اوندی کاوڑ والی تے مصیبت والی آواز سُݨسن۔

وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُوْرًا ⑭

۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں بدھ کے تنگ جاوچ سٹیا ویسی تے او اتھاں موت کوں سݙیسن۔

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُوْرًا وَّاحِدًا وَّادْعُوْا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ⑮

۱۵۔ اَج تساں ہک موت نہ سݙو بھوں ساریاں موتاں سݙو۔

قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَّمَصِيْرًا ⑯

۱۶۔ توں آکھ کیا اے چنگا ہے یا ہمیشہ رہݨ والی بہشت جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں دا بدلہ تے ٹکاݨہ ہوسی۔

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ خٰلِدِيْنَ ؕ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا
مَّسْئُوْلًا ⑰

۱۷۔ اوندے وچ انہیں کوں جو او چاہسن ملسی تے ہمیشہ رہسن تیڈے رب دا وعدہ ضرور پورا تھیسی۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
فَيَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِيْ هٰٓؤُلَآءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيْلَ ؕ ⑱

۱۸۔ تے جڈاں انہیں کوں تے انہیں دے معبودیں کوں جینہدی او اللہ دے سوا عبادت کریندے ہن کٹھا کیتا ویسی ول آکھسی کیا تساں میڈے بندیں کوں گمراہ کیتا ہا یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْۢبَغِيْ لَنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ

۱۹۔ او آکھسن توں پاک ہیں ساڈا کوئی حق نہ ہا جو اساں

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

تیڈے سوا بے سنگتی بݨاوُں ہا تے تیں انہیں کوں تے
انہیں دے پیو ڈاڈیں کوں بہوں فائدہ ڈیندا ہا (امیر بݨایا ہا)
تے او تیڈی یاد بھُل گیئن تے او تباہ تھیوݨ والی قوم
تھی گئی ہائی۔

فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

۲۰۔ جو تساں آہدے ہاوے انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے
ہݨ تساں نہ عذاب ہٹا سگدے ہو تے نہ مدد دی طاقت رکھیندے ہو
تے جیڑھا تہاڈے وچوں ظالم اوں کوں اساں وڈا عذاب
ڈیسوں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ
رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے تیں کنیں پہلے اساں جتی رسول بھیڄین او سارے
کھاݨا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے
اساں تساں وچوں کجھ کوں کجھ کیتے فتنہ بݨائے ہے کیا تساں
صبر کریندے ہو تے تہاڈا رب بہوں ڈیکھݨ والا ہے۔

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے جیڑھے لوک ساڈے ملݨ دی امید نئیں رکھیندے
انہیں آکھے ساڈے اتے فرشتے کیوں نئیں لہائے
گئے یا اساں اپݨے رب کوں ڈیہدے نِتے انہیں اپݨے
دلیں وچ اپݨے آپ کوں وڈا سمجھے تے او منہ زوری
وچ بہوں اگو ودھ گیئن۔

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

۲۳۔ جیڑھے ڈینہہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈینہہ
مجریں کیتے کوئی چنگی خبر نہ ہوسی تے او آکھسن اساں
کنیں پریں رہ ونجو۔

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنثُورًا ﴿٢٤﴾

۲۴۔ جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کریسوں تے
اونکوں ایویں کر ڈیسوں جیویں ہوا وچ اڈردے ہوئے
گھٹے۔

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ بہشتی لوک اوں ڈینہہ ٹکاݨے دے لحاظ نال وی
چنگے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چنگی جاہیں وچ ہوسن۔

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ

۲۶۔ تے جیڈاں آسماں پھٹ ویسی تے سر تے جھڑ ہوسی

تَنْزِيلًا ﴿٢٦﴾

تے فرشتے ول ول لہائے ولسین.

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

۲۷۔ اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمٰن خدادی ہوسی تے او ڈینہہ کافریں کیتے اوکھا ہوسی.

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالم اپنڑے ہتھیں کوں چک پیسی تے آکھسی ہائے ہائے میں رسول دے نال ٹرپوواں ہا

يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٩﴾

۲۹۔ ہائے ہائے میں فلانے آدمی کوں سنگتی نہ بݨاواں ہا

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٣٠﴾

۳۰۔اوں میکوں اللہ دی یادکنیں غافل کر ڈتے اوندے میں کنیں آوݨ دے بعد تے شیطان انسان کوں کلھا چھوڑ ڈیندے.

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣١﴾

۳۱۔ تے رسول آکھسی اے میڈے رب بے شک میڈی قوم ایں قرآن کوں کنڈ پچھو سٹ گھتے ہِن.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے ایویں اساں ہر نبی دا مجریں وچوں دشمن بݨائے ہِن تے تیڈا رب ہدایت ڈیوݨ تے مدد کرݨ دے لحاظ نال کافی ہِے.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٣﴾

۳۳۔تے کافریں آکھے قرآن ایں نبی تے ہکو دفعہ کیوں نئیں لہایا گیا. ایویں ہے تاں جو اساں ایندے نال تیڈے دل کوں مضبوط کروں تے اساں ایکوں بہوں چنگا بݨائے.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٤﴾

۳۴۔ او تیکوں کوئی وی گال نئیں آہدے تے اساں تیکوں اوندے جواب وچ پکی تے سچی گال ڈسیندے ہِن تے بہوں چنگی تفسیر کر ڈیندے ہِن.

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾

۳۵۔ تے جیڑھے لوک اپنڑے سریں نال جہنم دو کٹھے کیتے ولسین ایجھے لوکن جنہیں دی جا بہوں بُری ہِے تے گمراہی آلا راہ.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٦﴾

۳۶۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے نال اساں اوندے بھرا ہارون کوں امدادی بݨا کے بھیجے ہِن.

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ

۳۷۔ تے اساں آکھیا ڈوہیں اوں قوم دو ونجو جنہیں ساڈی

تَدْمِيْرًا ﴿٣٦﴾

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں اصلو تباہ کرڈِتے

وَقَوْمَ نُوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ
لِلنَّاسِ اٰيَةً ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣٧﴾

۳۸۔ تے نوح دی قوم جیرھے ویلھے انہیں اپنڑے رسولیں کوں جھٹلائے اساں اونکوں غرق کرڈِتے تے لوکیں کیتے نشان بنڑا ڈِتے تے ظالمیں واسطے اساں ڈُکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَّعَادًا وَّثَمُوْدَا۟ وَاَصْحٰبَ الرَّسِّ وَقُرُوْنًۢا بَيْنَ ذٰلِكَ
كَثِيْرًا ﴿٣٨﴾

۳۹۔ تے عاد تے ثمود تے کھو آلے تے بِی بہوں ساری قومیں کوں جیرھیاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کرڈِتے۔

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَ ؗ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيْرًا ﴿٣٩﴾

۴۰۔ تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کرڈِتی سے (تے جیلھے نہ سمجھے) اساں انہیں کوں تباہ کرڈِتے۔

وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِیْۤ اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ؕ
اَفَلَمْ يَكُوْنُوْا يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ نُشُوْرًا ﴿٤٠﴾

۴۱۔ تے بے شک اوایں وستی کنیں لنگھین جیندے اتے ڈُکھ دا مینہ وسایا گیا ہا کیا او اینکوں ڈِٹھدے نئیں تے اصل او ولا اُٹھنڑ دی امید وی نئیں رکھیندے۔

وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ؕ اَهٰذَا الَّذِیْ
بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا ﴿٤١﴾

۴۲۔ تے جیلھے او تیکوں ڈِٹھدن تے او تیکوں محض کھل تے مذاق دی جا سمجھدن کیا ایہو ہے جیکوں اللہ سئیں رسول بنڑا کے پٹھیئے۔

اِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَاۤ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ؕ
وَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ حِيْنَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ
سَبِيْلًا ﴿٤٢﴾

۴۳۔ جے ایندے وس وچ ہُوے ہا تے ساکوں ساڈے معبودیں کنیں پریں کرڈیوے ہا جے اساں انہیں تے پکے نہ ہُووں ہا تے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جڈاں او عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سدھے راہ کنیں پریں تھی گئے۔

اَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ ؕ اَفَاَنْتَ تَكُوْنُ
عَلَيْهِ وَكِيْلًا ﴿٤٣﴾

۴۴۔ اے رسول! کیا تیکوں اوں شخص دا پتہ ہے جئیں اپنڑی خواہشیں کوں معبود بنڑا گدھے کیا توں اوندا وی نگران بنڑسیں۔

اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُوْنَ اَوْ يَعْقِلُوْنَ ؕ اِنْ
هُمْ اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٤٤﴾ ع

۴۵۔ کیا توں سمجھیندیں جو انہیں وچوں بہوں سارے سنڑدن یا سمجھیندن او تے محض ڈنگریں آلی کار ہن تے اصل او انہیں کنیں وی بچھلے پاندن۔

اَلَمْ تَرَ اِلٰی رَبِّكَ كَیْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهٗ سَاكِنًا ۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَیْهِ دَلِیْلًا ﴿۴۶﴾

۴۶۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو تیڈے رب کیویں پچھاویں کوں وڈا کیتے تے جے او چاہے ہا تے اونکوں کھڑا کر ڈیوے ہا ول اساں سجھ کوں اوندے اتے گواہ بنالئے۔

ثُمَّ قَبَضْنٰهُ اِلَیْنَا قَبْضًا یَّسِیْرًا ﴿۴۷﴾

۴۷۔ ول اساں اونکوں آپ دو ہولے ہولے چھکیندے پئے ہیں۔

وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الَّیْلَ لِبَاسًا وَّالنَّوْمَ سُبَاتًا وَّجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوْرًا ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے او ہوے جیں تہاڈے کیتے رات کوں لباس تے نندر کوں آرام دا ذرلیہ بنائس تے ڈینہہ کوں اٹھݨ دا ذرلیہ بنائس۔

وَهُوَ الَّذِیْٓ اَرْسَلَ الرِّیٰحَ بُشْرًاۢ بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهٖ ۚ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً طَهُوْرًا ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے او ہوے جیں اپݨی رحمت کنیں پہلے ہوائیں خوشخبری کیتے بھیڄین تے اساں جھڑ کنیں پاک پاݨی لہائے۔

لِّنُحْیِۦَ بِهٖ بَلْدَةً مَّیْتًا وَّنُسْقِیَهٗ مِمَّا خَلَقْنَآ اَنْعَامًا وَّاَنَاسِیَّ كَثِیْرًا ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تاں جو اساں اوندے نال ہر ملک کوں وسوں کروں تے اوندے نال بہوں سارے ڈنگریں تے انسانیں کوں پاݨی پلیندے ہیں جیرھے اساں پیدا کیتن۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَیْنَهُمْ لِیَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰٓی اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے اساں ریاݨی اکوں انہیں وچ کھنڈا ڈتے تاں جو او نصیحت پکڑن تے بہوں سارے لوک کفر دے سوا ساریں گالہیں دا انکار کریندن۔

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِیْ كُلِّ قَرْیَةٍ نَّذِیْرًا ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جے اساں چاہوں ہا تے اساں ہر وستی وچ ڈراوݨ آلا بھیڄوں ہا۔

فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِیْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِیْرًا ﴿۵۳﴾

۵۳۔ توں کافریں دا آکھݨ نہ من تے ایں قرآن نال انہیں دے خلاف وڈا جہاد کر۔

وَهُوَ الَّذِیْ مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَیْنَهُمَا بَرْزَخًا وَّحِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے او ہوے جیں ڈو سمندر چلائن ہک بہوں مٹھا ہے تے ڈوجھا بہوں کوڑا ہے تے لوݨا ہے تے انہیں ڈوناہیں دے ادھ وچ اوں ہک روک بݨا ڈتی ہے تے او ہک ڈوجھے نال رلدے نئیں۔

وَهُوَ الَّذِیْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا

۵۵۔ تے او ہوے جیں پاݨی کنیں انسان بݨائے تے اونکوں

وَّصِهْرًا ۭ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ﴿٥٥﴾

کڈاہیں پیو ڈاڈا تے کڈاہیں سورھا بٹائس تے تیڈا رب ہر شئے تے قادر ہے

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۭ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ﴿٥٦﴾

۵٦۔ تے او اللہ دے سوا اوندی عبادت کریندن جیرھا نہ انہیں کوں فائدہ پچیندے تے نہ انہیں کوں ڈکھ پچا سگدے تے کافر لیکا اپݨے رب دے خلاف رہندے۔

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿٥٧﴾

۵۷۔ تے اساں تیکوں محض خوشخبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے پٹھے۔

قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَاۗءَ اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٥٨﴾

۵۸۔ توں آکھ میں تساں کنیں کوئی بدلہ نئیں منگدا سوائے اوں بندے دے جیرھا اپݨی مرضی نال اپݨے رب دی راہ دو ٹر پوے۔

وَتَوَكَّلْ عَلَي الْـحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ۭ وَكَفٰى بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا ﴿٥٩﴾

۵۹۔ تے توں اوں ذات تے بھروسہ کر جیرھی زندہ ہے تے کڈاہیں نئیں مردا تے اوندی تعریف نال اوندی پاکیزگی بیان کر تے او اپݨے بندیں دے گناہیں توں چنگا بھلا واقف ہے۔

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَي الْعَرْشِ ښ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيْرًا ﴿٦٠﴾

۶۰۔ او خدا جیں آسمانیں تے زمین تے جو ایندے وچکار ہے چھی وقتیں وچ پیدا کیتس تے ول او عرش تے جم گئے بن منگے ڈیوݨ والا ہے توں او کنیں پچھ جیرھا بھوں جاݨدے۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ ۤ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿٦١﴾

۶۱۔ تے جیلھے انہیں کوں اکھیندے جو رحمان کوں سجدہ کرو او آہدن رحمان کیا شئے ہے کیا اساں اونکوں سجدہ کروں جیندا توں ساکوں حکم ڈیندیں تے ایہ گال انہیں کوں نفرت وچ ودھا ڈیندی ہے۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَاۗءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ﴿٦٢﴾

۶۲۔ برکت والی ہے او ذات جیں آسمان وچ برج بݨائن تے انہیں وچ سجھ تے روشنی ڈیوݨ والا چندر بݨائس۔

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ﴿٦٣﴾

۶۳۔ تے اوہا ذات جیں رات تے ڈینہہ کوں ہک ٻے دے پچھو آوݨ والا بݨائس ایہ اوندے واسطے ہے جیرھا

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے۔

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿٦٣﴾

۶۴۔ تے رحمٰن دے بندے او ہن جیرھے زمین تے آرام نال ٹردن تے جیلھے انہیں نال جاہل الویندن تے او انہیں کوں آہدن خیر ہُوی۔

وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِيَامًا ﴿٦٤﴾

۶۵۔ تے جیرھے اپنیاں راتاں اپنے رب کوں سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑ کے گذریندن۔

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

۶۶۔ تے جیرھے آہدن اے ساڈے رب اساں کنیں دوزخ دا عذاب پریں ہٹا بے شک اوندا عذاب چنبڑ ہے تے تباہی ہے۔

اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ﴿٦٦﴾

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری ہے بھانویں عارضی رہن دی جا ہُوسے یا مستقل۔

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

۶۸۔ تے جیرھے دیلھے خرچ کریندن نہ او فضول خرچی کریندن تے نہ شومائی کریندن تے او ڈوناہیں گالہیں دے وچ وچ ٹردن۔

وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ﴿٦٨﴾

۶۹۔ تے جیرھے اللہ دے نال بیا کوئی معبود نئیں سڈیندے تے او کہیں اینجھے بندے کوں قتل نئیں کریندے جیندا قتل اللہ حرام کیتا ہُوسے سوائے حق دے تے نہ او زنا کریندن تے جیرھا اینجھا کم کریسی او گناہ دا بدلہ پیسی۔

يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيْهٖ مُهَانًا ﴿٦٩﴾

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہہ اوندے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ویسی تے اوندے وچ بے عزت تھی کے رہسی۔

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٠﴾

۷۱۔ سوائے اوندے جیرھا توبہ کرسے تے جیرھا ایمان آنسے تے چنگے کم کرسے ایجھے ہن جو اللہ سئیں انہیں دی برائیں کوں نیکی وچ بدل ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشن والا تے بہوں رحم کرن والا ہے۔

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ اِلَى اللّٰهِ

۷۲۔ تے جیرھا توبہ کرسے تے چنگے کم کرسے تے بے شک

مَتَابًا ﴿٧٢﴾

او اللہ سئیں دو بہوں جھکݨ والا ہے۔

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٣﴾

۷۳۔ تے جیڑھے کوڑی گواہی نئیں ݙیندے تے جیلھے اوبے فائدہ گالھیں کنیں لنگھدن تے شرافت نال لنگھ ویندن (انہیں وچ رلدے نئیں)۔

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٤﴾

۷۴۔ تے جݙاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کوں یاد ݙیوایاں ونجن تے او اوندے اتے ہوڑے تے انڈھے آلی کار نئیں ڈھہندے۔

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ
ذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٥﴾

۷۵۔ تے جیڑھے آہدن جو اے ساݙے رب ساکوں ساݙیں زالیں تے ساݙی اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل پچا تے ساکوں متقیں دا امام بݨا۔

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٦﴾

۷۶۔ ایھے لوکن جنہیں کوں بدلے وچ ماڑیاں ݙتیاں ویسن کیوں جو انہیں صبر کیتے تے انہیں کوں بہشت وچ تحفے تے سلامتی دے سنیہے ملسن۔

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٧﴾

۷۷۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے ݙاڈھی چنگی جاہ ہے بھانویں عارضی ہووے تے بھانویں مستقل۔

قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ج فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٨﴾ ع

۷۸۔ توں آکھ جو میݙے رب کوں تہاݙی کوئی پرواہ نئیں جے تساں منگو نہ تے تساں جھٹلائے ہݨ اوندا عذاب تہاکوں ضرور چمبڑیا رہسی۔

سُوْرَةُ الشُّعَرَآءِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَانِ وَثَمَانٍ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّاَحَدَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ شعراء مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیتاں تے ۱۱ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربانی کرݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

طٰسٓمّٓ ②

۲. پاک سݨݨ والا تے بزرگ۔

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

۳. اے آیتاں کھول کھول کے بیان کرݨ والی کتاب دیاں ہن۔

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ④

۴. اے تھی سگدے جو توں اپݨے آپ کوں ہلاک کر ڈیویں ایں گالھوں جو اے منیندے نئیں۔

اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ
اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ⑤

۵. جے اساں چاہوں تے انہیں تے آسمان کنیں ہک ایجھا نشان لہاؤں جو انہیں دیاں گچیاں اوندے اگوں نیویاں تھی ونجن۔

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا
كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ⑥

۶. تے جݙاں وی انہیں کنیں رحمٰن ولوں نواں ذکر اندے او اوں کنیں اصلوں منہ پھیر گھندن۔

فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ
يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑦

۷. انہیں جھٹلائے تے انہیں دے اگوں انہیں دے مذاق دی حقیقت ضرور کھل ویسی۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيْمٍ ⑧

۸. کیا انہیں زمین کوں نئیں ݙٹھا جو اساں اوندے وچ کے تلا چنگے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ⑨

۹. بے شک ایندے وچ وی نشان تے انہیں وچوں بہوں سارے منیندے نئیں۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑩

۱۰. تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوْسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑪

۱۱. تے جݙاں تیڈے رب موسیٰؑ کوں سݙ مارئیے جو توں ظالم قوم دو ونج۔

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۭ اَلَا يَتَّقُوْنَ ⑫

۱۲. فرعون دی قوم کیا او ڈر دے نئیں۔

قَالَ رَبِّ اِنِّیۡۤ اَخَافُ اَنۡ یُّكَذِّبُوۡنِ ﴿١٢﴾

١٣۔ اول آکھئے میکوں ڈر اے میڈے رب جو میکوں او جھٹلا ڈیسن۔

وَ یَضِیۡقُ صَدۡرِیۡ وَ لَا یَنۡطَلِقُ لِسَانِیۡ فَاَرۡسِلۡ اِلٰی
هٰرُوۡنَ ﴿١٣﴾

١۴۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان چنگی نئیں چلدی تے توں میڈے نال ہارون کوں بھیج۔

وَ لَهُمۡ عَلَیَّ ذَنۡۢبٌ فَاَخَافُ اَنۡ یَّقۡتُلُوۡنِ ﴿١۴﴾

١۵۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک الزام وی ہے تے میں ڈرداں جو او میکوں قتل کر ڈیسن۔

قَالَ كَلَّا ۚ فَاذۡهَبَا بِاٰیٰتِنَاۤ اِنَّا مَعَكُمۡ مُّسۡتَمِعُوۡنَ ﴿١۵﴾

١٦۔ اللہ آکھئے اصلوں نہ تساں ڈوہیں میڈے نشان گھن کے ونجو بے شک اساں تہاڈے نال تہاڈی دعائیں کوں سنڈے رہسوں۔

فَاۡتِیَا فِرۡعَوۡنَ فَقُوۡلَاۤ اِنَّا رَسُوۡلُ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿١٦﴾

١٧۔ تساں ڈوہیں فرعون کنیں ونجو تے آکھو جو اساں رب العالمین ولوں رسول ہیں۔

اَنۡ اَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ ﴿١٧﴾

١٨۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل بھیج ڈے۔

قَالَ اَلَمۡ نُرَبِّكَ فِیۡنَا وَلِیۡدًا وَّ لَبِثۡتَ فِیۡنَا مِنۡ
عُمُرِكَ سِنِیۡنَ ﴿١٨﴾

١٩۔ فرعون آکھئے کیا اساں تیکوں پالیا نئیں تے توں بال ہانویں تے توں ساڈے وچ اپنی عمر دے بہوں سارے سال رہ گئیں۔

وَ فَعَلۡتَ فَعۡلَتَكَ الَّتِیۡ فَعَلۡتَ وَ اَنۡتَ مِنَ الۡكٰفِرِیۡنَ ﴿١٩﴾

٢٠۔ تے تیں جیرھے کم کیتن کیتن تے توں ناشکری کریندیں۔

قَالَ فَعَلۡتُهَاۤ اِذًا وَّ اَنَا مِنَ الضَّآلِّیۡنَ ﴿٢٠﴾

٢١۔ حضرت موسیٰ آکھئے میں کیتن اول ویلھے جیلھے میکوں پتہ نہ ہا۔

فَفَرَرۡتُ مِنۡكُمۡ لَمَّا خِفۡتُكُمۡ فَوَهَبَ لِیۡ رَبِّیۡ حُكۡمًا
وَّ جَعَلَنِیۡ مِنَ الۡمُرۡسَلِیۡنَ ﴿٢١﴾

٢٢۔ جیلھے میں تساں کنیں ڈریاں تساں کنیں بھج گیاں تے میڈے رب میکوں نبوت ڈتی ع تے میکوں رسولیں وچوں بنالئیں۔

وَ تِلۡكَ نِعۡمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَیَّ اَنۡ عَبَّدۡتَّ بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ ﴿٢٢﴾

٢٣۔ تے جیرھا احسان توں میکوں جتوینداپئیں اکیا تھی پیا) (ات گالھوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بنائی پئیں ؟

قَالَ فِرۡعَوۡنُ وَ مَا رَبُّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿٢٣﴾

٢۴۔ تے فرعون آکھئے رب العالمین کون۔

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ وَ مَا بَیۡنَهُمَا ؕ اِنۡ كُنۡتُمۡ

٢۵۔ اول آکھئے او آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

مُوْقِنِيْنَ ۝٢٥

اوندا رب جے تساں یقین کردے ہو تاں۔

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗٓ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ۝٢٦

٢٦۔ اوں آکھئے اپݨے آسو پاسو آلیں کوں کیا تساں سُݨدے نتے پئے۔

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآىِٕكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ۝٢٧

٢٧۔ موسیٰ آکھئے جو او تہاڈا تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈیں دا دی رب۔

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِيْٓ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ۝٢٨

٢٨۔ فرعون آکھئے جو بے شک جیرھا رسول تہاڈو بیھجیا گئے او پاگل۔

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٢٩

٢٩۔ موسیٰ آکھئے جو او پچادھ تے پوادھ تے جو انہیں دے دِرچ اوندا رب جے تساں عقل کرو۔

قَالَ لَىِٕنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِيْ لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ۝٣٠

٣٠۔ فرعون آکھئے جے تیں میڈے سوا بیا کوئی معبود بݨایا تے میں تیکوں ضرور ڈھک ڈیساں۔

قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِيْنٍ ۝٣١

٣١۔ موسےٰ آکھئے بھانویں میں تیڈو کوئی کھلا کھلا معجزہ وی گھن آواں۔

قَالَ فَاْتِ بِهٖٓ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٣٢

٣٢۔ اوں آکھئے گھن آ جے توں سچا ہویں۔

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ۝٣٣

٣٣۔ اپݨا سوٹا سٹیس تے او ہوں ویلھے ظاہر ظہور نانگ بݨ گئے۔

وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَاۗءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ۝٣٤ ع ٢

٣٤۔ تے اپݨا ہتھ چھکیس تے او ہوں ویلھے انہیں ڈیکھݨ والیں کوں چٹا کھیر نظر آئے۔

قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗٓ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ۝٣٥

٣٥۔ اوں اپݨے چودھار وڈیریں کوں آکھئے بے شک اے تکڑا جادوگر۔

يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ ڰ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ۝٣٦

٣٦۔ اے چاہندے جو تہاکوں اپݨے جادو دے زور نال تہاڈے ملک کنیں کڈھ ڈیوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے ہو؟

قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَاۗىِٕنِ حٰشِرِيْنَ ۝٣٧

٣٧۔ انہیں آکھئے ایکوں تے ایندے بھرا کوں وقتی ڈھیرے تے شہریں وِچ کٹھے کرݨ والے بھیڄ۔

يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ۝٣٨

٣٨۔ او تیڈو ماہر جادوگر گھن آون۔

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۝٣٩

٣٩۔ ہک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کٹھے کیتے گئین۔

وَقِيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں وی سارے کٹھے تھواسے۔

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تاں جو اساں جادوگریں دے پچھو ٹردوں جے او
ڈاڈھے تھی گئے تے

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوْا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا
اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جیلھے جادوگر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے جے اساں
ڈاڈھے تھی ونجوں تے ساکوں کیا انعام ملسی۔

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ اوں آکھئے ہا تے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں وچو
بݨ ولیسو۔

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰٓى اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں سٹݨے سٹو۔

فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوْا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ
اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ انہیں اپݨے رسے تے سوٹے سٹ ڈتے تے انہیں
آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں ڈاڈھے ہیں۔

فَاَلْقٰى مُوْسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ ول موسیٰ اپݨا سوٹا سٹیئے تے او ہوں دیلھے انہیں دے
کوڑ کوں نگلݨ پے گئے۔

فَاُلْقِىَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھہ پئے۔

قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان انیندے ہیں اوندے تے
جیرھا سارے جہانیں دا رب۔

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دا رب۔

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ
الَّذِىْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ لَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ اوں (فرعون) آکھئے جو تساں میڈی اجازت کنیں پہلے
اونکوں من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈا ہے جیں تہاکوں
جادو سکھالئے تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہاڈے
ہتھ تے پیر خلاف ورزی دی وجہ نال کپیساں تے تساں
ساریں کوں ضرور پھاسی ڈیساں۔

قَالُوْا لَا ضَيْرَ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ انہیں آکھئے او جݨ بے شک اساں اپݨے رب دو ونجݨے

اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَآ اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۲﴾ ع

۵۲۔ بے شک اساں امید کریندے ہیں جو ساڈا رب ساڈے
گناہ بخش ڈیسی کیوں جو اساں پہلے منݨ والے ہیں۔

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِىْٓ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں
کوں راتوں رات گھن ونج بے شک تہاڈا پیچھا کیتا ویسی۔

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِی الْمَدَآئِنِ حٰشِرِیْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳. فرعون شہریں وچ کٹھے کرݨ والے پٹھین.

اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِیْلُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵. بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت.

وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶. تے او ساکوں کاوڑ لویندے پئین.

وَاِنَّا لَجَمِیْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷. تے اساں سارے احتیاط کریندے ہیں.

فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُیُوْنٍ ﴿۵۷﴾

۵۸ تے اساں انہیں کوں باغیں تے چشمیں کنوں کڈھ چھوڑیئے.

وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِیْمٍ ﴿۵۸﴾

۵۹. تے خزانیں تے عزت آلی جہیں کنیں دی.

كَذٰلِكَ ؕ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ ﴿۵۹﴾

۶۰. تے اساں ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر ڈِتے.

فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِیْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱. تے فجر دے ویلھے انہیں دا انہیں پیچھا کیتا.

فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰۤى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۲. تے جیلھے ڈوہیں ٹولے ہک ڈوجھے دے سامݨے تھین تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اساں پکڑیندے ہیں.

قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِیَ رَبِّیْ سَیَهْدِیْنِ ﴿۶۲﴾

۶۳. اوں آکھئے اصلوناں میڈا رب میڈے نال تے میکوں راہ ڈِکھلیسی.

فَاَوْحَیْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ؕ
فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِیْمِ ﴿۶۳﴾

۶۴. اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں اپݨا سوٹا سمندر تے مار تے سمندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے ہر ٹوٹا ہک وڈے ٹبے آلی کار نظرݨ لگ پیا.

وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِیْنَ ﴿۶۴﴾

۶۵. تے پچھلیں کوں (فرعون دا لشکر) وی اساں انہیں دے کولھو کر ڈِتا.

وَاَنْجَیْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗۤ اَجْمَعِیْنَ ﴿۶۵﴾

۶۶. تے موسیٰ تے اوندے نال آلیں ساریں کوں اساں بچا گدھا.

ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِیْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷. تے ڈوجھیں کوں اساں غرق کر ڈِتا.

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸. بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں منیندے.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿۶۸﴾ ع

۶۹. تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ

والا ہے۔

ربع

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيْمَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ تے توں انہیں تے ابراہیم دی خبر پڑھ۔

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٧١﴾

۷۱۔ جیلھے اوں اپݨی قوم تے پیو کوں آکھئے تساں کیندی عبادت کریندے ہو۔

قَالُوْا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِيْنَ ﴿٧٢﴾

۷۲۔ انہیں آکھئے اساں بتیں دی عبادت کریندے ہیں تے انہیں دے سامݨے بیٹھے رہندے ہیں۔

قَالَ هَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ حضرت ابراہیم آکھئے جیلھے تساں اوں کوں سݙیندے ہو کیا او تہاݙی گال کوں سݨدن۔

اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿٧٤﴾

۷۴۔ یا او تہاکوں کوئی فائدہ یا نقصان پچا سگدن۔

قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٥﴾

۷۵۔ انہیں آکھئے اصل اساں اپݨے پیو ݙاݙے کوں ایویں کریندا ݙیکھ چُلئے ہیں۔

قَالَ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٦﴾

۷۶۔ ابراہیم آکھئے کیا تہاکوں پتہ ہے جیندی تساں عبادت کریندے ہو۔

اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمُ الْاَقْدَمُوْنَ ﴿٧٧﴾

۷۷۔ تساں تے تہاݙے پہلے پیو ݙاݙے۔

فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْٓ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٨﴾

۷۸۔ بے شک او میݙے دشمن سوائے رب العالمین دے۔

الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ﴿٧٩﴾

۷۹۔ جیں میکوں پیدا کیتے او میکوں سدھا راہ ݙکھلیسی۔

وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ ﴿٨٠﴾

۸۰۔ تے جیرھا میکوں کھویندا وی ہے تے پلیندا وی ہے۔

وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ ﴿٨١﴾

۸۱۔ تے جیلھے میں بیمار تھینداں او میکوں صحت ݙیندے۔

وَالَّذِيْ يُمِيْتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِ ﴿٨٢﴾

۸۲۔ تے جیرھا میکوں مریسی تے ولا جیندا کریسی۔

وَالَّذِيْٓ اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ خَطِيْٓـــَٔتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٨٣﴾

۸۳۔ تے اوں کنیں میکوں امید ہے جو قیامت دے ݙینہہ او میݙے گناہ بخش ݙیسی۔

رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَّاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٤﴾

۸۴۔ اے میݙے رب میکوں صحیح تعلیم ݙے تے میکوں نیکیں نال رلا۔

وَاجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿٨٥﴾

۸۵۔ تے بعد وچ آوݨ والیں وچ میݙا چنگا ذکر چلا۔

وَاجْعَلْنِيْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيْمِ ﴿٨٦﴾

۸۶۔ تے میکوں نعمتیں آلی جنت دا وارث بݨا۔

وَاغْفِرْ لِاَبِيْٓ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٨٧﴾

۸۷۔ تے میڈے پیو کوں بخش بے شک اوہ گمراہیں وچوں ہا۔

ع

وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٨٨﴾

۸۸۔ تے قیامت دے ݙینہہ میکوں ذلیل نہ کریں

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ﴿٨٩﴾

۸۹۔ جݙاں نہ مال فائدہ ݙیسی تے نہ پتر۔

اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٩٠﴾

۹۰۔ سوائے اوندے جیرھا اللہ کنیں بے عیب دل گھن کے اوسی۔

وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٩١﴾

۹۱۔ تے جنت متقیں دے کولہو کر ݙتی ویسی۔

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ﴿٩٢﴾

۹۲۔ تے دوزخ گمراہیں کیتے ظاہر کر ݙتی ویسی۔

وَقِيْلَ لَهُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٩٣﴾

۹۳۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی او کتھاں ہن جیندی تساں عبادت کریندے ہاوے۔

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٩٤﴾

۹۴۔ اللہ دے سوا کیا او تہاݙی مدد کریندن یا بدلہ گھن سگدن۔

فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿٩٥﴾

۹۵۔ تے او تے سارے گمراہ دوزخ وچ پُٹھے کر کے سٹے ویسن۔

وَجُنُوْدُ اِبْلِيْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴿٩٦﴾

۹۶۔ تے ابلیس دا سارا لشکروی۔

قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٩٧﴾

۹۷۔ او آکھسن تے او اوندے وچ جھڑسن۔

تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٨﴾

۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھلی کھلی گمراہی وچ ہاسے۔

اِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر سمجھیندے ہاسے۔

وَمَآ اَضَلَّنَآ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۰۔ ساکوں تے محض مجرمیں گمراہ کیتے۔

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ ساݙا کوئی سفارشی کائنیں۔

وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿١٠٢﴾

۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھاٹا سنگتی ہے۔

فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾

۱۰۳۔ جے اساں ول ونڄ سگدے تے اساں مومنیں نال رل ونڄوں ہا۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان تے اکثر منیندے

نئیں۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٥﴾ ع

١٠٥۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ ﴿ا﴾لْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٦﴾

١٠٦۔ نوح دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٧﴾

١٠٧۔ جیلھے انہیں دے بھرا نوح انہیں کوں آکھئے جو کیا تساں خدا کنیں ڈر دے نوّے۔

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٠٨﴾

١٠٨۔ میں تہاڈو امانتدار رسولاں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٠٩﴾

١٠٩۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٠﴾

١١٠۔ میں تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ تے محض رب العالمین دے ذمے ہے۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١١١﴾

١١١۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ﴿١١٢﴾

١١٢۔ انہیں آکھئے کیا اساں تیکوں منوں حالت اے ہے جو تیڈے منݨ والے رذیل (کمی کمین) ہن۔

قَالَ وَمَا عِلْمِيْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٣﴾

١١٣۔ اوں آکھئے میکوں کیویں پتہ لگے جو انہیں دے عمل کیا ہن۔

اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّيْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿١١٤﴾

١١٤۔ انہیں دا حساب میڈے رب تے ہے جے تساں سمجھو۔

وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٥﴾

١١٥۔ میں منݨ والیں کوں دھکے نئیں ڈیندا۔

اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٦﴾

١١٦۔ میں تے محض کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿١١٧﴾

١١٧۔ انہیں آکھئے اے نوح جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں اساں پتھر مار مار کے مار گھتیسوں۔

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِ ﴿١١٨﴾ النصف

١١٨۔ حضرت نوح آکھئے اے میڈے رب بے شک میڈی قوم میکوں جھٹلا ڈتے۔

فَافْتَحْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَّنَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٩﴾

١١٩۔ تے توں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر ڈے تے میکوں تے میڈے نال والیں کوں دشمنیں دے شر کنیں بچا۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١٢٠﴾

١٢٠۔ اساں اونکوں تے اوندے نال والیں کوں بچائے

سے ہک بھری ہوئی بیڑی وچ ۔

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبٰقِيْنَ ۝١٢١
١٢١۔ ول اساں بعد وچ باقیں کوں غرق کر ڈِتا۔

إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۚ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝١٢٢
١٢٢۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان ہا تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں منیندے۔

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝١٢٣ ع
١٢٣۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كَذَّبَتْ عَادُ ِۨالْمُرْسَلِيْنَ ۝١٢٤
١٢٤۔ عاد رسولیں کوں جھٹلائے۔

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوْهُمْ هُوْدٌ أَلَا تَتَّقُوْنَ ۝١٢٥
١٢٥۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہود انہیں کوں آکھئے کیا تساں ڈردے نوسے ۔

إِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ أَمِيْنٌ ۝١٢٦
١٢٦۔ بے شک میں تہاڈو امانتدار رسول ہاں

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيْعُوْنِ ۝١٢٧
١٢٧۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَمَآ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١٢٨
١٢٨۔ ایں گال کیتے میں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ تے محض رب العالمین دے ذمّے ہے ۔

أَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِيْعٍ اٰيَةً تَعْبَثُوْنَ ۝١٢٩
١٢٩۔ کیاں تساں ہر ٹبے تے بے فائدہ کم کریندے ہوئیں ماڑیاں بݨیندے ہو۔

وَتَتَّخِذُوْنَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ۝١٣٠
١٣٠۔ تے تساں محل بݨیندے ہو تاں جو تساں ہمیشہ رہو۔

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ۝١٣١
١٣١۔ تے جیلھے تساں کہیں کوں پکڑیندے ہو ظالم بݨ کے پکڑیندے ہو۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيْعُوْنِ ۝١٣٢
١٣٢۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَاتَّقُوا الَّذِيْٓ أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ۝١٣٣
١٣٣۔ تساں اوں کنیں ڈرو جیں تہاڈی اوندے نال مدد کیتی ہے جیرھی تساں جاݨدے ہو۔

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ۝١٣٤
١٣٤۔ اوں تہاڈی مدد کیتی ہے جانوریں نال تے پتریں نال۔

وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۝١٣٥
١٣٥۔ تے باغیں تے چشمیں نال۔

إِنِّيْٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝١٣٦
١٣٦۔ بے شک میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ہاں ۔

قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوٰعِظِيْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۷۔ انہیں آکھئے ساڈے کیتے برابر جو توں وعظ کریں یا نہ کریں۔

اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸۔ اے پہلے لوکیں دے کمن۔

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹۔ اساں عذاب نہ ڈتے ولیسوں۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰۔ انہیں اوندا انکار کیتا تے ول اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈِتا بے شک ایندے وچ وی ہک نشانِ تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں منیندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۴۰﴾ ع

۱۴۱۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۲۔ ثمود وی رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۳۔ جیلھے انہیں دے بھرا صالح انہیں کوں آکھئے کیا تساں اللہ کنیں نوّسے ڈردے۔

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۴۔ بے شک میں تہاڈو امانتدار رسولاں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۵۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۶۔ تے میں ایندے اتے تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین تے ہے۔

اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۷۔ کیا تہاکوں ایں دنیا وچ امن نال چھوڑ ڈِتا ویسی۔

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۸۔ انہیں باغیں تے چشمیں وچ

وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۹۔ انہیں رڑھیں تے ایجھیں کھجیں وچ جنہیں دے گوشے پھل نال لدیئے پئن۔

وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ﴿۱۴۹﴾

۱۵۰۔ تے تساں پہاڑیں کوں کھٹ کے آکڑ دڑائی نال گھر بݨیندے ہو۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۵۰﴾

۱۵۱۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَلَا تُطِيْعُوْٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۲۔ تے حد کنیں ودھݨ والیں دا آکھݨ نہ منو۔

الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۳۔ جیرھے زمین وچ بگیڑ گھتیندن تے اصلاح نئیں کریندے۔

قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۴۔ انہیں آکھے تیڈے اتے جادو کیتا گئے۔

مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہویں جے توں سچا ایں تے کوئی نشان گھن آ۔

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ
مَّعْلُوْمٍ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۶۔ اوں آکھئے اے ڈاچی ہے ہک ڈینہہ اے پانی پیسی تے ہک ڈینہہ تساں پانی پیسو اے ڈینہہ مقرر۔

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۷۔ تساں ایکوں کوئی ڈکھ نہ ڈیوو نتاں تہاکوں وڈے ڈینہہ دا عذاب پکڑیسی۔

فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ انہیں اوندیاں کونچاں کپ سٹین تے ول او شرمندہ تھی گیئن۔

فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیئے بے شک ایندے وچ نشان ہے انہیں وچوں بہوں سارے لوکیں نئیں منیا۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۵۹﴾ ع ۸ ۱۲

۱۶۰۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ ِۨ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ جیلھے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں آکھئے کیا تساں خدا کنیں نتے ڈردے۔

اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ میں تہاڈو ایماندار نبی آں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۴۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

وَمَآ اَسْــَٔـلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰي
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے ذمے ہے۔

اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وچ نریں کوں اپنے کیتے چنیئے

وَتَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ ۭ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُوْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۷۔ تے تہاڈے رب جیڑھیاں تہاڈے کیتے زالیں پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑیندے ہو اصل تساں حد کنیں ودھن والی قوم ہیوے۔

قَالُوْا لَىِٕنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِيْنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۸۔ انہیں آکھئے جے توں باز نہ آیوں اے لوط تیکوں

ملک بدر کر ڈیتا ویسی ۔

قَالَ اِنِّیْ لِعَمَلِکُمْ مِّنَ الْقَالِیْنَ ﴿١٦٩﴾

۱۶۹۔ لوط آکھئے بے شک میں تہاڈے کم کنیں نفرت کریندال ۔

رَبِّ نَجِّنِیْ وَاَھْلِیْ مِمَّا یَعْمَلُوْنَ ﴿١٧٠﴾

۱۷۰۔ اے میڈے رب میکوں تے میڈے گھر والیں کوں انہیں دے عملیں کنیں بچا ۔

فَنَجَّیْنٰہُ وَاَھْلَہٗٓ اَجْمَعِیْنَ ﴿١٧١﴾

۱۷۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر والیں کوں بچا گدھا ۔

اِلَّا عَجُوْزًا فِی الْغٰبِرِیْنَ ﴿١٧٢﴾

۱۷۲۔ سوائے ہک پچھو رہن والی بڈھی دے ۔

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِیْنَ ﴿١٧٣﴾

۱۷۳۔ تے ول اساں بئیں کوں تباہ کر ڈتا ۔

وَاَمْطَرْنَا عَلَیْھِمْ مَّطَرًا فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِیْنَ ﴿١٧٤﴾

۱۷۴۔ تے اساں انہیں تے ڈاڈھا مینہ وسائے جیرھا ہوشیار کرن دے لبعد نہ رکن آلیں تے وسن آلا ہا بہوں برا ہا ۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیَۃً وَمَا کَانَ اَکْثَرُھُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿١٧٥﴾

۱۷۵۔ بے شک ایندے وچ وی ہک نشان ہا تے انہیں وچو بہوں سارے لوک نئیں منیندے ۔

وَاِنَّ رَبَّکَ لَھُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿١٧٦﴾

۱۷۶۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرن والا ہے ۔

کَذَّبَ اَصْحٰبُ لْـئَیْکَۃِ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿١٧٧﴾

۱۷۷۔ جنگل آلیں رسولیں کوں جھٹلائے ۔

اِذْ قَالَ لَھُمْ شُعَیْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٨﴾

۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شعیب آکھئے کیا تساں خدا کنیں نہ ڈردے ۔

اِنِّیْ لَکُمْ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ﴿١٧٩﴾

۱۷۹۔ بے شک میں تہاڈو ایماندار رسول ہاں ۔

فَاتَّقُوا اللّٰہَ وَاَطِیْعُوْنِ ﴿١٨٠﴾

۱۸۰۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو ۔

وَمَآ اَسْـَٔلُکُمْ عَلَیْہِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِیَ اِلَّا عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿١٨١﴾

۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے ۔

اَوْفُوا الْکَیْلَ وَلَا تَکُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِیْنَ ﴿١٨٢﴾

۱۸۲۔ بھرائی پوری کرو تے نقصان ڈیون والیں وچو نہ بنو ۔

وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِیْمِ ﴿١٨٣﴾

۱۸۳۔ تے سدھی ترکڑی نال تولیا کرو ۔

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْیَآءَھُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ ﴿١٨٣﴾

۱۸۴۔ تے لوکیں کوں انہیں دیاں شئیں گھٹ نہ ڈیوو تے زمین وچ گیڑ گھتن کیتے نہ پھرو ۔

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٥﴾

١٨٥۔ تے اوں اللہ کنیں ڈرو جیں تہاکوں تے پہلی مخلوق کوں پیدا کیتے۔

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٦﴾

١٨٦۔ انہیں آکھئے جو تیڈے اتے جادو کیتا گئے۔

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٧﴾

١٨٧۔ تے توں محض اساں جیہاں انسان ہویں تے اساں تیکوں اصلو کوڑا سمجھیندے ہیں۔

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٨﴾

١٨٨۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں کوئی ٹکڑا سٹ۔

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

١٨٩۔ اوں آکھئے میڈا رب تہاڈے عملیں کوں ڈھاڈھا جاݨدے۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

١٩٠۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھاٹے جھڑ والے ڈینہہ دے عذاب آن پکڑیئے بے شک اے وڈے ڈینہہ دا عذاب ہا۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

١٩١۔ بے شک ایندے وچ نشانی تے انہیں وچوں بہوں سارے لوک نئیں منیندے۔

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

١٩٢۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے رحیم۔

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

١٩٣۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین دا لہایا گئے۔

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

١٩٤۔ حضرت جبرئیل ایندے نال لتھے۔

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

١٩٥۔ تیڈے دل تے تاں جو توں ہوشیار کرݨ والیں وچوں تھی ونجیں۔

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾

١٩٦۔ اے کھول کے بیان کرݨ والی عربی زبان وچ۔

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

١٩٧۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ ہا پیا۔

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

١٩٨۔ کیا انہیں کیتے اے نشان گھٹ جو بنی اسرائیل دے علماء وی ایکوں سنجاݨدن۔

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

١٩٩۔ جے اساں ایکوں عجمیں وچوں کہیں تے لہیندے۔

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

٢٠٠۔ تے او انہیں دے سامݨے پڑھدا ول وی اے نہ منن ہا۔

كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٠٠﴾	٢٠١۔ ایویں اساں مجرمیں دے دلیں وچ اے گال سٹی ہوئی ہے۔
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٢٠١﴾	٢٠٢۔ او اینکوں اوتیں نہ منیسن جے تیں او ڈکھ ڈیوݨ آلا عذاب نہ ڈیکھسن۔
فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٠٢﴾	٢٠٣۔ او عذاب انہیں تے اچݨ گھٹ اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔
فَيَقُوْلُوْا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾	٢٠٤۔ تے او آکھسن کیا ساکوں وقتی نئیں مل سگدی۔
اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٢٠٤﴾	٢٠٥۔ کیا او ساڈے عذاب کوں جلدی منگدے ہن۔
اَفَرَءَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ﴿٢٠٥﴾	٢٠٦۔ کیا تیکوں یقین نئیں جے اساں انہیں کوں کئی سال فائدہ پہچاؤں ہا
ثُمَّ جَآءَهُمْ مَّا كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿٢٠٦﴾	٢٠٧۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیرھا انہیں نال وعدہ کیتا گئے۔
مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾	٢٠٨۔ تے جو انہیں کوں ڈِتا گیا ہا او عذاب کوں ٹال نہ سگدا ہا۔
وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾	٢٠٩۔ اساں کہیں وستی کوں ہلاک نسے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی نبی نہ پٹھوں۔
ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾	٢١٠۔ اے نصیحت اساں ظالم نسے۔
وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١٠﴾	٢١١۔ ایں قرآن کوں شیطانیں نئیں لہایا۔
وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾	٢١٢۔ نہ انہیں دا اے کم ہا تے نہ انہیں کوں ایندی طاقت ہائی۔
اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٢﴾	٢١٣۔ بے شک او (اللہ دی گال) سݨݨ کنیں پریں رکھے گئین۔
فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾	٢١٤۔ توں اللہ دے نال بئے کہیں کوں معبود نہ سڈ نہ تاں توں انہیں وچوں تھی ویسیں جنہیں کوں عذاب ڈِتا گئے۔
وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾	٢١٥۔ تے توں اپݨے قریبی سکیں کوں ڈرا۔
وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾	٢١٦۔ تے جیرھا مومن تیڈے پچھوں ٹُرے اوندے

معانقة ۹ عند المتقدمین

محبت دے ہتھ جھکے رکھ۔

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

۲۱۷۔ تے جے او تیڈا آکھڻ نہ منن تے توں آکھ جو میں تہاڈے کیں کنیں با برواں۔

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر۔

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

۲۱۹۔ جیرھا تیکوں ڈیہدے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴿٢١٩﴾

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرݨ والیں وچ پھردیں۔

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والاہے۔

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾

۲۲۲۔ کیا میں تیکوں ڈساں جو شیطان کیندے اتے لہندن۔

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

۲۲۳۔ اور شیطان) ہر کوڑے تے گناہ گار تے لہندن۔

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

۲۲۴۔ او اپݨے کن لیندن تے انہیں وچوں بہوں سارے کوڑے ہوندن۔

وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

۲۲۵۔ تے انہیں دے پچھو ٹرݨ والے گمراہ ہوندن۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

۲۲۶۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو بے شک اے ہر وادی وچ بے مقصد پھردے رہ ویندن۔

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نئیں جو او آہدن۔

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا وَانتَصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾ ع ١٥

۲۲۸۔ سوائے انہیں دے جیرھے ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیوݨ دے بعد اوندا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جاݨ گھنسن جو او کیرھی جا دو ولسن۔

سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نمل مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۹۴ آیتاں تے ۷ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔

طٰسٓ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ②

٢۔ پاک تے سݨݨ والا ہے تے قرآن مجید تے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہن۔

هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

٣۔ مومنیں واسطے ہدایت تے خوشخبری ہے۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ④

٤۔ جیرھے نماز جماعت نال پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن تے آخرت تے او یقین رکھیندن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ⑤

٥۔ بے شک جیرھے لوک آخرت تے ایمان نئیں انیندے انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہݨے کرکے ڈکھالین او گردان تھئے ودن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥

٦۔ ایھے لوکن جنہیں واسطے بڑا عذاب تے آخرت وچ او گھاٹا پاوݨ والین۔

وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ⑦

٧۔ تے بیشک تیکوں قرآن مجید اوں کنیں ملدا پئے جیرھا سیاݨا تے جاݨݨ والا ہے۔

اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا ۭ سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ⑧

٨۔ جیلھے موسیٰ اپݨے گھر آلیں کوں آکھئے بے شک میں بھا ڈٹھی ہے میں تہاڈو اتھو کنیں خبر گھن اوساں یا بلدا انگارا گھن اوساں تاں جو تساں بھاسیکو۔

فَلَمَّا جَاۗءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ⑨

٩۔ جیلھے او بھا کنیں آئے آواز ڈتی گئی جو جیرھا بھا وچ تے جیرھا اوندے چودھار وہے اونکوں برکت ڈتی گئی ہے تے اللہ رب العالمین پاک۔

يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑩

١٠۔ اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیاݨا اللہ ہاں۔

وَاَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يٰمُوْسٰى لَا تَخَفْ ۗ اِنِّىْ لَا يَخَافُ
لَدَىَّ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ توں اپݨا سوٹا سٹ۔ جیلھے اونکوں ݙٹھس ہلدا پیئے جیویں او نانگ ہوے کنڈ ولا کے بھج پیئے تے پچھو تے ولا نسی ݙٹھا اے موسیٰ نہ ݙر میݙے کولھو رسول نئیں ݙردے۔

اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّىْ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ سوائے اوندے جیں ظلم کیتا ہووے تے ول بدی دے بعد نیکی کیتی ہووس تے بے شک میں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہاں۔

وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِىْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ
سُوْٓءٍ ۗ فِىْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ۚ اِنَّهُمْ
كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے توں اپݨا ہتھ کھیسے وچ پا او بغیر بیماری دے چٹا نکلسی اے نوں نشانیں وچوں ہے جیرھے فرعون تے اوندی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ جیلھے انہیں دو ساݙے اکھیں کھول ݙیوݨ والے نشان آئن انہیں آکھئے اے کھلا جادو ہے۔

وَجَحَدُوْا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا ۗ
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے اوندا انکار کیتے نیں تے ضد نال وݙائی تے ظلم کنیں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیندے ہن توں ݙیکھ جو فسادیں دا انجام کینجھا تھیندے۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۚ وَقَالَا الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِىْ فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے اساں داؤد تے سلیمان کوں علم ݙتے تے انہیں ݙوناہیں آکھئے ساریاں سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں بہوں سارے مومن بندیں تے وݙا رتبہ ݙتس۔

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ ۗ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے سلیمان داؤد دا وارث تھئے تے اوں آکھئے اے لوکو ساکوں پکھیں دیاں بولیاں سکھایاں گئین تے ساکوں سبھ کجھ ݙتا گئے بے شک اے اللہ دا کھلا فضل۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے سلیمان دے سامݨے جنیں تے انسانیں تے پکھیں دا لشکر کٹھا کیتا گئے تے انہیں دیاں قطاراں بݨا ݙتیاں گئین۔

حَتّٰۤى اِذَاۤ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰۤاَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ
وَجُنُوْدُهٗ ۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝١٩

١٩. اوتیں جو او نملہ وادی وچ اَپُن تے نملہ آکھئے
اے نملہ دی قوم اپنڑے گھریں وچ بہہ ونجو سلیمان تے
اوندا لشکر تہاکوں لتاڑ نہ ڈیوے تے انہیں کوں پتہ
نہ لگے۔

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْۤ
اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْۤ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ
وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ
فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٢٠

٢٠. سلیمان انہیں دی اے گال سنڑ کے کھل پئے تے
آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے جو میں
تیڈی اوں نعمت دا شکر کراں جیڑھی تیں میڈے تے
میڈے پیو تے کیتی ہے میں چنگے کم کراں جو توں راضی
تھیویں تے اپنڑی رحمت نال میکوں اپنڑے نیک بندیں
وچ داخل کر۔

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَاۤ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ
اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ۝٢١

٢١. تے اوں پکھیں دی سنبھال لدھی تے آکھیس اے
کیا میکوں ہدہد نظر نئیں پیا اندا یا او لک گئے۔

لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَاَاذْبَحَنَّهٗۤ اَوْ
لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝٢٢

٢٢. میں اوں کوں سخت سزا ڈیساں یا کوہ ڈیساں
یا او میڈے کولہو کوئی ثبوت گھن آوے۔

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍۭ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ۝٢٣

٢٣. کجھ دیر کھڑیں تے آکھیس میکوں او پتہ لگے
جیندا تہاکوں پتہ کائے نئیں میں سبا قوم کنیں تیڈو ہک
پکی خبر گھن کے آیاں۔

اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ ۝٢٤

٢٤. تے میں ہک تریمت ڈٹھی ہے جیڑھی انہیں تے
حکومت کریندی پئی ہے تے اوں کوں ہر شئے ڈتی گئی
تے اوندا ہک وڈا تخت وی ہے۔

وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ۝٢٥

٢٥. میں اونکوں تے اوندی قوم کوں اللہ دے سوا
سجھ کوں سجدہ کریندا ڈٹھے تے شیطان انہیں کوں
انہیں دا کم سونھا کرکے ڈکھالئے تے انہیں کوں سدھے
رستے کنیں روک ڈتے تے او ہدایت نئیں پیندے۔

اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۝٢٦

٢٦. انہیں کوں ضد ہے جو اللہ کوں سجدہ نہ کرن جیڑھا
زمین تے آسمان دی لکی شئے کوں ظاہر کریندے تے جو

تساں لکیندے تے ظاہر کریندے ہو او جاݨدے۔

اَللّٰہُ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ہُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ ﴿۲۶﴾ السجدة

۲۶۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نئیں اور وݙے عرش دا مالک۔

قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِیْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اوں (سلیمان) آکھے اساں ݙیکھسوں کیا تیں سچ بولئے یا کوڑا ایں۔

اِذْهَبْ بِّكِتٰبِیْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَیْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا یَرْجِعُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ توں میݙا اے خط گھن ونڄ تے انہیں کوں ہٹے ول پچھوں تے تھی کھڑ تے ݙیکھ تیکوں او کیا جواب ݙیندن۔

قَالَتْ یٰۤاَیُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّیْۤ اُلْقِیَ اِلَیَّ كِتٰبٌ كَرِیْمٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اوں ملکہ آکھے اے سردارو میݙو ہک عزت والا خط آئے۔

اِنَّهٗ مِنْ سُلَیْمٰنَ وَ اِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے او سلیمان ولوں ہے تے اوایں شروع تھیندے جو اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیڑھا بن منگے ݙیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلَّا تَعْلُوْا عَلَیَّ وَ اْتُوْنِیْ مُسْلِمِیْنَ ﴿۳۱﴾ ع ۲

۳۱۔ میݙے اگو وݙائی نہ کرو تے فرمانبردار تھی کے میݙو آؤ۔

قَالَتْ یٰۤاَیُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِیْ فِیْۤ اَمْرِیْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اوں آکھے اے سردارو ایں معاملے وچ میکوں مشورہ ݙیو میں کوئی فیصلہ نئیں کریندی جے تیں تساں حاضر نہ ہوو۔

قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّ اُولُوْا بَاْسٍ شَدِیْدٍ وَّ الْاَمْرُ اِلَیْكِ فَانْظُرِیْ مَاذَا تَاْمُرِیْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ انہیں آکھے اساں طاقت والے ہیں تے وݙے لڑا کے ہیں۔ فیصلہ تیں کرݨے توں ݙیکھ توں کیا حکم ݙیندیں۔

قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْیَةً اَفْسَدُوْهَا وَ جَعَلُوْۤا اَعِزَّةَ اَهْلِهَاۤ اَذِلَّةً وَ كَذٰلِكَ یَفْعَلُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں آکھے بے شک بادشاہ جیلھے کہیں ملک وچ پہندن او نکوں تباہ کر ݙیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذلیل کر ݙیندن تے ایویں کریندن۔

وَ اِنِّیْ مُرْسِلَةٌ اِلَیْهِمْ بِهَدِیَّةٍ فَنٰظِرَةٌۢ بِمَ یَرْجِعُ

۳۵۔ تے میں انہیں دو ہک تحفہ بھیڄیندی آں تے ݙیہدی

الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۳۵﴾

آں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن اندن۔

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ
اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ جیلھے تحفہ سلیمان دے سامنڑے آئے اوں آکھیئے کیا تساں مال نال میڈی امداد کرنڑ چاہندے ہو تے جو اللہ میکوں ڈتے اوں کنیں چنگا ہے جیرھا تہاکوں ڈتس تے اصل تساں اپنڑے تحفے تے اکڑیندے پئے ہو

اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ
لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ
صٰغِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ توں انہیں دو ول ونج میں ضرور انہیں دو ایجھے لشکر نال اوساں جیندا او مقابلہ نہ کر سگسن تے میں انہیں کوں اتھو ذلیل کر کے کڈھ ڈیساں تے او عزت ونجا بیھسن۔

قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ
يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ اوں آکھئے اے سردارو کیرھا تہاڈے وچوں اوندے تخت کوں میڈے گھن اوسی ایں کنیں پہلے جو او میں کنیں فرمانبردار بنڑ آون۔

قَالَ عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ
تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
اَمِيْنٌ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ پہاڑیں سرداریں وچوں ہک منہ زور سردار آکھیئے میں اونکوں تیڈے اتھوں اٹھنڑ کنیں پہلے گھن اوساں تے بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایماندار اں۔

قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ
قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ
اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ
فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ جیں کنیں خدا دی کتاب دا علم ہا اوں آکھیئے میں اونکوں تیڈی اکھ جھپکنڑ کنیں وی پہلے گھن اوساں جیلھے اونکوں اپنڑے کول ہوڈٹھس تے آکھیس اے میڈے رب دا فضل تاں جو او میکوں آزمادے جو کیا میں شکر کریندا ں یا کفر کریندا ں تے جیرھا شکر کریندے او اپنڑے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ہے۔

قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ
مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اوں آکھیئے اوندے تخت کوں حقیر کر ڈیوو اساں ڈیکھدے ہیں جو او ہدایت پیندی ہے یا انہیں وچوں تھیندی ہے جیرھے ہدایت نئیں پیندے۔

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ

۴۳۔ تے جیلھے او آگئی اونکوں آکھیا گیا کیا تیڈا تخت

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۝٤٢

دی اینجا ءِ اوں آکھیے اے تے اویں داویں ہے ساکوں ایں کنیں پہلے علم ڈِے ڈِتا گئے تے اساں تیڈے فرمانبردار بݨ گئے ہیں۔

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝٤٣

۴۴۔ تے اونکوں بلکیس جیندی او اللہ دے سوا عبادت کریندی ہائی ہے ننک او کافر قوم وچوں ہائی۔

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٤٤

۴۵۔ اوں کوں آکھیا گئے محل وچ بہہ جیلھے اونکوں ڈٹھس اونکوں جھکا سمجیس تے ڈر گئی۔ سلیمان آکھے اے تے محل جیندے وچ شیشے دے ٹکڑے لائے گیئن اوں آکھئے اے میڈے رب میں اپݨی جان تے ظلم کیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان انیندی آں۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ۝٤٥

۴۶۔ تے اساں ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں بھیجئے جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے او اہوں ویلھے ڈو ٹولے تھی کے بھڑݨ پئے گیئن۔

قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۖ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝٤٦

۴۷۔ صالح آکھئے اے میڈی قوم تساں چنگائی کنیں پہلے لنگائی دی جلدی کیوں کریندے ءِ تساں اللہ کنیں بخشش نوں ہے منگدے تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ ۚ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ ۖ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ۝٤٧

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں تے تیڈے نال دیں کوں منحوس سمجھیندے ہیں صالح آکھئے تہاڈی نحوست اللہ دے کولھو ءِ تے سچ اے ہے جو تساں او قوم ہوڑے جیرھی آزمائی گئی ءِ۔

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝٤٨

۴۹۔ تے شہر وچ نوں آدمی ہن جیرھے زمین وچ فساد پیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝٤٩

۵۰۔ اہنیں آکھئے تساں اللہ دی قسم کھاؤ جو اساں اوندے تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کریسوں تے ول اوندے وارث کوں آکھسوں اساں اوندے گھر آلیں کوں ہلاک تھیندا نئیں

ڈیٹھا تے اساں سچے ہیں۔

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٥١﴾

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اساں وی تدبیر کیتی انہیں کوں پتہ نہ ہا۔

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ توں ڈیکھ انہیں دی تدبیر دا کیا نتیجہ نکلدے اساں انہیں کوں تے انہیں دی ساری قوم کوں تباہ کر ڈِتے۔

فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوْا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ اے ڈیکھو انہیں دے گھر انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں ڈٹھے پین بیشک علم والی قوم کیتے ایندے وچ نشانی۔

وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ تے اساں مومنیں تے متقیں کوں بچا گِدے۔

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٥﴾

۵۵۔ تے لوط جیلھے اپنی قوم کوں آکھے کیا تساں برائیاں کریندے ہو تے تساں ڈیہدے پئے ہو۔

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ کیا تساں ترمیتیں کوں چھوڑ کے جوانیں نال شہوت پوری کریندے ہو اصل تساں جاہل قوم ہوتے۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَخْرِجُوْۤا اٰلَ لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾

۵۷۔ اوندی قوم دا جواب صرف اے ہا جو انہیں آکھے لوط دے خاندان کوں اپنے ملک وچوں کڈھ چھوڑو بے شک اے لوک بہوں پاک بݨدن۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٨﴾

۵۸۔ تے اساں اونکوں تے اوندے گھر والیں کوں سوائے اوندی زال دے بچا گِدے اوں کوں اساں پچھوں رہݨ والیں وچ گݨیا ہا۔

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٩﴾ ع

۵۹۔ تے اساں انہیں تے (پتھریں دا) ڈاڈھا مینہ وسائے تے جنہیں کوں ہوشیار کر ڈِتا ویندے انہیں تے وسݨ والا مینہ بہوں گندہ ہوندے۔

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ؕ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ توں آکھ ڈیوے ساریاں سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن تے انہیں بندیں تے سلامتی ہووے جنہیں کوں اللہ چݨ گِدے۔ کیا اللہ چنگا ہے یا او جینکوں شریک بݨیندن۔

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّعْدِلُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کئیں پیدا کیتے تے تہاڈے کیتے جھڑ کنیں مینہ وسائے تے اوندے نال اساں سونھے باغ پیدا کیتن تساں تے انہیں دے وݨ وی نہ پیدا کرسگدے ہاوے کیا اللہ دے نال ٻے وی معبود ہن اصل اے قوم شریک بݨیندی پئی ہے۔

أَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ زمین کوں کئیں رہݨ دی جا بݨائے تے اوندے وچ دریا وہائنس تے اوندے کیتے پہاڑ بݨائنس تے دو سمندریں وچ روک بݨا ݙتی ہس کیا اللہ دے نال ٻے معبود وی ہن اصل انہیں وچوں بہوں سارے جاݨدے نئیں۔

أَمَّنْ يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ بے وس دی دعا کون سݨدے جیرھے ویلھے او دعا کریندے تے اوندے ݙکھ کوں ہٹا ݙیندے تے تہاکوں زمین دا وارث بݨا ݙیندے کیا اللہ دے نال ٻے معبود ہن بہوں تھوڑی ہے جیرھی تساں نصیحت پکڑیندے ہو۔

أَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ کون تہاکوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ راہ ݙکھیندے تے اپݨی رحمت کنیں پہلے کون خوشخبری دیاں ہوائیں بھڄیندے کیا اللہ دے نال ٻیا معبود جیرھے او اللہ نال شریک بݨیندن او انہیں کنیں بہوں اُچا ہے۔

أَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے کون جیرھا پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولا اوں پیدا کریندے تے تہاکوں زمین تے آسمان کنیں رزق ݙیندے کیا اللہ نال ٻے معبود ہن توں آکھ جے تساں سچے ہو تے اپݨی دلیل گھن آؤ۔

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ توں آکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے سوا غیب کوں کوئی نئیں جاݨدا تے انہیں کوں اے وی پتہ نئیں جو انہیں کوں کݙݨ اٹھالیا ویسی۔

بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ۝۶۶ ع

۶۷۔ آخرت دے بارے وچ اصل انہیں دا علم اصلو ختم تھی گئے۔ اصل او قیامت دے بارے وچ شک وچ ہن تے سروایں بارے وچ اندھن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ ۝۶۷

۶۸۔ تے کافر آہدن کیا جڈاں اساں تے ساڈے پیو ڈاڈے مٹی تھی ویسوں ول وی اساں زمین کنیں جیندے کرکے کڈھیئے ویسوں۔

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۶۸

۶۹۔ ایں کنیں پہلے وی ساڈے نال تے ساڈے پیو ڈاڈیں نال اے وعدے کیتے نگئے ہن اے تے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝۶۹

۷۰۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرو تے ڈیکھو جو مجرمیں دا کیا انجام تھیئے۔

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ۝۷۰

۷۱۔ تے توں انہیں تے مونجھا نہ تھی تے نہ انہیں دی تدبیریں تے تنگی وچ پو۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۷۱

۷۲۔ تے او آہدن جے تساں سچے ہو تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝۷۲

۷۳۔ توں آکھ تھی سگدے جو جیرھے عذاب کوں جلدی منگدے پئے ہو اوندا کجھ حصہ تہاڈے پچھو پچھو اندا پیا ہووے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝۷۳

۷۴۔ تے بے شک تیڈا رب لوکیں تے فضل کرݨ والا ہے تے انہیں وچوں سارے لوک شکر نئیں کریندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝۷۴

۷۵۔ تے بے شک تیڈا رب اونکوں دی جاݨدے جو او اپݨے سینیں وچ لکیندے ہین تے جینکوں او ظاہر پئے کریندن۔

وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝۷۵

۷۶۔ آسمانیں تے زمین وچ کوئی لکی ہوئی شئے کائے نئیں جیرھی بیان کرݨ والی کتاب وچ نہ ہووے۔

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَكْثَرَ

۷۷۔ بے شک اے قرآن بنی اسرائیل دے سامݨے او

الَّذِیْ هُمْ فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ ﴿۷۶﴾

گالہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

وَاِنَّهٗ لَهُدًی وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ تے بے شک او مومنیں کیتے ہدایت تے رحمت۔

اِنَّ رَبَّكَ یَقْضِیْ بَیْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ بے شک تیڈا رب اونہیں دے درمیان اپنے حکم نال سچا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں جاݨݨ والا ہِے۔

فَتَوَكَّلْ عَلَی اللّٰهِ ؕ اِنَّكَ عَلَی الْحَقِّ الْمُبِیْنِ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق تے ہویں۔

اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰی وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِیْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ بے شک توں مُردیں کوں نوہیں سُݨا سگدا تے نہ بوڑیں کوں اُلا سُݨا سگدیں جیرھے ویلھے او کنڈ پھیر کے ونجن پئے۔

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِی الْعُمْیِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ یُّؤْمِنُ بِاٰیٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں ہدایت نوہیں ڈے سگدا توں تے محض انہیں کوں سُݨا سگدیں جیرھے ساڈی آیات کوں منیندن تے فرمانبردارن۔

وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ اَنَّ النَّاسَ كَانُوْا بِاٰیٰتِنَا لَا یُوْقِنُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع

۸۲۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھیسی تے اساں انہیں کیتے زمین وچوں ہک کیڑا کڈھیسوں جیرھا انہیں کوں چک بیسی بے شک لوکیں کوں ساڈی آیات دا یقین کائنی ہئیں۔

وَیَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ یُّكَذِّبُ بِاٰیٰتِنَا فَهُمْ یُوْزَعُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ تے جڈاں اساں ہک ٹولہ کٹھا کریسوں ہر اوں قوم وچوں جیرھی ساڈی آیات کوں جھٹلیندی ہئی تے اساں انہیں کوں قطاریں وچ کھڑا کر ڈیسوں۔

حَتّٰۤی اِذَا جَآءُوْ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰیٰتِیْ وَلَمْ تُحِیْطُوْا بِهَا عِلْمًا اَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے جیلھے او اوسن (خدا) آکھسی کیا تساں میڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے تہاکوں انہیں دا پورا علم دی نہ ہا تے یا تساں کیا کیا کریندے ہاوے۔

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا یَنْطِقُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے انہیں تے انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او اُلا نہ

سگسن۔

اَلَمْ یَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّیْلَ لِیَسْكُنُوْا فِیْهِ وَ النَّهَارَ
مُبْصِرًا ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نیئں جو بے شک اساں رات کوں ایں واسطے بݨائے جو او ایندے وچ آرام کرن تے ݙینہہ کوں ݙکھالݨ والا بے شک ایندے وچ منݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ فِی
السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ فِی الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ
اللّٰهُ ؕ وَ كُلٌّ اَتَوْهُ دٰخِرِیْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے جݙاں دھوتوں وجایا ویسی تے جو زمین تے آسمان وچ او ݙر ویسی سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سئیں دے فرمانبردار تھی کے اوسن۔

وَ تَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّ هِیَ تَمُرُّ مَرَّ
السَّحَابِ ؕ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِیْۤ اَتْقَنَ كُلَّ شَیْءٍ ؕ اِنَّهٗ خَبِیْرٌۢ
بِمَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کوں ݙیکھیں تے خیال کریندیں جو ہکی جا تے کھڑن تے اصل اے جھڑ آلی کار ٹردے رہ ویندن اے اللہ سئیں دی کاریگری ہے جیں ہر شئے کوں مضبوط بݨائے بے شک او تہاݙے عملیں کنیں چنگی طراں باخبر۔

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَیْرٌ مِّنْهَا ۚ وَ هُمْ مِّنْ فَزَعٍ
یَّوْمَىِٕذٍ اٰمِنُوْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ جیرھا نیکی کریسی او نکوں ایں کنیں چنگا بدلہ ملسی تے اوں ݙینہہ او ݙر کنیں امن وچ ہوسن

وَ مَنْ جَآءَ بِالسَّیِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِی النَّارِ ؕ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی تے انہیں کوں منہ بھرنے بھا وچ سٹیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندا تہاکوں پورا بدلہ مل گئے۔

اِنَّمَاۤ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِیْ
حَرَّمَهَا وَ لَهٗ كُلُّ شَیْءٍ ؗ وَّ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ میکوں تے محض اے حکم ݙتا گئے جو میں ایں شہر دے رب دی عبادت کراں جیں اینکوں عزت ݙتی ہے تے ہر شئے اوندے کیتے ہے تے میکوں حکم ݙتا گئے جو میں فرمانبرداریں وچوں تھیواں۔

وَ اَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا یَهْتَدِیْ
لِنَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَاۤ اَنَا مِنَ
الْمُنْذِرِیْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے سݨاواں تے جیرھا ہدایت پیسی او محض اپݨے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیسی تے توں آکھ ݙے جو میں تے محض ݙراوݨ والا ہاں۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ۭ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تے آکھ ڈے سب ہیچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہِن
او تہاکوں ضرور اپنے نشان ڈکھلیسی تے تساں
اونکوں سنجان گھنسو تے تیڈا رب تہاڈے کمیں کنیں
غافل نئیں۔

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ قصص مکی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیتاں تے ۹ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

طٰسٓمّٓ ②

۲۔ پاک سݨݨ والا ہے تے بزرگ۔

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

۳۔ ایہے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہن۔

نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ④

۴۔ اساں تیڈے اتے مومن قوم دے فائدے کیتے موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں خبراں پڑھدے ہیں۔

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ⑤

۵۔ بے شک فرعون اپݨے ملک وچ منہ زور تھی گیا تے اوندے رہݨ والیں کوں وکھرا وکھرا کر ڈِتا ہس انہیں وچوں ہک ٹولے کوں او کمزور کرݨ چاہندا ہا انہیں دے پتریں کوں ذبح کریندا ہا تے انہیں دی تریمتیں کوں جیندا رکھیندا ہا بے شک او فسادیں وچوں ہا۔

وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ⑥

۶۔ تے اساں زمین دے کمزور لوکیں تے احسان کرݨ چاہندے ہاسے تے اساں انہیں کوں سردار بݨاوݨ چاہندے ہاسے تے وارث بݨاوݨ چاہندے ہاسے۔

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ⑦

۷۔ تے انہیں کوں ملک وچ طاقت ڈیواݨ تے فرعون تے ہامان تے انہیں ڈوناہیں کوں انہیں کنیں او کجھ ڈکھاوݨ چاہندے ہاسے جیں کنیں او ڈر دے پئے ہن۔

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ ۚ اِنَّا رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑧

۸۔ تے اساں موسیٰ دی ماکوں وحی کیتی جو توں ایکوں کھیر پلا تے جیلھے توں ایندے کیتے ڈریں توں ایکوں دریا وچ سٹ گھتیں تے توں نہ ڈریں تے نہ مونجھی تھیویں بے شک اساں ایکوں تیڈے ولا آنیسوں تے اساں ایکوں رسول بݨیسوں۔

فَالْتَقَطَهٗۤ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ
اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِـِٕيْنَ ﴿٩﴾

٩۔ فرعون دے خاندان اونکوں چا گدھے تاں جو او انہیں کیتے دشمن تے مونجھ دا سبب بنڑے بے شک فرعون تے ہامان تے اونہیں ڈوناہیں دا لشکر غلطی تے ہا۔

وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ ؕ لَا
تَقْتُلُوْهُ ۖ عَسٰۤى اَنْ يَّنْفَعَنَاۤ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ
لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠﴾

١٠۔ تے فرعون دی ہک تریمت آکھیُٔ اے میڈے تے تیڈے کیتے اکھیں دی ٹھڈھ دا سبب تھی سی توں ایکوں قتل نہ کر تھی سگدے جو ساکوں اے فائدہ پچاوے یا اساں ایکوں پُتر چا بنڑاؤں تے او اصل گال نہ جانڑدے ہن۔

وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ
بِهٖ لَوْلَاۤ اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١﴾

١١۔ موسیٰ دی ما دا دِل خالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اونکوں ظاہر کر ڈیوے ہا جے اساں اوندے دِل کوں تکڑا نہ کروں ہا تاں جو او مومنیں وچوں تھی ونجے ہا۔

وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ ؗ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ
لَا يَشْعُرُوْنَ ۙ﴿١٢﴾

١٢۔ تے اوں موسیٰ دی بھینڑ کوں آکھیُٔ اوندے پچھو ونج او اونکوں پرے کنیں ڈیہدی رہ گئی تے انہیں کوں پتہ نہ لگا۔

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰۤى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ ﴿١٣﴾

١٣۔ تے اساں اوندے اتے ایں کنیں پہلے کھیر پلاونڑ والیں کوں حرام کر ڈِتا ہا تے اوں آکھیُٔ کیا میں تیکوں اینجھے گھر والے ڈساں جیڑھے ایکوں تہاڈے کیتے پال ڈیون تے او ایندے خیر خواہ ہوسن۔

فَرَدَدْنٰهُ اِلٰۤى اُمِّهٖ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰـكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾

١٤۔ تے اساں اونکوں اوندی ما دو ولا پھیریے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او مونجھی وی نہ تھیوے تے اوں کوں پتہ لگ ونجے بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے بہوں سارے لوک جانڑدے نئیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰۤى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٥﴾

١٥۔ تے جیلھے او جوان تھیا تے گھبرو تھی گیا اساں اونکوں حکم تے علم ڈِتا۔ تے اساں ایویں نیکی کرنڑ والیں کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہیں۔

وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۖ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ

١٦۔ تے او شہر وچ اینجھے ویلھے داخل تھئے جیڑھے ویلھے اوندے رہنڑ والے غفلت وچ ہن تے اوں ڈو آدمیں کوں

وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِیْ مِنْ شِیْعَتِهٖ
عَلَى الَّذِیْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَیْهِ ۖ
قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّیْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِیْنٌ ﴿١٦﴾

بھڑوا ڈٹھس ہک اوندی برادری وچوں ہا تے ہک اوندے دشمنیں وچوں ہا تے جیرھا اوندی برادری وچوں ہا اوں مدد طلب کیتی اپنڑے دشمن دے مقابلے وچ تے موسیٰ اوں کوں مکھ ماری تے او مر گیا تے آکھیس اے تے شیطانی کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرنڑ والا دشمن۔

قَالَ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْ لِیْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ
اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿١٧﴾

١٧۔ اوں آکھئے اے میڈے رب بے شک میں اپنڑی جان تے ظلم کیتے تے توں میکوں بخش ڈے تے اللہ سئیں اونکوں بخش ڈتا بیشک او بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِیْرًا
لِّلْمُجْرِمِیْنَ ﴿١٨﴾

١٨۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیڈے انعام کرنڑ دی وجہ نال میں کڈاہیں وی مجرمیں دا امدادی نہ بنڑساں۔

فَاَصْبَحَ فِی الْمَدِیْنَةِ خَآىِٕفًا یَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِی
اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ یَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰۤى
اِنَّكَ لَغَوِیٌّ مُّبِیْنٌ ﴿١٩﴾

١٩۔ تے فجر کوں او ڈردیں ڈردیں شہر وچ پہیٹے تے ڈٹھے سی جو او ہو بندہ جئیں کل مدد منگی ہائی ولا اونکوں سڈیندا پئے موسیٰ اونکوں آکھئے بے شک توں کھلا کھلا گمراہ ہئیں۔

فَلَمَّاۤ اَنْ اَرَادَ اَنْ یَّبْطِشَ بِالَّذِیْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ
قَالَ یٰمُوْسٰۤى اَتُرِیْدُ اَنْ تَقْتُلَنِیْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا
بِالْاَمْسِ ۖۗ اِنْ تُرِیْدُ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا فِی الْاَرْضِ
وَمَا تُرِیْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِیْنَ ﴿٢٠﴾

٢٠۔ جیلھے اوں ارادہ کیتے جو او نکوں پکڑے جیرھا ڈونہاں دا دشمن ہا اوں آکھئے اے موسیٰ کیا توں میکوں وی ایویں قتل کرنڑا چاہندیں جیویں کل ہک آدمی ماریئے بیشک توں محض ملک وچ ظالم بنڑنڑ چاہندیں تے توں نوہیں چاہندا جو اصلاح کرنڑ والیں وچوں تھیویں۔

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِیْنَةِ یَسْعٰى ؗ قَالَ یٰمُوْسٰۤى
اِنَّ الْمَلَاَ یَاْتَمِرُوْنَ بِكَ لِیَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّیْ لَكَ
مِنَ النّٰصِحِیْنَ ﴿٢١﴾

٢١۔ تے شہر دے پرلے کنڈھے ہک بندہ دوڑدا آئے تے آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیڈے متعلق مشورہ کریندے پئن جو تیکوں قتل کر ڈیون توں نکل ونج بے شک میں تیڈے خیر خواہیں وچوں ہاں۔

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآىِٕفًا یَّتَرَقَّبُ ؗ قَالَ رَبِّ نَجِّنِیْ مِنَ
الْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ ﴿٢٢﴾

ع ٢

٢٢۔ تے او اتھوں ڈردا ہویا نکل گئے اِتے اُتے ڈیہدا ویندا ہا تے آکھیس اے میڈے رب میکوں ظالم

قوم کنیں بچا۔

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے جیلھے او مدین شہر دو گئے تے اوں آکھے جو میڈا رب میکوں سدھا راہ ڈکھیسی۔

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۬ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۭ قَالَتَا لَا نَسْقِيْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ ٚ وَاَبُوْنَا شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جیلھے او مدین دے کھوہ تے آئے تے کجھ لوک ڈٹھنس جیرھے پانی پلیندے پئے ہن تے ڈو تریمتیں انہیں کنیں پریں ڈٹھنس جیرھیاں ڈنگریں کوں پچھو تے ہٹیندیاں پیاں ہن اوں آکھے تہاڈا کیا کم انہیں ڈوناہیں آکھئے جو اساں پانی نسے پلا سگدیاں جے تیں آجڑی ٹرنہ ونجن تے ساڈا پیو بہوں بڈھا ہے۔

فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّيْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ موسیٰ انہیں کوں پانی پلواڈتے ول پچھاویں تلے ونج بیٹھے اوں آکھے اے میڈے رب میں فقیراں اوندا جو توں خیر میڈو لہاویں۔

فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا تَمْشِيْ عَلَى اسْتِحْيَآءٍ ۡ قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۭ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفْ ٚ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے انہیں ڈوناہیں بھیٹیں وچوں ہک اوندو ٹردی آئی تے شرمیندی پئی ہائی تے آکھیس میڈا پیو تیکوں سڈیندا پئے تاں جو اوندا بدلہ ڈیوے جیرھا تیں ساکوں پانی پلواڈتے۔ جیلھے او انہیں دے پیو کنیں آئے تے سارا حال ڈتس تے آکھیس توں نہ ڈر توں ظالم قوم کنیں بچ گئیں۔

قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا يٰٓاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ۡ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ انہیں وچوں ہک آکھے اے ابا توں ایکوں رہک رکھ گھن بے شک توں جینکوں رہک رکھیں او طاقت والا وی تے ایماندار وی ہووے۔

قَالَ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰٓي اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ ۭ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اوں آکھئے میں چاہندا جو انہیں ڈو دھیریں وچوں ہک دا تیڈے نال ایں شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال میڈی رہکی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر ڈیویں تے اے تیڈے ولو ہوسی تے میں تیڈے اتے زیادہ بار نئیں ڈیوݨ چاہندا جے اللہ چاہیا تے

تُوں میکوں نیکیں وچوں پیسیں۔

قَالَ ذٰلِكَ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَكَ‌ؕ اَيَّمَا الۡاَجَلَيۡنِ قَضَيۡتُ فَلَا
عُدۡوَانَ عَلَىَّ‌ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوۡلُ وَكِيۡلٌ ۲۸ ع

۲۸۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی
گال تھی گئی انہیں وچوں جیہڑی مدت وی میں پوری
کرلیساں میڈے اتے الزام نہ ہوسی تے جوکجھ اساں
آکھئے ایندے اتے اللہ کافی گواہ۔

فَلَمَّا قَضٰى مُوۡسَى الۡاَجَلَ وَسَارَ بِاَهۡلِهٖۤ اٰنَسَ مِنۡ
جَانِبِ الطُّوۡرِ نَارًا‌ ۚ قَالَ لِاَهۡلِهِ امۡكُثُوۡۤا اِنِّىۡۤ اٰنَسۡتُ
نَارًا لَّعَلِّىۡۤ اٰتِيۡكُمۡ مِّنۡهَا بِخَبَرٍ اَوۡ جَذۡوَةٍ مِّنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمۡ تَصۡطَلُوۡنَ ۲۹

۲۹۔ تے جیلھے موسیٰ مدت پوری کرڈتی تے گھر والیں
کوں گھن کے ٹرپئے تے اوں طور دے ہک پاسے
بھا ڈٹھیس تے اوں اپنے گھر والیں کوں آکھئے تساں
کھڑو بے شک میں بھا ڈٹھی ہے تھی سگدے جو میں
تہاڈے کوئی خبر گھن آواں یا بھا دا انگارا تاں جو تساں
سیکو۔

فَلَمَّاۤ اَتٰٮهَا نُوۡدِىَ مِنۡ شَاطِیٴِ الۡوَادِ الۡاَيۡمَنِ فِى الۡبُقۡعَةِ
الۡمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنۡ يّٰمُوۡسٰۤى اِنِّىۡۤ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ
الۡعٰلَمِيۡنَ ۙ‏ ۳۰

۳۰۔ جیلھے او اوندے کولے تے اونکوں بابرکت جا دے ہک
بابرکت حصے کنیں ہک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو
اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں جیہڑا رب العالمین

وَاَنۡ اَلۡقِ عَصَاكَ‌ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهۡتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
مُدۡبِرًا وَّلَمۡ يُعَقِّبۡ‌ؕ يٰمُوۡسٰۤى اَقۡبِلۡ وَلَا تَخَفۡ‌اِنَّكَ
مِنَ الۡاٰمِنِيۡنَ ۳۱

۳۱۔ تے توں اپنا سوٹا سٹ جیلھے اونکوں ہلدا ڈٹھس
نانگ آلی کار کنڈ پھیر کے بھج پئے تے ولا نسی ڈٹھا اے
موسیٰ اگوتے تھی تے نہ ڈر بے شک توں محفوظ
رہسیں۔

اُسۡلُكۡ يَدَكَ فِىۡ جَيۡبِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ غَيۡرِ سُوۡٓءٍ
وَّاضۡمُمۡ اِلَيۡكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهۡبِ‌ فَذٰنِكَ بُرۡهَانٰنِ
مِنۡ رَّبِّكَ اِلٰى فِرۡعَوۡنَ وَمَلَا۟ئِهٖ‌ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا قَوۡمًا
فٰسِقِيۡنَ ۳۲

۳۲۔ اپنے ہتھ کوں کھیسے وچ پا او بغیر کہیں بیماری
دے چٹا نکلسی تے ڈر کنیں اپنے بہیں کوں آپ دو ملا اے
فرعون تے اوندے سرداریں دو تیڈے رب کنیں ڈو
دلیلائن بے شک اے لوک نافرمان۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىۡ قَتَلۡتُ مِنۡهُمۡ نَفۡسًا فَاَخَافُ اَنۡ
يَّقۡتُلُوۡنِ‏ ۳۳

۳۳۔ اوں آکھئے میں انہیں وچوں ہک آدمی ماری کھڑاں
تے میکوں ڈر ہے جو او میکوں قتل کر ڈیسن۔

وَاَخِىۡ هٰرُوۡنُ هُوَ اَفۡصَحُ مِنِّىۡ لِسَانًا فَاَرۡسِلۡهُ مَعِىَ
رِدۡاً يُّصَدِّقُنِىۡۤ‌ اِنِّىۡۤ اَخَافُ اَنۡ يُّكَذِّبُوۡنِ ۳۴

۳۴۔ تے میڈا بھرا ہارون میں کنیں زیادہ چنگا اَلا
سگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بنا کے

بیٹھ او میڈی تصدیق کریسی بے شک میں ڈردا ہاں جو او میکوں جھٹلا ڈیسن۔

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُوْنَ اِلَيْكُمَا ۚ بِاٰيٰتِنَآ ۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اوں آکھئے اساں تیڈے بھرا نال تیڈی باہنہ مضبوط کریسوں تے اساں تساں ڈوناہیں کوں غالب کریسوں تے او تساں ڈوناہیں تئیں نہ پہنچ سگسن تساں ڈوہیں تے جیرھے تہاڈا آکھڑ منیسن ساڈی آیات نال غالب تھیسو۔

فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَّمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ جیلھے موسیٰ ساڈیاں کھلیاں کھلیاں آیتاں گھن کے انہیں دے کول آئے انہیں آکھئے اے تے محض گھڑیا ہویا دوکھا ہے اساں اے گال اپنڑے پیو ڈاڈیں کنیں نئیں سُنڑی۔

وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ اَعْلَمُ بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے موسیٰ آکھئے میڈا رب اونکوں بہوں جانڑدے جیرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا انجام چنگا تھیسی بے شک ظالم کامیاب نئیں تھیندے۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِيْ ۚ فَاَوْقِدْ لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے فرعون آکھئے جوابے سردارو میں اپنڑے سوا تہاڈے کیتے کوئی معبود نئیں جانڑدا اے ہامان تو سٹی مٹی تے میڈے کیتے بھا بال (سلھاں بنڑا) تے ول میڈے کیتے برج بنڑا تھی سگدے جو میں موسیٰ دے خدا دا پتہ کرگھناں تے بے شک میڈا خیال ہے جو اے کوڑا ہے۔

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے اوں تے اوندے لشکر ملک وچ ناحق وڈائی کیتی تے انہیں سمجھے جو او ساڈو نہ ولائے ولسن۔

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ گھدے تے اونکوں سمندر وچ سٹ گھتے تے توں ڈیکھ ظالمیں دا کیا انجام تھیندے۔

وَجَعَلْنٰهُمْ اَىِٕمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بنایا ہا تے او بھادو سڈیندے ہن تے قیامت دے ڈینہہ انھیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ
مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿۴۳﴾ ع

۴۳۔ تے ایں دنیا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ہے تے قیامت دے ڈینہہ وی او ذلیل ہوسن۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ
الْاُوْلٰى بَصَآىِٕرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرݨ دے بعد کتاب ڈتی ہے جیرھی لوکیں کیتے معجزہ تے ہدایت تے رحمت ہائی تاں جو او نصیحت حاصل کرن۔

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوْسَى
الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے توں اوں ویلھے پچادھو کاہے ناں ہانویں جڈاں اساں موسیٰ کوں نبوت ڈتی ہائی تے نہ توں گواہ ہانویں۔

وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ
وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دی عمر وڈی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ وی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساڈی آیات پڑھ کے سݨانویں ہا تے اصل اساں رسول بھیڄݨ والے ہیں۔

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَّحْمَةً
مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے توں طور دے پاسو دی کاہے نہ ہانویں جیلھے اساں اونکوں سڈیئے تے اصل اے تیڈے رب دی رحمت ہائی تاں جو اوں قوم کوں ڈرانویں جیندو تیں کنیں پہلے کوئی ڈراوݨ والا نئیں آیا تاں جو او نصیحت پکڑن۔

وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ مُّصِيْبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
فَيَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ
وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۸﴾

جے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کمیں دی وجہ نال انہیں تے مصیبت آئی تے او آکھسن اے ساڈے رب تیں ساڈو کوئی رسول کیوں نئیں بھیڄیا تے اساں تیڈی آیات دی پیروی کروں ہا تے مومنیں وچوں بݨ ونجوں ہا۔

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ
مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى ۚ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى

۴۹۔ تے جڈاں انہیں دم اساں کنیں حق آگیا تے انہیں آکھے جو ساکوں او کجھ کیوں نئیں ڈتا گیا جو موسیٰ کوں ڈتا گیا ہا۔

مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا ۫ وَ قَالُوْٓا اِنَّا بِكُلٍّ
كٰفِرُوْنَ ﴿٤٩﴾

کیا انہیں ایں کنیں پہلے اوں تعلیم دا انکار نہ کیتا ہا جیرھی موسیٰ تے لتھی ہائی انہیں آکھئے ڈو جادوگرن جیرھے ہک ڈوجھے دے امدادی ہن تے اہنیں آکھئے بے تنک اساں ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَاْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ
اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ توں آکھ تساں انہیں ڈوناہیں کنیں زیادہ ہدایت والی اللہ ولو کتاب گھن آؤ میں اوندی پیروی کر گھنساں جے تساں سچے ہوسے۔

فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ؕ
وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ ع ٥ ٨

۵۱۔ جے او تیڈی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں جاݨ گھن جو او محض اپݨی خواہشات دی پیروی کریندن تے اوں کنیں زیادہ گمراہ کون تھی سگدے جیرھا اللہ کنیں کہیں ہدایت دے بغیر اپݨی خواہشات دی پیروی کرے بے تنک اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ تے اساں اہنیں دو ہک دے بعد ہی وحی پٹھیندے رہ گئے ہیں تاں جو او نصیحت پکڑن۔

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٣﴾ النصف

۵۳۔ اساں ایں کنیں پہلے جیرھی کتاب اہنیں کوں ڈتی ہائی او اونکوں منیندن۔

وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ
اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ تے جیلھے او اہنیں تے پڑھیاں ویندن او آہدن اساں اینکوں منیندے ہیں بے تنک او ساڈے رب دو لو سچ بے تنک اساں ایں کنیں پہلے دی فرمانبردار ہاسے۔

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَ
يَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٥٥﴾

۵۵۔ اہنیں کوں اہنیں دے صبر دی وجہ نال ڈو دفعہ اجر ڈتا ویسی تے او نیکی نال برائی کوں دور کریندن تے جو اساں اہنیں کوں ڈتے اوندے وچو خرچ کریندن۔

وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا
لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۫ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۫
لَا نَبْتَغِي الْجٰهِلِيْنَ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ تے جیلھے او بے ہودہ گالہیں سݨدن اوں کنیں منہ پھیر گھندن تے آہدن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہووے اساں جاہلیں دے منہ نئیں لگدے۔

اِنَّكَ لَا تَهْدِیْ مَنْ اَحْبَبْتَ وَ لٰكِنَّ اللّٰهَ یَهْدِیْ مَنْ
یَّشَآءُ ۚ وَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِیْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ بے شک توں جینکوں چاہیں ہدایت نوہیں ڈے سگدا تے اصل اللہ اونکوں ہدایت ڈیندے جینکوں چاہندے تے او ہدایت پاوݨ والیں کوں بہوں جاݨدے۔

وَ قَالُوْۤا اِنْ نَّتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا ؕ
اَوَ لَمْ نُمَكِّنْ لَّهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا یُّجْبٰۤى اِلَیْهِ ثَمَرٰتُ
كُلِّ شَیْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تے او آہدن جے اساں اوں ہدایت تے عمل کروں جیرھی تیں کنیں ہے تے ساکوں ملک وچ مار گھتسن کیا اساں انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جائیں بݨائی جیندو ہر طرح دے پھل انیندن اے ساڈے ولوں رزق تے بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

وَ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْیَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِیْشَتَهَا ۚ فَتِلْكَ
مَسٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِّنْۢ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِیْلًا ؕ وَ
كُنَّا نَحْنُ الْوٰرِثِیْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ اساں بہوں ساریاں وستیاں ہلاک کر چھوڑین جیرھے اپݨی روزی دی وجہ نال اکڑ ویچ گئے ہن اے انہیں دے گھرن جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈاہیں کوئی نئیں رہیا تے اساں ہی انہیں دے وارث بݨئے ہیں۔

وَ مَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى یَبْعَثَ فِیْۤ اُمِّهَا
رَسُوْلًا یَّتْلُوْا عَلَیْهِمْ اٰیٰتِنَا ۚ وَ مَا كُنَّا مُهْلِكِی الْقُرٰۤى
اِلَّا وَ اَهْلُهَا ظٰلِمُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تیڈا رب کہیں وستی کوں ہلاک نئیں کریندا جے تئیں او انہیں دے مرکز وچ رسول نہ بھیجے جیرھا انہیں کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سݨاوے تے اساں وستیں کوں ہلاک نسے کریندے سوائے ایندے جو اوندے رہݨ والے ظالم ہوون۔

وَ مَاۤ اُوْتِیْتُمْ مِّنْ شَیْءٍ فَمَتَاعُ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَ
زِیْنَتُهَا ۚ وَ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَیْرٌ وَّ اَبْقٰى ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۱﴾ ع

۶۱۔ جو کجھ تہاکوں ڈتا ویندے اے دنیاوی زندگی دا سامان تے اوندا سوبھپ تے جو اللہ کنیں ہے او چنگا ہے تے باقی رہݨ والا ہے کیا تساں عقل نوہے کریندے۔

اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِیْهِ
كَمَنْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ثُمَّ
هُوَ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِیْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ کیا جیندے نال اساں چنگا وعدہ کیتے تے او اونکوں ملݨ والا ہے اوں آدمی آلی کار تھی سگدے جینکوں اساں محض دنیاوی زندگی دا سامان ڈِتا ہووے۔ ول او قیامت دے ڈینہہ حاضر کیتا ولیسی۔

وَ یَوْمَ یُنَادِیْهِمْ فَیَقُوْلُ اَیْنَ شُرَكَآءِیَ الَّذِیْنَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈیسی تے آکھسی میڈے شریک کتھائن جنہیں کوں تساں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہادے۔

قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ۙ مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ﴿٦٣﴾

۶۴۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی چکیا ہوسی او آکھسن اے ساڈے رب اے او لوکن جنہیں کوں اساں گمراہ کیتا ہا تے اساں انہیں کوں اویں گمراہ کیتا جیویں خود اساں گمراہ تھئے ہاسے اج اساں تیڈے اگو گمراہی کنیں بری تھیندے ہیں اے لوک ساڈی عبادت نہ کریندے ہن۔

وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ﴿٦٤﴾

۶۵۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی جو تساں اپنڑے شریکیں کوں سڈو تے او سڈیسن تے او جواب نہ ڈیسن تے عذاب ڈیکھ گھنسن تے آکھسن ہائے اساں ہدایت پاؤں ہا۔

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٦٥﴾

۶۶۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈیسی تے او آکھسی جو تساں رسولیں کوں کیا جواب ڈیتا ہا۔

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٦٦﴾

۶۷۔ انہیں کوں ساریاں دلیلاں بُھل ویسن اوں ڈیہنہ تے او ہک بے کنیں سوال نہ کرسگسن۔

فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ تے جیرھا توبہ کریسی تے ایمان گھن اوسی تے چنگے کم کریسی تے او کامیاب لوکیں وچوں تھی ویسی۔

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾

۶۹۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جینکوں چاہندے چڑ گھندے انہیں کوں اختیار نئیں اللہ پاک تے انہیں دے بناوتو شریکیں کنیں اچار ہے۔

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٦٩﴾

۷۰۔ تے تیڈا رب جانڑدے جو او اپنڑے سینے وچ لکیندن تے جو او ظاہر کریندن۔

وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ لَهُ الْحَمْدُ فِى الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٧٠﴾

۷۱۔ او ہو اللہ جیندے سوا کوئی معبود نئیں پہلے وی تے پچھیں وی سچیاں تعریفاں ہونڈیاں اُن تے بادشاہت ہوندی ہے۔ تے تساں سارے ہوندو ولائے ویسو۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَآءٍ ۗ

۷۲۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ سائیں تہاڈے اتے قیامت تیں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معبود

اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ﴿۷۱﴾

جیرھا تہاڈے اتے روشنی گھن اوسی کیا تساں سنڈے نوّھے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِلَيْلٍ
تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ ؕ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ سئیں تہاڈے اتے ڈینہہ کوں قیامت تیں لمبا کر ڈیوے تے اللہ دے سوا کون معبود جیرھا تہاڈے واسطے رات گھن اوسی جو تساں اوندے وچ آرام کرو تے کیا تساں ڈیہدے نوّھے۔

وَمِنْ رَّحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا
فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ اے اوندی رحمت جو اوں رات تے ڈینہہ بنائے۔ تاں جو رات کوں تساں ارام کرو تے (ڈینہہ کوں) اوندا فضل گولو تے تاں جو تساں شکر گزار بنڑو۔

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈیسی تے پچھیسی کتھائن میڈے شریک جیرھے تساں خیال کریندے ہاوے۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوْٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۷۵﴾ ع

۷۶۔ تے ہر امت دچوں اساں ہک گواہ کڈھیسوں تے آکھسوں اپنڑی دلیل گھن آؤ تے او جانڑ گھنسن جو حق اللہ دے کولہ ہے تے جو او کوڑ بدھیندے ہن ونج ولیسی۔

اِنَّ قَارُوْنَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ ۪ وَاٰتَيْنٰهُ
مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْٓاُ بِالْعُصْبَةِ اُولِي
الْقُوَّةِ ۗ اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِيْنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم وچوں ہا تے اوں انہیں تے ظلم کیتا تے اساں اونکوں اتنے خزانے ڈتے ہن جو اوندیاں کنجیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سگدی ہائی جڈاں اوندی قوم اونکوں آکھیا اکڑ نہ بے شک اللہ اکڑیجنڑ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ
اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ تے جو اللہ تیکوں ڈتے اوندے نال آخرت دا گھر بنڑا تے دنیا دے وچ دی اپنڑے حصے کوں نہ بھل تے چنگائی کر جیویں اللہ سئیں تیڈے نال چنگائی کیتی ہے تے ملک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سئیں فسادیں کوں پسند نئیں کریندا۔

قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِيْ ؕ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ

۷۹۔ اوں آکھئے میکوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّ اَكْثَرُ جَمْعًا ۭ وَلَا يُسْـَٔـلُ عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝۷۹

کنیں ملیئے کیا او نئیں جانڑدا بے شک اللہ سئیں اوں کنیں پہلے بہوں ساریں قومیں کوں ہلاک کیتے جیرھیاں انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے مجریں کوں انہیں دے گناہیں دے بارے وچ پچھا نئیں ویندا۔

فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فِيْ زِيْنَتِهٖ ۭ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ۝۸۰

۸۰۔ تے او اپنی قوم دو اپنی زینت نال نکلیا تے اولوک جیرھے دنیاوی زندگی کوں چاہندن آہدن افسوس ساکوں وی او ہر کجھ ملے ہا جو قارون کوں ڈِتا گئے بے شک او وڈے بخت والا ہے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ۝۸۱

۸۱۔ تے جنہیں کوں علم ڈِتا گیا ہا انہیں آکھے مرو شالا اللہ دا بدلہ چنگا ہے اوندے واسطے جیرھا ایمان گھن آوے تے چنگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرنڑ والیں کوں ملدے۔

فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ ۣ فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۤ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ۝۸۲

۸۲۔ تے اساں اونکوں تے اوندی برادری کوں ملک وچ ذلیل کر ڈِتا تے کوئی وی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد نہ کر سگدا ہا تے او بچ نہ سگیا۔

وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَآ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۭ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ۝۸۳

۸۳۔ کل تئیں جیرھے اوندے مرتبے دی خواہش کریندے ہن او آہدن جو ہلاک تھیوو اللہ سئیں اپنے بندیں وچوں جیندے کیتے چاہندے رزق ودھا ڈیندے تے تنگ کر ڈیندے۔ جے اللہ دا ساڈے اتے احسان نہ ہووے ہا تے اساں وی ذلیل تھی ونجوں ہا ہلاک تھیویں کافر کامیاب نئیں تھیندے۔

تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝۸۴

۸۴۔ اے آخرت دا گھر اے اساں انہیں لوکیں کیتے بنڑیندے ہیں جیرھے ملک وچ نہ وڈائی کریندن تے نہ گیبڑ گھتیندن تے انجام متقیں کیتے ہے۔

مَنْ جَاۗءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَاۗءَ بِالسَّيِّئَةِ

۸۵۔ جیرھا نیکی کریسی اونکوں اوں کنیں چنگا بدلہ ملسی تے

فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٨٥

جیرھا برائی کریسی اونکوں اوندی برائی دے برابر بدلہ ملسی

اِنَّ الَّذِيْ فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ؕ
قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِيْ
ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٨٦

۸۶۔ بے شک جئیں تیڈے اتے قرآن فرض کیتے او تیکوں اول جا دو ولا انیسی جیندو لوک دل ول اندن تول آکھ میڈا رب اونکوں بہوں جاندے جیرھا ہدایت تے ہے تے اونکوں وی جیرھا کھلی گمراہی وچ۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً
مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝٨٧

۸۷۔ تے توں امید نہ رکھیندا ہانویں جو تیڈو کتاب لہسی سوائے تیڈے رب دی رحمت دے تے توں کافریں دا کڈاہیں وی امدادی نہ بنئیں۔

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ
وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝٨٨

۸۸۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں انھیں دے لہن دے بعد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنے رب دو سڈ تے مشرکیں وچوں نہ بن۔

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۘ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ ۟ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ ؕ
لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٨٩

۸۹۔ تے اللہ دے سوا بے کوں معبود نہ سڈ اوندے سوا کوئی بیا معبود کائنی ہر شئے فنا تھیون والی ہے سوائے اوندے جیندو اللہ دی توجہ ہووے۔ حکم ہوندا ہے تے سارے ہوندو ولائے ویسن۔

سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ عنکبوت مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۰ آیتاں تے ۷ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان ہے۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ خوب جانڑداں۔

اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ③

۳۔ کیا لوکیں خیال کیتے جو انہیں کوں ایں گال کرنڑ تے چھوڑ ڈتا ویسی جو اساں ایمان گھن آئے ہیں تے انہیں کوں آزمایا نہ ویسی۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ④

۴۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے لوکیں کوں وی آزمایا ہا تاں جو اللہ سئیں انہیں لوکیں کوں ظاہر کر ڈیوے جیرھے سچے ہن تے انہیں کوں وی ظاہر کر ڈیوے جیرھے کوڑے ہن۔

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّسْبِقُوْنَا ۭ سَاۗءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ⑤

۵۔ یا کیا او لوک جیرھے بُرے کم کریندن خیال کریندن جو اساں کنیں بچ ویسن بہوں بُرا ہے جو او فیصلہ کریندن۔

مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَاۗءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ۭ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑥

۶۔ جیرھا اللہ دے ملنڑ دی امید کریندے تے بے شک اللہ دا مقرر تھیا ہوا وقت آونڑ والا ہے۔ تے او بہوں سنڑنڑ والا تے بہوں جانڑنڑ والا ہے۔

وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ⑦

۷۔ تے جیرھا شخص کوشش کریندے او اپنڑے فائدے کیتے زور لیندے بے شک اللہ سئیں سارے جہانیں کنیں بے نیاز ہے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑧

۸۔ تے جیرھے ایمان گھن آئن تے چنگے عمل کیتے نیں اساں انہیں کنیں انہیں دیاں بُرائیاں پریں کر ڈیسوں تے انہیں کوں انہیں کنیں بہوں چنگا بدلہ ڈیسوں جیرھے او عمل کریندے ہن۔

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۭ وَ

۹۔ تے اساں انسان کوں پیو ما نال چنگا سلوک کرنڑ دا

إِنْ جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۭ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩﴾

حکم ڈِتا۔ہا جے او میڈے نال شرک کرݨ تے تیکوں مجبور کرن جیندا تیکوں کوئی پتہ نئیں تے ول توں انہیں ٹوونا ہیں وا آکھݨ نہ من تساں میڈو ولنڑے تے میں تہاکوں تہاڈے عملیں دے متعلق ڈسیساں۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠﴾

١٠۔ تے جیڑھے ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں اساں انہیں کوں ضرور نیک لوکیں وچ داخل کریسوں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ۭ وَلَىِٕنْ جَاۗءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۭ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١﴾

١١۔ کجھ لوک ہن جیڑھے آہدن اساں اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے جیڑھے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف پہنچے تے لوکیں دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا سمجھدن تے جے تیڈے رب ولو امداد آونجے تے او ضرور آہدن جو بے شک اساں تہاڈے نال ہاسے کیا اللہ سئیں او گالہیں نئیں جاݨدا جیڑھیاں دنیا جہان دے لوکیں دے دلیں وچ ہن (جاݨدے)

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ﴿١٢﴾

١٢۔ تے اللہ سئیں ضرور ظاہر کریسی ایمان گھن آوݨ والیں کوں وی۔ تے ضرور ظاہر کریسی منافقیں کوں وی۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ ۭ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٣﴾

١٣۔ تے کافر مومنیں کوں آہدن تساں ساڈے پچھو ٹرو تے اساں تہاڈے گناہ چا گھنسوں تے او ذرا وی انہیں دے گناہ چاوݨ والے نئیں او بے شک کوڑے ہن۔

وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ ۡ وَلَيُسْـَٔــلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٤﴾ ع

١٤۔ تے او ضرور اپݨے بار چیسن تے اپݨے بار نال بے بار وی چیسن۔ تے قیامت دے ڈینہہ ضرور پچھا ویسی جیڑھا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا ۭ فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٥﴾

١٥۔ تے اساں نوحؑ کوں اوندی قوم دو بھیڄیا ہا تے انہیں وچ ٩٥٠ سال رہ گئے ول اوندی قوم کوں طوفان پکڑ گھدے تے او ظالم ہن۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾

١٦۔ تے اساں اونکوں تے بیڑی آلیں کوں بچا گدھا تے ایں کوں جہانیں واسطے نشان بݨا ڈِتا۔

وَ اِبْرٰهِیْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَ اتَّقُوْهُ ؕ
ذٰلِكُمْ خَیْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٧﴾

١٧۔ تے ابراہیم جیلھے اواپݨی قوم کوں آکھئے اللہ دی عبادت کرو تے اوں کنیں ڈرو اے تہاڈے کیتے چنگا ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّ تَخْلُقُوْنَ
اِفْكًا ؕ اِنَّ الَّذِیْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا یَمْلِكُوْنَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَ اعْبُدُوْهُ
وَ اشْكُرُوْا لَهٗ ؕ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٨﴾

١٨۔ تساں محض بتیں دی عبادت کریندے ہو اللہ دے سوا تے کوڑ بݨیندے ہو بے شک تساں اللہ دے سوا جنہیں دی عبادت کریندے ہو او تہاڈے رزق دے مالک کائنی تساں اللہ کنیں رزق منگو تے ہوندی عبادت کرو تے اوندا شکر کرو۔ تساں ہوندو ولݨے۔

وَ اِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ؕ وَ مَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِیْنُ ﴿١٩﴾

١٩۔ تے جے تساں جھٹلیسو تے تہاڈے کنیں پہلی امتیں وی جھٹلایا ہا تے رسول تے محض کھول کھول کے گال پچا ڈیوݨ فرض۔

اَوَ لَمْ یَرَوْا كَیْفَ یُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهٗ ؕ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ یَسِیْرٌ ﴿٢٠﴾

٢٠۔ کیا او نئیں جاݨدے جو اللہ کیویں منڈھ کنیں پیدا کریندے تے ول او ہو جہیں مخلوق ولا ولا بݨیندے بے شک اللہ کیتے اے گال سوکھی ہے۔

قُلْ سِیْرُوْا فِی الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَیْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ یُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٢١﴾

٢١۔ توں آکھ زمین وچ ٹرد پھرو تے ڈیکھو جو کیویں اللہ سئیں منڈھ کنیں پیدا کیتے تے ول اللہ سئیں انہیں کوں مرݨ دے بعد جیندا کریندا رہ ڳئے بے شک اللہ ہر شئے تے قادر۔

یُعَذِّبُ مَنْ یَّشَآءُ وَ یَرْحَمُ مَنْ یَّشَآءُ ۚ وَ
اِلَیْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیندے اتے چاہندے رحم کریندے تے تساں ہوندو ولݨے۔

وَ مَاۤ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِیْنَ فِی الْاَرْضِ وَ لَا فِی السَّمَآءِ ؗ وَ
مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّ لَا نَصِیْرٍ ﴿٢٣﴾ ع ۲ ۱۴

٢٣۔ تے تساں زمین وچ تے آسمان وچ اونکوں ہرا نویں سگدے تے اللہ دے سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے امدادی کائنی۔

وَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِاٰیٰتِ اللّٰهِ وَ لِقَآئِهٖۤ اُولٰٓئِكَ
یَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِیْ وَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
اَلِیْمٌ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اوندے ملݨ دا انکار کیتے اے لوک میڈی رحمت کنیں نا امید تھی ڳئین تے انہیں لوکیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ
فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب ہا جو انہیں آکھئے ایکوں قتل کر ڈیوتے ساڑ ڈیو تے اللہ سئیں بچا کنیں اوں کوں بچا گِدھا بے شک ایندے وچ منڑ والیں کیتے ہک نشان۔

وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۫ وَّمَاْوٰىكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض بُتیں کوں معبود بنڑا گِدھے تاں جو تساں ایں دنیاوی زندگی وچ ہے مشرکیں نال پیار ودھاؤ ول قیامت دے ڈینہہ تہاڈے کجھ لوک کجھ ہنہیں دا انکار کر لیسن تے بعض بعض تے لعنت پھٹیسن تے تہاڈا ٹھکانڑ بھاءِ تے تہاڈا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾

٢٧۔ تے لوط اوں کوں من گِدھا تے (اوں (ابراہیم) آکھیا میں بے شک اپنڑے رب دو ہجرت کریندا ں بے شک او غالب تے سیانڑا ہے۔

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِ
النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي
الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٨﴾

٢٨۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشئے تے اوندی اولاد وچ نبوت رکھی، بنڑائی تے کتاب ڈتی تے اساں اونکوں دنیا وچ بدلہ ڈتے ڈتا تے بے شک او آخرت دے ڈینہہ نیک لوکیں وچ ہوسی۔

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ۫ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾

٢٩۔ تے لوط جیلھے اوں اپنڑی قوم کوں آکھئے بے شک تساں بے حیائی کریندے ہو جیرھی اج تیں دنیا وچ کہیں بے نئیں کیتی۔

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ۙ وَ
تَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ؕ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ
اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٠﴾

٣٠۔ کیا تساں جوانیں دو شہوت کیتے اندے ہو تے ڈاکے مریندے ہو تے اپنڑی مجلسیں وچ گندیاں گالہیں کریندے ہو۔ تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب ہا جے توں سچا ہویں تے ساڈے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٣١﴾

٣١۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر فسادی قوم دے مقابلے وچ۔

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُوْٓا اِنَّا

٣٢۔ تے جیلھے ساڈے قاصد خوش خبری گھن کے ابراہیم

مُهْلِكُوٓا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۳۱﴾

دو آئے تے انہیں آکھئے بے شک اساں ایں وستی آلیں کوں ہلاک کرݨ والے ہیں بے شک ایں وستی والے ظالم ہن۔

قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا ۚ قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا ۟ لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۟ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اوں آکھئے بے شک اوندے وچ لوط وی ہے انہیں آکھئے اساں بہوں جاݨدے ہیں جو کون اوندے وچ اساں ضرور اونکوں تے اوندے گھر والیں کوں بچا گھنسوں سوائے اوندی زال دے او پچھو رہݨ والیں وچ رہ ڳئی۔

وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّ قَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۟ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیلھے ساڈے قاصد لوط دے آئن تے اونکوں چنگا نئیں لگیا تے انہیں نال اوندا دِل تنگ تھئے تے فرشتیں آکھئے توں نہ ڈر تے نہ مونجھا تھی بے شک اساں تیکوں تے تیڈے گھر آلیں کوں بچا گھنسوں سوائے تیڈی زال دے او پچھو رہݨ والیں وچ رہ ڳئی۔

اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک اساں ایں وستی آلیں تے آسمان تو عذاب لہاوݨ والے ہیں ایں وجہ نال جو او نافرمانی کریندے ہن۔

وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا نشان چھوڑ ݙتے۔

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے مدین دو اوندے بھرا شعیب کوں بھیجئے اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے آخرت دے ݙینہہ دی امید رکھو تے زمین وچ گیڑ گھتݨ کیتے نہ پھرو۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِىْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ انہیں اونکوں جھٹلا ݙتے تے انہیں کوں کمبا ݙیوݨ والے (بھونچال اچ) عذاب پکڑ گدھے تے او اپݨے گھریں وچ گوݙیں دے بھر ݙھ پین۔

وَعَادًا وَّثَمُوْدَا۠ وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ ۟ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ۙ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے عاد تے ثمود دی رہݨ دیاں جہیں دے متعلق تہاکوں کھول کے ݙسیے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے عمل سوہݨے کرکے ݙکھائن تے انہیں کوں سدھی راہ

کنیں روک ڈِتے سی تے او ایں گال کوں چنگی طراں سمجھدے ہن۔

وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

٤٠۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم گِدھے تے او عذاب کنیں بچ نہ سگئے۔

فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٠﴾

٤١۔ اساں ہر ہک کوں اوندے گناہ دی وجہ نال پکڑ گھدے انہیں وچوں کجھ تے اساں پتھریں دا مینہ وسائے تے کجھ لوکیں کوں کہیں ہے عذاب پکڑیئے تے کجھ لوکیں کوں اساں ملک وچ ذلیل کر ڈِتے تے کجھ کوں اساں غرق کر ڈِتے اللہ انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا اے آپ اپنے اتے ظلم کریندے ہن۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۖ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾

٤٢۔ تے جیرھے لوکیں اللہ دے سوا ہے سنگتی بݨائن انہیں دی مثال ڈِڈانہور دی ہے او گھر بݨیندے تے ساریں کنیں کمزور گھر ڈِڈانہور دا ہوندے جے او جاݨدے ہوون۔

اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤٢﴾

٤٣۔ بے شک اللہ سئیں اونکوں جاݨدے جینکوں او اللہ دے سوا سڈیندن تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ اِلَّا الْعٰلِمُوْنَ ﴿٤٣﴾

٤٤۔ تے اے مثالاں جیرھیاں اساں لوکیں کیتے بیان کریندے ہیں تے سوائے عالمیں دے ہیا کوئی انہیں کوں نئیں سمجھدا۔

خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٤﴾

٤٥۔ اللہ سئیں آسمان تے زمین حق نال بݨائن تے بیشک ایندے وچ مومنیں کیتے نشان۔

اُتْلُ مَآ اُوْحِیَ اِلَیْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَ اَقِمِ الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّ
الصَّلٰوةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَ الْمُنْكَرِ ؕ وَ لَذِكْرُ اللّٰهِ
اَكْبَرُ ؕ وَ اللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴٦ ۔ توں پڑھ جو تیڈے و کتاب وحی کیتی گئی ہے تے نماز جماعت نال پڑھ بے شک نماز بے حیائی تے برائی کنیں رکیندی ہے تے اللہ دا ذکر سب کنیں وڈا ہے ۔ تے جو تساں کریندے ہو اللہ جانڑدے ۔

وَ لَا تُجَادِلُوْۤا اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ ۖۗ اِلَّا الَّذِیْنَ
ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَ قُوْلُوْۤا اٰمَنَّا بِالَّذِیْۤ اُنْزِلَ اِلَیْنَا وَ اُنْزِلَ
اِلَیْكُمْ وَ اِلٰهُنَا وَ اِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّ نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷ ۔ تے اہل کتاب نال چنگی گالہیں نال بحث کیتی کرو سوائے انہیں وچوں ظالمیں دے تے آکھو اساں ایمان آندے جو ساڈو لہایا گئے تے جو تہاڈو لہایا گئے تے ساڈا تے تہاڈا معبود ہکو ہے ۔ تے اساں اوندے فرمانبردار ہیں ۔

وَ كَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاۤ اِلَیْكَ الْكِتٰبَ ؕ فَالَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ
یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَ مِنْ هٰۤؤُلَآءِ مَنْ یُّؤْمِنُ بِهٖ ؕ وَ مَا یَجْحَدُ
بِاٰیٰتِنَاۤ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸ ۔ تے ایویں اساں تیڈے و کتاب لہائی ہے تے جنہیں کوں اساں کتاب ڈتی ہے او اونکوں منیندن انہیں وچوں وی کجھ ہن جیڑھے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار محض کافر کریندن ۔

وَ مَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّ لَا تَخُطُّهٗ بِیَمِیْنِكَ
اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹ ۔ تے ایں کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا ہانویں تے نہ سجے ہتھ نال لکھدا ہانویں نہ تے جھٹلاونڑ والے شک وچ پئے ونجن ہا ۔

بَلْ هُوَ اٰیٰتٌۢ بَیِّنٰتٌ فِیْ صُدُوْرِ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ ؕ
وَ مَا یَجْحَدُ بِاٰیٰتِنَاۤ اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰ ۔ اصل وچ اے تے کھلیاں آیتاں ہن انہیں لوکیں دے دلیں وچ جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا انکار محض ظالم ہی کریندن ۔

وَ قَالُوْا لَوْ لَاۤ اُنْزِلَ عَلَیْهِ اٰیٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّمَا
الْاٰیٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَ اِنَّمَاۤ اَنَا نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۵۱﴾

۵۱ ۔ تے او آہدن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ نشان تے محض اللہ دے کول ہن میں تاں صرف کھلا کھلا ڈراونڑ والا ہاں ۔

اَوَ لَمْ یَكْفِهِمْ اَنَّاۤ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ یُتْلٰی عَلَیْهِمْ ؕ
اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّ ذِكْرٰی لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۲﴾ ع

۵۲ ۔ کیا انہیں کیتے اے کافی نہیں جو اساں تیڈے اُتے کتاب لہائی ہے انہیں تے پڑھی ویندی ہے ایندے وچ مومنیں کیتے رحمت تے یاد دہانی ہے ۔

قُلْ كَفٰی بِاللّٰهِ بَیْنِیْ وَ بَیْنَكُمْ شَهِیْدًا ۚ یَعْلَمُ مَا فِی
السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَ كَفَرُوْا

۵۳ ۔ توں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی گواہ ہے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او جانڑدے

بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۵۲﴾

ستے جیرھے کوڑ کوں منیندن ستے اللہ دا انکار کریندن
ایسے لوک گھاٹے وچ ہن۔

وَ يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَ لَوْ لَاۤ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ
الْعَذَابُ ؕ وَ لَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ او تیں کنیں عذاب جلدی منگدن ستے جے عذاب
دا وقت مقرر نہ ہُوسے ہا ستے انہیں کنیں عذاب آ
ونجے ہا ستے ہݨ وی انہیں تے ضرور ہݨ اچݨ گھت
اوسی ستے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔

يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَ اِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ۙ﴿۵۴﴾

۵۴۔ ستے او تیں کنیں عذاب جلدی منگدن بے شک
دوزخ کافریں کوں تباہ کرݨ والی ہے۔

يَوْمَ يَغْشٰهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ
اَرْجُلِهِمْ وَ يَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ ستے جڈاں عذاب انہیں کوں اتوں کنیں وی ستے
پیریں دے تلو وی ولھیٹ گھنسی ستے (اللہ) آکھسی ہݨ
جو تساں کریندے ہاوے اوندی سزا بھوگو۔

يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ
فَاعْبُدُوْنِ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ اے میڈے بندو جیرھے ایمان گھن آئے او
بے شک میڈی زمین کھلی ہے تساں میڈی ہی عبادت
کرو۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۫ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھݨے ول تساں ساڈو
ولائے ویسو۔

وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ
نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۖ﴿۵۸﴾

۵۸۔ ستے جیرھے منیندن ستے چنگے کم کریندن اساں
ضرور انہیں کوں بہشت وچ ماڑیاں ڈیسوں جنیدے
تلے نہراں وہندیاں پیاں ہوسن ستے او اوندے وچ
ہمیشہ رہسن ستے چنگے کم کرݨ والیں دا کینجھا چنگا بدلہ ہے۔

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَ عَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ جنہیں صبر کیتے ستے اپݨے رب ستے بھروسہ کیتے نیں

وَ كَاَيِّنْ مِّنْ دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۖۗ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا
وَ اِيَّاكُمْ ۖؗ وَ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ ستے کتنے سارے جانورن او اپݨے رزق چاتی
کائے نئیں ودے۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے
ستے تہاکوں وی ستے او سݨݨ والا ستے جاݨݨ والا ہے۔

وَ لَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضَ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ لَيَقُوْلُنَّ

۶۱۔ ستے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو زمیں ستے آسمان کوں
کیں پیدا کیتے ستے سجھ ستے چندر کوں کم وچ لائے سی

اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٦١﴾

تے اوضرور آکھسن اللہ دل اوکڈے پھیرئے ویندن۔

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَ يَقْدِرُ لَهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ اللہ اپنڑے بندیں وچو جنیدے اتے چاہندے رزق وسیع کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ ہر شئے کوں نہوں جانڑن والا ہے۔

وَ لَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٣﴾ ع

٦٣۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو کیں جھڑ کنیں مینہ وسائے تے زمین دے بر تھیونڑ دے بعد اونکوں کیں آباد کیتے تے اوضرور آکھسن اللہ توں آکھ سب سچاں صفتاں اللہ دیائن تے اصل اکثر انہیں وچو عقل نہیں کریندے۔

وَ مَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّ لَعِبٌ ۚ وَ اِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ تے اے دنیا محض کھیڈ تماشا ہے تے آخرت دا گھر ہی اصل زندگی ہے جے او جانڑدے ہون۔

فَاِذَا رَكِبُوْا فِی الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٥﴾

٦٥۔ جیرھے ویلھے او بیڑی تے چڑھدن اوں ویلھے اپنڑی فرمانبرداری کوں اللہ کیتے خاص کریندے ہوئیں دعا منگدن تے جیرھے ویلھے انہیں کوں اساں سُکی زمین تے بچا گھندے ہیں تے ہوں ویلھے شرک کرنڑ پئے ویندن۔

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۚۙ وَ لِيَتَمَتَّعُوْا ٚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ تاں جو انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے تے فائدہ اٹھاون تے اوضرور جان گھنن۔

اَوَ لَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّ يُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَ بِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾

٦٧۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اساں حرم کوں امن دی جا بنائے لوک اوندے چودھار و پریں کر ڈتے ویندن کیا اوکوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ۚ اَلَيْسَ فِیْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾

٦٨۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھیندے یا سچ کوں اوندے آونڑ تے جھٹلیندے کیا دوزخ وچ کافریں دا ٹھکانہ نہیں۔

وَ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَ اِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾ ع

٦٩۔ تے جیرھے لوک ساڈی راہ وچ کوشش کریندن تے اساں انہیں کوں اپنڑا رستہ ضرور ڈکھلیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال ہے۔

سُوْرَةُ الرُّوْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ روم مکّی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٦١ آیتاں تے ٦ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن
منگئے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے ۔

الٓمّٓ ②

٢۔ میں اللہ بہوں جانڑداں ۔

غُلِبَتِ الرُّوْمُ ③

٣۔ روم ہیٹھا تھی گئے ۔

فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ④

٤۔ اورلی زمین وچ تے او ہیٹھے تھیونڑ دے بعد ضرور ڈراڈے تھیسن

فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۗ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ؕ
وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑤

٥۔ کجھ سالیں بعد پہلے وی تے پچھیں وی حکومت اللہ دی ہے
تے اوں ڈینہاڑے مومن خوش ہوسن ۔

بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑥

٦۔ اللہ دی مدد کنیں او مدد کریندے جینکوں چاہندے
تے او غالب تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے ۔

وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ⑦

٧۔ اللہ دا وعدہ ہے تے اللہ اپنڑے وعدے دی خلاف
ورزی نہیں کریندا تے اصل بہوں سارے لوک جانڑدے
نہیں ۔

يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖۚ وَهُمْ عَنِ
الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ⑧

٨ ۔ او دنیاوی زندگی دے ظاہر کوں جانڑدن تے آخرت کنیں
او غافلن ۔

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ
وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ⑨

٩۔ کیا انہیں اپنڑے دل وچ سوچا نئیں جو اللہ سیئں آسمانیں
تے زمین تے جو انہیں دے وچکار حکمت نال تے مقررہ
وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک بہوں سارے لوک
اپنڑے رب دی ملاقات دے انکاری ان ۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا
الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ؕ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ

١٠۔ کیا او زمین وچ ٹرے نہیں جو ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں
پہلے لوکیں دا انجام کیا تھئے او انہیں کنیں زیادہ طاقت والے
ہن تے انہیں زمین کوں پٹیا (ہل وہائے) تے انہیں کنیں
زیادہ آباد کیتے نیں تے انہیں کنیں رسول دلیلاں گھن

كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ؕ۝۱۰

کے آئن تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا تے اصل او اپنے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓآٰى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَ كَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۱۱

۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیں بُرے کم کیتن تے اللہ دی آیات دا انکار کیتے تے اوندے اُتے مذاق کریندے ہن انہیں دا انجام بُرا تھئے۔

ع

اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝۱۲

۱۲۔ اللہ سئیں مخلوق کوں منڈھ کنیں بݨیندے تے ولا ولا اوہیں بݨیندے تے تساں ہوندو ولائے ویسو۔

وَ يَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝۱۳

۱۳۔ تے جیڑھے ڈینہہ قیامت اوسی مجرم اوں ڈینہہ نا امید تھی ویسن۔

وَ لَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآىِٕهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَ كَانُوْا بِشُرَكَآىِٕهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝۱۴

۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچو کوئی انہیں دا سفارشی نہ ہوسی تے او اپنے شریکیں دا انکار کریسن۔

وَ يَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَىِٕذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ۝۱۵

۱۵۔ تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ او انجوانج تھی ویسن۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِيْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ۝۱۶

۱۶۔ جیڑھے لوک ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں انہیں کوں باغ وِچ خوش کیتا ویسی۔

وَ اَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَ لِقَآئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓىِٕكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ۝۱۷

۱۷۔ تے جنہیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں تے آخرت دے ڈینہہ دی ملاقات کوں جھٹلائے او عذاب وچ حاضر کیتے ویسن۔

فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَ حِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ۝۱۸

۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کرو جیلھے سجھ ہوئے تے جیلھے فجر ہووے۔

وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ عَشِيًّا وَّ حِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ۝۱۹

۱۹۔ آسمانیں تے زمین وچ ہوندیاں صفتاں ہن تے ڈوپارھیں دے بعد تے ڈوپارھیں کوں وی۔

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ وَ كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۝۲۰

۲۰۔ او جنیدے کوں موئے کنیں تے مردے کوں جنیدے کنیں پیدا کریندے تے زمین دے برتھیوݨ دے بعد آباد کریندے تے تساں ایویں کڈھیے ویسو۔

ع

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اوندے نشانیں وچوں ہک اے وی ہے جو
اوں تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے ول تساں بشر
بݨ کے زمین وچ کھنڈ ویندے ہو۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ۭ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے اوندے نشانیں وچوں اے وی ہے جو اوں
تہاڈی جنس وچوں تہاڈی خاطر جوڑے بݨائنسی تاں
جو تساں انہیں کنیں آرام گِھنو تے تہاڈے درمیان
محبت دا رشتہ بݨائس تے بے شک ایندے وچ
سوچݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ
اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے اوندے نشانیں وچوں ہے جو آسمانیں تے
زمین کو بݨائس تے تہاڈی زبانیں تے رنگیں وچ دی
اختلافِ تے بے شک ایندے وچ جاݨݨ والی
قوم کیتے نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاۗؤُكُمْ
مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ رات کوں تہاڈا سمݨ تے ڈینہہ کوں تے اوندا
فضل گولݨ دی اوندے (اللہ دے نشانیں وچوں ہے
بے شک ایندے وچ سݨݨ والی قوم کیتے وڈے
نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوندے نشانیں وچوں اے وی ہے جو
او تہاکوں بجلی ڈر تے طمعے دی خاطر ڈکھلیندے تے
جُھڑ کنیں مینہہ وسیندے ول اوندے نال زمین دے
سُنج تھیوݨ دے بعد وسوں کریندے بے شک ایندے
وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَاۗءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ۭ ثُمَّ
اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ڰ مِّنَ الْاَرْضِ ڰ اِذَآ اَنْتُمْ
تَخْرُجُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اوندے نشانیں وچوں اے وی ہے جو
آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھئے تے ول
جڈاں او تہاکوں زمین کنیں سڈ مریسی او ہیں ویلھے
نکل اوسو۔

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا ہے تے

سارے اوندے فرمانبردارن ۔

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اوہو ہے جیں مخلوق دا منڈھ بدھے ول اونکوں ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے بھوں سوکھا ہے آسمانیں تے زمین وچ اوندی شان سبھ کنیں اُچی ہے تے او غالب تے بھوں سیانا ہے ۔

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ ۖ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ او تہاڈی جنس دی مثال تہاکوں ڈیندے کیا جنیدے اُتے تہاڈے سجے ہتھ مالک تھنیدن اوندے وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ہے تساں اوندے وچ برابر ہوندے ہو تساں انہیں کنیں ایویں ڈر دے ہو جیویں اپنٹے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اساں ایویں آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اصل ظالمیں علم دے بغیر اپنٹی خواہشات دی پیروی کیتی ہے تے جنیکوں اللہ گمراہ کرے اونکوں سدھا راہ کون ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی امدادی کارہ نئیں۔

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ توں اپنٹی توجہ پورے طور تے دین دو پھیر ڈچھے اوندے وچ ڈنگ نہ ہوّے اللہ دی فطرتِ جنیدے اتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا اے قائم رہنٹ والا دین ہے تے اصل بھوں سارے لوک جانٹدے نہیں

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اوندو جھکو تے اوں کنیں ڈرو تے نماز جماعت نال پڑھو تے مشرک نہ بنٹو۔

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جنہیں اپنٹے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے ٹولیں وچ ونڈیج گیئن تے ہر ٹولہ جو اوں کنیں ہے اوندے اُتے خوش۔

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ

۳۴۔ تے جڈاں لوکیں کوں ڈکھ ملدے او اپنٹے رب کوں جھکدے ہوئیں سڈیندن تے جیلھے او

يُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

انہیں ستے رحمت کریندسے ہوں ویلھے ہک گروہ اپنڑے رب نال شرک کرنڑ پئے ویندسے۔

لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٥﴾

۳۵۔ تاں جو اوندا انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈِتے ہِنڑ تساں (تھوڑا) فائدہ چا ڈ تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٦﴾

۳۶۔ یا اساں انہیں تے کوئی دلیل لہائی ءِ جیڑھی انہیں نال او گالہیں کریندی ءِ جیڑھیاں او شرک دیاں پے کریندن۔

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ۭ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ تے جیلھے انسانیں کوں اساں رحمت چکھاؤں او اوندسے اتے اکڑ بیج ویندن تے جے انہیں کوں مصیبت پوُسے اوندی وجہ نال جو انہیں دسے ہتھیں اگوں پیجھئے او ہوں ویلھے نا امید تھی ویندن۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نیئں جو بے شک اللہ جنیدسے کیتے چاہندسے اوندسے کیتے رزق کھلا کر ڈیندسے تے تنگ کریندسے بے شک ایندسے وچ منڑ والی قوم کیتے نشانن۔

فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ۡ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ توں اپنڑے سکیں کوں تے مسکینیں کوں تے مسافر کوں اوندا حق ڈِسے اسے چنگا ءِ انہیں کیتے جیڑھے اللہ دی توجہ تے رضا چاہندن تے ایہے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے جیڑھا روپیہ تساں سود گھننڑ کیتے مال ڈیندسے ہو تاں جو لوکیں دسے مال وِچ ودھے تے او اللہ دسے نزدیک نہیں ودھدا تے جیڑھا مال اللہ دی رضا کیتے زکاۃ وِچ ڈیندسے ہو ایھے لوکن جیڑھے اپنڑا مال ودھیندسے پین

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ

۴۱۔ اللہ او تہو ءِ جیں تہاکوں پیدا کیتے ول

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۴۰﴾ ع

تہاکوں رزق ڈتس ول تہاکوں مریسی تے ول زندہ کریسی کیا تہاڈے شریکیں وچوں کوئی ہے جیرھا انہیں وچوں کوئی کم کرے او پاک ہے تے انہیں دے شرک کنیں بہوں اُچا ہے۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِيْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ نال زمین وچ تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی سزا ڈیوے تاں جو او ول آون۔

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلُ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرو تے ڈیکھو انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھے پہلے ہن جنہیں وچوں بہوں سارے مشرک ہن۔

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَّصَّدَّعُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن والے دین دو پھیر ڈے ایں کنیں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرھا ٹلدا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوجھے کنیں انج تھی ویسن۔

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ جیرھا کفر کریسی اوندی سزا اونکوں ملسی تے جیرھا نیک عمل کریسی تے او اپنے فائدے کیتے تیاری کریندا پئے۔

لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تاں جو او مومنیں کوں تے نیک عمل کرن والیں کوں اپنے فضل نال بدلہ ڈیوے بے شک او کافریں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ اَنْ يُّرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّلِيُذِيْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اوندی آیات وچوں اے وی ہے جو او ہوائیں کوں خوش خبری بنا کے پھٹیندے تاں جو تہاکوں اپنی رحمت دا مزا چکھاوے تے بیڑیاں اوندے حکم نال چلن تے تاں جو تساں اوندا فضل گولو تے شکر ادا کرو۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ

۴۸۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں انہیں دی

بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا ؕ وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۴۷

قومیں دو رسول پٹھیئے او انہیں کنیں کھلیاں دلیلاں
گھن کے آئے تے ول اساں مجرمیں کنیں بدلہ گدھے
تے مومنیں دی مدد ساڈے اُتے فرض ہائی۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ
فِي السَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ
عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ۴۸

۴۸۔ اللہ ہی ہے جیرھا ہوائیں پٹھیندے تے او
بادل چیندین تے اونکوں آسمان تے پھیلا ڈیندے
جیویں او چاہندے تے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیندے
تے توں ڈیہدیں جو مینہہ اوندے وچوں نکلدے
تے خدا اپنے بندیں وچوں جنیندے اُتے چاہندے
مینہہ وسیندے تے اوہوں ویلھے خوش تھی ویندن۔

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ
لَمُبْلِسِيْنَ ۴۹

۵۰۔ تے اوں کنیں پہلے جو او انہیں تے وسے ہا
او نا امید تھی گئے ہن۔

فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ؕ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ۵۰

۵۱۔ تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ
کیویں او بنجر زمین کوں وسوں کریندے بے شک
او مردے کوں جنیدا کرݨ والا ہے تے او ہر شئے
تے قادر ہے۔

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ
يَكْفُرُوْنَ ۵۱

۵۲۔ تے جے اساں ہوا گھلاؤں تے او (کھیتی کوں)
پیلا پیلا ڈیکھن تے اوندے بعد او اوندا انکار
کرݨ پئے ویسن۔

فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ۵۲

۵۳۔ تے توں بے شک مردیں کوں نوھیں سݨوا
سگدا تے بوڑیں کوں الا نوھیں سݨوا سگدا جیلھے
او کنڈ ولا کے پھر ونجن۔

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا
مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۵۳

۵۴۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں
سدھے راہ تے نوھیں آن سگدا تے توں محض
اونکوں گال سݨوا سگدیں جیرھے ساڈی آیات کوں
منیندن تے او مسلمان ہن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ

۵۵۔ اللہ او ہے جیں تہاکوں کمزوری کنیں بݨائے

ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضُعْفًا وَّشَيْبَةً
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿۵۵﴾

ستے کمزوری دے بعد ولا طاقت ڈِتی اِس تے ولا طاقت دے بعد کمزوری ڈِتی اِس تے بڈھیپا ڈی او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جانڑ والا تے قادر ہِ۔

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ مَا لَبِثُوْا
غَيْرَ سَاعَةٍ ۚ كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے جڈاں قیامت آوسی مجرم قسماں چیسن جو او محض ہک گھڑی رہ گیئن او اویں وِلیلیاں گالہیں کریندن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ۡ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے جنہیں کوں علم تے ایمان ڈِتا گیا ہا آہدن جو تساں اللہ دے علم وِچ قیامت دے ڈِینہہ تیں رہ گئے ہو تے اے قیامت تے اٹھن دا ڈِینہہ ہِ تے تساں اصلو نہ جانڑدے ہاوے۔

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تے اوں ڈِینہہ ظالمیں کوں انہیں دا عذر فائدہ نہ ڈِیسی تے نہ انہیں کوں درسال دے کولو آوڑ ڈِتا ویسی۔

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ ۭ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے اساں ایں قرآن وِچ لوکیں کیتے ہر حقیقت بیان کر ڈِتی ہِ تے جے توں انہیں دو کوئی نشان گھن آویں تے کافر ضرور آکھسن جو تساں کوڑیاں گالہیں ڈِسیندے ہو۔

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ ایویں اللہ سیئں مہر کر ڈِیندے انہیں دے دِلیں تے جیڑھے جانڑدے نہیں۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ
لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہِ تے جیڑھے یقین نئیں کریندے او تیکوں دوکھا ڈے کے اپنی جا کنیں ہٹا نہ ڈیون۔

سُوْرَةُ لُقْمٰنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ لقمان مکی ہِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۵ آیتاں تے ۴ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندان اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔

الٓمّٓ ②

٢۔ میں اللہ بہوں جاݨداں۔

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ③

٣۔ اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتائن۔

هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ④

٤۔ تے نیکی کرݨ والیں کیتے ہدایت تے رحمت ہن۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ⑤

٥۔ جیرھے لوک نماز با جماعت پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھیندن۔

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⑥

٦۔ ایجھے لوک اپݨے رب کنیں ہدایت تے ہن تے ایجھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖۗ وَّ يَتَّخِذَهَا هُزُوًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑦

٧۔ تے کجھ لوک اینجھے وی ہن جیرھے بے ہودہ گالہیں مُل گھندن تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے نال مشکریاں کرن ایجھے لوکن جنہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب ہِ۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ⑧

٨۔ تے جیلھے اوندے اتے ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سݨایاں ویندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر گھندے جیویں اوں انہاں کوں سݨیا ای نہیں جیویں اوندے ڈوہیں کن بوڑن تے توں انہیں کوں ڈکھ آلے عذاب دی خبر ڈے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ⑨

٩۔ بے شک مومن تے چنگے کم کرݨ والیں کیتے نعمت والے باغن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑩

١٠۔ انہیں وچ ہمیشہ رہسن اللہ دا وعدہ سچا ہِ تے

او غالب تے بہوں سیانا ہے۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ
رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ؕ
وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيْمٍ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تھمبیں دے پیدا کیتس جیویں تساں انہیں کوں ڈیہدے او تے زمین وچ پہاڑ پورین ہی تاں جو تساں تے زمین کھوبٹیں ام ب دیچ پھس نہ ونجو تے اوندے وچ ہر طرحاں دے جانور کھنڈا ئنسی تے اساں آسمان کنیں مینہ وسائے تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔

هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِىْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ
بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۲﴾ ع

۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو خدا دے سوا انہیں پیدا کیتے اصل ظالم کھلی کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ
يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ
حَمِيْدٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے اساں لقمان کوں سنٹپ ڈتا ہا جو توں اللہ دا شکر کر تے جیرھا شکر کریندے او محض اپنے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری کریسی تاں بے شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ہے۔

وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَىَّ لَا تُشْرِكْ
بِاللّٰهِ ؕ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے جڈاں لقمان اپنے پتر کوں آکھئے تے او اونکوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا شریک نہ بنا بے شک شرک وڈا ظلم ہے۔

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا
عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِىْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِىْ وَلِوَالِدَيْكَ ؕ
اِلَىَّ الْمَصِيْرُ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے اساں انسان کوں اے وصیت کیتی ہے جو اپنے پیو ماء دا شکر ادا کرے اوندی ماء اونکوں ہک کمزوری دے بعد بی کمزوری وچ وی چاتس تے اوندا کھیر چھڑاوݨ ڈو سالیں وچ (وی احسان ہا) تے تساں میڈو ولݨے۔

وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِىْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ
عِلْمٌ ۙ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِى الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ؗ
وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَىَّ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرݨ کیتے مجبور کرن جیندا تیکوں علم کائنی تے توں انہیں دا آکھݨ نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾

کرتے اوندی راہ تے ٹر جیڑھا میڈو جھکدے ول میڈو تساں ولنڑے ول میں تہاکوں ڈسیساں جو تساں کم کریندے ہو۔

يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ
صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٧﴾

۱۷۔ اے میڈے پُتر بے شک جے راڑی دے دانڑے دے برابر وی نیکی ہووے تے او بھانویں پتھر وچ یا آسمانیں تے زمین وچ پئی ہووے اللہ سئیں اونکوں ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سئیں نکی کنیں نکی گال کوں جانڑن والا تے خبردار۔

يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٨﴾

۱۸۔ اے میڈے پُتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے تے برائی کنیں روک تے جو تکلیف تیکوں آوے اوندے اتے صبر کر بے شک اے وڈے ہمت دا کم۔

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٩﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلھاں نہ پھُلا تے زمین وچ اکڑ کے نہ ٹُر بے شک اللہ سئیں اکڑیجنڑ آلے کوں تے وڈائی کرنڑ والے کوں پسند نہیں کریندا۔

وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ
اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿٢٠﴾ ع

۲۰۔ تے اپنڑی ٹور کوں نہ تِکھا کر تے نہ مٹھا تے اپنڑے اَلا کوں جھکا رکھ بے شک ساریں کنیں گندا اَلا گڈھاں دا ہنیگس۔

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً وَ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى
وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٢١﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سئیں آسمانیں تے زمین دی ہر شئے کوں تہاڈی خدمت وچ لا ڈِتے تے تہاڈے اتے ظاہر تے لکیاں ہویاں نعمتاں پائی آ کار وہا ڈِتنسی تے کجھ لوک اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا ونجے جو تساں اوندے

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ۝۲۲

اتے ٹرو جو اللہ سیٹس لہائے تے او آہدن گال اسے ہے اساں اوندے اتے ٹرسوں جنیدے اتے اساں پیو ڈاڈے کوں پاتے . بھانویں شیطان انہیں کوں دوزخ دے عذاب دو سڈیندا پیا ہووے۔

وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۭ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ۝۲۳

۲۳- تے جیرھا اپنی توجہ کوں اللہ دو پھیر ڈیوے تے او نیک ہووے تے اوں مضبوط کڑا پکڑیا ہویا ہے تے سارے کمیں دا انجام اللہ ول ہے۔

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ۭ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝۲۴

۲۴- تے کافریں دا انکار تیکوں مونجھا نہ کرے انہیں دا ولّݨ ساڈو ہے تے جو کجھ او کریندن اساں انہیں کوں ڈس ڈیسوں بے شک اللہ سینے دی گالہیں کوں جاݨݨ والا ہے۔

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ۝۲۵

۲۵- اساں انہیں کوں تھوڑا جیہاں فائدہ پچیسوں تے ول اساں انہیں کوں سخت عذاب دو مجبور کر کے گھن آوسوں۔

وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۭ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۲۶

۲۶- تے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو آسمانیں تے زمین کوں کیٔں پیدا کیتے تے او لازماً آکھسن جو اللہ توں آکھ سب تعریفاں اللہ دیائن تے اصل انہیں وچو اکثر جاݨدے نہیں۔

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝۲۷

۲۷- جو آسمانیں تے زمین وچ ہے او اللہ دا ہے بے شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ہے۔

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝۲۸

۲۸- تے جے زمین وچ جے نلا وݨن اسے سارے قلماں بݨ ونجن تے سمندر مس نال بھر ونجے تے ول ایھو جہیں ست سمندر بے مس دے ولا ڈے تے ونجن تے اللہ دیاں گالہیں نہ مکسن

بے شک اللہ غالب تے سیانا ہے ۔

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۭ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تہاڈا پیدا تھیوݨ تے ول اٹھݨ محض ہک آدمی آلی کار ہے بے شک اللہ بہوں سݨݨ والا تے بہوں ڈیکھݨ والا ہے ۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۡ كُلٌّ يَّجْرِيْ إِلٰى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَّأَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ کیا توں ڈہدا نوھیں اللہ رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلھیندے تے سجھ تے چندر کوں خدمت وچ لائی اے سب مقرر وقت تئیں ٹردے پئین تے بے شک اللہ چنگی طراں جاݨدے جو تساں کریندے ہو۔

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۱﴾ ع

۳۱۔ اے ایں واسطے جو اللہ ہیس سچا ہے تے بے شک اوندے سوا جنہیکوں سڈیندن او کوڑ تے بے شک اللہ بہوں اُچا تے بہوں وڈا ہے ۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ آيٰتِهِ ۭ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ کیا تیں ڈٹھا نہیں جو بیڑیاں سمندر وچ چلدین اللہ دی نعمت نال تاں جو او تہاکوں اپݨے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ بہوں صبر کرݨ والے تے شکر کرݨ والے کیتے نشانن

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۭ وَمَا يَجْحَدُ بِآيٰتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جڈاں انہیں کوں لہر چھانویں آلی کار لکا گھندی ہے تے اللہ کوں عبادت اوندے نال خاص کریندے ہوئیں سڈیندن تے جیلھے او انہیں کوں وسوں تے بچا گھندے تے کجھ انہیں وچو سدھی راہ تے ٹر پوندن تے ساڈی آیات دا انکار محض اوہے کریندن جیڑھے دغاباز تے ناشکرے ہن ۔

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهِ ۡ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهِ شَيْـًٔا ۭ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۥ

۳۴۔ اے لوکو اپݨے رب کنیں تے اوں ڈینہہ کنیں ڈرو جڈاں پیو پُتر دے کم نہ اوسی تے نہ پُتر پیو دے کم اوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے تہاکوں دنیاوی

وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿۳۳﴾

زندگی اصلو دو کھا نہ ڈیوے تے نہ تہاکوں اللہ دے بارے وچ دوکھے باز شیطان دوکھے وچ سٹے۔

اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْاَرْحَامِ ۭ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۭ
وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌۢ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
خَبِيْرٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے تے او مینہ وسیندے تے او جانڑدے جو رحمیں وچ تے بندے کوں کوئی پتہ نہیں جو او سبھائیں کیا کریسی تے نہ او جانڑدے جو کیرھی زمین وچ مرسی بے شک اللہ بہوں جانڑن والا تے بہوں خبر رکھنڑ والا ہے۔

ع

سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ سجدۃ مکی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۳ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ بہوں جاݨداں۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ③

۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا دلوں لتھی ہے ایندے وچ کوئی شک نہیں۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ④

۴۔کیا او آہدن ایں اینکوں گھڑ گدھے اصل اے کتاب تیڈے رب دلو سچ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈراویں جنیدو تیں کنیں پہلے کوئی ڈراوݨ والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پاون۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ⑤

۵۔ اللہ او ہے جیں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار سب کوں چھی ڈینہیں وچ پیدا کیتس ول او حکومت دے تخت تے بہہ گیا اوندے سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کائے نئیں کیا تساں نصیحت نوتھے پکڑیندے۔

يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ⑥

۶۔ او آسمان کنیں حکم کوں اپݨی تدبیر نال زمین تے قائم کریسی تے ول او حکم جیڑھی تہاڈی گنتری ہے ہزار سال وچ اوندو چڑھݨ پیئے ویسی۔

ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑦

۷۔ اے خدا ہے جیڑھا ظاہر تے لکی گالہیں کوں جاݨݨ والا تے غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الَّذِيْٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ ⑧

۸۔ جیں جیڑھی شئے پیدا کیتی ہے اوکوں بہوں چنگا بݨائس تے انسان کوں سنی مٹی کنیں پیدا کیتس۔

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۚ ﴿٩﴾

۹۔ ول اوندی نسل کوں ہک حقیر وہندی شئے (نطفہ) کنیں بنائس۔

ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ ول اونکوں طاقتاں ڈِتے نِس تے اوندے وچ اپنی روح پھوکی اِس تے ول تہاڈے کیتے کن تے اکھیں تے دل بنائس تساں اصلو شکر نوہے کریندے۔

وَقَالُوْٓا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۬
بَلْ هُمْ بِلِقَاۗءِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١١﴾

۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلھے اساں زمین وچ رَل ویسوں کیا اساں ول نویں سروں پیدا تھیسوں اصل او اپنے رب دے ملݨ دے انکاری ان۔

قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيْ وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ توں آکھ تہاکوں او موت دا فرشتہ مریسی جیرھا تہاڈے کیتے مقرر تے ول تساں اپنے رب دو ولائے ویسو۔

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُوْنَ نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ
رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا
مُوْقِنُوْنَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں مجرم اپنے رب دے اگو سر نوائی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) اے ساڈے رب اساں ڈیکھ گِدھے تے سُݨ گِدھے ہُݨ ساکوں ولا بھیجھ اساں نیک کم کریسوں تے ساکوں یقین۔

وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّيْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ جے اساں چاہوں ہا تے ہر شخص کوں ہدایت ڈے ڈیوں ہا پر میڈی اے گال سچی ہے جو میں جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرسٔے۔

فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَاۗءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ
وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے ہݨ تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں اَج دے ڈینہہ دی ملاقات بھل گئے ہاوے اَج ساکوں وی تہاڈی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیر تئیں رہݨ والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں کریندے ہاوے۔

اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا
وَّسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۩ ﴿١٦﴾

۱۶۔ ساڈی آیات کوں محض او منیندن جیرھیں کوں جڈاں یاد ڈوایاں ویندن او سجدے وچ ڈھہ پوندن

تے اپنڑے رب دی تعریف نال اوندی پاکیزگی بیان کریندن تے وڈائی نہیں کریندے۔

تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۡ وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝١٦

۱۷۔ انہیں دے پاسے بستریں کنیں پریں رہندن (سمدے نہیں) او اپنڑے رب کوں ڈر تے طمع دے نال سڈیندن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اونکوں خرچ کریندن۔

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٧

۱۸۔ کوئی نئیں جانڑدا کہ مومنیں کیتے انہیں دے عملیں دی وجہ نال کیرھیاں کیرھیاں شیہیں اکھیں ٹھڈھیاں کرنڑ کیتے لکایاں ہوئن۔

اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ؕ لَا يَسْتَوٗنَ ۝١٨

۱۹۔ کیا مومن اویں تھی سگدے جیویں نافرمان اے ہکو جیہیں نہیں تھی سگدے۔

اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ۡ نُزُلًۢا بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٩

۲۰۔ تے جیرھے مومنن تے نیک کم کریندن انہیں دے رہنڑ کیتے باغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ کنیں اے مہمانی ہے۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝٢٠

۲۱۔ تے جیرھے نافرمانن انہیں دا ٹکانڑہ دوزخ ہے جیلھے وی او اوندے وچوں نکلنڑ دا ارادہ کریسن اوندے وچ ولائے ویسن تے انہیں کوں آکھیا ویسی تساں او بھا دا عذاب چکھو جنیدا تساں انکار کریندے ہاوے۔

وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝٢١

۲۲۔ تے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں پہلے ہک چھوٹا عذاب دی ڈیسوں تاں جو او ول آون۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ؕ اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ۝٢٢ ع ۱۵

۲۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون جنہکوں اللہ دی آیات یاد ڈوایاں ونجن تے ول او انہیں کنیں منہ پھیر گھنے بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسوں۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآئِهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝٢٣

۲۴۔ تے اساں موسیٰ کوں وی کتاب ڈتی ہائی تے توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کر تے اساں

اونکوں بنی اسرائیل کیتے ہدایت ڈیوݨ والا بݨایا ہا۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اساں انہیں وچوں امام بݨائے ہن انہیں دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہہ انہیں گالہیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریندے ہن۔

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کوں ہدایت نئیں ڈتی جو اساں انہیں کنیں پہلے کتنا وستیں کوں جنہیں دے رہݨ والے اپݨے گھریں وچ ٹر دے پھردے ہن ہلاک کیتے بے شک ایندے وچ نشانیں کیا او سݨدے نہیں۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو اساں پاݨی کوں سنج تے بنجر زمین دو گھن ویندے ہیں تے اوندے نال رڑھ کڈھیندے ہیں جیندے وچوں او آپ تے انہیں دے جانور کھندن کیا او ڈیہدے نہیں۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے آہدن جے تساں سچے ہو تے اے فتح کڈݨ اوسی۔

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ توں آکھ فتح دے ڈینہہ کافریں کوں انہیں دا ایمان کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں وقتی ڈتی ویسی۔

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے شک او وی انتظار کریندے پئین۔

سُوْرَةُ الْاَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ احزاب مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۴ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ②

۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کرتے کافریں تے منافقیں دا آکھݨ نہ منّ بے شک اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَّاتَّبِعْ مَا يُوْحٰۤى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ③

۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیڈے رب دلو تیڈو وحی کیتی گئی ہے بے شک اللہ بہوں جاݨدے جو تساں کریندے ہو۔

وَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ④

۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کرتے او کافی نگران ہے۔

مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـئِيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيْلَ ⑤

۵۔ اللہ سئیں کہیں دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بݨائے تے نہ تہاڈی زالیں کوں ما بݨائس جنہیں کوں تساں کہیں ویلھے ما آکھ بہندے ہو تے نہ انہیں کوں اصلی پتر بݨائسی جنہیں کوں تساں کہیں کنیں منگ کے پلیندے ہو اے ساریاں تہاڈے منہ دیاں گالھیں ہن تے اللہ ہی سچ آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔

اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْۤا اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ ؕ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيْمَاۤ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑥

۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پتر سڈو اے اللہ دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہاکوں انہیں دے پیو ما دا پتہ نہ ہووے تے او دین وچ تہاڈے بھرائن تے دینی سنگتی ہن تے تہاڈے اُتے کوئی گناہ نہیں جو ایں کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے اصل گناہ او ہے جنیدے اُتے تہاڈے دل پکے تھئے پئے ہوون تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم

کرݨ والا ہے ۔

اَلنَّبِیُّ اَوْلٰی بِالْمُؤْمِنِیْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗۤ اُمَّهٰتُهُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰی بِبَعْضٍ فِیْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُهٰجِرِیْنَ اِلَّاۤ اَنْ تَفْعَلُوْۤا اِلٰۤی اَوْلِیٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِی الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ۝۷

۷ ـ نبی اپݨی جانیں کنیں زیادہ مومنیں دے کولہوں ہے تے اوندیاں زالیں مومنیں دیاں میریں اِن تے سکے وی بعض کنیں بعض زیادہ کولہو ہن پہے (غیریں) مومن تے مہاجریں دی نسبت ۔ ہا تساں دوستیں نال چنگا سلوک کرو اے جائز ۔ اے اللہ دی کتاب وچ لکھیا ہوئے ۔

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِیّٖنَ مِیْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِیْمَ وَمُوْسٰی وَعِیْسَی ابْنِ مَرْیَمَ ۪ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّیْثَاقًا غَلِیْظًا ۝۸

۸ ـ تے جیلھے اساں نبیں کنیں پکا وعدہ گدھا ہا تے تیں کنیں تے نوح کنیں تے ابراہیم تے موسیٰ تے عیسیٰ بن مریم کنیں وی تے اساں انہیں کنیں پکے وعدے گدے ہن ۔

لِّیَسْـَٔلَ الصّٰدِقِیْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِیْنَ عَذَابًا اَلِیْمًا ۝۹ ع

۹ ـ تاں جو اللہ سچیں کنیں اوندے سچ دے متعلق پچھے تے کافریں کیتے اوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے ۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ رِیْحًا وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرًا ۝۱۰

۱۰ ـ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیرھی تہاڈے اتے اوں کیتی ہے جیلھے لشکر تہاڈے مقابلے وچ آ گئے تے اساں انہیں تے اندھاری تے ایجھے لشکر پیٹھین جنہیں کوں تساں ڈیہدے نہ ہاوے تے اللہ سیئں ڈیہدا پیا ہا جیرھے کم تساں کریندے پئے ہاوے ۔

اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا ۝۱۱

۱۱ ـ جیلھے لشکر اتہاڈے اُتو وی آ گئے تے جھکی جہیں کنیں وی تے اکھیں پریشانی کنیں ڈنگیاں تھی گیاں تے دل گچی تئیں پُج گئے ہن تے اللہ تے وی تہاکوں شک تھیوݨ پئے گئے ۔

هُنَالِكَ ابْتُلِیَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِیْدًا ۝۱۲

۱۲ ـ اوں ویلھے مومنیں کوں آزمایا گئے تے ہلا کے رکھ ڈتا گئے ۔

وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے جیلھے منافق تے جنھیں دے دلیں وچ بیماری ہائی آکھݨ لگ پئے جو ساڈے نال اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔

وَاِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يٰٓاَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيْقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُوْلُوْنَ اِنَّ بُيُوْتَنَا عَوْرَةٌ ۛؕ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۚۛ اِنْ يُّرِيْدُوْنَ اِلَّا فِرَارًا ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جیلھے انھیں وچوں ہک ٹولے آکھئے جو اے مدینے آلیو تہاڈا کوئی ٹکاݨہ نہیں تساں ولدے وَل وَنجو تے انھیں وچوں کجھ لوک نبی کنیں اجازت منگݨ لگ پئے تے آکھݨ لگ پئے جو ساڈے گھر کھلّے ہن او کھلّے نہ ہن اے لوک محض اتھوں بھجݨ چاہندے ہن۔

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوْا بِهَآ اِلَّا يَسِيْرًا ﴿۱۴﴾

۱۴۔ جے دشمن دیاں فوجاں مدینے وچ چودھاروں پیہہ ونجن ہا تے ول انھیں کوں پھرݨ دا آکھیا ونجے ہا تے او پھر ونجن ہا ول اتھاں محض تھوڑی دیر رہ سگن ہا۔

وَلَقَدْ كَانُوْا عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ ۭ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔوْلًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ حالت اِتھے جو ایں کنیں پہلے انھیں اللہ نال وعدہ کیتا ہا جو اتھوں کنڈ نہ پھریسن تے اللہ نال کیتا ہویا وعدہ ضرور پچھیا ویسی۔

قُلْ لَّنْ يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے توں آکھ جو تہاکوں اتھوں بھجݨ جے بھج ونجو موت یا قتل کنیں بچݨ ڈیتے کوئی فائدہ نہ ڈیسی (اوں آوݨے) تے ایندے بعد تہاکوں کوئی فائدہ نہ پچایا ویسی۔

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوْۗءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۭ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں آکھ تہاکوں کون بچا سگدے اللہ دے مقابلے وچ جے او تہاکوں تکلیف پچاوݨ چاہے یا تہاڈے اتے رحمت کرݨ چاہے تے اللہ دے سوا تساں کوئی وی سنگتی تے امدادی نہ پیسو۔

قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَاۗئِلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اللہ بہوں چانڈے انھیں کوں جیڑھے جہاد کنیں ہٹکیندے ہن تے بھرانویں کوں آہدے ہن ساڈو

آؤُتے او آپ وی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریندے
ہن۔

اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ
يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِيْ يُغْشٰى
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ
بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۭ اُولٰٓئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تہاڈے کیتے بھوں شومن تے توں انہیں کوں ڈیکھ جیلھے خوف
یا ڈر اندے او تیڈو ڈیہدن تے انہیں دیاں
اکھیں پھردیاں پیاں ہوندن جیویں کہیں تے موت
دی بے ہوشی ہُوے تے جیلھے ڈر دا وقت مُک
ویندے تے ول انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ہے
او نیکی کیتے شومن اے لوکن جیرھے ایمان نیئں گھن
آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم
اللہ سئیں کیتے بھوں سوکھا ہے۔

يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ
الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِي
الْاَعْرَابِ يَسْاَلُوْنَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ۭ وَلَوْ
كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ اجݨ وی انہیں دا خیال جو لشکر نہ گئے ہوسن
تے جے او لشکر ول آون تے اے چاہون ہا
جو اے کہیں جنگل وچ رہندے پئے ہُون ہا
تے تہاڈے متعلق پچھدے پئے ہُون ہا (جو
موئن یا بچ گیئن) جے تہاڈے نال رہندے پئے
ہُون ہا تے ول وی اصلو تہاڈے ولو نہ لڑن ہا۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ
يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ بے شک تہاڈے رسول (دی زندگی) وچ تہاڈے
کیتے شاندار نمونہ ہے اوندے کیتے جیرھا اللہ تے آخرت
دے ڈینہہ دی امید رکھیندے تے اللہ کوں بھوں
یاد کریندے۔

وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۡ وَمَا زَادَهُمْ
اِلَّآ اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے جیلھے مومنیں لشکر کوں ڈٹھے تے آکھے
نیں اے اوہو وعدہ ہے جیرھا اللہ تے اوندے رسول
ساڈے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول سچ
آکھئے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری
وچ ودھا ڈتے۔

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ

۲۴۔ مومنیں وچوں کجھ لوکن جنہیں اللہ نال کیتے ہوئے

فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا
بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ۙ﴿۲۳﴾

وعدے کوں سچ کر ڈکھائے کجھ ہن جنہیں اپنی نیت
کوں پورا کر ڈتے تے کجھ انتظار کریندے پئین
تے اپنٹے ارادیں کوں ذرا وی نتہیں بدلیا۔

لِّيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ
اِنْ شَآءَ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا
رَّحِيْمًا ۚ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ
دا بدلہ ڈیوے تے منافقین کوں جے چاہے تے
عذاب ڈیوے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک
اللہ بہوں بخشنٹ والا تے ول ول رحم کرنٹ والا ہے۔

وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا ۭ
وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا
عَزِيْزًا ۚ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اللہ سئیں کافریں کوں انہیں دی کاوڑ سمیت
ولا پھیرے انہیں کوں ککھ نہیں لبھیا تے مومنیں ولو جنگ
کیتے اللہ کافی ہے تے اللہ سئیں طاقت والا تے
غالب ہے۔

وَاَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ
صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيْقًا
تَقْتُلُوْنَ وَتَاْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ۚ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے اللہ سئیں یہودیں کوں جنہیں کافریں دی
مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کنیں لہا ڈتا تے انہیں
دے دلیں وچ رعب بہٹ ڈتا ہک ٹولے کوں
تساں قتل کریندے ہاوے تے ہک ٹولے کوں قیدی
بنٹیندے ہاوے۔

وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا
لَّمْ تَطَئُوْهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ۧ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے اللہ سئیں تہاکوں انہیں دی زمین تے
گھریں تے مال دا وارث بنٹا ڈتے اوں زمین دا
وی جنیدے اتے تساں قدم وی نہیں رکھیا تے
بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اے نبی توں اپنٹی زالیں کوں آکھ جے تساں
دنیاوی زندگی تے اوندا سونٹھپ چاہندیاں ہوے
تے آؤ میں تہاکوں دنیا دا کجھ مال ڈیندا ں تے
تہاکوں نیک طریقے نال رخصت کریندا ں۔

وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ
فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے جے تساں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت
دے گھر کوں چاہندیاں ہوے تے بے شک اللہ

سیئں نیکی کرݨ والیں کیتے تہاڈے وِچو وڈا اجر تے بدلہ تیار کیتا ہوے۔

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ مَنْ يَّاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُّضٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ۝۳۰

۳۱۔ اے نبی دیاں زالیں جیرھی تہاڈے وِچو کھلی بے حیائی کریسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈوڑا کر ڈِتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے بہوں سوکھی ہے۔

الربع
وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَآ اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ۝۳۱

۳۲۔ تے جیرھی تریمت تہاڈے وِچو اللہ تے رسول دی فرمانبرداری کریسی تے چنگے کم کریسی اونکوں اساں ڈوڑا بدلہ ڈیسوں تے اساں انہیں واسطے چنگا رزق تیار کیتا ہوئے۔

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِيْ فِيْ قَلْبِهٖ مَرَضٌ وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝۳۲

۳۳۔ اے نبی دیاں زالیں تساں بی تریمتیں آلی کار نوے جے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں نخرے نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تاں جنیدے دل وِچ بیماری ہے او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک گال کیتی کرو۔

وَقَرْنَ فِيْ بُيُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُوْلٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِيْنَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيْرًا ۝۳۳

۳۴۔ تے اپݨے گھریں وِچ بیٹھیاں رہو تے پراݨے زمانے دی جہولت آلی کار اپݨے سونہپ کوں ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھہا کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو تے اللہ تے اوندے رسول دا آکھݨ منو۔ اے اہلِ بیت اللہ سیئں تساں کنیں ہر گند کوں پریں کرݨ چاہندے تے تہاکوں بہوں پاک کرݨ چاہندے۔

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِيْ بُيُوْتِكُنَّ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ۝۳۴ ع

۳۵۔ تساں گھریں وِچ اللہ دی آیتاں تے سنمپ دیاں گالیں جیرھیاں پڑھیاں ویندن انہیں کوں یاد کرو بے شک اللہ سیئں بہوں مہربان تے باخبر ہے۔

اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَ

۳۶۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان تریمتیں تے مومن مرد تے مومن تریمتیں تے فرمانبردار مرد تے

الصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعٰتِ
وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآئِمِيْنَ وَالصّٰٓئِمٰتِ
وَالْحٰفِظِيْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ
كَثِيْرًا وَّالذّٰكِرٰتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا
عَظِيْمًا ﴿۳۵﴾

فرمانبردار تریمتیں تے سچے مرد تے سچیاں تریمتیں تے صبر کرݨ والے مرد تے صبر کرݨ والیاں تریمتیں تے جھک نوائی کرݨ والے مرد تے تریمتیں تے صدقہ ڈیوݨ والے مرد تے تریمتیں تے روزہ رکھݨ والے مرد تے تریمتیں تے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کرݨ والے مرد تے تریمتیں اللہ سیئں کوں بہوں یاد کرݨ والے مرد تے تریمتیں انہیں ساریں کیتے اللہ سیئں بخشش تے وڈا اجر تیار کیتا ہوئے۔

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ
اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ؕ وَمَنْ يَّعْصِ
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جیلھے اللہ تے اوندا رسول کوئی فیصلہ کر ڈیون اوں معاملے وچ کہیں مومن مرد تے مومن تریمت کوں اختیار نہیں رہندا۔ جو او اپݨی مرضی کرن تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دی نافرمانی کریسی او کھلا کھلا گمراہ

وَاِذْ تَقُوْلُ لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ
مَا اللّٰهُ مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ
تَخْشٰىهُ ؕ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ
لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ
اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جیلھے توں اونکوں جیندے اتے اللہ سیئں انعام کیتے تے تیں وی انعام کیتے آہدا پیا ہانویں جو توں اپݨی زال کوں اپݨے کولھو رکھ تے اللہ کنیں ڈر تے اپݨے دل وچ او لکیندا پیا ہانویں جینکوں اللہ ظاہر کرݨ والا ہا تے لوکیں ڈردا ہانویں تے اللہ زیادہ حق رکھیندے جو توں اوں کنیں ڈریں تے جیلھے زید اوندے بارے خواہش پوری کیتی اساں اوندی شادی تیڈے نال کر ڈتی تاں جو اپݨے مانگویں پتریں دی زالیں نال نکاح کرݨ دے وچ کوئی حرج یا تنگی نہ ہووے مومنیں کوں جیلھے او انہیں کوں طلاق ڈے ڈیون تے اللہ دا حکم تھی کے رہندے۔

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ؕ سُنَّةَ
اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا
مَّقْدُوْرًا ﴿۳۸﴾

۳۹۔ جیرھی گال اللہ فرض کر ڈیوے اوندا نبی تے کوئی الزام نہیں پہلے لوکیں دے وچ وی اللہ دی ایہا سنت ہائی تے اللہ دا حکم تھی کے رہݨ والا ہے۔

الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ
اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے جیرھے لوک اللہ دے سنیہے کوں پچیندن تے ہوں کنیں ڈردن تے بیا کہیں کنیں نہیں ڈردے

تے اللہ حساب گھنن کیتے کافی ہے۔

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَاۤ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ
اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۴۰﴾ ع

۴۱۔ حضرت محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) تساں مردیں وچوں کہیں
دا پیو کائے نیئں تے سبھی گال اے ہے جو
او اللہ دا رسول ہِن تے نبیّیں دی مہر (ساریں کنیں افضل نبی ہِن)
تے اللہ ہر شئے کوں جانن والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اے مومنو اللہ کوں بہوں یاد کرو۔

وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ او ہو ہے تے اوندے فرشتے تہاڈے اتے
رحمتاں پٹھیندن تاں جو تہاکوں اندھاریں کنیں روشنی
دو گھن آوے تے او مومنیں تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚ وَّاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا
كَرِيْمًا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے جیرھے ڈینہہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی
ہوسی تے انہیں کیتے اوں عزت والا اُجر تیار
کیتا ہوئے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّ
نَذِيْرًا ﴿۴۵﴾

۴۶۔ اے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا کے پٹھے۔

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈن والا تے روشن
سجھ بنائے۔

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے توں مومنیں کوں خوش خبری ڈے جو
بے شک اللہ کنیں انہیں کیتے وڈا فضل ہے۔

وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے کافریں تے منافقیں دا آکھن نہ من تے
انہیں دی تکلیف ڈیون کوں چھوڑ ڈے تے اللہ تے
بھروسہ کر تے اللہ کافی کار ساز ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ
تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿۴۹﴾

۵۰۔ اے مومنو جیلھے تساں مومن تریمتیں نال
شادی کرو ول انہیں کوں صحبت کنیں پہلے طلاق
ڈے ڈیو تے ول تہاکوں انہیں کنیں عدت دا
مطالبہ کرن دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیادی

فائدہ پچاوٗ تے چنگی طراں انہیں کوں رخصت کر ڈیو ۔

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِنَّآ أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَٰجَكَ ٱلَّٰتِىٓ ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّٰتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَٰلَٰتِكَ ٱلَّٰتِى هَاجَرْنَ مَعَكَ وَٱمْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِىِّ إِنْ أَرَادَ ٱلنَّبِىُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِىٓ أَزْوَٰجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥١﴾

۵۱ ۔ اے نبی بے شک اساں تیڈے کیتے تیڈیاں زالیں جنیکوں تیں حق مہر ڈے ڈتے حلال کیتن تے جنگ وچ جیرھیاں تریمتیں تیڈا سچا ہتھ مالک تھیوے او وی حلالن تے ایویں تیڈے چاچے دیاں دھیریں تے تیڈی بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے تیڈے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیڈے نال ہجرت کیتی ہے تے مومن تریمت جیرھی اپنڑے آپ کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال شادی کرنڑ چاہے تے حلال اے خالص تیڈے واسطے حکم مومنیں کیتے نہیں تے اساں جانڈے ہیں انہیں دے زالیں تے لونڈیں دے متعلق جو اساں فرض کیتے تاں جو تیڈے اتے کوئی تنگی نہ آوے تے اللہ بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے ۔

۞ تُرْجِى مَن تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِىٓ إِلَيْكَ مَن تَشَآءُ ۖ وَمَنِ ٱبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥٢﴾

۵۲ ۔ انہیں وچوں جنیکوں انج کر ڈے تے جنیکوں چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں انج کیتے اونکوں اپنڑے کولھو رکھنڑا چاہیں تے تیڈے اتے کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب ہے جو انہیں دیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او مونجھیاں نہ تھیون تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں راضی تھی ونجن تے جو تہاڈے دلیں وچ ہے اللہ اونکوں جانڈے تے اللہ بہوں جانڑنڑ والا تے سمجھ والا ہے ۔

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنْۢ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِيْنُكَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبًا ﴿۵۳﴾ ع ۶ ۱۲ ۲

۵۳ ۔ تے ایندے بعد تیڈے کیتے بیاں تریمتیں حلال کائنیں جو توں بیاں بدلیں چا بھانویں تیکوں انہیں دا سونہپ جے تلا چنگا لگے سوائے اوندے جنیدے اتے تیڈا سجا ہتھ مالک ہووے تے اللہ سئیں ہر شئے تے نگران ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ اِلَّآ اَنْ
يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ اِنٰىهُ ۙ وَلٰكِنْ
اِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَ
لَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ۭ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيٖ مِنْكُمْ ۡ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيٖ مِنَ الْحَقِّ ۭ
وَاِذَا سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوْهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ حِجَابٍ ۭ
ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ ۭ وَمَا كَانَ لَكُمْ
اَنْ تُؤْذُوْا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَآ اَنْ تَنْكِحُوْٓا اَزْوَاجَهٗ مِنْۢ
بَعْدِهٖٓ اَبَدًا ۭ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ﴿۵۴﴾

۵۴ ۔ اے مومنو تساں نبی دے گھریں وچ نہ پیہو سوائے ایندے جو تہاکوں کھاوݨ کیتے سڈیا ونجے اوندے پکݨ دا انتظار نہ کرو تے جیلھے تہاکوں سڈیا ونجے تے ول ونجو تے جیلھے کھا گھنو کھنڈ ونجو تے گالہیں کیتے شوق وچ نہ پیٹھے ریہا کرو بے شک اے گال تہاڈے نبی کوں تکلیف ڈیندی ہے تے او شرم کریندے تے اللہ سئیں سچی گال کنیں نہیں رکدا تے جیلھے تساں انہیں (نبی دی زالیں) کنیں کوئی شئے منگو تے پردے دے پچھو منگوا تہاڈے تے اوندے دلیں کیتے بہوں چنگا ہے اللہ دے رسول کوں تکلیف ڈیوݨ چنگا نئیں تے تساں اوندے زالیں نال اوندے بعد کڈاہیں وی شادی نہ کرو بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق بہوں وڈی ہے

اِنْ تُبْدُوْا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمًا ﴿۵۵﴾

۵۵ ۔ تساں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ ہر شئے کوں جاندے ۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيْٓ اٰبَاۗىِٕهِنَّ وَلَآ اَبْنَاۗىِٕهِنَّ وَلَآ
اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَاۗءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَاۗءِ اَخَوٰتِهِنَّ
وَلَا نِسَاۗىِٕهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِيْنَ
اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿۵۶﴾

۵۶ ۔ انہیں (نبی دی زالیں) تے کوئی گناہ نہیں جو او اپݨے پیو تے اپݨے پتریں تے اپݨے بھرانویں تے اپݨے بھرانویں دے پتریں تے اپݨے بھݨیں دے پتریں تے اپݨے تریمتیں دے اپݨے لونڈیں دے سامݨے آوݨ تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سئیں ہر

شئے تے نگران ۔

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ ۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ صَلُّوا۟ عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

۵۶ ۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی (کریم) تے درود پڑھیندن اے مومنو تساں اوندے اتے درود پڑھو تے اوندے کیتے سلامتی دی دعا منگدے رہو

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٧﴾

۵۷ ۔ بے شک جیڑھے اللہ تے اوندے رسول کوں تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب تیار کتیا ہوئے ۔

وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ بِغَيْرِ مَا ٱكْتَسَبُوا۟ فَقَدِ ٱحْتَمَلُوا۟ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾ ع

۵۸ ۔ تے جیڑھے مومن مرداں تے مومن تریمتیں کوں بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں بہتان تے کھلے گناہ دا بار چا گدے ۔

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾

۵۹ ۔ اے نبی توں اپݨے زالیں تے دھیریں تے مومنیں دی زالیں کوں آکھ او اپݨے چادریں کوں اپݨے سینیں تک گھن آیا کرن انہیں دا ایندے نال پتہ لگ ویسی تے انہیں کوں تکلیف نہ ڈتی ویسی تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔

۞ لَّئِن لَّمْ يَنتَهِ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْمُرْجِفُونَ فِى ٱلْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

۶۰ ۔ جے منافق باز نہ آئے تے او وی جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے مدینے وچ کوڑیاں گالہیں پھیلیندن تے اساں تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھڑا کر ڈیسوں تے ول او کڈاہیں تیڈے ہمسائے نہ بݨ سگسن ۔

معانقة ۱۲ عند المتقدمین

مَّلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا ثُقِفُوٓا۟ أُخِذُوا۟ وَقُتِّلُوا۟ تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾

۶۱ ۔ انہیں تے لعنت جتھاں او لبھن سٹے پکڑیئے ونجن تے قتل کر ڈتے ونجن ۔

سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ

۶۲ ۔ ایں کنیں پہلے لوکیں کیتے وی ایہا سنت

اللّٰهِ تَبۡدِيۡلًا ﴿٦٢﴾

ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا ہویا نہ پیسیں۔

يَسۡـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ؕ قُلۡ اِنَّمَا عِلۡمُهَا عِنۡدَ اللّٰهِ ؕ وَمَا يُدۡرِيۡكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوۡنُ قَرِيۡبًا ﴿٦٣﴾

۶۳۔ لوک تئیں کنیں قیامت دے متعلق پچھدن توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا پتہ جو اے گھڑی کولھو ہووے۔

اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الۡكٰفِرِيۡنَ وَاَعَدَّ لَهُمۡ سَعِيۡرًا ﴿٦٤﴾

۶۴۔ بے شک اللہ سئیں کافریں تے لعنت کیتی ہے تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اس۔

خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَاۤ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوۡنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيۡرًا ﴿٦٥﴾

۶۵۔ او اوندے وچ بہوں دیر تئیں رہسن انہیں دا نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ امدادی۔

يَوۡمَ تُقَلَّبُ وُجُوۡهُهُمۡ فِى النَّارِ يَقُوۡلُوۡنَ يٰلَيۡتَنَاۤ اَطَعۡنَا اللّٰهَ وَاَطَعۡنَا الرَّسُوۡلَا ﴿٦٦﴾

۶۶۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھا تے اُپتر سُپتر ویسی تے او آکھسن ہائے افسوس اساں اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہُوۓ ہا۔

وَقَالُوۡا رَبَّنَاۤ اِنَّاۤ اَطَعۡنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوۡنَا السَّبِيۡلَا ﴿٦٧﴾

۶۷۔ تے او آکھسن اے ساڈے رب اساں اپݨے سرداریں تے وڈیریں دا آکھݨ منیا ہا تے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ کر ڈتے۔

رَبَّنَاۤ اٰتِهِمۡ ضِعۡفَيۡنِ مِنَ الۡعَذَابِ وَالۡعَنۡهُمۡ لَعۡنًا كَبِيۡرًا ﴿٦٨﴾

۶۸۔ اے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَكُوۡنُوۡا كَالَّذِيۡنَ اٰذَوۡا مُوۡسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوۡا ؕ وَكَانَ عِنۡدَ اللّٰهِ وَجِيۡهًا ﴿٦٩﴾

۶۹۔ اے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سئیں اونکوں انہیں دی گالیں کنیں بری کر ڈتا تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوۡلُوۡا قَوۡلًا سَدِيۡدًا ﴿٧٠﴾

۷۰۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی گال کیتی کرو۔

يُّصۡلِحۡ لَكُمۡ اَعۡمَالَكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوۡبَكُمۡ ؕ وَمَنۡ

۷۱۔ او تہاڈے اعمال کوں درست کریسی تے

يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿۷۱﴾

تہاڈے گناہ بخشیسی تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دا آکھݨ منیسی تے او وڈی کامیابی ہیسی۔

اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ
الْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْاِنْسَانُ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿۷۲﴾

۷۲۔ بے شک اساں اے امانت آسمانیں تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں اینکوں چاوݨ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گِدھا بے شک او بہوں ظلم کرݨ والا تے انجام کنیں بے پرواہ۔

لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۷۳﴾ ع ۹

۷۳۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق تریمتیں کوں مشرک مردیں تے مشرک تریمتیں کوں عذاب ڈیوے تے اللہ مومنیں تے مومن تریمتیں تے رحمت کرے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سُوْرَةُ سَبَاٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ سبا مکّی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ۭ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ واسطے ہن جنیدے کیتے ہے او سب کجھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے تے چھیکڑ وچ وی حمد ہوندی ہوسی تے او سیاݨا تے باخبر۔

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاۗءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۭ وَهُوَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ ③

۳۔ جو زمین وچ ویندے تے جو اوندے وچوں نکلدے تے جو آسمان توں لہندے تے اوندو چڑھدے او اونکوں جاݨدے تے او بہوں مہربان تے بہوں بخشݨ والا ہے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَاْتِيْنَا السَّاعَةُ ۭ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَتَاْتِيَنَّكُمْ ۙ عٰلِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ④

۴۔ تے کافر آہدن قیامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں اندا توں آکھ ہا رب دی قسم او تہاڈے ضرور آوسی خدا غیب کوں جاݨدے ہک کویلی جتنی شئے وی اوں کنیں لکی ہوئی نہیں بھانویں او آسمان وچ ہووے یا زمین وچ تے نہ ایں کنیں چھوٹا تے نہ ایں کنیں وڈا او کھلی کتاب وچ محفوظ ہے۔

لِّيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ⑤

۵۔ تاں جو اللہ سئیں مومنیں کوں تے نیک عمل کرݨ والیں کوں بدلہ ڈیوے ایہے لوکن جنہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق ہے۔

وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ⑥

۶۔ جیرھے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ ہراوݨ دی کوشش کریندن ایہے لوکن جنہیں کیتے بہوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے۔

وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ

۷۔ تے جنہیں لوکیں کوں علم ڈِتا گئے او ایں کوں سچ سمجھدن جو تیڈے اتے لہایا گئے تے او غالب

الْحَمِيْدِ ⑥

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت ڈیندے

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ
اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۚ ⑦

۸۔ کافر آہدن کیا اساں تہاکوں اینجھے بندے دا پتہ ڈیوں جیرھا تہاکوں ڈسیندے جیلھے تساں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے ویسو بے شک تساں نویں مخلوق بݨ ویسو۔

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ۭ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ⑧

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ بدھیندے یا پاگل اِ اصل جیرھے آخرت تے ایمان نہیں انیندے او عذاب وچ تے تباہ کرݨ والی گمراہی وچن۔

اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاۗءِ
وَالْاَرْضِ ۭ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ
عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاۗءِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ
مُّنِيْبٍ ۧ ⑨

ع

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگو ں تے جو انہیں پچھو ں آسمان تے زمین وچ جے اساں چاہوں تے انہیں کوں ملک وچ ذلیل کر ڈیوں یا جھڑدے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک ایندے وچ ہر جھکݨ والے بندے کیتے نشان ِ۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا ۭ يٰجِبَالُ اَوِّبِيْ مَعَهٗ وَ
الطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيْدَ ۙ ⑩

۱۱۔ تے اساں داؤد کوں اپݨا فضل ڈتا ہا اے پہاڑو تساں تے سارے پکھی اوندے نال رل کے خدا دی تسبیح کرو تے اساں اوندے کیتے لوہے کوں کولا کیتا ہا۔

اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ۭ
اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ⑪

۱۲۔ جو توں زرہ بݨا تے اوندے بݨاوݨ وچ (میچا) دا اندازہ سامݨے رکھ تے نیک کم کرو بے شک جو تساں کریندے ہو میں اونکوں ڈیہدا پیاں۔

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَ
اَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ۭ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۭ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ⑫

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہوا کوں تابع بݨایا ہا اوندا فجر دا چلݨ وی تے شام دا چلݨ وی ہک ہک مہینے دے برابر ہا تے تانبا اساں اوندے کیتے پگھار ڈتا ہا تے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن (جو او چاہندا ہا تے) اوندے رب دے حکم نال تے

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلسی
اساں اونکوں دوزخ دا عذاب ڈیسوں۔

يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ۭ اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ۭ
وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ ⑬

۱۴۔ او بنڑیندے ہن جو او چاہندا ہا میستاں تے مجسمے
حوض آلی کار وڈے وڈے ٹبتے تے دیگاں جیرھیاں ہر
وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے آل داؤد
اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچوں بہوں
گھٹ لوک شکر کریندن۔

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰي مَوْتِهٖٓ اِلَّا
دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِي
الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ۭ ⑮

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارڑ دا فیصلہ کیتے
تے اوندی خبر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی
جیرھا اوندی حکومت دے سوٹے کوں کھندا
رہ گئے جیلھے اوڈھہ پئے جنیں کوں پتہ لگ گئے
جو جے او غیب جاڼدے ہوون ہا تے ذلیل کرڼ
والے عذاب وچ نہ پئے ہوون ہا۔

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ
وَّشِمَالٍ ڛ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۭ بَلْدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ⑯

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اپڼے ملک
وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سجے پاسو
ہک کھبے پاسو کھاؤ اپڼے رب دے رزق کنیں تے اوندا
شکر کرو اے سوٹھا شہر تے رب بخشڼ والا ہے۔

فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَيْءٍ
مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ⑰

۱۷۔ انہیں منہ پھیریئے تے اساں انہیں تے
ہر شئے تباہ کر ڈیوڼ والا سیلاب بھیجئے تے انہیں
دے ڈو باغیں دے وٹاندرے وچ ایہجے ڈو باغ ڈتے
جیرھے بدمزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا
ہا تے کجھ بیر وی ہن۔

ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ۭ وَهَلْ نُجٰزِيْٓ اِلَّا الْكَفُوْرَ ⑱

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے انہیں
کوں تے اساں کافریں کوں محض ایہو بدلہ ڈیندے
ہیں۔

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں وستیں دے

قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا
لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿۱۹﴾

وچکار ہیاں وستیاں آباد کر ڈتیاں جنہیں کوں اساں برکت ڈتی ہائی تے او ہک ڈو وجھے دے سامنڑے ہن تے انہیں وچوں آونڑ ونجنڑ دا پندھ وی تھوڑا کر ڈتا ہا تساں رات ڈینہہ انہیں وچ ٹرو پھرو (سفر کرو) امن نال

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ وڈے کر ڈے تے انہیں اپنڑے آپ تے ظلم کیتے اساں انہیں دے نشان وی میٹا ڈتے تے انہیں کوں قصے بنڑا ڈتے بے شک ایندے وچ ہر صبر کرنڑ والے تے شکر کرنڑ والے کیتے نشانین۔

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ ابلیس نے انہیں دے متعلق اپنڑے خیال کوں سچا کر ڈکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے مومنیں دے ہک ٹولے دے۔

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿۲۲﴾ ع ۱۲/۲ ۸

۲۲۔ تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا نہ ہا اے ایں واسطے تھئے جو اساں آخرت کوں منڑ والیں کوں تے اوندے وچ شک کرنڑ والیں کوں ظاہر کر ڈیوں تے تیڈا رب ہر شئے تے نگران ہے۔

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ توں آکھ تساں سڈو انہیں کوں جنہیں کوں تساں خدا دے سوا معبود خیال کریندے ہو او آسمانیں تے زمین وچ ہک کویلی جتلا دی کہیں شئے دے مالک نہیں تے نہ انہیں دی ملکیت وچ انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے انہیں وچوں کوئی امدادی وی کوئی نہیں۔

وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ
إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا

۲۴۔ تے کہیں دی سفارش اللہ دے اگو کم نہ ڈیسی سوائے اوندے جنیکوں او اجازت ڈیسی

الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾	تے جیلھے انہیں دے دلیں کنیں رعب ختم تھی ویسی تے او آکھسن مُنّیں تہاڈے رب کیا آکھیا ہا او آکھسن سچ آکھیا ہا تے او بہوں اُچا تے وڈا ہے۔
قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلِ اللّٰهُ ۙ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى أَوْ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾	۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچوں تہاکوں کون رزق ڈیندے توں آپ جواب وچ آکھ اللہ تے بے شک اساں یا تساں ہدایت تے ہیں یا کُھلی کُھلی گمراہی وچ ہیں۔
قُلْ لَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾	۲۶۔ توں آکھ جیڑھے جرم اساں کیتن او تساں کنیں نہ پچھے ویسن تے تساں جو کریندے ہو اساں کنیں نہ پچھیا ویسی۔
قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۚ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾	۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب ساکوں کٹھا کریسی تے ول ساڈے درمیان فیصلہ کریسی انصاف نال تے او بہوں چنگے فیصلے کرݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔
قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾	۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جیڑھے تساں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ہو۔ اصلوں نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیاݨا ہے۔
وَمَا أَرْسَلْنٰكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾	۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بنا کے پٹھئے تے اصل بہوں سارے لوک جاݨدے نہیں۔
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾	۳۰۔ تے آہدن جے تساں سچے ہوے تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔
قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾	۳۱۔ توں آکھ تہاڈے کیتے ہک ڈینہہ مقرر اوں کنیں ہک گھڑی وی تساں اگو پچھو نہ تھیسو۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚۖ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ِۨالْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَاۤ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ۝٣١

۳۲۔ تے کافریں آکھئے اساں ایں قرآن کوں تے جو ایں کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے جے توں ڈیکھیں جیلھے کافر تے ظالم اپنے رب دے اگو کھڑے کیتے ویسن تے ہک ڈوجھے نال بحث کریندے پئے ہوسن تے ہیٹھے ڈاڈھیں کوں آکھسن جے تساں نہ ہُووہا تے اساں مومن ہُوودں ہا۔

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْۤا اَنَحْنُ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ۝٣٢

۳۳۔ تے ڈاڈھے ہیٹھیں کوں آکھسن کیا اساں تہاکوں ہدایت کنیں اوندے تہاڈے آونڑ دے بعد ہٹکیا ہا اصل تساں خود مجرم ہادے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَنَاۤ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗۤ اَنْدَادًا ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِيْۤ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٣٣

۳۴۔ تے ہیٹھے ڈاڈھیں کوں آکھسن اے رات ڈینہہ دے مکر ہن جیلھے تساں اللہ دا انکار کرنڑ تے اوندے شریک بناونڑ دی تعلیم ڈیندے ہاوے تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او شرمندگی لکاونڑ پئے ویسن تے کافریں دی گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض انہیں دے عملیں دا بدلہ ملسی۔

وَمَاۤ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَاۤ ۙ اِنَّا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝٣٤

۳۵۔ اساں جڈاں وی کہیں وستی وچ کوئی رسول ڈراونڑ والا پٹھئے اتھو دے امیریں ضرور آکھئے جو اساں تہاڈی رسالت دے انکاری ہیں۔

وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ۝٣٥

۳۶۔ تے اے وی آہدن جو ساڈا مال تے اولاد وی بہوں ہے تے ساکوں عذاب نہ ڈتا ویسی۔

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٣٦ ع

۳۷۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جئیندا چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے تے اصل بہوں سارے لوک جانڑدے نہیں۔

وَمَاۤ اَمْوَالُكُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا

۳۸۔ تے تہاڈے مال تے اولاد نئیں جو تہاکوں

زُلْفٰىٓ اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۡ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِى الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿۳۸﴾

ساڈے کولہو کرن سوائے ایندے جیرھا مُن گھنے تے چنگے کم کرے اے لوکن جنہیں کوں انہیں دے عملیں دا ودھاکے بدلہ ملسی تے او ماڑیں وچ آرام نال رہسن۔

وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِىْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِى
الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے متعلق ساکوں ہراوݨ دی کوشش کریندن ایجھے لوک عذاب ڈتے ویسن۔

قُلْ اِنَّ رَبِّىْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَ
يَقْدِرُ لَهٗ ۭ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَ
هُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے رزق ودھیندے تے اپنے بندیں وچو جنیدا چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو وی خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کڈھیسی تے بہوں چنگا رزق ڈیوݨ والا ہے۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ
اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی تے ول فرشتیں کوں آکھسی کیا اے لوک تہاڈی عبادت کریندے ہن۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا
يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہویں توں ہی انہیں دے سوا ساڈا سنگتی ہویں اصل او تے جن دی عبادت کریندے ہن تے بہوں سارے انہیں کوں منیندے ہن۔

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ
وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِىْ كُنْتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے اَج تہاڈے وچو کوئی کیں دے نفعے نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جینکوں تساں کوڑا سمجھدے ہاوے۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ
يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَ
قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سݨایاں ویندن او آہدن اے آدمی تے محض تہاکوں انہیں کنیں ہٹکݨا چاہندے

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۴۳﴾

جنہیں دی تہاڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تے آہدن اے تے محض بدوڑ جیرھا گھڑ یا گئے تے کافر سچ کوں اوندے آوݨ دے بعد آہدن اے کھلا کھلا جادو ہِ۔

وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ اساں انہیں کوں کوئی کتاب نہیں ݙتی جینکوں او پڑھدن تے نہ انہیں دو تیں کنیں پہلے کوئی ݙراوݨ والا پٹھے۔

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۴۵﴾ ع

۴۶۔ تے جیڑھے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں وی جھٹلائے تے جیڑھی طاقت اساں پہلے لوکیں کوں ݙتی ہائی اوندا ݙاہواں حصہ وی انہیں کنیں کائِ نئیں تے انہیں ساݙے رسول کوں جھٹلائے تے ساݙا عذاب کیجھا ہِ۔

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُم بِوَاحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ توں آکھ میں تہاکوں ہک گال دی نصیحت کریندا جو تساں اللہ دے سامݨے ݙو ݙو یا کلھے کھڑے تھیوو ول سوچو جو تہاݙے سنگتی کوں جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوݨ والے عذاب کنیں تہاکوں ݙریندے۔

قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیڑھا اجر منگئے او تہاݙا ہِ میݙا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شئے دا نگران ہِ۔

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ توں آکھ بے شک میݙا رب حق نال (کوڑ دے) ٹوٹے کریندا پئے او لکی گالہیں کوں بھوں جاݨدے۔

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ توں آکھ سچ آگئے تے کوڑ نہ کوئی شئے پیدا کریندے تے نہ مُردیں کوں واپس آݨ سگدے۔

قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰی نَفْسِیْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَیْتُ
فَبِمَا یُوْحِیْٓ اِلَیَّ رَبِّیْ ؕ اِنَّهٗ سَمِیْعٌ قَرِیْبٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھاٹا میکوں آپ کوں ہِ تے میں ہدایت پا گھناں تے او میڈے رب ولو وحی دی وجہ نال ہوسی۔ بے شک او بہوں سنڑن والا تے کولہوں ہِ۔

وَلَوْ تَرٰٓی اِذْ فَزِعُوْا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوْا مِنْ مَّکَانٍ
قَرِیْبٍ ۙ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی ویسن تے درک نہ سگسن تے ہک کولہو دے مکان وچ پکڑیج پوسن۔

وَّقَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖ ۚ وَاَنّٰی لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَّکَانٍۭ
بَعِیْدٍ ۚۖ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکوں منیندے ہیں تے پریں ونج کے انہیں کوں ایمان کیویں ملسی

وَّقَدْ کَفَرُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۚ وَیَقْذِفُوْنَ بِالْغَیْبِ مِنْ
مَّکَانٍۭ بَعِیْدٍ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا تے پریں کنیں بھہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھیندے رہ ویندن۔

وَحِیْلَ بَیْنَهُمْ وَبَیْنَ مَا یَشْتَهُوْنَ کَمَا فُعِلَ
بِاَشْیَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ کَانُوْا فِیْ شَکٍّ مُّرِیْبٍ ﴿۵۵﴾ ع ۶ ۱۲

۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں دے درمیان روکاٹ جیویں انہیں دی جنس دے لوکیں نال کیتا گیا۔ ہا بے شک او بے چین کر ڈیونڑ والے شک وچ پئے ہن۔

سُوْرَةُ فَاطِرٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّ خَمْسَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ فاطر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۵ رکوع ہِن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۭ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاۗءُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ کیتے ہِن جیرھا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرݨ والا ہے تے فرشتیں کوں قاصد بݨا کے پٹھݨ والا ہے جنہیں دے ڈو ڈو تے ترے ترے تے چار چار کھمب ہوندن تے فرشتیں دے کھمب جتلا چاہندے ودھا ڈیندے بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمْسِكْ ۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ③

۳۔ تے جیرھی رحمت اللہ بندیں کیتے کھلیندے اوں کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جیکوں او جھلے اوکوں اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۭ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاۗءِ وَالْاَرْضِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ڮ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ④

۴۔ اے لوکو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھیاں اوں تہاڈے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق جیرھا تہاکوں آسمان تے زمین وچوں رزق ڈیندے اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تساں کڈے پھیریئے ویندے ہو۔

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤

۵۔ تے جے تیکوں جھٹلیندن تے تیں کنیں پہلے رسولیں کوں وی جھٹلایا گئے تے سارے معاملے اللہ دو ولدن۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۪ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ⑥

۶۔ اے لوکو بے شک اللہ دا وعدہ سچ ہے تے تہاکوں دنیاوی زندگی دوکھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تہاکوں فریب ڈیوے۔

إِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۭ اِنَّمَا يَدْعُوْا
حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝٧

۷۔ بے شک شیطان تہاڈا دشمن ہے تے اونکوں تساں دشمن ہی سمجھو بے شک او اپنڑے ٹولے کوں سڈیندے تاں جو او دوزخ والے تھی ونجن۔

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ڛ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝٨ ع ١٣

۸۔ تے جیرھے کافر ہن انہیں کیتے سخت عذاب ہے تے جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن انہیں کیتے بخشش ہے تے وڈا اجر۔

اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۭ فَاِنَّ اللّٰهَ
يُضِلُّ مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ڮ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ۝٩

۹۔ کیا جنیکوں اوندے برے عمل سونہڑے کرکے ڈکھائے گئے ہوون اووی انہیں کوں چنگا سمجھدا ہووے راہ ہدایت پا سگدے؟ بے شک اللہ جنیکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جنیکوں چاہندے گمراہ کریندے توں انہیں دے غم نال اپنڑے آپ کوں ہلاک نہ کر بے شک اللہ بہوں جانڑدے جو او کریندن۔

وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ كَذٰلِكَ
النُّشُوْرُ ۝١٠

۱۰۔ اللہ او ہے جیں ہوائیں پٹھین او جھڑ چنیدن تے اساں اونکوں بنجر زمین دو گھن ویندے ہیں تے اوں بنجر زمین کوں اساں اوندے نال آباد کر ڈیندے ہیں تے ایویں مرنڑ دے بعد اٹھنڑ دا قانون ہے۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۭ اِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ۭ
وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّـيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ
وَمَكْرُ اُولٰۗىِٕكَ هُوَ يَبُوْرُ ۝١١

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ دی ہے ہوندی چنگیاں گالھیں چڑھدین تے نیک عمل اونکوں چنیدے تے جیرھے بریاں تدبیراں کریندن انہیں کیتے سخت عذاب ہے تے انہیں دی تدبیر تباہ تھیونڑ والی ہے۔

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
اَزْوَاجًا ۭ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۭ
وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا
فِيْ كِتٰبٍ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝١٢

۱۲۔ تے اللہ تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں ول تہاکوں جوڑے بنائیسی تے تریمت کوں جیرھا (حمل) پیٹ تھیندے تے جو او بال جنیندی ہے محض اللہ کوں اوندا پتہ ہوندے تے کہیں کوں وڈی عمر ڈتی ویندی ہے تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ہے تے اسے ہک قانون دے مطابق

بے شک اللہ کیتے اے کم سوکھا ہے۔

وَ مَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ
شَرَابُهٗ وَ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ؕ وَ مِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَّ تَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَ
تَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ ڈو سمندر ہکو جہیں نہیں تھیندے ہک دا پانڑی مٹھا تے چنگا ہے سوکھا لنگھیج ویندے تے ڈوجھا لونا تے کوڑا ہے تے ڈوناہیں وچوں تساں سجا گوشت کھندے ہو تے گانڑھے بنڑیندے ہو تے انہیں کوں پہیندے ہو تے توں بیڑی کوں ڈیہدیں پانڑی کوں چیرنیدی ہے ویندی تاں جو تساں اوندا فضل بھو تے تاں جو تساں شکر کرو۔

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ
وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ وَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ رات کوں ڈینہہ وچ پلھنیدے تے ڈینہہ کوں رات وچ پلھنیدے تے سجھ تے چندر کوں تہاڈے تابع بنڑائس ہر شئے اپنڑے مقرر وقت تئیں ٹردی پئی ہے ایہ اللہ تہاڈا رب بادشاہت ہوندی ہے تے اوندے سوا جنہیکوں تساں معبود بنڑیندے ہو او پنڈ دی گگڑ دے ادھلے چھلڑ دے وی مالک کائنیں۔

اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ ۚ وَ لَوْ سَمِعُوْا مَا
اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ؕ وَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ؕ
وَ لَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ جے تساں انہیں کوں سڈو او تہاڈا اَلا نہیں سنڑدے جے سنڑ گھنن تے تہاکوں جواب نہیں ڈیندے تے قیامت دے ڈینہہ تہاڈے شرک کنیں انکار کریسن تے تہاکوں باخبر رسول جہیں گال کوئی نہ ڈیسی۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَ اللّٰهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ اے لوکو تساں اللہ دے محتاج ہوے تے اللہ کہیں دا محتاج نہیں تے ساری صفتیں دا مالک۔

اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَ يَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۚ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ جے او چاہے تساں ساریں کوں تباہ کر ڈیوے تے نویں مخلوق گھن آوے۔

وَ مَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اللہ کیتے اے گال اوکھی نہیں۔

وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَ اِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّ لَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ؕ
اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

۱۸۔ کوئی بار چاونڑ والا بے دا بار نہیں چنیدا تے جے کوئی بار تلے آیا ہویا اپنڑے بار دو سڈے اوندے وچوں کوئی شئے وی نہ چیسی بھانویں او نزدیکی

اَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ؕ
وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۹﴾

سکدے کیوں نہ ہووے بے شک توں انہیں کوں ڈریندیں جیڑھے
اپنڑیں رب کنیں کلّھیں وی ڈردن تے نماز با جماعت
پڑھدن تے جیڑھا پاک تھیندے او محض اپنڑیں
فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ دو (ساریں)
ولنڑے۔

وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ اندھا تے اکھیں آلا ہکو جیہیں نہیں تھی سگدے۔

وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھلا۔

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔

وَمَا يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِى الْقُبُوْرِ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جیندا تے نہ مردہ ہکو جیہیں تھی سگدن بے
شک اللہ جنیکوں چاہے سنڑا سگدے تے توں
قبریں آلیں کوں نوھیں سنڑا سگدا۔

اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ توں تے محض ڈراونڑ والا ہویں۔

اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ؕ وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ
اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری
ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنڑا کے بھیجئے سے
تے کوئی قوم اینجھی نہیں گذری جیندے وچ کوئی
ڈراونڑ والا نہ آیا ہووے۔

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ
جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ
الْمُنِيْرِ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ جے او تیکوں جھٹلیندن تے انہیں کنیں پہلے
لوکیں وی اپنڑیں رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں
دے رسول دلیلاں تے تعلیم تے روشن کرنڑ والی کتاب
گھن کے آئے ہن۔

ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۲۷﴾ ع ۳ ۱۵

۲۷۔ ول میں کافریں کوں پکڑ گھدے میڈا پکڑنڑ کینجھا ہا۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ
ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ؕ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيْضٌ
وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ کیا تیں نہیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سئیں جھڑ کنیں
مینہہ لہائے ول اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے
پھل پیدا کیتن تے پہاڑ کجھ چٹے ٹکڑن تے کجھ رتے
رنگ مختلفن تے کجھ کالے دھوں ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ

۲۹۔ تے لوکیں تے ڈنگریں تے جانوریں دے رنگ

كَذٰلِكَ ۗ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ۗ اِنَّ
اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿۲۹﴾

مختلف ہن۔ ایویں ہے بے شک اللہ کنیں محض او بے ڈردن جیڑھے عالم ہن بے شک اللہ غالب تے بہوں بخشݨ والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ
اَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً
لَّنْ تَبُوْرَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ بے شک جیڑھے اللہ دی کتاب کوں پڑھدن تے نماز باجماعت پڑھدن تے جو اساں انہیں کوں ڈِتے اونکوں لک کے وی تے ظاہر وی خرچ کریندن او اینجھی تجارت دی امید رکھیندن جیڑھی اصلو تباہ نہ تھیسی۔

لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۗ اِنَّهٗ
غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تاں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا ملے تے انہیں کوں اپݨے فضل نال زیادہ ڈیسی بے شک او بہوں بخشݨ والا تے قدر کرݨ والا ہے۔

وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے ایں کتاب وچوں جیڑھی اساں تیڈے وحی کیتی ہے او سچ پہلی تعلیم دی اے تصدیق کریندے بے شک اللہ اپݨے بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھݨ والا ہے۔

ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۚ
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌۢ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيْرُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جنہیکوں اساں اپݨے بندیں وچوں چݨیے اناہیں کوں اساں ایں کتاب دا وارث کیتے۔ انہیں وچو کوئی تے اپݨی جان تے ظلم کرݨ والا تے کوئی درمیانی راہ چلݨ والا تے کجھ انہیں وچو اللہ دے حکم نال نیکیں وچ ہک ڈو جھے کنیں ودھݨ والن اے اللہ دا وڈا فضل۔

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں وچ او پیسن تے اوندے وچ سونے دے کنگݨ تے موتی پوائے ویسن تے اوندے وچ انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ۗ اِنَّ
رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے او آکھسن سب پچیاں صفتاں اللہ دیاں جیں اساں کنیں غم ہٹائن بے شک ساڈا رب بہوں بخشݨ والا تے بہوں قدر کرݨ والا ہے۔

الَّذِیْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا یَمَسُّنَا
فِیْهَا نَصَبٌ وَّلَا یَمَسُّنَا فِیْهَا لُغُوْبٌ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ جیں اپنڑے فضل نال ساکوں رہنڑ کیتے ایجھی جا ڈتی ہے جیندے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیفِ تے نہ ساکوں تھکیڑا تھیندے۔

وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا یُقْضٰى عَلَیْهِمْ
فَیَمُوْتُوْا وَلَا یُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ؕ كَذٰلِكَ
نَجْزِیْ كُلَّ كَفُوْرٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ کافریں کیتے دوزخ دی بھاہ ہے انہیں دا فیصلہ نہ کیتا ویسی جو او مر ونجن تے نہ تے اوندا عذاب ہولا کیتا ویسی تے ایویں اساں ہر ناشکرے کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَهُمْ یَصْطَرِخُوْنَ فِیْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَیْرَ الَّذِیْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا یَتَذَكَّرُ
فِیْهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ النَّذِیْرُ ؕ فَذُوْقُوْا فَمَا
لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ نَّصِیْرٍ ﴿۳۷﴾

ع

۳۸۔ او اوندے وچ چیکاں مریسن اے ساڈے رب ساکوں کڈھ جیڑھے کم اساں کریندے ہاسے انہیں دے سوا اساں چنگے کم کریسوں کیا اساں تہاکوں او عمر نہ ڈتی ہائی جیندے وچ جیڑھا نصیحت حاصل کرنڑ چاہندا ہا نصیحت حاصل کر گھنے ہا تے تہاڈے کولھو نبی آیا ہا تے تساں عذاب چکھو تے ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَیْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ عَلِیْمٌۢ
بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے غیب کوں جانڑدے تے بے شک او دلیں دی گالہیں کوں جانڑنڑ والا ہے۔

هُوَ الَّذِیْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ فِی الْاَرْضِ ؕ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَیْهِ كُفْرُهٗ ؕ وَلَا یَزِیْدُ الْكٰفِرِیْنَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا یَزِیْدُ الْكٰفِرِیْنَ كُفْرُهُمْ اِلَّا
خَسَارًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ او ہو ہے جیں تہاکوں زمین وچ جانشین بنڑائے تے جیڑھا انکار کریسی اوندی سزا اوںکوں ملسی تے کافریں دا انکار انہیں کوں محض گھاٹے وچ ودھیندے۔

قُلْ اَرَءَیْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ؕ اَرُوْنِیْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِی السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَیْنٰهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰى بَیِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ
بَلْ اِنْ یَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۴۰﴾

۴۱۔ توں آکھ تساں ڈسو تہاڈے شریک جنہیں کوں تساں سڈیندے ہے میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا بنڑائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں کوں کوئی کتاب ڈتی ہے تے اوندے نال انہیں کنیں کوئی دلیل اصل ظالم ہک ڈوجھے کوں محض دوکھا ڈیونڑ والے وعدے کریندن۔

اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَ
لَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهٖ ۚ اِنَّهٗ
كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤١﴾

۴۲۔ بے شک اللہ سئیں آسمانیں تے زمین کوں روکیا ہوئے جو او اپݨی جا کنیں ہلن تے جے او ہل ونڄن تے اوندے بعد انہیں ڈوناہیں کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک او بہوں سمجھ والا تے بہوں معاف کرݨ والا ہے۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ
لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ
نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ﴿٤٢﴾

۴۳۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جے انہیں دو کوئی نبی آیا تے او ساریں امتیں کنیں زیادہ ہدایت پاوݨ والے ہوسن تے جیلھے نبی آ گئے تے اوں انہیں کوں نفرت وچ ودھائے۔

اِسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيْقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ
الْاَوَّلِيْنَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿٤٣﴾

۴۴۔ او زمین وچ وڈا بݨݨ چاہندے ہن تے بُری تدبیر کریندے ہن تے بُری تدبیر محض اوندے کرݨ والے کوں ہی ہلاک کریندی ہے تے کیا او پہلے لوکیں دی سنت (عذاب) دا انتظار کریندے پئین اللہ دی سنت کوں اصلوں تبدیل تھیندا نہ ڈیکھسیں تے اللہ دی سنت کوں اصلوں ٹلدا نہ دیکھسیں۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَىْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى
الْاَرْضِ ۚ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿٤٤﴾

۴۵۔ کیا او زمین وچ ٹردے پھردے نہیں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھئے تے او انہیں کنیں طاقت وچ وی زیادہ ہن تے کوئی شئے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں ہرا نہیں سگدی بے شک او بہوں جاݨݨ والا تے طاقت والا ہے۔

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى
ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ
بَصِيْرًا ﴿٤٥﴾

۴۶۔ تے جے اللہ سئیں لوکیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال پکڑے تے ایں زمین تے کوئی جاندار باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر وقت تئیں ڈھل ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویسی تے بے شک اللہ اپݨے بندیں کوں ڈیکھݨ والا ہے۔

سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ یٰسین مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۴ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا ں جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰسٓ ②

۲۔ اے سید۔

وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ قرآن حکیم گواہ۔

اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ④

۴۔ بے شک توں رسول ہویں۔

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ⑤

۵۔ سدھے رستے تے ہیں۔

تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ⑥

۶۔ غالب تے بہوں مہربان خدا نے لہائے۔

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ⑦

۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈراویں جنہیں دے پیو ڈاڈیں کوں ڈرایا نہ گیا ہا تے او غافل ہن۔

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑧

۸۔ انہیں دی اکثریت تے گال پوری تھی گئی ہے جو او ایمان نہ انیسن

اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ⑨

۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں وچ طوق بݨائن تے او انہیں دی کھاڈی تئیں آگئن تے انہیں دیاں گردناں چویاں ودین۔

وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو وی تے پچھوں وی جھل بݨا ڈتی ہے تے انہیں کوں لکا ڈتے سے تے او ڈیکھ نہیں سگدے۔

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑪

۱۱۔ توں انہیں کوں ڈراویں یا نہ ڈراویں انہاں کیتے ہکا گال او نہیں منیندے۔

اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ⑫

۱۲۔ توں محض ونکوں ہوشیار کریندیں جیڑھا ذکر کوں من گھندے تے لکیں وی رحمٰن خدا کنیں ڈر دے تو(ب) اونکوں بخشش تے عزت والے اجر دی

خوش خبری ڈے ڈے۔

اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ ۛؕ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے ہیں تے جو انہیں اگو پٹھئے اونکوں اساں لکھیا ہوئے تے جو دنیا وچ کم کیتے نیں انہیں کوں وی تے ہر گال کوں اساں کھلی کتاب وچ گن کے رکھیا ہوئے

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ ۘ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے توں انہیں کوں سامنے ہک وستی والیں دی حالت ڈس جیلھے انہیں کنیں رسول آئن

اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے اساں انہیں ڈو رسول پٹھئے انہیں ڈوناہیں کوں جھٹلائے تے ول تریجھا رسول پٹھ کے انہیں کوں طاقت ڈتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں تہاڈو پٹھئے گئے ہیں۔

قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ انہیں آکھئے تساں تے محض ساڈے آلی کار بشر ہوسے تے رحمٰن خدا کئی شئے نئیں لہائی۔ تساں محض کوڑ مریندے پئے ہو۔

قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ انہیں آکھئے ساڈا رب جاندے جو اساں تہاڈو پٹھئے گئے ہیں۔

وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے ساڈا کم تے محض چنگی طرح پچا ڈیونڑ۔

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ انہیں آکھئے اساں تہاکوں نحش سمجھدے ہیں جے تساں باز نہ آیوسے تے اساں ضرور تہاکوں پتھر مار کے ختم کر ڈیسوں تے ساڈے ولو تہاکوں ضرور ڈکھ آلا عذاب پجسی۔

قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ ۚ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ انہیں آکھئے تہاڈی نحوست تہاڈے نال اساں تہاکوں چنگے کم یاد کر ویندے ہیں ایں واسطے اے گال کریندے؟ اصل تساں حد کنیں ودھڻ آلی قوم ہوسے۔

وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے شہر دے چھیکڑ کنیں ہک آدمی درکدا آئے تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پیروی

کرو۔

اتَّبِعُوا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جیڑھے تساں کنیں کوئی اجر نہیں منگدے تے او ہدایت پا چکین۔

وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ ستے میکوں کیا تھی گئیے جو میں اوندی عبادت نہ کراں جیں میکوں پیدا کیتے ستے تساں وی سارے ہوندو ولائے ویسو۔

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ کیا مَیں اوندے سوابے معبود بݨاواں سجے رحمٰن خدا میکوں تکلیف ڈیوݨ چاہے ستے انہیں دی سفارش میکوں کوئی فائدہ نہیں ڈے سگدی ستے نہ او میکوں بچا سگدن۔

اِنِّيْٓ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ (جے اسے کراں) ستے بے شک مَیں کھلا گمراہ تھی ویساں۔

اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ سبے شک مَیں تہاڈے رب کوں منیندا ستے میڈی گال سݨو۔

قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۖ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ آکھیا گئیے بہشت وچ داخل تھی، اوں آکھئے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہُوسے ہا۔

بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈتے ستے میکوں عزت داریں وچوں بݨائسی۔

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ ستے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے آسمان کنیں کوئی لشکر نہیں لہایا ستے نہ اساں لہیندے ہاسے۔

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اسے ستے محض ہک عذاب ہا جیندے نال او وِسم گئین۔

يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ بندیں ستے حسرت! انہیں دو جڈاں وی کوئی رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ

۳۲۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں کنیں پہلے کتنی وستیاں

اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۳۲﴾

اساں ہلاک کر چکے ہیں۔ بے شک او ول نہ اوسن۔

وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿۳۳﴾

ع ۳۳۔ تے اے سارے لوک ساڈے سامنے حاضر کیتے ویسن۔

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚۖ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے انہیں کیتے بر زمین دی ہک نشان اساں اونکوں آباد کیتے تے اوندے وچو دانڑیں کڈھین تے انہیں وچو او کھندن۔

وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اساں زمین وچ کھجیں تے انگوریں دے باغ پیدا کیتن تے انہیں وچ چشمے وہا ڈتسے۔

لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۳٦﴾

۳٦۔ تاں جو اوندے پھل کھاون تے اے انہیں دے ہتھیں نہیں کیتا کیا او شکر نہیں کریندے۔

سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ او ذات پاک جیں ہر قسم دے جوڑے پیدا کیتن انہیں وچو وی جیرھی زمین پیدا کریندی ہے تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو وی جنہیکوں او جانڑدے نہیں۔

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ انہیں کیتے رات وی ہک نشان اوندے وچو ڈینہہ کڈھیندے ہیں تے ول انہیں تے اندھارا تھی ویندے۔

وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے سجھ اپنڑی مقرر جا دو ویندا پئے، اے غالب تے علم والے خدا دا قانون۔

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے چندر دیاں وی اساں منزلاں مقرر کیتن جے تئیں ولا او پرانڑی لامڑی آلی کار تھی ویندے۔

لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۭ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ سجھ دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پکڑ گھنے تے نہ رات ڈینہہ دے پہلے آسگدی ہے تے اے سارے اپنڑے مقرر رستے تے سوکھ نال ٹر دے پین۔

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿٤١﴾

۴۲۔ تے انہیں کیتے اسے وی نشانی ہے جو اساں انہیں دی اولادیں کوں بھری بیڑی وچ چاتی ودے ہیں۔

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ تے انہیں کیتے اساں بیاں ایٖھو جیہاں سواریاں وی پیدا کریسوں جیندے اُتے او سوار تھیسن۔

وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں کوں غرق کر ڈیوں تے انہیں دی فریاد کوئی نہ سُنسی تے نہ او بچائے ویسن۔

اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک وقت تئیں فائدہ اُٹھیسن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آون والا ہے تے جو تہاڈے پچھو ہے تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تے انہیں دے رب ولو جیرھی وی نشانی اندی ہے او اوں کنیں منہ پھیر گھندن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ تہاکوں ڈتے اوندے وچو خرچ کرو تے کافر مومنیں کوں آہدن کیا اساں انہیں کوں کھواؤں جنہیں کوں اللہ چاہے ہا کھوا سگدا ہا تساں محض کھلی کھلی گمراہی وچ ہوے۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾

۴۹۔ تے او آہدن جے تساں سچے ہو تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿٤٩﴾

۵۰۔ او تے محض ہک عذاب دا انتظار کریندے پئین جیرھا انہیں کوں پکڑیسی تے او بحثیں وچ لگے پئے ہوسن۔

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥١﴾ ع ۳

۵۱۔ نہ تے او ہک ڈو وجھے کوں نصیحت کر سگسن
تے نہ اپنڑے گھر والیں دو ولسن۔

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يَنسِلُونَ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ تے دھوتوں وچایا ویسی تے اوہوں ویلھے
قبریں وچوں نکل کے اپنڑے رب دو بھج پوسن۔

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا
وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں
ساکوں قبریں وچوں کیئں کڈھیئے تے اے رحمان
خدا دا وعدہ ہے تے رسولیں سچ بولیا ہا۔

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا
مُحْضَرُونَ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہوسی تے او سارے
ساڈے سامڑٹے حاضر کیتے ویسن۔

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

۵۵۔ تے اوں ڈینہہ کہیں جان تے ظلم نہ کیتا ویسی
تے تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ملسی۔

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ بے شک بہشتی اوں ڈینہہ ضروری کم کریندے
پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى
الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٧﴾

۵۷۔ او تے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ہماچیں
تے وہاٹیں دی ٹیک لگے بیٹھے ہوسن۔

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٨﴾

۵۸۔ اوندے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے
جو او منگسن انہیں کوں ڈتا ویسی۔

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٩﴾

۵۹۔ مہربان رب کنیں سلامتی دا سنہیا ہوسی۔

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ تے اے مجرمو اَج نکھڑ کھڑو۔

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ۖ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

۶۱۔ اے آدم دے پترو کیا میں تساں کنیں وعدہ
نہ گِدھا ہا جو تساں شیطان دی عبادت نہ کرا ہے
بے شک تہاڈا او کھلا دشمن ہے۔

وَأَنِ اعْبُدُونِي ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ محض میڈی عبادت کرو اے سدھا راہ ہے۔

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۖ أَفَلَمْ تَكُونُوا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ او تہاڈے وچوں ہوں ساری مخلوق کوں ہلاک
کر چکے کیا عقل نوں ھے کریندے۔

هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

گیا ہا۔

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ اَج اپنْے کفر دی وجہ کنیں ایندے وِچ پیہو۔

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَ تُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَ تَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اَج اساں انہیں دے موہنیں تے مہر لا ڈیسوں تے انہیں دے ہتھ ساڈے نال الیسن تے انہیں دے پیر جو کجھ او کریندے ہن اوندی گواہی ڈیسن۔

وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ جے اساں چاہوں تے انہیں کوں اندھا کر ڈیوں تے او کہیں راہ تے ٹُرپوَن تے او ڈیکھسن کیویں؟

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے جے اساں چاہوں تے اساں انہیں دی شان ختم کر ڈیوں تے ول او نہ اگوتے ونج سگسن تے نہ پچھوتے ولسن۔

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے جینکوں اساں وڈی عمر ڈیندے ہیں اوندے جسم کوں کمزور کر ڈیندے ہیں کیا او عقل نہیں کریندے۔

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے اساں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ اے اوندی شان اِ اے تے محض نصیحت اِ تے ولا ولا پڑھیجݨ والی تے کھلیاں دلیلاں ڈیوݨ والی کتاب اِ

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ تاں جو او جیرھا جیندا ہِ اونکوں ہوشیار کرے تے کافریں تے فیصلہ پورا تھی ونجے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ کیا او نہیں ڈیہدے بے شک اساں انہیں کیتے اپݨی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں دے مالکن۔

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے اساں انہیں کوں انہیں دے تابع کر ڈتے تے انہیں وچوں کجھ تے سوار تھیندن تے

انہیں وچو کھندن۔

وَ لَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَ مَشَارِبُ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے نفعے ہن تے پیوݨ دیاں شہیں وی ہن کیا او شکر نہیں کریندے۔

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ؕ﴿۷۴﴾

۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا بے معبود بݨائے ہوئن تاں جو انہیں دی مدد کیتی ونجے۔

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَ هُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے او انہیں دے خلاف لشکر بݨ کے سامݨے آوسن۔

فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۷۶﴾ وقف لازم

۷۷۔ انہیں دیاں گالہیں تیکوں موتجھا نہ کرن، بے شک اساں جو او لکیندن تے ظاہر کریندن جاݨدے ہیں۔

اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں اونکوں نطفے کنیں پیدا کیتے تے اوچھیں سخت جھیڑے کار تھی ویندے۔

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ؕ قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تے او ساڈے خلاف گالہیں کریندے تے اپݨی پیدائش کوں بھُل ویندے تے آہدے جو جیلھے ہڈیاں گل سڑ ولبن انہیں کوں کون جیندا کریسی۔

قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں اوہو جیندا کریسی جیں پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق کوں چنگی طرحاں جاݨدے۔

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ جیں تہاڈے کیتے ساوے وݨ کنیں بھاہ بݨائی ہے تے تساں اوندے نال بھاہ بلیندے ہو۔

اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ؔ بَلٰى ۗ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ کیا او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او اوہو جیہیں مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں او بہوں پیدا کرݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۸۲﴾	۸۲۔ جیلھے او کہیں چیز دا ارادہ کریندے تے او محض حکم ڈے کے آہدے تھی ونج تے او تھی ویندی ہے۔
فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۳﴾ ع ۵	۸۳۔ پاک ہِ او ذات جیندے ہتھ وِچ ہر شئے دی بادشاہی ہِ تے تساں ہوندو ولائے ویسو۔

سُوْرَةُ الصّٰفّٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّثَلٰثٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ صٰفٰت مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۸۳ آیتاں تے ۵ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ②

۲۔ میں گواہی کیتے پیش کرینداں انہیں کوں جیڑھے قطاریں وچ دشمنیں دے سامݨے کھڑن۔

فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ③

۳۔ تے پِیرے کم کرݨ والیں کوں دڑکے ڈیندن۔

فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ④

۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سݨیندن۔

اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤

۵۔ بے شک تہاڈا معبود ہک ہے۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ⑥

۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے درمیان اوندا رب ہے تے رب انہیں جہیں دا جتھوں سوجھلا نکلدے۔

اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ الْكَوَاكِبِ ⑦

۷۔ بے شک اساں تلویں آسمان کوں تاریں نال سوہݨا بݨائے۔

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ⑧

۸۔ تے اونکوں ہر منہ زور شیطان کنیں بچائے ہے۔

لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑨

۹۔ او اتلیں تکڑی ہستیں دیاں گالہیں نہیں سݨ سگدے تے ہر پاسوں انہیں کوں پریں کیتا ویندے۔

دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ⑩

۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ دا عذاب ہے۔

اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑪

۱۱۔ سوائے اوندے جیرھا کوئی گال چا کے گھن ونجے تے ہک آسمانی انگارہ اوندا پچھا کریندے۔

فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ ⑫

۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیدا کرݨ زیادہ اوکھا ہے یا بیا جو اساں پیدا کیتے بے شک اساں انہیں کوں چیبڑݨ آلی مٹی نال پیدا کیتے۔

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ ﴿۱۲﴾
۱۲۔ توں حیران تھیندیں تے او مشکریاں کریندن۔

وَاِذَا ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ ﴿۱۳﴾
۱۳۔ تے جیلھے انہیں کوں نصیحت کیتی ویندی ہے او نصیحت حاصل نہیں کریندے۔

وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ﴿۱۴﴾
۱۴۔ تے جیلھے کوئی نشان ڈیہدن مشکریاں کریندن۔

وَقَالُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾
۱۵۔ تے آہدن اے محض کھلا کھلا جادو ہے۔

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ عِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿۱۶﴾
۱۶۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں تھی ویسوں کیا اساں ولا اٹھائے ویسوں۔

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿۱۷﴾
۱۷۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے وی۔

قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُوْنَ ﴿۱۸﴾
۱۸۔ توں آکھ جیا' تے تساں ذلیل وی نال تھیسو۔

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿۱۹﴾
۱۹۔ تے اے محض ہک دڑکا ہے تے او ڈیکھݨ پئے ویسن۔

وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿۲۰﴾
۲۰۔ تے آکھسن مرو اے تے جزا سزا دا ڈینہہ۔

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿۲۱﴾ ع
۲۱۔ تے اے فیصلے دا ڈینہہ جینکوں تساں جھٹلیندے ہاوے۔

اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿۲۲﴾
۲۲۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿۲۳﴾
۲۳۔ اللہ دے سوا تے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔

وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَّسْئُوْلُوْنَ ﴿۲۴﴾
۲۴۔ تے انہیں کوں کھڑاؤ انہیں کنیں پچھیا ویسی۔

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿۲۵﴾
۲۵۔ تہاکوں کیا تھئے تساں ہک ڈوجھے دی امداد نوے کریندے۔

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿۲۶﴾
۲۶۔ اصل او اڄ ہتھیار سٹ ڈیسن۔

وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿۲۷﴾
۲۷۔ ہک ڈوجھے دو توجہ کریسن تے بحث کریسن۔

قَالُوْٓا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿۲۸﴾
۲۸۔ آکھسن بے شک تساں ساڈے سجے پاسو اندے ہاوے۔

قَالُوْا بَلْ لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ او آکھسن اصل تساں منیندے نہ ہاوے۔

وَ مَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ اساں تساں کنیں ڈاڈھے نہ ہاسے اصل تساں
(منہ زور) قوم ہاوے۔

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ ۖ اِنَّا لَذَآئِقُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ ساڈے رب دی گال ساڈے اُتے
پوری تھی گئی ہے بے شک اساں چکھسوں۔

فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اساں تہاکوں گمراہ کیتے اساں آپ وی گمراہ ہاسے

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہہ عذاب وچ شریک
ہوسن۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ بے شک اساں مجرمیں نال ایویں کریندے ہیں

اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۙ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں
آکھیا ویندا ہا جو اللہ دے سوا کوئی معبود کائنی۔

وَ يَقُوْلُوْنَ اَئِنَّا لَتَارِكُوْٓا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے آہدن اساں اپنے معبودیں کوں
ہک شاعر تے پاگل کیتے کیویں چھوڑ ڈیوں۔

بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَ صَدَّقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آئے تے اوں رسولیں
دی تصدیق کیتی ہے۔

اِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ بے شک تساں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب چکھݨ
والے ہوسے۔

وَ مَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویندا
پئے۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ سوائے اللہ دے بندیں دے جیڑے چݨے ہوئے ہن

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود ہے۔

فَوَاكِهُ ۚ وَ هُمْ مُّكْرَمُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ میوے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ نعمتیں والے باغیں وچ۔

عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے او بھانچیں تے آمنے سامنے بیٹھے ہوسن

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ مٹھے پانی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں
دے کولھو آندے ویسن۔

بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷- او چٹے ہوسن تے پیونڑ والیں واسطے لذت ہوسی۔

لَا فِيْهَا غَوْلٌ وَّلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸- نہ انہیں دے سر وچ درد تھیسی تے نہ او پاگل تھیسن۔

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ ﴿۴۹﴾

۴۹- تے انہیں دے کولھو اکھیں جھکیاں کرکے تریمتیں کھڑیاں ہوسن۔

كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿۵۰﴾

۵۰- ایویں جیویں او ڈھکے ہوئے آنے۔

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱- ہک ڈو جھے کوں ڈیکھسن تے بحث کریسن۔

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ اِنِّيْ كَانَ لِيْ قَرِيْنٌ ﴿۵۲﴾

۵۲- ہک شخص انہیں وچو آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

يَّقُوْلُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳- او آکھسی کیا توں منڑ والیں وچو ہویں؟

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِيْنُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴- کیا جڈاں اساں مرسوں تے مٹی تے ہڈی بنڑ ویسوں کیا ساکوں عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطَّلِعُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵- او آکھسی کوئی ہے جیرھا جھاتی پا کے ڈیکھے جو اوندا کیا حال۔

فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿۵۶﴾

۵۶- او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ وچ ڈیکھسی۔

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ ﴿۵۷﴾

۵۷- او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا ہانویں۔

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸ جے اللہ دا فضل نہ ہوے ہا تے میں وی حاضر تھیونڑ والیں وچو ہوداں ہا

اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹- کیا اساں نہ مرسوں؟

اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰- سوائے پہلی موت دے تے ساکوں کوئی عذاب نہ ڈتا ویسی۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۶۱﴾

۶۱- بے شک اے ہوں وڈی کامیابی ہے۔

لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿۶۲﴾
۶۲۔ ایں رتبے کیتے عمل کرݨ والیں کوں عمل کرݨا چاہی دا ہے۔

اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ﴿۶۳﴾
۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی ہے یا تھوہر دا درخت۔

اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿۶۴﴾
۶۴۔ بے شک اساں اونکوں ظالمیں کیتے فتنہ بݨائے۔

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْٓ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿۶۵﴾
۶۵۔ بے شک او وݨ جیرھا دوزخ دے تل وچ پیدا تھیندے۔

طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ الشَّيٰطِيْنِ ﴿۶۶﴾
۶۶۔ اوندا پھل ایویں ہے جیویں نانگیں دا سر۔

فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُوْنَ مِنْهَا فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿۶۷﴾
۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے اوندے نال ڈِڈھ بھریسن۔

ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿۶۸﴾
۶۸۔ ول انہیں دے پاݨی وچ ابلدا پاݨی رلایا ویسی۔

ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحِيْمِ ﴿۶۹﴾
۶۹۔ ول انہیں کوں دوزخ دو ولایا ویسی۔

اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّيْنَ ﴿۷۰﴾
۷۰۔ بے شک انہیں اپݨے پیو ڈاڈیں کوں گمراہ پاتے۔

فَهُمْ عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ يُهْرَعُوْنَ ﴿۷۱﴾
۷۱۔ تے او انہیں دے پیریں تے بھج پین۔

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۷۲﴾
۷۲۔ تے ایں کنیں پہلے وی بہوں ساریاں قوماں گمراہ تھی چکین۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿۷۳﴾
۷۳۔ اساں انہیں وچ ڈراوݨ والے بھیجین۔

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۷۴﴾
۷۴۔ تے توں ڈیکھ انہیں دا کیا انجام جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۷۵﴾ ع
۷۵۔ سوائے چݨے ہوئے اللہ دے بندیں دے۔

وَلَقَدْ نَادٰىنَا نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ﴿۷۶﴾
۷۶۔ تے ساکوں نوح سݙیا ہا تے اساں بہوں چنگا جواب ڈیوݨ والے ہیں۔

وَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿۷۷﴾
۷۷۔ تے اساں اونکوں تے اوندے گھر آلیں کوں وݙی مصیبت کنیں بچایا۔

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهٗ هُمُ الْبٰقِيْنَ ﴿۷۸﴾
۷۸۔ تے اساں اوندی اولاد کوں باقی رکھیا۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۷۹﴾
۷۹۔ تے بعد وچ آوݨ والیں وچ اوندی یاد اساں باقی رکھی۔

سَلٰمٌ عَلٰی نُوۡحٍ فِی الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۷۹﴾

۸۰ ۔ نوح کوں قومیں وچوں سلامتی دی دعا ملدی پئی ہے ۔

اِنَّا کَذٰلِکَ نَجۡزِی الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿۸۰﴾

۸۱ ۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرݨ والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں ۔

اِنَّہٗ مِنۡ عِبَادِنَا الۡمُؤۡمِنِیۡنَ ﴿۸۱﴾

۸۲ ۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچوں ہا ۔

ثُمَّ اَغۡرَقۡنَا الۡاٰخَرِیۡنَ ﴿۸۲﴾

۸۳ ۔ ول اساں پچھلیں کوں غرق کر ڈتا ۔

وَ اِنَّ مِنۡ شِیۡعَتِہٖ لَاِبۡرٰہِیۡمَ ﴿۸۳﴾

۸۴ ۔ تے بے شک انہیں دی جماعت وچوں ابراہیم دی ہا ۔

اِذۡ جَآءَ رَبَّہٗ بِقَلۡبٍ سَلِیۡمٍ ﴿۸۴﴾

۸۵ ۔ جیلھے او اپݨے رب دو پاک دل گھن کے آیا ہا ۔

اِذۡ قَالَ لِاَبِیۡہِ وَ قَوۡمِہٖ مَاذَا تَعۡبُدُوۡنَ ﴿۸۵﴾

۸۶ ۔ جیلھے اوں اپݨے پیو تے قوم کوں آکھئے تساں کیندی عبادت کریندے ہو ۔

اَئِفۡکًا اٰلِہَۃً دُوۡنَ اللّٰہِ تُرِیۡدُوۡنَ ﴿۸۶﴾

۸۷ ۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں چاہندے ہو

فَمَا ظَنُّکُمۡ بِرَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۸۷﴾

۸۸ ۔ تہاڈا رب العالمین دے متعلق کیا خیال ۔

فَنَظَرَ نَظۡرَۃً فِی النُّجُوۡمِ ﴿۸۸﴾

۸۹ ۔ اوں ہک دفعہ تاریں کوں ڈٹھے ۔

فَقَالَ اِنِّیۡ سَقِیۡمٌ ﴿۸۹﴾

۹۰ ۔ تے آکھیس میں بیماراں ۔

فَتَوَلَّوۡا عَنۡہُ مُدۡبِرِیۡنَ ﴿۹۰﴾

۹۱ ۔ تے او اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے ۔

فَرَاغَ اِلٰۤی اٰلِہَتِہِمۡ فَقَالَ اَلَا تَاۡکُلُوۡنَ ﴿۹۱﴾

۹۲ ۔ او ہولے ہولے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا تے آکھیس تساں کھندے نہ ہے ۔

مَا لَکُمۡ لَا تَنۡطِقُوۡنَ ﴿۹۲﴾

۹۳ ۔ تہاکوں کیا ہے تساں الیندے نہ ہے ۔

فَرَاغَ عَلَیۡہِمۡ ضَرۡبًۢا بِالۡیَمِیۡنِ ﴿۹۳﴾

۹۴ ۔ ول ہولے ہولے انہیں تے سجے ہتھ نال سٹ ماری اس ۔

فَاَقۡبَلُوۡۤا اِلَیۡہِ یَزِفُّوۡنَ ﴿۹۴﴾

۹۵ ۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھجدے آئن ۔

قَالَ اَتَعۡبُدُوۡنَ مَا تَنۡحِتُوۡنَ ﴿۹۵﴾

۹۶ ۔ اوں آکھئے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ہو جنہیں کوں آپ بݨیندے ہو ۔

وَ اللّٰہُ خَلَقَکُمۡ وَ مَا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۹۶﴾

۹۷ ۔ تے اللہ نے تہاکوں پیدا کیتے تے تہاڈے

عملیں کوں وی۔

قَالُوا ابْنُوا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ فِي
الْجَحِيْمِ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے چودھار و کندھ بناؤتے
اینکوں بھاوِچ سٹو۔

فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکی دا ارادہ کیتا تے اساں
انہیں کوں ذلیل کرڈتا۔

وَقَالَ اِنِّيْ ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپنے رب دو
ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ڈکھیسی۔

رَبِّ هَبْ لِيْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۱۔ اے میڈے رب میکوں نیک بال بخش۔

فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِيْمٍ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ تے اساں اونکوں سیانے بال دی خوش خبری
ڈتی۔

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يٰبُنَيَّ اِنِّيْٓ اَرٰى فِي
الْمَنَامِ اَنِّيْٓ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى ؕ قَالَ
يٰٓاَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ؗ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ
مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ جیلھے او اوندے نال بھجن دے قابل تھئے آکھئے
اے میڈے پتر ! میں خواب وچ ڈٹھے
جو میں تیکوں کوہیندا پیاں توں ڈس تیڈا کیا خیال
اوں آکھئے اے میڈے ابا تیکوں جو حکم توں کر
توں میکوں صبر کرن والیں وچو پیسیں۔

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ جیلھے ڈوہیں راضی تھی گئے تے اونکوں متھے
دے بھر سمائے سی۔

وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٤﴾

۱۰۵۔ تے اساں اونکوں سڈیئے جو اے ابراہیم۔

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾

۱۰۶۔ تیں خواب سچ کر ڈکھائے بے شک اساں
ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی۔

وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾

۱۰۸۔ تے اساں ہک وڈی قربانی نال اوندا فدیہ
ڈتے۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۹۔ اتے اساں پچھلیں وچ اوندا ہوں چنگا ذکر چھوڑیئے۔

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾

۱۱۰۔ ابراہیم تے سلامتی ہے۔

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾

۱۱۱۔ اساں چنگے کم کرن والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے

ہیں۔

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾
۱۱۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچوں ہا۔

وَبَشَّرْنٰهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٣﴾
۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری ڈتی او نیکیں وچوں نبی ہا۔

وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٤﴾ ع
۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت ڈتی تے انہیں ڈوناہیں دی اولاد وچوں کجھ فرمانبردار ہن تے کجھ اپنے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرݨ والے ہن۔

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٥﴾
۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی احسان کیتا۔

وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٦﴾
۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈوناہیں کوں تے انہیں دی قوم کوں ہک وڈی مصیبت کنیں اساں بچایا۔

وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٧﴾
۱۱۷۔ تے انہیں دی مدد کیتی تے او غالب آوݨ والیں وچوں ہن۔

وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٨﴾
۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں ہر حکم ظاہر کرݨ والی کتاب ڈتی۔

وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٩﴾
۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھا راہ ڈکھایا۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٢٠﴾
۱۲۰۔ تے پچھلیں وچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھئے۔

سَلٰمٌ عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢١﴾
۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہووے۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾
۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرݨ والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٣﴾
۱۲۳۔ او ڈوہیں ساڈے مومن بندے ہن۔

وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٤﴾
۱۲۴۔ تے بے شک الیاس رسولیں وچوں ہا۔

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٥﴾
۱۲۵۔ جیلھے اوں اپنی قوم کوں آکھئے کیا تساں ڈردے نوسے۔

اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخٰلِقِيْنَ ﴿١٢٦﴾
۱۲۶۔ کیا تساں بعل بت کوں سڈیندے ہو تے سب

کنیں چنگا پیدا کرݨ والے (اللہ) کوں چھوڑ ڈیندے ہو۔

اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۲۶﴾
۱۲۷۔ اللہ تہاڈا رب تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈیں دا وی رب۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿۱۲۷﴾
۱۲۸۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے بے شک او حاضر کیتے ویسن۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۲۸﴾
۱۲۹۔ سوائے اللہ دے چݨیئے ہوئے بندیں دے

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿۱۲۹﴾
۱۳۰۔ تے اساں انہیں دا ذکر پچھلیں وچ چنگا چھوڑ ڈتے۔

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِيْنَ ﴿۱۳۰﴾
۱۳۱۔ آل یاسین تے سلامتی ہووے۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۳۱﴾
۱۳۲۔ بے شک اساں محسنیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳۲﴾
۱۳۳۔ بے شک او ساڈا مومن بندہ ہا۔

وَاِنَّ لُوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۳۳﴾
۱۳۴۔ تے بے شک لوط رسولیں وچوں ہا۔

اِذْ نَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۳۴﴾
۱۳۵۔ جیلھے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر والیں کوں نجات ڈتی۔

اِلَّا عَجُوْزًا فِى الْغٰبِرِيْنَ ﴿۱۳۵﴾
۱۳۶۔ سوائے ہک بڈھی دے جیرھی پچھلیں وچ رہ گئی۔

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿۱۳۶﴾
۱۳۷۔ تے ول اساں پچھلیں کوں تباہ کر ڈتا۔

وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّوْنَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِيْنَ ﴿۱۳۷﴾
۱۳۸۔ تے بے شک تساں فجر کوں انہیں دے کولوں لنگھدے ہو۔

وَبِالَّيْلِ ۚ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۳۸﴾
۱۳۹۔ تے رات کوں وی کیا تہاکوں عقل کائنی۔ ع

وَاِنَّ يُوْنُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۳۹﴾
۱۴۰۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔

اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿۱۴۰﴾
۱۴۱۔ جیلھے او بھج گئے تے بھری بیڑی وچ ونج بیٹھے۔

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِيْنَ ﴿۱۴۱﴾
۱۴۲۔ پکھا کڈھیئے نیں اوندا ناں نکلے تے اونکوں پاݨی وچ سٹ گھتئے نیں۔

فَالْتَقَمَهُ الْحُوْتُ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ اونکوں ہک مچھی نگل گئی تے او اپنڑے آپ کوں ملام کریندا پیا ہا۔

فَلَوْلَآ اَنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِيْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۴۔ جے او تسبیح کرنڑ والیں وچوں نہ ہووے ہا

لَلَبِثَ فِيْ بَطْنِهٖٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۱۴۵﴾

النصف

۱۴۵۔ تے او قیامت تئیں اوندے ڈِڈھ وِچ رہ ونجے ہا۔

فَنَبَذْنٰهُ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيْمٌ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۶۔ تے اساں اونکوں کھلے میدان وِچ سٹ گھتیا تے او بیمار ہا۔

وَاَنْۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۷۔ تے اتھاہیں اساں کدو جما ڈِتا۔

وَاَرْسَلْنٰهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيْدُوْنَ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۸۔ تے اساں اونکوں ہک لکھ یا کجھ زیادہ بندیں دو پٹھیا ہا۔

فَاٰمَنُوْا فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۱۴۹﴾

۱۴۹۔ او سارے ایمان گھن آئے تے اساں انہیں کوں ہک وقت تئیں فائدہ پچایا۔

فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُوْنَ ﴿۱۵۰﴾

۱۵۰۔ توں انہیں کنیں پچھ کیا تہاڈے رب کیتے دھیریں ہن تے تہاڈے کیتے پُتر ہن

اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ شٰهِدُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۱۔ یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وچ بنائے تے او گواہ ہن۔

اَلَآ اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۲۔ سنڑو او اپنڑے ولو کوڑ بنا کے آہدن۔

وَلَدَ اللّٰهُ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۳۔ جو اللہ نے بال جنیئے تے او بے شک کوڑن۔

اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِيْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۴۔ پتریں تے دھیریں کوں چنیس۔

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۵۔ تہاکوں کیا تھی گئے تساں کینجھے فیصلے کریندے ہو۔

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۶۔ کیا تساں سمجھدے نہ سے۔

اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۷۔ یا کیا تساں کنیں کوئی کھلی دلیل۔

فَاْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۸۔ جے تساں سچے ہوسے تے اپنی کتاب گھن آؤ۔

وَجَعَلُوْا بَيْنَهٗ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ۭ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۵۹۔ تے او ندے تے جنیں دے وچ رشتے گنڈھیندن تے جنیں کوں پتہ ہے بے شک او حاضر کیتے ویسن۔

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۰۔ اللہ انہیں گالہیں کنیں پاک جیرھیاں او کریندے پین۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۱۔ سوائے اللہ دے چنڑے ہوئے بندیں دے۔

فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۲۔ بے شک تساں تے جنیدی تساں عبادت کریندے ہو۔

مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ کہیں کوں اوندے اللہ خلاف ورغلا نہ سگدے۔

اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ سوائے اوندے جیرھا دوزخ وچ سڑیجنڑ والا ہے۔

وَمَا مِنَّآ اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۵۔ تے اساں ساریں کیتے ہک معلوم مقام۔

وَّاِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّوْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۶۔ تے اساں قطاریں وچ کھڑے ہیں۔

وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۷۔ تے بے شک اساں تسبیح کرنڑ والے ہیں۔

وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۸۔ تے او آہدے ہن۔

لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۶۹۔ جے اساں کنیں رسول آوے ہا پہلی قومیں آلی کار۔

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۰۔ تے اساں وی اللہ دے چنڑے ہوئے بندے بنڑ ونجوں ہا۔

فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۱۔ انہیں اوندا انکار کیتے تے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی۔

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۲۔ تے ساڈی گال ساڈے پٹھے ہوئے بندیں کیتے گذر چکی ہے۔

اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۳۔ بے شک اوہے ہن جنہیں دی مدد کیتی ویسی۔

وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۴۔ تے ساڈے لشکر ڈاڈھے تھیسن۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿١٧٥﴾

١٧٥۔ توں کجھ دیر کیتے انہیں کنیں کنڈ ولا گھن۔

وَّاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧٦﴾

١٧٦۔ تے انہیں کوں ڈیہدا رہو او وی ڈیکھ گھنسن۔

اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٧٧﴾

١٧٧۔ کیا او ساڈے عذاب کوں جلدی منگدن۔

فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٨﴾

١٧٨۔ تے جیلھے او انہیں دے صحن وِچ لہسی
تے جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا انہیں دی فجر بُری
ہوسی۔

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿١٧٩﴾

١٧٩۔ تے توں انہیں کنیں کجھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔

وَّاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٨٠﴾

١٨٠۔ توں ڈیہدا رہ او ضرور ڈیکھ گھنسن۔

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٨١﴾

١٨١۔ تیڈا رب جیڑھا ہر عزت دا مالک اِنہیں
دی گالہیں کنیں پاک۔

وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٨٢﴾

١٨٢۔ تے رسولیں تے سلامتی ہووے۔

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٣﴾ ع

١٨٣۔ تے ساریاں سچیاں صفتاں اللہ رب العالمین
کیتے ہن۔

سُوْرَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ صٓ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیتاں تے ۵ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (۱)

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ (۲)

۲۔ سچا ہے تے ایندے کیتے قرآن کوں جیرھا نصیحتیں نال بھریا ہوئے گواہ بݨیندے ہیں۔

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ (۳)

۳۔ اصل کافر آکڑ وِچ ہن تے اختلاف کریندے پین۔

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِيْنَ مَنَاصٍ (۴)

۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی قوماں ہلاک کیتن انہیں فریاد کیتی پر اوہ وقت نجات دا نہ ہا۔

وَعَجِبُوْا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ (۵)

۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دو انہیں وچو ہک ہوشیار کرݨ والا آ گئے تے کافریں آکھئے اے جادوگر ہے کوڑا ہے۔

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ (۶)

۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کوں ہک معبود چا بݨائے بے شک اے عجیب گال۔

وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُّرَادُ (۷)

۷۔ تے انہیں وچو سردار ٹُر پئے تے آکھئے نیں تساں وی ونجو تے اپݨے معبودیں کوں پکڑی رکھو بیشک ایں گال وِچ کوئی منصوبہ ہے۔

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا اخْتِلَاقٌ (۸)

۸۔ اساں اے گال پہلی امت وِچ تے کائی نہیں سُݨی اے محض ہک کوڑ ہے۔

ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْۢ بَيْنِنَا ۭ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِيْ ۚ بَلْ لَّمَّا يَذُوْقُوْا عَذَابِ (۹)

۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے وچو ذکر نازل تھی گئے اصل او میڈے ذکر وِچ شک کریندے پین، اصل انہیں ہݨ تئیں میڈا عذاب چکھیا ہی نئیں۔

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ (۱۰)

۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشݨ والے تیڈے

رب دی رحمت دے خزانے ہن ۔

3 اَمْ لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا قف فَلْيَرْتَقُوْا فِي الْاَسْبَابِ (۱۱)

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار اوندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او رسیں نال اتے چڑھن۔

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ (۱۲)

۱۲۔ ہک لشکر حملہ کریسی تے (ہار کے) بھج ویسی۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ (۱۳)

۱۳۔ ایں کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت والے فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔

وَثَمُوْدُ وَقَوْمُ لُوْطٍ وَّاَصْحٰبُ لْئَيْكَةِ ط اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ (۱۴)

۱۴۔ تے ثمود تے لوط دی قوم تے جنگل والیں دی اے سارے لشکر ہن۔

ع اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ (۱۵)

۱۵۔ انہیں ساریں رسولیں کوں جھٹلائے تے انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ہے۔

وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ (۱۶)

۱۶۔ اے سارے ہک عذاب کوں ڈیہدے پئین جیندے وچ وتھی کائنا ہوسی۔

وَقَالُوْا رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ (۱۷)

۱۷۔ تے انہیں آکھے اے ساڈے رب ساکوں ساڈا حصہ جلدی حساب دے ڈینہہ کنیں پہلے ڈے ڈے۔

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ (۱۸)

۱۸۔ جو او آہدن توں صبر کر تے ساڈے بندے داؤد کوں جیرھا طاقت ور ہا یاد کر بے شک او جھکݨ والا ہا۔

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ (۱۹)

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہاڑیں کوں جیرھے اوندے نال رات ڈینہہ اللہ دی تسبیح کریندے ہن۔

وَالطَّيْرَ مَحْشُوْرَةً ط كُلٌّ لَّهٗٓ اَوَّابٌ (۲۰)

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر ڈتے ہن او سارے اوندے حضور جھکݨ والے ہن۔

وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ (۲۱)

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مضبوط کیتا ہا تے اونکوں سنٹپ ڈتا ہا تے پکی دلیل ڈتی

ہائی۔

وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پُجی ہے جیلھے او کندھ ٹپ آئن۔

اِذْ دَخَلُوْا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوْا لَا تَخَفْ
خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَاۤ اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے او داوڈ دو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں آکھئے ڈر نہ ڈو دشمن ساڈے وچو ہک بے تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر تے ظلم نہ کر، تے ساکوں سِدھا راہ ڈکھا۔

اِنَّ هٰذَاۤ اَخِیْ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِیَ
نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِیْ
فِی الْخِطَابِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ بے شک اے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ دنبیاں ہن تے میڈی ہک دنبی ہے تے آہدے اوہی میکوں ڈے تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے۔

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ
وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ لَيَبْغِیْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ
اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ
وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَّاَنَابَ ﴿۲۵﴾ السجدة

۲۵۔ اوں آکھئے ایں تیڈی دنبی اپنْیں دنبیں وچ رلاونْ کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک بہوں سارے شریکین جیڑھے ہک ڈو جھے تے زیادتی کریندن سوائے مؤمنیں دے تے جیڑھے نیک عمل کریندن تے او بہوں تھوڑن تے داوڈ کوں یقین آ گئے جو اساں اونکوں آزمائے اوں اپنْے رب کنیں بخشش منگی تے او فرمانبردار بنْ کے خدا دے اگو ڈھہ پئے تے جھک گئے۔

فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ
مَاٰبٍ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اساں اونکوں بخشش ڈتے تے بے شک اوندے کیتے ساڈے کولو جاہ ہے تے چنگا ٹکانْہ ہے۔

يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُمْ
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿۲۷﴾ ع ۲ ۱۲

۲۷۔ اے داوڈ بے شک اساں تیکوں زمین وچ خلیفہ بنْائے توں لوکیں وچ سچے فیصلے کر، تے اپنْی خواہشات دی پیروی نہ کر، ناں تاں اے تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈیسن، بے شک جیڑھے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا ڈینہہ بھلا ڈتا ہا۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے اساں آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وچ ہے بے فائدہ نہیں بݨایا اے کافریں دا خیال ہے تے کافریں کیتے بھا دے عذاب نال ہلاکت ہے۔

اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِى الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ کیا اساں مومنیں تے نیک کم کرݨ والیں کوں تے زمین وچ فساد گھتݨ والیں کوں ہکو جیہاں سمجھ گھنسوں یا متقیں کوں فاجریں جیہاں سمجھوں۔

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اے کتاب ہے اساں تیڈٖو لہائی ہے برکت والی ہے تاں جو او اوندے نشانیں تے غور کرن تے عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۚ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے اساں داؤد کوں سلیمان بخشیا او بہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکݨ والا ہا۔

اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِىِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ جیلھے رات کوں ڈٖاڈھے چنگے گھوڑے اوندے سامݨے پیش کیتے گئے۔

فَقَالَ اِنِّىْٓ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّىْ ۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اوں آکھئے بے شک میں مال نال ایں واسطے محبت کریندا ہاں جو او میکوں خدا یاد ڈٖویندے تے او اوڈھر نتھی کے لُک گیئن۔

رُدُّوْهَا عَلَىَّ ۚ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میڈٖو ولا آنو تے او اوندی پنیں تے گردن تے ہتھ پھیرݨ پئے گیا۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اساں سلیمان کوں آزمایا ہا تے اساں اوندی کرسی تے ہک بے جان جسم بلھا ڈٖتا ول او خدا دو جھکیا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَهَبْ لِىْ مُلْكًا لَّا يَنْۢبَغِىْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِىْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اوں آکھئے اے میڈٖے رب توں میکوں بخش تے میکوں اوہا د شاہت ڈٖے جیڑھی میڈٖے بعد کہیں کوں نہ ملے بے شک توں بہوں بخشݨ والا ہویں۔

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تابع کیتا ہا جیرھیاں اوندے حکم نال نرمی نال جتھے او چاہندا ہا اڈا ہیں چلدیاں ہن۔

وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے ٹبیاں مارݨ والیں کوں وی۔

وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ کجھ ٻنہیں کوں وی جیرھے زنجیریں وچ بدھے سپٹے ہن۔

هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اے ساڈی بخشش توں انہیں تے احسان کر یا روک گھن سب بے حساب۔

وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کولھوں تے اوندا ہوں چنگا ٹکانہ ہے۔

وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ ۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر جیلھے اوں اپݨے رب کوں سݙیئے تے آکھیس بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے عذاب پچائے۔

اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ اپݨی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوݨ دا پانی ہے ٹھڈا وی ہے تے پیوݨ دا وی ہے۔

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے اساں اونکوں اوندے گھر والیں کوں اوہو جہیں ٻنہیں کوں وی رحمت ݙتی تے عقل والیں کوں اساں نصیحت دا سامان وی ݙتے۔

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ وَلَا تَحْنَثْ ۗ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ۗ نِعْمَ الْعَبْدُ ۗ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے توں اپݨے ہتھ وچ چھڑی پکڑ تے اوندے نال مار تے گناہ نہ کر بے شک اساں اونکوں صبر کرݨ والا بݨائے ہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکݨ والا ہے۔

وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِي الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق تے یعقوب کوں یاد کر جیرھے ہوں کم کرݨ

والے تے پریں تک ڈیکھݨ والے ہن۔

إِنَّآ أَخْلَصْنَٰهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى ٱلدَّارِ ﴿٤٦﴾

۴۶۔ بے شک اساں انہیں کوں خاص گال کیتے چُݨ گدھا ہا تے آخرت دی یاد ہائی۔

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ ٱلْمُصْطَفَيْنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

۴۷۔ تے بے شک او ساڈے نزدیک بھوں بزرگ تے بھوں چنگے ہن۔

وَٱذْكُرْ إِسْمَٰعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ تے توں یاد کر اسمٰعیل تے الیسع تے ذوالکفل کوں تے اے سارے بھوں چنگے ہن۔

هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٩﴾

۴۹۔ اے ذکر تے بے شک متقیں کیتے بھوں چنگا ٹکاݨہ ہِے۔

جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ ہمیشہ دے باغیں جتھاں انہیں کیتے دروازے کھلے ہوئین۔

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾

۵۱۔ او ٹیک لا کے بیٹھے ہوسن تے اوندے وچ بھوں میوے تے بھوں پیوݨ دیاں شئیں منگسن۔

۞ وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ تے انہیں دے کولھو ہکو جیڈیاں جھکی اکھیں آلیاں تریمتیں ہوسن۔

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ اے او ہے جیندا قیامت دے ڈینہہ واسطے تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا۔

إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ بے شک اے ساڈا رزق ہِے جیڑھا کڈاہیں ختم نہ تھیسی۔

هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٍ ﴿٥٥﴾

۵۵۔ اے ہِے تے بے شک منہ زوریں کیتے بھوں برا ٹکاݨہ ہِے۔

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ دوزخ، اوندے وچ پوسن تے بھوں گندہ ٹکاݨہ ہِے۔

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾

۵۷۔ اے ہے ہݨ او اینکوں چکھن تتا پاݨی ہِے تے زخمیں دا دھوݨ۔

وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ۝۵۹

۵۹۔ تے انہیں نال رلدے ملدے بے جوڑے وی ہوسن۔

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًاۢ بِهِمْ ۭ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۝۶۰

۶۰۔ اے (فوج) ٹولہ ہے جیرھا تہاڈے نال دوزخ وِچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیوݨ والا نہ ہوسی بے شک او بھا وِچ ڈھاسن۔

قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ ۣ لَا مَرْحَبًاۢ بِكُمْ ۭ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝۶۱

۶۱۔ آکھسن اصل تساں ہوسے تہاڈے کیتے کوئی خوشی نہیں تساں اینکوں ساڈے کیتے اگو پٹھیا ہا تے او بہوں بُرا ٹکاݨہ ہے۔

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۝۶۲

۶۲۔ آکھسن اے ساڈے رب جیں ساڈے کیتے اے بھا اگو پٹھی ہائی اونکوں ودھا کے ڈوݨا عذاب ڈے دوزخ وِچ۔

وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْاَشْرَارِ ۝۶۳

۶۳۔ تے آکھسن ساکوں کیا ہے اساں او لوک نسے ڈیہدے پئے جنہیں کوں اساں بُرے لوکیں وِچ گݨدے ہاسے۔

اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ۝۶۴

۶۴۔ اساں انہیں نال مشکریاں کریندے ہاسے یا ساڈیاں آکھیں ڈنگیاں تھی گیئن۔

اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝۶۵ ع ۴ ۱۲

۶۵۔ بے شک اے دوزخ والیں دا جھگڑݨ سچ ہے۔

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا مُنْذِرٌ ڰ وَّمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۶

۶۶۔ توں آکھ میں تے محض ہک ڈراوݨ والا ہاں تے کوئی بیا معبود نہیں سوائے ہک خدا دے جیرھا غالب ہے۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۝۶۷

۶۷۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار ہے اوندا رب ہے، غالب تے بہوں بخشݨ والا ہے۔

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيْمٌ ۝۶۸

۶۸۔ توں آکھ اے وڈی خبر ہے۔

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۝۶۹

۶۹۔ تساں اوں کنیں منہ پھریندے ہو۔

مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍۢ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰٓى اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝۷۰

۷۰۔ میکوں اُچی شان والے فرشتیں دا پتہ کائنا ہا جیلھے او بحث کریندے پئے ہن۔

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝۷۱

۷۱۔ میڈو تے محض اے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا ڈراونڑ والا ہاں۔

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۝۷۲

۷۲۔ تے جیلھے تیڈے رب فرشتیں کوں آکھے بے شک میں مٹی کنیں ہک بشر پیدا کریندا پیاں۔

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝۷۳

۷۳۔ تے جیلھے میں اونکوں مکمل کر گھناں تے اپنی روح اوندے وچ پھوک ڈیواں تے تساں اوندی فرمانبرداری کراہے۔

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝۷۴

۷۴۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں، فرمانبرداری کیتی۔

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝۷۵

۷۵۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافریں وچوں ہا۔

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝۷۶

۷۶۔ اوں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیں شئے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپنے ہتھ نال پیدا کیتے کیا تیں وڈائی کیتی ءِ یا توں بھوں اُچا ہویں۔

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝۷۷

۷۷۔ اوں آکھئے میں اوں کنیں چنگا ہاں تیں میکوں بھا نال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بݨائی۔

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝۷۸

۷۸۔ اوں آکھئے توں نکل ونج بے شک توں مردود ہویں۔

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۝۷۹

۷۹۔ تے بے شک تیڈے اتے جزا سزا دے ڈینہہ تئیں میڈی لعنت۔

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝۸۰

۸۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں انہیں دے ولا جیندے تھیونڑ تئیں وتھی ڈے۔

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝۸۱

۸۱۔ اوں آکھئے بے شک تیکوں وتھی ڈینداں۔

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝۸۲

۸۲۔ ہک مقرر وقت تئیں۔

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝۸۳

۸۳۔ اوں آکھئے تیڈی عزت دی قسم میں انہیں

ساریاں کوں گمراہ کریساں۔

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ سوائے انہیں وچوں تیڈے خاص بندیں دے۔

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُوْلُ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ اللہ سئیں آکھیے اے سچ تے میں سچ آہداں۔

لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیڈے نال تے جیڑھا تیڈی پیروی کریسی انہیں ساریں نال بھریساں۔

قُلْ مَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَّمَاۤ اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ توں آکھ میں تساں کنیں کوئی بدلہ نہیں منگدا تے نہ بس بناوٹ نال گال کریندا۔

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت ہے۔

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهٗ بَعْدَ حِيْنٍ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے تہاکوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے بعد پتہ لگ ویسی۔

سُوْرَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَمَانِيَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ زمر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۶ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا
بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ②

۲۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیاݨے خدا
ولو لہائی گئی ہے۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا
لَّهُ الدِّيْنَ ③

۳۔ بے شک اساں تیڈو اے کتاب سچ نال
لہائی ہے تے توں اللہ دی عبادت کر، تے اطاعت
کوں اوندے کیتے خالص کر۔

اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ
دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى
اللّٰهِ زُلْفٰى ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ڛ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ
كَفَّارٌ ④

۴۔ سُݨو خالص فرمانبرداری ہوندے کیتے ہے
تے جیرھے اوندے سوا سنگتی بݨیندن تے آہدن
اساں انہیں دی عبادت ایں واسطے کریندے
ہیں جو ساکوں اللہ دے کولھو کرڈیون، بے شک
اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کرڈیسی جیندے
وِچ او اختلاف کریندے پئین بے شک اللہ
کوڑے تے بہوں ناشکرے کوں سدھا راہ نہیں
ڈکھیندا۔

لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَآءُ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۭ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

۵۔ جے اللہ چاہے ہا پتر بݨاوݨ تے جو اوں
بݨائے اوندے وِچوں جینکوں چاہے ہا چݨ گھنے ہا او تے پاک
اوہو اللہ ہِک تے غالب۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى
النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ ۭ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ
الْغَفَّارُ ⑥

۶۔ آسمانیں تے زمین کوں سچ نال پیدا کیتس
رات کوں ڈینہہ تے پا ڈیندے تے ڈینہہ کوں
رات تے سٹ ڈیندے تے سجھ تے چندر
کوں تابع کیتس سارے وقت مقرر تئیں ہک

راہ تے چلدے پئین سنڑو او غالب تے بہوں بخشنڑ والا ہے۔

خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۭ يَخْلُقُكُمْ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنْۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِيْ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝

۷۔ اوں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے، ول اوندے وچوں اوندا جوڑا بنائس تے تہاڈے کیتے جانور بنائے نس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڈے میرن دے پیٹیں وچ ہک پیدائش دے بعد بی پیدائش وٹا کے تہاکوں پیدا کیتس ترے اندھاریں وچ اے اللہ تہاڈا رب ہوندی بادشاہی ہے اوندے سوا کوئی معبود نہیں تساں کتھے پھیریئے ویندے ہو۔

اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ ۣ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ ۭ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝

۸۔ جے تساں انکار کریسو تے بے شک اللہ تساں کنیں بے نیاز تے اپنے بندے کیتے کفر کوں پسند نہیں کریندا تے جے تساں شکر کروسے تے اونکوں پسند ہے تے کوئی بار چاونڑ والا کہیں بے دا بار نہ چیسی ول تساں اپنے رب دو ولسو تے او تہاکوں تہاڈے عملیں دا ڈسیسی، بے شک او سینے دیاں گالیں بہوں جانڑدے۔

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهٗ مُنِيْبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوْٓا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيْلًا ڰ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۝

۹۔ تے جیلھے انسان کوں ڈکھ پہنچدے تے او اپنے رب کوں اوندو جھکدے ہوئیں سڈیندے ول جیلھے او اونکوں اپنی نعمت ڈے ڈیندے تے او بھل ویندے جیندو او سڈیندا پیا ہا ایں کنیں پہلے تے خدا دے شریک بنا گھندے تاں جو او اوندے رستے کنیں پریں تھی ونجے توں آکھ اپنے کفر نال تھوڑا فائدہ چا گھن بے شک توں دوزخ والیں وچوں ہویں۔

اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَاۗءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَاۗىِٕمًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا رَحْمَةَ رَبِّهٖ ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام وچ گذریندے آخرت کنیں ڈردے تے اپنے

الَّذِیْنَ یَعْلَمُوْنَ وَالَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ ؕ اِنَّمَا یَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۱۰﴾

رب دی رحمت دی امید رکھیندے۔ توں آکھ کیا جاݨن والے تے نہ جاݨن والے ہکو جھیں تھی سگدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

قُلْ یٰعِبَادِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ؕ لِلَّذِیْنَ اَحْسَنُوْا فِیْ هٰذِهِ الدُّنْیَا حَسَنَةٌ ؕ وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ؕ اِنَّمَا یُوَفَّی الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ توں آکھ اے میڈے مومن بندو اپݨے رب کنیں ڈرو، جیرھے ایں دُنیا وچ چنگے کم کریسن انہیں کیتے چنگا انجام تے اللہ دی زمین کھلی ہے تے صبر کرݨ والیں کوں انہیں دا اجر بے حساب ڈتا ویسی۔

قُلْ اِنِّیْۤ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّیْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ توں آکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو میں اللہ کیتے فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پہلا مسلمان بݨاں۔

قُلْ اِنِّیْۤ اَخَافُ اِنْ عَصَیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ توں آکھ میں اپݨے رب دے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں جے میں نافرمانی کراں تے۔

قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِیْنِیْ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ توں آکھ میں اپݨی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کر کے اللہ دی عبادت کرینداں۔

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ؕ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِیْنَ الَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِیْهِمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِیْنُ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تساں اوندے سوا جنیدی چاہو عبادت کرو، آکھ گھاٹا پاوݨ والے اوہن جنہیں قیامت دے ڈینہہ آپ کوں تے گھر والیں کوں گھاٹا ڈتے سݨو اے کھلا کھلا گھاٹا ہے۔

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ؕ ذٰلِكَ یُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ؕ یٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ انہیں کیتے اُتوں کنیں بھا دے پچھانویں ہوسن تے ایویں تلوں کنیں پچھانویں ہوسن ایویں اللہ اپݨے بندیں کوں خوف ڈویندے اے میڈے بندو میں کنیں ڈرو۔

وَالَّذِیْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ یَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْۤا اِلَی اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰی ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے جیرھے شیطانیں دی عبادت کنیں بچدن تے اللہ دو جھکدن انہیں کیتے خوش خبری ہے تے توں میڈے بندیں کوں خوش خبری ڈے۔

الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ
الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ او بندے جیرھے گال سݨدن تے چنگی
گال دی پیروی کریندن ایھے لوکن جنہیں کوں
اللہ سدھا راہ ݙکھائے تے ایھے لوک سیاݨن۔

اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِى النَّارِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کیا جنیدے اتے عذاب دی گال پوری
تھیوݨی ہے کیا توں جیرھا ہے وِچ اونکوں بچا
سگدیں۔

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ وَعْدَ
اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے جیرھے اپݨے رب کنیں ݙردن انہیں
کیتے چوبارے ہن تے او مضبوط بݨئے ہوئے
ہوسن انہیں دے تلے نہراں وہندیاں ہوسن
اے اللہ دا وعدہ ہے اللہ وعدہ خلافی نہیں کریندا۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ
يَنَابِيْعَ فِى الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ
حُطَامًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿۲۲﴾ ع

۲۲۔ کیا تیں ݙٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان
کنیں پاݨی لہائے تے زمین وِچ چشمے بݨا کے
چلائس ول اوندے نال مختلف رنگیں دیاں
فصلاں کڈھیندے ول او پک ویندن توں
اونکوں پیلا ݙیہدیں ول اونکوں ککھڑے
کر ݙیندے بے شک ایندے وِچ عقل والیں
کیتے نصیحت ہے۔

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ
مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ
اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ جیرھا اپݨے سینے کوں اسلام کیتے کھول
ݙیندے تے او اپݨے رب ولو نور تے ہے
اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انہیں
دے دلیں تے ایھے لوک کھلی گمراہی وِچ ہن۔

اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِىَ ۖ
تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ
جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى
اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ
فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اللہ سئیں بہوں چنگی کتاب لہائی ہے
جیرھی رلوڑ تے اوندے مضمون دی بہوں اعلیٰ
ہن جیرھے اللہ کنیں ݙردن انہیں دی لوں
لوں ایں کنیں کمب ویندی ہے ول انہیں دیاں
کھلوں کولیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

دسے ذکر کیتے نرم تھی ویندن اسے
اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی
راہ ڈکھاوݨ والا نہیں۔

اَفَمَنْ يَّتَّقِىْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ جیرھا اپݨے منہ کوں اولکا بݨیندے
تاں جو قیامت دے ڈینہہ دے عذاب
کنیں بچے تے ظالمیں کوں آکھیا ویسی جو کجھ
تساں کریندے ہا وے اوندا بدلہ چکھو۔

كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی جھٹلائے تے
انہیں تے اتھو کنیں عذاب آئے جتھو او
جاݨدے وی نہ ہن۔

فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْىَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَ
لَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اللہ سئیں انہیں کوں دنیاوی زندگی وچ
وی ذلیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ
سخت ہے او جاݨدے ہوون ہا۔

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۸﴾ۚ
قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِىْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۸۔ تے اساں لوکیں کیتے ایں قرآن وچ
ہر گال بیان کیتی ہے تاں جو او نصیحت پکڑن۔
۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی ڈنگ نہیں
تاں جو او متقی بݨن۔

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے
جیندے کئی مالک ہن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کریندن
ڈوجھا او ہے جیندا مالک ہکو آدمی ہے کیا اسے ڈو ہیں
ہکو جیہیں تھی سگدن سب صفتاں اللہ کیتے
ہن اصل انہیں وچوں بہوں سارے جاݨدے
نہیں۔

اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿۳۱﴾ؗ

۳۱۔ بے شک تئیں مرݨے تے بے شک
او وی مرسن۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿۳۲﴾ ع

۳۲۔ ول تساں قیامت دے ڈینہہ اپݨے رب دے اگو اپݨے اعمال پیش کریسو۔

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون تھی سگدے جیرھا اللہ تے کوڑ ہدھے تے سچ کوں اپݨے کولھو آوݨ دے بعد جھٹلاوے، کیا کافریں دا ٹکاݨہ دوزخ وچ نہیں (ہے)

وَالَّذِيْ جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖۤ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا اوندی تصدیق کرے ایجھے لوک متقی ہن۔

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں او ہے جو او چاہن اے نیکی کرݨ والیں دا بدلہ ہے۔

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تاں جو اللہ سئیں انہیں دے بھوں بُرے کماں کنیں پریں کر ڈیوے تے جو او کریندے ہن اوندا انہیں کوں سب کنیں چنگا بدلہ ڈیوے۔

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ ؕ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ کیا اللہ سئیں اپݨے بندے کیتے کافی نہیں تے او تیکوں اوندے سوا ٻئیں کنیں ڈریندن تے جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اونکوں سدھا راہ ڈکھاوݨ والا کوئی نہیں۔

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھاوے اونکوں گمراہ کوئی نہیں کر سگدا، کیا اللہ غالب تے بدلہ گھنݨ والا نہیں۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖۤ اَوْ اَرَادَنِيْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ؕ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں کیں آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے او ضرور آکھسن اللہ سئیں، توں آکھ تساں ڈسو جینکوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہو جے اللہ میڈے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا او اوندے ڈکھ کوں پریں کر ڈیسن یا او رحمت پچاوݨ دا

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک
سگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ہے اوندے
استے بھروسہ کرݨ والے بھروسہ کریندن۔

قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۝٣٩

۴۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپݨی اپݨی جا تے
عمل کرو بے شک میں عمل کریندا پیاں
تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيْمٌ ۝٤٠

۴۱۔ جو کیندے اتے عذاب اندے جیرھا
اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ تے کیندے اتے
ہمیشہ رہݨ والا عذاب لہندے۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَنِ
اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ
وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۝٤١ ع

۴۲۔ بے شک اساں تیڈے اتے لوکیں
کیتے سچ نال کتاب لہائی ہے تے جیرھا ہدایت
پیندے اپݨے فائدے کیتے پیندے تے جیرھا گمراہ
تھیندے اوندا وی محض ہونکوں نقصان
تھیندے توں انہیں دا وکیل نوھیں۔

اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِىْ لَمْ تَمُتْ
فِىْ مَنَامِهَا ۚ فَيُمْسِكُ الَّتِىْ قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝٤٢

۴۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت
مریندے تے جیندی موت نہیں آئی ہوندی اونکوں
سمال ڈیندے تے جیندی موت دا حکم جاری
تھی ویندے اونکوں روک گھندے تے
ڈوجھی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے ولا
پٹھیندے بے شک ایندے وچ سوچݨ
والی قوم کیتے نشانین۔

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا
لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ۝٤٣

۴۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا پئے سفارشی بݨا
گدھن توں آکھ بھانویں او کہیں شئے دے
مالک نہ ہوون تے انہیں کوں عقل نہ ہووے۔

قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا ۗ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ۗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٤٤

۴۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں ہے
آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ہے

ول تساں ہوندو ولائے ویسو۔

وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ
اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے جیلھے اللہ دی توحید دا ذکر تھیندے جیڑھے آخرت کوں نہیں منیندے انہیں دے دلیں وچ نفرت تھی ویندی ہے تے جیلھے اوندے سوا ٻنہیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں ولیھے او خوش تھی ویندن۔

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا
فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرݨ والے غیب جاݨݨ والے تے حاضر کوں وی توں بندیں دے درمیان جیڑھی ڳالھیں وِچ او اختلاف کریندن توں فیصلہ کرݨ والا ہوویں۔

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ
مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ
وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے جے سب کجھ جو زمین وچ ہے تے او ہوتلا بیا وی ظالمیں کیتے ہوُوے تے او قیامت دے ڈینہہ کوں ٻُرے عذاب کنیں بچݨ کیتے فدیہ دے طور تے ڈے ڈیون تے انہیں کیتے اللہ ولو او ظاہر تھی ویسی جیندا او گمان وی نہیں کریندے۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا
كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے انہیں دے عملیں دی برائی ظاہر تھی ویسی تے جیڑھے عذاب تے او کھلدے ہن انہیں کوں او ولیٹ گھنسی۔

فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ
نِعْمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ ۭ بَلْ
هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے جیلھے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او ساکوں سڈیندے ول جیلھے اساں اونکوں اپݨے ولو نعمت ڈے ڈیندے ہیں تے او آکھݨ پئے ویندے، اے سب میکوں میڈے علم دی وجہ نال ملئے اصل ﷺ اے آزمائش ہے تے بہوں سارے اینکوں جاݨدے نہیں۔

قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا
كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ ایہا گال انہیں کنیں پہلے لوک وی آکھ چکین تے انہیں دے عمل ول وی انہیں دے کم نہ آئے۔

فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۭ وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ
هٰٓؤُلَاۗءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ انہیں دے بدعملیں انہیں کوں پکڑ گدھے تے جیڑھے انہیں وچو ظالم ہوسن انہیں کوں وی انہیں دے بدعمل پکڑ گھنسن تے او ہرا نہ سگسن۔

اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۳﴾ ع

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ سئیں جنیدے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے بے شک ایندے وچ مومن قوم کیتے نشانین۔

قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا
مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا ۭ
اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ توں آکھ اے میڈے بندو! جنہیں اپنی جانیں تے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیوو بے شک اللہ سارے گناہ بخش ڈیندے بے شک او بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَاَنِيْبُوْٓا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے اپݨے رب دو جھکو تے اوندی فرمانبرداری کرو، ایں کنیں پہلے جو تہاڈو عذاب آ ونجے ول تہاڈی امداد نہ کیتی ویسی

وَاتَّبِعُوْٓا اَحْسَنَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ مِّنْ
قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے تساں جو تہاڈو بہوں چنگی تعلیم لہائی گئی ہے تہاڈے رب ولو، اوندی پیروی کرو ایں کنیں پہلے جو تہاڈو اچݨ گھت عذاب آ ونجے تے تہاکوں پتہ وی نہ ہووے۔

اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ يّٰحَسْرَتٰى عَلٰي مَا فَرَّطْتُّ فِيْ جَنْۢبِ
اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے کوئی آکھے ہائے افسوس جو میں اللہ دے حق وچ کمی کیتی تے میں مشکریاں کریندا ہم۔

اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ یا اے آکھے جے اللہ تے میکوں سدھا راہ ڈکھایا تے بے شک میں متقیں وچو تھی

ویساں۔

اِذْ تَقُوْلُ حِیْنَ تَرَی الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِیْ کَرَّۃً فَاَکُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ یا اے آکھے جیلھے عذاب ڈیکھے جے میں ول ونج سگاں ہا تے میں نیکیں وچ رل ونجاں ہا۔

بَلٰی قَدْ جَآءَتْکَ اٰیٰتِیْ فَکَذَّبْتَ بِہَا وَاسْتَکْبَرْتَ وَکُنْتَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ اے نہیں تھی سگدا تیڈے کول ساڈی آیات آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی تے توں کافریں وچو ہانویں۔

وَیَوْمَ الْقِیٰمَۃِ تَرَی الَّذِیْنَ کَذَبُوْا عَلَی اللّٰہِ وُجُوْہُہُمْ مُّسْوَدَّۃٌ ؕ اَلَیْسَ فِیْ جَہَنَّمَ مَثْوًی لِّلْمُتَکَبِّرِیْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہہ توں انہیں کوں ڈیکھسیں جنہیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے منہ کالے ہوسن۔ کیا وڈائی کرݨ والیں دی رہݨ دی جا دوزخ نہیں (ہے)۔

وَیُنَجِّی اللّٰہُ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِہِمْ ۫ لَا یَمَسُّہُمُ السُّوْٓءُ وَلَا ہُمْ یَحْزَنُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ متقیں کوں کامیاب کرکے نجات ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچسی تے نہ ہی او مونجھے تھیسن۔

اَللّٰہُ خَالِقُ کُلِّ شَیْءٍ ۫ وَّہُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ وَّکِیْلٌ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اللہ ہر شئے دا پیدا کرݨ والا ہے تے او ہر شئے تے نگران۔

لَہٗ مَقَالِیْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِاٰیٰتِ اللّٰہِ اُولٰٓئِکَ ہُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۶۴﴾ ع

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کنجیاں اوندے کیتے ہن تے جیڑھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اے گھاٹا پاوݨ والن۔

قُلْ اَفَغَیْرَ اللّٰہِ تَاْمُرُوْٓنِّیْٓ اَعْبُدُ اَیُّہَا الْجٰہِلُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ توں آکھ (اے جاہلو) کیا تساں میکوں حکم ڈیندے ہو جو میں اللہ دے سوا کہیں ہے دی عبادت کراں۔

وَلَقَدْ اُوْحِیَ اِلَیْکَ وَاِلَی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِکَ ۚ لَئِنْ اَشْرَکْتَ لَیَحْبَطَنَّ عَمَلُکَ وَلَتَکُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تیڈے وحی کیتی گئی تے انہیں تے وی جیڑھے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک کیتا تے تیڈے عمل ونج ویسن تے توں ضرور گھاٹا پاوݨ والیں وچو تھی ویسیں۔

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ توں اللہ دی عبادت کر تے شکر گذار بݨ۔

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ۗ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے زمین ساری دی ساری قیامت دے ڈینہہ اوندی مُٹھ وِچ تے آسمان اوندے سجے ہتھ وِچ ولہٹیئے ہوئے ہوسن او پاکِ تے جو او شرک کریندن اوں کنیں بہوں اچا ہے۔

وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۗ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ تے دھوتو وجایا ویسی تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وِچ ہے بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے جینکوں اللہ بچائے ول ڈوجھی دفعہ دھوتو وجایا ویسی تے اوہوں ویلھے کھڑے تھی کے ڈیکھݨ پئے ویسن۔

وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَجِاْىٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ تے زمین اپݨے رب دے نُور نال چمکدی پئی ہوسی تے کتاب رکھ ڈِتی ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾ ع

۷۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عملیں دا پورا پورا بدلہ ڈِتا ویسی تے او جاݨدے جو او کریندن۔

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۗ حَتّٰىٓ اِذَا جَآءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۗ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

۷۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دو کٹھا کر کے ہکلیا ویسی تے جیلھے او اوس اوندے دروازے کھول ڈِتے ویسن تے اوندے دربان آکھسن کیا تہاڈو تہاڈے وچو رسول نہ آئے ہن جیڑھے تہاکوں تہاڈے رب دیاں آیتاں سُݨیندے ہن تے تہاکوں ایں ڈینہہ دی ملاقات کنیں ڈریندے ہن انہیں آکھئے (ایویں تھیا ہا) تے اصل کافریں تے عذاب دی گال پوری تھیونڑی ہائی۔

قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ آکھیا ویسی تساں دوزخ دے دروازیں وِچ پہہ ونجو تے ہک مدت تئیں رہو تے

وڈائی کرݨ والیں دا ٹکاݨہ بہوں بُرا ہِے۔

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

۷۴۔ تے متقیں کوں جنت دو کٹھا کرکے نیتا ویسی تے جیلھے اوندو او اوسن اوندے دروازے کھول ڈِتے ویسن تے انہیں کوں اوندے دروغے آکھسن تہاڈے اتے سلامتی ہووے تساں بہوں چنگے کم کیتن ہݨ اوندے وِچ ہمیشہ کیتے پہہ ونجو۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں صفتاں اللہ سئیں دیائن جیں ساڈے نال کیتا ہویا وعدہ پورا کیتے، تے ساکوں زمین دا وارث بݨائسی تے اساں جنت وِچ جتھاں چاہوں رہسوں تے عمل کرݨ والیں دا بدلہ بہوں چنگا ہِے۔

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

ع ۸

۷۶۔ تے توں فرشتیں کوں ڈیکھسیں او عرش دے چودھار گھیرا پاتی کھڑے ہوسن او اپݨے رب دی تعریف تے تسبیح کریندے پئین تے انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر ڈِتا ویسی تے آکھیا ویسی ساریاں سچیاں صفتاں اللہ کیتے ہِن جیڑھا رب العالمین۔

سُوْرَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مومن مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۶ آیتاں تے ۹ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیۓ ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ﴿۲﴾

۲۔ بہوں تعریف والا تے بزرگی والا ہے۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۳﴾

۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں جاݨݨ والے اللہ دلو لہائی گئی ہے۔

غَافِرِ الذَّنْۢبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِى الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۴﴾

۴۔ گناہ کوں بخشݨ والا تے توبہ قبول کرݨ والا سخت عذاب ڈیوݨ والا تے احسان کرݨ والا ہے اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوہیں دو ول ونجݨے۔

مَا يُجَادِلُ فِىْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِى الْبِلَادِ ﴿۵﴾

۵۔ اللہ دی آیات دے بارے وچ محض کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف ملکیں وچ پھرݨ دوکھا نہ ڈیوے۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۢ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿۶﴾

۶۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں دے بعد کئی ٹولیں جھٹلائے تے ہر قوم اپݨے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑن تے کوڑیں دلیلیں نال بحث شروع کر ڈتی تاں جو اوندے نال سچ کوں مٹا ڈیون میں انہیں کوں پکڑ گدھا تے میڈا عذاب کیجھا ہا۔

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿۷﴾

۷۔ تے ایویں تیڈے رب دا فیصلہ کافریں تے پورا تھی گیا ہے شک او دوزخی ہن۔

الَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ

۸۔ جیرھے عرش کوں چاتی کھڑن تے جیرھے اوندے چودھارو ہن او اپݨے رب دی تعریف

اٰمَنُوْا ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝۸

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے ایمان انیندن تے مومنیں کیتے بخشش منگدن اے ساڈے رب تئیں اپݨی رحمت نال ہر شئے کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرݨ والیں تے اپݨے رستے تے چلݨ والیں کوں بخش ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں بچا۔

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِالَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۭ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۹

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ دی جنت وچ داخل کر جیندا تئیں انہیں نال وعدہ کیتے تے انہیں دے پیو ڈاڈیں تے بیویں تے اولاد وچو جیرھے نیک کم کرن انہیں کوں وی بے شک توں غالب تے وڈا سیاݨا ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ۭ وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ۭ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۱۰ ع

۱۰۔ تے انہیں کوں بچا تکلیفیں کنیں تے جنیکوں توں اوں ڈینہہ دیاں تکلیفیں کنیں بچیسیں تئیں اوندے اتے رحم کیتے تے اے وڈی کامیابی ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ فَتَكْفُرُوْنَ ۝۱۱

۱۱۔ بے شک او لوک جیرھے کافرن انہیں کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تہاڈی اپݨی ناراضگی کنیں زیادہ سخت ہے جیلھے تہاکوں ایمان دو سڈیا ویندا ہا تساں اوندا انکار کریندے ہاوے۔

قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ ۝۱۲

۱۲۔ انہیں آکھسن اے ساڈے رب تئیں ساکوں ڈو دفعہ مار سیٹے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے اساں اپݨے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے کیا ہݨ کوئی نکلݨ دا رستہ ہے۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ۭ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ

۱۳۔ اے ایں گالھوں ہے جو بے شک جیڑاں کلھے اللہ کوں سڈیا ویندا ہا تساں

الْكَبِيْرِ ⑬

انکار کریندے ہاوے جے اوندے نال کوئی شریک بنڑایا ونجے ہا تے من گھندے ہاوے تے حکومت اچی شان والے تے وڈے اللہ دی ہے۔

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ۭ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُّنِيْبُ ⑭

۱۴۔ او تہاکوں اپنڑے نشان ڈکھلیندے تے تہاڈے کیتے آسمان کنیں رزق لہیندے تے نصیحت اوہو حاصل کریندے جیڑھا اللہ دو جھکدے۔

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ⑮

۱۵۔ تساں اللہ کیتے اطاعت خالص کریندے ہوئیں اونکوں سڈو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ⑯

۱٦۔ او بلند تے اُچے رتبے والا ہے تے عرش دا مالک اپنڑے حکم نال اپنڑے بندیں وچوں جیندے اتے چاہندے کلام لہیندے تاں جو او ملاقات دے ڈینہہ کنیں ڈراوے۔

يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ڬ لَا يَخْفٰى عَلَي اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۭ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۭ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ⑰

۱۷۔ جیڑھاں او سارے خدا دے اگوں حاضر تھیسن انہیں وچوں کوئی شئے اللہ تے لکی ہوئی نہ ہوسی اوں ڈینہہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیڑھا کلہا تے غالب۔

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ ۭ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ⑱

۱۸۔ اوں ڈینہہ ہر شخص کوں جو او کریسی اوندا بدلہ ملسی تے اوں ڈینہہ ظلم نہ کیتا ویسی، بیشک اللہ جلدی حساب گھنڑ والا ہے۔

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كٰظِمِيْنَ ڛ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ⑲

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اصلوں لہو آلے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھریئے ہوئے نرگٹ تئیں آویسن تے ظالمیں دا نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ اینجھا سفارشی، جیندی گال منی ونجے۔

يَعْلَمُ خَاۗىِٕنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ ⑳

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

لکیندن اونکوں جانڑدے۔

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ ۭ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ بِشَيْءٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٢١﴾ ع

٢١۔ اللہ سئیں حق نال فیصلہ کریسی تے جنہیں کوں او اللہ دے سوا سڈیندن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ ہوں سنڑں والا تے ڈیکھنڑ والا ہے۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ کیا انہیں زمین وِچ سفر نہیں کیتا ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھئے او انہیں کنیں طاقت وِچ وَدھ ہن تے علم تے فن وِچ وی وَدھ ہن، اللہ سئیں انہیں کوں گناہیں دی وجہ نال پکڑ گِدھے تے اللہ کنیں انہیں کوں بچاونڑ والا کوئی نہ ہا۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کوں پکڑ گِدھے بے شک او زور آلا، طاقت ور تے سخت عذاب ڈیونڑ والا ہے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ تے اساں موسےٰ کوں اپنڑے نشانیں نال تے کھلی دلیلیں نال پٹھے۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پٹھئے سے انہیں آکھئے اے شخص دوکھا ڈیونڑ والا تے وڈا کوڑا ہے۔

فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْٓا اَبْنَاۗءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَاۗءَهُمْ ۭ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ جیلھے او انہیں دو ساڈے ولوں حق گھن کے آئے انہیں آکھئے جیڑھے لوکیں انہیں کوں مَن گِدھے انہیں دے پتریں کوں مارو تے تریمتیں کوں جنیدا رکھو تے کافریں

دی تدبیر پُٹھی پُندی رہ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِیْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰی وَلْیَدْعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّیْٓ اَخَافُ اَنْ یُّبَدِّلَ دِیْنَكُمْ اَوْ اَنْ یُّظْهِرَ فِی الْاَرْضِ الْفَسَادَ ۲۷

۲۷۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ ڈیوو میں موسیٰ کوں قتل کراں او اپنڑے رب کوں سڈ سے تے بے شک میں ڈردا ں جو اے تہاڈے دین کوں وٹا نہ ڈیوسے یا ملک وچ فساد ظاہر کرسے۔

وَقَالَ مُوْسٰٓی اِنِّیْ عُذْتُ بِرَبِّیْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا یُؤْمِنُ بِیَوْمِ الْحِسَابِ ۲۸

۲۸۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپنڑے رب تے تہاڈے رب دی پناہ منگداں، ہر وڈائی کرنڑ والے کنیں جیڑھا حساب دے ڈینہہ کوں نہیں منیندا۔ ع

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ ۖ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ یَكْتُمُ اِیْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ یَّقُوْلَ رَبِّیَ اللّٰهُ وَقَدْ جَآءَكُمْ بِالْبَیِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ ۗ وَاِنْ یَّكُ كَاذِبًا فَعَلَیْهِ كَذِبُهٗ ۚ وَاِنْ یَّكُ صَادِقًا یُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِیْ یَعِدُكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِیْ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۲۹

۲۹۔ فرعون دی آل وچوں ہک مومن مرد جیڑھا اپنڑا ایمان لکائی کھڑا ہا، آکھئے کیا تساں اوں آدمی کوں مریندے ہو جیڑھا محض اے آہدے جو میڈا رب اللہ ہے تے تہاڈو کھلے دلائل گھن کے آئے تہاڈے رب ولو تے جے او کوڑا ہے تے اوندا کوڑ اوندے اُتے پوسی تے جے او سچا ہے تے ول، تہاکوں جیڑھی گالہیں دا او وعدہ کریندے اوندے وچوں کجھ ضرور پہنچسی، بے شک اللہ حد کنیں ودھنڑ والے، تے ہوں کوڑے کوں سدھا راہ نہیں ڈکھلیندا۔

یٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْیَوْمَ ظٰهِرِیْنَ فِی الْاَرْضِ ۫ فَمَنْ یَّنْصُرُنَا مِنْۢ بَاْسِ اللّٰهِ اِنْ جَآءَنَا ۗ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِیْكُمْ اِلَّا مَآ اَرٰی وَمَآ اَهْدِیْكُمْ اِلَّا سَبِیْلَ الرَّشَادِ ۳۰

۳۰۔ اے میڈی قوم اَج تہاڈی حکومت ہے تے تساں ملک تے غالب ہوّے، جے اللہ ولو ساڈے اتے عذاب آ ونجے تے ساڈی کون امداد کریسی، فرعون آکھئے میں تہاکوں محض او ڈسینداں جیڑھا میکوں

درست ڈسدے ستے تہاکوں محض ہدایت دی راہ ڈکھیندا ں ۔

وَقَالَ الَّذِيٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اِنِّيٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِّثْلَ
يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ ستے جیرھا منی کھڑا ہا اوں آکھیئے اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈے اُتے اوھو جئیں عذاب کنیں ڈردا ں جیرھا پہلی قومیں ستے آیا ہا ۔

مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَالَّذِيْنَ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۭ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ نوح ستے عاد ستے ثمود دی قوم آلی کار ستے جیرھے انہیں دے بعد ہن ستے اللہ سئیں اپنڑے بندیں ستے اصلو ظلم نہیں کرنڑا چاہندا ۔

وَيٰقَوْمِ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ ستے اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈے اتے اوں ڈینہہ کنیں ڈردا ں جڈاں لوک ہک ڈوجھے کوں امداد سیتے سڈیسن ۔

يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ ۚ مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ
عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ جڈاں تساں کنڈ ولا سکے پھر سو، تہاڈے سیتے اللہ کنیں کوئی بچاونڑ والا نہ ہوسی ستے جینکوں اللہ گمراہ آکھیئے اوندا کوئی سدھا راہ ڈکھاونڑ والا نہیں ۔

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ ۭ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ
اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُۨ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ ستے تہاڈو ایں کنیں پہلے یوسف آئے کھلے دلائل گھن کے ستے تساں جو او گھن کے آئے اوندے متعلق شک ہی کریندے رہ گئے ءُ ستے جیلھے او فوت تھی گئے ۔ تساں آکھیئے ایندے بعد اللہ سئیں ہنڑ ہیا کوئی رسول اصلو نہ پٹھیسی ۔ ایویں اللہ سئیں حد کنیں ودھنڑ والے ستے شک کرنڑ والے کوں گمراہ کریندے ۔

الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۭ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ كَذٰلِكَ

۳۶۔ جیرھے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر کہیں دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہوئے

يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿۳۶﴾

بحث کریندن ، اسے اللہ دے نزدیک تے مومنیں دے نزدیک بہوں بُری گال ، ایویں اللہ ہر آکڑ باز تے جابر دے دل تے مہر لا ڈیندے ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِىْ صَرْحًا لَّعَلِّىْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿۳۷﴾

۳۷ ۔ تے فرعون آکھئے اے هامان میڈے کیتے ہک محل بݨوا ۔ تھی سگدے جو میں انہیں راہیں تے ونج پُواں ۔

اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّىْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ؕ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِىْ تَبَابٍ ﴿۳۸﴾ ع

۳۸ ۔ جیرھے آسمان دے رستے ہن تے ایویں میکوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لگ ونجے تے میں بے شک اینکوں کُوڑا سمجھینداں تے ایویں فرعون کیتے اوندے بُرے عمل سوہݨے کرکے ڈکھائے گئین تے سدھے راہ کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے محض ناکام تھیوݨ والی ہائی ۔

وَقَالَ الَّذِىْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿۳۹﴾ ج

۳۹ ۔ تے جیں منّیا ہا اوں آکھئے اے میڈی قوم میڈی پیروی کرو ۔ میں تہاکوں ہدایت دا رستہ ڈکھلیساں ۔

يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ؗ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِىَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿۴۰﴾

۴۰ ۔ اے میڈی قوم ایں دُنیاوی زندگی تے محض تھوڑا فائدہ ہے تے بے شک آخرت اصل پکا گھر ۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۴۱﴾

۴۱ ۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی اونکوں محض اوہو تلی سزا ملسی تے جیرھا چنگا کم کریسی بھانویں او جوان ہووے یا تریمت تے ہووے مومن ایجھے لوکن جیرھے جنت وِچ پہسن تے انہیں کوں بے حساب رزق ڈتا ویسی ۔

وَ يٰقَوْمِ مَا لِيْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَ تَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَى النَّارِ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے اے میڈی قوم میکوں کیا فائدہ ہے میں تہاکوں نجات دو سڈیندا ں تے تساں میکوں دوزخ دو سڈیندے ہو۔

تَدْعُوْنَنِيْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَ اُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ وَّ اَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تساں میکوں سڈیندے ہو جو میں اللہ دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بناواں جیندا میکوں پتہ وی کائے نیں تے میں تہاکوں غالب تے بہوں بخشݨ والے خدا دو سڈیندا ں۔

لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَ لَا فِي الْاٰخِرَةِ وَ اَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَ اَنَّ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ بے شک تساں میکوں اوندے واسطے سڈیندے ہو جیندے کیتے دُنیا وچ تے آخرت وچ کوئی سڈا کوئی نہیں تے بے شک اساں اللہ دو ولݨے تے حدکنیں ودھݨ والے بے شک دوزخی ہن۔

فَسَتَذْكُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَكُمْ وَ اُفَوِّضُ اَمْرِيْٓ اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ جو میں تہاکوں آہدا پیاں اونکوں تساں ضرور یاد کریسو تے میں اپݨا معاملہ اللہ دے سپرد کریندا ں بے شک اللہ اپݨے بندیں کوں بہوں ڈیکھݨ والا ہے۔

فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا وَ حَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ اللہ ایں اونکوں انہیں دی تدبیریں دے نقصان کنیں بچا گھدا تے آل فرعون کوں بُرے عذاب نے چودھاروں ولیٹ گھدے۔

اَلنَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَّ عَشِيًّا وَ يَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ اَدْخِلُوْٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ او بھاہ ہے رات ڈینہہ او جیندے اگوں پیش کیتے ویندن تے جڈاں مقرر وقت آسی (فرشتیں کوں آکھیا ویسی) آل فرعون کوں سخت عذاب وچ سٹو۔

وَ اِذْ يَتَحَآجُّوْنَ فِي النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے دوزخ وچ وی آپت وچ بحث کریسن تے کمزور لوک وڈے لوکیں کوں آکھسن بیشک اساں تے تہاڈے پچھو ٹردے ہاسے کیا

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے جہیں حصے کنیں بچا سگدے ہو۔

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُلٌّ فِيْهَآ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ وڈے لوک آکھسن اساں سارے عذاب وچ ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں وچ فیصلہ کر ڈتے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے جیرھے دوزخ وچ ہوسن او دوزخ دے دروغیں کوں آکھسن اپنے رب کوں سڈو اساں کنیں کجھ وقت کیتے تے عذاب گھٹا دے۔

قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا
بَلٰى قَالُوْا فَادْعُوْا وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ
ضَلٰلٍ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ او آکھسن کیا تہاڈو تہاڈے رسول کھلے دلائل گھن کے نہ آئے ہن۔ او آکھسن ہا آئے ہن او آکھسن ہن سڈو تے کافریں دی دعا تے محض وچیجن والی ہے۔

اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ بے شک اساں اپنے رسولیں دے مومنیں دی مدد کریندے ہیں ایں دنیا وچ وی تے جڈاں گواہ کھڑے تھیسن (اوں ویلھے وی)۔

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذر فائدہ نہ ڈیسن تے انہیں تے لعنت ہوسی، تے انہیں کیتے بہوں برا گھر۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ
اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿۵۴﴾

۵۴ تے اساں موسیٰ کوں ہدایت ڈتی ہائی تے بنی اسرائیل کوں کتاب دا وارث بنایا ہا۔

هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ جیرھی سیانے کیتے ہدایت تے نصیحت ہائی۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے اپنے گناہ دی معافی منگ تے رات ڈینہہ اپنے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ
اَتٰىهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ

۵۷۔ بے شک جیرھے بغیر دلیل دے جیرھی انہیں دو آئی ہووے اللہ دی آیات وچ

فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿۵۷﴾

بحث کریندن انہیں دے دلیں وِچ محض وڈائی ہے۔ سجے تیں او پُج نہیں سگدے تو اللہ کنیں آم شام منگ بے شک او ہوں سنڑ والا تے ڈیکھنڑ والا ہے۔

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ آسمانیں ستے زمین دا بنڑاونڑ انسان دے پیدا کرنڑ کنیں زیادہ وڈا کم ہے تے بہوں سارے لوک جانڑدے نہیں۔

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ڏ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْۗءُ ۭ قَلِيْلًا مَّا
تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ اندھے تے سوجاکھے ہکو جہیں نہیں تھی سگدے ستے نہ مومن ستے نیک عمل کرنڑ والے تے گناہ گار ہک تھی سگدن تساں اصلو نصیحت نوسے حاصل کریندے۔

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک تباہی دی گھڑی آونڑ والی ہے اوندے آونڑ وِچ کوئی شک نہیں ستے بہوں سارے لوک اے منیندے نیئں۔

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ
يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿۶۱﴾ ع ۶

۶۱۔ ستے تہاڈا رب آہدے تساں میکوں سڈو میں تہاڈی دعا سنڑساں بیشک جیرھے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل تھی کے دوزخ وِچ پہسن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَي النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ او ہے جیں تہاڈے کیتے رات ایں واسطے بنڑائی تاں جو تساں اوندے وِچ آرام کرو ستے ڈینہہ کوں سوجاکھا بنڑائس بے شک اللہ لوکیں ستے بہوں فضل کرنڑ والا ہے ستے اصل بہوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۘ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۡ وقف لازم
فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اے اللہ تہاڈا رب ہر شئے دا پیدا کرنڑ والا اوندے سوا کوئی معبود نہیں ستے تساں کتھے پھرائے ویندے ہو۔

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ ایویں جیرھے لوک اللہ دی آیات دا انکار کریندن پھیریئے ویندن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ښ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اللہ اوہے جیں تہاڈے کیتے زمین کوں رہݨ دی جاء تے آسمان کوں چھت بݨائے تے تہاکوں طاقتاں بخشن سی تے انہیں کوں بہوں مضبوط بݨائسی تے تہاکوں پاک رزق ڈیسی اے تہاڈا رب اللہ تے اللہ رب العالمین بہوں بابرکت ہے۔

هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ او زندہ ہے اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپݨی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں اونکوں سڈو ساریاں صفتاں اللہ رب العالمین کیتے ہن۔

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّيْ ۡ وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ توں آکھ بے شک میکوں ہٹکیا گئے جو میں اللہ دے سوا جنہاں کوں تساں معبود بݨیندے ہو انہیں دی عبادت کراں تے میڈے رب ولو کھلیاں دلیلاں آگیاں تے میکوں حکم ڈتا گئے جو میں رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ اوہو ہے جیں تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں تے ول لوتھڑے کنیں تے ول تہاکوں بال بݨا کے کڈھیندے ول تاں جو تساں اپݨی جوانی کوں پہنچو تے ول تاں جو تساں بڈھے تھی ونجو تے کجھ ایں کنیں پہلے وی مار ڈتے ویندن تے تاں جو تساں مقرر مدت تئیں پہنچ ونجو تے تاں جو تساں عقل پکڑو۔

هُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ اوہو ہے جیرھا زندہ کریندے تے مریندے تے جیلھے کہیں گال دا فیصلہ کریندے محض اونکوں

ع ۱۲

اسے آہدے تھی و نج او تھی ویندی ہے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ اَنّٰى يُصْرَفُوْنَ ٦٩

٧٠۔ کیا تیں انہیں کوں نہیں ڈٹھا جیرھے اللہ دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن او کتھے پھیریئے ویندن۔

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا ڕ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ٧٠

٧١۔ جیرھے کتاب کوں جھٹلیندن تے اونکوں وی جو اساں رسولیں کوں ڈے کے پٹھیندے ہیں انہیں کوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

اِذِ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلٰسِلُ ۭ يُسْحَبُوْنَ ٧١

٧٢۔ تے جیلھے انہیں دی گردنیں وچ طوق ہوسن تے زنجیراں ہوسن تے او گھلیئے ویسن۔

فِي الْحَمِيْمِ ڏ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُوْنَ ٧٢

٧٣۔ تتے پانی وچ تے ول بھا وچ سٹ ڈتے ویسن۔

ثُمَّ قِيْلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ٧٣

٧٤۔ ول انہیں کوں آکھیا ویسی او کتھائن جنیں کوں تساں شریک بٹنیدے ہادئے۔

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ نَّدْعُوْا مِنْ قَبْلُ شَيْـــًٔا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِيْنَ ٧٤

٧٥۔ اللہ دے سوا۔ انہیں آکھئے اسے اساں کنیں ونجیج گیئن اصل اساں ایں کنیں پہلے کہیں کوں معبود نہ بٹنیدے ہاسے، ایویں اللہ کافریں کوں گمراہ کریندے۔

ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُوْنَ ٧٥

٧٦۔ اسے گال جیندے کیتے تساں زمین وچ ناحق خوشیاں منیندے ہادے تے تساں اکڑیندے ہادے۔

اُدْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ٧٦

٧٧۔ دوزخ دے دروازیں وچ ہک عرصے کیتے پہہ ونجو تے اکڑیجن والیں دا ٹکانڑہ بہوں برا ہے۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ٧٧

٧٨۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے جے اساں تیکوں بعض گالہیں جنہیں دا انہیں نال وعدہ کیتے ڈکھا ڈیوں

یا تیکوں وفات ڈے ڈیوں (کوئی گال نہیں) انہیں ساڈو ولنڑے ۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۷۹﴾

۷۹ ۔ تے اساں تیں کنیں پہلے وی رسول پٹھین انہیں وچو کجھ دا اساں ذکر کیتے تے کجھ ایجھے ہن جنہیں دا اساں تیڈے اتے ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی آیت گھن آون تے جیلھے اللہ دا حکم آویندے تے سچا فیصلہ کر ڈتا ویندے تے کوڑے گھاٹے وِچ پُوندن ۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰ ۔ اللہ او ہے جیں تہاڈے کیتے جانور بنائن تاں جو تساں انہیں وچو بعض تے سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ ۔

وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱ ۔ تے تہاڈے کیتے انہیں وِچ نفعے ہن تاں جو تساں اپنڑے سینیں دیاں خواہشاں پوریاں کر گھنو تے تہاکوں جانوریں تیں تے بیڑیں تے سوار کیتا ویندے ۔

وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۲ ۔ تے او تہاکوں اپنڑے نشان ڈکھیندے تے تساں اللہ دی کیرھی کیرھی آیت دا انکار کریسو ۔

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۳ ۔ کیا او زمین وِچ نہیں پھرئیے ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھیا ہا او گنتری وِچ وی تے طاقت وِچ وی تے علم تے فن وِچ وی انہیں کنیں ودھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی فائدہ نہیں ڈتا ۔

فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ فَرِحُوۡا بِمَا عِنۡدَهُمۡ مِّنَ الۡعِلۡمِ وَحَاقَ بِهِمۡ مَّا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ جیلھے انہیں دے رسول انہیں دو کھکے دلائل گھن کے آئن، انہیں کنیں جیرھا تھوڑا جیہاں علم ہا اوندے اُتے اکڑ تیج گئے ہن تے جیرھے عذاب تے او کھلدے ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولیٹ گدھے۔

فَلَمَّا رَاَوۡا بَاۡسَنَا قَالُوۡۤا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحۡدَهٗ وَكَفَرۡنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشۡرِكِيۡنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ جیلھے انہیں ساڈا عذاب ڈٹھے آکھئے نیں اساں ہک اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے جیرھا شرک اساں کریندے ہاسے اوندا انکار کریندے ہیں۔

فَلَمۡ يَكُ يَنۡفَعُهُمۡ اِيۡمَانُهُمۡ لَمَّا رَاَوۡا بَاۡسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِىۡ قَدۡ خَلَتۡ فِىۡ عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الۡكٰفِرُوۡنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ جیلھے انہیں ساڈے عذاب کوں ڈٹھے اوں ویلھے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی اوندے بندیں سیتے ہمیشہ کنیں چلدی اندی رہ تے کافر گھاٹا پاون والن۔

ع ۹ ۱۴

سُوْرَةُ حٰمٓ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حٰمٓ سجدہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا
بن منگئے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ
والا ہے۔

حٰمٓ ﴿۲﴾

۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ہے۔

تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۳﴾

۳۔ بن منگئے ڈیوݨ والے تے بہوں مہربان
خدا تے اے کتاب لہائی ہے۔

كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۴﴾

۴۔ اے کتاب جیندی آیات کھول کھول کے
بیان کیتاں گئین قرآن عربی وچ جاݨݨ والی
قوم کیتے ہے۔

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُوْنَ ﴿۵﴾

۵۔ خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا ہے
انہیں وچوں بہوں ساریں منہ پھیر گدے
تے او سُݨدے نہیں۔

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا
تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ
وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ﴿۶﴾

۶۔ تے آکھئے نیں ساڈے دل پردے وچ ہن
جیندو تساں ساکوں سڈیندے ہو تے ساڈے
کنیں تے بار تے ساڈے تے تیڈے وچ
پردہ ہے، توں عمل کر اساں وی عمل کریندے پئے
ہیں۔

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِيْنَ ﴿۷﴾

۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر
ہاں میڈو وحی کیتی ویندی ہے جو تہاڈا
معبود ہکو ہے اوندے کیتے جمئے رہو تے
اوں کنیں بخشش منگو تے مشرکیں کیتے عذاب ہے

الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۸﴾

۸۔ جیڑھے زکاۃ نہیں ڈیندے تے او

آخرت دا وی انکار کریندن۔

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ
مَمْنُوْنٍ ۹ ع ۱۵

۹۔ بے شک جیرھے مومنن تے نیک عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیوݨ والا اجر۔

قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِیْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِیْ
یَوْمَیْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ؕ ذٰلِكَ رَبُّ
الْعٰلَمِیْنَ ۱۰ۚ

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوندا انکار کریندے ہو جیں ڈو ڈینہہ وِچ زمین کوں پیدا کیتے تے اوندے شریک بݨیندے ہو۔ اے رب العالمین۔

وَجَعَلَ فِیْهَا رَوَاسِیَ مِنْ فَوْقِهَا وَبٰرَكَ فِیْهَا
وَقَدَّرَ فِیْهَآ اَقْوَاتَهَا فِیْٓ اَرْبَعَةِ اَیَّامٍ ؕ سَوَآءً
لِّلسَّآئِلِیْنَ ۱۱

۱۱۔ تے اوں زمین وچ اوندے اُتے پہاڑ بݨا ݙتنسی تے انہیں وچ برکت رکھی اِس تے انہیں کیتے زمین وِچ کھاوݨ پیوݨ دا سامان اندازے نال پیدا کر ݙتس۔ اے چار وقتیں وِچ کیتس۔ اے پچھݨ والیں کیتے برابر۔

ثُمَّ اسْتَوٰٓی اِلَی السَّمَآءِ وَهِیَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَلِلْاَرْضِ ائْتِیَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا ؕ قَالَتَآ اَتَیْنَا
طَآئِعِیْنَ ۱۲

۱۲۔ ول اوں آسمان دو توجہ کیتی او دُھوں ہا اونکوں آکھئے سی تے زمین کوں وی تساں ڈوہیں خوشی نال یا مجبوری نال میݙی فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھئے اساں فرمانبردار بݨ کے آ گئے ہیں۔

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ فِیْ یَوْمَیْنِ وَاَوْحٰی
فِیْ كُلِّ سَمَآءٍ اَمْرَهَا ؕ وَزَیَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْیَا
بِمَصَابِیْحَ ۖۗ وَحِفْظًا ؕ ذٰلِكَ تَقْدِیْرُ الْعَزِیْزِ
الْعَلِیْمِ ۱۳

۱۳۔ ول انہیں کوں ڈو ڈینہیں وِچ ست آسمان بݨا ݙتنسی۔ تے ہر آسمان کوں اُوندی طاقت ݙے ݙتی اِس۔ تے دُنیا دے آسمان کوں اساں روشنی نال سوہݨا بݨائے تے اوندے وِچ حفاظت دے سامان وی بݨائن۔ تے اے غالب تے جاݨݨ والے خدا دی تقدیر۔

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّ ثَمُوْدَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھ ئیں تہاکوں اوں عذاب کنیں ڈرائے جیرھا عاد تے ثمود دے عذاب آلی کار۔

اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ قَالُوْا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے انھیں دو انھیں دے اگوں وی تے پچھوں وی رسول آئن تے آکھئے نیں جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو۔ انھیں آکھئے جے ساڈا رب چاہسے ہا تے فرشتے لہاوسے ہا تے بے شک اساں جیرھی گال نال تہاکوں پٹھیا گئے اوں کوں نسے منیندے۔

فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ قَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ؕ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِىْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَ كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ عاد قوم نے ملک وِچ ناحق وڈائی کیتی تے آکھیونے جو اساں کنیں زیادہ طاقت والا کون۔ کیا انھیں ڈٹھا نہیں جو بیشک اللہ جیں انھیں کوں پیدا کیتے انھیں کنیں زیادہ طاقت والا ہے تے ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِىْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْىِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَ لَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَ هُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ اساں انھیں تے ہوں تکھی اندھاری پٹھی تے او نحس ڈینہہ ہن تاں جو اساں انھیں کوں دنیا دی زندگی وِچ ذِلت دا عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب زیادہ ذِلت والا ہے۔ تے انھیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

وَ اَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے ثمود، اساں انھیں کوں سدھا راہ ڈکھایا ہا، انھیں ہدایت کنیں گمراہی کوں زیادہ پسند کیتے۔ انھیں کوں ذِلت دے ہک عذاب انھیں دے عملیں دی وجہ

نال آن پکڑسیئے۔

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾ ع ۲ ۱۶

۱۹۔ ستے اساں مومنیں کوں جیرھے ڈردے
ہن بچا گِدھا۔

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ ستے جیرھے ڈینہہ اللہ دے دشمن
جیندے کرکے بھا دو نیتے ویسن ستے
او ونڈ تیج ویسن۔

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ
أَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ جیلھے او اوندے (دوزخ دے) کولھو آوسن
انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں دے
کن ستے اکھیں ستے چمڑے انہیں دے
خلاف گواہی ڈیسن۔

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدتُّمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوا
أَنطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ ستے او اپنٹے چمڑیں کوں آکھسن تساں
ساڈے خلاف کیوں گواہی ڈتی ہے۔ او
آکھسن ساکوں ہوں اللہ الوائے جیں ہر
شئے کوں ٻلوائے ستے اوں تہاکوں پہلی
دفعہ پیدا کیتے ستے تساں ہوندو ولٹسے۔

وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِن ظَنَنتُمْ أَنَّ
اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تساں اپنٹے عیب اِت گالھوں نہ
لکیندے ہا وئے جو تہاڈے کن ستے
تہاڈیاں اکھیں ستے تہاڈے چمڑے تہاڈے
خلاف گواہی نہ ڈیسے ڈیون ستے اصل
تہاڈا اے یقین ہا جو بے شک اللہ
تہاڈے بہوں سارے عملیں کوں نہیں
جانڑدا۔

وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ
فَأَصْبَحْتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ ستے اسے تہاڈا غلط خیال ہا جیرھا
تساں اپنٹے رب دے متعلق کیتے، ایں تہاکوں
تباہ کیتے ستے تساں گھاٹا پاونڑ والیں وچ
تھی گیو۔

فَاِنْ یَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ یَّسْتَعْتِبُوْا فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِیْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ سو جے او صبر کرن تاں دوزخ انہیں دا ٹکاݨہ ہے تے جے اوہ خدا دی درسال نال آونا چاہن تاں او آ نہ سگسن

وَقَیَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَیَّنُوْا لَهُمْ مَّا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَیْهِمُ الْقَوْلُ فِیْۤ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِیْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں نال اینجھے سنگتی لا ڈتن جنہیں انہیں دے اگو تے پچھوں دے عملیں کوں سوہݨا کر کے ڈکھلائے تے انہیں سیتے اوہا گال پوری تھئی جیرھی جنیں تے انسانیں وچوں پہلی قومیں تے پوری تھئی ہائی بے شک او گھاٹا پاوݨ والے ہن۔

وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِیْهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے کافریں آکھئے ایں قرآن کوں نہ سݨو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو تساں ڈاڈھے تھی ونجو۔

فَلَنُذِیْقَنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِیْدًا ۙ وَّلَنَجْزِیَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِیْ كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اساں ضرور کافریں کوں سخت عذاب دا مزہ چکھیسوں تے انہیں دے گندے عملیں دا بہوں بُرا بدلہ ڈیسوں۔

ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ لَهُمْ فِیْهَا دَارُ الْخُلْدِ ؕ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا بِاٰیٰتِنَا یَجْحَدُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ ہے اوندے وچ انہیں سیتے ہک لمبی مدت تئیں رہݨ دا گھر۔ اے بدلہ ہے اوندا جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَاۤ اَرِنَا الَّذَیْنِ اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِیَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِیْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے کافریں آکھئے اے ساڈے رب ساکوں جنیں تے انسانیں وچو او لوک ڈکھا جیں ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کوں اپݨے پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب کنیں زیادہ ذلیل تھی ونجن۔

اِنَّ الَّذِیْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ عَلَیْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا

۳۱۔ بے شک جیرھے آہدن جو اللہ ساڈا رب ہے تے ول ایندے تے پک ویندن انہیں

بِالْجَنَّةِ الَّتِیْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿۳۱﴾

تے فرشتے لہسن تے او آکھسن تساں نہ ڈرو تے نہ موں بجھے تھیوو تے اوں جنت نال خوش تھیوو جیندا تہاکوں وعدہ ڈتا گیا ہا۔

نَحْنُ اَوْلِیٰٓؤُكُمْ فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَفِی الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِیْهَا مَا تَشْتَهِیْٓ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِیْهَا مَا تَدَّعُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اساں تہاڈے سنگتی ہیں ایں دُنیا وِچ وی تے آخرت وِچ وی تے جنت وِچ تہاڈے کیتے جیرھی شئے کوں تہاڈا دل کریسی ہے پئی تے تہاکوں ملسی جیرھی شئے منگسو۔

نُزُلًا مِّنْ غَفُوْرٍ رَّحِیْمٍ ﴿۳۳﴾ ع

۳۳۔ اے بہوں بخشݨ والے بہوں مہربان خدا ولوں مہمانی ہے۔

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِیْ مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں کنیں زیادہ چنگی گال کیندی ہے جیرھا اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے آکھے بے شک میں فرمانبرداریں وچوں ہاں۔

وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّیِّئَةُ ۭ اِدْفَعْ بِالَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِیْ بَیْنَكَ وَبَیْنَهٗ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ وَلِیٌّ حَمِیْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ نیکی تے بدی ہکو جیہیں نہیں تھی سگدیاں تے توں برائی دا جواب چنگائی نال ڈے توں ڈیکھیس جو تیڈے تے اوندے درمیان جیرھی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی جیویں گھاٹا سنگتی۔

وَمَا یُلَقّٰىهَآ اِلَّا الَّذِیْنَ صَبَرُوْا ۚ وَمَا یُلَقّٰىهَآ اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِیْمٍ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے کم محض صبر کرݨ والے کر سگدن تے یا او کر سگدن جینکوں نیکی دا بہوں سارا حصہ ملیا ہویا ہووے۔

وَاِمَّا یَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّیْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے تے توں اللہ دی آم شام منگ، بیشک او بہوں سنݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَمِنْ اٰیٰتِهِ الَّیْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۭ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِیْ

۳۸۔ رات تے ڈینہہ تے سجھ تے چندر اوندے نشانیں وچوں ہن۔ تساں سجھ تے

خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۞۳۷

چندر کوں سجدہ نہ کرو، اللہ سئیں کوں سجدہ کرو۔ جیں انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں ہوں ہک دی عبادت کریندے ہو تاں۔

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۩ ۞۳۸

۳۹۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیڈے رب دے کولھو او بندے ہن جیرھے رات ڈینہہ اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔ (السجدۃ ۱۱)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞۳۹

۴۰۔ تے اوندے نشان وچو اے وی ہے جو بے شک توں زمین کوں بر ڈیہدیں تے جیلھے اساں اوندے اُتے پانی لیندے ہیں اونکوں نوئیں زندگی مل ویندی ہے تے ودھن پئے ویندی ہے بے شک جیں اونکوں آباد کیتے اوہو مردیں کوں جیندا کرن والا ہے بے شک او ہر چیز تے قادر ہے۔

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَن يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞۴۰

۴۱۔ بے شک جیرھے ساڈی آیات وچ غلطیاں کڈھیندن او اساں کنیں لک نہیں سگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سٹیا ویسی او چنگا ہے یا جیرھا قیامت دے ڈینہہ امن نال او سی او تساں جو چاہو کرو بے شک او ڈیہدا پئے جو تساں کریندے ہو۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۞۴۱

۴۲۔ بے شک جیرھے ذکر (قرآن) دا انکار کریندن جیلھے انہیں دو آئے تے بیشک او غالب کتاب ہے۔

لَّا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۞۴۲

۴۳۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے پچھو آ سگدے اونکوں سیانے تے صفتیں والے خدا لہائے۔

مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ

۴۴۔ تیکوں وی صرف او ہا گال کیتی ویندی ہے

إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

جیرھی تیں کنیں پہلے رسولیں کوں آکھی گیئی ہائی۔ بے شک تیڈا رب بخشش والا تے دردناک عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ
أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى
وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ تے جے اساں اینکوں عجمی بݨاؤں ہا (عربی دے سوا کہیں ہی زبان وچ لہاوں ہا) تے اے آکھن ہا ایندیاں آیات واضح کائے نہیں. کیا عجمی زبان نے عربی نبی (ٹھکاݨہا نہیں) توں آکھ اے مومنیں کیتے ہدایت تے شفاء ہے تے جیرھے نہیں منیندے انہیں دے کنیں وچ بوڑ تے انہیں کوں پتہ کائے نہیں اے ایویں ہن جیویں کہیں کوں پریں کنیں سڈیا ویچے۔

ع ۵ ۱۲ ۱۹

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی ہائی۔ اوندے وچ اختلاف کیتا گئے تے جے ہک گال (رحمت دی) نہ تھی چکی ہوسے ہا تے انہیں وچ فیصلہ تھی گیا ہوسے ہا بے شک او ایں قرآن دے بارے وچ اوں شک وچ ہن جیرھا تباہ کرݨ والا ہے۔

مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۗ
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تے جیرھا چنگے کم کریسی اوندا ثواب اونکوں ملسی تے جیرھا برائی کریسی اوندا گناہ اونکوں تھیسی تے تیڈا رب اپݨے بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریندا۔

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَاتٍ
مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا
آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ قیامت دا علم ہوندو ولایا ویندے تے جیرھا گوشیں وچوں پھل کڈھیندے تے تریمت اپݨے ڈڈھ وچ چیندی ہے یا جنیدی ہے او اونکوں پتہ ہوندے، او جڈاں لوکیں کوں سڈ کے آکھسی میڈے شریک کتھاہن. او آکھسن اساں تیکوں صاف ڈس ڈتے ساڈے وچ

اینداکوئی گواہ کاۓ نہیں۔

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوْا
مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ایں کنیں پہلے او جیرھے معبود سڈیندے ہن اور رُل ویسن تے انہیں کوں یقین تھی ویسی جو او کتھائیں نہیں بھج سگدے۔

لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَآءِ الْخَيْرِ وَاِنْ مَّسَّهُ الشَّرُّ
فَيَـُٔوْسٌ قَنُوْطٌ ﴿۵۰﴾

۵۰۔انسان چنگائی دی دُعا کنیں نہیں تھکدا تے جے اونکوں تکلیف آونجے تے نااُمید تھی ویندے۔

وَلَىِٕنْ اَذَقْنٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا لِيْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآىِٕمَةً ۙ وَّلَىِٕنْ
رُّجِعْتُ اِلٰى رَبِّيْٓ اِنَّ لِيْ عِنْدَهٗ لَلْحُسْنٰى ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِمَا عَمِلُوْا ۡ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ
غَلِيْظٍ ﴿۵۱﴾

۵۱۔تے جے اساں اونکوں رحمت دا مزہ چکھاؤں ڈُکھ پہنچن دے بعد تے آکھن پئے ویندے اے میڈا حق ہاتے میکوں یقین قیامت نہیں آونی تے جے میکوں میڈے رب دو ولایا گیاتے اوندے کولھوں میڈے کیتے بہوں چنگیاں نعمتاں ہوسن پیاں تے اساں کافریں کوں انہیں دے اعمال دا ضرور ڈسیسوں تے انہیں کوں بہوں سخت عذاب چکھیسوں۔

وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ
وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَآءٍ عَرِيْضٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔تے جیلھے اساں انسان تے انعام کریندے ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے اساں کنیں ہک پاسے تھی ویندے تے جیلھے اونکوں تکلیف پہنچدی ءِ تے او وڈیاں وڈیاں دُعائیں کرن پئے ویندے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِيْ شِقَاقٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۵۳﴾

۵۳۔توں انہیں کوں آکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ دلو ہووے تے تُساں اوندا انکار کر ڈیوتے اوں کنیں ودھ گمراہ کون ہوسی جیرھا سچ کنیں بھج ونجے۔

سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ۭ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۵۴﴾

۵۴۔اساں ساری دُنیا وچ کھنڈیے ہوئے لوکیں کوں اپنے نشان ضرور ڈکھیسوں تے انہیں دی اپنی جانیں وچ وی تے آخر اے گال ظاہر تھی ویسی جو اے (قرآن) سچ تے کیا انہیں کیتے اے کافی نہیں جو اللہ ہر شئے تے نگران ِ۔

اَلَآ اِنَّهُمْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ۭ اَلَآ اِنَّهٗ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿۵۵﴾

۵۵۔سنو بے شک او اپنے رب دی ملاقات وچ شک کریندے پین سُنو بے شک او ہر شئے کوں گھیرا پائی کھڑے۔

ع ۶

سُوْرَةُ الشُّوْرٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ شوریٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۴ ایتاں تے ۵ رکوع ن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ ساری صفتیں والے بزرگ۔

عٓسٓقٓ ③

۳۔ جاݨݨ والے سُݨݨ والے تے قادر خدا (نے اے کتاب لہائی ہے)

كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

۴۔ ایویں تیݙو تے تیں کنوں پہلے لوکیں دو وحی کریندے اللہ غالب تے سیاݨا ہے۔

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وچ سب ہوندا ہے تے اوہوں اُچا تے وݙا ہے۔

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ⑥

۶۔ ہتھی سبگدے جو آسمان انہیں دے اتوں ترٹ کے ڈھ پون تے فرشتے اپݨے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدن، سُݨو بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ڮ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ⑦

۷۔ جیرھے اوندے سوا ئے سنگتی بݨا گھندن، اللہ انہیں تے نگران تے توں نگراں نو ہیں۔

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ⑧

۸۔ تے ایویں اساں تیݙو قرآن عربی دی وحی کیتے تاں جو توں وستیں دی ما (مکے) تے اوندے چودھار کوں ڈرانویں تے کٹھے تھیوݨ دے ݙینہہ کنیں ڈرانویں تے اوندے وچ کوئی شک نہیں ہک ٹولہ جنت وچ ہوسی تے ہک ٹولہ دوزخ وچ ہوسی۔

وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَاۗءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ⑨

۹۔ تے جے اللہ چاہے ہا انہیں ساریں کوں ہکا اُمت بݨا ݙیوے ہا تے اصل او جینکوں چاہندے اپݨی رحمت وچ داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سنگتی تے

امدادی نیں۔

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۖ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰﴾ ع ۱

۱۰۔کیا انہیں اوندے سوائے سنگتی بنا گدھن۔ اللہ ہی سنگتی ہے
اوہو موئیں کوں جیندا کریندے تے او ہر شئے تے
قادر ہے۔

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ۚ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿۱۱﴾

۱۱۔تے جے ایں گال وچ تہاڈا اختلاف تھیوے تے
اوندا فیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیرھا میڈا رب ہے
میکوں اوندے اتے بھروسہ ہے تے میں ہوندو جھکداں

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۱۲﴾

۱۲۔آسمانیں تے زمین کوں بناونڑ والا ہے تہاڈے
اپنڑے وچوں اوں جوڑے بنائن تے ڈنگریں دے وی
جوڑے بنائنسی اوندے وچ تہاکوں ودھیندے
اوں جیہاں کوئی نہیں تے او ہوں سنڑن والا تے
ڈیکھنڑ والا ہے

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔اسمان تے زمین دیاں کنجیاں ہوں کنیں ہن۔
جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
تنگ کریندے، بے شک او ہر شئے کوں جاندے

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ ۖ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿۱۴﴾

۱۴۔اوں تہاکوں او دین ڈتے جیندی وصیت اوں
نوح کوں کیتی ہائی تے ہنڑ تیڈے اتے ایندی وحی
کیتی ہے تے جیندی وصیت اساں ابراہیمؑ تے موسیٰؑ
تے عیسیٰؑ کوں دی کیتی ہائی جو تُساں دین کوں قائم
کرو تے انجو انج نہ تھیو، مشرکین کیتے او گال بہوں
اوکھی ہے جیندو تساں انہیں کوں سڈیندے ہو جنیکوں
اللہ چاہندے اونکوں دین کیتے چنڑ گھندے تے جیرھا
اوندو جھکدے اونکوں سدھا راہ ڈکھلیندے۔

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ

۱۵۔اے اختلاف انہیں محض اوں ویلھے کیتے جیلھے
اوندا علم انہیں کنیں آ گئے۔ ایندی وجہ آپت دی ضد
تے بغض ہائی تے جے ہک مقرر مدت تئیں ہک گال

أُورِثُوا الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۱۴﴾

دافیصلہ نہ تھی چکیا ہُوے ہا تے انہیں دا فیصلہ تھی گیا ہُوے ہا تے جنہیں کوں کتاب دا وارث بݨایا گیا ہا انہیں دے بعد او اوندے بارے وِچ بے چین کرݨ والے شک وِچ پئے ہوئن ۔

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ
وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۖ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ
لَنَآ أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
بَيْنَكُمْ ۖ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ تے ایں دین دو توں سݙ تے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پکارہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کر تے آکھ اللہ سئیں جیڑھی کتاب لہائی ہِے میں اونکوں منینداں تے میکوں حکم جو میں تہاݙے وِچ انصاف کراں ۔ اللہ ساݙا تے تہاݙا رب ساݙے اعمال ساݙے کیتے ہِن تے تہاݙے اعمال تہاݙے کیتے ہِن، تہاݙے تے ساݙے درمیان کوئی جھیڑا کائِنی، اللہ ساکوں کٹھا کریسی تے ہوند و ونجݨے

وَالَّذِيْنَ يُحَآجُّوْنَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيْبَ
لَهٗ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ جیڑھے لوگ اللہ دے بارے وِچ جھیڑا کریندن بعد ایندے جو اونکوں بہوں سارے لوک منیندن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور تروڑ ݙتی ویسی تے انہیں تے غضب لہسی تے انہیں کیتے سخت عذاب ہِے۔

اَللّٰهُ الَّذِيْٓ أَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيْزَانَ ۗ وَمَا
يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ اللہ او ہے جیں سچ نال کتاب لہائی ہِے تے ترکڑی وی تے تیکوں کیئں ݙسیئے جو مقررہ وقت کو لہو ہِے ۔

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ وَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُوْنَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ
أَلَآ إِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِيْ ضَلٰلٍ
بَعِيْدٍ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ جیڑھے اونکوں منیندے نئیں او اونکوں جلدی منگدن تے مومن اوں کنیں ڈردن تے جاݨدن جو بے شک جیڑھے اوں وقت دے متعلق شک کریندن او پرلے درجے دی گمراہی وِچ ہِن۔

اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿۱۹﴾ ع

۲۰۔ اللہ اپݨے بندیں تے مہربان ہِے تے جینکوں چاہندے رزق ݙیندے تے طاقت والا تے غالب ہِے۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ
وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَ

۲۱۔ جیڑھا آخرت دی رڑھ چاہندے اساں اوندے کیتے اوندی رڑھ ودھا ݙیندے ہیں تے جیڑھا دنیا دی رڑھ چاہندے اونکوں دی اوندے وِچوں ݙیندے ہیں تے

مَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ﴿۲۰﴾

اوندا آخرت وچ کوئی حصہ نہیں۔

اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَأْذَنْۢ بِهِ اللّٰهُ ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ کیا انہیں دے شریکن جیرھے انہیں کوں ایجھا دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندا۔ فیصلے دی گال نہ تھی گئی ہوندی تے انہیں وچ فیصلہ کر ڈتا ونجے ہا تے بے شک ظالمیں کیتے درد ناک عذاب۔

تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَاۗءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈیہدیں اپنڑے عملیں کنیں ڈردے پین تے (عذاب) انہیں تے ضرور آونڑے تے جیرھے مومنن تے نیک عمل کریندن او جنت دے باغیں وچ ہوسن، انہیں کیتے انہیں دے رب دے کولھو او سب کجھ ہے جو او چاہسن تے اے بہوں وڈا فضل۔

ذٰلِكَ الَّذِيْ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۭ قُلْ لَّآ اَسْــَٔـلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى ۭ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا حُسْنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اللہ سئیں ہیں (فضل) دی خوش خبری ڈیندے اپنڑے مومن تے نیک عمل کرنڑ والے بندیں کوں توں آکھ میں تے ایندا اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے جیرھا نیکی کریسی اوں نیکی کوں اساں بہوں سونٹھا کر ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے قدر کرنڑ والا ہے۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰي قَلْبِكَ ۭ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ ہدھے تے جے اللہ چاہے تے تیڈے دل تے مُہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنڑے نشانیں نال قائم کر ڈیندے بے شک او دلیں دی گالہیں کوں جانڑنڑ والا ہے۔

وَهُوَ الَّذِيْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ او ہو ہے جیرھا اپنڑے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے بُرائیاں مٹا ڈیندے تے جو تُساں کریندے ہو او جانڑدے۔

وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے او مومنیں تے نیک عمل کرنڑ والیں دیاں دُعائیں سُنڑدے، اتے اپنڑا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے کافریں کیتے بہوں سخت عذاب۔

وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ
وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌۢ
بَصِيْرٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ جے اللہ اپݨے بندیں کیتے رزق ودھا ڈیوے ہا تے
اے زمین وچ منہ زور تھی ویندے ہا اصل او جتنا چاہندے
اندازے دے مطابق لہیندے ہے، بے شک او اپݨے
بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھݨ والا ہے۔

وَهُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ؕ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے او ہوے جیڑھا مینہ وسیندے اوندے بعد
جݙݨ لوک نا اُمید تھی ویندن تے اپݨی رحمت کھنڈا ڈیندے
تے او ہو سنگتی ہے تے بہوں صفتیں والا ہے

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ
فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ؕ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ
قَدِيْرٌ ﴿۳۰﴾ ع

۳۰۔ تے اوندے نشانیں وچوں ہے آسمانیں تے زمین
دی پیدائش تے انہیں وچ جیڑھے جانور پیدا کیتنسی،
تے او جیڑھے ویلھے چاہسی انہیں کوں کٹھا کر ڈیوݨ تے
قادر ہے۔

وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ
وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ؕ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ جیڑھی مصیبت تہاکوں پہنچدی ہے او تہاڈے
عملیں دی وجہ کنوں ہوندی ہے تے او بہوں سارے
گناہ معاف کر ڈیندے۔

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے تساں زمین وچ اوں کوں ہرا نوہے سگدے
تے اللہ دے سوا نہ تہاڈا کوئی سنگتی ہے تے نہ کوئی امدادی

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ؕ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اوندے نشانیں وچوں سمندر وچ ترݨ والیاں
پہاڑیں جیڈیاں بیڑیاں ہن۔

اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيْحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۙ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ جے او چاہوے تے ہوا ایں کوں کھڑا ڈیوے
تے بیڑیاں پاݨی دے اُتے کھڑیاں رہ ونجن، بے شک
ایندے وچ ہر صبر کرݨ والے تے شکر کرݨ والے کیتے
نشانیاں ہن۔

اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ؗ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ یا انہیں دے عملیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک
کر ڈیوے تے او بہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے

وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا ؕ مَا لَهُمْ مِّنْ
مَّحِيْصٍ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جیڑھے ساڈی آیات دے بارے وچ
بحث کریندن انہیں کوں او جانڑدے تے انہیں

کیتے بھجݨ دی کوئی جائیں۔

فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جو تہاکوں ڈتا گئے او دنیا دی زندگی دا تھوڑا سامان ہے تے جیرھا اللہ کنیں ہے او چنگاں تے باقی رہوݨ والا ہے انہیں کیتے جیرھے مومنن تے اپݨے رب تے بھروسہ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جیرھے وڈیں گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں بچدن تے جیرھے ویلھے انہیں کوں کاوڑ لگدی ہے او معاف کر ڈیندن۔

وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۪ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۪ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے جیرھے اپݨے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں خرچ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے جیلھے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ گھندن۔

وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے بُرائی دا بدلہ او ہو تلا بُرائی ہے تے جیرھا معاف کر ڈیوے تے اصلاح کرے اوندا اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے جیرھے ظلم دے بعد بدلہ گھندن انہیں تے کوئی ڈوہ نہیں اوندا۔

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ ڈوہ انہیں تے اوندے جیرھے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایسھے لوک ہن جنہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے۔

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۴۳﴾ ع ۵

۴۴۔ تے جیں صبر کیتا تے بخش ڈتا تے بے شک اے وڈی ہمت آلا کم ہے۔

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ۭ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ

۴۵۔ تے جیکوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد اوندا کوئی سنگتی کار نہیں تے توں ظالمیں کوں ڈیکھسیں جیلھے

اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۴﴾

او عذاب ڈیہدن آہدن کیا ایں عذاب کوں ہٹاوݨ دی کوئی راہ ہے۔

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے توں انہیں کوں ڈیہدیں جو او عذاب دے اگو پیش کیتے ویسن ذلت نال نویئے پئے ہوسن تے جھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن آکھسن بے شک جیڑھے لوکیں اپݨے آپ کوں گھاٹا ڈتے بے شک اوہے گھاٹا پاوݨ والے ہن تے انہیں دے ٹبروی قیامت دے ڈینہہ سݨو بے شک ظالم کھڑونجݨ والے عذاب وچ ہن۔

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ؕ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیڑھے انہیں کوں اللہ دے سوا امداد ڈیون تے جیکوں اللہ گمراہ کرے اوندے خلاف کوئی راہ کائنیں۔

اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ ایں کنوں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیڑھا اللہ دو لوٹݨا نہیں سگدا تساں اپݨے رب دا الا سݨو اوں ڈینہہ تہاڈی نہ پناہ ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاِنَّآ اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے جے او منہ پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں تے نگران بݨا کے نہیں پٹھیا، تیڈا کم محض پچا ڈیوݨ ہے تے اساں جیلھے انسان تے رحمت کریندے ہیں۔ اوندے تے اکڑ تے ویندے تے جے انہیں کوں مصیبت آونجے انہیں دے عملیں دی وجہ نال، بے شک انسان ناشکرا بݨ ویندے۔

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اے جو او چاہندے پیدا کریندے تے جیکوں چاہندے چھوہریں ڈیندے تے جیکوں چاہندے چھوہر ڈیندے

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر رلا ڈیندے تے جیکوں چاہندے سنڈھ بݨا ڈیندے، بے شک او جاݨݨ والا

تے قادر۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ
وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ
مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ سئیں اوندے نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے پچھو۔ تے یا رسول پٹھے۔ تے جیندے اُتے چاہندے اپنی مرضی نال وحی کریندے۔ بے شک او بہوں اُچا تے سیانا ہے

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا ؕ مَا كُنْتَ
تَدْرِيْ مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ
نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ؕ وَاِنَّكَ
لَتَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۙ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے ایویں اساں تیڈے اُتے اپنے حکم نال کلام لہائے تے توں نہ جاندا ہانویں جو کتاب کیا ہے تے ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اساں نور بنائے جیندے نال جیکوں اساں چاہندے ہیں اپنے بندیں وچو سدھا راہ ڈکھیندے ہیں۔ تے بے شک توں سدھے راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ
اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ ﴿۵۴﴾ ع ۵

۵۴۔ اوں اللہ دا راہ جیندے کیتے ہے جو آسمانیں وچ تے زمین وچ۔ سنڑو سارے معاملات اللہ دو ولدن۔

سُوْرَۃُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۂ زخرف مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ ایتاں تے ۷ رکوع ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان ہے۔

حٰمٓ ﴿۲﴾
۲۔ بہوں صفتیں والا تے بزرگ خدا ہے۔

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۳﴾
۳۔ تے اپݨے مضمون کھول کھول کے بیان کر ڈیوݨ والی اے کتاب گواہ۔

معانقة ۱۱ عند المتقدمین

اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۴﴾
۴۔ بے شک اساں اینکوں عربی قرآن بݨائے تاں جو تُساں عقل کرو۔

وَاِنَّهٗ فِيْٓ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿۵﴾
۵۔ او ام الکتاب وچ جیرھی ساڈے نزدیک بہوں شان والی تے سمٹپ نال بھری ہوئی ہے۔

اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ﴿۶﴾
۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گالہوں چھوڑ ڈیوں جو تُساں حد کنیں ودھی ہوئی قوم ہوے۔

وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْاَوَّلِيْنَ ﴿۷﴾
۷۔ تے اساں کے تلا رسول پہلی قومیں وچ پٹھین۔

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۸﴾
۸۔ جیرھے ویلے انہیں کنیں کوئی نبی اوندا ہا او اوندے نال مشکریاں کریندے ہن۔

فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۹﴾
۹۔ اساں انہیں کنیں زیادہ طاقت والے لوکیں کوں ہلاک کر ڈتا ہا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال گذر چکی ہے۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۰﴾
۱۰۔ جے توں انہیں کنیں پچھیں جو آسمان تے زمین کیئں پیدا کیتن تے او ضرور آکھسن انہیں کوں غالب تے جاݨݨ آلے خدا پیدا کیتے۔

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۱﴾
۱۱۔ جیں تہاڈے کیتے زمین کوں وچھاݨا بݨائے تے تُہاڈے کیتے اوندے وچ رستے بݨائنسی تاں جو تُساں

ہدایت پاؤ۔

وَالَّذِیْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّیْتًاۚ كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے جیں تہاڈے کیتے آسمان کنیں اندازے نال پانڑیں لہائے تے اساں اوندے نال بر زمین کوں وسوں کرڈتے تے تُساں وی ایویں کڈھیجے ویسو۔

وَالَّذِیْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے جیں سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہاڈے کیتے بیڑیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تُساں سوار تھیندے ہو۔

لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَیْتُمْ عَلَیْهِ وَتَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِیْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تاں جو تُساں اوندی کنڈ تے چنگی طراں بہہ ونجو تے اوندے اُتے بہنڑ دے بعد اپنڑے رب دی نعمت کوں یاد کرو (اوندا شکر کرو) تے آکھو پاک او ذات جیں ایکوں ساڈے تابع کیتے اساں ایکوں اپنڑے تابع نہ بنڑا سگدے ہاسے۔

وَاِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے بے شک اساں اپنڑے رب دو ول ونجنڑ۔

وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًاؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِیْنٌؕ ﴿۱۵﴾ ع

۱۵۔ تے انہیں اوندے بندیں وچوں اوندے کیتے حصہ بنڑا ڈتے (آہدن چھوہریں ہوندیاں) بیشک انسان کھُلا کھُلا ناشکرا ہے

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا یَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِیْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچوں اپنڑے کیتے چھوہریں بنڑا گھنسی تے تہاڈے کیتے چھوہر۔

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِیْمٌ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے جیلھے کہیں ہک کوں خوش خبری ملدی ہے اوندی جیرھی او خدا کیتے آہدے (چھوہر دی) تے اوندا منہ کالا دھوں تھی ویندے تے بہوں کوڑ تپ ویندے

اَوَمَنْ یُّنَشَّؤُا فِی الْحِلْیَةِ وَهُوَ فِی الْخِصَامِ غَیْرُ مُبِیْنٍ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ کیا جیرھی گانڑھیں وچ پلدی ہے تے جھیڑے وچ اپنڑے دل دی گال صاف نہیں کر سگدی (او خدا کیتے ہے)۔

وَجَعَلُوا الْمَلٰٓىِٕكَةَ الَّذِیْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًاؕ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْؕ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَیُسْـَٔلُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے فرشتیں کوں جیرھے اللہ دے بانہیں ہن انہیں لوکیں ترمتیں بنڑا ڈتے تے کیا او انہیں دے پیدا

تھیونڑ ویلھے اتھائیں ہن تے انہیں دی گواہی ضرور
لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پچھیا ویسی ۔

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے او آہدن جے رحمٰن خدا چاہے ہا تے اساں انہیں دی عبادت نہ کردوں ہا۔ ایں گال دا انہیں کوں کوئی علم کائنی او ایویں ڈھکو سلے مریندے پین ۔

أَمْ آتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ یا اساں انہیں کوں ایں کنیں پہلے کتاب ڈتی ئِ جیکوں او پکڑی پین ۔

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اصل او آہدن بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے تے کم کریندا ڈٹھے تے اساں انہیں دے پیریں تے ٹُر دے رہ ویسوں ۔

وَكَذٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے ایویں اساں جڈاں وی کہیں وستی وچ رسول پٹھئے انہیں دے امیر لوکیں محض اے آکھئے جو بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے تے ڈٹھے تے بے شک اساں انہیں دے پیریں تے ٹُر دے ویسوں ۔

قٰلَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ۖ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہاڈو اوں کنیں چنگی تعلیم گھن آیا ہواں جیں دے اُتے تُساں اپنے پیو ڈاڈیں کوں عمل کریندا ڈٹھے انہیں آکھئے اساں جو توں گھن کے آئیں اوندا انکار کریندے ہیں

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں کنیں بدلہ گِدھے تے توں ڈیکھ جھٹلاونڑ والیں دا کینجھا انجام۔

ع النصف

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے جیلھے ابراہیمؑ اپنے پیو کوں آکھئے تے اپنی قوم کوں جیندی تُساں عبادت کریندے ہو میں انہیں کنیں باہر دہاں ۔

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ سوائے اوں خدا دے جیں میکوں پیدا کیتے تے بے شک میکوں سدھا راہ ضرور ڈکھیسی ۔

وَ جَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِیْ عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے اوں تعلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپنی اولاد وچ ہمیشہ کیتے یادگار بنا کے چھوڑ ڈتا تاں جو او (شرک کنیں) ڑک ونجن۔

بَلْ مَتَّعْتُ هٰۤؤُلَآءِ وَ اٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اصل ئیں انہیں کوں تے انہیں دے پیو ڈاڈیں کوں فائدہ پچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان کر ڈیون والا رسول وی آیا۔

وَ لَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ وَّ اِنَّا بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے جیلھے انہیں کنیں سچ آ گیا انہیں آکھئے اے جادو ہے تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہیں۔

وَ قَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن ڈو وڈی وستیں دے کہیں بندے تے کیوں نہیں لہایا گیا۔

اَهُمْ يَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ؕ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتَهُمْ فِی الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَ رَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ؕ وَ رَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ کیا او تیڈے رب دی رحمت کوں ونڈیندن اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی دا سامان ونڈ ڈتے۔ تے اساں انہیں وچوں کجھ لوکیں کوں بے لوکیں تے اچا رتبہ ڈتے تے نتیجہ اے نکلئے جو کجھ لوک بئیں دا مذاق اڈاون پئے گئین تے تیڈے رب دی رحمت اوں کنیں بہوں چنگی ہے جو او کٹھا کریندن۔

وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جے لوکیں دے ہکو کجھ تھی ونجن دا ڈر نہ ہوے ہا تے اساں رحمٰن خدا دے کافریں دی چھتیں کوں تے پوڑیں کوں جیندے اتے او چڑھدن چاندی دا بنا ڈیوں ہا۔

وَلِبُيُوْتِهِمْ اَبْوَابًا وَّسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے ھماچیں کوں جیندے اُتے او ٹیک لا بہندن۔

وَزُخْرُفًا ؕ وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۵﴾ ع

۳۵۔ تے سونے دا بنا ڈیندے تے اے سب کجھ دنیاوی زندگی دا سامان ہِے تے آخرت تیڈے رب دے حضور متقیں دی ہے

وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطٰنًا

۳۶۔ تے جیرھا رحمٰن خدا دے ذکر کنیں منہ پھریندے

فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ۝۳۷

اساں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کرڈیندے ہیں تے او اوندا سنگتی بݨ ویندے۔

وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝۳۸

۳۸۔ تے بے شک او اونکوں سدھی راہ کنیں رکیندن تے او خیال کریندن بے شک او سدھے رستے تے ہن۔

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ۝۳۹

۳۹۔ تے جیلھے او ساڈو آویندے آہدے افسوس میڈے تے تیڈے وچکار پچادھ تے پوادھ دا پندھ ہووے ہا تے او بہوں برا سنگتی ہے۔

وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ۝۴۰

۴۰۔ تے تہاکوں اج ظلم کرݨ دے بعد کوئی شئے فائدہ نہیں ڈے سگدی جو بے شک تساں تے تہاڈے سنگتی عذاب وچ کٹھے ہن۔

اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِى الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۴۱

۴۱۔ کیا توں بوڑے کوں سݨا سگدیں تے کیا اندھے کوں سدھے راہ تے پچا سگدیں تے جیرھا کھلی گمراہی وچ ہووے۔

فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ۝۴۲

۴۲۔ تے جے اساں تیکوں گھن ونجوں تے اساں انہیں کنیں بدلہ ضرور گھنسوں۔

اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِىْ وَعَدْنٰهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ۝۴۳

۴۳۔ یا تیکوں ڈکھالوں جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیتے تے بے شک اساں انہیں تے پورے غالب ہیں۔

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِىْٓ اُوْحِىَ اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝۴۴

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے اونکوں تکڑا تھی کے پکڑ بے شک توں سدھے راہ تے ہویں۔

وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ۝۴۵

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈے کیتے ذکر ہے تے تیڈی قوم کیتے وی، تے جلدی تساں کنیں پچھا ویسی۔

وَسْــَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَآ اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ۝۴۶ ع

۴۶۔ تے جیرھے رسول اساں تیں کنیں پہلے پٹھین انہیں کنیں پچھ کیا اساں رحمٰن خدا دے علاوہ معبود بݨائن جنہیں دی پوجا تھیوے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ

۴۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپݨیاں نشانیاں ڈے کے

فَقَالَ اِنِّیْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۴۶

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اوں آکھئے بے شک میں رب العالمین خدا دا رسول ہاں۔

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰیٰتِنَاۤ اِذَا هُمْ مِّنْهَا یَضْحَكُوْنَ ۴۷

۴۸۔ جڈاں او انہیں دو ساڈیاں نشانیاں گھن کے اَے تے او اوندی گال سُݨ کے کھلݨ پئے گیئن۔

وَ مَا نُرِیْهِمْ مِّنْ اٰیَةٍ اِلَّا هِیَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا٘ وَ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ۴۸

۴۹۔ اساں انہیں کوں جیرھا نشان ڈکھیندے ہاسے او پہلے نشان کنیں بہوں وڈا ہوندا ہا تے اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑ گِدھے تاں جو او باز آونجن۔

وَ قَالُوْا یٰۤاَیُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ٘ اِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ۴۹

۵۰۔ تے او آہدے ہن جو اے جادوگر توں اپنے رب کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے یاد کرا کے جیرھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور ہدایت پیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ یَنْكُثُوْنَ ۵۰

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب پریں کر ڈتے ہوں ولھے او نہیں وعدہ ترو ڑ ڈتے۔

وَ نَادٰی فِرْعَوْنُ فِیْ قَوْمِهٖ قَالَ یٰقَوْمِ اَلَیْسَ لِیْ مُلْكُ مِصْرَ وَ هٰذِهِ الْاَنْهٰرُ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِیْ٘ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ۵۱

۵۲۔ تے فرعون اپنی قوم وچ منادی کیتی آکھس اے میڈی قوم مصر وچ میڈی حکومت نہیں تے اے دریا میڈے ما تحت نہیں وہندے پئے کیا تُساں ڈیہدے نوھے۔

اَمْ اَنَا خَیْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِیْ هُوَ مَهِیْنٌ ۙ۬ وَّ لَا یَكَادُ یُبِیْنُ ۵۲

۵۳۔ کیا میں ایں کنیں چنگا نہیں جیرھا ذلیل تے گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

فَلَوْ لَاۤ اُلْقِیَ عَلَیْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلٰٓىِٕكَةُ مُقْتَرِنِیْنَ ۵۳

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کنگݨ کیوں نہیں لتھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں آئے

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهٗ فَاَطَاعُوْهُ٘ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِیْنَ ۵۴

۵۵۔ تے او اپنی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اوندا آکھݨ من گِدھے بے شک او بدکار قوم ہائی۔

فَلَمَّاۤ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِیْنَ ۵۵

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوائی ہے تے اساں انہیں کنیں بدلہ گِدھا تے ساریں کوں غرق کر ڈتا

فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا لِّلْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٦﴾ ع

٥٧۔ تے انہیں کوں اساں پُرانا قصہ بݨا ݙتا تے بعد وِچ آوݨ والیں کیتے عبرت۔

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
يَصِدُّوْنَ ﴿٥٧﴾

٥٨۔ تے جݙاں ابن مریم دی مثال ݙتی ویندی ہے تیݙی قوم ایندے اُتے تاڑیاں مارݨ پئے ویندی ہے

وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ۭ مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا ۭ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ﴿٥٨﴾

٥٩۔ تے آہدن کیا ساݙے معبود چنگن یا او اے گال تیݙے سامݨے محض جھیڑے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیڑے کار ہِ۔

اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِيْٓ
اِسْرَآءِيْلَ ﴿٥٩﴾

٦٠۔ او تے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اساں انعام کیتا تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے نمونہ بݨایا ہا۔

وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ
يَخْلُفُوْنَ ﴿٦٠﴾

٦١۔ تے جے اساں چاہندے زمین وِچ تہاݙے وِچوں کُجھ فرشتے بݨا ݙیوں ہا جیڑھے تہاݙی جا تے آباد تھیون ہا

وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ۭ
هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾

٦٢۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ݙیندے تے تُساں اوندے وِچ شک نہ کرو تے میݙی گال منو اے سدھا راہِ۔

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٢﴾

٦٣۔ تے تہاکوں شیطان سدھے راہ کنیں نہ رو کے او تُہاݙا کھُلا کھُلا دشمن ہِ۔

وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٦٣﴾

٦٤۔ تے جیلھے عیسٰی دلیلاں گھن کے آئے تے آکھیس میں تُہاݙو سیاݨیاں گالہیں گھن آئیاں تے تاں جو او گالہیں تہاکوں سمجھاواں جیندے وِچ تُساں اختلاف کریندے ہو، اللہ کنیں ڈرو تے میݙا آکھݨ منو۔

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۭ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦٤﴾

٦٥۔ بے شک اللہ میݙا تے تُہاݙا ربِ اوندی عبادت کرو اے سدھا راہِ۔

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ
ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿٦٥﴾

٦٦۔ تے انہیں وِچوں انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے ظالمیں کیتے ہلاکتِ نے ݙکھ آلے ݙینہہ دا عذاب نال

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّ
هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٦﴾

٦٧۔ او محض قیامت دا انتظار پئے کریندن تے او انہیں تے اچݨ چیت اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ لگسی۔

اَلْاَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ۝٦٨

۶۸۔ اوں ڈینہہ بہوں سارے سنگتی ہک ڈوجھے دے دشمن ہوسن سوائے متقیں دے۔

ع ٦ ١٢

يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۝٦٩

۶۹۔ اے میڈے بندے ہوو اج تہاڈے اُتے کوئی خوف نہیں تے نہ تُساں مونجھے تھیسو۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝٧٠

۷۰۔ جیرھے ساڈی آیات کوں مینڈن تے مسلمان ہن

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ۝٧١

۷۱۔ جنت وچ پیہو تُساں تے تُہاڈیاں زالیں خوشیاں مینندے وہو۔

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٧٢

۷۲۔ سونے دے تھال تے پیالے انہیں دو دل ول آندے ویسن اوندے وچ انہیں کوں او کجھ مِلسی جو انہیں دا دل چاہسی تے اکھیں پسند کریسن تے تُساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٧٣

۷۳۔ تے اے او جنت جیندے تُساں اپنڑے عملیں دی وجہ نال وارث کیتے گئے ہوو۔

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝٧٤

۷۴۔ اوندے وچ تُہاڈے کیتے بہوں سارے پھُل ہوسن جیرھے تُساں کھوسو۔

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۝٧٥

۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ رہسن۔

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۝٧٦

۷۶۔ انہیں کوں وتھی نہ ڈِتی ویسی تے اوندے وچ نا اُمید تھی ویسن۔

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ۝٧٧

۷۷۔ اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اپنڑے اتے ظلم کریندے ہن۔

وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ۝٧٨

۷۸۔ تے او سڈ مریسن جو اے بادشاہ تیڈا رب ساکوں مار ڈیوے او آکھسن تُساں کافی دیر رہسو۔

لَقَدْ جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ۝٧٩

۷۹۔ اساں تُہاڈے کول سچ گھن کے آئے ہاسے تے اصل تُساں اکثر سچ کوں ناپسند کریندے ہوو۔

اَمْ اَبْرَمُوْٓا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ۝٨٠

۸۰۔ جے انہیں کوئی فیصلہ کر گِدھے تے اساں دی

انہیں دی تباہی دا فیصلہ کر گدے ہ

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ ۚ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ کیا او خیال کریندن اساں انہیں دیاں لکیاں ہویاں گالہیں تے مشورے نسے سُنڑدے، اے گال نہیں ساڈے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے پئین۔

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَأَنَا أَوَّلُ الْعٰبِدِينَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ توں آکھ جے رحمٰن خدا دا کوئی پُتر ہوے ہا تے میں سب کنیں پہلے عبادت کراں ہا ہ

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت والے رب دا رُتبہ انہیں دی گالہیں کنیں پاک ہ

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ ڈے او گندا اُچھلن تے کھیڈن کُڈن جے تئیں او ڈینہہ آونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ڈتا گئے۔

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلٰهٌ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے اوہو ہِ جیرھا آسمان وِچ وی تے زمین وِچ وی معبود تے او سیانا تے بہوں جانڑ والا ہِ۔

وَتَبٰرَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے بابرکت او ذات جیندے کیتے آسمانیں نسے زمین دی بادشاہت تے جو انہیں دے وِچکار ہِ تے اوں کنیں ہے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولنڑے۔

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیندن او سفارش کرنڑ دے مالک نہیں، سوائے اوندے جیرھا سچی گواہی ڈیوے تے او جانڑدن۔

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَأَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں انہیں کوں کیں پیدا کیتے تے او ضرور آکھسن اللہ تے ول تُساں کتھے پھیریئے ویندے ہو۔

وَقِيلِهِ يٰرَبِّ إِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے اوندا اے آکھنڑ (جو) اے میڈے رب بیشک اے قوم نہیں منیندی۔

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کر ڈے تے آکھ تہاڈے اتے سلامتی ہووے تے تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی۔

سُوْرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٦٠ ایتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ۚ ②

٢۔ سب تعریفیں والا تے بہوں بزرگ خدا ہے۔

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۙ ③

٣۔ تے کھول کے بیان کرݨ والی کتاب گواہ۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ ④

٤۔ بے شک اساں اینکوں ہک بابرکت رات وچ لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرݨ والے ہیں۔

معانقة ۱۲ عند المتقدمين

فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ۙ ⑤

٥۔ اوندے وچ ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان کیتا ویندے۔

اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ۭ اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ۚ ⑥

٦۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈیندے بے شک اساں رسول پٹھیندے ہیں۔

رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۙ ⑦

٧۔ اے تیڈے رب دلوں رحمت ہے بے شک او سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ⑧

وقف لازم

٨۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار اوندا رب ہے۔ تساں یقین کرݨ والے ہو تاں۔

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۭ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآىِٕكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ⑨

٩۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں او زندہ کریندے تے مریندے تہاڈا رب ہے تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈیں دا رب ہے۔

بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ⑩

١٠۔ اصل او شک وچ کھیڈدے ہین۔

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَاۗءُ بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ ۙ ⑪

١١۔ توں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں ظاہر تھیسی۔

يَّغْشَى النَّاسَ ۭ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑫

١٢۔ جیرھا لوکیں کوں ڈھکا گھنسی اے درد ڈیوݨ والا عذاب ہے۔

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ⑬

١٣۔ اے ساڈے رب اساں کنیں عذاب ہٹا ڈے بیشک

اساں مینندے ہیں۔

اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ او کیویں یاد کریسن تے انہیں کنیں سچ کھول کے بیان کرݨ والا رسول آ گئے۔

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ ول او اوں کنیں پھر گئین تے آکھئے نیں اینکوں سکھایا ویندے تے اے پاگل۔

اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیسوں بے شک تُساں ولا کفر کرݨ پئے ویسو۔

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑ لیسوں بے شک اساں بدلہ گھن سگدے ہیں۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں آزمایا ہا تے انہیں کنیں عزت والا رسول آیا ہا۔

اَنْ اَدُّوْا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک میں تہاڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔

وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِنِّيْ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے اللہ دے سامݨے وڈائی نہ کرو بے شک میں تہاڈو ہک کھلی دلیل گھن کے آیاں۔

وَاِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ بے شک میں اپݨے تے تہاڈے رب دی آم شام وچ انداں جو تُساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔

وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے جے تُساں نوھے مینندے تے میکوں کلھا چھوڑ ڈیو۔

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اوں اپݨے رب کوں سڈ ییے تے آکھیس بے شک اے مجرم قوم۔

فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ خدا آکھئے میڈے بندیں کوں راتو رات گھن وَنج بے شک تہاڈا پیچھا کیتا ویسی۔

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے سمندر کوں ٹھپے بنا کے چھوڑ وَنج بے شک او غرق تھیوݨ والا لشکر۔

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ انہیں کے تلا باغ تے چشمے چھوڑین۔

وَّ زُرُوْعٍ وَّ مَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ تے رڑھیں تے عزت والیاں جہیں۔

وَّ نَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑین جنہیں نال او خوش تھئے پئے ہن

كَذٰلِكَ وَ اَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں دا بی قوم کوں وارث بݨا ڈِتے۔

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَ الْاَرْضُ وَ مَا كَانُوْا
مُنْظَرِيْنَ ﴿٢٩﴾ ع

۳۰۔ انہیں تے نہ اسمان رُنے تے نہ زمین تے انہیں کوں وھتی وی نہیں ڈِتی گئی۔

وَ لَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرݨ والے عذاب کنیں بچائے۔

مِنْ فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾

۳۲۔ فرعون کنیں او وڈائی کرݨ والا تے حد کنیں ودھݨ والا ہا۔

وَ لَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے اساں انہیں کوں اوں زمانے دے لوکیں تے علم دی وجہ نال چُݨ گِدھا ہا۔

وَ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿٣٣﴾

۳۴۔ تے انہیں کوں او نشان ڈِتے جیندے وِچ کھلی آزمائش ہائی۔

اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ بے شک اوا اے آہدن۔

اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَ مَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ اے ساڈی پہلی موت ہِ تے ساکوں جیندا نہ کیتا ویسی۔

فَاْتُوْا بِاٰبَآىِٕنَاۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈاڈے گھن آؤ جے تُساں سچے ہوّے۔

اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَّ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْنٰهُمْ
اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ کیا او چنگے ہن یا تبع دی قوم یا جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈِتا ہا تے بے شک او مجرم ہن۔

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ مَا
بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جو انہیں دے وِچکار بے فائدہ تے کھیڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔

مَا خَلَقْنٰهُمَاۤ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ اساں انہیں ڈوہائیں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر لوک جاݨدے نہیں۔

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دا مقرر

وقت۔

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ جڈاں کوئی سنگتی بے سنگتی دے کم نہ اوسی تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ سوائے اوندے جیندے اتے اللہ رحم کرے بے شک او غالب تے مہربان۔

معانقة ۱۳ عند المتأخرين ۲ دیٰنغ

اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ بے شک کنوار بوٹی داوٹ

طَعَامُ الْاَثِيْمِ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ گناہ گاریں داکھاج

كَالْمُهْلِ ۚ يَغْلِيْ فِي الْبُطُوْنِ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ پگھریئے تانبے آلی کار ڈھڈھیں وچ اُبلسی

كَغَلْيِ الْحَمِيْمِ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ جیویں تتا پانی اُبلدے

خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ اینکوں پکڑو تے دوزخ دی آدھ تیں اینکوں گھلیندے ونجو۔

ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ ول ایندے سر تے تتا پانی سٹو۔ اے گرمی دا عذاب۔

ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ توں چکھ بے شک توں عزت والا تے شریف (بنڑدا) ہانویں۔

اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ بے شک اے او عذاب جیندے متعلق تساں شک کریندے ہاوے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ بے شک متقی امن والیں جہیں وچ ہوسن۔

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ باغیں تے چشمیں وچ ہوسن

يَّلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ ریشم پہن آمنے سامنے بہسن

كَذٰلِكَ ۟ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں حوراں زالیں بنڑیسوں

يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ او ہر قسم دا پھل منگویسن تے امن وچ رہسن

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُوْلٰى ۚ وَوَقٰىهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ اوندے وچ انہیں کوں موت نہ اوسی، سوائے پہلی موت دے تے اللہ انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں بچیسی

فَضۡلًا مِّنۡ رَّبِّكَ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿۵۸﴾	۵۸۔ اے تہاڈے رب دا فضل تے اے بہوں وڈی کامیابی ہے
فَاِنَّمَا يَسَّرۡنٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُوۡنَ ﴿۵۹﴾	۵۹۔ تے اساں اینکوں تیڈی زبان تے سوکھا کر ڈتے تاں جو اے نصیحت پکڑن
فَارۡتَقِبۡ اِنَّهُمۡ مُّرۡتَقِبُوۡنَ ﴿۶۰﴾ ع	۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کریندے پئین۔

سُوْرَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانٍ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ جاثیہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۸ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندان اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ سب صفتیں والا تے بزرگ خدا ہے۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیاݨے خدا ولوں لتھی ہے

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ④

۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وچ مومنیں کیتے نشانن۔

وَفِيْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ⑤

۵۔ تے ایویں تہاڈے پیدا تھیوݨ تے جانوریں کوں زمین وچ کھنڈاوݨ وچ یقین کرݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ⑥

۶۔ رات تے ڈینہہ دے اگو پچھو آوݨ تے جو اللہ سئیں آسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کوں مرتھیوݨ دے بعد وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاوݨ وچ عقل والی قوم کیتے نشانن۔

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۭ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ⑦

۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرھے اساں تیڈے سامݨے سچ نال پڑھدے ہیں۔ اللہ تے اوندی آیتیں دے بعد کیرھی گال کوں منیسن۔

وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ⑧

۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کوں عذاب ملیسی۔

يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ⑨

۹۔ او اللہ دی آیات کوں سݨدے جیرھیاں اونکوں پڑھ کے سݨایاں ویندن، ول اکڑ یندارہ ویندے جیویں اوں سݨیاں وی ناں ہووے، اونکوں ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑩

۱۰۔ تے جیلھے اونکوں ساڈی آیات دا کجھ پتہ لگ ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے

لوکن جنہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب ہے۔

مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوْا
شَيْـًٔا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١﴾

۱۱۔ اوندے بعد دوزخ وی ہے جو او کمتن او انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ او سنگتی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بنیندڑن تے انہیں کیتے وڈا عذاب ہے۔

هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿١٢﴾ ع

۱۲۔ اے ہدایت ہے تے جیرھے اپݨے رب دی آیتیں دا انکار کریندن انہیں کیتے شرک دی وجہ نال ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ
وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ اللہ او ہے جیئں تہاڈے کیتے سمندر کوں کم وچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیڑیاں ٹرن تے تاں جو تساں اوندا فضل گولو تے تاں جو تساں شکر کرو۔

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا
مِّنْهُ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او سارے دا سارا اوں تہاڈے تابع کیتے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانن۔

قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ
لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ توں مومنیں کوں آکھ انہیں لوکیں کوں بخش ڈیون جیرھے اللہ دی سزا کنیں نہیں ڈردے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا ڈیوے۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ
اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کریسی اوندا فائدہ ہونکوں تھیسی تے جیرھا گندے کم کریسی اوندا گھاٹا اونکوں تھیسی ول تساں اپݨے رب دو ولسو۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾

۱۷۔ اساں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شہیں دا رزق ڈتا تے انہیں کوں سارے لوکیں تے وڈائی بخشی۔

وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْۤا اِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ اِنَّ رَبَّكَ

۱۸۔ تے انہیں کوں کھلی کھلی شریعت ڈتی تے انہیں اوندا علم آوݨ دے بعد آپت دی منہ زوری دی وجہ

يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۸﴾

نال اوندے وچ اختلاف کیتا بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہہ اوندا فیصلہ کریسی جیندے وچ او اختلاف کریندن ۔

ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ
لَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ ول اساں تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے چلائے توں اوندی پیروی کرتے جیرھے جاݨدے نہیں انہیں دی مرضی دے پچھوناں چل ۔

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ بے شک او اللہ دے مقابلے وچ تیکوں کوئی فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوجھے دے سنگتی ہن تے اللہ متقیں دا سنگتی ہے ۔

هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُّوْقِنُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اے لوکیں کیتے نشانن تے ہدایت تے یقین رکھݨ والی قوم کیتے رحمت ۔

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ
وَمَمَاتُهُمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۲۲﴾ ع

۲۲۔ کیا بُرے کم کرݨ والے اے خیال کریندن جو اساں انہیں کوں اویں بݨا ڈیسوں جیویں مومن تے نیک کم کرݨ والے ہن انہیں دا مرݨ جیوݨ ہک ہوسی بہوں بُرا ہے جو او فیصلہ کریندن ۔

وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى
كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے اللہ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تے تاں جو ہر شخص کوں اوندی کمت دا بدلہ ملے تے انہیں تے ظلم نہ تھیسی ۔

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ
عَلٰى عِلْمٍ وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى
بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ؕ فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ؕ
اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ کیا تیں اوں بندے کوں ڈٹھے جیرھا اپݨی خواہش کوں معبود بݨا گھندے تے اللہ اونکوں اپݨے علم نال گمراہ کیتے تے اوندے کن تے دل تے مہر لا ڈتی اس تے اوندے اکھیں تے پردے پا تسی اونکوں اللہ دے سوا کون سدھا راہ ڈکھلیسی کیا تُساں نصیحت نوھے پکڑیندے ۔

وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ

۲۵۔ تے انہیں آکھئے اے تے محض ساڈی دُنیادی زندگی ہے مرسوں تے ول جیندے تھیسوں تے ساکوں

عِلۡمٍ ۚ اِنۡ هُمۡ اِلَّا یَظُنُّوۡنَ ﴿۲۵﴾

زمانہ مریندے، ایندا انہیں کوں کوئی علم نہیں، اے محض انہیں دا اپنا خیال۔

وَ اِذَا تُتۡلٰی عَلَیۡهِمۡ اٰیٰتُنَا بَیِّنٰتٍ مَّا کَانَ حُجَّتَهُمۡ اِلَّاۤ اَنۡ قَالُوا ائۡتُوۡا بِاٰبَآئِنَاۤ اِنۡ کُنۡتُمۡ صٰدِقِیۡنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی ہے جو او آہدن جے تُساں سچے ہو تے ساڈے پیو ڈاڈیں کوں گِھن آؤ۔

قُلِ اللّٰهُ یُحۡیِیۡکُمۡ ثُمَّ یُمِیۡتُکُمۡ ثُمَّ یَجۡمَعُکُمۡ اِلٰی یَوۡمِ الۡقِیٰمَةِ لَا رَیۡبَ فِیۡهِ وَ لٰکِنَّ اَکۡثَرَ النَّاسِ لَا یَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہاکوں جیندا کیتے ول تہاکوں مریسی ول تہاکوں قیامت دے ڈینہہ کٹھا کریسی جیندے آون وچ کوئی شک نہیں تے اصل ہوں سارے لوک جاندے نہیں۔

وَ لِلّٰهِ مُلۡکُ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ ؕ وَ یَوۡمَ تَقُوۡمُ السَّاعَةُ یَوۡمَئِذٍ یَّخۡسَرُ الۡمُبۡطِلُوۡنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے ہے تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ کوڑے لوک گھاٹا پیسن۔

وَ تَرٰی کُلَّ اُمَّةٍ جَاثِیَةً ۟ کُلُّ اُمَّةٍ تُدۡعٰۤی اِلٰی کِتٰبِهَا ؕ اَلۡیَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ مَا کُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے ہر اُمت کوں گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا ڈیکھسیں تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دو سڈیا ویسی، اج تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

هٰذَا کِتٰبُنَا یَنۡطِقُ عَلَیۡکُمۡ بِالۡحَقِّ ؕ اِنَّا کُنَّا نَسۡتَنۡسِخُ مَا کُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اے ساڈی کتاب جیرھی تہاڈے خلاف سچ الیندی ہے شک اساں جو تُساں کریندے ہاوے لکھدے رہ گئے ہیں۔

فَاَمَّا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَیُدۡخِلُهُمۡ رَبُّهُمۡ فِیۡ رَحۡمَتِهٖ ؕ ذٰلِکَ هُوَ الۡفَوۡزُ الۡمُبِیۡنُ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرݨ والے انہیں کوں انہیں دا رب اپنی رحمت وچ داخل کریسی تے اے کھلی کامیابی ہے۔

وَ اَمَّا الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا ۟ اَفَلَمۡ تَکُنۡ اٰیٰتِیۡ تُتۡلٰی عَلَیۡکُمۡ فَاسۡتَکۡبَرۡتُمۡ وَ کُنۡتُمۡ قَوۡمًا مُّجۡرِمِیۡنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جیرھے کافرن (انہیں کوں آکھیا ویسی) کیا تہاکوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے نہ سُݨایاں ویندیاں ہن تُساں اکڑیندے ہاوے تے تُساں مجرم قوم ہاوے۔

وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے جیلھے آکھیا ویندا ہا بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے قیامت دے ڈُھینہ وِچ کوئی شک نہیں تُساں آہدے ہاوے ساکوں کوئی پتہ نہیں قیامت کیا ہے، اساں تے محض گمان کریندے ہیں ساکوں یقین نہیں اوندا۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے اوں ویلھے انہیں دے عملیں دیاں خرابیاں ظاہر تھی ویسن تے او عذاب انہیں کوں ولھیٹ گھنسی جیندے اتے او کھلدے ہن۔

وَقِيْلَ الْيَوْمَ نَنْسٰىكُمْ كَمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی تُساں جیویں اَج دی ملاقات بُھل گئے ہاوے، اَج اساں ایویں تُہاکوں وی بُھل ویسوں تے تُہاڈا ٹھکانہ بھاہ ہے تے تُہاڈا کوئی امدادی کائے نہیں۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اے ایں گالہوں جو تُساں اللہ دی آیتیں تے کھلدے ہاوے تے تہاکوں دُنیاوی زندگی دوکھا ڈِتا ہویا ہا تے اَج او اوندے وِچوں نہ کڈھیجے ویسن تے نہ انہیں کوں کو لہو آوݨ ڈِتا ویسی نہ فریاد سُݨی ویسی۔

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں دا وی رب تے زمینیں دا وی ہے تے ساریں جہانیں دا پالنہار۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۪ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۳۷﴾ ع

۳۸۔ آسمانیں تے زمین وِچ وڈِیپا ہوندا ہے (او ہو وڈا ہے) تے او غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

سُوْرَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ احقاف مکی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ٣٦ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

الجزء ٢٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

٢. ساری صفتیں والا تے بزرگ خدا ہے۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ③

٣. اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا ولوں لہائی گئی ہے۔

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَاۤ اِلَّا
بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّاۤ اُنْذِرُوْا
مُعْرِضُوْنَ ④

۴. اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ محض حق نال پیدا کیتے تے ہک مقرر مدت کیتے تے جیرھے کافرن او اوں کنیں مُنہ پھریندن جتھو او ڈرائے ویندن۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ
مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۗ
اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَاۤ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑤

۵. توں آکھ تساں ڈسو جیرھے لتساں خدا دے سوا معبود بݨیندے ہو میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ ایں کنیں پہلی کتاب وچو کوئی دلیل آنو یا علم دی دلیل ڈیوو جے تساں سچے ہوسے۔

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ
لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗۤ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ
غٰفِلُوْنَ ⑥

٦. اوں کنیں زیادہ گمراہ کون جیرھا اللہ دے سوا اوں کوں سݙیندے جیرھا قیامت تئیں اوں دی دعائیں سُݨدا تے او انہیں دی دعا کنیں غافلن۔

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوْا
بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ⑦

٧. تے جیلھے لوک کٹھے کیتے ویسن او انہیں دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت دے منکر ہوسن۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑧

٨. تے جیلھے انہیں تے ساݙی کھلی کھلی آیات پڑھیاں ویندن تے کافر حق کوں جیلھے انہیں وو اندے

آہدن اے تے کھلا کھلا جادو ہے۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُوْنَ
لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۭ
كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ وَهُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ۝۹

۹۔ یا آہدن اوں ایکوں گھڑ گدھے توں آکھ جے میں ایکوں گھڑ گدھے تے تساں میکوں اللہ دے عذاب کنیں نوّ ھے بچا سگدے او جانڑدے جو گالہیں تساں کریندے ہِ تہاڈے تے میڈے درمیان او کافی گواہ تے او بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ
بِيْ وَلَا بِكُمْ ۭ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ وَمَآ اَنَا
اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۰

۱۰۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہیں تے میں نئیں جانڑدا جو میڈے نال تے تہاڈے نال کیا سلوک کیتا ویسی میں تے محض اوں وحی دی پیروی کریندا ں جیرھی میڈو اندی ہے تے میں تے محض ہک کھلا کھلا ڈراونڑ والا ہاں۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْۢ بَنِيْٓ
اِسْرَاۗءِيْلَ عَلٰي مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۱ ع

۱۱۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے تساں ایندا انکار کریندے پئے ہو تے بنی اسرائیل وچوں ہک گواہ نے گواہی وی ڈتی ہے تے اوں من گدھے تے تساں وڈائی ڈکھائی ہے بے شک اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُوْنَآ اِلَيْهِ ۭ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ فَسَيَقُوْلُوْنَ
هٰذَآ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ۝۱۲

۱۲۔ تے کافر مومنیں کوں آہدن جے اے چنگا ہوُوے ہا تے ہ اساں کنیں پہلے ایمان نہ گھن آون ہا تے جیلھے انہیں کوں ایندے نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پرانڑا کوڑ۔

وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ وَهٰذَا
كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ڰ
وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ۝۱۳

۱۳۔ تے ایں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ ڈکھاونڑ والی تے رحمت ہائی تے اے کتاب جیرھی تصدیق کریندی ہے تے عربی زبان وچ تاں جو او ظالمیں کوں ڈراوے، تے نیکیں کیتے خوش خبری ہے۔

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

۱۴۔ بے شک جیڑھے آہدن اللہ ساڈا رب ہے تے ول تکڑے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر نہیں تے نہ او مونجھے تھیسن۔

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

۱۵۔ اے بہشتی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے انہیں دے عملیں دی جزاء ہے۔

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

۱٦۔ تے اساں انسان کوں پیو ما نال چنگے سلوک دی وصیت کیتی ہے اوندی ما اونکوں ڈاڈھی تکلیف نال (حمل) ڈڈھ وچ رکھے تے ول تکلیف نال جنے تے اوندے حمل تے کھیر چھڑاونڑ دا وقت تریہہ مہینے ہن تے جیلھے او پورا جوان تھئے تے چالھی سال دا تھئے آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے ہیں اوں نعمت دا شکر کراں جیرھی تیں میڈے اتے کیتی ہے تے میڈے پیو ما تے کیتی تے میں نیک کم کراں جیرھے تیکوں چنگے لگن تے میڈی اولاد کوں نیک بنڑا بے شک میں تیڈو رجوع کریندا ہاں تے میں فرمانبردار ہاں۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

۱۷۔ اے ہن جنہیں دی دعا اساں سنڑدے ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں دی برائیاں معاف کر ڈیساں اے بہشت والے ہن اے سچا وعدہ ہے جیرھا انہیں نال کیتا گئے۔

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

۱۸۔ جیرھا اپنڑے پیو ماں کوں آہدے تہاڈے اتے افسوس میکوں اے ڈسیندے ہو جو میکوں جیندا کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گزرین تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریندن ہلاک تھیویں من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے او

آہدے اسے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ أُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۚ إِنَّهُمْ
كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ ایھو جہیں لوکن جنہیں تیں انہیں لوکیں دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھئی جیرھے پہلے ہن بھانویں او جنیں وچ ہن یا انسانیں وچو۔ بے شک او گھاٹا پاون والے ہن۔

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے ہر کہیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ ملسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا ملسی تے انہیں تے ظلم نہ تھیسی۔

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ۖ أَذْهَبْتُمْ
طَيِّبٰتِكُمْ فِيْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢١﴾ ع

۲۱۔ تے جیرھے ڈینہہ کافر بھا دے سامنے آندے ویسن تے اکھیسی تساں اپنے انعام سارے دنیاوی زندگی وچ ختم کر ڈتے ہن تے انہیں کنیں فائدہ چا چکئے ہو اَج تہاکوں ذلت دا عذاب ڈِتا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکڑیندے ہاوے تے نافرمانی کریندے ہاوے۔

وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ ۖ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْأَحْقَافِ وَ
قَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ
أَلَّا تَعْبُدُوْٓا إِلَّا اللّٰهَ ۖ إِنِّيْٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے عاد دے بھرا کوں یاد کر جیلھے اوں اپنی قوم کوں احقاف (ٹبیں نال) ڈرائے تے اوں کنیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ہاں۔

قَالُوْٓا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَأْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَآ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ انہیں آکھئے کیا توں آئیں جو ساکوں ساڈے معبودیں کنیں پریں کر ڈیویں تے ول جیرھا ڈراوا ساکوں ڈیندا ہئیں پورا کر جے توں سچا ہویں۔

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَأُبَلِّغُكُمْ مَّآ أُرْسِلْتُ
بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ أَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ اوں آکھئے ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں تے اللہ دا سنیہا تہاکوں پچنیداں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھینداں۔

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ

۲۵۔ جیلھے انہیں بدل ڈٹھے جیرھا انہیں دی

قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ؕ بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ؕ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾

وادیں دو اندا پیا ہا انہیں آکھئے اسے بدل جیڑھا ساڈے تے وسسی، اصل اسے تے او عذاب جنیدی تہاکوں جلدی ہائی اسے ہوا ہے جنیدے وچ ڈکھ والا عذاب ہے۔

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۭ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى
اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٦﴾

٢٦- جیڑھی اپنڑے رب دے حکم نال ہر شئے تباہ کر ڈیسی تے فجر کوں انہیں دیاں محض جھیں باقی ہن اساں ایویں مجرم قوم کوں سزا ڈیندے ہیں۔

وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْـِٕدَةً ۖ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ
اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٧﴾ ع

٢٧- اساں انہیں کوں او طاقت ڈتی ہائی جیڑھی تہاکوں نہیں ڈتی تے اساں انہیں دے کن تے اکھیں تے دل بنڑائے ہن تے انہیں دے کنیں تے اکھیں تے دلیں انہیں کوئی فائدہ نہیں پچایا تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن تے جیڑھے عذاب تے کھلدے ہن اوہیں انہیں کوں تباہ کر ڈتے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا
الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٨﴾

٢٨- تے اساں تہاڈے آسو پاسو ہوں ساریاں وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کوں وٹا پھیر کیتے تاں جو او ولن۔

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةً ؕ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا
يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٩﴾

٢٩- تے اوں ویلھے انہیں جنہیں کوں او اللہ دے سوا معبود بنڑیندے ہن جو او انہیں کوں اللہ دے کولھو کریسن انہیں دی مدد کیوں نہ کیتی اصل او انہیں کنیں رُل گیئن تے اے انہیں دے کوڑ تے گھڑی ہوئی گال دا نتیجہ ہے۔

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۚ
فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْٓا اَنْصِتُوْا ۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى
قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿٣٠﴾

٣٠- جیلھے اساں تیڈے ولوں جنیں دا ہک ٹولہ ولا سئے انہیں قرآن سُنڑیے جیلھے او آئن انہیں آکھئے چپ کرو جیلھے تلاوت مکی او اپنی قوم کوں ڈراونڑ کیتے اوندو ول گیئے۔

قَالُوْا يٰقَوْمَنَآ اِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى
طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٣٠

۳۱ - انہیں آکھئے اے ساڈی قوم بے شک اساں کتاب سنی ہے جیرھی موسیٰ دے بعد لتھی ہے او اپنے کنیں پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ہے تے حق دا تے سدھا راہ ڈکھلیندی ہے۔

يٰقَوْمَنَآ اَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَ اٰمِنُوْا
بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ
مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٣١

۳۲ - اے ساڈی قوم اللہ دے سڈن والے دی آواز سنڑو تے اونکوں منو او اللہ تہاڈے گناہ بخشیسی تے تہاکوں ڈکھ والے عذاب کنیں آم شام ڈیسی۔

وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءُ
اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٣٢

۳۳ - تے جیرھا اللہ دو سڈنڑ والے دی نہیں سنڑدا او زمین وچ ہرا نہیں سگدا تے اوندے سوا ہے کوئی اوندے سنگتی کار ہے نیئں اے لوک کھلی گمراہی وچن۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى
بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٣٣

۳۴ - کیا انہیں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ جئیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے بناونڑ وچ او تھکیا نہیں
جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر شئے تے قادر ہے۔

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ اَلَيْسَ هٰذَا
بِالْحَقِّ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝٣٤

۳۵ - تے جڈاں کافر بھا دے سامنے پیش کیتے ویسن (آکھیا ویسی) کیا اے سچ نہیں انہیں آکھیسے ٹھیک ساڈے رب دی قسم - اول آکھئے اپنے انکار دی وجہ نال عذاب چکھو۔

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ
لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلٰغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ
اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝٣٥ ع ۴

۳۶ - تے توں صبر کر جیویں پکے ارادیں والے رسولیں کیتے تے انہیں کیتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں تے جیرھے ڈینہہ او عذاب کوں ڈیکھسن انہیں کوں ایویں لگسی جو او (دنیا وچ) ڈینہہ دا بہوں تھوڑا وقت رہ گئیں۔ اے محض نصیحت تے نافرمانیں دے سوا بیا کوئی ہلاک نہ تھیسی۔

سُوْرَةُ مُحَمَّدٍ مَّدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ محمدؐ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ
اَعْمَالَهُمْ ②

۲۔ جیرھے کفر کریندن تے اللہ دی راہ کنیں رکیندن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

۳۔ جیرھے مومن تے نیک کم کریندن تے جو محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے لتھے اونکوں منیندن تے او انہیں دے رب ولو سچ اللہ انہیں دیاں برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال ٹھیک کر ڈیسی۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ④

۴۔ اے ایں واسطے جو کافریں کوڑ دی پیروی کیتی ہے تے مومنیں اپݨے رب ولو سچ دی پیروی کیتی اللہ سئیں ایویں مثالاں بیان کریندے لوکیں کیتے۔

فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۭ
حَتّٰٓى اِذَآ اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۤۙ فَاِمَّا
مَنًّۢا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَاۗءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ
اَوْزَارَهَا ڔ ذٰلِكَ ړ وَلَوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ
مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۭ وَ
الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ
اَعْمَالَهُمْ ⑤

معانقة ۱۳ عند المتقدمین

۵۔ تے جیلھے کافریں نال تہاڈی جنگ تھیوے تے تساں انہیں دیاں گچیاں کپ ڈیو جیلھے انہیں دی رت وہا گھنو تے ول انہیں کوں پچھوڑ کی پدھ گھنو اوندے بعد یا احسان کر کے چھوڑ ڈیو یا فدیہ گھن کے جے تئیں جنگ ختم تھی ونجے۔ اے ایویں تھیوئے تے جے اللہ چاہے ہا تے آپ انہیں کنیں بدلہ گھن گھنے ہا اصل اللہ تہاکوں ہک ڈوجھے نال ازمیندے تے جیرھے اللہ دی راہ وچ قتل تھیئن او انہیں دے عمل نہ ونجیسی۔

سَيَهْدِيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝۶

۶۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لیسی تے انہیں دی حالت ٹھیک کرلیسی۔

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝۷

۷۔ تے انہیں کوں ڈسی ہوئی بہشت وچ پلہیسی۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ۝۸

۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے او تہاڈی ضرور مدد کریسی تے تہاڈے پیر جمیسی۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ۝۹

۹۔ تے کافریں تے افسوس تے او انہیں دے عمل وی ضائع کرڈلیسی۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۝۱۰

۱۰۔ اے ات گالھوں جو انہیں اللہ دے پٹھے ہوئے کوں ناپسند کیتے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کرڈتن۔

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۡ وَلِلْكٰفِرِيْنَ اَمْثَالُهَا ۝۱۱

۱۱۔کیا انہیں زمین وچ ٹرپھر کے نہیں ڈٹھا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھئے انہیں تے اللہ سیئں عذاب لہایا ہا تے انہیں کافریں دا وی اوہو حال تھیسی۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَنَّ الْكٰفِرِيْنَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ۝۱۲ ع

۱۲۔ اے ات گالھوں جو بے شک اللہ سیئں مومنیں دا سنگتی ہے تے کافریں دا کوئی سنگتی نہیں۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَمَتَّعُوْنَ وَيَاْكُلُوْنَ كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۝۱۳

۱۳۔ بے شک اللہ مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں بہشت وچ پلہیسی جنیدے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے کافر تھوڑا فائدہ چیسن تے ڈنگریں آلی کار کھوسن تے بھا انہیں دا ٹکانہ ہے۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِيْٓ اَخْرَجَتْكَ ۚ اَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝۱۴

۱۴۔ تے کے تلا وستیاں ہن جیرھیاں ایں وستی کنیں تکڑیاں ہن جتھو تیکوں کڈھیئں اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتا تے انہیں دا کوئی مددگار کائے نہ ہا۔

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَاۗءَهُمْ ۝۱۵

۱۵۔ وجیرھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہووے اوہو جیہاں تھی سگدے جنیدے بُرے عمل اوں کوں سوہݨے

کر کے ڈکھائے گئے ہوون تے انہیں اپنی خواہش
دی پیروی کیتی۔

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِیْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ فِیْهَاۤ اَنْهٰرٌ مِّنْ مَّآءٍ غَیْرِ اٰسِنٍ ۚ وَ اَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ یَتَغَیَّرْ طَعْمُهٗ ۚ وَ اَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِیْنَ ۚ۬ وَ اَنْهٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ؕ وَ لَهُمْ فِیْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَ مَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِی النَّارِ وَ سُقُوْا مَآءً حَمِیْمًا فَقَطَّعَ اَمْعَآءَهُمْ ﴿١٦﴾

١٦۔ جیرھی جنت دا وعدہ متقیں نال کیتا گئے ،
اوندی مثال ایویں ہے جو اوندے وچ نہراں ہن
جنہیں دا پانی سڑدا نہیں تے کھیر دیاں نہراں ہن
جنہیں دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں
نہراں ہن جیرھیاں پیون والیں کوں مزیدار لگسن تے
صاف ماکھی دیاں نہراں وی ہن تے انہیں کیتے اوندے
وچ ہر پھل ملسی تے انہیں تے رب دی بخشش
دی ہوسی اے جنتی اویں تھی سگدے جیویں ہک شخص ہمیشہ
بھاوچ رہسی تے انہیں کوں بھوں تتا پانی پلایا ویسی جیرھا
اوندیاں آندراں کپ ڈیسی۔

وَ مِنْهُمْ مَّنْ یَّسْتَمِعُ اِلَیْكَ ۚ حَتّٰۤى اِذَا خَرَجُوْا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوْا لِلَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مَا ذَا قَالَ اٰنِفًا ۫ اُولٰٓىِٕكَ الَّذِیْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَ اتَّبَعُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ ﴿١٧﴾

١٧۔ انہیں وچوں کجھ لوک تیڈی گال سُنڈن تے
جیلھے تیں کنیں اٹھی کے ویندن پئے تے او عالمیں
کوں آہدن ہنیں ایں (رسول) کیا آکھئے اے لوکن
جنہیں دے دلیں تے اللہ مہر کر ڈتی ہے تے انہیں
اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی ہے۔

وَ الَّذِیْنَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّ اٰتٰىهُمْ تَقْوٰىهُمْ ﴿١٨﴾

١٨۔ تے جیرھے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں
ہدایت وچ ودھیسی تے انہیں کوں تقویٰ ڈیسی۔

فَهَلْ یَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِیَهُمْ بَغْتَةً ۚ فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٩﴾

١٩۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا بھالا گدھی کھڑن
جو او انہیں تے اچن گھت آپوسے اوندیاں کجھ نشانیاں تے
پوریاں تھی گیئن تے جیلھے او آویسی انہیں دا کیا بنسی۔

فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَ اللّٰهُ یَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ مَثْوٰىكُمْ ﴿٢٠﴾

٢٠۔ توں جان گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود
نہیں توں اپنے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن
مردیں تے مومن تریمتیں کیتے وی تے اللہ تہاڈے

ع ٨/٦

اِڈسے اُڈسے پھرݨ تے ہِکی جا تے کھڑݨ کوں
جاݨدے ۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ ۚ فَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَّذُكِرَ فِيْهَا الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يَّنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۭ فَاَوْلٰى لَهُمْ ۚ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے مومن آہدن کوئی سورت کیوں نہیں لتھی
تے جیلھے پکے حکمیں آلی سورت لتھی تے اوندے
وچ جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا ہوسی جنہیں دے
دلیں وچ بیماری ہے او تیڈو ایویں ڈیہدے پئے
ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوسے
انہیں کیتے ہلاکت ۔

طَاعَةٌ وَّقَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ ۣ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ ۣ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ انہیں دا کم تے اطاعت ہوسے ہا تے
نیک گالھیں سݨاوݨ ہوسے ہا تے جیلھے گال
پوری تھی ونجے ہا تے جے او اللہ دے حضور
سچے ثابت تھیون ہا تے انہیں کیتے چنگا ہا ۔

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوْٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تساں کنڈ ولاؤ
تے زمین وچ فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں
مکا ڈیو ۔

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ دی لعنت اِوں
(اللہ سئیں) انہیں کوں بوڑا کر ڈتے تے انہیں
دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن ۔

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰي قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں
دے دلیں تے اپݨے جندرن ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓي اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ ۭ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٦﴾

۲۶ بے شک اینددے بعد جیڑھے کنڈ ولا کے پھر گئین
تے ہدایت وی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی
شیطان اے کم انہیں کوں سوہݨا کر ڈکھائے
تے انہیں کوں کوڑیاں امیداں لائنسی ۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيْعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

۲۷۔ اے ات گالہوں جو جنہیں کوں اللہ دا کلام
چنگا نہیں لگدا انہیں کوں آکھدے نیں کجھ گالھیں

اِسْرَارَهُمْ ﴿۲۶﴾

تہاڈیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید جاݨدے۔

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿۲۷﴾ ع

۲۸۔ کیا حال ہوسی جیلھے فرشتے انہیں دی جان کڈھیسن تے انہیں دے منہ تے کنڈ تے مریندے پئے ہوسن۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ اے ات گالھوں جو انہیں اوں گال دی پیروی کیتی جیرھی اللہ کوں ناراض کریندی ہے تے اللہ دی رضا کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ ونجا ڈتے۔ ع

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ جنہیں لوکیں دے دلیں وچ بیماری ہے انہیں دا کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کڈھیسی۔

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِيْ لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے جے اساں چاہوں ہا تے تیکوں او لوک ڈکھا ڈیوں ہا تے توں انہیں دے منہ کنیں سنڄاݨ گھنیں ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ لگ ویندے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں جاݨدے۔

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾

۳۲ تے اساں تہاکوں ضرور ازمیسوں تاں جو تہاڈے وچوں مجاہدیں تے صبر کرݨ والیں کوں جاݨ گھنوں تے تہاڈے گالھیں دا وی پتہ لگ ونڃے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ۗ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ بے شک کافر تے جنہیں اللہ دے راہ کنیں روکیئے تے ہدایت ظاہر تھیوݨ دے بعد انہیں رسول نال دشمنی کیتی ہے او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں پُچا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل ونڃا ڈیسی۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْٓا اَعْمَالَكُمْ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے اپݨے عمل نہ ونڃاؤ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ کنیں رکیندن تے ول او مریندن تے او کافر ہوندن انہیں کوں اللہ نہ بخشسی۔

فَلَا تَهِنُوْا وَ تَدْعُوْٓا اِلَى السَّلْمِ ۖ وَ اَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۖ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ۝۳۶

۳۶۔ ہݨ تساں ڈھلے نہ تھیوو تے صلح دو سڈو تے تساں ڈاڈھے ہوے اللہ تہاڈے نال تے او تہاڈے عمل اصلو نہ گھٹیسی۔

اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّ لَهْوٌ ۭ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔــلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ۝۳۷

۳۷۔ اے دنیا دی زندگی تے محض کھیݙ تماشا ءِ تے جے تساں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں ڈرو تہاکوں تہاڈا اجر ڈیسی تے او تہاڈے مال نہیں منگدا۔

اِنْ يَّسْـَٔــلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ۝۳۸

۳۸۔ تے جے او تساں کنیں مال منگے تے ضد کرے تے تساں شومائی کر سگدے ہو تے او تہاڈے بغض کڈھ ڈیسی۔

هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۗءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَاۗءُ ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ۝۳۹ ع

۳۹۔ تساں ہوے جنہیں کوں اللہ دی راہ وچ خرچ کرݨ کیتے سڈیا ویندے تے تہاڈے وچو کجھ تے شومائی کریندن تے جیڑھے شومائی کریندن او ندا نقصان آپ چیسن تے اللہ بے پرواہ تے تساں فقیر ہوے تے جے تساں پھر ونجو اللہ تہاڈی جا تے بی قوم گھن آوسی ول او تہاڈے جہیں نہ ہوسن۔

سُوْرَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ فتح مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ②

۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشی ہے۔

لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ③

۳۔ تاں جو اللہ سیئں تیڈے اگلے تے پچھلے گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیڈے اتے اپݨی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھا راہ ڈکھالے۔

وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ④

۴۔ تے اللہ تیڈی شاندار امداد کرے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۭ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ⑤

۵۔ ادہو ہے جیں مومنیں دے دلیں تے سکینت لہائی تاں جو انہیں دے پہلے ایمان نال ہبا ایمان مل ونجے تے آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ کیتے ہن تے اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ⑥

۶۔ تاں جو مومنیں کوں تے مومن تریمتیں کوں بہشت وچ پلھاوے جنیدے وچ نہراں وہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے تاں جو انہیں دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ دلو وڈی کامیابی ہے۔

وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ الظَّاۗنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۭ عَلَيْهِمْ دَاۗىِٕرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ⑦

۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے تریمتیں تے مشرک مردیں تے تریمتیں جیڑھے اللہ تے بدگمانی کریندن تے عذاب لہاوے انہیں تے مصیبت دا چکر ادسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے تے انہیں تے لعنت کیتی ہے تے انہیں کیتے

دوزخ تیار کیتی ہوئی اس ستے اسے بھوں گندہ
ٹکانہ ہے۔

وَ لِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ كَانَ اللّٰهُ عَزِیْزًا
حَكِیْمًا ۝٨

٨۔ آسمانیں ستے زمین دسے لشکر اللہ دسے ہن
ستے اللہ غالب ستے سیانا ہے۔

اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّ مُبَشِّرًا
وَّ نَذِیْرًا ۝٩

٩۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بنا کے ستے
خوش خبری ڈیوݨ والا ستے ڈراوݨ والا بنا کے
پٹھے۔

لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ وَ تُعَزِّرُوْهُ وَ تُوَقِّرُوْهُ ؕ وَ
تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّ اَصِیْلًا ۝١٠

١٠۔ تاں جو تساں اللہ ستے اوندے رسول کوں منو
ستے اوندی مدد کرو ستے اوندی عزت کرو ستے ڈینہہ
رات اوندی تسبیح کرو۔

اِنَّ الَّذِیْنَ یُبَایِعُوْنَكَ اِنَّمَا یُبَایِعُوْنَ اللّٰهَ ؕ یَدُ اللّٰهِ
فَوْقَ اَیْدِیْهِمْ ۚ فَمَنْ نَّكَثَ فَاِنَّمَا یَنْكُثُ عَلٰى
نَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَیْهُ اللّٰهَ فَسَیُؤْتِیْهِ
اَجْرًا عَظِیْمًا ۝١١

١١۔ بے شک جیڑھے تیڈی بیعت کریندن او اللہ
دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دسے ہتھ ستے
ہے جیڑھا وعدہ ترڑیسی اوندا گناہ ہونکوں تھیسی
ستے جیڑھا وعدہ پورا کریسی جو اوں خدا نال کیتے
اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

سَیَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَاۤ
اَمْوَالُنَا وَ اَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ یَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ
مَّا لَیْسَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلْ فَمَنْ یَّمْلِكُ لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
شَیْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ؕ بَلْ
كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرًا ۝١٢

١٢۔ تیکوں پچھو رہݨ والے بدو ضرور آکھسن اساں
اپݨے مال ستے ٹبر وچ رُدھیئے رہ گئے ہیں توں
ساڈے کیتے بخشش منگ او اپݨے زبانیں نال
آہدن جو انہیں دسے دلیں وچ نئیں جے اللہ تہاکوں نقصان
ڈیوݨ دا ارادہ کرسے یا فائدہ پچاوݨ دا ارادہ کرسے
ستے اوندے مقابلے وچ کون کجھ کر سگدسے اصل
اللہ تہاڈے عملیں کنیں باخبر ہے۔

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَ الْمُؤْمِنُوْنَ
اِلٰۤى اَهْلِیْهِمْ اَبَدًا وَّ زُیِّنَ ذٰلِكَ فِیْ قُلُوْبِكُمْ وَ
ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖۚ وَ كُنْتُمْ قَوْمًۢا بُوْرًا ۝١٣

١٣۔ اصل تساں خیال کیتے جو رسول ستے مومن اصلو
کڈاہیں اپݨے ہالیں دو ستے ٹبر دو نہ ولسن اسے
خیال تہاڈے دل وچ سوہݨا کر ڈتا گیا ہا ستے تساں
گندہ خیال کیتے ستے تساں ہلاک تھیوݨ والی قوم

ہا وسے۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَعِيْرًا ⑬

۱۴۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں منیندا تے بے شک اساں کافریں کیتے بھڑکݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑮

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ہے جنیکوں چاہندے بخشیندے تے جنیکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

سَيَقُوْلُ الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْۚ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلٰمَ اللّٰهِؕ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ تَحْسُدُوْنَنَاؕ بَلْ كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ⑯

۱٦۔ پچھو رہݨ والے ضرور آکھسن اول ویلھے جیلھے تساں مال غنیمت کٹھا کرݨ کیتے ویسو جو ساکوں نال ونجݨ دی اجازت ڈیو او چاہندن جو اللہ دے کلام کوں بدل ڈیون توں آکھ تساں اصلو ساڈے پچھو نہ ٹرو ایہو اللہ دا فیصلہ ہے او آکھسن اصل تساں حسد کریندے ہو او گال اصلو سمجھدے نہیں۔

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَۚ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًاۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ⑰

۱۷۔ توں پچھو رہݨ والے عربیں کوں آکھ تہاکوں اوں قوم دے مقابلے کیتے سڈیا ویسی جیرھی ڈاڈھی جنگ کرݨ والی ہے تساں انہیں نال جنگ کریسو یا او مسلمان تھی ویسن جے تساں اطاعت کرو اللہ تہاکوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تساں پھر ویسو جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہاوے تے او تہاکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈیسی۔

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌؕ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ⑱

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کریسی اللہ اونکوں بہشت وچ پلیسی جنیدے وچ نہراں وہندیاں پئین تے جیرھا منہ پھریسی او اونکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈیسی۔

ع ۲ النصف

لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ
الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ
عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اللہ مومنیں تے اوں ویلھے بہوں خوش تھئے جیلھے اوونڑ دے تلّے تیڈی بیعت کریندے پئے ہن اونکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ لگ گیئے اللہ انہیں تے سکون لہائے تے انہیں کوں کولو دی فتح ڈتی اِس۔

وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے بہوں سارا مالِ غنیمت جیرھا او گھندے پئن تے اللہ غالب تے سیانڑا ہِ۔

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا
فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ
وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيْمًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اللہ تہاڈے کیتے بہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں تساں گھنسوے مال اوں تہاکوں تکھیں ڈِسے ڈِتے تے لوکیں دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنیں کیتے نشان بنڑے تے تہاکوں سدھے راہ دو نیوسے۔

وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ۭ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے ڈوجھی گال جنیدی تہاکوں طاقت نہ ہائی اللہ سیئں اوندا فیصلہ کر ڈِتے تے اللہ ہر شئے تے قادرِ۔

وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۲۳﴾

۲۳۔ جے کافر تہاڈے نال جنگ کرن تے او کنڈ ولا کے ٹُر ولیسن تے ول انہیں کوں نہ سنگتی مِلسی تے نہ کوئی مددگار

سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ښ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی ہِ تے توں اللہ دی سنت کوں وٹیا ہویا نہ ڈیکھسیں۔

وَهُوَ الَّذِيْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ
عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۭ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ او ہوِ جیں اونہیں دے ہتھ تساں کنیں تے تہاڈے ہتھ انہیں کنیں تہاڈے انہیں دے غالب آونڑ دے بعد مکہ وِچ روک ڈِتے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈِہدا کھڑے۔

هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ۭ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَاۗءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافرن تے تہاکوں مسجد حرام کنیں رُکیندن تے وقف قربانی کنیں دی رُکیندن جو او اپنڑی اصل جا تیں پُج سگے تے جے کجھ مومن مرد تے

تَطَـُٔوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۲۶﴾

مومن عورتاں نہ ہوون ہا تہاکوں جنہیں دا پتہ نہ ہا جے اے ڈر نہ ہوے ہا تے تہاڈے اتے غیب لگسی علم دے بغیر (تے اساں تہاکوں لڑن ڈیوں ہا) تاں جو اللہ جینکوں چاہندے اپنی رحمت دچ داخل کرے تے جے اِڈے اُڈے تھی ونجن ہا تے اساں اہنیں وچوں کافریں کو ڈکھ ڈیسوں.

اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۲۷﴾ ع

۲۷۔ جیلھے کافریں اپنے دلیں وچ جہولت آلی وٹپ کرن والی روح پیدا کیتی تے اللہ سئیں اپنے رسول تے تے مومنیں تے آرام لہایا تے تقوی تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں دا تے انہیں دے ٹبر دا حق ہا تے اللہ سئیں ہر شئے کوں بہوں جاندے۔

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ۭ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اللہ سئیں اپنے رسول دی رؤیا کوں سچا کر ڈتا جو تساں مسجد حرام وچ پہسو جے اللہ چاہسے امن نال سریں دے وال مُنا کے تے چھوٹے کرا کے۔ تساں ڈرسو نہ تے اوکوں پتہ ہے جو تساں نہ جاندے ہاوے تے ایندے سوا ہک نزدیکی فتح رکھیس۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اوہو ہے جئیں اپنے رسول کوں ہدایت تے دینِ حق نال پٹھے تاں جو اوکوں سارے دینیں تے غالب کرے تے اللہ کافی گواہ۔

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ۭ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗٓ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ۡ سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيْلِ ۚ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ

معانقۃ ۱۵ عند المتقدمین

۳۰۔ محمد اللہ دے رسول ہن تے جیڑھے اوندے نال ہن او کافریں دے مقابلے وچ سخت تے آپت وچ مہربان توں انہیں کوں ڈیکھسیں رکوع تے تے سجدے وچ او اللہ دا فضل تے اوندی خوشی گولیندن انہیں دے متھیں تے سجدیں دے

فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ ۭ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ۝۳۰

ع ۴ / ۱۲

نشانن اسے توریت وچ انہیں دی مثال تے
انجیل وچ مثال ہک رڑھ آلی کار جیرھی اپنی روئیدگی
کڈھی او نکوں پکا کیتے سی تے او بہوں
پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکڑی تھی گئی
زمیندار کوں بہوں چنگی لگدی ہے تے کافر کوڑیندن
تے اللہ مومنیں نال تے جیرھے نیک عمل کریندن
انہیں نال بخشش تے وڈے اجر دا وعدہ کیتا ہوئے

سُوْرَةُ الْحُجُرٰتِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورة حجرات مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندان اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ②

۲۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے سامݨے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والاہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْۤا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تَشْعُرُوْنَ ③

۳۔ اے مومنو اپݨے الا نبی دے الا کنیں اچا نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آپت وچ الیندے ہو ناں تاں تہاڈے عمل ونجیج ویسن تے تہاکوں پتہ وی نہ لگسی۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ؕ
لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ④

۴۔ بے شک جیرھے اللہ دے رسول دے کولہو اپݨے الا جھکے رکھیندن اللہ انہیں دے دلیں دے تقوی دا امتحان گھن چکئے انہیں کیتے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ⑤

۵۔ بے شک جیرھے تیکوں کندھیں دے پچھوں سڈ مریندن انہیں وچو اکثر عقل نہیں کریندے۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑥

۶۔ تے جے او صبر کرن نتے توں آپ انہیں دو باہر وآویں تے انہیں کیتے چنگا ہے تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُوْۤا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا
عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ⑦

۷۔ اے مومنو جے تساں کنیں فاسق کوئی خبر آنے تے پچھ گدھا کرو اے نہ تھیوے جو تساں کہیں قوم کیتے لاعلمی نال مصیبت بݨو تے ول اپݨے کمیں دی وجہ نال شرمندہ تھی ونجو۔

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۭ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ
كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ
الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ۭ اُولٰۗىِٕكَ
هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۸

۸۔ ستے جاݨ گھنو جو تہاڈے وچ اللہ دا
رسول ہے جے بہوں گالہیں وچ تہاڈا آکھݨ منے
تے تہاکوں تکلیف تھیسی تے اصل اللہ تہاڈے
کیتے ایمان پسند کیتے تے انیکوں تہاڈے دلیں وچ
سونہا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ
کوں پسند نسی کیتا ایہے ہدایت پاوݨ والن۔

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۭ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۹

۹۔ اللہ دا فضل تے اوندا احسان، اللہ جاݨݨ
والا تے سیاݨا ہے۔

وَاِنْ طَاۗىِٕفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا
بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَي الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا
الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْۗءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَاۗءَتْ
فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۱۰

۱۰۔ تے جے مومنیں دے ڈو ٹولے بھڑ پووݨ
انہیں ڈونہائیں وچ صلح کراؤ تے جے کوئی
ہک بے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم
نال بھڑو جے تئیں او اللہ دے حکم دو ول
آوے تے جے ول آوے تے انصاف نال
انہیں دی صلح کراؤ تے انصاف کرو بے شک
اللہ سیئش انصاف کرݨ والیں کوں چنگا جاݨدے۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۱۱

۱۱۔ مومن تے بھرائن اپݨے بھرانویں وچ صلح کراؤ
تے اللہ کنیں ڈرو تاں جو تہاڈے اتے رحم
کیتا ونجے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ
مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ
وَلَا نِسَاۗءٌ مِّنْ نِّسَاۗءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ۭ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوْقُ
بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ
الظّٰلِمُوْنَ ۱۲

۱۲۔ اے مومنو کوئی قوم پی قوم تے نہ کھلے ٹھٹھی سگدے
جو او انہیں کنیں چنگے ہووݨ تے نہ ترمیتیں پی
ترمیتیں تے کھلن ٹھٹھی سگدے جو او انہیں کنیں
چنگیاں ہووݨ تے ہک ڈوجھے کوں طعنے نہ
ماریئے کرو تے ہک ڈوجھے دے ناں نہ وگاڑیئے
کرو ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں بہوں گندہ ہے
تے جیڑھا توبہ نہ کریسی ایہے لوک ظالمن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ ۡ اِنَّ

۱۳۔ اے مومنو بہوں سارے گماݨیں کنیں بچو بے شک

بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا تَجَسَّسُوْا وَلَا يَغْتَبْ بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ؕ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲﴾

کجھ گمان گناہن تے جاسوسی نہ کرو تے کوئی ہے دے کنڈ پچھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اے پسند کریسی جو اپنڑے موئے بھرا دا ماس کھاوے تساں ناپسند کریسو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ توبہ قبول کرنڑ والا تے مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوْا ؕ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ اے لوکو بے شک اساں تہاکوں مرد تے عورت نال پیدا کیتے تے تہاڈے ٹولے تے قبیلے بنڑائنسے تاں جو ہک ڈوجھے کوں سنجانڑ سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا او ہے جیرھا متقی ہے بے شک اللہ جانڑنڑ والا تے باخبر۔

قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ؕ قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ قُوْلُوْۤا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِىْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ بدو آہدن اساں من گدھے توں آکھ تساں مومن نئیں ہے اصل آکھو اساں اسلام آندے تہاڈے دلیں وچ حالی ایمان کائنی بیٹھا تے جے تساں اللہ تے اوندے رسول دا آکھنڑ منیسو تے تہاڈے عمل اصلو نہ گھٹائے ویسن بے شک اللہ بخشنڑ والا تے مہربان۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ مومن اوہن جیرھے اللہ تے اوندے رسول کوں منیندن ول شک نہیں کریندے تے اپنڑے مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جہاد کریندن ایہے لوک سچے ہن۔

قُلْ اَتُعَلِّمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپنڑا دین سکھلیندے ہو اللہ جانڑدے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر شئے کوں جانڑدے۔

يَمُنُّوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا عَلَىَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ او اپنڑے اسلام دا تیڈے اتے احسان لیندن توں آکھ میڈے اتے اپنڑے اسلام دا احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تہاڈے اتے احسان

جو اوں تہاکوں ہدایت ڈتی ہے ایمان کیتے جے
تساں سچے ہوسے۔

إِنَّ اللّٰهَ يَعۡلَمُ غَيۡبَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ وَاللّٰهُ
بَصِيۡرٌۢ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ ۝۱۹ ع ۲ ۱۴

۱۹ ۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے غیب
کوں جاندے تے اللہ جو تساں کریندے ہو اونکوں
ڈیہدا کھڑے۔

سُوْرَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ قٓ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۳ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ②

۲۔ قادرِ اللہ سیٹھ، قرآن مجید گواہ۔

بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ
هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ③

۳۔ اصل او حیران جو انہیں دو ہک ڈراوݨ والا اناہیں وچو آگئے۔ کافریں آکھئے اے عجیب گال۔

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌۢ
بَعِيْدٌ ④

۴۔ کیا جیلھے اساں مر ویسوں تے مٹی تھی ویسوں اے ولݨ آلی گال عقل کنیں پریں لگدی ہے۔

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا
كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ⑤

۵۔ ساکوں پتہ ہے جو زمین انہیں وچو گھٹیندی ہے تے اساں کنیں کتاب جیرھی ہر گال محفوظ رکھیندی ہے۔

بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ
مَّرِيْجٍ ⑥

۶۔ اصل انہیں سچ کوں جھٹلائے جیلھے او انہیں کنیں آگئے تے او رلئے ملئے خیال وچن۔

اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا
وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ⑦

۷۔ کیا انہیں اپݨے اُتے آسمان کوں نہیں ڈٹھا اساں اونکوں کیویں بݨائے تے اونکوں سوہݨا کیتے تے اوندے وچ کوئی کھلی جا کاہ نئیں۔

وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا
فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ⑧

۸۔ زمین کوں اساں وچھائے ہے تے اوندے وچ پہاڑ بݨائنسے تے اوندے وچ ہر قسم دے سوہݨے جوڑے بݨائن۔

تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ⑨

۹۔ ہر جھکݨ والے بندے کیتے نصیحت ایندے وچ تے نشان۔

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ
وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ⑩

۱۰۔ تے اساں آسمان کنیں برکت آلا پاݨی لہائے تے اوندے نال باغ پیدا کیتنسے تے کپیݨ والی رڑھ دے داݨے وی۔

وَ النَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے اچیاں کھجیاں بنائن جنہیں دے گوشے ہک ڈو جھے دے اتے ہوندن۔

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَ اَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ؕ كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ او بندیں کیتے رزق تے اوں پاݨی نال اساں مُردہ زمین کوں وسوں کریندے ہیں ایویں ولا جیندا تھیوݨ۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّ اَصْحٰبُ الرَّسِّ وَ ثَمُوْدُ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ انہیں کنیں پہلے نوح، کھوہ آلیں تے ثمود دی قوم جھٹلائے۔

وَ عَادٌ وَّ فِرْعَوْنُ وَ اِخْوَانُ لُوْطٍ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھرانویں۔

وَّ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَ قَوْمُ تُبَّعٍ ؕ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے جنگل آلیں تے تبع دی قوم دی ساریں رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ پورا تھئے۔

اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ؕ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ کیا اساں پہلی پیدائش کنیں تھک گئے ہیں۔ اصل او نویں سروں پیدا تھیوݨ دے وچ شک کریندے پئین۔

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَ نَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚۖ وَ نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے اساں انسان کوں پیدا کیتے تے جاݨدے ہیں جو اوندا نفس وسوسے پیدا کریندے تے اساں اوندی شہ رگ دے وی کولھو ہیں۔

اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَ عَنِ الشِّمَالِ قَعِيْدٌ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ جیلھے ڈو نگران (فرشتے) کھبے تے سجے بیٹھن ڈیہدے پئین۔

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ انسان کوئی وی گال نئیں کریندا تے اوندے نال ہک نگران تے محافظ ہوندے۔

وَ جَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے موت دی بے ہوشی ادسی اے سچ ایہا ہائی جیں کنیں توں درکلا ہانویں۔

وَ نُفِخَ فِي الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ دھوتوں وجایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔

وَ جَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّ شَهِيْدٌ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ ہر جان آدسی اوندے نال ہک ہکلݨ آلا تے ہک گواہ ہوسی۔

لَقَدْ كُنْتَ فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿٢٢﴾

٢٣- توں غفلت وچ ہانویں ایں گال کنیں اساں تیڈا پردہ ہٹائے اَج تیڈی نظر تکھی ہے۔

وَقَالَ قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيْدٌ ﴿٢٣﴾

٢٤- اوندا سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنیں تیار۔

اَلْقِيَا فِيْ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٢٤﴾

٢٥- تساں ڈوہیں ہر کافر تے حد کنیں ودھن والے کوں دوزخ وچ سٹو۔

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبِ ﴿٢٥﴾

٢٦- ایویں چنگائی کنیں بہوں ہٹکن والے تے حد کنیں ودھن والے تے شک پاون والے کوں وی

الَّذِيْ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيْدِ ﴿٢٦﴾

٢٧- جیں اللہ دے نال بیا معبود بنا گدھا انہیں کوں سخت عذاب وچ سٹو۔

قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ﴿٢٧﴾

٢٨- اوندا سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں اینکوں منہ زور نہ بنایا ہا اے آپ پرلے درجے دی گمراہی وچ ہا۔

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيْدِ ﴿٢٨﴾

٢٩- اللہ آکھسی میڈے سامنے نہ بھڑو میں پہلے تہاڈو عذاب دی خبر پٹھی ہائی۔

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٢٩﴾ ع

٣٠- میڈے سامنے گال وٹیندی نہیں تے میں بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریندا۔

يَوْمَ نَقُوْلُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿٣٠﴾

٣١- جڈاں اساں دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھر بج گئیں او آکھسی پی کئی شئے ہے۔

وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ﴿٣١﴾

٣٢- تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کر ڈتی ویسی۔

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيْظٍ ﴿٣٢﴾

٣٣- اے جنت ہر جھکن والے تے خبرلیت دے کیتے ہے جنیدا تہاڈے نال وعدہ ہا۔

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيْبٍ ﴿٣٣﴾

٣٤- جیرھا اَگ کے رحمٰن خدا کنیں ڈرسی تے اللہ دو جھکن والے دل نال آوسی۔

اُدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿٣٤﴾

٣٥- تساں جنت وچ سلامتی نال پیہہ ونجو اے ہمیشہ رہن دا ڈینہہ۔

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَ لَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٦﴾

٣٦۔ اوندے وچ جو او چاہسن ملسی تے اساں کنیں بیا ودھ وی ہے۔

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِى الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٧﴾

٣٧۔ تے انہیں کنیں پہلے اساں کِتے تلاؤ ستیاں ہلاک کیتن انہیں دی پکڑ وی تکڑی ہائی تے او ملک دے ہر گوشے وچ ایجھٹ کیتے اکھڈیں کھٹی پئے ہن ہنڑ کوئی بچنڑ دی جا ہے؟

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿٣٨﴾

٣٨۔ بے شک ایندے وچ دل آسلے کیتے نصیحت تے جیڑھا کن لیندے تے غور کریندے تے ڈِہدے اوندے کیتے وی نصیحت۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿٣٩﴾

٣٩۔ تے اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ چھی دوریں وچ پیدا کیتے تے ساکوں تھکیڑا نہیں تھیا۔

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿۴٠﴾

۴٠۔ جو او آہدن اوندے تے توں صبر کر تے اپنڑے رب دی صفتیں نال تسبیح کر سجھ نکلنڑ کنیں پہلے تے لہنڑ کنیں دی پہلے۔

وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿۴١﴾

۴١۔ تے رات کوں وی اوندی تسبیح کر تے ہر عبادت دے چھیکڑ وچ وی۔

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿۴٢﴾

۴٢۔ تے سُنڑ جڈاں ہک سڈنڑ والا کولہو کنیں سڈیسی

يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿۴٣﴾

۴٣۔ تے جیڈاں او حق آونڑ والے عذاب دا شور سنڑسن اے جیندا تھیونڑ دا ڈینہہ ہوسی۔

اِنَّا نَحْنُ نُحْىٖ وَنُمِيْتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں تے ساڈو ولٹے۔

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۗ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿۴٥﴾

۴٥۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ ویسی تے او جلدی نکلسن اے حشر ساڈے کیتے سوکھا ہے۔

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۚ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَّخَافُ وَعِيْدِ ﴿۴٦﴾ ع

۴٦۔ اساں جانڑدے ہیں جو او آہدن تے توں انہیں تے جابر نوحیں توں محض اونکوں قرآن نال نصیحت کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

سُوْرَةُ الذّٰرِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ ذاریات مکیّ ہے تے بسم اللہ نال اینیاں ٦١ آیتاں تے ٣ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان ہے۔

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ②

٢۔ او ہوائیں گواہ ہن جیرھیاں جھڑ اڈاری ودین۔

فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ③

٣۔ تے مینہہ دا بار چیندن۔

فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ④

٤۔ تے ہولے ہولے ٹُر دین۔

فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا ⑤

٥۔ تے ساڈے حُکم ونڈیندن۔

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ⑥

٦۔ جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیتا گئے او سچا ہے۔

وَّاِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ ⑦

٧۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ⑧

٨۔ تے آسمان پیش جیرھا رستیں آلا ہے۔

اِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨

٩۔ بے شک تساں اختلاف وِچ ہوے۔

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ⑩

اوندے نال او شخص پھیریا ویندے جیندے کیتے حکم تھیندے۔

قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ⑪

١١۔ اٹکلاں کرݨ والے ہلاک تھی گئے۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ ⑫

١٢۔ جیرھے غفلت وِچ بھلئے پئین۔

يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ ⑬

١٣۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہہ کڈݨ۔

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ⑭

١٤۔ جڈاں او بھاتے ازمائے ولسین۔

ذُوْقُوْا فِتْنَتَكُمْ ۭ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ⑮

١٥۔ چکھو اپݨے عذاب کوں جیرھا ہے جیرھا تساں جلدی منگدے ہاوے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ⑯

١٦۔ بے شک متقی بہشت تے چشمیں وِچ ہوسن۔

اٰخِذِيْنَ مَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِيْنَ ⑰

١٧۔ جو انہیں دا رب انہیں کوں ڈیسی اوہو گھنسن۔ بیشک او ایں کنیں پہلے چنگے کم کریندے ہن۔

كَانُوْا قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ ⑱

١٨۔ تے رات کوں بہوں گھٹ سمدے رہن۔

وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ۝۱۹

۱۹۔ تے ڈینہہ کوں بخشش منگدے ہن۔

وَفِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ۝۲۰

۲۰۔ تے انہیں دے مال وِچ منگݨ تے نہ منگݨ والے دا حق ہا۔

وَفِي الْاَرْضِ اٰيٰتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَ ۝۲۱

۲۱۔ تے زمین وِچ یقین کرݨ والیں کیتے نشانین۔

وَفِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ۭ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ۝۲۲

۲۲۔ تے تہاڈے اپݨے وجود وچ وی نشانین تساں ڈیہدے نوسے۔

وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ۝۲۳

۲۳۔ تے آسمان وِچ تہاڈا رزق تے اوہی جیندا تہاڈے نال وعدہ ہا۔

فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ۝۲۴

۲۴۔ آسمانیں تے زمین دے رب دی قسم بے شک او سچ جیویں تساں الیندے پئے ہو۔

ع

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ الْمُكْرَمِيْنَ ۝۲۵

۲۵۔ کیا تیں کنیں ابراہیم دے عزت دار مہمانیں دی گال پجی ہے۔

اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ۭ قَالَ سَلٰمٌ ۚ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ۝۲۶

۲۶۔ جیلھے او اوں کنیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہووے اوں آکھئے سلامتی ہووے تساں اݨ سونہیں لوک ہوے۔

فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍ ۝۲۷

۲۷۔ ول او اپݨے گھر والیں دو چپ چپاتے آئے تے ہک بھنا ہویا وچھا چا آئے۔

فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ۝۲۸

۲۸۔ انہیں دے کولھو کیتے سی تے آکھئے سی کیا تساں کھندے نوسے۔

فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ۭ قَالُوْا لَا تَخَفْ ۭ وَبَشَّرُوْهُ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ۝۲۹

۲۹۔ انہیں کنیں ڈر محسوس کیتے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈر تے انہیں اوںکوں ہک عالم پتر دی خوش خبری ڈتی۔

فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِيْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوْزٌ عَقِيْمٌ ۝۳۰

۳۰۔ اوندی زال آئی شرمیندی پئی ہائی اپݨے منہ تے چاٹاں مارن پے گئی تے آکھیس میں بڈھی تے سنڈھ تریمت ہاں۔

قَالُوْا كَذٰلِكِ ۙ قَالَ رَبُّكِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ۝۳۱

۳۱۔ انہیں آکھئے ایویں ہے تیڈے رب آکھئے اے تھیسی تے بے شک او بہوں سیاݨا تے

ہوں جانٹ والا ہے۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ اوں آکھئے تہاڈا کیا کم اے قاصدو۔

قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹھے گئے ہیں۔

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِيْنٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تاں جو اساں انہیں تے رسنی مٹی دے ڈیلھ سٹوں۔

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ انہیں ڈیلھیں تے تیڈے رب نے حد کنیں ودھݨ والی قوم کیتے نشان لائے ہوئن۔

فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اساں اوندے وچو مومنیں کوں کڈھ کڈھا۔

فَمَا وَجَدْنَا فِيْهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا بیا کوئی گھر نہیں ملیا۔

وَتَرَكْنَا فِيْهَآ اٰيَةً لِّلَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اساں اوندے وچ انہیں لوکیں کیتے نشان چھوڑ ڈیئے جیڑھے ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب کنیں ڈردن۔

وَفِيْ مُوْسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنٰهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے موسیٰ وچ نشان ہن جیلھے اساں اونکوں کھلی کھلی دلیل ڈے کے فرعون دو بھیجے۔

فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سٰحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ او کنڈ ولا کے اپݨے بتیں دو ٹر گیا تے آکھیس اے جادوگر تے پاگل۔

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ گدھا تے انہیں کوں سمندر وچ سٹ گھتیا تے اَج تئیں او ملامت تھیندا پئے۔

وَفِيْ عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے عاد وچ نشان ہن جیلھے اساں انہیں تے ڈاڈھی اندھاری گھولی ہائی۔

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيْمِ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ او جیڑھی شئے تے اندی ہائی اوں کوں محض گلی ہوئی ہڈیں آلی کار کر ڈیندی ہائی۔

وَفِيْ ثَمُوْدَ اِذْ قِيْلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوْا

۴۳۔ تے ثمود وچ وی نشان ہن جیلھے انہیں کوں

حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۴۴﴾

آکھیا گیا ہا جو ہک مدت تئیں فائدہ

فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ وَهُمْ
يَنْظُرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہدیں ڈہدیں ہک عذاب آپکڑیا۔

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مِنْ قِيَامٍ وَّمَا كَانُوْا مُنْتَصِرِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ او نہ کھڑے تھی سگدے ہن تے نہ او مدد گھن سگدے ہن۔

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۴۷﴾ ع ۲

۴۷۔ تے ایں کنیں پہلے نوح دی قوم وی ہائی او وی نافرمان قوم ہن۔

وَالسَّمَآءَ بَنَيْنٰهَا بِاَيْىدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے اساں آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بݨائے تے اساں بہوں ودھاوݨ دی طاقت رکھیندے ہیں۔

وَالْاَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْمٰهِدُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اساں بہوں چنگے وچھاوݨ والے ہیں۔

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے ہر شئے دے اساں جوڑے بݨائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

فَفِرُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ ؕ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تساں اللہ دو درکو بے شک میں اوندے ولوں تہاکوں کھلا کھلا ہوشیار کرݨ والا ہاں۔

وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ؕ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے اللہ دے نال کہیں بے کوں معبود نہ بݨاؤ بے شک میں تہاکوں کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا
قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ ایویں انہیں کنیں پہلے جڈاں رسول آئے انہیں آکھئے اے تے محض جادوگر تے پاگل۔

اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی ہے اصل او ہن وی منہ زور لوک۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ توں انہیں کنیں کنڈ ولا گھن، تیکوں ملامت نہ کیتا ویسی۔

وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنیں کوں فائدہ ڈیندی ہے۔

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے میں جنیں تے انسانیں کوں محض ات گالھوں پیدا کیتے جو او میڈی عبادت کرن۔

مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ میں انہیں کنیں روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا جو او میکوں روٹی کھواون۔

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیون والا تے زبردست طاقت والا ہے۔

فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ بے شک ظالمیں دے اوہیں گناہ ہن جیویں انہیں دے سائیں کیتے ہن او جلدی نہ کرن۔

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ کافریں کیتے اوں ڈینہہ ہلاکت ہے جیرھے ڈینہہ دا انہیں نال وعدہ کیتا ویندا ہا۔

سُوْرَةُ الطُّوْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ طور مکیّ ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۰ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالطُّوْرِ ②

۲۔ طور گواہ۔

وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ③

۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔

فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ④

۴۔ جیرھی کھلڑیئے کاغذیں تے لکھی ہوئی ہے۔

وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ⑤

۵۔ تے ہمیشہ آباد رہݨ والا خانہ کعبہ گواہ۔

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ⑥

۶۔ تے اُچی رہݨ والی چھت گواہ۔

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ⑦

۷۔ تے چھولیاں مارݨ والا سمندر گواہ۔

اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧

۸۔ بے شک تیڈے رب دا عذاب ضرور اوسی۔

مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ⑨

۹۔ اونکوں کوئی ہٹا نہیں سگدا۔

يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ⑩

۱۰۔ جڈاں بدل جوش وچ ہوسی۔

وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪

۱۱۔ تے پہاڑ ٹر پوسن۔

فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ⑫

۱۲۔ تے اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے ہلاکت۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ⑬

۱۳۔ جیرھے اپݨی بے ہودگی وچ کھیڈ دے پئے ہن۔

يَوْمَ يُدَعُّوْنَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ⑭

۱۴۔ جیلھے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے نیتا ویسی۔

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ⑮

۱۵۔ اے او بھاہ ہے جنیدا تساں انکار کریندے ہاوے۔

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ⑯

۱۶۔ کیا اے جادو ہے یا تہاکوں کئی شئے ڈسدی نئیں۔

اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا ۚ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ۭ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑰

۱۷۔ ایندے وچ پہہ ونجو صبر کرو یا نہ صبر کرو تہاڈے کیتے ہکا گال تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویندا پئے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ⑱

۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نعمتیں وچ ہوسن۔

فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ وَوَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ
عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ﴿١٩﴾

۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی او اوندے تے خوش
ہوسن تے انہیں دا رب انہیں کوں دوزخ دے
عذاب کنیں بچیسی۔

كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڈے عملیں دی وجہ
نال بابرکت۔

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٖ مَّصۡفُوفَةٖۖ وَزَوَّجۡنَٰهُم بِحُورٍ
عِينٖ ﴿٢١﴾

۲۱۔ او قطاریں وچ وچھے ہوئے ہمانچیں تے
وہانے رکھ کے بیٹھے ہوسن تے وڈی وڈی اکھیں
آلیاں تریمتیں انہیں دے اساں جوڑے بنڑیسوں۔

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱتَّبَعَتۡهُمۡ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ
أَلۡحَقۡنَا بِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَمَآ أَلَتۡنَٰهُم مِّنۡ عَمَلِهِم
مِّن شَيۡءٖۚ كُلُّ ٱمۡرِيِٕۭ بِمَا كَسَبَ رَهِينٞ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ جیڑھے ایمان گھن آئن تے انہیں دی اولاد
وی ایمان وچ انہیں دے پچھوں ٹری ہے اساں
انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیسوں
تے انہیں دے عملیں وچوں ذرا دی گھٹ نہ کریسوں
ہر شخص اپنڑے عملیں دے بدلے وچ گانڑھے ہے۔

وَأَمۡدَدۡنَٰهُم بِفَٰكِهَةٖ وَلَحۡمٖ مِّمَّا يَشۡتَهُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اساں انہیں کوں جو او چاہسن میوے
تے گوشت ڈیسوں۔

يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأۡسٗا لَّا لَغۡوٞ فِيهَا
وَلَا تَأۡثِيمٞ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ او اتھاں اتنجھے پیالیں کیتے بھڑسن جنیدے
نتیجے وچ نہ بکواس ہوسی تے نہ گناہ ہوسی۔

وَيَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ غِلۡمَانٞ لَّهُمۡ كَأَنَّهُمۡ لُؤۡلُؤٞ
مَّكۡنُونٞ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھار و چکر مریسن
ایویں لگسن جیویں او پردیں وچ ویلہٹے ہوئے
موتی ہن۔

وَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ تے او ہک ڈو جھے دو منہ کر کے پچھسن۔

قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا قَبۡلُ فِيٓ أَهۡلِنَا مُشۡفِقِينَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ آکھسن بے شک اساں پہلے وی اپنڑے ٹبر
دے انجام کنیں ڈر دے ہاسے۔

فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ اللہ سیئں ساڈے اتے احسان لائے اوں
ساکوں تتی لوار دے عذاب کنیں بچا گدے۔

إِنَّا كُنَّا مِن قَبۡلُ نَدۡعُوهُۖ إِنَّهُۥ هُوَ

۲۹۔ بے شک اساں ایں کنیں پہلے اونکوں سڈیندے

البر الرحيم ﴿٢٨﴾

ہاسے بے شک او نیک سلوک کرݨ والا
تے بہوں مہربان۔

فذكر فما انت بنعمت ربك بكاهن
ولا مجنون ﴿٢٩﴾

۳۰۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپݨے رب دی نعمت
نال نہ تے توں رملی ہویں تے نہ پاگل۔

ام يقولون شاعر نتربص به ريب
المنون ﴿٣٠﴾

۳۱۔ یا آہدن شاعر اساں ایندے کیتے زمانے
دی تباہی دا بھالا گِدھی پئے ہیں۔

قل تربصوا فاني معكم من المتربصين ﴿٣١﴾

۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنو بے شک میں تہاڈے
نال بھالا گِدھی کھڑاں۔

ام تامرهم احلامهم بهذا ام هم قوم
طاغون ﴿٣٢﴾

۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلاں انہیں کوں
اے حکم ڈیندن یا او منہ زور قوم ہِن۔

ام يقولون تقوله بل لا يؤمنون ﴿٣٣﴾

۳۴۔ کیا آہدن اوں آپو گال بݨائی ہے اصل او
منیندے نیئں۔

فلياتوا بحديث مثله ان كانوا
صدقين ﴿٣٤﴾

۳۵۔ اوہو جہیں کوئی گال تے آنن جے او سچے ہن۔

ام خلقوا من غير شيء ام هم الخلقون ﴿٣٥﴾

۳۶۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیتا گئے یا کیا او
پیدا کرݨ والن۔

ام خلقوا السموت والارض بل لا
يوقنون ﴿٣٦﴾

۳۷۔ کیا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او
یقین نہیں کریندے۔

ام عندهم خزاين ربك ام هم
المصيطرون ﴿٣٧﴾

۳۸۔ کیا انہیں کنیں تیڈے رب دے خزانے ہن
یا او داروغے ہن۔

ام لهم سلم يستمعون فيه فليات مستمعهم
بسلطن مبين ﴿٣٨﴾

۳۹۔ کیا انہیں کنیں پوڑی ہے جیندے نال او اللہ دیاں گالہیں
سݨدن تے اوندے سݨݨ والا کوئی کھلی دلیل گھن آوے۔

ام له البنت ولكم البنون ﴿٣٩﴾

۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڈے کیتے پُتر ن۔

ام تسئلهم اجرا فهم من مغرم مثقلون ﴿٤٠﴾

۴۱۔ کیا توں انہیں کنیں اجر منگدیں تے او چٹی دے بار
تلے آئے پئین۔

ام عندهم الغيب فهم يكتبون ﴿٤١﴾

۴۲۔ کیا او غیب جاݨدن تے او لکھدے پئین۔

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ کیا او تدبیر کرݨ چاہندن تے جیڑھے کافرن اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوِین۔

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ کیا انہیں کیتے اللّٰہ دے سوا کوئی معبودِ الٰہ ہئے؟ پاکِ جو او شرک کریندن۔

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ تے جے او آسمان کنیں کوئی ٹوٹا ڈھاندا ݙیکھن آہدن اسے گھاٹا بدلِ۔

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ انہیں کوں چھوڑ ݙے تاں جو او مِلن اوں ݙینہہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (ݙر نال) بے ہوش کر ݙِتا ویسی۔

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ جݙاں انہیں دیاں تدبیراں کجھ وی کم نہ اوسن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ تے بے شک ظالمیں کیتے عذاب اوں عذاب دے سواوی ہِن تے اصل بہوں سارے لوک ڄاݨدے نیئں۔

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

۴۹۔ توں اپݨے رب دے حکم تے قائم رہ بے شک توں ساݙے اکھیں دے سامݨے ہویں تے توں جیلھے اُٹھیں اپݨے رب دی حمد دے نال نال تسبیح کر

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

ع ۲

۵۰۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کر تے جیلھے تارے کنڈ ولاون اوں ویلھے دی تسبیح کر۔

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نجم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ﴿۲﴾

۲۔ او تارا گواہ جیلھے او تلے آ دسی۔

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ﴿۳﴾

۳۔ تہاڈا ساتھی نہ بھلئے تے نہ گمراہ تھئے۔

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ﴿۴﴾

۴۔ تے اپݨی خواہش نال گالہیں نہیں کریندا۔

اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ﴿۵﴾

۵۔ اسے وحی ہے جیرھی اوندو آئی ہے۔

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ﴿۶﴾

۶۔ اسے اونکوں طاقت والے خدا سکھائے۔

ذُوْ مِرَّةٍ ؕ فَاسْتَوٰى ﴿۷﴾

۷۔ ول ول طاقت ڈکھلیندے تے حکومت دے تخت تے بہہ گئے۔

وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ﴿۸﴾

۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندے پئے۔

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ﴿۹﴾

۹۔ ول او خدا دے کولہو تھیا تے خدا اوندے کولہو تھیا۔

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے او ڈو کمانیں دا وتر بݨ گئے یا ایں کنیں وی زیادہ کولہو تھئے۔

فَاَوْحٰۤى اِلٰى عَبْدِهٖ مَاۤ اَوْحٰى ﴿۱۱﴾

۱۱۔ ول اوں اپݨے بندے دو وحی کیتی جیرھی کیتی۔

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اوندے دل جو ڈٹھے اوں کوڑ نہیں ماریا۔

اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿۱۳﴾

۱۳۔ کیا تساں اوندے ڈیکھݨ تے جھیڑا لیندے ہو۔

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے اوں تے اونکوں ڈوجھی دفعہ ڈٹھے۔

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿۱۵﴾

۱۵۔ اوں بیر نال جیرھی سب توں چھیکڑ وچ ہائی۔

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ﴿۱۶﴾

۱۶۔ اوندے نال جنت الماوٰی ہے۔

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اوں بیر کوں لکاوݨ والی شئے لکا گھدا۔

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پھری تے نہ اگو ودھی ہائی۔

لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اوں اپݨے رب دے وڈے نشانیں وچوں کجھ ڈٹھا۔

أَفَرَءَيْتُمُ ٱللَّٰتَ وَٱلْعُزَّىٰ ﴿٢٠﴾
وَمَنَوٰةَ ٱلثَّالِثَةَ ٱلْأُخْرَىٰٓ ﴿٢١﴾
أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلْأُنثَىٰ ﴿٢٢﴾
تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰٓ ﴿٢٣﴾
إِنْ هِىَ إِلَّآ أَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَمَا تَهْوَى ٱلْأَنفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ ٱلْهُدَىٰٓ ﴿٢٣﴾
أَمْ لِلْإِنسَٰنِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٥﴾
فَلِلَّهِ ٱلْءَاخِرَةُ وَٱلْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾ ع
وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغْنِى شَفَٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ أَن يَأْذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرْضَىٰٓ ﴿٢٧﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ ٱلْأُنثَىٰ ﴿٢٨﴾
وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ ۖ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٩﴾
فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٣٠﴾
ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿٣١﴾ ع

۲۰۔ تساں لات تے عزیٰ دا حال سناؤ۔
۲۱۔ تے تریجھے منات دا وی جیرھا بیا ہے۔
۲۲۔ کیا تہاڈے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے چھوہریں ہن۔
۲۳۔ اے تے کاݨی ونڈ۔
۲۴۔ اے کجھ ناں ہن جیرھے تساں تے تہاڈے پیو ڈاڈیں رکھ گدھن اللہ سئیں ایندے کیتے کوئی دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے پین تے اوندی جو انہیں دے نفس چاہندن تے انہیں دو انہیں دے رب دلو ہدایت آگئی ہے۔
۲۵۔ کیا انسان جو خواہش کرے اونکوں مل ویندی ہے۔
۲۶۔ (سݨو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں ہن۔
۲۷۔ تے آسمان وچ بہوں سارے فرشتے ہن جنہیں دی سفارش کوئی فائدہ نہیں ڈیندی سوائے ایندے جو اللہ جنیندے کیتے اجازت ڈیوے تے پسند کرے۔
۲۸۔ بے شک جیرھے آخرت تے ایمان نہیں ایندے او فرشتیں دے تریمتیں جہیں ناں رکھیندن
۲۹۔ تے انہیں کوں ایندا کوئی پتہ نہیں او محض گمان دے پچھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نہیں ڈیندا۔
۳۰۔ تے جیرھا ساڈے ذکر کنیں منہ پھریندے اوں کنیں منہ پھیر گھن تے او محض دنیا دی زندگی چاہندے۔
۳۱۔ انہیں دا علم ایہو تلا ہے بے شک تیڈا رب بہوں جاݨدے جیرھا اپݨے راہ کنیں پریں ہے تے او جاݨدے

جیرھا سدھے راہ تے ہے۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ
الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا
بِالْحُسْنٰى ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین وچ ہے سب اللہ دا ہے تاں جو اللہ سیئس گناہ گاریں کوں انہیں دے عملیں دی سزا تے چنگے کم کرݨ والیں کوں چنگی جزا ڈیوے۔

اَلَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا
اللَّمَمَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ
اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِيْ
بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنِ اتَّقٰى ﴿۳۲﴾

۳۳۔ جیڑھے لوک سوائے وڑینڈھی تیں ونجݨ دے وڈے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں بچدن تے بے شک تیڈا رب ہوں بخشݨ والا ہے تے او جاݨدے جیلھے اوں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے تے جیلھے تساں ماں دے ڈڈھیں وچ گئے ہوئے ہادے تے تساں اپݨے آپ کوں پاک نہ آکھو او ہوں جاݨدے اونکوں جیرھا متقی ہے۔

اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ تَوَلّٰى ﴿۳۳﴾

۳۴۔ کیا تیں کنڈ ولاوݨ والے کوں ڈٹھے۔

وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے تھوڑا ڈتے سی تے ول شومائی کیتی اِس۔

اَعِنْدَهٗ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿۳۵﴾

۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے او ڈیہدا پئے۔

اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِيْ صُحُفِ مُوْسٰى ﴿۳۶﴾

۳۷۔ یا اونکوں موسٰی دی شریعت دا پتہ نہیں۔

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وَفّٰٓى ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے ابراہیم دا جیں وعدہ پورا کیتے۔

اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ﴿۳۸﴾

۳۹۔ جو کوئی جان ہے دا بار نہ چیسی۔

وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا ملسی جتنا او کوشش کریسی۔

وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ يُرٰى ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے اوندی کوشش دا نتیجہ ڈکھایا ویسی۔

ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ﴿۴۱﴾

۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی۔

وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے بے شک تیڈے رب دے ہتھ فیصلہ ہے۔

وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے بے شک او ہو کھلیندے تے او ہو رویندے

وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے بے شک او ہو مریندے تے جویندے۔

وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے بیشک ہوں جوان تے تریمتیں دے جوڑے پیدا کیتن۔

مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿۴۶﴾
۴۷- ہک نطفے کنیں جیرھا سٹیا ویندے۔

وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿۴۷﴾
۴۸- تے ڈوجھی دفعہ پیدا کرݨ دی ہوندے ذمے ہے۔

وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿۴۸﴾
۴۹- تے بے شک اوہو امیر کریندے تے غریب کریندے۔

وَاَنَّهٗ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿۴۹﴾
۵۰- تے بے شک اوہو شعریٰ ستارے دا مالک

وَاَنَّهٗۤ اَهْلَكَ عَادَا اِۨلْاُوْلٰى ﴿۵۰﴾
۵۱- تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک کیتا ہا۔

وَثَمُوْدَاۡ فَمَاۤ اَبْقٰى ﴿۵۱﴾
۵۲- تے ثمود کوں وی تے کجھ نسی بچایا۔

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿۵۲﴾
۵۳- تے پہلے نوح دی قوم کوں وی۔ بے شک او ہوں ظالم تے منہ زور ہسن۔

وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿۵۳﴾
۵۴- تے اُپتریاں ہویاں وستیاں وی۔

فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿۵۴﴾
۵۵- تے اونکوں ڈھکا گِدھا جیرھی شئے ڈھکیندی ہے۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿۵۵﴾
۵۶- توں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے شک کریسیں۔

هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿۵۶﴾
۵۷- اے وی پہلے رسولیں وچوں ہک رسول۔

اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿۵۷﴾
۵۸- وقت کولھو آ گئے۔

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿۵۸﴾
۵۹- اللہ دے سوا اینکوں کوئی ٹال نہیں سگدا۔

اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿۵۹﴾
۶۰- کیا تساں ایں گال تے حیران تھیندے ہو۔

وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿۶۰﴾
۶۱- تے کھلدے ہو تے روندے نوہے۔

وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿۶۱﴾
۶۲- تے تساں حیران ہوسے۔

فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ﴿۶۲﴾
۶۳- اللہ کوں سجدہ کرو تے اوندی عبادت کرو۔

سُوْرَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ قمر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۶ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②

۲۔ تباہی دی گھڑی کولہو آگئی ہے تے چندر پھٹ گئے۔

وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ③

۳۔ تے جے او نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گھنسن تے آکھسن اے ہمیشہ دا جادو ہے۔

وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ④

۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپݨی خواہشیں دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ الْاَنْۢبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ⑤

۵۔ تے انہیں دو خبراں آئن جنہیں وچ دڑکے ہن۔

حِكْمَةٌۢ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ⑥

۶۔ اثر کرݨ والیاں سٹپ دیاں گالیں ہن تے ڈراوݨ والیں کوئی فائدہ نہیں ڈتا۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ⑦ نصف

۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جڈاں سڈݨ والا ہک اوپری شئے دو سڈیسی۔

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ⑧

۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہویاں ہوسن تے او قبریں وچوں ایویں نکلسن جیویں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔

مُّهْطِعِيْنَ اِلَى الدَّاعِ ۭ يَقُوْلُ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨

۹۔ او سڈݨ والے دو درکدے ویندے ہوسن تے کافر آکھسن اے ڈینہہ ڈکھیں دا ہے۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا وَقَالُوْا مَجْنُوْنٌ وَّازْدُجِرَ ⑩

۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں ساڈے بندے کوں جھٹلائے تے آکھئے نیں اے پاگل تے ایندے اتے پھٹکار۔

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ ⑪

۱۱۔ تے اوں اپݨے رب کنیں دعا کیتی میں ڈھویا پیاں میڈی مدد کر (غلبہ ڈے)۔

فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ⑫

۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے

کھول ڈتے ایجھے پانی نال جیرھا جوش نال وہندا ہا۔

وَّ فَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے زمین تے چشمے وی کڈھ ڈیسے۔ پانی ہک ایجھی گال کیتے کٹھا تھیا جیندا فیصلہ تھی چکیا ہا۔

وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّ دُسُرٍ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے اساں اونکوں تختے تے پھٹیں آلی شئے تے بلہایا۔

تَجْرِىْ بِاَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے سامنڑے چلدی ہائی اے اوں شخص دا بدلہ ہا جیندا انکار کیتا

وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے اساں ایندے وچ ہک نشان چھوڑیا ہا تے کیا کوئی نصیحت پکڑنڑ والا ہا۔

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِىْ وَ نُذُرِ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے میڈا عذاب تے ڈراونڑ والے کینجھے ہن۔

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے تے کوئی ہے نصیحت پکڑنڑ والا۔

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِىْ وَ نُذُرِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے تے میڈا عذاب تے ڈراونڑ کینجھا ہا۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِىْ يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے رہنڑ والے منحوس ڈینہہ وچ تیکھی اندھاری چلائی۔

تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ او لوکیں کوں سٹیندی ہائی جیویں کھجی دا درخت ہووے تے اوندا اندر کھادا پیا ہووے۔

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِىْ وَ نُذُرِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے ڈراونڑ والا کینجھے ہن

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۲۳﴾ ع

۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیتے آسان کیتے کوئی نصیحت پکڑنڑ والا ہے۔

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ ثمود نے وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

فَقَالُوْٓا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ اِنَّآ اِذًا لَّفِىْ ضَلٰلٍ وَّ سُعُرٍ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ انہیں آکھئے کیا اساں اپنڑے وچوں ہک آدمی دی پیروی کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا وچ

وِچ پوسوں۔

ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ کیا ساڈے وچوں ہک ایں تے قرآن لہایا ڳیۓ اصل او تے وݙا کوڑا تے شریر۔

سَيَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ کل انہیں کوں پتہ لڳ ویسی جو ساریں کنیں کوڑا تے شرارتی کون۔

اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ بے شک اساں ہک ݙاچی پٹھیندے پئے ہیں جیڑھی انہیں کوں آزماوݨ کیتے ہے توں انہیں دا بھالا جھل تے تکڑا تھی۔

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے انہیں کوں ݙس جو پاݨی انہیں وچ ونڈیا پئے تے ہر ٹولہ اپݨے وقت تے پاݨی پیوݨ آوے۔

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے انہیں اپݨے سردار کوں سݙیئے او آئے تے ݙاچی دیاں کچاں کپ ݙتن۔

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ میݙا ݙراوݨ تے عذاب کینجھا ہا۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ بے شک اساں انہیں تے ہک عذاب پٹھیا تے او ایویں تھی ڳیۓ جیویں لوڑھے دے تلے بچݨ والا چورا ہوندے۔

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت بݨاوݨ کیتے سوکھا کیتے کیا کوئی نصیحت پکڑیندے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۢ بِالنُّذُرِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ لوط [۳] دی قوم رسولیں کوں جھٹلایا ہا۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ نَّجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ بے شک اساں انہیں تے وٹیں دا عذاب لہایا سوائے لوط دے ٹبر دے اساں انہیں کوں فجر دے وقت عذاب کنیں بچائے۔

نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ شَكَرَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے ساݙا احسان ہا جیڑھا شکر کریندے اساں اونکوں ایویں سزا ݙیندے ہیں۔

وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اول ساݙے عذاب دی خبر ݙے ݙتی ہائی انہیں رسولیں نال بحث شروع کر ݙتی۔

وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَ نُذُرِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے او اونکوں مہانیں دسے خلاف ورغلاوݨ لگن اساں انہیں دی اکھیں ستے پردے پاڈِتن تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوݨ دا مزہ چکھو۔

وَ لَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑ ونجݨ والا عذاب آ گیا۔

فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَ نُذُرِ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوݨ دا مزہ چکھو۔

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے تے کوئی نصیحت پکڑݨ والا ہے۔

وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے آلِ فرعون دو رسول آئن۔

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں غالب تے طاقت ور دی پکڑ پکڑی

اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہن یا تہاڈے کیتے پہلی کتابیں وچ حفاظت دا وعدہ ہے۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ کیا او آہدن اساں سارے غالب اَوسوں۔

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ يُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ لشکر ضرور ہرسی تے کنڈ ولا کے بھجسی۔

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے او تباہی بہوں ہلاک کرݨ والی تے سخت ہے۔

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑݨ والے عذاب وچ ہن۔

يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ جڈاں او منہ دے بھرتے بھا وچ گھلیسن۔ تساں چکھو دوزخ دا عذاب۔

اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ بے شک اساں ہر شئے اندازے نال پیدا کیتی ہے

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ جھپکݨ آلی کار یکدم تھی ویندے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے اساں تہاڈے لوکیں کوں ہلاک کیتے تے کیا کوئی نصیحت پکڑݨ والا ہے۔

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوْهُ فِي الزُّبُرِ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے ہر شئے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وچ

ہے پئی۔

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ۝٥٣

۵۴۔ تے ہر چھوٹی وڈی گال لکھی پئی ہے۔

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَنَهَرٍ ۝٥٤

۵۵۔ بے شک متقی باغیں تے نہریں وچ رہسن۔

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ۝٥٥

۵۶۔ ہمیشہ رہسن دی جا وچ رہسن جیرھی طاقت والے بادشاہ دے کولھو ہوسی۔ ع ۳

سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّ سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ رحمٰن مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیتاں ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلرَّحْمٰنُ ②

۲۔ بن منگئے ڈیوݨ والا ہے۔

عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ③

۳۔ جیں قرآن سکھائے۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ ④

۴۔ انسان پیدا کیتس۔

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

۵۔ اونکوں بیان سکھائس۔

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥

۶۔ سجھ تے چندر حساب نال چلدے پئین۔

وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ⑦

۷۔ تے تارے تے وݨ سجدہ کریندے پئین۔

وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ⑧

۸۔ تے آسمان کوں اوں اچا کیتے تے توازن رکھئے سی۔

اَلَّا تَطْغَوْا فِى الْمِيْزَانِ ⑨

۹۔ جو تساں انصاف دی ترکڑی کوں جھکا نہ تھیوݨ ڈیو۔

وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ⑩

۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن نہ گھٹاؤ۔

وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ⑪

۱۱۔ تے زمین کوں مخلوق کیتے بݨائس۔

فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ⑫

۱۲۔ اوندے وچ میوے ہن تے کھجیاں ہن جنہیں دے پھل تے غلاف ہوندن۔

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑬

۱۳۔ تے داݨے ہن غلاف والے تے خوشبو والے داݨے۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ⑭

۱۴۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮

۱۵۔ انسان کوں وجݨ والی سکی مٹی نال بݨائس۔

وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ⑯

۱۶۔ تے جن کوں بھا دے بھانبھڑ نال بݨائس۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ⑰

۱۷۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ ڈو پوادھیں تے ڈو پچادھیں دا رب۔

فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيٰنِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ڈو سمندر چلائنسی جیرھے مل ویسن۔

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيٰنِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں ڈوناں دے درمیان پردہ ہے کہ ڈوجھے وچ داخل نہیں تھیندے۔

فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں ڈوناہیں وچوں موتی تے مونگے نکلدن۔

فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَئٰتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوندیاں بنیاں ہویاں بیڑیاں تے جہازن جیرھے سمندر وچ پہاڑ ڈسدن۔

فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۶﴾ ع

۲۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ ہر کہیں جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھیونے

وَّيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے ہوں بچنے جنیدے استے تیڈے جلال تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ شَاْنٍ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ آسمان تے زمین وچ جو ہے اوہوں کنیں منگدے تے ہر ڈیلہہ اوندی نویں شان ہوندی ہے

فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلٰنِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ڈو وڈیاں طاقتاں اساں تہاڈے کیتے

فارغ تھیندے پئے ہن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے تساں اپنے رب دی کیڑھی کیڑھی قدرت دا انکار کریسو۔

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اے جنیں تے انسانیں دے ٹولے سجے تہاکوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین دی کنیں وچوں نکل ونجو تے ول نکل ڈکھالو تساں نوہے نکل سگدے سوائے کہیں دلیل دے۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے تساں اپنے رب دی کیڑھی کیڑھی نعمت دا انکار کریسو۔

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تہاڈے اتے بھا دا بھانبڑ تے تانبا سٹیا ویسی تے تساں ڈوہیں اصلو غالب نہ اوسو

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیڑھی کیڑھی نعمت دا انکار کریسو۔

فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ جیلھے آسمان پھٹ ویسی تے رنگے ہوئے چم آلی کار تھی ویسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے تساں اپنے رب دی کیڑھی کیڑھی نعمت دا انکار کریسو۔

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے اوں ڈینھ نہ انسانیں کنیں اوندے گناہیں دا پچھیا ویسی تے نہ جنیں کنیں۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے تساں اپنے رب دی کیڑھی کیڑھی نعمت دا انکار کریسو۔

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَالْاَقْدَامِ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ مجرم اپنے نشانیں نال سنجنیں تے انہیں دے متھے تے پیریں کنیں پکڑیا ویسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے تساں اپنے رب دی کیڑھی کیڑھی قدرت دا انکار کریسو۔

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اے دوزخ جیندا مجرم انکار کریندے ہن۔

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿۴۵﴾
۴۵۔ تے او دوزخ تے تتے پانی وچ پھرسن پئے۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۶﴾
۴۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿۴۷﴾
۴۷۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کنیں ڈردے اوندے کیتے ڈو بہشتائن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۸﴾
۴۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿۴۹﴾
۴۹۔ او بہوں ساریں لامڑیں آلیائن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۰﴾
۵۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿۵۱﴾
۵۱۔ اونہیں ڈونائیں وچ ڈو چشمے وہندے پئن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۲﴾
۵۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿۵۳﴾
۵۳۔ اونہیں وچ ہر میوہ ڈو قسمیں دا ہوسی۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۴﴾
۵۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿۵۵﴾
۵۵۔ او فرش تے وہانے لاکے بیٹھے ہوسن جنہیں دے وچ ریشم ہوسی تے پھل نال ڈوہیں باغ لڈیئے پئے ہوسن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۶﴾
۵۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿۵۷﴾
۵۷۔ انہیں دے وچ جھکی اکھیں آلی تریمتیں ہوسن ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کہیں انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کہیں جن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۸﴾
۵۸۔ تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۵۹﴾
۵۹۔ ایویں ہوسن جیویں یاقوت تے مرجان۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۰﴾	۶۰۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿۶۱﴾	۶۱۔ احسان دا بدلہ محض احسان۔
فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۲﴾	۶۲۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
وَمِنْ دُوْنِهِمَا جَنَّتٰنِ ﴿۶۳﴾	۶۳۔ تے انہیں دے سوا ڈو بہشتائں۔
فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۴﴾	۶۴۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
مُدْهَآمَّتٰنِ ﴿۶۵﴾	۶۵۔ بہوں گھاٹیاں ساویاں ہوسن۔
فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۶﴾	۶۶۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
فِیْهِمَا عَیْنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ﴿۶۷﴾	۶۷۔ انہیں وِچ ڈو چشمے ہن جیرھے زور نال نکلدن۔
فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۸﴾	۶۸۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
فِیْهِمَا فَاكِهَةٌ وَّنَخْلٌ وَّرُمَّانٌ ﴿۶۹﴾	۶۹۔ انہیں وِچ میوے ہن تے کھجیاں تے انار ہن۔
فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۷۰﴾	۷۰۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
فِیْهِنَّ خَیْرٰتٌ حِسَانٌ ﴿۷۱﴾	۷۱۔ انہیں وِچ نیک تے سوٹھیاں تریمتیں ہوسن۔
فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۷۲﴾	۷۲۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
حُوْرٌ مَّقْصُوْرٰتٌ فِی الْخِیَامِ ﴿۷۳﴾	۷۳۔ کالی اکھیں آلیاں حوراں ہوسن تے خیمیں وِچ ہوسن
فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۷۴﴾	۷۴۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
لَمْ یَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿۷۵﴾	۷۵۔ ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کہیں انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کہیں جن۔
فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۷۶﴾	۷۶۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

مُتَّكِـِٔيۡنَ عَلٰى رَفۡرَفٍ خُضۡرٍ وَّعَبۡقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٧﴾

٧٧۔ او ہوں سوٹھے تے ہوں چنگے فرش تے جیرھا نعیمیں کنیں ودھیا ہویا ہوسی۔

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٨﴾

٧٨۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

تَبٰرَكَ اسۡمُ رَبِّكَ ذِى الۡجَلٰلِ وَالۡاِكۡرَامِ ﴿٧٩﴾ ع

٧٩۔ تیڈے رب دا ناں ہوں بابرکت جیرھا جلال تے عزت والا ہے۔

سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ واقعہ مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ٩٧ آیتاں تے ٣ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندان اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے دل ول مہربان ۔

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②

٢۔ جیلھے او گال تھی ویسی جیندے تھیوݨ دا فیصلہ ہے۔

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③

٣۔ تے اوندے واقعہ تھیوݨ کوں کوئی کوڑا نئیں کرسگدا۔

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ④

٤۔ جھکیں کوں اچا کرݨ والی ہے۔

اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ⑤

٥۔ جڈاں ملک کوں ہلا ڈیا دیسی ۔

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑥

٦۔ تے پہاڑیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیا ویسی۔

فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْۢبَثًّا ⑦

٧۔ تے او ایویں تھی ویسن جیویں ہوا وچ اُڈر دے ہوئے ذرے ہوندن۔

وَّكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ⑧

٨ ۔ تے تساں ترے ٹولے بݨ ویسو۔

فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ مَاۤ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ⑨

٩۔ سجے ہتھ آلے ۔ اے سجے ہتھ آلے کونن۔

وَاَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ۙ مَاۤ اَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ⑩

١٠۔ تے کھبے ہتھ آلے ۔ تے اے کھبے ہتھ آلے کونن۔

وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ⑪

١١ تے ساریں کنیں اگو ودھݨ آلے ساریں کنیں اگو ودھݨ آلے ۔

اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ⑫

١٢۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ⑬

١٣۔ نعمتیں آلی جنتیں وچ ہوسن۔

ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ⑭

١٤۔ پہلے ایمان آنݨ والیں وچ انہیں دی گنڑتری زیادہ ہوسی ۔

وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ⑮

١٥۔ تے بعد آلیں وچ تھوڑی ۔

عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ ⑯

١٦۔ او جڑیے ہوئے پلنگیں تے ہوسن ۔

مُّتَّكِـِٕيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ ⑰

١٧۔ تے ہک ڈوجھے دے سامݨے ٹیک لا کے بیٹھے ہوسن۔

يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ⑱

١٨۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر ولا ولا اوسن تے

نیکی تے قائم رکھے ویسن۔

بِاَكْوَابٍ وَّاَبَارِيْقَ ۙ وَكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ۙ﴿۱۹﴾
۱۹۔ او گلاس تے لوٹے گھن کے اوسن تے چنگے پاݨی دے بھریے ہوئے اپیالے ہوسن۔

لَّا يُصَدَّعُوْنَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُوْنَ ۙ﴿۲۰﴾
۲۰۔ تے انہیں کوں نشہ تھیسی تے نہ او گالیاں گالیں کریسن۔

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوْنَ ۙ﴿۲۱﴾
۲۱۔ تے میوے انہین جیرھے او پسند کریسن۔

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ۗ﴿۲۲﴾
۲۲۔ تے پکھیں دا ماس ہوسی جیرھا او چاہسن۔

وَحُوْرٌ عِيْنٌ ۙ﴿۲۳﴾
۲۳۔ تے وݙی اکھیں آلیاں حوراں ہوسن۔

كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ ۚ﴿۲۴﴾
۲۴۔ جیویں لکی ہوئے موتی۔

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۵﴾
۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہے۔

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا تَاْثِيْمًا ۙ﴿۲۶﴾
۲۶۔ اوندے وچ نہ بے ہودہ گالہیں سݨسن تے نہ گناہ دیاں گالہیں۔

اِلَّا قِيْلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ﴿۲۷﴾
۲۷۔ سوائے اے آکھݨ دے جو تہاݙے اتے سلامتی ہووے۔

وَاَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ۙ مَاۤ اَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ۗ﴿۲۸﴾
۲۸۔ تے سجے ہتھ والے۔ سجے ہتھ والے کون ہن۔

فِيْ سِدْرٍ مَّخْضُوْدٍ ۙ﴿۲۹﴾
۲۹۔ او بغیر کنڈیں آلی بیریں دے باغ وچ ہوسن۔

وَّطَلْحٍ مَّنْضُوْدٍ ۙ﴿۳۰﴾
۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وچ) جنہیں دے گوشے ہک ݙوجھے تے چڑھے پئے ہوسن۔

وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ۙ﴿۳۱﴾
۳۱۔ تے ودھیئے ہوئے چھانویں وچ ہوسن۔

وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ۙ﴿۳۲﴾
۳۲۔ تے اینجھا پاݨی ہوسی جیرھا وہایا ویسی۔

وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ۙ﴿۳۳﴾
۳۳۔ تے بہوں سارے میوے ہوسن۔

لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ ۙ﴿۳۴﴾
۳۴۔ نہ کپیئے ویسن تے نہ انہیں کنیں ہٹکیا ویسی۔

وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ۗ﴿۳۵﴾
۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار تراہیں ہوسن۔

اِنَّاۤ اَنْشَاْنٰهُنَّ اِنْشَآءً ۙ﴿۳۶﴾
۳۶۔ اساں انہیں کوں بݨائے۔

فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ۙ﴿۳۷﴾
۳۷۔ تے اساں انہیں کوں کنواریاں بݨائے۔

عُرُبًا اَتْرَابًا ۙ﴿۳۸﴾
۳۸۔ تے او سوہݨیاں تے ہم عمرن۔

لِّاَصْحٰبِ الْیَمِیْنِ ﴿۳۹﴾ ع
۳۹۔ سجے ہتھ آلیں کیتے ہن۔

ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۴۰﴾
۴۰۔ اسے پہلے ایمان آنڑ والیں وچو بہوں وَدھ ہوسن۔

وَثُلَّةٌ مِّنَ الْاٰخِرِیْنَ ﴿۴۱﴾
۴۱۔ ستے بعد وچ آونڑ والیں وچو وی۔

وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۥ مَآ اَصْحٰبُ الشِّمَالِ ﴿۴۲﴾
۴۲۔ ستے کھبے ہتھ والے ستے کھبے ہتھ والے کون ہن۔

فِیْ سَمُوْمٍ وَّحَمِیْمٍ ﴿۴۳﴾
۴۳۔ اُتتی ہوا وِچ ستے تتے پانڑی وچ رہسن۔

وَّظِلٍّ مِّنْ یَّحْمُوْمٍ ﴿۴۴﴾
۴۴۔ ستے کالے دھوں پچھانویں وچ رہسن۔

لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِیْمٍ ﴿۴۵﴾
۴۵۔ نہ ٹھڈا ہوسی ستے نہ عزت ڈیونڑ والا ہوسی۔

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِیْنَ ﴿۴۶﴾
۴۶۔ بے شک او ایں کنیں پہلے آرام وچ ہن۔

وَكَانُوْا یُصِرُّوْنَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِیْمِ ﴿۴۷﴾
۴۷۔ ستے بہوں وڈے گناہ ستے ضد کریندے ہن۔

وَكَانُوْا یَقُوْلُوْنَ ۥ اَىِٕذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿۴۸﴾
۴۸۔ ستے آہدے ہن کیا اساں جیلھے مر ویسوں تے مٹی تھی ویسوں ستے ہڈیاں بچ ویسن کیا اساں ولا جنیدے تھیسوں۔

اَوَاٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿۴۹﴾
۴۹۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے وی۔

قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ ﴿۵۰﴾
۵۰۔ توں آکھ بے شک پہلے وی ستے بعد والے وی۔

لَمَجْمُوْعُوْنَ ۥ اِلٰى مِیْقَاتِ یَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿۵۱﴾
۵۱۔ سارے مقرر ڈینہہ دے وعدے ستے کٹھے کیتے ویسن۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَیُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿۵۲﴾
۵۲۔ ول بے شک اے گمراہ تے انکار کرنڑ والے لوکو۔

لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿۵۳﴾
۵۳۔ تساں تھوہر دے درخت کنیں کھوسو۔

فَمَالِــُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿۵۴﴾
۵۴۔ ستے اوندے نال اپنڑے ڈڈھ بھر لیسو۔

فَشٰرِبُوْنَ عَلَیْهِ مِنَ الْحَمِیْمِ ﴿۵۵﴾
۵۵۔ ول اوندے اتے تتا پانڑی پیسو۔

فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِیْمِ ﴿۵۶﴾
۵۶۔ ستے پانڑی تسے اُٹھ آلی کار پیسو۔

هٰذَا نُزُلُهُمْ یَوْمَ الدِّیْنِ ﴿۵۷﴾
۵۷۔ اے جزا سزا دے ڈینہہ دی تہاڈی مہمانی ہے۔

نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ﴿۵۸﴾
۵۸۔ اساں تہاکوں پیدا کیتے تساں تصدیق کیوں نوے کریندے۔

اَفَرَءَیْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ﴿۵۹﴾
۵۹۔ تہاکوں پتہ ہے تساں عورت دے پیٹ وچ کیا سٹیندے ہو،

ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿٦٠﴾

٦٠۔ کیا تساں اونکوں پیدا کریندے ہو یا اساں پیدا کرݨ والے ہیں۔

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿٦١﴾

٦١۔ اساں تہاڈے وچ موت شروع کیتی ہے تے اساں کنیں کوئی نہیں ودھ سگدا۔

عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِيْ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ جو اساں تہاڈی جا تے بیا کوئی گھن آوں تے تہاکوں اینجھی شکل وچ پیدا کر ڈیوں جیرھی تساں جاݨدے نوے۔

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٣﴾

٦٣۔ تہاکوں پہلی دفعہ پیدا تھیوݨ دا پتہ ہے ول وی لساں نصیحت نوے پکڑیندے۔

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُوْنَ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ تہاکوں پتہ ہے تساں کیا رہیندے ہو۔

ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ ﴿٦٥﴾

٦٥۔ کیا تساں اونکوں جمیندے ہو یا اساں۔

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ جے اساں چاہوں تے اونکوں سڑیا ہویا چورا بݨا ڈیوں تے تساں گالیں کریندے رہ ونجو۔

اِنَّا لَمُغْرَمُوْنَ ﴿٦٧﴾

٦٧۔ بے شک ساڈے اُتے چٹی آگئی ہے۔

بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ﴿٦٨﴾

٦٨۔ اصل اساں محروم تھی گئے ہیں۔

اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِيْ تَشْرَبُوْنَ ﴿٦٩﴾

٦٩۔ کیا تہاکوں پتہ ہے اوں پاݨی دا جیرھا تساں پیندے ہو۔

ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ ﴿٧٠﴾

٧٠۔ کیا تساں اونکوں لہائے جھڑ کنیں یا اساں لہیندے ہیں۔

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ ﴿٧١﴾

٧١۔ جے اساں چاہوں ہا تے اونکوں کوڑا کر ڈیوں ہا تے تساں شکر کیوں نوے کریندے۔

اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِيْ تُوْرُوْنَ ﴿٧٢﴾

٧٢۔ کیا تہاکوں پتہ ہے اوں بھا دا جیرھی تساں بلیندے ہو

ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِـُٔوْنَ ﴿٧٣﴾

٧٣۔ کیا اوندا وݨ تساں پیدا کریندے ہو یا اساں پیدا کریندے ہیں۔

نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ ﴿٧٤﴾

٧٤۔ اساں اونکوں مسافریں کیتے عارضی فائدے تے نصیحت بݨائی ہے۔

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۷۵﴾
۷۵۔ تے توں اپݨے رب دے ناں نال تسبیح کر۔

فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ ﴿۷۶﴾
۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھہݨ کوں گواہ بݨیندا ں۔

وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ ﴿۷۷﴾
۷۷۔ تے اے گواہی جے تہاکوں پتہ ہووے تے
بھوں وڈی ہے۔

اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ ﴿۷۸﴾
۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔

فِيْ كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ ﴿۷۹﴾
۷۹۔ تے ہک لکی ہوئی کتاب وچ۔

لَّا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ﴿۸۰﴾
۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لا سگدن۔

تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۱﴾
۸۱۔ ایندا لہݨ رب العالمین ولوں ہے۔

اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ ﴿۸۲﴾
۸۲۔ کیا ایں گال وچ تساں گھاٹا واد ھا کریندے ہو۔

وَتَجْعَلُوْنَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ ﴿۸۳﴾
۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاوݨ کوں اپݨے رزق دا ذریعہ بݨا گھدے۔

فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُوْمَ ﴿۸۴﴾
۸۴۔ اے کیوں نہیں تھیا جو جیلھے جان گل تئیں آ گئی۔

وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ ﴿۸۵﴾
۸۵۔ تے تساں اوں ویلھے اِتھے اُتھے ڈیکھݨ پے
ویندے ہو۔

وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ
لَّا تُبْصِرُوْنَ ﴿۸۶﴾
۸۶۔ تے اساں اوں کنیں دی تہاڈے زیادہ کولہو
ہیں اصل تساں ڈیہدے نوِے۔

فَلَوْلَآ اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ﴿۸۷﴾
۸۷۔ جے تہاکوں بدلہ تے جزا نہ ملݨی ہووے ہا۔

تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۸۸﴾
۸۸۔ اونکوں ولا پھٹو ہا جے تساں سچے ہووے۔

فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿۸۹﴾
۸۹۔ تے جے او قریبی بندیں وچوں ہووے ہا۔

فَرَوْحٌ وَّرَيْحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيْمٍ ﴿۹۰﴾
۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا باغ۔

وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿۹۱﴾
۹۱۔ تے جے او ہے سجے ہتھ والا۔

فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿۹۲﴾
۹۲۔ تے اے سجے ہتھ والے تیڈے تے سلامتی ہووے۔

وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِيْنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿۹۳﴾
۹۳۔ تے جے او جھٹلاوݨ والیں تے گمراہ لوکیں وچوں ہووے

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿۹۴﴾
۹۴۔ تے اوندے کیتے تتے پانی دی مہمانی ہے۔

وَّتَصْلِيَةُ جَحِيْمٍ ﴿۹۵﴾
۹۵۔ تے دوزخ وچ سٹیجݨ دی سزا ہے۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿۹۶﴾
۹۶۔ بے شک او پکے یقین آلی گال۔

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿۹۷﴾
۹۷۔ تے توں اپݨے رب عظیم دی تسبیح کر۔

سُوْرَةُ الْحَدِيْدِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حدید مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیتاں تے ۴ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲۔ آسمانیں تے زمین دی ہر شئے اللہ دی تسبیح کریندی پئی ہے۔ تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ③

۳۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہوندی ہے۔ او جیندا کریندے تے مریندے تے او ہر شئے تے قادر۔

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ④

۴۔ او اول وی ہے تے آخر وی، ظاہر وی ہے تے باطن وی تے او ہر شئے کوں جاݨدے۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۭ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاۗءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۭ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ⑤

۵۔ ہوں آسمانیں تے زمین کوں چھی دوریں وچ پیدا کیتے۔ ول او عرش تے تکڑائی نال بہہ گئے۔ زمین وچ پہندے تے جو اوندے وچوں نکلدے جو آسمان تو لہندے تے جو اوندو چڑھدے تے تساں جتھاں ہوندے او تہاڈے نال ہوندے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈیہدا کھڑے۔

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑥

۶۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ہے تے سارے معاملیں ہوندو ونڄے۔

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۭ وَهُوَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑦

۷۔ او رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلٹیندے تے سینے دی گالیں کوں او بہوں جاݨدے۔

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ⑧

۸۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے جیڑھی جائیداد دا تہاکوں مالک بݨائے اوندے وچو خرچ کرو تے جیڑھے تہاڈے وچو ایمان گھن آئن تے خرچ کیتے نیں، انہیں کیتے وڈا اجر۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ ۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

٩۔ تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اللہ تے ایمان نہ ہے
انیندے تے رسول تہاکوں سڈیندا پئے جو تساں اپنڑے
رب تے ایمان گھن آؤ تے جے تساں مومن ہووے
تے اوں تساں کنیں پکا وعدہ گدھا ہوئے۔

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

١٠۔ اوہو ہے جیرھا اپنڑے بندے تے کھلی کھلی آیات
لہیندے تاں جو تہاکوں اندھارے وچوں سوجھلے
دو کڈھے تے بے شک اللہ تہاڈے کیتے
بہوں مہربان تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ
الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

١١۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اللہ دی راہ
وچ خرچ نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت
اللہ دی ہے تہاڈے وچوں اوہو جیہاں کوئی نیں تھی
سگدا جیڑھے فتح کنیں پہلے خرچ کیتے تے جنگ کیتی
ع ١١ ١٤ کرسے انہیں کنیں انہیں لوکیں دا درجہ بہوں وڈا ہے جیرھے
بعد وچ خرچ کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سئیں
ساریں نال چنگا وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سئیں تہاڈے
عملیں کنیں باخبر۔

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

١٢۔ جیرھا اللہ سئیں کوں چنگا قرض ڈیندے تے
اللہ سئیں اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے
عزت والا اجر۔

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

١٣۔ جڈاں مردیں مومن تے مومن عورتاں کوں ڈیکھسیں انہیں دا
نور انہیں دے اگوں وی تے سجے پاسے تو وی درکدا
ولسی تہاڈے کیتے اُج خوش خبری ہے جنت جنیدے
وچ نہراں وہندین اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے
بہوں وڈی کامیابی ہے۔

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

١٤۔ جڈاں منافق مرد تے منافق عورتاں آکھسن مومنیں کوں
جو ساڈی سنبھال ہو اساں تہاڈے نور وچوں روشنی حاصل

وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوْا نُوْرًا ۭ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُوْرٍ
لَّهٗ بَابٌ ۭ بَاطِنُهٗ فِيْهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهٗ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ۝۱۳

کروں آکھیا ویسی پچھوں ول ونجو تے سو جھلا گولو ول انہیں وچ کندھ ڈسے ڈتی ویسی جیندے وچ دروازہ ہوسی جیندے اندر رحمت ہوسی تے باہر سامنے عذاب ہوسی۔

يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۭ قَالُوْا
بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ
اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝۱۴

۱۵۔ او انہیں کوں سڈیسن کیا اساں تہاڈے نال نہ ہاسے آکھسن ٹھیک ہے اصل تساں اپنے آپ کوں آزمائش وچ پا ڈتا ہا تے تساں عذاب دا بھالا گدھی رہ گئے ہو تے شک وچ رہ گئے ہو تے تہاکوں خواہشات دوکھا ڈتے جے تئیں اللہ دا فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تہاکوں اللہ دے بارے وچ دوکھا ڈیندا رہ گئے۔

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ۭ مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ۭ هِيَ مَوْلٰىكُمْ ۭ وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ۝۱۵

۱۶۔ اج تساں کنیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ کافریں کنیں تہاڈا ٹکاݨہ بھاہ ہے تے اوہے تہاڈی تعلق دار ہے تے بہوں برا ٹکاݨہ ہے۔

اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ
اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوْبُهُمْ ۭ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝۱۶

۱۷۔ کیا مومنیں کیتے وقت نہیں آیا جو انہیں دے دل اللہ دے ذکر کیتے جھکن تے جیرھا سچ لتھے اوندے کیتے۔ وی انہیں آلی کار نہ بݨن جنہیں کوں ایں کنیں پہلے کتاب ڈتی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے بہوں ودھ گیا۔ بہوں سارے نافرمان ہن۔

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝۱۷

۱۸۔ تساں جاݨ گھنو بے شک اللہ جیندا کریندے، زمین کوں بر تھیوݨ دے بعد اساں آیتاں تہاڈے استے کھول کے بیان کر ڈتن تاں جو تساں عقل کرو۔

اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ
اَجْرٌ كَرِيْمٌ ۝۱۸

۱۹۔ بے شک صدقہ ڈیوݨ والے مرد تے صدقہ ڈیوݨ والی تریمتیں تے جیرھے اللہ کوں چنگا قرض ڈیندن انہیں دا اجر ڈوڑا کیتا ویسی تے انہیں کیتے عزت والا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ وَالشُّهَدَاءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

۲۰۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان انیندن ایھے لوک صدیق تے اپنڑے رب دے حضور شہیدن انہیں کیتے اجر تے نور جیرھے کافرن تے جنہیں ساڈی آیات دا انکار کیتے اے لوک دوزخی ہن۔

ع ۲ ۱۸

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ۖ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۚ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ تساں جانڑ گھنو جو دنیا دی زندگی کھیڈ تماشا تے زینت تے آپت وچ فخر کرنڑ کیتے ہے تے مال تے اولاد دے وادھے کیتے ہے۔ مینہ آلی کار، جیندا جاونڑ کافریں کوں چنگا لگدے ول او زرھ پکدی ہے تے توں ڈیہدیں جو او پیلی تھی ویندی ہے تے ول چورا تھی ویندی ہے تے آخرت وچ سخت عذاب ہے تے اللہ ولوں بخشش وی ہے تے اوندی رضا وی۔ تے دنیا دی زندگی محض دھوکے دا سامان ہے۔

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

۲۲۔ تساں اپنڑے رب ولوں بخشش دو ودھو تے اوں جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے آلی کار ہے تے او اللہ تے اوندے رسول کوں منڑ والیں کیتے بنڑائی گئی ہے اے اللہ دا فضل ہے جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ تہاکوں کوئی معیبت نہیں آندی زمین وچ تے آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب دے وچ موجود ہے ایں کنیں پہلے جو اساں بدلہ مقرر کرڈتے بے شک اے کم اللہ کیتے سوکھا ہے۔

لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ تاں جو تساں اپنڑی غلطی تے افسوس نہ کرو تے جو تہاکوں ملے اوندے اتے اکڑیجو نہ تے اللہ اکڑیجنڑ والے تے فخر کرنڑ والے کوں اصلوں پسند نئیں کریندا

الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَ يَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ جیرھے شومائی کریندن تے لوکیں کوں شومائی دی صلاح ڈیندن تے جیرھا منہ پھیر گھنے تے بے شک اللہ بے نیاز تے بہوں صفتیں والا ہے۔

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَ اَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَ الْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَ اَنْزَلْنَا الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ شَدِيْدٌ وَّ مَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَ رُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۶﴾ ع ۳ ۱۹

۲۶۔ اساں اپنڑے رسول کھلی دلیلیں نال پٹھے ہن تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکڑی لہائی ہائی تاں جو او لوک انصاف قائم کرن تے اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ دا سامان تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر کرے جیرھا اوندی تے اوندے رسول دی مدد کریندے غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا تے غالب ہے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّ اِبْرٰهِيْمَ وَ جَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَ الْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَ كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کوں پٹھے تے انہیں دی اولاد کوں نبوت تے کتاب ڈتی انہیں وچوں ہدایت تے ہن تے بہوں سارے انہیں وچوں نافرمان ہن۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَ قَفَّيْنَا بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ اٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ ۙ وَ جَعَلْنَا فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً وَّ رَحْمَةً ؕ وَ رَهْبَانِيَّةَ ابْتَدَعُوْهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَآءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَ كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ ول اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول پٹھیسن تے انہیں دے پچھو عیسیٰ ابن مریم کوں وی پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈتی تے اساں اوندی پیروی کرنڑ والیں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے رحمت وی۔ تے کلہا تے اُنج رہنڑ انہیں آپ شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے اللہ دی خوشنودی حاصل کرنڑ کیتے تے انہیں اینداجیویں حق ہا لحاظ نہیں کیتا۔ تے اساں انہیں وچوں مومنیں کوں اجر ڈتا تے انہیں وچوں بہوں سارے نافرمان ہن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَ اٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ

۲۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۹﴾

رسول کوں منو تے تہاکوں اپݨی رحمت نال ڈوڑا اجر ڈیسی تے تہاڈے کیتے نور بݨیسی جیندے نال تساں ٹرسو تے تہاڈے گناہ بخشیسی تے اللہ بخشݨ والا تے رحم کرݨ والا ہے۔

لِّئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۳۰﴾ ع ۴ ۲۰

۳۰۔ تاں جو اہلِ کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمانیں) کوں اللہ دے فضل وچوں کجھ نئیں ملیا۔ تے بے شک فضل اللہ دے ہتھ وچ جیکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وڈے فضل والا ہے۔

سُوْرَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مجادلہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے نال نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَ
تَشْتَكِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ②

۲۔ اللہ اوں تریمت دی گال سݨ گدھی ہے جیرھی اپݨے پیئے کیتے تیڈے نال بحث کریندی پئی ہائی تے اللہ کنیں فریاد کریندی پئی ہائی اللہ تساں ڈونہیں دیاں گالہیں سݨدا پیا ہا بے شک اللہ بہوں سݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہے۔

اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ مَّا هُنَّ
اُمَّهٰتِهِمْ ۭ اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰۗـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ ۭ وَ
اِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ۭ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ③

۳۔ جیرھے اپݨی زالیں کوں (ما آہدن) ظہار کریندن او انہیں دیاں میریں نیئں انہیں دیاں میریں محض او ہے ہن جئیں انہیں کوں ڄݨیا ہے تے او بے شک ناپسندیدہ گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ معاف کرݨ والا تے بخشݨ والا ہے۔

وَالَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ
لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۭ
ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ④

۴۔ تے جیرھے اپݨی زالیں کوں ما آہدن ول ایہا گال ولا کریندن او ڈوہیں ہک بے کوں ہتھ لاوݨ کنیں پہلے ہک غلام آزاد کرن اے تہاکوں نصیحت کیتی ویندی ہے اللہ تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۚ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ۭ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ
وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑤

۵۔ جے غلام نہ ملے تے ڈو مہینے دے ساندھوڑا اندر روزے رکھے ہتھ لاوݨ کنیں پہلے تے جے ایندی طاقت نہ ہووے تے سٹھ مسکینیں کوں روٹی کھواوے اے ایں واسطے جو تساں اللہ تے اوندے رسول تے ایمان گھن آؤ اے اللہ دے بنّے ہن تے کافریں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَاۗدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۭ

۶۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل کیتے ویسن جیویں ایں کنیں پہلے لوک ذلیل کیتے گئے

وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝۶

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لہائن تے کافریں کیتے
ذلیل کرݨ والا عذاب۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ
اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝۷ ع

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کوں جیندا کریسی تے او انہیں
دے عملیں کنیں خبردار کریسی اللہ گنی کھڑے تے او بھل گیئن
تے اللہ ہر شئے تے نگران۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ
مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ
وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۸

۸۔ تیکوں پتہ نئیں بے شک اللہ جاݨدے جو آسمانیں
تے زمین وچ تے جیلھے او ترے لک کے
گالہیں کریندن اللہ سئیں اچوتھا نال ہوندے تے جے
او پنج ہوندن تے اللہ انہیں نال چھیواں ہوندے
ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں ودھ اللہ سئیں
انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہون ول قیامت
دے ݙینہہ او انہیں دے عملیں دا انہیں کوں ݙسیسی بے شک
اللہ ہر شئے کوں جاݨدے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ
لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۡ وَاِذَا جَاۗءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ۭ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ
فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝۹

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ہے جنہیں کوں لکئے
چھپے مشوریں کنیں ہٹکیا گیا ہا ول او ولا اوہو کم کریندن
جیھقوں ہٹکیا گیا ہا تے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی
نافرمانی دے متعلق خفیہ مشورے کریندن تے جیلھے
تیڈے و اندن تیکوں ایجھی دعا ݙیندن جیرھی خدا
تیکوں نئیں ݙتی تے اپݨے دلیں وچ آہدن ساکوں اللہ
ساݙی گالہیں تے عذاب کیوں نئیں ݙیندا انہیں دا
ٹکاݨہ دوزخ اوندے وچ سڑیسن تے بہوں برا ٹکاݨہ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ
اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝۱۰

۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ
تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی تے نہ کرو نیکی تے
تقویٰ دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو
جیندو تساں کٹھے کیتے ولسو۔

اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطانی کم تاں جو مومن

وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

مونجھے تھیون تے او اللہ دی اجازت دے بغیر کجھ وی انہیں
کوں ڈکھ نئیں ڈے سگدا تے مومنیں کوں اللہ تے
بھروسہ کرنا چاہی دا ہِ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى
الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ
انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ
وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ﴿١٢﴾

١٢۔ اے مومنو جیلھے تہاکوں آکھیا ونجے جو مجلس وچ جا کھلی
کرو تے کر ڈتی کرو اللہ تہاڈے کیتے جا کھلی کریسی تے جیلھے
آکھیا ونجے جو اٹھی ونجو تے اٹھی ونجے کرو اللہ تہاڈے وچ
مومنیں کوں عزت ڈیسی تے جنہیں کوں علم ملئے اوندے
درجے ودھیسی تے اللہ تہاڈے عملیں کنیں
باخبر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا
بَيْنَ يَدَىْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَاَطْهَرُ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣﴾

١٣۔ اے مومنو جیلھے تساں رسول نال مشورہ کرو
تے اپنڑے مشورہ کیتے صدقہ کیتا کرو اے تہاڈے
کیتے چنگا تے پاک کرنڑ والا ہِ جے تہاکوں نہ ملے تے
بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَىْ نَجْوٰىكُمْ
صَدَقٰتٍ ۚ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗ ۚ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ ع ٢

١٤۔ کیا تساں ڈر دے ہِو جو تساں اپنڑے مشوریں کنیں پہلے
صدقے ڈیوو تے تساں اے کم نئیں کیتا تے اللہ تہاڈے
اتے فضل کیتے ہنڑ تساں نماز ٹھہا کے پڑھو تے زکاۃ
ڈیوو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے
اللہ جو تساں کریندے ہِو باخبر۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۭ
مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٥﴾

١٥۔ کیا تیں انہیں کوں ڈٹھے جیڑھے انہیں لوکیں کوں
سنگتی بنڑیدن جنہیں تے اللہ دی ناراضگی ہِ او نہ تہاڈے
وچوں تے نہ انہیں وچوں اور کوڑے قسماں
چیندن تے او جانڑدن۔

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾

١٦۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیتا ہوئے بے شک
او بہوں برا ہِ جو او کریندن۔

اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٧﴾

١٧۔ انہیں اپنڑے قسمیں کوں اوڈلکا بنڑائے انہیں اللہ دے
رستے کنیں روکیئے تے انہیں کیتے ذلیل کرنڑ والا عذاب ہِ۔

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ مِّنَ
اللّٰهِ شَيْئًا ۚ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾

١٨۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کوں اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نئیں ڈیندے اے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن ۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا
يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ أَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ۚ أَلَآ
إِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾

١٩۔ جڈاں اللہ انہیں ساریں کوں جیندا کریسی اوندے کیتے وی قسماں چیسن جیویں تہاڈے کیتے قسماں چیندن تے خیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سنڑو بے شک او ہے کوڑے ہن ۔

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَأَنْسٰهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ۚ
أُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٩﴾

٢٠۔ شیطان انہیں تے غالب آگئے تے انہیں کوں اللہ دا ذکر بھلوا ڈتس اے شیطان دا ٹولہ ہے سنڑو بے شک شیطان دا ٹولہ گھاٹے والا ہے۔

إِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ أُولٰٓئِكَ فِي
الْأَذَلِّيْنَ ﴿٢٠﴾

٢١۔ بے شک جیڑھے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکیں وچ گنڑیسن ۔

كَتَبَ اللّٰهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِيْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ
عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

٢٢۔ اللہ نے فرض کیتا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب ۔

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْٓا اٰبَآءَهُمْ
أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ۚ أُولٰٓئِكَ
كَتَبَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْإِيْمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ
مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا
عَنْهُ ۚ أُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ع ﴿٢٢﴾

٢٣۔ تیکوں او قوم نہ لبھسی جیڑھے اللہ تے یوم آخر تے ایمان انیندن تے دل اوندے نال محبت کرن ۔

جیڑھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے پیو ڈاڈے یا پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا خاندان اے لوکن جنہیں دے دلیں وچ اللہ ایمان لکھ ڈتے تے اپنڑی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں کوں بہشت وچ داخل کریسی جیندے وچ نہراں وہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن اے اللہ دا ٹولہ ہے سنڑو بے شک اللہ دا ٹولہ کامیاب تھیونڑ والا ہے۔

سُوْرَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حشر مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۵ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندا پیئے تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ؔ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۤ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ ۤ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ③

وقف النبی علیہ السلام

۳۔ اوہو ہے جیں اہل کتاب وچوں کافریں کوں پہلے حشر کیتے انہیں دے ملک کنیں کڈھ ڈیتے تہاکوں خیال وی کائنا ہا جو او نکلسن تے انہیں دا وی خیال ہا کہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں انہیں کوں بچا گھنسن تے اللہ انہیں دو اوں جا کنیں آیا جتھوں انہیں دا خیال وی نہ ہا تے انہیں دے دلیں وچ رعب سٹ ڈتس او اپݨے ہتھیں نال اپݨے گھریں کوں خراب کریندے پئن تے کجھ مومنیں دے ہتھیں نال تے اے اکھیں والیو عبرت حاصل کرو۔

وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۭ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④

۴۔ جے اللہ سئیں نے انہیں تے وطن وچوں نکلݨ فرض نہ کیتا ہوئے ہا تے او دنیا وچ انہیں کوں عذاب ڈیوے ہا تے آخرت وچ انہیں کیتے بھاہ دا عذاب۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ⑤

۵۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کیتی تے جیرھا اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک اللہ سخت سزا ڈیوݨ والا ہے۔

مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥

۶۔ تساں کھجی دی پاڑ نیئں کپی یا انہیں کوں اپݨی پاڑیں تے نیئں چھوڑیا تے اللہ دا حکم نال ہا تے تاں جو او نافرمانیں کوں ذلیل کرے۔

وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ

۷۔ انہیں دا جو مال اللہ سئیں اپݨے رسول کوں غنیمت وچ ڈتا ہا

عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝

تساں اپݨے گھوڑے تے اُٹھ نہ دوڑائے ہن تے اصل اللہ جیندے تے چاہندے اپݨے رسولیں کوں غالب کریندے تے اللہ ہر شئے تے قادر۔

مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ
وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ كَىْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةًۢ بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ
مِنْكُمْ ۚ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۚ وَمَا نَهٰىكُمْ
عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۖ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝ الربع

۸۔ تے جیرھا مال وستیں والیں دا اللہ اپݨے رسول کوں ڈیوے او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے یتیمیں تے مسکینیں تے مسافریں کیتے ہے تاں جو او مال تہاڈے امیریں وچ چکر نہ کھندا رہوے۔ جو رسول تہاکوں ڈیوے او پکڑو تے جیں کنیں ہٹکے اوں کنیں رک ونجو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا
وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ۝

۹۔ تے او مال فقیریں تے مہاجریں کیتے ہے جیرھے اپݨے ملک کنیں کڈھیئے گئین تے اپݨے مالیں کنیں او اللہ دا فضل تے اوندی خوشی گولیندن تے اللہ تے اوندے رسول دی امداد کریندن ایجھے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِيْنَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ
مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِىْ صُدُوْرِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

۱۰۔ تے انہیں کیتے وی ہے جیرھے پہلے مدینے وچ رہندے ہن تے ایمان گھن آئے ہن تے مہاجریں نال محبت کریندن تے جیرھا مال انہیں کوں ڈتا گئے اپݨے دلیں وچ اوندی خواہش نئیں رکھدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن بھانویں آپ کوں ضرورت ہووے تے جینکوں بچایا ونجے نفس دی شومائی کنیں تے ایجھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

وَالَّذِيْنَ جَآءُوْ مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِىْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ
رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝ ع

۱۱۔ تے جیرھے انہیں دے بعد آئن آہدن اے ساڈے رب ساکوں بخش ڈے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں وی جیرھے اساں کنیں پہلے ایمان گھن آئن تے ساڈے دلیں وچ مومنیں کیتے کینے نہ سٹ اے ساڈے رب بے شک توں بہوں مہربان تے رحم کرݨ والا ہیں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ہے جیرھے منافق ہن

كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّاِنْ قُوْتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٢﴾

تے اہل کتاب وچوں جیڑھے کافر ہن اپنڑے بھراویں کوں آہدن جے تساں نکلو تے اساں ضرور نکلسوں تہاڈے نال تے اساں تہاڈے وچوں کہیں دی اطاعت نہ کریسوں تے جے تہاڈے نال بھڑیا ولیسی تے اساں ضرور تہاڈی مدد کریسوں تے اللہ گواہ ہے بے شک اوکوڑن۔

لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ ۚ وَلَئِنْ قُوْتِلُوْا
لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ۫
ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٣﴾

١٣۔ جے او کڈھے ونجن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں نال لڑائی تھی پوسے تے انہیں دی مدد نہ کریسن تے جے مدد کیتونے وی سہی تے کنڈ ولا کے بھج ولسین تے ول انہیں دی مدد نہ کیتی ولیسی۔

لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٤﴾

١٤۔ او تہاڈے کنیں اللہ توں وی ودھ ڈردن ات گالہوں جو او لوک سمجھدے نئیں۔

لَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِيْعًا اِلَّا فِيْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ اَوْ
مِنْ وَّرَآءِ جُدُرٍ ؕ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيْدٌ ؕ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيْعًا وَّقُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٥﴾ۚ

١٥۔ او سارے تہاڈے نال جنگ نہ کریسن سوائے ایندے جو او پکے حویل آلی وستیں وچ یا کندھیں دے پچھو بیٹھے ہون۔ آپت وچ انہیں دی جنگ ڈاڈھی ہوندی ہے توں انہیں کوں ہک قوم سمجھیندیں تے او دلو انجو انج ہوندن ات گالہوں جو او بے عقل قوم۔

كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٦﴾ۚ

١٦۔ انہیں دا انہیں قومیں آلی کار جیرھیاں کو لہو دے زمانے وچ گذرین انجام انہیں اپنڑے کمیں دا انجام چکھیا تے انہیں کوں دردناک عذاب ملسی۔

كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾

١٧۔ انہیں (منافقیں) دی حالت شیطان آلی کار جیں انسان کوں آکھیا کفر کر جیلھے اوں کفر کیتا تے شیطان آہدے مَیں تیں کنیں بری ہاں میں اللہ کنیں ڈرداں جیرھا سارے جہانیں دا رب ۔

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيْهَا ؕ وَ
ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾ۧ

ع

١٨۔ انہیں ڈوناہیں دا انجام اے تھیندے جو او ڈوہیں دوزخ وچ ونج پندن تے اوندے وچ ہک مدت تیں رہسن تے ظالمیں دا ایہو بدلہ ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝۱۹

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص اے ڈیہدا رہوے جو او اگو کیتے کیا پٹھیئے۔ اللہ کنیں سارے ڈرو اللہ سئیں تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰىهُمْ اَنْفُسَهُمْ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝۲۰

۲۰۔ تے انہیں آلی کار نہ بنڑو جیرھے اللہ کوں بھل گئین تے اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے فائدے آلیاں گالہیں بھلا ڈتیاں اے لوک نافرمانن۔

لَا يَسْتَوِيْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۭ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ۝۲۱

۲۱۔ بھا آلے تے بہشت آلے ہکو جہیں نئیں تھی سگدے جنتی لوک تے کامیاب تھیونڑ والِن۔

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰي جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۭ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۝۲۲

۲۲۔ جے اساں اے قرآن کہیں پہاڑ تے لہاؤں ہا توں ڈیکھیں ہا جو او نِوِ گئے تے اللہ دے ڈر کنیں ٹوٹے ٹوٹے تھی ونجے ہا تے اے مثالاں ہن جیرھیاں لوکیں کیتے بیان کریندے ہَیں تاں جو او سوچن۔

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ۝۲۳

۲۳۔ اللہ او ہوئے جیندے سوا کوئی معبود نئیں او غائب کوں جانڑدے تے حاضر کوں وی او بن منگئیے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربانِ۔

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۭ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝۲۴

۲۴۔ اللہ او ہوئے جیندے سوا کوئی معبود نئیں۔ او بادشاہ، پاک، عیبیں کنیں پاک تے امن ڈیونڑ والائے تے نگرانِ غالبِ تے جبّارِ تے وڈی شان والائے اللہ پاکِ اوں کنیں جواو شریک کریندن

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى ۭ يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۲۵

۲۵۔ او ہو اللہ خالقِ پیدا کرنڑ والائے شکل ڈیونڑ والائے اوندے چنگے ناں ہن آسمانیں تے زمین وچ جو ہے او اوندی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیانْائے۔

ع ۳ ۶

سُوْرَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ ممتحنہ مدنی ہِ تے لبسم اللہ نال اینددیاں ۱۴ آیتاں تے ۲ رکوع ہِن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوَّكُمْ
اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا
جَآءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ
تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ؕ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا
فِيْ سَبِيْلِيْ وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِيْ ۖ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ ۖ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَاۤ اَخْفَيْتُمْ وَمَاۤ اَعْلَنْتُمْ ؕ
وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ②

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپݨے دشمن کوں سنگتی نہ بݨاؤ تساں انہیں دو پیار دے سنیہے بھیندے ہِو تے انہیں تہاڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیتے او رسول کوں تے تہاکوں ات گا لہوں کڈھیندن جو تساں اپݨے رب اللہ کوں منیندے ہِو جے تساں میڈے رستے وچ میکوں خوش کرݨ کیتے جہاد واسطے نکلو۔ تساں چوری چوری انہیں نال محبت کریندے ہِو تے میں چاݨداں جو تساں لکیندے ہِو تے ظاہر کریندے ہِو تے تہاڈے وچوں جیرھا اے کریسی تے او سدھے رستے کنیں پریں تھی ویسی۔

اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّيَبْسُطُوْۤا اِلَيْكُمْ
اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ
تَكْفُرُوْنَ ؕ ③

۳۔ جے تہاکوں پکڑ گھنن تے تہاڈے دشمن بݨ ویسن تے اپݨے ہتھ تے زباناں برائی نال تہاڈو ودھیسن تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚۛ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ④

۴۔ تے تہاڈے سکے اصلو تے تہاڈیاں اولاداں قیامت دے ڈینہہ تہاکوں کوئی فائدہ نہ ڈیسن تہاڈے وچ فیصلہ خدا کریسی تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈیکھݨ والا ہِ۔

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ
مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؗ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوْا

۵۔ تہاڈے کیتے ابراہیم تے اوندے نال آلیں وچ چنگا نمونہ ہا جیلھے انہیں اپݨی قوم کوں آکھئے بے شک اساں تہاڈے کنیں تے جنہیں وی اللہ دے سوا تساں عبادت کریندے ہِو انہیں کنیں پریں ہیں اساں تہاڈا انکار کریندے ہیں تے تہاڈے تے ساڈے وچ دشمنی

بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ
لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿۵﴾

تے بغض ظاہر تھی گئے جے تیں تساں ہک اللہ تے ایمان نہ گھن آؤ سوائے اینہے جیلھے ابراہیم اپنڑے پیو کوں آکھئے میں تیڈے کیتے اپنڑے رب کنیں معافی منگساں میں تیڈے کیتے اللہ ولو کہیں گال دا مالک نمہیں۔ اے ساڈے رب اساں تیڈے اتے بھروسہ کریندے ہیں تے اساں تیڈو جھکدے ہیں تے تیڈو ولنڑے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۶﴾

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافریں کیتے فتنہ نہ بنڑا تے اے ساڈے رب ساکوں بخش بے تشک توں غالب تے سیانڑا ایں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ
يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۷﴾ ع

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکیں کیتے جیرھے اللہ تے قیامت دے ڈینہہ دی امید رکھیندن تے جیرھا منہ پھیر گھنے تے بے تشک اللہ بے نیاز تے سب تعریفیں والا ہے۔

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ
مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۭ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۸﴾

۸۔ تھی سگدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکیں دے درمیان جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے تے اللہ قادر تے اللہ بخشنڑ والا تے دل رحم کرنڑ والا ہے۔

لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ
وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿۹﴾

۹۔ اللہ تہاکوں انہیں لوکیں نال نیکی کرنڑ تے انصاف کرنڑ کنیں نئیں ہٹکیندا جنہیں تہاڈے نال جنگ نئیں کیتی تے تہاکوں وطن کنیں نئیں کڈھیا بے تشک اللہ انصاف کرنڑ والیں کوں پسند کریندے۔

اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ
وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا عَلٰٓي اِخْرَاجِكُمْ
اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ او تہاکوں انہیں لوکیں نال سنگت لاونڑ کنیں ہٹکیندے جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی ہے تے تہاکوں گھریں کنیں کڈھیئے تے تہاکوں کڈھن وچ امداد کیتی تے جیرھا انہیں کوں سنگتی بنڑیسی تے ایھے لوک ظالم ہن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ
فَامْتَحِنُوْهُنَّ ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ
مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ؕ
لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ
لَهُنَّ ؕ وَاٰتُوْهُمْ مَّاۤ اَنْفَقُوْا ؕ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَاۤ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ
اُجُوْرَهُنَّ ؕ وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ
وَسْـَٔلُوْا مَاۤ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوْا مَاۤ اَنْفَقُوْا ؕ
ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ؕ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ اے مومنو جیلھے تہاڈے کول مومن تے مہاجر تریمتیں آون تے انہیں دا امتحان گھنو اللہ انہیں دے ایمان کوں جاݨدے تے جے تہاکوں پتہ لگے جو او مومن تے تساں انہیں کوں کافریں دو نہ ولا پٹھوا انہیں کیتے حلال نئیں تے نہ کافر انہیں واسطے حلالِ تے انہیں کوں خرچ ڈے ڈیو تے تہاڈے تے کوئی گناہ نئیں جو تساں انہیں کوں حق مہر ڈیوݨ دے بعد انہیں نال پرنیج پوودو تے کافر تریمتیں دی عزتیں کوں اپݨے نال نہ رکھو تے تساں اپݨا خرچہ منگو او اپݨا خرچہ منگن۔ اے اللہ دا حکم اللہ تہاڈے وچکار ایویں فیصلہ کریندے تے اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہِ۔

وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى
الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ
ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَاۤ اَنْفَقُوْا ؕ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْۤ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے جے کوئی تہاڈی تریمت کافریں دو بھج ونجے تے تہاکوں انہیں دی کوئی تریمت لبھ ونجے تے تساں اوہو تلا خرچ ڈے ڈیو جے تلا نکاح تے انہیں دا تھیا ہا تے اللہ کنیں ڈرو جینکوں تساں مینندے ہِو۔

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰۤى
اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ
وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ
بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ
فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ اے نبی جیلھے تیڈے کول مومن تریمتیں آون ایں گال تے بیعت کرن جو او اللہ نال شرک نہ کریسن تے چوری تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کریسن آپو بݨا کے کوئی کوڑی گال نہ کریسن بھانویں او پیریں تے ہتھیں وچ ہووے تے تیڈی نافرمانی نہ کریسن نیک کمیں وچ تے توں انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربانِ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ
كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے مومنو! ایجھی قوم کوں سنگتی نہ بݨاؤ جنہیں نال اللہ کاوڑ تھئے او آخرت کنیں نا امید تھی گیئن جیویں کافر قبر والیں کنیں نا امید تھی گیئن۔

سُوْرَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّ رُكُوْعَانِ

سورۂ صف مدنی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲. آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ او اللہ دی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ③

۳. اے مومنو تساں جو کریندے نوھے او آہدے کیوں ہوسے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ④

۴. اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او آکھو جو تساں کریندے نوھے۔

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ⑤

۵. بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جیرھے اوندی راہ وچ جنگ کریندن جیویں او چونے گچ قلعہ ہوون۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۗ فَلَمَّا زَاغُوْۤا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥

۶. تے جیلھے موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھئے اے میڈی قوم تساں میکوں ڈکھ کیوں ڈیندے ہو؟ تہاکوں پتہ ہے جو میں تہاڈو اللہ دا رسول بݨ کے آیاں تے جیلھے او سدھے راہ کنیں ہٹ گیئن اللہ انہیں دے دِل پھیر ڈِتن تے اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي اسْمُهٗۤ اَحْمَدُ ۗ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑦

۷. تے جیلھے عیسیٰ ابنِ مریم آکھئے اے بنی اسرائیل بیشک میں تہاڈو اللہ دا رسول بݨ کے آیاں تے جیرھی تورات میں کنیں پہلے آئی ہے اوندی تصدیق کریندا تے اپݨے بعد ہک رسول دی خوشخبری ڈیندا جیندا ناں احمد ہوسی تے او میڈے بعد اوسی تے جیلھے او انہیں کنیں روشن آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھئے اے کھلا کھلا جادو ہے۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ٧

۸۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے
تے اوں کوں اسلام دو سڈیا ونجے تے اللہ ظالم قوم
کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـُٔـوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ
نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ٨

۹۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں وسا ڈیوݨ اپݨے
پھوکیں نال تے اللہ اپݨے نور کوں پورا کرݨے بھانویں
کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ٩ ع

۱۰۔ اوہو ہے جئیں اپݨے رسول کوں ہدایت تے سچا دین
ڈے کے بھیجے تاں جو اوں دین کوں سارے دین تے
غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ
مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ١٠

۱۱۔ اے مومنو کیا میں تہاکوں او تجارت ڈساں جیرھی
تہاکوں ڈکھ آلے عذاب کنیں بچیسی۔

تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ١١

۱۲۔ تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرو اپݨے مال تے جانیں نال اے
تہاڈے کیتے چنگا ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ
عَدْنٍ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ١٢

۱۳۔ اللہ تہاڈے گناہ بخشیسی تے تہاکوں باغیں وچ
پلھیسی جنہیں دے تلے (وچ) نہراں وہندیاں پیاں ہوسن
تے ہمیشہ دی جنت وچ چنگیاں رہݨ دیاں جہیں ہوسن
اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ۭ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ۭ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ١٣

۱۴۔ تے ہِک بی جیرھی تہاکوں چنگی لگدی ہے او اللہ دی مدد
تے کولھودی فتح ہے توں مومنیں کوں خوشخبری ڈے ڈے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ
عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى
اللّٰهِ ۭ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ
طَّاۗىِٕفَةٌ مِّنْ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَّاۗىِٕفَةٌ ۚ
فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوْا
ظٰهِرِيْنَ ١٤ ع

۱۵۔ اے مومنو اللہ دے امدادی بݨ ونجو جیویں عیسیٰ ابن
مریم اپݨے منݨ والیں کوں آکھیا اللہ کیتے میڈا امدادی
کون۔ منݨ والیں آکھئے اساں اللہ دے امدادی ہیں۔
بنی اسرائیل وچوں ہک ٹولے من گدھا تے ہک ٹولے انکار کیتا۔
تے منݨ والیں دی اساں انہیں دے دشمنیں دے مقابلے
وچ مدد کیتی تے او ڈاڈھے تھی گئے ہن۔

سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّ رُكُوْعَانِ

سورہ جمعہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے جیرھا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیاݨا ہے۔

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣﴾

۳۔ اوہو ہے جیں ان پڑھیں وچ انہائیں وچوں ہک رسول پٹھے جیرھا انہیں تے اوں (اللہ) دی آیات پڑھدے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سٹمپ سکھیندے تے ایں کنیں پہلے او کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤﴾

۴۔ تے انہائیں وچوں کجھ بے وی ہن جیرھے اجݨ تیں انہیں نال نئیں ملئے تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٥﴾

۵۔ اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ۗ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦﴾

۶۔ انہیں لوکیں دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت فرض کیتی گئی ہائی تے انہیں ول نئیں اطاعت کیتی الویں ہے جیویں گڈا بار چیندے۔ جیرھی قوم اللہ دی آیات دا انکار کریندی ہے اوندی مثال بہوں گندی ہے تے اللہ ظالم لوکیں کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْٓا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٧﴾

۷۔ توں آکھ اے یہودیو جے تہاکوں یقین ہے جو تساں اللہ دے سنگتی ہو بے کا ہے نئیں تے تساں موت منگو جے تساں سچے ہوے۔

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۗ وَ

۸۔ او موت کݙاہیں وی نہ منگسن اپݨے انہیں عملیں دی وجہ

اللّٰهُ عَلِيمٌۢ بِالظّٰلِمِينَ ۝۸

نال جیرھے انہیں اگو پٹھین تے اللہ ظالمیں کوں جاݨدے۔

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلٰقِيكُمْ
ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۹

۹۔ توں آکھ بے شک جیرھی موت کنیں بھجدے ہو او
بے شک تہاݙے اتے آوݨی ہے تے ول تساں غیب
تے حاضر جاݨݨ والے خدا دو ولائے ویسو تے او
تہاکوں تہاݙے عمل ݙسیسی۔

ع ۱ / ۱۱

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۱۰

۱۰۔ اے مومنو جیلھے نماز دو جمعے دے ݙینہہ سݙیا ونجے
تے نماز دو آئے کرو تے کاروبار چھوڑ ݙتا کرو اے
تہاݙے کیتے چنگا ہے جے تساں جاݨدے ہو تاں۔

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۱۱

۱۱۔ تے جیلھے نماز پوری تھی ونجے تے زمین وچ کھنڈ
ونجو تے اللہ دا فضل گولو تے اللہ کوں بہوں یاد کرو تاں
جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَإِذَا رَأَوْا تِجٰرَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوٓا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
قَآئِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ
التِّجٰرَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ۝۱۲

۱۲۔ تے جیلھے او تجارت ݙیہن یا تماشا تڑا ݙیہن
اوندو بھج ٻلدن تے تیکوں کلہا کھڑیا ہویا چھوڑ
ݙیندن توں آکھ جو اللہ کنیں ہے او تجارت تے تماشے
کنیں چنگا ہے تے او بہوں چنگا رزق ݙیوݨ والا ہے۔

ع ۲ / ۱۲

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ منافقون مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ
اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ (وقف لازم)
اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۚ ②

۲۔ جیلھے تیں کنیں منافق اندن تے آہدن اساں گواہ ہیں جو بے شک توں اللہ دا رسول ہویں۔ اللہ جانڑدے بے شک توں اوندا رسول ہیں تے اللہ اے گواہی ڈیندے جو منافق کوڑے ہن۔

اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ
اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ③

۳۔ انہیں اپݨے قسمیں کوں اولکا بݨا گدے تے او اللہ دی راہ کنیں ہٹکیندن بے شک او بہوں بڑا ہے جو او عمل کریندن۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ④

۴۔ اے ات گالھوں جو او ایمان گھن آئن ول انکار کیتے نیں انہیں دے دلیں تیں مہر لگ گئی ہے تے او ہݨ نئیں سمجھدے:

وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ؕ وَ
اِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ؕ كَاَنَّهُمْ
خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ؕ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ ؕ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ؕ قٰتَلَهُمُ
اللّٰهُ ۘ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ⑤

۵۔ تے جیلھے توں انہیں کوں ڈیکھیں انہیں دے جسم تیکوں چنگے لگدن تے جے او گال کرن توں انہیں دی گال سݨو او ایویں ہن جیویں کندھ نال ٹنگئے ہوئے شہتیر۔ ہر عذاب اپݨے اتے سمجھدن او دشمن ہن۔ انہیں کنیں ہوشیار رہ اللہ انہیں کوں ہلاک کرے او کنے پھیرئیے ویندن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ
مُّسْتَكْبِرُوْنَ ⑥

۶۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے آؤ اللہ دا رسول تہاڈے کیتے بخشش منگے او اپݨے سر پھیر گھندن تے توں انہیں کوں ڈیکھیں او بچ کنیں ہٹکیندن تے او اکڑیندن۔

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ

۷۔ انہیں کیتے ہکا گالھ جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝۷

یا نہ منگیں انہیں کوں اللہ نہ بخشیسی بے شک اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نیئں ڈیندا۔

هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ۗ وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝۸

۸۔ او ہے لوکن جیرھے آہدن جو لوک اللہ دے رسول نال ہن انہیں تے خرچ نہ کرو جے تیں او بھج نہ ونجن تے آسمانیں تے زمین دے خزانے اللہ دے ہن تے منافق نیئں سمجھدے۔

يَقُوْلُوْنَ لَئِنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ۗ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۹ ع ۱ / ۱۳

۹۔ آہدن جے اساں مدینہ دو ولیسوں تے اہنیں وچوں ساریں کنیں عزت والا شخص ساریں کنیں بے عزت شخص کوں اتھوں کڈھ ڈیسی تے عزت اللہ تے اوندے رسول تے مومن کیتے ہے تے اصل منافق جانڑدے نیئں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝۱۰

۱۰۔ اے مومنو تہاکوں تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد اللہ دے ذکر کنیں غافل نہ کر ڈیون تے جیرھا اے کریسی تے او لوک گھاٹا پاونڑ والن۔

وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝۱۱

۱۱۔ تے جو اساں تہاکوں ڈتے خرچ کرو ایں کنیں پہلے جو تہاڈے کہیں ہک کوں موت آوے تے آکھے اے میڈے رب تیں میکوں تھوڑی مدت کیتے میکوں وِتھی کیوں نیئں ڈتی میں صدقہ کراں ہاں تے میں وی نیک لوکیں وچوں تھی ونجاں ہا۔

وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ۗ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝۱۲ ع ۲ / ۱۴

۱۲۔ تے اللہ کہیں شخص کوں نیئں چھوڑیندا جیندی موت یا وقت آونجے تے اللہ جو تساں کریندے ہو اوں کنیں باخبر۔

سُوْرَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ تغابن مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیتاں تے ۲ رکوع ہن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ②

۲. جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے اور اللہ دی تسبیح کریندے اوندے کیتے بادشاہت تے حمد تے او ہر شے تے قادر.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ③

۳. اوہو ہے جیں تہاکوں پیدا کیتے تے کجھ نئیں منیندے تے کجھ تہاڈے وچوں منیندن تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈیہدا کھڑے.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ
صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ④

۴. اوں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تہاکوں شکلاں ڈتنس تے سوہݨیاں شکلاں بݨائنس تے ہوندو ولݨے.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ
وَمَا تُعْلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑤

۵. جو آسمانیں تے زمین وچ او جاݨدے تے جو تساں لکیندے ہو تے ظاہر کریندے ہو او جاݨدے تے اللہ تہاڈے دل دی گالہیں کوں وی جاݨدے.

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوْا
وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑥

۶. کیا تہاڈو پہلے کافریں دیاں خبراں نہ آیاں ہن انہیں اپݨے کمیں دا عذاب چکھیا ہا تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب.

ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّ
اسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ⑦

۷. اے ایں گالھوں جو انہیں دو رسول کھلی دلیلاں گھن کے اندے ہن تے او لوک آہدے ہن جو ہک آدمی ساکوں ہدایت ڈیسی تے انہیں انکار کیتا تے منہ پھیر گدھا اللہ وی انہیں کنیں بے پرواہ تھی گیا تے اللہ بے پرواہ تے سب صفتیں والا ہے.

زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ۭ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۭ وَذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۷

۸۔ کافریں دا خیال جو او جیندے نہ کیتے ویسن توں آکھ سڻو میڈے رب دی قسم تساں ضرور جیندے کیتے ویسو ول تہاڈے عمل تہاکوں ڈسائے ویسن تے اے گال اللہ کیتے سوکھی ہے۔

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْٓ اَنْزَلْنَا ۭ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۸

۹۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے اوں نور کوں وی جیرھا اساں لہائے تے اللہ تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۭ
وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّاٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۹

۱۰۔ اوجڈاں تہاکوں کٹھے کرݨ والے ڈینہہ جمع کریسی۔
اے ڈینہہ ہار جیت دا ہوسی تے جیرھا اللہ کوں منیسی تے نیک عمل کریسی او اوندیاں برائیاں ختم کر ڈیسی تے اونکوں جنت وچ پلیسی جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝۱۰

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی آیات کوں اے لوک دوزخی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے اے بہوں گندہ ٹکاݨا ہے۔

مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ
يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ۝۱۱

۱۲۔ کوئی مصیبت نیئں اندی سوائے اللہ دے حکم دے تے جیرھا منیندے اللہ کوں او اوندے دل کوں سدھا راہ ڈکھلیسی تے اللہ ہر شئے کوں جاݨدے۔

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا
عَلٰي رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝۱۲

۱۳۔ اللہ تے اوندے رسول دا آکھݨ منو تے جے تساں پھر ویسو تے بے شک ساڈے رسول دا کم کھول کے پچا ڈیوݨ۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ وَعَلَي اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۱۳

۱۴۔ اللہ اوندے سوا کوئی معبود نیئں تے مومنیں کوں اللہ تے بھروسہ کرݨا چاہی دا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ
عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا

۱۵۔ اے مومنو تہاڈے زالیں تے تہاڈے بالیں وچوں کجھ تہاڈے دشمن انہیں کنیں ہوشیار رہو تے جے تساں

وَ تَغْفِرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۵﴾

معاف کر ڈیوو تے چھوڑ ڈیوو تے بخش ڈیوو تے بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان ہے۔

اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَ اللّٰهُ عِنْدَهٗۤ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ بے شک تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد فتنہ ہے تے اللہ کنیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَ اسْمَعُوْا وَ اَطِيْعُوْا وَ اَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ؕ وَ مَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اللہ کنیں جتنی تہاڈی طاقت ڈرو تے سنو تے آکھݨ منو تے خرچ کرو تہاڈے کیتے چنگا ہے تے جیںکوں نفس دی شومائی کنیں بچایا ونجے تے ایہے لوک کامیاب تھیوݨ والے ہن۔

اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے جے تساں اللہ کوں چنگا قرض ڈیوو تے او تہاڈے مال کوں ودھیسی تے تہاکوں بخشیسی تے اللہ قدر کرݨ والا تے ٹھڈھا ہے۔

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۹﴾ ع

۱۹۔ او غیب تے حاضر کوں جانڑدے غالب تے سیاݨا ہے۔

سُوْرَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّ رُكُوْعَانِ

سورۂ طلاق مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیون والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَ اَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْۢ بُيُوْتِهِنَّ وَ لَا يَخْرُجْنَ اِلَّاۤ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ؕ وَ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ؕ وَ مَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ②

۲۔ اے نبی جیلھے تساں ترمیتیں کوں طلاق ڈیو تے مقرر وقت تے طلاق ڈیو تے وقت دی گنتری رکھو تے اللہ کنیں ڈرو جیرھا تہاڈا رب ہے انہیں کوں اپݨے گھریں کنیں نہ کڈھو تے اووی نہ نکلن سوائے ایندے جو او کھلی بے حیائی کرن تے اے اللہ دے بنے ہن تے جیرھا اللہ دے بنے ٹپیسی او اپݨے آپ تے ظلم کریسی تیکوں پتہ نئیں جو اللہ ایندے بعد کوئی ہی گال ظاہر کر ڈیوے۔

فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّ اَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَ اَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ؕ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ۬ وَ مَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ۙ③

۳۔ تے جیلھے او اپݨی مدت کوں پجن تے انہیں کوں چنگے طریقے نال روک گھنو یا چنگے طریقے نال انج کر ڈیو تے ڈو منصف گواہ اپݨے وچوں بݨا گھنو تے گواہی اللہ کیتے ڈیو اے نصیحت جیرھی تہاکوں کیتی ویندی ہے تے اونکوں جیرھا اللہ تے آخرت دے ڈینہہ کوں منیندے تے جیرھا اللہ کنیں ڈرسی اوندے کیتے اللہ کوئی راہ کڈھسی۔

وَّ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ؕ وَ مَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ؕ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

۴۔ تے اونکوں اتھوں رزق ڈیسی جتھوں اونکوں خیال وی کائنی ہوسی تے جیرھا اللہ تے بھروسہ کریسی تے او اونکوں کافی ہے بے شک اللہ اپݨا کم پورا کریسی تے اللہ نے ہر شئے دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

وَ الّٰٓـِٔيْ يَىِٕسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآىِٕكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَّ الّٰٓـِٔيْ لَمْ يَحِضْنَ ؕ وَ اُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ؕ وَ مَنْ يَّتَّقِ

۵۔ تے تہاڈی تریمتیں وچوں جیرھیاں کپڑے آوݨ کنیں نا امید تھی گیئن جے تہاکوں شک ہوئے تے انہیں دی عدت ترے مہینے ہے تے جیرھیں تریمتیں کوں حیض نئیں اندا تے

اللهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ۝

پیٹ آلیاں انہیں دی مدت ایہے ہے جو او ہتھ پیر لہون تے جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے ہر کم کوں سوکھا کر ڈیسی۔

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ اِلَيْكُمْ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ اَجْرًا ۝

۶۔ ایہے اللہ دا حکم اوں تہاڈے اتے ہلئے تے جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے گناہ مٹا ڈیسی تے اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ وَلَا تُضَاۗرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ۭ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗٓ اُخْرٰى ۝

۷۔ اپݨی طاقت دے مطابق جتھاں تساں خود رہندے ہو انہیں کوں وی رکھو تے انہیں کوں ڈکھ نہ ڈیوو تاں جو انہیں کوں تنگ کرو تے جے انہیں کوں پیٹ ہوے تے انہیں دے ہتھ پیر لہݨ تک انہیں تے خرچ کرو تے جے او تہاڈے بالیں کوں کھیر پلاون تے انہیں کوں اجرت ڈیوو جیرھی رواج دے مطابق آپت وچ مشورے نال مقرر کرو تے جے تساں تنگ تھیوو تے ول اونکوں کوئی بی کھیر پلا ڈیوے۔

لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۭ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ۭ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ۝ ع

۸۔ طاقت والا اپݨی طاقت دے مطابق خرچ کرے تے جیندا رزق تنگ او اپݨے مال وچوں خرچ کرے جیرھا اللہ اونکوں ڈتے تے اللہ ہر ہک کوں اوہو تلا حکم ڈیندے جیندی اونکوں طاقت ڈیندے (ودھ نئیں ڈیندا) اللہ سیئں تنگی دے بعد سوکھ ڈیسی۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ۝

۹۔ تے کے تلا وستیاں ہن جنہیں اپݨے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے رسولیں دی تے اساں انہیں کنیں سخت حساب گدھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈتا۔

فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ۝

۱۰۔ اوں اپݨے کمیں دی مصیبت چکھی تے اوندے کمیں دا اخیر گھاٹا ہا۔

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب کیتا ہوئے تے اے سیاݨے لوکو اللہ کنیں ڈرو جیرھے مومن ہوے اللہ سیئں تہاڈو ذکر لہائے۔

رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ

۱۲۔ او رسول جیرھا تہاکوں اللہ دی آیات کھول کھول

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا ؕ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿۱۱﴾

کے سٹیندے تاں جو مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں اندھاریں کنیں سوجھلے دو کڈھے تے جیڑھا اللّٰہ کوں منیسی تے نیک کم کریسی او اونکوں باغیں وچ پلہیسی جنہیں وچ نہراں وہندیاں پئین اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللّٰہ اوندے کیتے رزق وی چنگا بݨائے۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اللّٰہ او ہے جیں ست آسمان تے زمین جیہاں زمیناں بݨائن انہیں دے وچ حکم لہندے تاں جو تہاکوں پتہ لگے جو اللّٰہ بے شک ہر شے تے قادر ہے تے بے شک اللّٰہ دا علم ہر شے کوں گھیرا پاتی کھڑے۔ ع ۱۸

سُوْرَةُ التَّحْرِيْمِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ تحریم مدنی ہے تے بسم اللّٰہ نال ایندیاں ۱۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا ں اللّٰہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَاۤ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِيْ مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲﴾

۲۔ اے نبی جو خدا نے تیڈے اتے حلال کیتے توں اونکوں حرام کیوں کریندیں کیا توں اپݨی زالیں دی خوشی چاہندیں تے اللّٰہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿۳﴾

۳۔ اللّٰہ سئیں تہاڈے اتے ایجھیاں قسماں تروڑݨ فرض کیتے تے اللّٰہ تہاڈا مولا ہے تے بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْۢ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ؕ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿۴﴾

۴۔ تے نبی سئیں اپݨی ہک زال نال لک کے گال کیتی اوں کہیں بی کوں ڈس ڈتی تے اللّٰہ اوندے (نبی) تے ظاہر کر ڈتا تے نبی سئیں کجھ گال ڈس ڈتی تے کجھ گال نہ ڈسی تے جیلھے نبی سئیں زال کوں گال ڈسی تے اوں پچھیا تہاکوں اے گال

کیئں ڈسی ہے آپ نے فرمائے میکوں بہوں جاݨݨ والے تے باخبر خدا نے ڈسی ہے۔

إِن تَتُوبَآ إِلَى ٱللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِن تَظَٰهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوْلَىٰهُ وَجِبْرِيلُ وَصَٰلِحُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٥﴾

۵۔ جے تساں ڈوہیں اللہ کنیں توبہ منگو تے تہاڈے اندو انڈو نویئے ہوئن تے جے تساں ہک ڈوجھی دی مدد کرو اوندے خلاف تے بے شک اللہ اوندا مولا ہے تے جبریل تے نیک مومن وی تے اوندے بعد فرشتے اوندے امدادی ہن۔

عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُۥٓ أَزْوَٰجًا خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَٰتٍ مُّؤْمِنَٰتٍ قَٰنِتَٰتٍ تَٰٓئِبَٰتٍ عَٰبِدَٰتٍ سَٰٓئِحَٰتٍ ثَيِّبَٰتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٦﴾

۶۔ تھی سگدے جو اوندا رب جے او تہاکوں طلاق ڈیوے تے بیاں تساں کنیں چنگیاں زالیں ڈا ڈیوے تے او مسلمان تے مومن فرمانبردار توبہ کرݨ والیاں عبادت کرݨ والیاں روزہ رکھݨ والیاں بیوہ تے کنواریاں ہوون۔

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٧﴾

۷۔ اے مومنو اپݨے آپ کوں تے اپݨے گھر ایں کوں بھاکنیں بچاؤ جیندا بل لوک تے پتھر ہن اوندے اتے بہوں سخت فرشتے ہن جیڑھے کہیں دی منت نئیں منیندے تے جو اللہ آکھے اوندی نافرمانی نئیں کریندے تے جو انہیں کوں حکم ڈِتا ویندے اویں کریندن۔

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَعْتَذِرُوا۟ ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ ع

۸۔ اے کافرو اج کوئی بہانہ نہ کرو تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ ملسی۔

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ تُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزِى ٱللَّهُ ٱلنَّبِىَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَٱغْفِرْ لَنَآ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

۹۔ اے مومنو اللہ کنیں پکی توبہ منگو تھی سگدے جو او تساں کنیں تہاڈے گناہ پریں کر ڈیوے تے تہاکوں باغیں وچ داخل کرے جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں پین جڈاں اللہ نبی کوں اوندے نال مومنیں کوں ذلیل نہ کریسی انہیں دا نور انہیں دے اگوں تے سجے پاسو ورکدا ودا ہوسی آکھسن اے ساڈے رب ساڈے نور کوں پورا کر ساکوں بخش بے شک توں ہر شئے تے قادر ہویں۔

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَ

۱۰۔ اے نبی کافریں تے منافقیں نال جہاد کرتے انہیں تے سختی کرتے انہیں دا ٹکاݨہ دوزخ تے اے بہوں گندا ٹکاݨہ ہے

بِئۡسَ الۡمَصِيۡرُ ﴿۱۰﴾

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيۡنَ كَفَرُوا
امۡرَاَتَ نُوۡحٍ وَّ امۡرَاَتَ لُوۡطٍ ؕ كَانَتَا
تَحۡتَ عَبۡدَيۡنِ مِنۡ عِبَادِنَا صَالِحَيۡنِ
فَخَانَتٰهُمَا فَلَمۡ يُغۡنِيَا عَنۡهُمَا مِنَ اللّٰهِ
شَيۡـًٔا وَّقِيۡلَ ادۡخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيۡنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ اللہ کافریں دی مثال اوں تریمت نال ڈیندے جیڑھی نوح دی زال ہائی تے لوط دی زال ہائی او ڈوہیں ساڈے ڈو نیک بندیں کنیں ہن تے انہیں ڈوناہیں دی خیانت کیتی۔ تے او ڈوہیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کیتے کجھ نہ کر سگئے تے آکھیا گیا بنہیں نال بھاو چ پہہ ونجو۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوا امۡرَاَتَ فِرۡعَوۡنَ
اِذۡ قَالَتۡ رَبِّ ابۡنِ لِىۡ عِنۡدَكَ بَيۡتًا فِى الۡجَـنَّةِ وَ
نَجِّنِىۡ مِنۡ فِرۡعَوۡنَ وَعَمَلِهٖ وَ نَجِّنِىۡ مِنَ الۡقَوۡمِ
الظّٰلِمِيۡنَ ۙ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے مومنیں دی مثال اللہ فرعون دی زال نال ڈیندے جیں آکھئے اے میڈے رب میڈے کیتے جنت وچ گھر بنا تے میکوں فرعون تے اوندے کمیں کنیں نجات ڈے تے ظالم قوم کنیں میڈی جان چھڑا۔

وَ مَرۡيَمَ ابۡنَتَ عِمۡرٰنَ الَّتِىۡۤ
اَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيۡهِ
مِنۡ رُّوۡحِنَا وَ صَدَّقَتۡ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا
وَ كُتُبِهٖ وَ كَانَتۡ مِنَ الۡقٰنِتِيۡنَ ﴿۱۳﴾ ع ۲

۱۳۔ تے مریم عمران دی دھی دی مثال ڈیندے جیں اپنڑی شرمگاہ دی حفاظت کیتی اساں اوندے وچ اپنڑ روح پھوکی تے اوں اپنڑے رب دی گالہیں تے اوندی کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرمانبرداریں وچوں ہائی۔

سُوْرَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ **الملک** مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگیئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرُ ②

۲. بہوں برکتیں والا ہے او اللہ جیندے ہتھ وچ بادشاہت تے او ہر شے تے قادر۔

الَّذِيْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ③

۳. جیں موت تے زندگی کوں پیدا کیتے تاں جو تہاکوں آزماوے جو کیرھا تہاڈے وچوں چنگے کم کریندے تے او غالب تے بخشݨ والا ہے۔

الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ④

۴. جیں ست آسمان اتے تلے بݨائن توں رحمٰن خدا دے پیدا کرݨ وچ کوئی گھاٹا وادھا نہ ڈیکھسیں اکھیں پھیر کے ول ڈیکھ کیا تیکوں کوئی فتور نظردے ہے؟

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيْرٌ ⑤

۵. ولا ولا اکھیں پھیر کے ڈیکھ نظر تیڈو ناکام تھی کے ولسی تے تھکی ہوئی ہوسی۔

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيٰطِيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ⑥

۶. تے اساں قریبی آسمان کوں ڈیویں نال سوہݨا کیتے تے اساں انہیں کوں شیطانیں کوں پتھر مارݨ دا ذریعہ بݨائے تے انہیں کیتے اساں ساڑݨ آلا عذاب بݨایا ہوئے۔

وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ⑦

۷. تے اپݨے رب دا انکار کرݨ والیں کیتے دوزخ دا عذاب تے بہوں برا ٹھکاݨا ہے۔

اِذَآ اُلْقُوْا فِيْهَا سَمِعُوْا لَهَا شَهِيْقًا وَّهِيَ تَفُوْرُ ⑧

۸. جیلھے اوندے وچ سٹیئے ولسین اوندے وچوں (گڈا دی ہینگ آلی کار) اچی اچی الاسݨسن تے او جوش وچ ہوسی۔

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَآ اُلْقِيَ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيْرٌ ⑨

۹. قریب ہوسی جو او کاوڑ وچ پھٹ ونجے جیلھے کوئی جماعت اوندے وچ سٹی ویسی تے چوکیدار پچھسن کیا تہاڈو ڈراوݨ والے نہ آئے ہن۔

قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيْرٌ ۙ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۖۚ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ﴿۱۰﴾

۱۰. آکھسن بے شک ساڈو ڈراوݨ والے آئے ہن اساں انہیں دا انکار کیتا ہا تے اساں آکھیا ہا اللہ سئیں کئی شے نہئیں لہائی تساں بہوں وڈی گمراہی وچ ہوسے۔

وَقَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيْٓ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿۱۱﴾

۱۱. تے آکھسن جے اساں سنڑوں ہا یا عقل کروں ہا تے اساں دوزخ والیں وچ نہ ہوں ہا۔

فَاعْتَرَفُوْا بِذَنْۢبِهِمْ ۚ فَسُحْقًا لِّاَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿۱۲﴾

۱۲. انہیں اپنڑے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت مقدر کر ڈیو۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿۱۳﴾

۱۳. بے شک جیڑھے اپنڑے رب کنیں غیب وچ ڈردن انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

وَاَسِرُّوْا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوْا بِهٖ ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۴﴾

۱۴. تساں اپنڑی گال لکاؤ یا ظاہر کرو بے شک او سینے دیاں گالہیں جانڑدے۔

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿۱۵﴾ ع ۱

۱۵. اے کیویں تھی سگدے جیں پیدا کیتے اوکوں (اوندو نے دا) پتہ نہ ہووے۔ او تے بہوں لکیاں ہویاں گالہیں وی جانڑدے۔

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِيْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ۗ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ﴿۱۶﴾

۱۶. اوہو ہے جیں تہاڈے کیتے زمین رہنڑ دے قابل بنائی ہے تساں اوندے رستیں تیں جتھاں مرضی پھرو تے اوندے رزق وچو کھاؤ تے ہوندو ولنڑے۔

ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُوْرُ ﴿۱۷﴾

۱۷. کیا تساں بچ ولسیو جو جیڑھا آسمان وچ او زمین وچ تہاکوں بے عزت کر ڈیوسے تے او چکر کھندی پئی ہوسے۔

اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرِ ﴿۱۸﴾

۱۸. کیا تساں بچ ولسیو جو آسمان والا تہاڈے اتے پتھریں دا عذاب بھیجے تے تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی میڈا ڈراوا کیویں ہوندے۔

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۱۹﴾

۱۹. انہیں کنیں پہلے لوکیں وی انکار کیتا ہا تے میڈا عذاب کیجھا سخت ہا۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ؔ

۲۰. کیا انہیں پکھیں دو نئیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَیْءٍۭ بَصِیْرٌ ﴿٢٠﴾

وچ اڈردن تے کھمب سنگوڑ گھندن انہیں کوں محض رحمٰن خدا روکیندے بے شک او ہر شئے کوں ڈیہدا پئے۔

اَمَّنْ هٰذَا الَّذِیْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ یَنْصُرُكُمْ مِّنْ
دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ؕ اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِیْ غُرُوْرٍ ﴿٢١﴾ ۚ

٢١. کیا اے تہاڈا لشکر خدائے رحمٰن دے سامنڑے تہاڈی امداد کریسی کافر اصل دوکھے وچ ہن۔

اَمَّنْ هٰذَا الَّذِیْ یَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ۚ
بَلْ لَّجُّوْا فِیْ عُتُوٍّ وَّ نُفُوْرٍ ﴿٢٢﴾

٢٢. کیا اے تہاکوں رزق ڈیسن جے او تہاڈا رزق روک گھنے اصل او نافرمانی تے نفرت دے وچ بہوں اگو ودھ گیئن۔

اَفَمَنْ یَّمْشِیْ مُكِبًّا عَلٰی وَجْهِهٖۤ اَهْدٰۤی اَمَّنْ یَّمْشِیْ
سَوِیًّا عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿٢٣﴾

٢٣. کیا جیرھا منہ دے بھر ٹردے زیادہ سدھے راہ تے ہے یا او جیرھا سدھا ٹردے سدھے راہ تے ہے۔

قُلْ هُوَ الَّذِیْۤ اَنْشَاَكُمْ وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَ الْاَبْصَارَ وَ الْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِیْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٤﴾

٢٤. توں آکھ او ہوئے جیں تہاکوں بݨائے تے تہاڈے کن اکھیں تے دِل بݨائنسی تساں اصلو شکر نوہے کریندے

قُلْ هُوَ الَّذِیْ ذَرَاَكُمْ فِی الْاَرْضِ وَ اِلَیْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

٢٥. توں آکھ او ہوئے جیں تہاکوں زمین وچ کھنڈائے تے تساں اوہیں دو کٹھے کیتے ویسو۔

وَ یَقُوْلُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿٢٦﴾

٢٦. تے او آہدن جے تساں سچے ہو تے او وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۪ وَ اِنَّمَاۤ اَنَا نَذِیْرٌ
مُّبِیْنٌ ﴿٢٧﴾

٢٧. توں آکھ ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں محض کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِیْٓـَٔتْ وُجُوْهُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا
وَ قِیْلَ هٰذَا الَّذِیْ كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُوْنَ ﴿٢٨﴾

٢٨. تے جیلھے اونکوں کول ڈیکھسن کافریں دے منہ کماݨے تھی ویسن تے آکھیا ویسی ایہو ہا جینکوں تساں ولا ولا سڈیندے ہاوے۔

قُلْ اَرَءَیْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِیَ اللّٰهُ وَ مَنْ مَّعِیَ اَوْ
رَحِمَنَا ۙ فَمَنْ یُّجِیْرُ الْكٰفِرِیْنَ مِنْ عَذَابٍ اَلِیْمٍ ﴿٢٩﴾

٢٩. آکھ ڈیکھو جے اللہ میکوں تے میڈے نال آلیں کوں ہلاک کرڈیوے یا ساڈے اتے رحم کرے تے کافریں کوں دردناک عذاب کنیں کون پناہ ڈیسی۔

قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَ عَلَیْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ
مَنْ هُوَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿٣٠﴾

٣٠. اوندے اتے بھروسہ کریندے ہیں تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی کیرھا کھلی گمراہی وچ۔

قُلْ اَرَءَیْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ
یَّاْتِیْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِیْنٍ ﴿٣١﴾ ع

٣١. آکھ ڈیکھو جے تہاڈا پاݨی سُک ونجے کیرھا تہاڈے وہندا ہویا پاݨی انیسی۔

ع ١٦ ٢

سُوْرَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ قلم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ②

۲۔ قلم مس تے جو او لکھدن گواہ ہن۔

مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُوْنٍ ③

۳۔ توں اپݨے رب دے فضل نال دیوانہ نہیں۔

وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ④

۴۔ تے تیڈے کیتے کڈاہیں نہ مُکݨ آلا اجر۔

وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيْمٍ ⑤

۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اخلاق تے قائم ہیں۔

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُوْنَ ⑥

۶۔ توں جلدی ڈیکھسیں تے او وی ڈیکھسن۔

بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُوْنُ ⑦

۷۔ جو کیرھا تہاڈے وچوں پاگل۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۠ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ⑧

۸۔ بے شک تیڈا رب اونکوں جاݨدے جیرھا راہ کنیں تھڑکیا ودے تے اونکوں جاݨدے جیرھا سدھے راہ تے ہے۔

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِيْنَ ⑨

۹۔ تے توں انکار کرݨ والیں دا آکھݨ نہ من۔

وَدُّوْا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُوْنَ ⑩

۱۰۔ او چاہندن جو توں کجھ ڈھلا تھیویں تے او وی ڈھلے تھیون۔

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِيْنٍ ⑪

۱۱۔ تے توں کہیں قسماں چاوݨ والے ذلیل دا آکھݨ نہ من۔

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍ بِنَمِيْمٍ ⑫

۱۲۔ تے طعنے ڈیوݨ والے تے چغلخور دا وی۔

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ⑬

۱۳۔ تے جیرھا نیکی کنیں رُکیندے تے حدکنیں ودھدے گناہ گار۔

عُتُلٍّ ۢ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيْمٍ ⑭

۱۴۔ بہوں مندیلا ہے تے حرامی ہے۔

اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَّبَنِيْنَ ⑮

۱۵۔ ات گاہوں جو او بہوں مال والا ہے تے اولاد والا ہے۔

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ⑯

۱۶۔ جیلھے اونکوں ساڈیاں آیات سݨایاں ویندن آہدے اے پہلیں دے قصے ہن۔

سَنَسِمُهٗ عَلَى الْخُرْطُوْمِ ⑰

۱۷۔ اساں اوندے نک تک ٹھپہ ڈیسوں۔

إِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ ۚ إِذْ أَقْسَمُوْا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِيْنَ ﴿١٨﴾

١٨۔ بے شک اساں انہیں کوں ازمائے جیویں باغ آلیں کوں ازمایا ہا سے جیلھے انہیں قسماں چاتن جو فجر کوں اساں اوندا پھل ترڑلیسوں۔

وَلَا يَسْتَثْنُوْنَ ﴿١٩﴾

١٩۔ تے اللہ دا ناں نال گدھا ہانیں۔

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٢٠﴾

٢٠۔ تے تیڈے رب دا عذاب اوندے اتے آئے تے اوُ ستے پیئے ہن۔

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيْمِ ﴿٢١﴾

٢١۔ سویرے او ایویں تھیا پیا ہا جیویں کپیا پیا ہوُوے۔

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِيْنَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ تے سویرے ہک ڈو جھے کوں سڈیسے نیں۔

أَنِ اغْدُوْا عَلٰى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِيْنَ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ تے آکھئے نیں جے پھل تروڑنے وے تے جلدی چلُو۔

فَانْطَلَقُوْا وَهُمْ يَتَخَافَتُوْنَ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ اوٹُر پئن تے ہولے ہولے آہدے ویندے ہن۔

أَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِيْنٌ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ اج کوئی مسکین تہاڈے باغ وچ نہ پیہے۔

وَّغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قٰدِرِيْنَ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ تے فجر آون کنیں پہلے او شومائی دا فیصلہ کر بیٹھے ہن۔

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوْا إِنَّا لَضَآلُّوْنَ ﴿٢٧﴾

٢٧۔ جیلھے اوں باغ کوں ڈٹھے نیں آکھئے نیں اساں گمراہ ہا سے۔

بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ﴿٢٨﴾

٢٨۔ اصل اساں تے محروم ہیں۔

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُوْنَ ﴿٢٩﴾

٢٩۔ انہیں وچوں چنگے آدمی آکھئے میں تہاکوں آکھیا نہ ہا جو تساں اللہ دا ناں کیوں نِوتھے گھندے۔

قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٣٠﴾

٣٠۔ آکھئے نیں ساڈا رب پاک بے شک اساں ظالم ہا سے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُوْنَ ﴿٣١﴾

٣١۔ ہک ڈوجھے دو ملام کریندے ہوئیں ڈٹھے نیں۔

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ ﴿٣٢﴾

٣٢۔ آکھئے نیں بے شک اساں منہ زور ہا سے۔

عَسٰى رَبُّنَآ أَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ إِنَّآ إِلٰى رَبِّنَا
رٰغِبُوْنَ ﴿٣٣﴾

٣٣۔ تھی سگدے جو ساڈا رب اوں کنیں چنگا وٹا ڈیوے اساں اپنڑے رب دو جھکدے ہیں۔

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ أَكْبَرُ ۘ
لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ ع

٣٤۔ ایویں عذاب ہوسی تے ہوندے تے آخرت دا عذاب وڈا ہوسی جے او جانڑن۔

إِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٣٥﴾

٣٥۔ بے شک متقیں کیتے انہیں دے رب کنیں نعمتیں والے باغن۔

اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ کیا اساں مسلمانیں کوں مجرمیں آلی کار سمجھسوں۔

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تہاکوں کیا تھی گئے تساں کینجھے فیصلے کریندے ہو۔

اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ کیا تساں کنیں کتاب اوندے وچ تساں پڑھدے ہو۔

اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخَيَّرُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ بے شک اوندے وچ تہاڈے کیتے او سب کجھ جو تساں چاہو۔

اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ کیا قیامت تیں کوئی تہاڈے نال ساڈے قسمیہ وعدے ہن جو تساں جیرھا فیصلہ کریسو تہاکوں مل ویسی۔

سَلْهُمْ اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ انہیں کنیں پچھو انہیں دا ضامن کون۔

اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ یا انہیں دے شریکین تے جے او سچے ہن تے اپنے شریکیں کوں آنن۔

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ جڈاں پنیاں ننگیاں کر ڈتیاں ویسن تے سجدیں دو سڈیا ویسی انہیں کوں طاقت نہ ہوسی۔

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ وَقَدْ كَانُوْا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ وَهُمْ سٰلِمُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے ذلت پئی ہوسی تے انہیں کوں سجدیں دو اوں ویلھے سڈیا ویندا ہا جیلھے او تندرست ہن۔

فَذَرْنِيْ وَمَنْ يُّكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيْثِ ۚ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ میکوں تے جیرھا ایں گال دا انکار کریندے اونکوں چھوڑ ڈیو اساں انہیں کوں تباہی دو انہیں رستیں کنیں گھیل کے آوسوں جیرھے او جاݨدے وی نیئں۔

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۚ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ میں انہیں کوں وتھی ڈیندا بے شک میڈی تدبیر پکی ہے۔

اَمْ تَسْئَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ کیا انہیں کنیں اجرت منگدیں جیندے نال او چٹی دے بار تلے آئے پین۔

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ یا انہیں کنیں غیب دا علم تے او لکھ دے پین۔

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوْتِ ۘ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُوْمٌ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ توں اپݨے رب دے فیصلے تے صبر کرتے اوں مچھی آلے جیہاں نہ بݨ جیلھے او سڈیئے تے او غم نال بھریا بھریا ہا۔

لَوْلَآ اَنْ تَدٰرَكَهٗ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُوْمٌ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ اوندے رب دی رحمت اونکوں نہ پکڑ گھنے ہا تے اونکوں جنگل وچ سٹ ڈِتا ونجے ہا تے او ذلیل ہُوے ہا۔

فَاجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَجَعَلَهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٥١﴾

۵۱۔ اوندے رب اونکوں چݨ گدھے تے اونکوں نیکیں وچ بݨائسی (رلائسی)۔

وَاِنْ يَّكَادُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيُزْلِقُوْنَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ تے جے کافریں کوں طاقت ہوے ہا تے او تیکوں قرآن سُݨݨ دے بعد اپݨی کاوڑ آلی اکھیں نال ڈیکھ کے تیڈے مقام تو ہٹا ڈیون ہا تے او آہدن بے شک او دیوانہ ہے۔

وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ تے او تے محض سارے جہانیں کیتے ذکر۔

سُوْرَةُ الْحَآقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورة الحاقة مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیٔے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْحَآقَّةُ ﴿٢﴾

۲۔ پوری تھی کے رہݨ والی خبر۔

مَا الْحَآقَّةُ ﴿٣﴾

۳۔ او خبر کیا ہے؟

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٤﴾

۴۔ تیکوں کیا پتہ ہے جو او خبر کیا ہے؟

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادٌ ۢ بِالْقَارِعَةِ ﴿٥﴾

۵۔ ثمود تے عاد عذاب دا انکار کیتے۔

فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاُهْلِكُوْا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٦﴾

۶۔ تے ثمود تے ڈاڈھے سخت عذاب نال تباہ کیتے گئے ہن۔

وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٧﴾

۷۔ تے عاد بہوں تکھی اندھاری نال تباہ کیتے گئے ہن۔

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَّثَمٰنِيَةَ اَيَّامٍ ۙ حُسُوْمًا ۙ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا صَرْعٰى ۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٨﴾

۸۔ اوں اندھاری کوں ست راتیں تے اٹھ ڈینہہ ساندھوڑاند گھولی رکھیا تے تیکوں پتہ ہے او قوم ایویں بے ہوش (ڈھٹھی پئی اہائی) جیویں او کھجی دے ڈھٹھے ہوئے وݨ دیاں پاڑاں ہوون۔

فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْۢ بَاقِيَةٍ ۝۹

۹۔ کیا تیکوں انہیں وچوں کوئی بچیا ہویا ڈسدے۔

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ
بِالْخَاطِئَةِ ۝۱۰

۱۰۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے بیٹھی تھئی
ہوئی وستیں دے لوکیں وی گناہ کیتے ہن

فَعَصَوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً
رَّابِيَةً ۝۱۱

۱۱۔ انہیں اپݨے رب دے رسولیں دا انکار کیتے تے اللہ
انہیں کوں ہر لحظے ودھݨ والے عذاب نال پکڑ گھدا۔

اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِى الْجَارِيَةِ ۝۱۲

۱۲۔ بے شک اساں جیلھے پاݨی ودھ گیا تہاکوں بیڑی وچ
چا گھدا۔

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَّتَعِيَهَآ اُذُنٌ
وَّاعِيَةٌ ۝۱۳

۱۳۔ تاں جو اونکوں تہاڈے کیتے نصیحت بݨاؤں تے سݨݨ
والے کن سݨن (تے یاد رکھن)

فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ۝۱۴

۱۴۔ تے جیلھے ہکو دفعہ دھوتوں وجایا ویسی۔

وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَّاحِدَةً ۝۱۵

۱۵۔ تے زمین تے پہاڑ چاتے ویسن تے او ٹوٹے ٹوٹے
تھی ویسن۔

فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝۱۶

۱۶۔ اوں ݙینہاڑے واقعہ ظاہر تھی سی۔

وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ۝۱۷

۱۷۔ تے آسمان پھٹ ویسی تے اوں ݙینہہ او بہوں کمزور لگسی

وَّالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ ۝۱۸

۱۸۔ تے فرشتے اوندے کناریں تے ہوسن تے اٹھ
فرشتے تیݙے رب دے تخت کوں چیسن۔

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ
خَافِيَةٌ ۝۱۹

۱۹۔ جݙاں تساں خدا دے حضور پیش کیتے ویسو تے کوئی
گال لکی ہوئی نہ ہوسی۔

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۙ فَيَقُوْلُ هَآؤُمُ اقْرَءُوْا
كِتٰبِيَهْ ۝۲۰

۲۰۔ جینکوں اعمال نامہ سڄے ہتھ وچ ݙتا ویسی او آکھسی
آؤ میݙا اعمال نامہ پڑھو۔

اِنِّىْ ظَنَنْتُ اَنِّىْ مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ ۝۲۱

۲۱۔ میکوں یقین ہا میں اپݨے حساب کوں ݙیکھساں۔

فَهُوَ فِىْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝۲۲

۲۲۔ تے او پسند آلی زندگی وچ ہوسی۔

فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۲۳

۲۳۔ اچے باغ وچ۔

قُطُوْفُهَا دَانِيَةٌ ۝۲۴

۲۴۔ جیندے پھل لڑکیئے ہوئے ہوسن۔

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓئًا بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِى الْاَيَّامِ
الْخَالِيَةِ ۝۲۵

۲۵۔ کھاؤ تے پیو مزے نال اے بدلہ ہے جو تساں پہلے
وقتیں وچ نیکی دے کم کیتے ہن۔

وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِشِمَالِهٖ ۙ فَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ لَمْ اُوْتَ كِتٰبِيَهْ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جیکوں اعمال نامہ کھبے ہتھ وچ ڈِتا ویسی او آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ ڈِتا ونجے ہا۔

وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے میکوں میڈے حساب دا پتہ نہ لگے ہا۔

يٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیوے ہا۔

مَآ اَغْنٰى عَنِّيْ مَالِيَهْ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نئیں آیا۔

هَلَكَ عَنِّيْ سُلْطٰنِيَهْ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ میڈا اُڈ ڈھپ ختم تھی گئے۔

خُذُوْهُ فَغُلُّوْهُ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ (حکم تھیسی) ایکوں پکڑو تے گچی وچ پٹہ پاؤ۔

ثُمَّ الْجَحِيْمَ صَلُّوْهُ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے ول دوزخ وچ ایکوں سٹ گھتو۔

ثُمَّ فِيْ سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ ول ستر گز لمبے زنجیر وچ ایکوں بدھ ڈیو۔

اِنَّهٗ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک اے عظیم خدا کوں نہ منیندا ہا۔

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے مسکین کوں کھواوݨ کیتے توجہ نہ ڈیوندا ہا۔

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيْمٌ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اج اتھاں ایندا کوئی سنگتی کار نئیں۔

وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِيْنٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے کوئی کھاوݨ دی شئے کوئی نئیں سوائے زخمیں دے دھووݨ دے۔

ع

لَّا يَاْكُلُهٗٓ اِلَّا الْخَاطِئُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ ایکوں محض گناہگار کھوسن۔

فَلَآ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ جو تہاکوں ڈسدے میں اونکوں گواہ بݨینداں۔

وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ جو تہاکوں نئیں ڈسدا اونکوں وی۔

اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی گالھ۔

وَّمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۭ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے او شاعر دا کلام نئیں تے تساں اصلوں تھوڑے منیدے۔

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے نہ اے کہیں پنڈت دا کلام تے تساں رحمت اصلوں تھوڑے حاصل کریندے۔

تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اے رب العالمین خدا دلو لہایا گئے۔

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيْلِ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے جے او آپوں بݨا کے کوئی گالھ آکھے ہا۔

لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِيْنِ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے اساں اوندا سجا ہتھ پکڑ گھنوں ہا۔

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے اوندی شہ رگ کپ ڈیوں ہا۔

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے کوئی ایں گالھ کنیں ساکوں روک نئیں سگدا۔

وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٩﴾	٤٩۔ تے بے شک او متقیں کیتے نصیحت۔
وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِيْنَ ﴿٥٠﴾	٥٠۔ تے بے شک اساں جاݨدے ہیں جو تہاڈے وچو کجھ جھٹلاوݨ والے وی ہن۔
وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥١﴾	٥١۔ ابے شک اے کافریں کیتے حسرت داموجب۔
وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿٥٢﴾	٥٢۔ جر ایں قرآن دی سچائی پکے یقین آلی کار ظاہر۔
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٥٣﴾ ع ٥ ٦	٥٣۔ تے اپݨے عظیم خدا دی تسبیح کر۔

سُوْرَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ معارج مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٤٥ آیتاں تے ٢ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾	١۔ شروع کریندا اللہ دے نال نال جیڑھا بہوں منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
سَاَلَ سَآئِلٌ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ﴿٢﴾	٢۔ پچھݨ والا نہ ٹلݨ والے عذاب دا پچھدے۔
لِّلْكٰفِرِيْنَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ﴿٣﴾	٣۔ کافریں کنیں اونکوں پریں کرݨ آلا کوئی نہ ہوسی۔
مِّنَ اللّٰهِ ذِى الْمَعَارِجِ ﴿٤﴾	٤۔ او عذاب ترقی ڈیوݨ والے خدا دو ہے۔
تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَيْهِ فِىْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٥﴾	٥۔ فرشتے تے روح اوں خدا دو اتنے وقت وچ ویندن جیندی مقدار پنجاہ ہزار سال۔
فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيْلًا ﴿٦﴾	٦۔ تے توں تے سوہݨا صبر کر۔
اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيْدًا ﴿٧﴾	٧۔ بے شک او اونکوں پریں سمجھدن۔
وَّنَرٰىهُ قَرِيْبًا ﴿٨﴾	٨۔ تے اساں اونکوں لہو ڈیہدے ہیں۔
يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ﴿٩﴾	٩۔ جڈاں آسمان پگھریئے ہوئے تانبے آلی کار تھی ویسی۔
وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿١٠﴾	١٠۔ تے پہاڑ پنجی ہوئی گیاہ آلی کار تھی ویسن۔
وَلَا يَسْئَلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا ﴿١١﴾	١١۔ تے کوئی سنگتی اپݨے سنگتی دا نہ پچھسی۔
يُّبَصَّرُوْنَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِىْ مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيْهِ ﴿١٢﴾	١٢۔ انہیں کوں ڈکھاڑیا ویسی جڈاں مجرم چاہسن جو اوں ڈینہہ عذاب کنیں بچݨ واسطے اپݨے پتر دی قربانی ڈیوے۔

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِيْهِ ﴿۱۲﴾
۱۲۔ تے اپݨی زال دی تے اپݨے بھرا دی۔

وَفَصِيْلَتِهِ الَّتِیْ تُـْٔوِيْهِ ﴿۱۳﴾
۱۳۔ تے اپݨے قبیلے دی جیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔

وَمَنْ فِی الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ يُنْجِيْهِ ﴿۱۴﴾
۱۴۔ تے جو زمین وچ اوں سارے کوں ڈیوے تاں جو
او بچ ونجے۔

كَلَّا اِنَّهَا لَظٰى ﴿۱۵﴾
۱۵۔ ایہ اصلو نہ تھیسی بے شک او انگاریں آلا عذاب ہو۔

نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ﴿۱۶﴾
۱۶۔ منہ دا چم ادھروڑ ڈیسی۔

تَدْعُوْا مَنْ اَدْبَرَ وَتَوَلّٰى ﴿۱۷﴾
۱۷۔ تے اونکوں سڈیسی جیرھا کنڈ ولیسی تے منہ پھیریسی۔

وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ﴿۱۸﴾
۱۸۔ جیرھا ساری عمر مال کٹھا کریندا رہ گئے۔

اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْعًا ﴿۱۹﴾
۱۹۔ بے شک انسان بدلدارہ ویندے۔

اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوْعًا ﴿۲۰﴾
۲۰۔ جیلھے اونکوں مصیبت اندی ہے تے پریشان تھی ویندے

وَّاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوْعًا ﴿۲۱﴾
۲۱۔ تے جیلھے چنگائی ملدی ہے تے شومائی کریندے۔

اِلَّا الْمُصَلِّيْنَ ﴿۲۲﴾
۲۲۔ سوائے انہیں نمازیں دے۔

الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَآئِمُوْنَ ﴿۲۳﴾
۲۳۔ جیرھے ہمیشہ اپݨیاں نمازاں پڑھدن۔

وَالَّذِيْنَ فِیْۤ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُوْمٌ ﴿۲۴﴾
۲۴۔ تے جنہیں دے مال وچ مقرر حصہ ہے۔

لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿۲۵﴾
۲۵۔ منگݨ والیں تے نہ منگݨ والیں کیتے۔

وَالَّذِيْنَ يُصَدِّقُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۲۶﴾
۲۶۔ تے جیرھے سزا دے ڈینہہ دی تصدیق کریندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ﴿۲۷﴾
۲۷۔ تے جیرھے اپݨے رب دے عذاب کنیں ڈر دے رہ
ویندن۔

اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَاْمُوْنٍ ﴿۲۸﴾
۲۸۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب بچیندا نئیں۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ﴿۲۹﴾
۲۹۔ تے جیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔

اِلَّا عَلٰۤى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ
غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ﴿۳۰﴾
۳۰۔ سوائے انہیں دے جیرھیاں زالیں ہن تے بانھیاں
ہن بے شک انہیں تے کوئی ملام نئیں۔

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ﴿۳۱﴾
۳۱۔ تے جیرھا ایندے سوا کوئی کم کریسی تے ایہ لوک حد
کنیں ودھݨ والے ہن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ﴿۳۲﴾
۳۲۔ تے جیرھے اپݨے امانتیں تے اپݨے وعدیں دی
حفاظت کریندن۔

وَالَّذِيۡنَ هُمۡ بِشَهٰدٰتِهِمۡ قَآئِمُوۡنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیرھے اپݨی گواہی تے جم ویندن۔

وَالَّذِيۡنَ هُمۡ عَلٰى صَلَاتِهِمۡ يُحَافِظُوۡنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے جیرھے اپݨی نمازیں دی حفاظت کریندن۔

اُولٰٓـئِكَ فِىۡ جَنّٰتٍ مُّكۡرَمُوۡنَ ﴿۳۵﴾ ع

۳۵۔ اے لوک جنتیں وچ عزت نال رکھے ویسن۔

فَمَالِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا قِبَلَكَ مُهۡطِعِيۡنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے کافریں کوں کیا تھی گئے جو او تیڈے سر چاکے کاوڑ نال درکدے اندن۔

عَنِ الۡيَمِيۡنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِيۡنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ سجے تے کھبے پاسو کٹھے تھی کے بھجدے آندن۔

اَيَطۡمَعُ كُلُّ امۡرِیءٍ مِّنۡهُمۡ اَنۡ يُّدۡخَلَ جَنَّةَ نَعِيۡمٍ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ کیا انہیں وچوں ہر بندہ چاہندے جو او نعمتیں والے باغ وچ داخل کیتا ونجے۔

كَلَّا ؕ اِنَّا خَلَقۡنٰهُمۡ مِّمَّا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ اے اصلو نہ تھیسی بے شک اساں انہیں کوں اوں شئے نال پیدا کیتے جینکوں او جاݨدن۔

فَلَاۤ اُقۡسِمُ بِرَبِّ الۡمَشٰرِقِ وَالۡمَغٰرِبِ اِنَّا لَقٰدِرُوۡنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ میں ابھا دے تے لہادے دے رب کوں گواہ بݨیداں بے شک اساں ایندی طاقت رکھیندے ہیں۔

عَلٰٓى اَنۡ نُّبَدِّلَ خَيۡرًا مِّنۡهُمۡ ۙ وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوۡقِيۡنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ جو اساں انہیں کنیں چنگے بندے پیدا کر ڈیوں تے ساکوں کوئی روک نئیں سگدا۔

فَذَرۡهُمۡ يَخُوۡضُوۡا وَيَلۡعَبُوۡا حَتّٰى يُلٰقُوۡا يَوۡمَهُمُ الَّذِىۡ يُوۡعَدُوۡنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ انہیں کوں چھوڑ ڈے او گند وچ کھیڈن ودے اوتیں جو او ڈینہہ آونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ڈتا گئے

يَوۡمَ يَخۡرُجُوۡنَ مِنَ الۡاَجۡدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمۡ اِلٰى نُصُبٍ يُّوۡفِضُوۡنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ جڈاں او قبریں وچوں تکھیں تکھیں نکلسن تے کہیں کھمبیں دو درکدے ویندے ہوسن۔

خَاشِعَةً اَبۡصَارُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٌ ؕ ذٰلِكَ الۡيَوۡمُ الَّذِىۡ كَانُوۡا يُوۡعَدُوۡنَ ﴿۴۴﴾ ع

۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہوسن تے منہ تے ذلت ہوسی اے ڈینہہ جیندا انہیں کوں وعدہ ڈتا ویندے۔

سُوْرَةُ نُوْحٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورہ نوح مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول مہربان۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ②

۲۔ بے شک اساں نوح کوں اوندی قوم دو پٹھے جو توں اپݨی قوم کوں ڈرا ایں کنیں پہلے جو ڈکھ آلہ عذاب انہیں تے آ ونجے۔

قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ③

۳۔ آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈو کھلا کھلا ڈراوݨ والا بݨ کے آیاں۔

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيْعُوْنِ ④

۴۔ جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوکنیں ڈرو تے میڈی فرمانبرداری کرو۔

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ
مُّسَمًّى ۭ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَاۗءَ لَا يُؤَخَّرُ ۘ لَوْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ⑤

۵۔ او تہاڈے گناہ بخشیسی تے ہک مقررہ مدت تیں وتھی ڈیسی بے شک جے تہاکوں پتہ ہووے تے اللہ دی مدت جیلھے اندی ہے اگو پچھو نئیں تھیندی۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ دَعَوْتُ قَوْمِيْ لَيْلًا وَّنَهَارًا ⑥

۶۔ آکھیس اے میڈے رب میں اپݨی قوم کوں رات ڈینہہ سڈیے۔

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاۗءِيْٓ اِلَّا فِرَارًا ⑦

۷۔ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کنیں ہتھوں پریں بھج گئین۔

وَاِنِّيْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْٓا اَصَابِعَهُمْ
فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوْا وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا ⑧

۸۔ تے میں انہیں کوں جیلھے سڈیے تاں جو توں انہیں کوں بخشیں انہیں اپݨے کنیں وچ انگلیں چا پاتن تے کپڑے چا ولہیٹے نیں ضد کیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی نیں۔

ثُمَّ اِنِّيْ دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ⑨

۹۔ ول میں انہیں کوں اچی اچی سڈیئے۔

ثُمَّ اِنِّيْٓ اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ⑩

۱۰۔ ول میں اعلانیہ وی (سڈیئے) تے لُک لک کے وی

سڈیئے۔

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴿١١﴾

١١۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپݨے رب کنیں بخشش منگو بے شک او بخشݨ والا ہے۔

يُّرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا ﴿١٢﴾

١٢۔ تہاڈے اتے جھڑ کنیں بہوں مینہ وسیسی۔

وَّيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ
جَنّٰتٍ وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا ﴿١٣﴾

١٣۔ تے مال تے اولاد نال تہاڈی مدد کریسی تے تہاکوں باغ ڈیسی تے تہاڈے کیتے نہراں بݨیسی۔

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴿١٤﴾

١٤۔ تہاکوں کیا تھی گئے تساں اللہ کنیں سنمپ دی امید نتے رکھیندے۔

وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ﴿١٥﴾

١٥۔ تے اوں تہاکوں ترقی کرݨ والا بݨائے۔

اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ
طِبَاقًا ﴿١٦﴾

١٦۔ تیکوں ڈسدا نئیں اوں کیویں ست آسمان اتے تلے بݨائن۔

وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ
الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٧﴾

١٧۔ تے چندر انہیں وچ سو جھلے کیتے بݨائس تے سجھ کوں ڈیوا بݨائسی۔

وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٨﴾

١٨۔ تے اللہ تہاکوں زمین وچ ودھائے۔

ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ﴿١٩﴾

١٩۔ ول اوندے وچ تہاکوں ولایا ولیسی تے ول او تہاکوں کڈھیسی۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٠﴾

٢٠۔ تے اللہ تہاڈے کیتے زمین کوں سدھا بݨائس۔

لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾ ع ٩

٢١۔ تاں جو تساں اوندے کھلیں رستیں تے ٹرو۔

قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ
يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ﴿٢٢﴾

٢٢۔ نوح آکھئے اے میڈے رب بے شک انہیں میڈی نافرمانی کیتی ہے تے اوندی پیروی کیتی نیں جیں انہیں کوں انہیں دے مال تے اولاد کوں محض گھاٹے وچ ودھائے۔

وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٣﴾

٢٣۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ہے۔

وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا
سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾

٢٤۔ تے آکھئے نیں اپݨے معبودیں کوں نہ چھوڑو ود تے سواع تے یغوث تے یعوق تے نسر کوں اصلو نہ چھوڑیے۔

وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا
ضَلٰلًا ﴿٢٥﴾

٢٥۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیتے تے توں ظالمیں کوں محض گمراہی وچ ودھانویں۔

مِمَّا خَطِيْٓـٰٔتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا ۙ فَلَمْ يَجِدُوْا
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا (٢٥)

٢٦۔ اپنڑے گناہیں دی وجہ نال غرق کیتے گیئن تے بھا
وچ داخل کیتے گیئن تے انہیں کوں اللہ دے سوا
کوئی امدادی نہ لبھے۔

وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ
دَيَّارًا (٢٦)

٢٧۔ تے نوح آکھئے اے میڈے رب زمین تے کہیں
کافر دا گھر نہ بچا۔

اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْٓا اِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا (٢٧)

٢٨۔ بے شک تیں جے انہیں کوں چھوڑ ڈتا تے او تیڈے
بندیں کوں گمراہ کریسن تے محض فاجر تے کافر جنیسن۔

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ
مُؤْمِنًا وَّلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَلَا تَزِدِ
الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا (٢٨)

٢٩۔ اے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کوں
تے اونکوں جیرھا مومن کے میڈے گھر وچ داخل
تھیوے تے مومن مرد تے مومن تریمتیں کوں (تے (ایں تھیوے)
کافر محض تباہی وچ ترقی کرن۔

سُوْرَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ جن مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٢٩ آیتاں تے ٢ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے
ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ
فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا (٢)

٢۔ توں آکھ میڈو وحی کیتی گئی ہے جو بے شک جنیں دچوں
ہک ٹولے سنڑیے تے آکھئے نیں اساں بے شک عجیب
قرآن سنڑئے۔

يَّهْدِيْٓ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنْ نُّشْرِكَ
بِرَبِّنَآ اَحَدًا (٣)

٣۔ جیرھا ہدایت دا راہ ڈکھیندے تے اساں اونکوں من
گدے تے اساں اپنڑے رب نال کہیں کوں شریک نہ
کریسوں۔

وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَّلَا وَلَدًا (٤)

٤۔ تے بے شک اوں ساڈے رب دی اچی شانڑ اوں
نہ اپنڑی زال بنڑائی ہے تے نہ پتر۔

وَّاَنَّهٗ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ
شَطَطًا ۝۵

۵۔ تے بے شک ساڈے وچوں ہک پاگل اللہ دے متعلق
ناواجب گالہیں کریندا ہا۔

وَّاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا ۝۶

۶۔ تے بے شک ساکوں یقین ہا جو انسان تے جن اللہ
دے متعلق اصلو کوڑ نہ مرلیسن۔

وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ۝۷

۷۔ تے بے شک انسانیں وچوں کجھ لوک جنیں وچوں کجھ لوکیں
دی آم شام منگدے ہن انہیں ہتھو آکڑ وچ انہیں کوں
ودھا ڈتے۔

وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ
اللّٰهُ اَحَدًا ۝۸

۸۔ تے بے شک انہیں دا ایویں خیال ہا جیویں تہاڈا جو
اللہ کہیں کوں نہ بھیجیسی

وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا
شَدِيْدًا وَّشُهُبًا ۝۹

۹۔ تے بے شک اساں آسمان کوں ہتھ لائے اساں
ڈٹھے او سخت پہرے داریں نال بھریا پئے تے شہاب
نال وی۔

وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ
الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ۝۱۰

۱۰۔ تے بے شک اساں اوندے وچ سنڑن کیتے بہندے
ہاسے تے جیڑھا ہنڑ سنڑن کیتے بہندے او بھا آلے
تارے کوں چھپا ہویا ڈیہدے۔

وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْۤ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِى الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝۱۱

۱۱۔ تے بے شک اساں نسے جانڑدے کیا زمین آلیں
کیتے شر پسند کیتا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت
پسند کیتی ہے۔

وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ ؕ كُنَّا طَرَآئِقَ
قِدَدًا ۝۱۲

۱۲۔ تے بے شک ساڈے وچوں نیک وی ہن تے ساڈے
وچوں ایندے سوا وی ہن ساڈے راہ انجو انج ہن۔

وَّاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِى الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ
هَرَبًا ۝۱۳

۱۳۔ تے ساکوں خیال ہا جو اساں اللہ کوں ہرگز زمین وچ
نہ ہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔

وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰۤى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ فَمَنْ يُّؤْمِنْۢ
بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۝۱۴

۱۴۔ تے بے شک اساں جیلھے ہدایت سنڑی ہے اساں من گدے
تے جیڑھا اپنڑے رب کوں منیسی او گھاٹے وادھے کنیں
نئیں ڈردا۔

وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا الْقٰسِطُوْنَ ؕ فَمَنْ اَسْلَمَ

۱۵۔ تے ساڈے وچوں مسلمان وی ہن تے ظالم وی تے

فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٥﴾

جیڑھا مسلمان تھیسی تے ایھے ہن جنہیں ہدایت گولیٔ۔

وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے جیڑھے ظالمن او دوزخ دا بل ہن۔

وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَى الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً غَدَقًا ﴿١٧﴾

۱۷۔ تے جے او سدھے راہ تے چلن ہا تے اساں اہنیں کوں دریہہ پاݨی پلاوٗں ہا۔

لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۚ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٨﴾

۱۸۔ تاں جو اساں اہنیں کوں آزماوٗں تے جیڑھا اپݨے رب دے ذکر کنیں منہ پھیریندے اللہ سئیں اونکوں عذاب ݙیسی جیڑھا ودھدا ویسی۔

وَّاَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٩﴾

۱۹۔ تے بے شک مسجداں اللہ کیتے ہن اللہ نال کہیں بے کوں نہ سݙو۔

وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿٢٠﴾ ع

۲۰۔ تے بے شک جیلھے ہک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا تھئے او اوندے اتے آن ڈھندن۔

قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢١﴾

۲۱۔ توں آکھ میں تے محض اپݨے رب کوں سݙیندا تے اوندے نال کوئی شریک نہیں بݨیندا۔

قُلْ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿٢٢﴾

۲۲۔ آکھو بے شک میں تہاݙے کیتے کہیں نفعے تے نقصان دا مالک نئیں۔

قُلْ اِنِّيْ لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٣﴾

۲۳۔ آکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ نہ ݙیسی تے اوندے سوا میکوں کوئی پناہ دی جا وی نئیں لبھدی۔

اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ۚ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ﴿٢٤﴾

۲۴۔ اے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں پچاوݨ تے جیڑھا اللہ تے اوندے رسول دا انکار کریسی تے بے شک اوندے کیتے دوزخ دی بھاہ اوندے وچ ہمیشہ رہسی۔

حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ جیلھے او اونکوں ݙیکھسن جیندا اہنیں نال وعدہ ہے اہنیں کوں پتہ لگ ویسی جو کیڑھا امداداں وچ کمزور تے گنتڑی وچ وی گھٹ۔

قُلْ اِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ

۲۶۔ آکھ میکوں نئیں پتہ جو او کولہوے جیڑھا تہاݙے نال

رَبِّيْٓ اَمَدًا ﴿٢٥﴾

وعدہ ہے یا اللہ اوندے فاصلہ کوں ودھا ڈیسی۔

عٰلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾

٢٧۔ او غیب کوں جانڑدے تے کہیں تے غیب ظاہر نئیں کریندا۔

اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَّسُوْلٍ فَاِنَّهٗ يَسْلُكُ مِنْۢ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

٢٨۔ سوائے اپنڑے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں دے اگو پچھو فرشتیں دی گارد ٹردی ہے۔

لِّيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوْا رِسٰلٰتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا
لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾ ع ٢ / ١٢

٢٩۔ تاں جو اونکوں پتہ لگ ونجے جو انہیں اپنڑے رب دا سنہیا پچا ڈتے تے جو انہیں کنیں اللہ دے ولہیٹے وچ تے اوں ہر شئے دی گنڑتی کیتی ہوئی ہے۔

سُوْرَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ مزمّل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٢١ آیتاں تے ٢ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

١۔ شروع کریندا اللہ دے نال نال جیر ھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿٢﴾

٢۔ اے چادر وچ ولہیٹے ہوئے۔

قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٣﴾

٣۔ رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔

نِّصْفَهٗٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ﴿٤﴾

٤۔ ادھ رات یا ایں کنیں دی گھٹ کر۔

اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ﴿٥﴾

٥۔ یا تھوڑا ودھا ڈیوے تے قرآن چنگے سُر نال پڑھیا کر۔

اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ﴿٦﴾

٦۔ بے شک اساں تیڈے اتے بہوں وزنی کلام لہاونڑے

اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْاً وَّاَقْوَمُ قِيْلًا ﴿٧﴾

٧۔ بے شک رات دا جاگن نفس کوں لتاڑ ڈیندے تے سچ دی عادت پینیسے۔

اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ﴿٨﴾

٨۔ بے شک ڈینہہ کوں تیڈے کیتے بہوں کم ہوندن

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ﴿٩﴾

٩۔ توں اپنڑے رب دا ناں گھن تے اوندو جھک۔

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكِيْلًا ﴿١٠﴾

١٠۔ پوادھ تے پچادھ دا رب۔ اوندے سوا کوئی معبود نئیں توں ہونکوں کارساز بنڑا۔

وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَ اهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا ﴿١١﴾

١١۔ جو او آہدن اوندے تے صبر کرتے انہیں کوں آرام نال چھوڑ ڈے۔

وَذَرْنِيْ وَالْمُكَذِّبِيْنَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيْلًا ﴿١٢﴾

١٢۔ تے میکوں تے نعمتیں والے منکریں کوں چھوڑ ڈے تے انہیں کوں کجھ دمّی ڈے۔

اِنَّ لَدَيْنَآ اَنْكَالًا وَّجَحِيْمًا ﴿١٣﴾

١٣۔ بے شک اساں کنیں زنجیرِن تے دوزخ۔

وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٤﴾

١٤۔ تے سنگھ دِچ اڑونجن والی روٹی ہِے تے ڈکھ والا عذاب۔

يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيْبًا مَّهِيْلًا ﴿١٥﴾

١٥۔ جڈاں زمین تے پہاڑ کمب ولیسن تے پہاڑ ریت دے ٹبیں آلی کار تھی ولیسن۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْكُمْ رَسُوْلًا ۙ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا ﴿١٦﴾

١٦۔ بے شک اساں تہاڈو رسول پٹھئے جیرھا تہاڈے اتے نگرانِ جیویں اساں فرعون دو رسول بھیجیا ہا۔

فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا وَّبِيْلًا ﴿١٧﴾

١٧۔ فرعون رسول دا انکار کیتے تے اساں اونکوں مصیبت آلے عذاب نال پکڑ گدھا۔

فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيْبًا ﴿١٨﴾

١٨۔ تساں انکار کرکے کیویں بچ سگدے ہِو اوں ڈینہہ دے عذاب کنیں جیرھا جوانیں کوں بڈھا کر ڈیندے۔

اِۨلسَّمَآءُ مُنْفَطِرٌۢ بِهٖ ۚ كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ﴿١٩﴾

١٩۔ تے آسمان ایندے نال پھٹ ونجݨ والا ہِے تے اوندا وعدہ پورا تھیسی

اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٢٠﴾ ع ١٣

٢٠۔ بے شک اے نصیحتِ جیرھا چاہے اپݨے رب دو ونجݨ والا راہ پکڑے۔

اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ؕ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ؕ عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ

٢١۔ بے شک تیڈا رب جانڈے جو توں ڈو تر ہائیاں رات کوں کھڑدیں کڈاہیں ادھ رات تے کڈاہیں ہک تریائی اُویں تیڈے سنگتی وی۔ اللہ رات ڈینہہ کوں گھٹیندا ودھیندا رہ ویندے اونکوں پتہ ہِے جو تساں گݨ نہ سگدے اوں تہاڈے اتے رحمت کیتی ہِے ہݨ جتنا موقع ملے قرآن پڑھیا کرو۔ اونکوں پتہ ہِے جو تہاڈے وچوں بیمار وی تھیسن تے کجھ زمین وچ سفر وی کریسن تاں جو اللہ دا فضل گولن تے کجھ اللہ دے راہ وچ جہاد وی کریسن۔ ایں واسطے

يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَ
اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا
حَسَنًا ۭ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ۭ وَاسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۰﴾ ع ۲

جو موقعہ ملے تساں اوندے وچوں پڑھو تے نماز ٹھیک پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوو تے اللہ کوں چنگا قرض ڈیوو تے جو تساں اپنے واسطے اگوں بھیجیسو خدا دے حضور تساں اونکوں پا گھنسو او چنگا تے وڈے اجر والا ہے۔ اللہ کنیں بخشش منگو بے شک او بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

سُوْرَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ مدثر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۷ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿۲﴾
۲۔ اے وردی پا کے تیار رہݨ والے۔

قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿۳﴾
۳۔ توں کھڑا تھی تے ڈرا۔

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿۴﴾
۴۔ تے اپنے رب دی وڈائی بیان کر۔

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿۵﴾
۵۔ تے اپنے کپڑیں کوں پاک کر۔

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿۶﴾
۶۔ تے شرک چھوڑ ڈے۔

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿۷﴾
۷۔ اِت گالھوں احسان نہ کر جو تیکوں زیادہ بدلہ ملسی۔

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿۸﴾
۸۔ تے اپنے رب کیتے صبر کر۔

فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ ﴿۹﴾
۹۔ تے جیلھے دھوتوں وجایا ویسی۔

فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ﴿۱۰﴾
۱۰۔ تے اے ڈینہہ بہوں سخت ہوسی۔

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ يَسِيْرٍ ﴿۱۱﴾
۱۱۔ تے کافریں تے سوکھا نہ ہوسی۔

ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ﴿۱۲﴾
۱۲۔ میکوں تے جو میں پیدا کیتے اونکوں کلھا چھوڑ ڈیوو۔

وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ﴿۱۳﴾
۱۳۔ تے میں اوندے کیتے بہوں مال بݨایا ہا۔

وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ﴿۱۴﴾
۱۴۔ تے پتر بݨائے ہن جیڑھے ہر ویلھے نال ہن۔

وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ﴿۱۵﴾
۱۵۔ تے میں اوندے کیتے ترقی دے رستے بݨائن

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿۱۵﴾
۱۶۔ ول او لالچ کریندے جو میں بیا ودھاواں۔

كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿۱۶﴾
۱۷۔ اصلوناں بے شک او ساڈی آیات دا دشمن۔

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿۱۷﴾
۱۸۔ میں اونکوں عذاب ڈلیساں جیڑھا ودھدا ویسی۔

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾
۱۹۔ بے شک اوں سوچئے تے اندازہ لائس۔

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾
۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۲۰﴾
۲۱۔ ول او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔

ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾
۲۲۔ ول ڈٹھس۔

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿۲۲﴾
۲۳۔ ول منہ پھیرلیس تے متھا چڑھائس۔

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿۲۳﴾
۲۴۔ ول کنڈ ولائی اس تے وڈائی کیتی اس۔

فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿۲۴﴾
۲۵۔ تے آکھیس اے تے محض جادو ہے جیڑھا اثر کریندے۔

إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿۲۵﴾
۲۶۔ اے انسان دا کلام۔

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿۲۶﴾
۲۷۔ میں اونکوں عذاب وچ سٹیساں۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿۲۷﴾
۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا ہے۔

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿۲۸﴾
۲۹۔ نہ بچیندی ہے نہ چھوڑیندی ہے۔

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿۲۹﴾
۳۰۔ او کھل کوں وی ساڑ ڈیندی ہے۔

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿۳۰﴾
۳۱۔ اوندے اتے ۱۹ داروغے ہن۔

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا
عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۙ وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا
مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا
ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿۳۱﴾ ع

۳۲۔ تے دوزخ دے داروغے اساں فرشتیں کوں بنائے تے اساں انہیں دی گنتری کافریں دی آزمائش کیتے بنائی ہے تاں جو کتاب والیں کوں یقین تھیوے تے مومنیں دے ایمان ودھن تے کتاب والے تے مومن شک وچ نہ پوون تے او لوک آہدن جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے کافر جو ایں مثال نال اللہ کیا چاہندے ایویں اللہ جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے تیڈے رب دے لشکر صرف اللہ جاندے تے اے محض انسان کیتے نصیحت۔

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿۳۲﴾
۳۳۔ سنو چندر گواہ۔

وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿٣٣﴾	۳۴۔ تے رات وی جیلھے او کنڈ ولیندی ہے۔
وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ﴿٣٤﴾	۳۵۔ تے صبح وی جیلھے ظاہر تھیندی ہے۔
اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾	۳۶۔ اے بہوں وڈی شئے ہے۔
نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾	۳۷۔ انسان کوں ڈراوݨ والی ہے۔
لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾	۳۸۔ جیرھا چاہندے جو اگوں پچھوں تھیوے۔
كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾	۳۹۔ ہر شخص اپݨے عملیں دے اگوں گاݨے وچ۔
اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾	۴۰۔ سوائے سجے پاسے آلیں دے۔
فِيْ جَنّٰتٍ ۛ يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٤٠﴾	۴۱۔ او جنت وچ ہک ڈوجھے کنیں پچھسن۔
عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾	۴۲۔ مجرمیں دے متعلق
مَا سَلَكَكُمْ فِيْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾	۴۳۔ جو تہاکوں دوزخ وچ کیرھی شئے گھن گئی ہے۔
قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ﴿٤٣﴾	۴۴۔ آکھسن اساں نماز نہ پڑھدے ہاسے۔
وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾	۴۵۔ تے مسکین کوں کھاݨا نہ کھویندے ہاسے۔
وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ الْخَآئِضِيْنَ ﴿٤٥﴾	۴۶۔ تے بے ہودہ لوکیں نال رل کے بے ہودگی کریندے ہاسے
وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾	۴۷۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کریندے ہاسے۔
حَتّٰىٓ اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ﴿٤٧﴾	۴۸۔ اے تک جو ساکوں موت آگئی۔
فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ ﴿٤٨﴾	۴۹۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔
فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٩﴾	۵۰۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھریندن۔
كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾	۵۱۔ جیویں او ترٹھے ہوئے گڈاہن۔
فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾	۵۲۔ جیرے شیہیں کنیں بھجن۔
بَلْ يُرِيْدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّؤْتٰى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾	۵۳۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں کھلی کتاب ڈتی ونجے۔
كَلَّا ۭ بَلْ لَّا يَخَافُوْنَ الْاٰخِرَةَ ﴿٥٣﴾	۵۴۔ سݨو او آخرت کنیں نئیں ڈردے۔
كَلَّآ اِنَّهٗ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾	۵۵۔ سݨو بے شک او نصیحت۔
فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿٥٥﴾	۵۶۔ جیرھا چاہے نصیحت پکڑے۔
وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۭ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾	۵۷۔ تے او نصیحت نئیں پکڑیندے سوائے ایندے جو اللہ چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخشش حاصل۔

معانقة ۱۷ عند المتقدمين

ركوع ۲ / ۱۶

سُوْرَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَّ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ قیامۃ مکی ہِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیتاں تے ۲ رکوع ہِن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان
والا تے دل ول رحم کرݨ والا ہِ۔

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۝٢

٢۔ میں قیامت دے ݙینہہ کوں گواہ بݨیندا۔

وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝٣

٣۔ تے ملامت کرݨ والے نفس کوں وی گواہ بݨیندا۔

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ۝٤

٤۔ کیا انسان دا خیال جو اساں اوندیاں ہݙیاں کٹھیاں نہ کر
سگسوں۔

بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ۝٥

٥۔ سُݨو اساں کنیں اے وی طاقت جو اساں اوندے جوڑ جوڑ
کوں ولا بݨا ݙیوں۔

بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ۝٦

٦۔ اصل انسان چاہندے جو اگوں تے وی گناہ کریندا رہوے۔

يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ۝٧

٧۔ او پچھدے جو قیامت دا ݙینہہ کݙݨ۔

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝٨

٨۔ جیلھے اکھیں پتھریج ویسن۔

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝٩

٩۔ تے چندر بکڑیج ویسی۔

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝١٠

١٠۔ تے سجھ تے چندر کٹھے تھی ویسن۔

يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ۝١١

١١۔ تے انسان اوں ݙیہاڑے آکھسی بھڄݨ دی جا کتھاں ہِ۔

كَلَّا لَا وَزَرَ ۝١٢

١٢۔ سُݨو کوئی بھڄݨ دی جا نئیں۔

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ۨ الْمُسْتَقَرُّ ۝١٣

١٣۔ تیݙے رب دو اوں ݙینہہ ٹکاݨہ ہِ۔

يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ۢ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ۝١٤

١٤۔ انسان کوں ݙسیا ویسی جو اوں اگوں یا پچھوں پٹھیا ہوسی۔

بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ ۝١٥

١٥۔ اصل انسان اپݨے آپ کوں ݙاڈھا جاݨدے۔

وَّلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ۝١٦

١٦۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔

لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ۝١٧

١٧۔ توں اپݨی زبان کوں حرکت نہ ݙے جو اے قرآن جلدی
لھوے۔

اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ۝١٨

١٨۔ بے شک اوں کوں جمع کرݨ تے پڑھاوݨ ساݙا کم۔

وَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ۞ ۱۹
۱۹۔ تے جیلھے اساں اوںکوں پڑھوں توں ساڈے پچھو پڑھیا کر۔

ثُمَّ اِنَّ عَلَیْنَا بَیَانَهٗ ۞ ۲۰
۲۰۔ ول بے شک ساڈے اتے اوندا بیان فرض۔

كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ۞ ۲۱
۲۱۔ سٹو اصل تساں جلدی کوں پسند کریندے ہو۔

وَتَذَرُوْنَ الْاٰخِرَةَ ۞ ۲۲
۲۲۔ تے آخرت کوں چھوڑ ڈیندے ہو۔

وُجُوْهٌ یَّوْمَىٕذٍ نَّاضِرَةٌ ۞ ۲۳
۲۳۔ اوں ڈینہہ جیرھے خوش ہوسن۔

اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۞ ۲۴
۲۴۔ تے اپنے رب دو ڈیہدے پئے ہوسن۔

وَوُجُوْهٌ یَّوْمَىٕذٍۭ بَاسِرَةٌ ۞ ۲۵
۲۵۔ تے کجھ چہرے اوں ڈینہہ وٹے ہوئے ہوسن۔

تَظُنُّ اَنْ یُّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۞ ۲۶
۲۶۔ انہیں دا خیال ہوسی جو انہیں دے مڑکے بھن ڈتے ویسن۔

كَلَّاۤ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِیَ ۞ ۲۷
۲۷۔ سٹو جیلھے ساہ ہنجی وچ اڑیا کھڑا ہوسی۔

وَقِیْلَ مَنْ ٚ رَاقٍ ۞ ۲۸
۲۸۔ تے اکھیسن جو کون بچا سگدے۔

وَّظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ۞ ۲۹
۲۹۔ تے یقین ہوسی جو اج وچھوڑا ہے۔

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ۞ ۳۰
۳۰۔ تے پنیاں ہک ڈوجھے نال لگسن۔

اِلٰى رَبِّكَ یَوْمَىٕذِ نِ الْمَسَاقُ ۞ ۳۱
۳۱۔ تے تیڈے رب دو اوں ڈینہہ ونجنا پوسی۔

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ۞ ۳۲
۳۲۔ تے اوں نہ صدقہ ڈتے تے نہ نماز پڑھی اس۔

وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۞ ۳۳
۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیریس۔

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰۤى اَهْلِهٖ یَتَمَطّٰى ۞ ۳۴
۳۴۔ ول اپنے خاندان دو اکڑیندا گئے۔

اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ۞ ۳۵
۳۵۔ تیڈے کیتے تباہی ہے۔

ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ۞ ۳۶
۳۶۔ ول آہدے ہیں تیڈے کیتے تباہی ہے۔

اَیَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ یُّتْرَكَ سُدًى ۞ ۳۷
۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اوںکوں بے واگا چھوڑ ڈتا ویسی۔

اَلَمْ یَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِیٍّ یُّمْنٰى ۞ ۳۸
۳۸۔ کیا او منی دا قطرہ نہ ہا جیرھا سٹیا گیا ہا۔

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ۞ ۳۹
۳۹۔ ول او لوتھڑا بٹیا ول اللہ اوںکوں ہی شکل ڈتی تے پورا بنا ڈتس۔

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَیْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۞ ۴۰
۴۰۔ تے اوندے وچوں جوڑے نر تے مادہ بنائس۔

اَلَیْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰۤى اَنْ یُّحْیِ ۦَ الْمَوْتٰى ۞ ۴۱ ع
۴۱۔ کیا او ایں گال تے قادر نئیں جو مُردے کوں جیندا کر ڈیوے۔ (او قادر)

سُوْرَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ دھر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ②

۲. کیا انسان تے او وقت نئیں آیا جیلھے او ذکر دے قابل وی نہ ہا۔

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا ۢ بَصِيْرًا ③

۳. بے شک اساں انسان کوں رلوڑ نطفے نال پیدا کیتے تاں جو اساں اونکوں ازماؤں ول اساں اونکوں سنن والا تے ڈیکھن والا بنڑائے۔

اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ④

۴. بے شک اساں اونکوں سدھا راہ ڈکھا لئے ہن او شکر کرے یا ناشکرا بنڑے۔

اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا۟ وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ⑤

۵. بے شک اساں کافریں کیتے زنجیر تے پٹے تے دوزخ تیار کیتی ہوئی ہے۔

اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ⑥

۶. بے شک نیک لوک اینجھے پیالیں وچ پیسن جنہیں وچ کافور رلی ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا ⑦

۷. ہک چشمہ ہے جیندے وچوں اللہ دے بندے پیسن او زمین کوں کھٹ کے (چشمہ) کڈھیندن۔

يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا ⑧

۸. نذراں پوریاں کریسن تے اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندی برائی ساری دنیا تے کھنڈی پئی ہوسی۔

وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا ⑨

۹. تے او خدا دی محبت وچ مسکینیں، یتیمیں تے قیدیں کوں کھاڻا کھویندن۔

اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا ⑩

۱۰. بے شک اساں تہاکوں اللہ دی رضا کیتے کھویندے ہیں تہاڈے کنیں بدلہ تے شکریہ نئیں منگدے۔

اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوْسًا قَمْطَرِيْرًا ⑪

۱۱. بے شک اساں اپنڑے رب کنیں اوں ڈینہہ توں ڈردے

ہیں جیڑاں منہ وسٹئے پئے ہوسن تے متھے تے وٹ ہوسن.

فَوَقٰىهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً وَّسُرُوْرًا

۱۲۔ تے اللہ انہیں کوں اوں ڈینہہ دے شر کنیں بچیسی تے انہیں کوں خوشی بخشیسی۔

وَجَزٰىهُمْ بِمَا صَبَرُوْا جَنَّةً وَّحَرِيْرًا ﴿۱۲﴾

۱۳۔ تے انہیں دے صبر دی وجہ نال انہیں کوں جنت تے ریشم بدلے وچ ڈیسی۔

مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيْهَا شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا ﴿۱۳﴾

۱۴۔ او وہائیں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہماچیں تے اوندے درچ نہ بھوں گرمی ڈیکھسن تے نہ بھوں ٹھڈھ۔

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوْفُهَا تَذْلِيْلًا ﴿۱۴﴾

۱۵۔ تے باغ تے چھاویں انہیں تے کئے پئے ہوسن تے اوندے پھل کو لہو کر ڈتے ویسن۔

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيْرَا ﴿۱۵﴾

۱۶۔ انہیں دے چودھار اینجھے تھانویں نال چکر لایا ویسی جیڑھے چاندی دے ہوسن تے شیشے دیاں صراحیاں ہوسن۔

قَوَارِيْرَا۠ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوْهَا تَقْدِيْرًا ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے اصل او چاندی دیاں ہوسن چنگے اندازے نال بٹیاں ہویاں ہوسن۔

وَيُسْقَوْنَ فِيْهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيْلًا ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کوں انہیں گلاسیں درچ پانی پلایا ویسی جیڑھیں درچ سُنڈھ رلی ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا فِيْهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيْلًا ﴿۱۸﴾

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا نال سلسبیل۔

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۚ اِذَا رَاَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُوْرًا ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے خادم ہمیشہ انہیں دی خدمت کریسن توں انہیں کوں ڈیکھسیں تے تیکوں معلوم تھیسی جیویں او کھنڈیئے ہوئے موتی ہن۔

وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَعِيْمًا وَّمُلْكًا كَبِيْرًا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے جیلھے توں ڈیکھسیں توں اتھاں بھوں وڈی نعمت تے بادشاہت ڈیکھسیں۔

عٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَّاِسْتَبْرَقٌ ۖ وَّحُلُّوْٓا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ۚ وَسَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُوْرًا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے ریشم دے ساوے کپڑے ہوسن تے بے وی ریشمی کپڑے ہوسن تے انہیں کوں چاندی دے کنگڑ پوائے ویسن تے انہیں دا رب انہیں کوں پاک شراب پلیسی۔

اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَّكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿۲۲﴾ ع

۲۳۔ بے شک اے تہاڈا بدلہ ہے تے تہاڈی محنت دی قدر کیتی گئی ہے۔

قرء حفص بغیر الالف فی الوصل فیهما ووقف علی الاولی بالالف وعلی الثانی بغیر الالف

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْزِيْلًا ﴿۲۳﴾

۲۳۔ بے شک اساں تیڈے اتے قرآن تھوڑا تھوڑا لہائے۔

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُوْرًا ﴿۲۴﴾

۲۴۔ توں صبر کر اپݨے رب دے حکم تے انہیں وچوں گناہگار تے کافر دا آکھݨ نہ من۔

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اپݨے رب دا صبح شام ذکر کر۔

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيْلًا ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے رات کوں اوندکوں سجدے کرتے رات کوں دیر تک اوندی تسبیح کر۔

إِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُوْنَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيْلًا ﴿۲۷﴾

۲۷۔ بے شک اے لوک جلدی چاہندن تے باری ڈینہہ کوں اپݨے پچھو چھوڑ ڈیندن۔

نَحْنُ خَلَقْنٰهُمْ وَشَدَدْنَآ اَسْرَهُمْ ۚ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيْلًا ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اساں انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دے جوڑ پکے کیتن تے جیلھے چاہسوں انہیں جہیں ہی مخلوق انہیں دی جاتے ٹا ڈیسوں۔

إِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿۲۹﴾

۲۹۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہوے اپݨے رب دو راہ گھنے۔

وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۳۰﴾

تے تساں تے محض اوہو چاہندے ہو جو اللہ چاہندے بے شک او بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۚ وَالظّٰلِمِيْنَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۳۱﴾

جینکوں چاہندے اپݨی رحمت وچ داخل کریندے تے ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

سُوْرَةُ الْمُرْسَلٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّ رُكُوْعَانِ

سورہ مرسلات مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول مہربان۔

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ﴿۲﴾

۲۔ او ہواواں جیرھیاں ہولے ہولے چلدیاں ویندن

فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ﴿۳﴾

۳۔ تے ول تکھیاں تھی ویندن۔

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ۙ﴿۳﴾
٤۔ تے دنیا وچ پھیلاوݨ والی جماعتیں کوں گواہ بݨیداں

فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ۙ﴿۴﴾
٥۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کریندن۔

فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ۙ﴿۵﴾
٦۔ تے خدا دے کلام کوں سݨویندن (انہے سب گواہ ہن)

عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۙ﴿۶﴾
٧۔ عذر کیتے یا ڈراوے کیتے۔

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ۭ﴿۷﴾
٨۔ بے شک جو تہاڈے نال وعدہ ہے پورا تھیسی۔

فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۙ﴿۸﴾
٩۔ تے جیلھے تارے مٹ ولسن۔

وَاِذَا السَّمَاۗءُ فُرِجَتْ ۙ﴿۹﴾
١٠۔ تے جیلھے آسمان وچ سوراخ تھی ولسن۔

وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۙ﴿۱۰﴾
١١۔ تے جیلھے پہاڑ اڈاریئے ولسن۔

وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۭ﴿۱۱﴾
١٢۔ تے جیلھے رسول مقرر وقت تے آندے ولسن۔

لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿۱۲﴾
١٣۔ کیرھے ڈینہہ کیتے اے چھوڑیا گیا ہا۔

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۚ﴿۱۳﴾
١٤۔ فیصلے دے ڈینہہ کیتے۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۭ﴿۱۴﴾
١٥۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا ڈینہہ کیا ہے۔

وَيْلٌ يَّوْمَىِٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۱۵﴾
١٦۔ اوں ڈینہہ منکریں کیتے ہلاکت۔

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۭ﴿۱۶﴾
١٧۔ کیا اساں پہلیں کوں ہلاک نئیں کیتا۔

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ﴿۱۷﴾
١٨۔ ول انہیں دے بعد بہیں کوں وی۔

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۸﴾
١٩۔ اساں ایویں مجرمیں نال کریندے ہیں۔

وَيْلٌ يَّوْمَىِٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۱۹﴾
٢٠۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّاۗءٍ مَّهِيْنٍ ۙ﴿۲۰﴾
٢١۔ کیا اساں تہاکوں ذلیل پاݨی کنیں پیدا نئیں کیتا۔

فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۙ﴿۲۱﴾
٢٢۔ ول اساں اونکوں محفوظ جا تے رکھیئے۔

اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ۙ﴿۲۲﴾
٢٣۔ ہک مقررہ وقت تئیں تے ساکوں اندازہ ہا۔

فَقَدَرْنَا ڰ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ﴿۲۳﴾
٢٤۔ تے اساں ہوں چنگے اندازہ کرݨ والے ہیں۔

وَيْلٌ يَّوْمَىِٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۲۴﴾
٢٥۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۙ﴿۲۵﴾
٢٦۔ کیا اساں زمین کوں ولھیٹݨ والا نئیں بݨایا۔

اَحْيَاۗءً وَّاَمْوَاتًا ۙ﴿۲۶﴾
٢٧۔ جیندے وی ہن تے مردے وی۔

وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّاۗءً
فُرَاتًا ۭ﴿۲۷﴾
٢٨۔ تے اوندے وچ اساں اچے پہاڑ بݨائن تے اساں
تہاکوں مٹھا پاݨی پلائے۔

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۲۹﴾
۲۹۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

اِنۡطَلِقُوۡۤا اِلٰى مَا كُنۡتُمۡ بِهٖ تُكَذِّبُوۡنَ ﴿۳۰﴾
۳۰۔ جیرھی شئے کوں جھٹلیندے ہاوے اوندو ونجو۔

اِنۡطَلِقُوۡۤا اِلٰى ظِلٍّ ذِىۡ ثَلٰثِ شُعَبٍ ﴿۳۱﴾
۳۱۔ اوں پچھاویں دو ونجو جیندے ترے حصے ہِن۔

لَا ظَلِيۡلٍ وَّلَا يُغۡنِىۡ مِنَ اللَّهَبِ ﴿۳۲﴾
۳۲۔ نہ چھاں ڈیندے تے نہ گرمی کنیں بچیندے۔

اِنَّهَا تَرۡمِىۡ بِشَرَرٍ كَالۡقَصۡرِ ﴿۳۳﴾
۳۳۔ بے شک او اے جیڈے بھانبڑ سٹیسی جیویں قلعے ہوون۔

كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفۡرٌ ﴿۳۴﴾
۳۴۔ جیویں او جہازیں کوں ہدھڑ والے رستے ہوون۔

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۳۵﴾
۳۵۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

هٰذَا يَوۡمُ لَا يَنۡطِقُوۡنَ ﴿۳۶﴾
۳۶۔ اے ڈینہہ مجرم نہ الیسی۔

وَلَا يُؤۡذَنُ لَهُمۡ فَيَعۡتَذِرُوۡنَ ﴿۳۷﴾
۳۷۔ تے انہیں کوں بہانے دی وی اجازت نہ ڈتی ویسی۔

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۳۸﴾
۳۸۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے ہلاکت۔

هٰذَا يَوۡمُ الۡفَصۡلِۚ جَمَعۡنٰكُمۡ وَالۡاَوَّلِيۡنَ ﴿۳۹﴾
۳۹۔ اے فیصلے دا ڈینہہ اساں تہاکوں تے پہلیں کوں کٹھا کرلیسوں۔

فَاِنۡ كَانَ لَكُمۡ كَيۡدٌ فَكِيۡدُوۡنِ ﴿۴۰﴾
۴۰۔ تے جے تہاڈی کوئی تدبیر تے آنو۔

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۴۱﴾ ع
۴۱۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے ہلاکت۔

اِنَّ الۡمُتَّقِيۡنَ فِىۡ ظِلٰلٍ وَّعُيُوۡنٍ ﴿۴۲﴾
۴۲۔ بے شک متقی چھانویں تے چشمیں وچ ہوسن۔

وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشۡتَهُوۡنَ ﴿۴۳﴾
۴۳۔ تے جیرھے او پسند کریسن او میوے ہوسن۔

كُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا هَنِيۡٓــئًا ۢ بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۴۴﴾
۴۴۔ کھاؤ تے پیوو مزے نال اے تہاڈے نیک عملیں دا بدلہ ہے۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجۡزِى الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۴۵﴾
۴۵۔ اساں ایویں نیکیں کوں جزا ڈیندے ہیں۔

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۴۶﴾
۴۶۔ جھٹلاوݨ والیں کیتے اوں ڈینہہ تباہی ہے۔

كُلُوۡا وَتَمَتَّعُوۡا قَلِيۡلًا اِنَّكُمۡ مُّجۡرِمُوۡنَ ﴿۴۷﴾
۴۷۔ کھاؤ تے فائدہ چاؤ کجھ وقت کیتے بے شک تساں مجرم ہو۔

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۴۸﴾
۴۸۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمُ ارۡكَعُوۡا لَا يَرۡكَعُوۡنَ ﴿۴۹﴾
۴۹۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے رکوع کرو او نئیں کریندے۔

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۵۰﴾
۵۰۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

فَبِاَىِّ حَدِيۡثٍ ۢ بَعۡدَهٗ يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۵۱﴾ ع ۲
۵۱۔ تے تساں ایندے بعد بئی کیرھی گال منیسو۔

سُوْرَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَّ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّ رُكُوْعَانِ

سورۃ نبا مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱. شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ②	۲. اے لوک ہک ڈوجھے کنیں کیڑھی گال دا پچھدن۔
عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ③	۳. کیا اوں بہوں وڈی خبر دے متعلق۔
الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ ④	۴. جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔
كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ⑤	۵. سنڑو انہیں کوں پتہ لگ ویسی
ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ⑥	۶. ول سنڑو انہیں کوں پتہ لگ ویسی
اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهٰدًا ⑦	۷. کیا اساں زمین کوں وچھاݨا نئیں بݨایا
وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ⑧	۸. تے پہاڑیں کوں میخ آلی کار پدھرے ہے۔
وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ⑨	۹. تے اساں تہاکوں جوڑے جوڑے پیدا کیتے
وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ⑩	۱۰. تے تہاڈی نندر کوں آرام کیتے
وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ⑪	۱۱. تے رات کوں لکاوݨ کیتے
وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫	۱۲. تے ڈینہہ کوں روزی کیتے بݨائے
وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ⑬	۱۳. تے تہاڈے اتے اساں ست مضبوط آسمان بݨائن۔
وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ⑭	۱۴. تے چمکدار سجھ بݨائے ہے۔
وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ⑮	۱۵. تے گھاٹے جھڑ وچوں بہوں پاݨی لہائے ہے
لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ⑯	۱۶. تاں جو اوندے نال اساں داݨے تے سبزیاں کڈھوں
وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ⑰	۱۷. تے گھاٹے باغ
اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ⑱	۱۸. بے شک فیصلے دا ڈینہہ مقرر ہے۔
يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ⑲	۱۹. جڈاں دھوتوں وجایا ویسی تے تساں ٹولیں وچ اوسو
وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ⑳	۲۰. تے آسمان کھول ڈیتا ویسی تے او دروازے دروازے تھی ویسی۔

وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿۲۱﴾
۲۱۔ تے پہاڑ چلائے ویسن تے او ریت بݨ ویسن۔

اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿۲۲﴾
۲۲۔ بے شک دوزخ گھات وچ

لِّلطَّاغِيْنَ مَاٰبًا ﴿۲۳﴾
۲۳۔ تے منہ زوریں دا ٹکاݨہ ہے۔

لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ﴿۲۴﴾
۲۴۔ اوندے وچ سالہا سال رہسن۔

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ﴿۲۵﴾
۲۵۔ اوندے وچ نہ انہیں کوں ٹھڈھ ملسی تے نہ ٹھڈھا پاݨی۔

اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ﴿۲۶﴾
۲۶۔ سوائے بہوں تتے پاݨی تے بہوں ٹھڈے پاݨی دے

جَزَآءً وِّفَاقًا ﴿۲۷﴾
۲۷۔ اے پوری پوری جزا ہوسی۔

اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ﴿۲۸﴾
۲۸۔ بے شک او حساب دی امید نہ رکھیندے ہن۔

وَّكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ﴿۲۹﴾
۲۹۔ تے انہیں ساڈی آیات کوں اصلو جھٹلایا ہانیں

وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ كِتٰبًا ﴿۳۰﴾
۳۰۔ تے ہر شئے کوں اساں گݨیا ہوئے۔

فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿۳۱﴾
۳۱۔ عذاب چکھو اساں سوائے عذاب دے بی کہیں گال
وچ تہاکوں نہ ودھیسوں۔

اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ مَفَازًا ﴿۳۲﴾
۳۲۔ بے شک متقی لوکیں کیتے کامیابی ہے۔

حَدَآئِقَ وَاَعْنَابًا ﴿۳۳﴾
۳۳۔ باغ تے انگورن۔

وَّكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ﴿۳۴﴾
۳۴۔ تے ہکی عمر دیاں جوان تریمتیں۔

وَّكَاْسًا دِهَاقًا ﴿۳۵﴾
۳۵۔ تے چھلکدے ہوئے پیالے ہوسن۔

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا ﴿۳۶﴾
۳۶۔ او اوندے وچ نہ بے ہودہ گالہیں سݨسن تے
نہ کوڑ۔

جَزَآءً مِّنْ رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿۳۷﴾
۳۷۔ اے تیڈے رب ولو جزاء حساب دے مطابق عطاء۔

رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ
لَا يَمْلِكُوْنَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿۳۸﴾
۳۸۔ جیرھا آسمانیں تے زمین دا رب تے جو انہیں دے
وچکار، او رحمٰن خدا ہے اوندے سامݨے اَلا نہ سگسن۔

يَوْمَ يَقُوْمُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُوْنَ
اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿۳۹﴾
۳۹۔ جݙاں روح تے فرشتے قطار وچ کھڑے ہوسن
کوئی اَلا نہ سگسی سوائے اوندے جینکوں اللہ رحمٰن
اجازت ݙیسی تے او ٹھیک گال کریسی۔

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ
مَاٰبًا ﴿۴۰﴾
۴۰۔ اے ݙینہہ آوݨے جیرھا چاہے اپݨے رب دو ٹکاݨہ
بݨا گھنے۔

إِنَّآ أَنذَرْنَٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنظُرُ ٱلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ
ٱلْكَافِرُ يَٰلَيْتَنِى كُنتُ تُرَٰبًۢا ﴿٤١﴾ ع

۴۱. بے شک اساں تہاکوں کولہوں دے عذاب کنیں ڈرائے
جیرھے ڈینہہ آدمی ڈیکھسی جو اوں اگو تے بھیجیا ہوسی تے کافر
آکھسی افسوس میں ستے مٹی تھی ونجاں ہا۔

سُورَةُ ٱلنَّٰزِعَٰتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ ٱلْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّأَرْبَعُونَ ءَايَةً وَّرُكُوعَانِ

سورہ نزعٰت مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۴۷ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرْقًا ﴿٢﴾

۲. دین دے علم کوں چھکن آلیاں جماعتاں گواہن۔

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشْطًا ﴿٣﴾

۳. تے ول گنڈھ پدھن آلیاں جماعتاں گواہن۔

وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبْحًا ﴿٤﴾

۴. پریں پریں تک ونجن آلیاں جماعتاں۔

فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبْقًا ﴿٥﴾

۵. تے ہک ڈوجھے کنیں اگو ودھن آلیاں جماعتاں گواہن۔

فَٱلْمُدَبِّرَٰتِ أَمْرًا ﴿٦﴾

وقف لازم

۶. ول دنیا دے کمیں واسطے تجویزاں کریندین گواہن

يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ﴿٧﴾

۷. جیرھے ڈینہہ جنگ کیتے قوم تیاری کریسی۔

تَتْبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ﴿٨﴾

۸. ایندے بعد ہک بی گھڑی اوسی۔

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٩﴾

۹. اوں ڈینہہ دل کمبندے پئے ہوسن۔

أَبْصَٰرُهَا خَٰشِعَةٌ ﴿١٠﴾

وقف لازم

۱۰. اکھیں ڈر کنیں تلے ہوسن۔

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِى ٱلْحَافِرَةِ ﴿١١﴾

۱۱. آکھسن کیا اساں ولا پچھلے پیریں اپنے رستے تے ولائے ولیسوں۔

أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمًا نَّخِرَةً ﴿١٢﴾

۱۲. کیا جیلھے اساں گلیاں ہویاں ہڈیاں تھی ولیسوں۔

قَالُوا۟ تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٣﴾

وقف لازم

۱۳. آکھسن ول اے تاں گھاٹے آلا ولن ہے۔

فَإِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٤﴾

۱۴. اے جنگ دی خبر محض ہک دڑکا ہے۔

فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ﴿١٥﴾

۱۵. ایندے بعد او سارے جنگ دے میدان وچ ہوسن۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٦﴾
١٦۔ کیا تیں کنیں موسیٰ دی گال آئی ہے۔

اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٧﴾
١٧۔ جیلھے اوں کوں پاک وادی طویٰ وچ اوندے رب سڈ مارئیے

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿١٨﴾
١٨۔ تے آکھیس فرعون دو ونج بے شک او منہ زور تھی گئے۔

فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٩﴾
١٩۔ تے آکھ کیا توں پاک تھیوݨ چاہندیں۔

وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿٢٠﴾
٢٠۔ تے میں تیکوں تیڈے رب دا راہ ݙکھالاں تاں جو توں ݙریں۔

فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢١﴾
٢١۔ موسیٰ اونکوں وݙا نشان ݙکھائے۔

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ﴿٢٢﴾
٢٢۔ اوں انکار کیتے تے نافرمانی کیتی۔

ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٣﴾
٢٣۔ ول کنڈ ولا کے درک پئے۔

فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٤﴾
٢٤۔ لوک کٹھے کر کے منادی کرائی۔

فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ﴿٢٥﴾
٢٥۔ آکھیس میں تہاݙا اچی شان آلا رب ہاں۔

فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ﴿٢٦﴾
٢٦۔ تے اللہ اونکوں آخرت تے دنیا دے عذاب وچ پکڑ گدھے۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿٢٧﴾
٢٧۔ بے شک ایندے وچ ݙرݨ والے کیتے عبرت ہے۔ ع

ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ؕ بَنٰىهَا ﴿٢٨﴾
٢٨۔ کیا تہاکوں پیدا کرݨ اوکھا ہے یا آسمان کوں جیںکوں خدا بݨائے۔

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ﴿٢٩﴾
٢٩۔ اونکوں بہوں اچا کیتے سی تے ول بے عیبا بݨائس۔

وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿٣٠﴾
٣٠۔ تے رات اندھاری بݨائی اس تے ݙو پہریں کوں ظاہر کیتے سی۔

وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿٣١﴾
٣١۔ ول زمین اوندے بعد وچھائی اس۔

اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿٣٢﴾
٣٢۔ اوندے وچوں پاݨی تے گھا کڈھیسی۔

وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ﴿٣٣﴾
٣٣۔ تے پہاڑ پورین سی۔

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٤﴾
٣٤۔ اے تہاݙے کیتے تے تہاݙے ݙنگریں کیتے سامان۔

فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٥﴾
٣٥۔ تے جیلھے وݙی آفت اوسی۔

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٦﴾
٣٦۔ جݙاں انسان اپݨے عملیں کوں یاد کریسی۔

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے دوزخ ڈیکھݨ والے دے کولہو کرڈِتی ویسی۔

فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جیں منہ زوری کیتی

وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے دنیاوی زندگی کوں چنگا سمجھا۔

فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے بے شک دوزخ اوندا ٹھکاݨہ ہے

وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے جیرھا اپݨے رب دے مقام کنیں ڈرسی تے اپݨے آپ کوں گندی خواہشیں کنیں روکیسی۔

فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے بے شک جنت اوندا ٹھکاݨہ ہے۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰهَا ﴿۴۳﴾

۴۳۔ او تیں کنیں اوں گھڑی دا پچھدن جو کݙݨ اوسی۔

فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تیکوں تے اوندے ذکرنال کیا واسطہ۔

اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ﴿۴۵﴾

۴۵۔ اوندا چھیکڑی وقت خدا کوں پتہ ہے۔

اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ﴿۴۶﴾

۴۶۔ توں تے محض اونکوں ہوشیار کرݨ والا ایں جیرھا اوں کنیں ڈردے۔

كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ﴿۴۷﴾

۴۷۔ جیرھے ݙینہہ اونکوں ݙیکھسن ایویں لگسی جیویں او ہک رات یا ہک ݙینہہ رہیئے ہوون۔ ع ۲

سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّكَذَا الخ

سورہ عبس مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۳ آیتاں تے ہک رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ݙیوݨ والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى ﴿۲﴾

۲۔ متھے تے وٹ آندس تے منہ پھیر گدھس۔

اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿۳﴾

۳۔ جو اوندو ہک اندھا آئے۔

وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰٓى ﴿۴﴾

۴۔ اے رسول تیکوں کیویں پتہ لگ سگدا ہا جو ضرور پاک تھی ویسی۔

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿۵﴾

۵۔ یا یاد کریسی تے اے ذکر اونکوں فائدہ ݙیسی۔

اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰی ﴿۵﴾	۶۔ کیا ایسے شخص سگدے جو جیرھا بے پروا ہو۔
فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰی ﴿۶﴾	۷۔ توں اوندو بہوں توجہ ڈیویں۔
وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰی ﴿۷﴾	۸۔ تیڈے اتے کوئی ذمہ داری نئیں جے او پاک نئیں تھیندا۔
وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰی ﴿۸﴾	۹۔ تے جیرھا تیڈو درکدا آئے۔
وَهُوَ يَخْشٰی ﴿۹﴾	۱۰۔ تے او ڈردا دی ہا۔
فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰی ﴿۱۰﴾	۱۱۔ تے توں اوں کنیں بے پرواہی کریندیں۔
كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿۱۱﴾	۱۲۔ ایہ اصلوں غلط قرآن ہک نصیحت۔
فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿۱۲﴾	۱۳۔ جیرھا نصیحت پکڑے
فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿۱۳﴾	۱۴۔ قرآن عزت والیں صحیفیں وچ۔
مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿۱۴﴾	۱۵۔ اچی شان والیں تے پاک صحیفیں وچ ہے۔
بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ ﴿۱۵﴾	۱۶۔ جیرھے وڈے وڈے بندھ کرݨ والیں دے ہتھ وچ۔
كِرَامٍۢ بَرَرَةٍ ﴿۱۶﴾	۱۷۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں دے (ہتھ وچ)
قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَآ اَكْفَرَهٗ ﴿۱۷﴾	۱۸۔ انسان ہلاک تھیوے کیجھا ناشکرا ہے۔
مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ ﴿۱۸﴾	۱۹۔ اللہ اونکوں کیرھی شئے کنیں پیدا کیتے۔
مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ﴿۱۹﴾	۲۰۔ نطفے کنیں پیدا کیتس ول اندازہ بݨائس۔
ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗ ﴿۲۰﴾	۲۱۔ ول راہ سوکھی کیتی اس۔
ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقْبَرَهٗ ﴿۲۱﴾	۲۲۔ ول اونکوں مار کے قبر وچ رکھیس۔
ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ﴿۲۲﴾	۲۳۔ ول جیلھے چاہسی جیندا کریسی۔
كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ اَمَرَهٗ ﴿۲۳﴾	۲۴۔ سݨو انسان کوں جو حکم ہا اوں پورا نئیں کیتا۔
فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰی طَعَامِهٖٓ ﴿۲۴﴾	۲۵۔ او انسان اپݨے کھاݨے دو ڈیکھے۔
اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ﴿۲۵﴾	۲۶۔ بے شک اساں اوندے اتے بہوں پاݨی وسائے۔
ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ﴿۲۶﴾	۲۷۔ ول اساں زمین کوں بہوں کھیڑے۔
فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ﴿۲۷﴾	۲۸۔ تے اوندے وچ داݨے پیدا کیتنے۔
وَّعِنَبًا وَّقَضْبًا ﴿۲۸﴾	۲۹۔ تے انگور تے سبزیاں۔
وَّزَيْتُوْنًا وَّنَخْلًا ﴿۲۹﴾	۳۰۔ تے زیتون تے کھجیاں۔

وقف لازم

وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾	٣١۔ تے گھاٹے باغ
وَّ فَاكِهَةً وَّاَبًّا ﴿٣١﴾	٣٢۔ تے میوے تے گھا پیدا کیتے سے
مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾	٣٣۔ جیرھا تہاڈے تے تہاڈے ڈنگریں کیتے سامان۔
فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾	٣٤۔ تے جیلھے کن پاڑن آلا عذاب اوسی۔
يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ ﴿٣٤﴾	٣٥۔ جڈاں آدمی اپنے بھرا کنیں بھجسی۔
وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ﴿٣٥﴾	٣٦۔ اپنی ما تے پیو کنیں۔
وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ ﴿٣٦﴾	٣٧۔ تے اپنی زال تے پتریں کنیں بھجسی۔
لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ﴿٣٧﴾	٣٨۔ اوں ڈینہہ ہر آدمی اپنے اپنے کم وچ رُدّھا پیا ہوسی (اپنے مرنے وچ تار ہوسی)
وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾	٣٩۔ اوں ڈینہہ کجھ منہ چمکسن۔
ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾	٤٠۔ کھلدے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔
وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾	٤١۔ تے کجھ منہ ہوسن انہیں تے مٹی ہوسی۔
تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾	٤٢۔ تے کالونڑ انہیں دے منہ تے ہوسی۔
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾ ع	٤٣۔ ایہے لوک کافر تے بدکار ہوسن۔

سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورہ تکویر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٣٠ آیاتن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾	١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿٢﴾	٢۔ جیلھے سجھ ولھیٹیج ولیسی
وَاِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ﴿٣﴾	٣۔ تے جیلھے تارے دھندلا ولیسن۔
وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٤﴾	٤۔ تے جیلھے پہاڑ ٹوریئے ولیسن۔
وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٥﴾	٥۔ تے ڈاچیاں بےکار تھی ولیسن۔
وَاِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ﴿٦﴾	٦۔ ڈنگر کٹھے کیتے ولیسن۔

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿۶﴾	۷۔ تے جیلھے سمندر رلا ڈِتے ویسن۔
وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿۷﴾	۸۔ تے بندے آپت وچ ملا ڈِتے ویسن۔
وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿۸﴾	۹۔ تے جیلھے جیندیاں پُورِیجݨ والیں دے متعلق پچھیا ویسی
بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿۹﴾	۱۰۔ کیرھے گناہ وچ اونکوں ماریا ویندا ہا۔
وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿۱۰﴾	۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا ڈِتیاں ویسن۔
وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿۱۱﴾	۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل لہائی ویسی۔
وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿۱۲﴾	۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھڑکائی ویسی۔
وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿۱۳﴾	۱۴۔ تے جیلھے جنت کولھو کر ڈِتی ویسی۔
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿۱۴﴾	۱۵۔ ہر شخص کوں اوندا پتہ لگ ویسی جو اوں کیتا ہوسی۔
فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿۱۵﴾	۱۶۔ میں گواہ بݨینداں جیرھے جیرھے ٹُردیں ٹُوریں پچھو تے ہٹ ویندن۔
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿۱۶﴾	۱۷۔ تے نک دی سیدھ چلدن تے جیرھے گھر وچ ہہ رہندن
وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿۱۷﴾	۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے او مکݨ تے اندی ہے۔
وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿۱۸﴾	۱۹۔ تے فجر گواہ جیرھی نکلدی ہے۔
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾	۲۰۔ بے شک اے رسولِ کریم دیاں گالہیں ہن۔
ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۰﴾	۲۱۔ طاقت والا ہے تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت والا ہے۔
مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۱﴾	۲۲۔ اطاعت دے لائق ہے تے امین وی ہے
وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿۲۲﴾	۲۳۔ تے تہاڈا ساتھی دیوانہ نئیں۔
وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿۲۳﴾	۲۴۔ اوں اونکوں کھلے آسمان تے ڈِٹھے۔
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۴﴾	۲۵۔ تے غیب دیاں خبراں ڈَسݨ وچ شوم نئیں۔
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿۲۵﴾	۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نئیں۔
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿۲۶﴾	۲۷۔ تے تساں کتھے ویندے پئے ہو؟
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۷﴾	۲۸۔ او تے محض عالمین کیتے نصیحت۔
لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿۲۸﴾	۲۹۔ اوندے واسطے جیرھا سدھے راہ تے ٹُرݨ چاہوے
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ	۳۰۔ تے تساں اوں گال دی خواہش کر سگدے ہو؟ جیرھی

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾ ع	رب العالمین خدا چاہندے۔

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورہ انفطار مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٢٠ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾	١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿٢﴾	٢۔ جیلھے آسمان پھٹ ویسی۔
وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٣﴾	٣۔ جیلھے تارے جھڑ ویسن۔
وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٤﴾	٤۔ تے جیلھے سمندر چیریئے ویسن۔
وَاِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ﴿٥﴾	٥۔ تے جیلھے قبراں پٹیاں ویسن۔
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٦﴾	٦۔ ہر شخص کوں پتہ لگ ویسی جو اوں اگو تے پچھو پٹیا ہا
يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ﴿٧﴾	٧۔ اے انسان تیکوں کیئں تیڈے عزت والے رب دے بارے وچ دوکھا ڈِتے۔
الَّذِيْ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ﴿٨﴾	٨۔ جیں تیکوں پیدا کیتے ول درست کیتس ول طاقت ڈِتی اس۔
فِيْۤ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٩﴾	٩۔ جیڑھی شکل پسند کیتی اس تیکوں بݨائس۔
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ﴿١٠﴾	١٠۔ سُݨو تساں دین دا انکار کریندے ہو۔
وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ ﴿١١﴾	١١۔ تے بے شک تہاڈے اتے نگران ہِن۔
كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ﴿١٢﴾	١٢۔ شریف لکھݨ والِن۔
يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿١٣﴾	١٣۔ او جاݨدن جو تساں کریندے ہو۔
اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿١٤﴾	١٤۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔
وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ﴿١٥﴾	١٥۔ تے گناہ گار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔
يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿١٦﴾	١٦۔ او جزا سزا دے ڈینہہ اوندے وچ سٹیئے ویسن۔
وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ﴿١٧﴾	١٧۔ او اوں کنیں نکل نہ سگسن۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٧﴾
١٨۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟

ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٨﴾
١٩۔ ول تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ؕ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ﴿١٩﴾ ع
٢٠۔ جیرھے ڈینہہ کوئی کجھ وی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے سارا فیصلہ اللہ دے ہتھ ہوسی۔

سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورۃ مطففین مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٣٧ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿٢﴾
٢۔ گھٹ تولݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ﴿٣﴾
٣۔ جیرھے لوکیں کنیں تول کے گھندن تے پورا گھندن۔

وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ﴿٤﴾
٤۔ تے جیلھے بنہیں کوں تول کے ڈیندݨ تے گھٹ کر ڈیندن۔

اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿٥﴾
٥۔ کیا انہیں کوں خیال نئیں جو او اٹھالئے ولسن۔

لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٦﴾
٦۔ وڈے ڈینہہ کوں۔

يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧﴾
٧۔ جیرھے ڈینہہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی ولسن۔

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ﴿٨﴾
٨۔ سݨو بے شک گناہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ﴿٩﴾
٩۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿١٠﴾
١٠۔ او لکھی ہوئی کتاب۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾
١١۔ انکار کرݨ والیں کیتے اوں ڈینہہ تباہی ہے۔

الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿١٢﴾
١٢۔ جیرھے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کریندن۔

وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ﴿١٣﴾
١٣۔ تے اوندا انکار محض او ہے کریندن جیرھے حد کنیں ودھݨ والے تے بہوں گناہ گار ہن۔

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾
۱۳. جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے سنایاں ویندن آہدن اے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾
۱۴. سنڑو اصل انہیں دے دلیں تے زنگ لگ گئے انہیں دے عملیں دی وجہ نال۔

كَلَّا إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾
۱۵. سنڑو بے شک او اوں ڈینہہ اپنے رب کنیں پریں رکھیے ویسن۔

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾
۱۶. ول بے شک او دوزخ وچ سٹیے ویسن۔

ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾
۱۷. ول آکھیا ویسی ایہو ہا جیندا تساں انکار کریندے ہاوے۔

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾
۱۸. سنڑو بے شک نیک لوکیں کیتے حکم "علیین" وچ۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾
۱۹. تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾
۲۰. لکھی ہوئی کتاب۔

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾
۲۱. اللہ دے قریبی اونکوں ڈیکھسن۔

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾
۲۲. بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ ﴿٢٣﴾
۲۳. ھاچیں تے ڈہدے بیٹھے ہوسن۔

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾
۲۴. انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھسیں۔

يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾
۲۵ بند شراب انہیں کوں پلائی ویسی

خِتَامُهُ مِسْكٌ ۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾
۲۶. جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہیں شئے خواہش کرنڑ آلیں کوں خواہش کرنڑی چاہی دی ہے۔

وَمِزَاجُهُ مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾
۲۷. تے اوندے وچ "تسنیم" مل ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾
۲۸. چشمہ ہے جیندے وچوں قریبی لوک پیسن۔

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾
۲۹. بے شک مجرم مومنیں تے کھلدے ہن۔

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾
۳۰. تے جیلھے اونہیں دے نال لنگھدے ہن انہیں دو اشارے کریندے ہن۔

وَإِذَا انقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انقَلَبُوا
۳۱. تے جیلھے گھر آلیں دو ولدے ہن اکڑیندے ہن

فَكِهِيْنَ ۝۳۱

وَ اِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ۝۳۲

۳۲۔ جیلھے انہیں کوں ڈیہدے ہن آہدے ہن بیشک اے گمراہن۔

وَ مَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝۳۳

۳۴۔ انہیں تے نگران بݨا کے نئیں بھیجے گئے۔

فَالْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝۳۴

۳۵۔ تے اج مومن کافریں تے کھلدے پئن۔

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۝۳۵

۳۶۔ ہمانجیں تے ڈیہدے پئن۔

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝۳۶ ع

۳۷۔ تے کیا کافریں کوں ادہتو بدلہ نئیں ملیا جو او کریندے ہن۔

سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ انشقاق مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۝۲

۲۔ جیلھے آسمان پھٹ ویسی۔

وَ اَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَ حُقَّتْ ۝۳

۳۔ تے اپݨے رب دو کن لیسی تے اے اوندے اتے فرض۔

وَ اِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝۴

۴۔ تے جیلھے زمین ودھائی ویسی۔

وَ اَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَ تَخَلَّتْ ۝۵

۵۔ تے جو اوندے وچ باہر کڈھ سٹیسی تے خالی تھی ویسی۔

وَ اَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَ حُقَّتْ ۝۶

۶۔ تے اپݨے رب دو کن لیسی تے اے اوندا فرض۔

يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ۝۷

۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو ونجݨ والا ہویں تے ول اونکوں ملݨ والا ایں۔

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۝۸

۸۔ تے جیکوں اعمال نامہ سجے ہتھ وچ ڈتا ویسی۔

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝۹

۹۔ اوں کنیں جلدی سوکھا حساب گھن گدھا ویسی۔

وَّ يَنۡقَلِبُ اِلٰۤى اَهۡلِهٖ مَسۡرُوۡرًا ؕ‏ ﴿۹﴾

۱۰۔ تے او اپݨے ٹٻّر دو خوش خوش ولسی۔

وَاَمَّا مَنۡ اُوۡتِىَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهۡرِهٖۙ‏ ﴿۱۰﴾

۱۱۔ تے جیکوں اعمال نامہ اوندی کنڈ پچھو ݙِتا ویسی

فَسَوۡفَ يَدۡعُوۡا ثُبُوۡرًاۙ‏ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ او اپݨے منہ نال تباہی کوں سݙیسی۔

وَّيَصۡلٰى سَعِيۡرًا ؕ‏ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ تے جھڑکدی بھا وچ سٹیا ویسی۔

اِنَّهٗ كَانَ فِىۡۤ اَهۡلِهٖ مَسۡرُوۡرًا ؕ‏ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ بے شک اور اپݨے ٹٻّر وچ بہوں خوش ہا۔

اِنَّهٗ ظَنَّ اَنۡ لَّنۡ يَّحُوۡرَ ۛۚ‏ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ اوندا خیال ہا اول تے مصیبت نہ اوسی۔

بَلٰٓى ۛۚ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيۡرًا ؕ‏ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ سُݨو اوندا رب بے شک اونکوں ݙیہدا کھڑا ہا۔

فَلَاۤ اُقۡسِمُ بِالشَّفَقِۙ‏ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ سجھ دی لالی کوں گواہ بݨینداں۔

وَالَّيۡلِ وَمَا وَسَقَۙ‏ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے رات کوں جیلھے او ہر شئے ولہیٹ تے لُکا گھندی ہے

وَالۡقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَۙ‏ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے چندر کوں جیلھے او پورا تھی ونجے۔

لَتَرۡكَبُنَّ طَبَقًا عَنۡ طَبَقٍؕ‏ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تساں ضرور ہولے ہولے انہیں حالتیں تے پُجسو۔

فَمَا لَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَۙ‏ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ انہیں کوں کیا تھی گئے او منیندے نئیں۔

وَاِذَا قُرِئَ عَلَيۡهِمُ الۡقُرۡاٰنُ لَا يَسۡجُدُوۡنَ ۩ؕ‏ ﴿۲۱﴾ السجدة

۲۲۔ تے جیلھے انہیں کوں قرآن پڑھ کے سُݨایا ونجے او سجدہ نئیں کریندے۔

بَلِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا يُكَذِّبُوۡنَ ۖ‏ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ اصل کافر تے انکار کریندن۔

وَاللّٰهُ اَعۡلَمُ بِمَا يُوۡعُوۡنَ ۖ‏ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اللہ بہوں جاݨدے جو او گھیندن۔

فَبَشِّرۡهُمۡ بِعَذَابٍ اَلِيۡمٍۙ‏ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ توں انہیں کوں ݙکھ ݙیوݨ والے عذاب دی خبر ݙے۔

اِلَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمۡ اَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُوۡنٍ‏ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیڑھے منیندن تے چنگے عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیوݨ والا اجر۔

منافقة ۷ عند المتأخرین

السجدة

ع ۹

سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ بروج مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ﴿٢﴾

۲۔ برجیں آلا آسمان گواہ۔

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ﴿٣﴾

۳۔ تے او ڈینہہ جیندا وعدہ ہے گواہ۔

وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ﴿٤﴾

۴۔ تے گواہ تے جیندی گواہی ڈتی گئی ہا او وی۔

قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ﴿٥﴾

۵۔ گھڑیں آلے تباہ تھی گئین۔

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ﴿٦﴾

۶۔ جیرھے بل سٹ کے بھا جھڑ کیندے ہن۔

اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ﴿٧﴾

۷۔ جیلھے او بھا دے نال بیٹھے ہن۔

وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ﴿٨﴾

۸۔ تے او جو مومنیں نال کریندے پئے ہن انہیں دے دِل گواہ ہن۔

وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٩﴾

۹۔ او انہیں کنیں محض ایں واسطے رُسین تے کاوڑین جو او غالب تے صفتیں والے اللہ کوں مینندے ہن۔

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١٠﴾

۱۰۔ او خدا جیندے واسطے ہے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت تے اللہ ہر چیز کوں ڈیہدا پئے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ﴿١١﴾

۱۱۔ بے شک جنہیں مومن مردیں تے مومن تریمتیں کوں عذاب ڈتے ول توبہ وی نئیں کیتی انہیں کیتے دوزخ دا عذاب تے انہیں کیتے ساڑݨ والا عذاب۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ڛ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ﴿١٢﴾

۱۲۔ بے شک مومن جنہیں نیک عمل کیتن انہیں کیتے باغن جیندے وچ نہراں وہندیاں پین اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ﴿١٣﴾

۱۳۔ بے شک تیڈے رب دی پکڑ سخت ہے۔

اِنَّهٗ هُوَ يُبْدِئُ وَ يُعِيْدُ ﴿۱۳﴾
۱۳۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب ڈیندے۔

وَهُوَ الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ﴿۱۴﴾
۱۴۔ تے او بخشݨ والا تے پیار کرݨ والا وی ہے۔

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدُ ﴿۱۵﴾
۱۵۔ عرش مجید والا ہِ۔

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿۱۶﴾
۱۶۔ جو چاہندے او کر کے رہندے۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْجُنُوْدِ ﴿۱۷﴾
۱۷۔ کیا تیں کنیں لشکریں دی خبر نئیں آئی۔

فِرْعَوْنَ وَ ثَمُوْدَ ﴿۱۸﴾
۱۸۔ فرعون تے ثمود دی۔

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ تَكْذِيْبٍ ﴿۱۹﴾
۱۹۔ اصل کافر ہر حال وچ انکار کریندن۔

وَّاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ مُّحِيْطٌ ﴿۲۰﴾
۲۰۔ تے اللہ انہیں کوں پچھو کنیں ولھیٹ گھنسی

بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ ﴿۲۱﴾
۲۱۔ اصل او قرآن مجید ہِ۔

فِيْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ ﴿۲۲﴾ ع
۲۲۔ جیرھا محفوظ تختی وچ ہِ۔

سُوْرَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانِيَ عَشْرَةَ اٰيَةً

سورۃ طارق مکی ہِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۸ آیتاں ہِن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ﴿۲﴾
۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ﴿۳﴾
۳۔ تیکوں کیویں پتہ ہِ فجر دا تارا کیا ہے۔

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿۴﴾
۴۔ بہوں چمکݨ والا تارا ہِ۔

اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿۵﴾
۵۔ ہر انسان تے ہک نہ ہک نگران مقرر ہِ۔

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿۶﴾
۶۔ انسان ڈیکھے تے سہی کیرھی شئے کنیں پیدا کیتا گئے

خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ﴿۷﴾
۷۔ او اچھلدے پاݨی کنیں پیدا کیتا گئے۔

يَّخْرُجُ مِنْۢ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ﴿۸﴾
۸۔ جیرھا پسلیں تے کنڈ دی ہڈیں وچوں نکلدے۔

اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ﴿۹﴾
۹۔ بے شک او اونکوں ولا ولاوݨ تے قادر ہِ۔

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ﴿۱۰﴾
۱۰۔ جڈاں راز ظاہر تھیسن۔

فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ﴿۱۱﴾
۱۱۔ اوندے کیتے نہ طاقت ہوسی تے نہ امدادی۔

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿۱۲﴾
۱۲۔ ول ول وسݨ آلا جھڑ گواہ۔

وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿۱۳﴾
۱۳۔ تے پھٹ ونجݨ والی زمین گواہ۔

اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿۱۴﴾
۱۴۔ بے شک اے چھیکڑی تے پکی گال۔

وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿۱۵﴾
۱۵۔ اے کمزور کلام نئیں۔

اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ﴿۱۶﴾
۱۶۔ بے شک او تدبیراں کریندن۔

وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ﴿۱۷﴾
۱۷۔ تے میں وی تدبیراں کرینداں۔

فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿۱۸﴾
۱۸۔ تے توں کافریں کوں وتی ڈے کجھ ڈینہہ دی وتھی ڈے۔

سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ اعلیٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰى ﴿۲﴾
۲۔ اپݨے اچی شان والے رب دی تسبیح کر۔

الَّذِيْ خَلَقَ فَسَوّٰى ﴿۳﴾
۳۔ جیں پیدا کیتے تے درست کیتس۔

وَالَّذِيْ قَدَّرَ فَهَدٰى ﴿۴﴾
۴۔ تے جیں اندازہ مقرر کیتے تے ہدایت ڈتی اس۔

وَالَّذِيْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ﴿۵﴾
۵۔ تے جیں گھا کڈھیے

فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى ﴿۶﴾
۶۔ تے ول اونکوں کالا چورا کر ڈتس۔

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ﴿۷﴾
۷۔ اساں تیکوں پڑھیسوں تے توں بھلیس نہ۔

اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ﴿۸﴾
۸۔ سوائے اوندے جو اللہ چاہے بے شک او جاݨدے ہر ظاہر تے لکی ہوئی گال کوں۔

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ﴿۹﴾
۹۔ کامیابی اساں تیڈے کیتے سوکھی کر ڈیسوں۔

فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ﴿١٠﴾
١٠۔ توں نصیحت کر بے شک نصیحت فائدہ ڈیندی ہے۔

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ﴿١١﴾
١١۔ جیرھا ڈردے او ضرور نصیحت پکڑ گھنسی۔

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿١٢﴾
١٢۔ تے جیرھا بدبخت او پریں رہ ویسی۔

الَّذِىْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿١٣﴾
١٣۔ جیرھا وڈی بھا وچ سٹیا ویسی۔

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿١٤﴾
١٤۔ ول اوندے وچ او نہ مرسی تے نہ جیسی۔

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿١٥﴾
١٥۔ جیرھا پاک تھیسی او کامیاب تھی ویسی۔

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿١٦﴾
١٦۔ تے اپنے رب دا ناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔

بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٧﴾
١٧۔ اصل تساں دنیاوی زندگی کوں زیادہ چنگا جاݨدے ہو؟

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٨﴾
١٨۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہݨ والی ہے۔

اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٩﴾
١٩۔ بے شک اے گال پہلے صحیفیں وچ وی ہائی ہئی۔

صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿٢٠﴾ ع ١٢
٢٠۔ ابراہیمؑ تے موسیٰؑ دے صحیفیں وچ۔

سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ غاشیہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٢٧ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ﴿٢﴾
٢۔ کیا تیکوں اوں مصیبت دی خبر نئیں ملی۔

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٣﴾
٣۔ جیڑاں منہ لتھے پئے ہوسن۔

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٤﴾
٤۔ محنت کریندے پئے ہوسن تھکے پئے ہوسن۔

تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿٥﴾
٥۔ تے او جماعت بھڑکدی بھا وچ پہسی

تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿٦﴾
٦۔ ابلدے چشمے وچوں پاݨی انہیں کوں پلایا ویسی۔

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿٧﴾
٧۔ انہیں کوں سوائے گھا دے بیا کوئی کھاݨا نہ ملسی۔

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِىْ مِنْ جُوْعٍ ﴿٨﴾
٨۔ نہ او موٹا کریسی تے نہ بکھ وچ فائدہ ڈیسی۔

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٩﴾
۹۔ تے کجھ منہ اوں ڈینہہ خوش ہوسن۔

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿١٠﴾
۱۰۔ اپنڑی کوشش تے انہیں کوں تسلی ہوسی۔

فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١١﴾
۱۱۔ او اچی جنتیں وچ رہسن۔

لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ﴿١٢﴾
۱۲۔ اوندے وچ بے ہودہ گالہیں نہ سنسن۔

فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٣﴾ وقف لازم
۱۳۔ اوندے وچ وہندے چشمے ہوسن۔

فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ﴿١٤﴾
۱۴۔ اوندے وچ اچے اچے تخت ہوسن۔

وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ﴿١٥﴾
۱۵۔ تے آب خورے لاتھے ہوسن۔

وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ﴿١٦﴾
۱۶۔ تے وہانڑے قطاریں وچ پئے ہوسن۔

وَّزَرَابِيُّ مَبْثُوْثَةٌ ﴿١٧﴾
۱۷۔ تے قالیناں وچھیاں پیاں ہوسن۔

اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٨﴾
۱۸۔ کیا او ڈیہدے نئیں اُٹھ کوں کیویں پیدا کیتا گئے۔

وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٩﴾
۱۹۔ تے آسمان کوں کیویں اچا کیتا گئے۔

وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿٢٠﴾
۲۰۔ تے پہاڑیں کوں کیویں ٹھوک کے پوریا گئے۔

وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢١﴾
۲۱۔ تے زمین کوں کیویں سدھا کیتا گئے۔

فَذَكِّرْ اِنَّمَآ اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢٢﴾
۲۲۔ توں نصیحت کر توں محض نصیحت کرنڑ والا ہویں۔

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٣﴾
۲۳۔ توں انہیں تے داروغہ نہیں۔

اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٤﴾
۲۴۔ بے شک جیڑھے کنڈ ولیسن تے انکار کریسن۔

فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿٢٥﴾
۲۵۔ تے اللہ انہاں کوں وڈا عذاب ڈیسی۔

اِنَّ اِلَيْنَآ اِيَابَهُمْ ﴿٢٦﴾
۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔

ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٧﴾ ع ۱۳
۲۷۔ تے ول انہیں دا حساب گھنڑ ساڈا کم۔

سُوْرَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورۃ فجر مکی ہے تے بسم اللہ نال اینداں ۳۱ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَالْفَجْرِ ﴿٢﴾
۲۔ فجر گواہ۔

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿۲﴾
۲. تے ڈاہ راتیں گواہ ہن۔

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿۳﴾
۳. تے ہک جفت تے ہک طاق وی۔

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿۴﴾
۵. تے رات وی جیرھی ٹرپوُسے۔

هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿۵﴾
۶. کیا ایندے وچ سیانڑے کیتے کوئی گواہی ہے۔

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿۶﴾
۷. کیا تیکوں پتہ ہے جو تیڈے رب نے عاد قوم نال کیا کیتے۔

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿۷﴾
۸. ارم قوم جو وڈی وڈی ماڑیں والی ہائی۔

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿۸﴾
۹. اینجھی قوم پہلے اتھاں پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔

وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿۹﴾
۱۰. تے ثمود دا وی جیرھے پتھر تروڑ کے اپنڑے مکان بنڑیندے ہن۔

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿۱۰﴾
۱۱. تے فرعون وی جیرھا پہاڑیں دا مالک ہا۔

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۱﴾
۱۲. جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿۱۲﴾
۱۳. تے فساد وچ ودھدے گئے۔

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿۱۳﴾
۱۴. تیڈے رب انہیں تے عذاب دا سوٹا ماریئے۔

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿۱۴﴾
۱۵. بے شک تیڈا رب لوہ وچ۔

فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿۱۵﴾
۱۶. تے ڈیکھو انسان کوں جیلھے اوندا رب ازمیندے اوندی عزت کریندے تے نعمتاں ڈیندے تے او آہدے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہے۔

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿۱۶﴾
۱۷. تے جیلھے اوں کوں ازمیندے تے اوندا رزق تنگ کر ڈیندے تے او آہدے میڈے رب میکوں ذلیل کیتے۔

كَلَّا ۖ بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿۱۷﴾
۱۸. سنڑو اصل تساں یتیم دی عزت نوہے کریندے۔

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿۱۸﴾
۱۹. مسکین دی روٹی کیتے توجہ نوہے ڈیندے۔

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿۱۹﴾
۲۰. تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو؟

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿۲۰﴾
۲۱. تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو؟

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿۲۱﴾
۲۲. سنڑو جیلھے زمین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیتا ویسی۔

وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے تیڈا رب اُوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن

وَجِایْٓءَ يَوْمَىِٕذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۙ يَوْمَىِٕذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے دوزخ کولیو آندی ویسی تے بڈاں انسان نصیحت حاصل کرن چاہسی تے اسے وقت نصیحت کنیں فائدہ چاوݨ دا نہ ہوسی۔

يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ قَدَّمْتُ لِحَيَاتِيْ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ او آکھسی افسوس میں اپنی زندگی کیتے کجھ بھیڄیا ہوے ہا۔

فَيَوْمَىِٕذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے اوں ڈینہہ نہ کوئی اوہو جہیاں عذاب ڈیسی

وَّلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے نہ او ہو جہیں کوئی پکڑ کریسی۔

يٰٓاَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَىِٕنَّةُ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اے نفس جیں تسلی پا گدھی ہے۔

ارْجِعِيْٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿۲۸﴾

۲۹۔ توں اپنے رب دو ول آ توں اوں کنیں خوش او تیں کنیں خوش۔

فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ میڈے بندیں وچ شامل تھی ونج۔

وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ﴿۳۰﴾ ع

۳۱۔ تے ول میڈی بہشت وچ پہہ ونج۔

سُوْرَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ بلد مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿۲﴾

۲۔ میں ایں شہر کوں گواہ بݨیندا ہاں۔

وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿۳﴾

۳۔ تے توں ایں شہر وچ ضرور ویسیں۔

وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ﴿۴﴾

۴۔ تے پیو پتر دی گواہی۔

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ﴿۵﴾

۵۔ اساں انسان کوں محنت کرݨ والا بݨائے۔

اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ﴿۶﴾

۶۔ اوندا کیا خیال ہے جو اوندے اتے کہیں دا زور نیں چل سگدا۔

يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿۷﴾

۷۔ آہدے میں ڈھیریں دے ڈھیر مال لٹوا ڈتے۔

أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٨﴾
٨۔ اوندا کیا خیال اونکوں کوئی ڈیکھݨ والا نئیں۔

أَلَمْ نَجْعَل لَّهُۥ عَيْنَيْنِ ﴿٩﴾
٩۔ کیا اساں اوندیاں ڈو اکھیں نئیں بݨایاں۔

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿١٠﴾
١٠۔ زبان تے ڈو ھوٹھ۔

وَهَدَيْنَٰهُ ٱلنَّجْدَيْنِ ﴿١١﴾
١١۔ تے اونکوں ڈو رستے ڈکھائسے۔

فَلَا ٱقْتَحَمَ ٱلْعَقَبَةَ ﴿١٢﴾
١٢۔ او (دل دی) چوٹی تے نئیں چڑھیا۔

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ ﴿١٣﴾
١٣۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٤﴾
١٤۔ ہک بانھے کوں آزاد کرݨ۔

أَوْ إِطْعَٰمٌ فِى يَوْمٍ ذِى مَسْغَبَةٍ ﴿١٥﴾
١٥۔ یا بکھ دے ڈینہہ روٹی کھواوݨ۔

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٦﴾
١٦۔ یتیم کوں جیرھا سکا ہووے۔

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٧﴾
١٧۔ یا مسکین کوں جیرھا مٹی تے پیا ہووے۔

ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْمَرْحَمَةِ ﴿١٨﴾
١٨۔ ول اے انہیں وچوں بݨ ونجے ہا جیرھے ایمان انیندن تے ہک ڈوجھے کوں صبر دی تے رحم کرݨ دی نصیحت کریندن۔

أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ ﴿١٩﴾
١٩۔ اے سجے پاسے آلن۔

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا هُمْ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ ﴿٢٠﴾
٢٠۔ تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن او کھبے پاسے آلن۔

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌۢ ﴿٢١﴾ ع
٢١۔ انہیں کیتے بھٹی دی بھاہ دی سزا ہے۔

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتَّ عَشْرَةَ آيَةً

سورۃ الشمس مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ١٦ آیتاں ن۔

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
١۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَٱلشَّمْسِ وَضُحَىٰهَا ﴿٢﴾
٢۔ سجھ تے کانا ڈینہہ دا گواہن۔

وَٱلْقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ﴿٣﴾
٣۔ تے چندر جیرھا سجھ دے پچھو اندے۔

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ﴿٣﴾
۴۔ تے ڈینہہ جیلھے او سجھ کوں ظاہر کریندے۔

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٥﴾
۵۔ تے رات جیلھے اونکوں لُکا ڈیندی ہے۔

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٦﴾
۶۔ تے آسمان تے اوندے بݨاوݨ کوں وی۔

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ﴿٧﴾
۷۔ تے زمین تے اوندا وچھاوݨ

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٨﴾
۸۔ تے نفس تے اوندا بے عیبا بݨاوݨ۔

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٩﴾
۹۔ جینکوں اللہ سئیں نیکی تے بدی ہر شئے ڈس ڈتی ہے۔

قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ﴿١٠﴾
۱۰۔ (اے سب گواہن) جیرھا نفس کوں پاک کریسی او کامیاب تھیسی۔

وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ﴿١١﴾
۱۱۔ تے جیرھا مٹی وچ پھسی او ناکام تھیسی۔

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١٢﴾
۱۲۔ ثمود اپݨی منہ زوری نال انکار کیتے۔

إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٣﴾
۱۳۔ جیلھے انہیں دا ہک بدبخت کھڑا تھئے۔

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٤﴾
۱۴۔ اونکوں اللہ دے رسول آکھئے اے اللہ دی ڈاچی ہے اونکوں پاݨی پیوݨ ڈیوو (اے نشان)

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٥﴾
۱۵۔ انہیں انکار کیتا تے اوندیاں کھچاں کپ ڈتیاں تے انہیں تے اللہ دا عذاب لتھا تے اوں اپݨی تدبیر پوری کیتی۔

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٦﴾ ع
۱۶۔ الویں او مکہ آلیں دے انجام دی وی پرواہ نہ کریسی۔

سُورَةُ اللَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

سورۃ لیل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿٢﴾
۲۔ رات گواہ جیلھے او چھا ونجے۔

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٣﴾
۳۔ ڈینہہ گواہ جیلھے او ظاہر تھی ونجے۔

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰۤى ﴿٤﴾
٤۔ تے جیرھا اوں نر تے مادی بݨائی ہِ او وی گواہ ۔

اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ﴿٥﴾
٥۔ بے شک تہاݙیاں کوششاں انجرا انجن ۔

فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ﴿٦﴾
٦۔ جیرھا خدا دی راہ وچ ݙیسی تے ݙرسی ۔

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ﴿٧﴾
٧۔ تے نیک گال دی تصدیق کریسی ۔

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ﴿٨﴾
٨۔ اوندے کیتے اساں ہر گال سوکھی کریسوں ۔

وَاَمَّا مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ﴿٩﴾
٩۔ تے جیرھا شوہائی کریسی تے بے پرواہی ۔

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ﴿١٠﴾
١٠۔ تے نیک گال دا انکار کریسی ۔

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ﴿١١﴾
١١۔ اساں اوندے کیتے ہر گال اوکھی کر ݙیسوں ۔

وَمَا يُغْنِىْ عَنْهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ﴿١٢﴾
١٢۔ تے جیلھے او تباہ تھیوݨ لگا تے اوندا مال کہیں کم نہ اوسی ۔

اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ﴿١٣﴾
١٣۔ بے شک ہدایت ساݙے ذمے ہے ۔

وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ﴿١٤﴾
١٤۔ تے شروع دی تے اخیر دی ساݙے ہتھ وچ ۔

فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ﴿١٥﴾
١٥۔ میں تہاکوں بھڑکدی بھاکنیں ہوشیار کر ݙتے ۔

لَا يَصْلٰىهَاۤ اِلَّا الْاَشْقَى ﴿١٦﴾
١٦۔ اوندے وچ محض او بدبخت سٹیسی ۔

الَّذِىْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾
١٧۔ جیرھا انکار کریسی تے کنڈ ولیسی ۔

وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ﴿١٨﴾
١٨۔ تے متقی بچا یا ویسی ۔

الَّذِىْ يُؤْتِىْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ﴿١٩﴾
١٩۔ جیرھا اپݨا مال خرچ کر کے پاک کریندے ۔

وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزٰٓى ﴿٢٠﴾
٢٠۔ اوندے اتے کہیں دا احسان نئیں ہوندا جیندا اوں بدلہ ݙیوݨا ہووے ۔

اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ﴿٢١﴾
٢١۔ سوائے اپݨے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر

وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢٢﴾
٢٢۔ تے خدا اوں کنیں ضرور راضی تھیسی ۔

سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشَرَةَ اٰيَةً

سورۃ ضحیٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ① — ۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالضُّحٰى ② — ۲۔ ڈینہہ دا گواہ۔

وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ③ — ۳۔ تے رات جیلھے او ہر شئے لُکا ڈیوے۔

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ④ — ۴۔ تیڈے رب تیکوں نئیں چھوڑیا تے نہ ناراض تھئے

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ⑤ — ۵۔ تے تیڈی اخیر تیڈے شروع کنیں چنگی ہے۔

وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ⑥ — ۶۔ تیڈا رب تیکوں ضرور ڈیسی جیندے نال توں خوش تھیسیں۔

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ⑦ — ۷۔ کیا تیکوں یتیم ڈیکھ کے جا ہنی ڈتی۔

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ⑧ — ۸۔ تے بھلیا ہویا ڈیکھ تے راہ ڈکھالیس۔

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ⑨ — ۹۔ تے تیکوں وڈے ٹبر آلا ڈیکھ کے غنی کیتس۔

فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩ — ۱۰۔ تے ہݨ توں یتیم کوں دڑکا نہ ڈے۔

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪ — ۱۱۔ تے منگݨ والے کوں دڑکا نہ ڈے۔

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫ ع ۱۲/۱۸ — ۱۲۔ تے اپݨے رب دی نعمت دا اظہار کریندا رہ وںج

سُوْرَةُ اَلَمْ نَشْرَحْ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيٰتٍ

سورۃ الم نشرح مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ① — ۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ② — ۲۔ کیا اساں تیڈے سینے کوں نئیں کھولیا۔

وَ وَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝۳
۳۔ تے اساں تیڈا بار تیں کنیں لہا سٹے ہے۔

الَّذِىٓ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝۴
۴۔ جیں تیڈی چیل تروڑ ڈتی ہائی۔

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝۵
۵۔ تے تیڈا ذکر بہوں اچا کیتے ہے۔

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۶
۶۔ بے شک ہر اوکھ دے بعد سوکھ ہے۔

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۷
۷۔ بے شک ہر اوکھ دے بعد سوکھ ہوندے۔

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝۸
۸۔ تے جیلھے توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملݨ دی کوشش کر۔

وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝۹ ع
۹۔ تے اپݨے رب دو توجہ کر۔

سُوْرَةُ التِّيْنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ تین مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ۝۲
۲۔ انجیر تے زیتون گواہن۔

وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ۝۳
۳۔ تے طور سینین دی۔

وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ۝۴
۴۔ تے ایں امن والے شہر کوں گواہ بݨینداں۔

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِىْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۝۵
۵۔ اساں انسان کوں بہوں چنگی حالت وچ پیدا کیتے۔

ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ۝۶
۶۔ ول اونکوں ساریں کنیں گندے جھک وچ ولا سٹے ہے۔

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝۷
۷۔ سوائے مومنیں تے نیک عمل کرݨ والیں دے تے انہیں کیتے نہ ختم تھیوݨ والا اجر۔

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ۝۸
۸۔ ایندے بعد کیرھی چیز جزا سزا دے ڈینہہ دے بارے وچ تیکوں جھٹلیندی ہے۔

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ۝۹ ع
۹۔ کیا اللہ ساریں حاکمیں کنیں وڈا حاکم نئیں (ہے)۔

سُوْرَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ علق مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۲۰ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١	١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ ۝٢	٢۔ اے محمدؐ اپݨے رب داناں گھن کے پڑھ جیں تیکوں پیدا کیتے۔
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٣	٣۔ تے انسان کوں لوتھڑے کنیں پیدا کیتس۔
اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۝٤	٤۔ توں پڑھ تے تیڈا رب بہوں عزت والا ہے۔
الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٥	٥۔ جیں قلم نال سکھالئے۔
عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٦	٦۔ تے انسان کوں سکھائے سی جو او نہ جاݨدا ہا۔
كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ۝٧	٧۔ سݨو بے شک انسان حد کنیں ودھدا پئے۔
اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ۝٨	٨۔ جو او اپݨے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔
اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ۝٩	٩۔ بے شک تیڈے رب دو ولݨے۔
اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى ۝١٠	١٠۔ کیا تیکوں اوندا پتہ ہے جیرھا ہٹکیندا ہوسے۔
عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ۝١١	١١۔ بندیں کوں نماز پڑھݨ کنیں۔
اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰٓى ۝١٢	١٢۔ تیکوں کیا پتہ جو او سدھے راہ تے ہوسے۔
اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ۝١٣	١٣۔ یا تقویٰ دا حکم ڈیوے۔
اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝١٤	١٤۔ تے اونکوں روکݨ والا ہدایت کنیں انکاری تے منہ پھیرݨ والا ہوسے۔
اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ۝١٥	١٥۔ کیا او نئیں جاݨدا جو اللہ ہر شئے ڈیہدا کھڑے۔
كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ۙ۬ لَنَسْفَعًاۢ بِالنَّاصِيَةِ ۝١٦	١٦۔ سݨو ایں نہ تھیسی جے او باز نہ آیا تے اساں اوندے متھے دے وال پکڑ کے گھلیسوں۔
نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝١٧	١٧۔ او متھا جیرھا کوڑا تے خطا کار۔

فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ﴿۱۸﴾
۱۸۔ اوا اپݨی برادری کوں سڈ گھنے۔

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿۱۹﴾
۱۹۔ اساں اپݨی پولیس کوں سڈیسوں۔

كَلَّا ۭ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿۲۰﴾
۲۰۔ سݨو اوندا آکھݨ نہ منّ تے سجدہ کرتے اوندے کولھو تھیندا ونج۔

سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ قدر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۲﴾
۲۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں قدر آلی رات وچ لہائے۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۳﴾
۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔

لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۙ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿۴﴾
۴۔ لیلۃ القدر ہزار مہینے کنیں وی چنگی ہے۔

تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿۵﴾
۵۔ فرشتے تے روح اوں رات اپݨے رب دے حکم نال لہندن ہر کم کیتے (لہندن)۔

سَلٰمٌ ڔ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۶﴾
۶۔ اوندے بعد سلامتی ہوندی ہے تے اے ڈینہہ تھیوݨ تئیں رہندی ہے۔

سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ بیّنہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
۲۔ اہل کتاب وچوں کافر تے مشرک انکار کنیں رک نہ

مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ②

سگدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ③

۳۔ اللہ ولوں ہک رسول (آویندا) جیڑھا پاک صحیفے پڑھ کے سنادے ہا۔

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ④

۴۔ جیندے وچ ہمیشہ رہݨ والے حکم ہوون۔

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ⑤

۵۔ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی او محض کھلی دلیل دے آوݨ دے بعد ٹولیں وچ ونڈیج گئے ہن۔

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ⑥

۶۔ اصل انہیں کوں حکم تے اے ہا کہ اللہ کیتے اطاعت خاص کریندے ہوئیں خدا کوں ہک منیندے ہوئیں اوندی عبادت کردے تے نماز ٹھیک پڑھدے تے زکاۃ ڈیوے اے ہمیشہ رہݨ والا دین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑦

۷۔ بے شک اہل کتاب وچوں کافر تے مشرک دوزخ وچ ولسین تے اوں بھا وچ ہمیشہ رہسن او ساریں کنیں گندی مخلوق ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑧

۸۔ بے شک مومن تے چنگے عمل کرݨ والے سبھ کنیں چنگی مخلوق ہن۔

جَزَاؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ⑨ ع

۹۔ انہیں دا بدلہ انہیں دے رب ولوں ہمیشہ دے باغ ہن جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن اے بدلہ اوندے کیتے جیڑھا اپݨے رب کنیں ڈردے۔

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ

سورۃ زلزال مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ②

۲۔ جیلھے زمین ہلا ڈتی ویسی۔

وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۝۲	۲۔ تے زمین اپݨے باز باہر کڈھ سٹیسی۔
وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝۳	۳۔ تے انسان آکھسی ایکوں کیا تھی گئے۔
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۝۴	۴۔ اوں ݙینہہ او اپݨیاں ساریاں خبراں ݙسیسی۔
بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝۵	۵۔ بے شک اوندے رب اوندے کیتے وحی کیتی ہے۔
يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝۶	۶۔ جیرھے ݙینہہ لوک کئی ٹولیں وچ کٹھے ہوسن تاں جو اپݨے اعمال ݙیکھن۔
فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ۝۷	۷۔ جیں تھوڑی جہیں وی نیکی کیتی ہوسی او ݙیکھ گھنسی۔
وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ۝۸ ع	۸۔ تے جیں تھوڑی جہیں وی بدی کیتی ہوسی او ݙیکھ گھنسی۔

سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

سورۃ عادیات مکی ہے تے بسم اللہ نال لیندیاں ۱۲ آیاتن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱	۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ݙیوݨ والا تے دل ول رحم کرݨ والا ہے۔
وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۝۲	۲۔ او گھوڑیں تے سوار جماعتاں گواہن جنہیں دے گھوڑے تکھے درکدن تے انہیں دے منہ وچوں الا نکلدن۔
فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۝۳	۳۔ تے او پتھریں تے سنبھ مار کے چنگاں کڈھیندن۔
فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ۝۴	۴۔ تے او فجر نال حملے کریندن۔
فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝۵	۵۔ تے ایندے نال مٹی اݙریندن۔
فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝۶	۶۔ تے لشکر وچ بہہ ویندن۔
اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۝۷	۷۔ ایہ سب گواہن اے بے شک انسان اپݨے رب دا ناشکرا ہے
وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۝۸	۸۔ تے بے شک ایں گال دا او گواہ۔
وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۝۹	۹۔ تے بے شک او مال دی محبت وچ ودھیا ہوئے۔
اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ۝۱۰	۱۰۔ کیا اونکوں نئیں پتہ جو جݙاں قبریں آلیں کوں اٹھالیا ویسی۔

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ ﴿١١﴾
۱۱۔ تے جو انہیں دے سینے وچ کڈھیا ولیسی۔

اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ﴿١٢﴾
۱۲۔ بے شک تیڈا رب اوں ڈینہہ انہیں دا نگران ہوسی۔

سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

سورة قارعہ مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

اَلْقَارِعَةُ ﴿٢﴾
۲۔ وڈی مصیبت

مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾
۳۔ وڈی مصیبت کیا ہے

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٤﴾
۴۔ تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ﴿٥﴾
۵۔ جڈاں لوک ایویں تھی ولیسن جیویں کھنڈیے ہوئے کھمبلاٹ۔

وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ﴿٦﴾
۶۔ تے پہاڑ ایویں تھی ولیسن جیویں پنجی ہوئی کپاہ۔

فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ﴿٧﴾
۷۔ جیندے عملیں دے پلڑے بھاری ہوسن۔

فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٨﴾
۸۔ او خوشی دی حالت وچ ہوسن۔

وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ﴿٩﴾
۹۔ تے جیندے عملیں دے پلڑے ہولے ہوسن

فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ﴿١٠﴾
۱۰۔ انہیں دا ٹکانہ دوزخ ہوسی۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ﴿١١﴾
۱۱۔ تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ہے۔

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١٢﴾ ع ۲۶
۱۲۔ بلدی بھاہ ہے۔

سُوْرَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورة تکاثر مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

أَلْهَىٰكُمُ التَّكَاثُرُ ①
۱۔ مال وچ ہک ڈوجھے کنیں ودھݨ دی خواہش تہاکوں غافل کرڈتے۔

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ②
۲۔ اوتیں جو تساں قبریں وچ ونج سمسو۔

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ③
۳۔ سُݨو تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④
۴۔ ول سُݨو تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑤
۵۔ ہائے جے تہاکوں یقینی علم نال پتہ لگ ونجے ہا۔

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑥
۶۔ تساں دوزخ ضرور ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑦
۷۔ ول تساں اونکوں یقین دی اکھیں نال ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑧ ع
۸۔ ول تساں کنیں اوں ڈینہہ نعمتیں دے بارے وچ پچھیا ویسی۔

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعُ آيَاتٍ

سورۃ عصر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالْعَصْرِ ②
۲۔ زمانہ گواہ۔

إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ③
۳۔ بے شک انسان گھاٹے وچ۔

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ④ ع
۴۔ سوائے مومنیں دے تے نیک عمل کرݨ والیں دے تے جیڑھے ہک ڈوجھے کوں حق دی تے صبر دی نصیحت تے ہدایت کریندے رہ ویندن۔

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عَشْرُ اٰيَاتٍ

سورة ہمزہ مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ١٠ آیتاں ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان ۔

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ②

٢۔ کنڈ پچھو گلا کرݨ والے تے عیب کڈھݨ والے کیتے عذاب ۔

الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ③

٣۔ جیرھا مال کٹھا کریندے تے اونکوں ولا ولا گنڈے

يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ④

٤۔ او سمجھدے جو اوندا مال اونکوں باقی رکھیسی ۔

كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ⑤

٥۔ اے نہ تھیسی با او " حطمہ " وچ سٹیا ویسی ۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥

٦۔ تیکوں کیا پتہ " حطمہ " کیا ہے ۔

نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ⑦

٧۔ اللہ دی بھڑکائی ہوئی بھاہ ہے ۔

الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ⑧

٨۔ جیرھی دل دے اندر تئیں پہنچدی ہے ۔

اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ⑨

٩۔ بے شک او بھا بند بھٹی وچ ہوسی ۔

فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ⑩ ع ١ ٢٩

١٠۔ تے او وڈے وڈے کھمبیں نال بدھے کھڑے ہوسن ۔

سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورة فیل مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ٦ آیتاں ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ②

٢۔ تیکوں پتہ نئیں تیڈے رب ہاتھی آلیں نال کیا کیتا ہا ۔

اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ﴿۳﴾

۳۔ کیا انہیں دی تدبیر کوں کوڑا نہ کر ڈِتا ہس۔

وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ﴿۴﴾

۴۔ تے انہیں تے پکھیں دی جھونڈ بھیجی ہس۔

تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿۵﴾

۵۔ جیرھے انہیں دی لاشیں کوں سخت پتھر تے مریندے ہن۔

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ﴿۶﴾ ع ۱

۶۔ تے اللہ سئیں انہیں کوں ایویں کر ڈِتا جیویں کھادا ہویا بھوں ہوندے۔

سُوْرَةُ قُرَيْشٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ اٰيَاتٍ

سورۃ قریش مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈِیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ﴿۲﴾

۲۔ اے قریش دی محبت کیتے (رکھیا ہا)

اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ﴿۳﴾

۳۔ انہیں کوں سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ﴿۴﴾

۴۔ ہن قریش ایں گھر والے خدا دی عبادت کرن۔

الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ ۙ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿۵﴾ ع ۱

۵۔ جئیں انہیں کوں بکھ وچ کھاݨا ڈِتے تے خوف وچ امن پیدا کیتے۔

سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانِيْ اٰيَاتٍ

سورۃ ماعون مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈِیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ﴿۲﴾

۲۔ کیا توں اونکوں سنجھیندیں جیرھا دین دا انکار کریندے

فَذٰلِكَ الَّذِىْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ۝۳
۳۔ اوہو ہے جیڑھا یتیم کوں دھکے ڈیندا ہا۔

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۝۴
۴۔ تے مسکین دے کھاڻے دو توجہ نہ ڈویندا ہا۔

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ۝۵
۵۔ انہیں نمازیں کیتے تباہی ہے۔

الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝۶
۶۔ جیڑھے اپݨی نمازیں وچ ڈھل گھس کریندن۔

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۝۷
۷۔ جیڑھے ڈکھاوا کریندن۔

وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝۸ ع ۱ ۳۲
۸۔ تے گھر دیاں معمولی استعمال دیاں شیہیں وی لوکیں کوں نئیں ڈیندے۔

سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

سورۃ کوثر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝۲
۲۔ بے شک اساں تیکوں کوثر ڈتے۔

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝۳
۳۔ تے توں اپݨے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝۴ ع ۱ ۳۳
۴۔ بے شک تیڈا دشمن ہی اصل اوترک ہے۔

سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ کافرون مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝۲
۲۔ توں آکھ اے کافرو

لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۳
۳۔ میں اوندی عبادت نئیں کریندا جیندی تساں عبادت

کریندے ہو۔

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ④

۴۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرݨ والے ہو جیندی میں عبادت کریندا۔

وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ⑤

۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کریندا جیندی تساں عبادت کریندے پئے ہو۔

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ⑥

۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرسو جیندی میں عبادت کریندا پیاں۔

لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ⑦ ع ۲۲

۷۔ (ات گالھوں) تہاڈا دین تہاڈے کیتے تے میڈا دین میڈے کیتے (اہے)

سُوْرَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

سورۃ نصر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیہڑا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ②

۲۔ جلھے اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔

وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ③

۳۔ تے توں ڈیکھسیں جو لوک اللہ دے دین وچ چھٹ دے چھٹ داخل تھیسن۔

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ④ ع ۲۵

۴۔ تے توں اپݨے رب دی تسبیح تے تعریف کرتے اوں کنیں بخشش منگ بے شک او رحمت کرݨ والا ہے۔

سُوْرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ لھب مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیہڑا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

تَبَّتْ يَدَآ اَبِیْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ۝۲ — ۲۔ ابولہب دے ڈوہیں ہتھ ترٹ پین تے اوآپ وی۔

مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ۝۳ — ۳۔ اوندا مال تے جو اوں کمایا ہا اوندے کہیں کم نئیں آیا۔

سَیَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝۴ — ۴۔ او اوں بھاوچ پوسی جیرھی بھا مبڑ مچائی پئی ہوسی۔

وَّامْرَاَتُهٗ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝۵ — ۵۔ تے اوندی زال جیرھی بل چا اندی ہے۔

فِیْ جِیْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝۶ ع — ۶۔ اوندی گچی وچ کھجوریں دا وٹیا ہویا رسا بدھا ولیسی۔

سُوْرَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ اٰيَاتٍ

سورۃ اخلاص مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱ — ۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۲ — ۲۔ توں آکھ اللہ ہک ہے۔

اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۳ — ۳۔ او کہیں دا محتاج نئیں۔

لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ ۝۴ — ۴۔ نہ اوں کہیں کوں جݨئے تے نہ او نکوں کہیں جݨئے۔

وَلَمْ یَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۵ ع — ۵۔ تے اوندے برابر تے جوڑ دا کوئی کائے نئیں۔

سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَدَنِیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰیَاتٍ

سورۃ فلق مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱ — ۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۲ — ۲۔ توں آکھ میں مخلوق دے رب دی آم شام درچ انداں

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۳ — ۳۔ مخلوق دے شر کنیں بچݨ کیتے۔

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۴ — ۴۔ تے اندھارا کرݨ والے دی شرارت کنیں بچݨ کیتے

جیلھے او اندھارا کر ڈیندے۔

وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۝۵

۵۔ تے اوندے شرکنیں جیرھا رشتے تے سقاوتاں تروڑن کیتے پھوکے مریندے۔

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۶

ع ۱ ۲۸

۶۔ تے حسدی دے حسد تے ساڑ کنیں بچن کیتے (رب دی آم شام وچ انداں)

سُوْرَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ ناس مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۲

۲۔ توں آکھ میں لوکیں دے رب دی آم شام منگداں۔

مَلِكِ النَّاسِ ۝۳

۳۔ جیرھا ساریں لوکیں دا بادشاہ۔

اِلٰهِ النَّاسِ ۝۴

۴۔ تے ساریں لوکیں دا معبود۔

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۵ الْخَنَّاسِ ۝۵

۵۔ وسواسی تے شرارت گھتا کے پچھو بہہ ونجݨ والے دے شرکنیں بچݨ کیتے۔

الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝۶

۶۔ جیرھا لوکیں دے دلیں وچ وسواس گھتیندے (تے شر پویندے)۔

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝۷

ع ۱ ۲۹

۷۔ او بھانویں جنیں وچوں ہوے تے بھانویں انسانیں وچوں ہوے۔

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.